BREVIARIUM

BELLOVACENSE.

6

BREVIARIUM

BELLOVACENSE

ILLUSTRISSIMI ET REVERENDISSIMI IN CHRISTO PATRIS,

DD. FRANCISCI JOANNIS HYACINTHI

Feutrier,

MISERATIONE DIVINA ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA,

EPISCOPI BELLOVACENSIS AUCTORITATE,

AC VENERABILIS EJUSDEM ECCLESIÆ CAPITULI CONSENSU EDITUM.

PARS VERNA.

BELLOVACI,

SUMPTIBUS SUIS EDIDIT ACH. DESJARDINS,

DD. EPISCOPI BIBLIOPOLA.

1828.

BREVIARIUM BELLOVACENSE.

PARS VERNA.

ORDINARIUM.

Antè Orationem præpara animam tuam, et noli esse quasi homo qui tentat Deum. Eccli. 18.

Dómine, doce nos oráre. *Luc.* 11.

Oratio antè Officium, ad devotionem, dicenda.

APERI, Dómine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum, munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis et aliénis cogitatiónibus; intellectum illúmina, affectum inflamma; ut dignè, attentè ac devotè hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear antè conspectum divínæ majestátis tuæ: Per Christum.

Dómine Jesu, in unióne illíus divínæ intentiónis quâ ipse, in terris, laudes Deo Patri persolvisti, has Horas tibi persólvere intendo.

Orationem sequentem devotè, post Officium, recitantibus, Leo Papa X, defectus et culpas, in eo persolvendo, ex humanâ fragilitate, contractas, indulsit.

SACROSANCTÆ et indivíduæ Trinitáti, Crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ semperque Vírginis Maríæ fœcundæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempiterna laus, honor, virtus et glória, ab omni creatúrâ, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sécula seculórum. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt æterni Patris Fílium; ℟. Et beáta úbera quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave, Maria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Dicitur secretò :

PATER noster qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua sicut in cœlo et in terrâ : panem nostrum quotidiánum da nobis hódiè : et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen.

AVE, María, grátiâ plena : Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, et in horâ mortis nostræ. Amen.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli et terræ : Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui conceptus est de Spíritu sancto, natus ex Maríâ Vírgine : passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepultus : descendit ad ínferos : tértiâ die resurrexit à mórtuis : ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis : indè ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórũ, carnis resurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deindè altâ voce, pollice signando sibi os signo Crucis :

℣. Dómine ✠, lábia mea apéries, ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

Tùm signando se :

℣. Deus ✠, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri et Fílio et Spirítui sancto : * sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi, Dómine, Rex æterne glóriæ.

Tempore Paschali, Allelúia.

Sequitur Invitatorium, quod sicut et cæteræ partes Officii repetitur vel in Psalterio, vel in Proprio de Tempore, vel deniquè in Proprio aut in Communi Sanctorum.

Invitatorium autem dicitur cum Ps. Veníte, *eo ritu qui ordinatur in Rubricis generalibus.*

PSALMUS 94.

Invitatio Prophetæ ad Dei laudem, adorationem et obedientiam.

VENITE, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciẽ ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Quóniàm Deus magnus Dóminus, et rex magnus super omnes deos : quóniàm non repellet Dóminus plebem suam, quià in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniàm ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante

Deum : plorémus coràm Dómino qui fecit nos, quià ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Hódiè si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in irâ meâ, si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto : Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sécula séculorum. Amen.

Hymnus, Psalmi, Antiphonæ, Versiculi habentur in propriis locis.

In Officiis novem Lectionum, post Versiculum cujusque Nocturni, dicitur, altâ voce : Pater noster, *tùm secretò usquè ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Deindè Absolutio et Benedictiones ut sequitur.

IN I. NOCTURNO.

ABSOLUTIO. 2. *Mac.* 1.

Det vobis (Deus) cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem corde magno, et ánimo volenti. Adapériat cor vestrum in lege suâ, et in præceptis suis. ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Deus spei répleat (nos) omni gáudio et pace in credendo. *Rom.* 15. ℟. Amen.

Sic respondetur ad singulas Benedictiones.

2. Fílius Dei... (det) nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis (dóceat nos) omnē veritátē. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

ABSOLUTIO. *Eccli.* 36.

Da, (Dómine,) mercédem sustinéntibus te; et exaudi oratiónes servórum tuórum. ℟. Amen.

BENEDICTIONES IN DOMINICIS ET FESTIS DOMINI.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi (benedícat) nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.

2. (Superabundet) in nobis grátia Dómini nostri cum fide et dilectióne. 1. *Tim.* 1.

3. Unctio quam accépimus à Deo máneat in nobis, et dóceat nos de ómnibus 1. *Joan.* 2.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS.

1. Exultet spíritus noster in Deo, quià respexit humilitátem ancillæ suæ. *Luc.* 1.

2. Nobiscùm sit Deus, qui in ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel. *Judith.* 13.

3. Invocet Dóminum, et loquátur Regi pro nobis, et líberet nos de morte. *Esther.* 15.

IN FESTIS SANCTORUM.

1. (Deus det nobis) illumináptos óculos cordis, ut (sciámus) quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

2. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

3. (Aperiantur óculi nostri,) ut (convertámur) à ténebris ad lucem et (accipiámus) sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN III. NOCTURNO.

ABSOLUTIO. 3. *Reg.* 8.

(DEUS noster) inclínet corda nostra ad se, ut ambulémus in universis viis ejus, et custodiámus mandáta ejus.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Evangéliũ Virtus Dei (sit) in salútẽ omni credenti. *Rom.* 1.

2. Occurrámus omnes in unitátem fidei et agnitiónis Fílii Dei. *Eph.* 4.

3. (Abundémus) in spe, et virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

In Officio trium Lectionum in quo non legitur Evangelium. 1. *Benedictio tertii Noct. erit.* Ipse Deus pacis sanctíficet (nos) per omnia. 1. *Thess.* 5.

Si pro ultimâ Lectione legatur aliud Evangelium cum Homiliâ, tunc nona Benedictio erit.

Evangélium non (sit) in sermóne tantùm, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multâ. 1. *Thess.* 1.

Quandò DD. Episcopus nonam Lectionem lecturus est, dicto ab eo ex more : Jube Domne benedícere : *Dignior post ipsum respondet :* Ora pro nobis, Pater : *tuncque Episcop. dicit :* Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntiâ et in omni sensu : ut probétis potióra, ut sitis sincéri et sine offensâ in diem Christi. *Phil.* 1.

Idem observatur ubi unicus est Presbyter.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit :

Digni (habeámur) regno Dei, cum vénerit glorificári in Sanctis suis. 2. *Thess.* 1.

In Officio trium Lectionum, dicto, post Versiculum, Pater noster, *ut suprà, Absolutiones et Benedictiones sumuntur ex Officio novem Lectionum, ut sequitur.*

IN OFFICIO FERIALI.

Feriâ II. et V.

Absolutio et Benedictiones de I. Nocturno.

Feriâ III. et VI.

Absolutio de II. Nocturno et Benedictiones quæ notantur ibidem pro Dominicis.

Feriâ IV et Sabbato.

Absolutio et Benedictiones de III. Nocturno.

IN OFFICIO B. M. VIRGINIS.

Absolutio sucundùm Feriam. Benedictiones ut suprà in II. Nocturno pro Festis B. Mariæ Virginis.

IN FESTIS SANCTORUM.

Absolutio secundùm Feriam. Benedictiones ut suprà in II Nocturno pro Festis Sanctorum.

In Officio Feriali et intrà Octavas Domini aut B. Mariæ Virginis, si tertia Lectio sit de Sancto, tunc tertia Benedictio erit : Digni habeámur, *ut suprà.*

In quolibet autem Officio trium Lectionum, si tertia Lectio sit de Homiliâ in Evange-

lium, dicitur Benedictio : Evangélium non sit.

Post ultimum Responsorium dicitur, si dicendus sit, sequens

HYMNUS.

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli et universæ Potestátes;

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus * Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestátis.

Venerandum tuum verum, * et únicum Fílium,

Sanctum quoquè * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempiternus es Filius.

Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum.

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glóriâ Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergò quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.

Æternâ fac * cum sanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extolle illos usquè in æternum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in séculum, * et in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto, * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostrî, Dómine, * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confundar in æternum.

Dicto Te Deum, *aut, si non dicatur, post ultimum Responsorium, dicitur* ℣. *Sacerdotalis; et, si non continuò sequantur Laudes, hìc dicitur :*

℣. Dóminus vobiscum :
℟. Et cum Spíritu tuo.

(*Qui solus recitat, vel qui non est Diaconus, loco* Dóminus vobiscum, *dicit :*

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat.)

Deindè Orátio conveniens cum magnâ conclusione ; et iterùm :

Dóminus vobiscum, *vel* Dómine, exaudi.

℣. Benedicámus Dómino :
℟. Deo grátias.
Pater. Ave, *secretò.*

Sic terminantur omnes Horæ, præter Completorium, quoties-cumque aliud Officium non sequitur.

AD LAUDES.

Pater. Ave. *secretò, si separentur ab Officio Nocturno.*

℣. Deus ✝ in adjutórium.

Psalmi, Ant. Capit. etc. ut notantur in Psalterio, vel in Proprio.

CANTICUM. Luc. I.

In hoc eximio Cantico Zacharias loquelam recuperans, impensiùs Deum laudat, faustaque de filio suo Joanne annuntiat.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel; * quià visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ;

Et erexit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum,* qui à século sunt, Prophetárum ejus;

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiã cum pátribus nostris, * et memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítiâ corã ipso * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim antè fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto;

Illumináre his qui in ténebris et in umbrâ mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Post Antiphonam dicitur, Dóminus vobiscum.

Oratio conveniens et cætera, ut suprà.

Si faciendæ sint aliquæ commemorationes fiunt hoc loco, eo ritu qui notatur in rubricis generalibus.

In Feriis quatuor Temporum, et in Vigiliis simplicibus, post Antiphonam dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére meî; ℟. Sana ánimam meã, quià peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam: ℟. Et Sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro Papâ nostro *N.* ℟. Pascat hereditátem Dómini in innocéntiâ cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Pastóre nostro *N.*

℟. Dóminus conservet eum, et vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universâ Ecclésiâ. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine salvum fac Regem, et exaudi nos in die, quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto pópulo. ℟. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ; et rege eos, et extolle illos usquè in æternũ. *Ps.* 27.

℣. Pro pace. ℟. Fiat pax in virtúte tuâ, et abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis, et rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, et captívis. ℟. Líbera, Deus, Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, et vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Hìc dicitur Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quià apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódiâ matutínâ usquè ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quià apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Gloria Patri.

In Vesperis, loco Ps. De profundis, *dicitur Ps.* 50.

Miserere meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte meâ, * et à peccáto meo munda me;

Quóniàm iniquitátem meam ego cognosco, * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coràm te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam; * et exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tuâ,

* et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * et Spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * et ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniàm si voluisses, sacrifícium dedissem útiquè; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifíciũ Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bonâ voluntáte tuâ Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Gloria Patri.

Finito Psalmo, dicitur:

℣. Deus virtútum, converte nos: ℟. Et ostende fáciem tuam; et salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exsurge, Dómine, ádjuva nos: ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meã; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio Dominicæ præcedentis, nisi propria assignetur.

Dicto Benedicámus, *si facienda sit commemoratio de Sancto, fit eo loco.*

Deindè in Feriis Quadragesimæ et quatuor Temporum fiunt Suffragia, seu commemorationes communes.

DE S. CRUCE.

Ant. Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui justítiæ vivámus. 1. *Pet.* 2.

℣. Redémit Dóminus Jacob; ℟. Et liberávit eum de manu potentióris. *Jerem.* 31.

Oratio.

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluisti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiã consequámur; Per eumdem.

DE B. MARIA VIRGINE.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

℣. Ego sum quæ Dómino canam: ℟. Psallam Dómino Deo Israel. *Judith.* 5.

Oratio.

CORDIBUS nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde, et intercedente sanctíssimâ Deigenitrice Maríâ, córpora nostra castitáte, et mentes nostras humilitáte et caritáte sanctífica; Per eumdem.

DE SS. PETRO ET PAULO.

Ant. Isti sunt duo filii ólei, qui assistunt dominatóri universæ terræ. *Zach.* 4.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei; ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63.

Oratio.

DEUS cujus déxtera beátum Petrum ambulantẽ in flúc-

tibus, ne mergerétur, erexit, et coapóstolum ejus Paulum tértiò naufragantem, de profundo pélagi liberávit, exaudi nos propítius, et concéde, ut ambórum méritis æternitátis glóriā consequámur; Qui vivis.

De Patrono fit commemoratio antè vel post prædictas secundùm ejus dignitatem.

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Justi fulgébunt sicut sol in regno patris eórum. *Matt.* 13.

℣. Justi confitebuntur nómini tuo; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Ps.* 139.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram quæsumus, Dómine, propítius réspice; et mala ómnia quæ justè merémur, ómnium Sanctórum intercessióne averte; Per.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino;
℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

Pater. Ave. Credo. *secretò, si separetur à Laudibus.*

HYMNUS.

JAM lucis orto sídere,
Deū precémur súpplices,
Præsens benigno lúmine
Nostros ut actus dírigat.
Nil lingua peccet, nil manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Christe, sis custos vigil:
Da mente scire quod doces:
Da corde quod jubes sequi.
Tu spes salútis, áctuum
Tu finis et primórdium:
Te prosequámur áuspice,
Quæ te favente cœpimus.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósá sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis.

Qui nos creávit, laus Patri,
Qui nos redémit, Fílio,
Qui nos foves, laús, Spíritus;
Uni Deo sit glória.
Amen.

Hæc utraque Doxologia omittitur, quandò alia assignatur: et sic ad alias Horas.

Psalmi et Antiphona ut notatur in propriis locis.

In Feriis Capitulum in Proprio; at in Dominicis et in Festis semper dicitur sequens

CAPITULUM. I. *Tim.* I.

REGI seculórum immortáli, et invisíbili, soli Deo honor et glória in sécula seculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe. ℣. Qui venisti Peccatóres salvos fácere, (*Hìc* ℣. *quandoque mutandus est ut notatur in Proprio*). * Miserére nobis. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

(*Temp. Passionis*, ℣. Qui passus es pro nobis, * Miserére. *Non dicitur* Glória, *sed repet.* Christe.)

℣. Exsurge, Dómine, ádjuva nos.

℟. Et rédime nos propter nomen tuum.

In Feriis dicuntur Preces se

quentes, et quidem flexis genibus, per Quadragesimam.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum. *secretò.*

℣. Carnis resurrectiónem; ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude: ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tuâ; ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui; ℟. Et Spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50

Quandò Preces non dicuntur flexis genibus, hìc fit Confessio: quandò verò genua flectuntur, adduntur sequentes ℣℣. ante Confessionem.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra mihi; ℟. Et sémitas tuas édoce me. *Ps.* 24.

℣. Dírige me in veritáte tuâ, et doce me; ℟. Quià tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo; ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus, ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem, ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Deus, in adjutórium meũ intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Delicta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris: ℟. Secundùm misericórdiam tuam meménto meî tu. *Ps.* 24.

Tunc Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, (et vobis, fratres:) quià peccávi nimìs cogitatióne, verbo et ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ maximâ culpâ Ideó precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archangelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, (et vos, fratres) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

Misereátur tuî omnípotens Deus, et dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam.

Hebdomadarius dicit,

Amen.

Deindè Chorus repetit Confessionem, et ubì dictum est, vobis, fratres, *et* vos, fratres, *dicit:* tibi pater, *et* te, pater.

Hebdomadarius dicit.

MISEREATUR vestrî omnípotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórũ nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et prosequitur.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium finium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrì, Dómine, ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemadmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et ostende fáciem tuam, et salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DOMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti, tuâ nos hódiè salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum; sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes et ópera; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPIT.

In choro legitur Martyrologium: posteà Hebdomadarius dicit.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Et absolutè sine Orémus *dicitur.*

SANCTA María (isti) et omnes Sancti, intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári; Qui vivit et regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Vox (isti) *omittitur ubì non legitur Martyrologium.*

Sequentes ℣℣. *cum oratione* Dirígere *omittuntur diebus festis à populo feriatis; et statìm dicitur.* ℣. Adjutórium.

℣. Deus, in adjutóriũ meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Et dicitur ter, ultimò additur. Glória. Sicut.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, (Dómine,) et in ópera tua: et dírige filios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: et opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória Patri.... Sicut erat.

Oratio.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódiè corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros, in lege tuâ,

et in opéribus mandatórum tuórum: ut, hìc et in æternum, te auxiliante, salvi et líberi esse mereámur, salvátor mundi; Qui vivis et regnas. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini; ℟. Qui fecit cœlum et terram. *Ps.* 123.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc nunc, et usquè in séculum. *Ps.* 112.

Tum fit lectio Canonis, qui habetur varius pro quâlibet die in Propr. de Tempore.

Lector petit benedictionem dicens: Jube Domne benedícere.

Hebdomadar. benedicit: Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam dóceat nos Dóminus. *Ps.* 118.

℟. Amen.

Lector legit Canonem, et in fine subjungit: Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Qui privatìm recitant, omisso, Jube Domne benedícere, *et præmissâ benedictione, Canonem legunt.*

Posteà dicuntur ad devotionem, Psalmus et Preces sequentes pro Defunctis:

De profundis, *pag.* 7.

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine;

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

Altâ voce, Pater noster, *tùm secretò usquè ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. A portâ ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulos tuos Pontificáli seu Sacerdotáli fecisti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórũ quoque perpétuo aggregentur consórtio.

DEUS véniæ largítor, et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos et benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beátâ Maríâ semper vírgine intercedente cum ómnibus sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consortium perveníre concédas.

ABSOLVE, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glóriâ, inter sanctos, et electos tuos resuscitáti respírent; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Completorium loco Absolve, *dicitur:*

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum famulárumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis et regnas Deus in sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

AD TERTIAM.

Pater. Ave. *Secretò, si separetur à Primâ.*

Deus ✝, in adjutórium.

HYMNUS.

O fons amóris, Spíritus,
O dulce lumen méntium,
Sacras refúsus íntimis
Accende flammas córdidus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui.
Fac sancta jungant víncula.
Præsta, béata Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis.

Qui nos creávit, laus Patri,
Qui nos redémit, Fílio,
Qui nos foves, laus, Spíritus;
Uni Deo sit glória.
Amen.

Ant. Capitulum et ℟. *br. in Proprio aut in Communi.*

Quandò ad Laudes dictæ sunt preces flexis genibus, tunc dicuntur seq.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Deus virtútum, cónverte nos; ℟. Et ósteude fáciem tuam, ct salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exsurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vóbiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiscum;
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino;
℟. Deo grátias.

Sic ordinatur Officium ad Sextam et Nonam.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *Secretò, si separetur à Tertiâ.*

Deus ✝, in adjutórium.

HYMNUS.

Jam solis áureum jubar
Pleno coruscat lúmine:
O vera, Christe, cláritas,
Nostris refulge sénsibus.
O dux salútis, et via,
O vita, quos doces rege;
Et quos regis, da cónsequi
Vitæ perennis gáudia.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis.

Qui nos creávit, laus Patri,
Qui nos redémit, Fílio,
Qui nos foves, laus, Spíritus;
Uni Deo sit glória.
Amen.

AD NONAM.

Pater. Ave. *Secretò, si separetur à Tertiâ.*

HYMNUS.

Recedit inclínans dies;
Sic vita præceps lábitur:
Sanctus supernam júgiter
Suspíret ardor pátriam.
Da, Christe, da tandē tuos

Cœli quiéte pérfrui :
Fac lucis usúræ brevi
Æterna succédat dies.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis.

Qui nos creávit, laus Patri,
Qui nos redémit, Fílio,
Qui nos foves, laus, Spíritus ;
Uni Deo sit glória.
Amen.

AD VESPERAS.

Pater. Ave. *Secretò, si separentur à Nonâ.*

Deus ✝, in adjutórium.

Psalmi ut in Psalterio, nisi proprii assignentur. Ant. Capit. Hymn. ℣. *et Ant. ad* Magnificat, *sumentur vel de Psalterio, vel de Proprio, vel de Communi.*

CANTICUM.

B. Mariæ Virginis, Dei laudes et ejus bonitatis divitias celebrantis Canticum. Luc. I.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo ;

Quià respexit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quià fecit mihi magna qui potens est ; * et sanctum nomen ejus ;

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo ; * dispersit superbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis,* et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suũ, *recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus, in sécula.

Post Antiphonam dicitur :

Dóminus vobiscum.

Oratio conveniens.

Dóminus vobiscum.

Benedicámus Dómino.

Si quæ faciendæ sunt commemorationes, fiunt eo loco.

Si, post Antiphonam, dicendæ sunt Preces, habentur suprà ad Laudes.

In Feriis Quadrages. et quatuor Temp. fiunt Suffragia, ut sequitur.

DE S. CRUCE.

Ant. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal.* 6.

℣. Redémit nos ab inimícis nostris ; ℟. Quóniàm in æternum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

Oratio.

PERPETUA nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ crucis redímere dignátus es ; Qui vivis et regnas Deus.

DE B. MARIA VIRGINE.

Ant. Beata quæ credidisti : quóniàm perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* I.

℣. Super Aspidem et Basilíscum ambulábis ; ℟. Et conculcábis Leónem et Dracónẽ.

Oratio.

PROTEGE, Dómine, fámulos tuos, et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis

confidentes, à cunctis hóstibus et perículis redde secúros. Per.

DE SS. PETRO ET PAULO.

Ant. (Príncipes populórum) amábiles, et decóri in vitâ suâ, in morte quoque non sunt divísi. 2. *Reg.* 1.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum; ℟. Et in fines orbis terræ verba eórũ. *Ps.* 18.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœlestis, ánimas ligandi atque solvendi pontifícium tradidisti, et multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti, concéde ut intercessiónis eórum auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis.

De Patrono fit commemoratio antè vel post prædictas, secundùm ejus dignitatem.

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Justi epulentur et exultent in conspectu Dei, et delectentur in lætítiâ. *Ps.* 67.

℣. Exultáte justi in Dómino: ℟. Rectos decet collaudátio. *Ps.* 32.

Oratio.

Omnium Sanctórum tuórum, quæsumus, Dómine, intercessióne placátus, véniam nobis delictórum nostrórum tribue, remédia sempiterna concéde, et pacem tuam nostris concéde tempóribus; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino;
℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Pollice signando pectus, dicitur:

℣. Converte ✝ nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis.

Deus ✝, in adjutórium.

Psalmi et Ant. convenientes.

HYMNUS.

Functum labóribus diem
Jam noctis éxcipit quies;
Somni gravat necéssitas;
Fac, Christe, castus sit sopor.
Et somnus et mors quàm brevi
Discriminantur límite!
Hâc nocte fors clanget tuba,
Somnumque rumpet últimum.
Ne nos repentínus dies
Incogitantes óccupet;
Seu nocte, seu die venis,
Te præstolémur júgiter.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis.

Qui nos creávit, laus Patri,
Qui nos redémit, Fílio,
Qui nos fovet, laus, Spíritus;
Uni Deo sit glória.
Amen.

In Festis B. Mariæ Virginis.

Ant. 8. *G.* Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. *Eccli.* 44.

HYMNUS.

Virgo Dei génitrix,
Quē totus non capit orbis,
In tua se clausit
Víscera, factus homo.
Quem paris, hic tollit
Totíus crímina mundi:
Et tibi virgínitas
Invioláta manet.

Te matrem pietátis
Opem te flágitat orbis:
Subvénias fámulis,
O benedicta tuis.

Glória magna Patri:
Sit par tibi glória, Nate,
Glória sit compar,
Spíritus alme, tibi. Amen.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 5.

OMNES vos fílii lucis estis, et fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum. Igitur non dormiámus sicut et cæteri, sed vigilémus, et sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, (Dómine,) * Commendo Spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, Deus veritátis. * Commendo. Glória. In manus. *Ps.* 30.

In Sabbatis et Officiis novem Lectionum per Quadragesimam loco superioris ℟. *dicitur sequens.*

℟. *br.* Providébam Dóminum in conspectu meo semper: * Quóniàm à dextris est mihi ne commóvear. ℣. In pace in idipsum dórmiam et requiescam. * Quóniam. Glória Patri. Providébam. *Ps.* 2. *et* 4.

℣. Custódi me, (Dómine,) ut pupillam óculi; ℟. Sub umbrâ alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Temp. Passionis, in ℟. *br. omittitur* Glória Patri, *et ejus loco reincipitur* ℟. In manus, *vel* Providébam.

CANTICUM. *Luc.* 2.

De Adventu Salvatoris omnium gentium Simeonis gratiarum actio.

NUNC dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum in pace;

Quià vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * antè fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. 4. j. Sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum Christo vivámus. 1. *Th.* 5.

In Sabbatis et Officiis novem lectionum loco superioris Antiphonæ per Quadrag. dicitur sequens.

Ant. 4. f. Dómine rex Deus Abraham, * Miserére pópuli tui, quià volunt nos inimíci nostri pérdere, et hereditátem tuam delére. Ne despícias partem tuam, quam redemisti tibi. ℣. In multis enim offéndimus omes.* Miserére. *Esth.* 13. *Jacobi* 3.

In Feriis hìc dicuntur sequentes

PRECES.

(*Quandò dictæ sunt Preces in Vesperis, hæ dicuntur flexis genibus.*)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum, ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. et laudábile, et superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firma-

mento cœli; ℟. Et laudábilis, et glóriosus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster; ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deindè fit Confessio, ut suprà ad Primam.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine: ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodũ sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

VISITA quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab eâ longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in eâ, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino:
℟. Deo grátias.

Finito Completorio submissiori voce dicitur:

Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13.

Tandem dicitur, usquè ad Feriam V. in Cœnâ Domini inclusivè, sequens

ANTIPHONA DE B. VIRGINE.

Ad devotionem.

AVE, Regína cœlórum:
Ave, Dómina angelórum:
Salve radix, salve porta,
Ex quâ mundo lux est orta:
Gaude, virgo gloriósa:
Super omnes speciósa:
Vale, ô valde decóra:
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Elégit eam (Dóminus)
℟. In habitatiónē sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

CONCEDE, misericors Deus, fragilitáti nostræ præsídiũ; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem.

Ps. De profundis, *et Preces ut suprà ad Primam.*

Post Completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

DOMINICA AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Quomodò inchoandum et ordinandum sit Officium sicut et cæteræ Horæ, habetur suprà in Ordinario Breviarii.

Invitatorium et Hymnus, in Proprio, et sic in Feriis.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Non resurgent.

PSALMUS I.

Hominis justi beatitudo multiplex: sors metuenda malorum.

BEATUS vir qui non ábiit in concílio impiórum, et in viâ peccatórum non stetit, * et in cáthedrâ pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquàm lignũ, quod plantátum est secùs decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo;

Et fólium ejus non défluet; * et ómnia quæcumque fáciet prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tamquàm pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniàm novit Dóminus viam justórum, * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória. *et* Sicut. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum et Cant. nisi aliter notetur.*

Ant. Non resurgent ímpii in judício: neque peccatóres in concílio justórum.

Ant. 1. D. Loquétur ad eos.

PSALMUS. 2.

Incarnatio, regia potestas, imperium Christi; vana Principum et Regum in Christum molimina.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inania?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, et adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in irâ suâ, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem

sanctum ejus,* prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódiè génui te.

Póstula à me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virgâ férreâ, * et tanquàm vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram :

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre :

Apprehéndite disciplínam, nequandò irascátur Dóminus, * et pereátis de viâ justâ.

Cùm exárserit in brevi irâ ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Loquétur ad eos in irâ suâ, et in furóre suo conturbábit eos.

Ant. 7. c. Vocè meâ.

PSALMUS 3.

Justi, ab impiis malè vexati, et opem Dei fiducialiter implorantis, oratio.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum ; * et exsurrexi, quià Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exsurge, Dómine ; salvum me fac, Deus meus.

Quóniàm tu percussisti omnes adversantes mihi sine causâ : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus ; * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce meâ ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Apprehéndite disciplínam, ℟. Nequandò irascátur Dóminus, et pereátis de viâ justâ. *Ps.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Torrentes.

PSALMUS 17.

Christi regnum... Ejusdem et Ecclesiæ de hostibus victoria..... Gentium vocatio..... Judæorum reprobatio.... Prædicatio Evangelii.... Imperii paganorum ruina.

DILIGAM te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmamentum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protector meus, et cornu salútis meæ, * et susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum ; * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * et torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne meâ invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi ;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * et clamor meus in conspectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est et contrémuit terra : fundamenta móntium conturbáta sunt et commóta sunt, * quóniàm irátus est eis.

Ascendit fumus in irâ ejus, et ignis à fácie ejus exarsit : * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descendit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum : in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando, et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tuâ, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Ant. 4. J. Dolóres.

Divisio Psalmi 17.

MISIT de summo (Dóminus,) et accépit me, * et assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me; * quóniàm confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * et factus est Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniàm vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * et secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quià custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo;

Quóniàm ómnia judícia ejus in conspectu meo, * et justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * et observábo me ab iniquitáte meâ.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * et secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocente ínnocens eris :

Et cum electo electus eris, * et cum perverso pervertéris.

Quóniàm tu pópulum húmilem salvum fácies, * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniàm tu illúminas lucernam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniàm in te erípiar à tentatióne; * et in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Dolóres inferni circumdedérunt me : præoccupavérunt me láquei mortis.

Ant. 6. F. In te erípiar.

Altera divisio Psalmi 17.

DEUS meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta :* protector est ómnium sperántium in se.

Quóniàm quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * et pósuit ímmaculátam viam meam,

Qui perfécit pedes meos tanquàm cervórum, * et super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium :* et posuisti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ; * et déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtùs me, * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehendam illos, * et non convertar donec deficiant.

Confringam illos, nec póterunt stare : * cadent subtùs pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum; * et supplantasti insurgentes in me subtùs me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * et odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret :* ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti : ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli :* constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * filii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedictus Deus meus; * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, et subdis pópulos sub me :* liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * à viro iníquo erípies me.

Propétereà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * et fáciens misericórdiam christo suo David, et sémini ejus usquè in séculum.

Ant. In te erípiar à tentatióne, et in Deo meo transgrédiar murum.

℣. In tribulatióne meâ invocávi Dóminum, ℟. Et ad Deum meum clamávi. *Ps.* 17.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. In Dómino.

PSALMUS 27.

Justus orat ne innocens cum nocentibus perdatur : exauditus gratias agit : orat pro populo.

AD te, Dómine, clamábo : Deus meus, ne síleas à me; * nequandò táceas à me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te, * dùm extollo manus

meas ad templum sanctum tuũ.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ; * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo suo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum , * et secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniàm non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus , * déstrues illos , et non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniàm exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus , et protector meus : * in ipso sperávit cor meũ, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea ; * et ex voluntáte meâ confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protector salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ : * et rege eos , et extolle illos usquè in æternum.

Ant. In (Dómino) sperávit cor meum , et adjútus sum.

Ant. 2. *D.* Avertisti.

PSALMUS 29.

Gratiarum actio Deo facta ob morbi gravis, aliorumve malorum liberationem. Christi Resurrectio.

EXALTABO te, Dómine, quóniàm suscepisti me , * nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te , * et sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam : * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniàm ira in indignatióne ejus, * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus , * et ad matutínum lætitia.

Ego autem dixi in abundántiâ meâ : * Non movébor in æternum.

Dómine , in voluntáte tuâ * præstitisti decóri meo virtútē.

Avertisti fáciem tuam à me ; * et factus sum conturbátus.

Ad te , Dómine , clamábo , * et ad Deùm meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dùm descendo in corruptiónem :

Numquid confitébitur tibi pulvis ? * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, et misertus est meî : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi : conscidisti saccum meum , et circumdedisti me lætítiâ.

Ut cantet tibi glória mea, et non compungar : * Dómine Deus meus , in æternum confitébor tibi.

Ant. Avertisti fáciem tuam à me, et factus sũ conturbátus.

Ant. 1. *D.* Quæ utílitas.

PSALMUS 65.

Ecclesiæ Christi à tyrannis liberatæ pia Jubilatio.

JUBILATE Deo , omnis terra : psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quám terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum:

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso:

Qui dominátur in virtúte suâ in æternum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniàm probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum.

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam; * et eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, et locútum est os meum * in tribulatióne meâ.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum: * ófferã tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub linguâ meâ.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * et attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam à me.

Ant. Quæ utílitas in sánguine meo, dum descendo in corruptiónem? *Ps.* 29.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárũ tuárum. *Ps.* 24.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum: ℟. Quià misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

AD LAUDES.

PSALMUS 62.

Pia motio animæ suspirantis in cælum, divinæ bonitatis contemplatione. Malorum interitus; justorum lætitia.

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea: * in terrâ desertâ, et ínviâ, et inaquósâ.

Sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniàm mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vitâ meâ, * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea, * et lá-

biis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quià fuisti adjútor meus, * et in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam: * introíbunt in inferióra terræ.

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quià obstructum est os loquéntium iníqua.

PSALMUS 69.

Oratio justi, opem sibi à Deo, hostibus verò salutarem confusionem implorantis.

DEUS, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur et revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statìm erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te; * et dicant semper; Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 99.

Populorum jubilatio confitentium Deum, et in templo ejus invocantium.

JUBILATE Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítiâ.

Introíte in conspectu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniàm Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniàm suávis est Dóminus.

In æternũ misericórdia ejus, * et usquè in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

In Quadragesimâ.

CANTICUM. Baruch. 2.

Anima pœnitens, cùm magnâ fiduciâ, delictorum suorum veniam petit a Deo.

PECCAVIMUS, ímpiè égimus, iníquè géssimus, Dómine Deus noster, * in ómnibus justítiis tuiis.

Avertátur ira tua à nobis: * exaudi, Dómine, preces nostras, et oratiónes nostras:

Ut sciat omnis terra, * quià tu es Dóminus Deus noster.

Et quià nomen tuum invocátum est super Israel, * et super genus ipsíus.

Réspice, Dómine, de domò sanctâ tuâ in nos, * et inclína aurem tuam, et exáudi nos.

Aperi óculos tuos, et vide, quià non mórtui qui sunt in inferno.... * dabunt honórem et justificatiónem Dómino.

Sed ánima quæ tristis est su-

per magnitúdine mali, * et incédit curva et infirma,

Et óculi deficientes, et ánima esúriens * dat tibi glóriam et justítiam Dómino.

Tempore Paschali.

CANTICUM. Apoc. 5.

Christi victoris, qui omnibus gentibus, proprio sanguine celeste regnum aperuit, encomium.

ECCE vicit leo de tribu Juda, * radix David.

Dignus es, Dómine, accípere librum, * et aperíre signácula ejus:

Quóniàm occísus es, * et redemisti nos Deo in sánguine tuo,

Ex omni tribu et linguâ, * et pópulo et natióne;

Et fecisti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, * et regnábimus super terram.

Dignus est Agnus qui occísus est, * accípere virtútem,

Et divinitátem, et sapiéntiam, * et fortitúdinem;

Et honórem, et glóriam, * et benedictiónem.

Sedenti in throno et Agno * benedíctio,

Et honor, et glória, et potestas * in sécula seculórum.

PSALMUS 148.

Omnes creaturæ ad Dei laudem à Prophetâ invitantur.

LAUDATE Dóminum, de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Dómini.

Quià ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in æternum, et in séculum séculi: * præceptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terrâ: * dracónes et omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes et omnes colles; * ligna fructífera, et omnes cedri;

Béstiæ et universa pécora; * serpentes et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli; * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus, laudent nomē Dómini; * quià exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram; * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

AD PRIMAM.

PSALMUS 117.

Solemnis gratiarum actio pro beneficiis à Deo impensiùs acceptis.

CONFITEMINI Dómino, quóniàm bonus, * quóniàm in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniàm bonus, * quóniàm in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniàm in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniàm in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * et in nómine Dómini quià ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * et in nómine Dómini quià ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quià ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus; * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ: * ingressus in eas confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini: * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniã exaudisti me, * et factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus et lætémur in eâ.

O Dómine, salvum me fac; ô Dómine, benè prosperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usquè ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniàm exaudisti me, * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniàm bonus; * quóniàm in séculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Continuum et eximium divinæ legis Encomium. Exquisitum evangelicæ doctrinæ Brevia-

rium. Diligentis mandata Dei piæ cordis effusiones.

Beati immaculáti in viâ, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimìs.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua; * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In viâ testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

Retribue servo tuo, vivífica me; * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo mirabília de lege tuâ.

Incola ego sum in terrâ: * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium et contemptum; * quià testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes et adversùm me loquebantur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est, * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudisti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * et de lege tuâ miserére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testímóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum

cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Quandò fit Officium de Dominicâ, nisi aliter notetur, dicitur hìc Symbolum sequens.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolátamque serváverit, * absque dúbio in æternũ períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte venerémur:

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti una est divínitas: * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi; * sed unus increátus, et unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnípotens.

Ità Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ità Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quià sicut singillátìm unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ità tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres spíritus sancti.

Et in hâc Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt et coæquáles.

Ità ut per ómnia, sicut jàm suprà dictum est, * et Unitas in Trinitáte, et Trínitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ità de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad æternam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta ut credámus et confiteámur, * quià Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántiâ Patris ante sécula génitus; * et homo est ex substántiâ matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo, * ex ánimâ rationáli, et humánâ carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem; * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omninò non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro, unus est homo; * ità Deus et homo unus est Christus,

Qui passus est pro salúte nostrâ, descendit ad ínferos, * tértiâ die resurrexit à mórtuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis, * indè ventúrus est judicáre vivos et mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides cathólica: * quam nisi quisque fidéliter firmitèrque credíderit, salvus esse non póterit.

AD TERTIAM.

Ex Psalmo 118.

LEGEM pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, * et exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutábor legem tuam; * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum; * quià ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * et non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in viâ tuâ vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quòd suspicátus sum; * quià judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tuâ vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuũ.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quià sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quià in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum et in séculum séculi

Et ambulábam in latitúdine, * quià mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte meâ, * quià elóquium tuum vivificávit me.

Superbi ínique agébant usquequáque : * à lege autem tuâ non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quià justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuã in toto corde meo : * miserére meî secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * et converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * et legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

BONITATEM fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me ; * quià mandátis tuis crédidi.

Priusquàm humiliárer, ego delíqui : * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu ; * et in bonitáte tuâ doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quià humiliasti me ; * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri et argenti.

Manus tuæ fecérunt me et plasmavérunt me : * da mihi intellectum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me et lætabuntur, * quià in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quià æquitas judícia tua, * et in veritáte tuâ humiliasti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam ; * quià lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quià injustè iniquitátem fecérunt in

me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

AD SEXTAM.

Ex Psalmo 118.

DEFECIT in salutáre tuum ánima mea, * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes : * quandò consoláberis me ?

Quià factus sum sicut uter in pruínâ ; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui ? * quandò fácies de persequéntibus me judícium ?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes ; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minus consummavérunt me in terrâ ; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiã tuã vivífica me, * et custódiam testimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundasti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies, * quóniàm ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte meâ.

In æternum non obliviscar justificatiónes tuas, * quià in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac, * quóniàm justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuũ nimìs.

Divisio Psalmi 118.

QUOMODO dilexi legem tuã, Dómine ! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentē me fecisti mandáto tuo ; * quià in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi ; * quià testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi : * quià mandáta tua quæsívi.

Ab omni viâ malâ prohíbui pedes meos ; * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quià tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi : * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei bene-

plácita fac, Dómine, * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper; * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi; * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in æternum; * quià exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INIQUOS ódio hábui, * et legem tuam dilexi.

Adjútor et susceptor meus es tu; * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni, * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndùm elóquium tuum, et vivam; * et non confundas me ab expectatiône meâ.

Adjuva me, et salvus ero; * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis; * quià injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideò dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas; * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * super aurum et topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

Ex Psalmo 118.

MIRABILIA testimónia tua; * ideò scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * et intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, et attraxi spíritum; * quià mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére meî, * secundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum; * et non dominétur meî omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum; * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quià non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * et rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimó-

nia tua, * et veritátem tuam nimìs.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quià oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contemptus; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in æternum, * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum: * intellectum da mihi, et vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLAMAVI in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi; * quià in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * et secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti: * à lege autem tuâ longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine, * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis; * quià in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me; * quià legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquiũ tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quià justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, et tríbulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, et tabescébam; * quià elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniàm mandáta tua dilexi, Dómine: * in misericórdiâ tuâ vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRINCIPES persecúti sunt me gratìs; * et à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum; * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine, * et mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * et dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua, et tes-

timónia tua ; * quià omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo : * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quià ómnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; * quóniàm mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine ; * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te ; * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quià mandáta tua non sum oblítus.

AD VESPERAS.

PSALMUS 109.

Christi Divinitas, Sacerdotium, Passio, gloria et regnum celebrantur.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas ; * conquassábit cápita in terrâ multórum.

De torrente in viâ bibet ; * proptéreà exaltábit caput.

PSALMUS 110.

Laus Dei ducta à miris ejus operibus, et multiplicibus beneficiis humano generi collatis.

CONFITÉBOR tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórũ et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui : * virtútem óperum suórũ annuntiábit pópulo suo ;

Ut det illis hæreditátem géntium : * ópera mánuum ejus, véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ, timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

PSALMUS 111.

Timentibus Deum benefic'a præstita, in hâc vitâ et præsertim in futurâ.

BEATUS vir qui timet Dóminum; in mandátis ejus volet nimìs.

Potens in terrâ erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus; * et justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis; * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucundus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quià in æternum non commovébitur.

In memóriâ æternâ erit justus; * ab auditióne malâ non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus; * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculum séculi: cornu ejus exaltábitur in glóriâ.

Peccátor vidébit et irascétur, déntibus suis fremet et tabescet: * desidérium peccatórum períbit.

PSALMUS 112.

Laus Dei munificentissimi. Mirabilis humilium exaltatio.

LAUDATE, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usquè in séculum.

A solis ortu usquè ad occásũ, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terrâ?

Súscitans à terrâ ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui;

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 113.

Mirabilia opera Dei in eductione filiorum Israel de Ægypto: Idolorum vanitas! unus Deus laudandus et amandus.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro;

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti? * et tu, Jordánis, quià conversus es retrorsùm?

Montes, exultastis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convertit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis; * sed nómini tuo da glóriam super misericórdiâ tuâ et veritáte tuâ;

Nequandò dicant gentes, * Ubì est Deus eórum.

Deus autem noster in cœlo; * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium, argentum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquentur; * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt; pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino; * adjútor eórum et protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino; * adjútor eórum et protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; * adjútor eórum et protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostrî, * et benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel, * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos, et super fílios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit fíliis hóminũ.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usquè in séculum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. In nóctibus.

PSALMUS 4.

Lætus fidelis de peculiari Dei protectione, novum ab eo implorat auxilium, omnemque fiduciam in Deo collocat.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * et exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine; * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam, * et requiescam;

Quóniàm tu, Dómine, * singuláriter in spe constituisti me.

PSALMUS 90.

Contrà hostes et mala omnia asylum tutissimum, filialis in Deum fiducia. Præclara in tribulatione et tentatione oratio.

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Susceptor meus es tu, et refúgium meũ : * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniàm ipse liberávit me de láqueo venántium, * et à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis à timóre nocturno.

A sagittâ volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incursu, et dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, et decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniàm tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuisti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniàm Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis;

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basiliscum ambulábis; * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniàm in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniàm cognóvit nomen meũ.

Clamábit ad me, * et ego exáudiam eam.

Cum ipso sum in tribulatióne, * erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * et ostendam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Canticum in templo vigilantium. Oratio vespertina.

ECCE nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Ant. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, et benedícite Dóminum. *Ps.* 133.

FERIA SECUNDA

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium et Hymnus ut notatur in Proprio, pro diversitate temporis.

In Feriis Quadragesimæ et Passionis dicuntur, pro unico Nocturno, novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una dumtaxat Antiphona. Tempore vero Paschali tres tantum Psalmi dicuntur eo ordine qui descriptus est in in Proprio pro unaquaque die sub una pariter Antiphona.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Peccávimus.

PSALMUS 103.

Præclarum divinæ magnitudinis, sapientiæ, et potentiæ, in mundi creatione et gubernatione, encomium.

BENEDIC, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem et decórem induisti, * amictus lúmine sicut vestimento ;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus ;

Qui ponis nubem ascensum tuum, * qui ámbulas super pennas ventórum ;

Qui facis Angelos tuos, spíritus, * et ministros tuos ignem urentem ;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tuâ fúgient ; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti, quem non transgredientur ; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti suâ.

Super ea vólucres cœli habitábunt ; * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis, * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum jumentis, * et herbam servitúti hóminũ ;

Ut edúcas panem de terrâ, * et vinum lætíficet cor hóminis ;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi ; * et cedri Líbani quas plantávit.

Illìc pásseres nidificábunt : * Heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis : * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, et facta est nox ; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, et quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt, * et in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usquè ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

QUAM magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * ómnia in sapiéntiâ fecisti ; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illìc reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illìc naves pertransíbunt : * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum revertentur.

Emittes spíritum tuum, et creabuntur; * et renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalm. 103.

Sit glória Dómini in séculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, et facit eam trémere; * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vitâ meâ: * psallam Deo meo quámdiù sum.

Jucundum sit ei elóquium meum; * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terrâ, et iníqui, ità ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 104.

Canticum liberationis ex Ægypto, et introductionis in terram sanctam, vel liberationis à peccato, et vitæ æternæ consecutionis.

Confitemini Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini; * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, et judícia oris ejus,

Semen Abraham servi ejus, * filii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in universâ terrâ judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamenti sui; * verbi quod mandávit in mille generatiónes.

Quod dispósuit ad Abraham; * et juramenti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præceptum, * et Israël in testamentum æternum,

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ.

Cúm essent número brevi, * paucíssimi, et íncolæ ejus;

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis; * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * et in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio Psalmi 104. Et

Vocavit (Dóminus) famem super terram, * et omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum; * in servũ venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus; * ferrum pertránsiit ánimam ejus,

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, et solvit eum; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum

domûs suæ, * et príncipem omnís possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * et Jacob áccola fuit in terrâ Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer; * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus; * et dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalm. 104.

MISIT (Dóminus) Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terrâ Cham.

Misit ténebras, et obscurávit; * et non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía, et cíniphes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terrâ ipsórum.

Et percussit víneas eórum, et ficúlneas eórum; * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locusta et bruchus, * cujus non erat númerus.

Et comédit omne fœnum in terrâ eórum, * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terrâ eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento et auro; * et non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quià incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit coturnix; * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniàm memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum:

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * et electos suos in lætítiâ:

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

PRO III. NOCTURNO.

PSALMUS 105.

Divinæ misericordiæ in gratiam Judæorum, quamvis peccatorum, toties exhibitæ solemnis celebratio. Eorumdem propter peccata, justissima punitio.

CONFITÉMINI Dómino quóniàm bonus, * quóniàm in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostrî, Dómine,

in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo ;

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítiâ gentis tuæ, * ut laudéris cum hæreditáte tuâ.

Divisio Psalmi 105.

PECCAVIMUS cum pátribus nostris ; * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam ;

Et incrépuit mare Rubrum, et exsiccátum est ; * et deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos :* unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * et laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * et non sustinuérunt consílium ejus ;

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * et tentavérunt Deum in inaquóso ;

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, et deglutívit Dathan, * et opéruit super congregatiónem Abiron ;

Et exarsit ignis in synagógâ eórum, * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * et adoravérunt scúlptile ;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terrâ Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus ; * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem ; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis ; * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis ; * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit ; * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usquè in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis ; * et vexátus est Móyses propter eos.

Quià exacerbavérunt spíritũ ejus ;* et distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalm. 105.

NON disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * et didicérunt ópera eórũ.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * et factum est illis in scándalum:

Et immolavérunt fílios suos * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, et filiárum suárũ, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum; * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * et humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos; * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularentur, * et audívit oratiónem eórum,

Et memor fuit testamenti sui; * et pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * et cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * et gloriémur in laude tuâ.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, et usquè in séculum; * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Peccávimus cum pátribus nostris: injustè égimus, iniquitátem fécimus. *Ps.* 105.

℣. Quærite Dóminum et confirmámini:

℟. Quærite fáciem ejus semper. *Ps.* 104.

℣. *Sacerd. in Proprio.*

AD LAUDES.

Ant. 7. *d.* Laudáte.

PSALMUS 91.

Quàm mirabilis Deus in opéribus suis; quibus præsertìm malos perdit et punit, bonos servat et tuetur.

BONUM est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cítharâ;

Quià delectasti me, Dómine, in factúrâ tuâ, * et in opéribus mánuum tuárũ exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimìs profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * et stultus non intélliget hæc.

Cúm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, et apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine.

Quóniàm ecce inimíci tui, Dómine, quóniàm ecce inimíci tui períbunt, * et dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * et senectus mea in misericórdiâ úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senectâ úberi, * et benè patientes erunt,

Ut annúntient quóniàm rectus Dóminus Deus noster, * et non est iníquitas in eo.

PSALMUS 135.

Præclarum divinæ misericordiæ encomium. Ab illâ uberrimè profluunt universa hominibus concessa beneficia.

CONFITEMINI Dómino quóniàm bonus, * quóniàm in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniàm in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniàm in æternum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Qui firmávit terram super aquas, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Solem in potestátem diéi, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Lunam et stellas in potestátem noctis, * quóniàm in æternum misericórdia ejus.

Divisio Psalmi 135.

(CONFITEMINI Dómino quóniàm bonus, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;)

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

In manu potenti, et bráchio excelso, * quóniàm in æternum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Et excussit Pharaónem, et virtútem ejus in mari Rubro :* quóniàm in æternum misericórdia ejus.

Qui traduxit pópulum suum per desertum : * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Qui percussit reges magnos, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniàm in æternum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæó-

rum, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Et Og regem Basan, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Hæreditátem Israel servo suo, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Quià in humilitáte nostrâ memor fuit nostrî, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Qui dat escam omni carni, * quóniàm in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniàm in æternum misericórdia ejus;

Confitémini Dómino dominórum, * quóniàm in æternum misericórdia ejus.

CANTICUM. *Exod.* 15.

Læta Moysis et Hebræorum gratiarum actio, quòd Deus eos à Pharaonis jugo mirabiliter eripuerit.

CANTEMUS Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor; * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare; * electi príncipes ejus submersi sunt in mari Rubro.

Abyssi operuérunt eos; * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine; * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos: * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ; * stetit unda fluens, congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar, et comprehendam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare; * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, et fáciens mirabília?

Extendisti manum tuam, * et devorávit eos terra.

Dux fuisti in misericórdiâ tuâ pópulo quem redemisti, * et portasti eum in fortitúdine tuâ ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom; robustos Moab obtínuit tremor; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis ;

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedisti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ ; * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine,

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in æternum et ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare, * et reduxit super eos Dóminus aquas maris ;

Filii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

PSALMUS 134.

Sacerdotum ad Dei laudem invitatio, ob beneficia Ecclesiæ et universo orbi præstita.

LAUDATE nomen Dómini ; * laudáte, servi, Dóminum ;

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quià bonus Dóminus ; * psállite nómini ejus, quóniàm suáve ;

Quóniàm Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi ;

Quià ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terrâ, in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit ;

Qui prodúcit ventos de thesauris suis ; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usquè ad pecus ;

Et misit signa et prodígia in médio tui, Ægypte, * in Pharaónem, et in omnes servos ejus ;

Qui percussit gentes multas, * et occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórũ, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan :

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem ;

Quià judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium, argentum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquentur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient ; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, quià bonus Dóminus. *Ps.* 134.

Cætera reperientur in Proprio, prout notatur in singulis locis, et sic in aliis Feriis.

AD PRIMAM.

PSALMUS 8.

Mirabilia creationis et redemptionis opera. Hominis et præsertim Christi excellentia et dignitas.

DOMINE Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universâ terrâ!

Quóniàm eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniàm vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundasti:

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniàm vísitas eum?

Minuisti eum paulò minus ab Angelis, glóriâ et honóre coronasti eum, * et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves universas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, * et pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universâ terrâ!

PSALMUS 76.

Orat justus ut à malis liberetur; præsertìm molestiis, et anxiis cogitationibus quibus plurimùm premitur.

VOCE meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deũ, et intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contrà eum; * et non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea; * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum, et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * et annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in irâ suâ misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEMOR fui óperum Dómini, * quià memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua; * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt; * et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitûs aquárum: * vocem dedérunt nubes:

Etenim sagittæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rotâ.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti, sicut oves, pópulum tuum * in manu Móysi et Aaron.

AD TERTIAM.

PSALMUS 24.

Implorat peccator divinam misericordiam et opem, ut à peccatis absolutus, à periculis quoque liberetur.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubescam:

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim universi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tuâ, et doce me; * quià tu es Deus salvátor meus, et te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in viâ.

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testamentum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in viâ quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum, * et testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniàm ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére meî, * quià únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum, * et dimitte universa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniàm multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et

érue me : * non erubescam, quóniàm sperávi in te.

Innocentes et recti adhæsérunt mihi, * quià sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

Ad Dei laudem invocatio, propter redemptionem et salutem per Christum partam in Ecclesiâ, et æquissima Dei judicia.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniàm magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniàm omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspectu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam et honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra : * dícite in géntibus quià Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli et exultet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quià venit, * quóniàm venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte suâ.

AD SEXTAM.

PSALMUS 46.

Omnium gentium invitatio, ad Christi in Cœlum ascendentis, lætam gratulationem.

OMNES gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniàm Dóminus excelsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam diléxit.

Ascendit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniàm rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniàm dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

PSALMUS 97.

Regni Christi æternitas : Mundi per Christum renovatio : Duplex gaudiorum materies.

CANTATE Dómino cánticum novum, * quià mirabília fecit

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in citharâ, * in citharâ, et voce psalmi;

In tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini : * quóniàm venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítiâ, * et pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Invitantur populi ad cognitionem Dei, quem annuntiaverunt Prophetæ et invocaverunt.

DOMINUS regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * et excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniàm terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes ; * judícium et justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabellum pedum ejus : * quóniàm sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus, * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columnâ nùbis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórũ.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniàm sanctus Dóminus Deus noster.

AD NONAM.

PSALMUS 52.

Luctuosa et generalis Deum negantium corruptela. Manus Dei vindicis non effugient.

DIXIT insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt et abomínábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonũ.

Deus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul

inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usquè ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illìc trepidavérunt timóre, ubì non erat timor.

Quóniàm Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniàm Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 72.

Justorum in adversis querela; et consolatio de falsâ et transitoriâ prosperitate malorum.

QUAM bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei:

Quià zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quià non est respectus morti eórum, * et firmamentum in plagâ eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia; * operti sunt iniquitáte et impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum; * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suũ, * et lingua eórum transívit in terrâ.

Ideò convertétur pópulus meus hìc: * et dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus? * et, si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundantes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergò sine causâ justificávi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas,

Et fui flagellátus totâ die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est antè me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos dum allevarentur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem! * súbitò defecérunt: periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tuâ imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quià inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redactus sum, et nescívi.

Ut jumentũ factus sum apud te, * et ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TENUISTI (Dómine) manum déxteram meam, et in voluntáte tuâ deduxisti me, * et cum glóriâ suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in æternum.

Quià ecce qui elongant se à te, períbunt : * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis filiæ Sion.

AD VESPERAS.

Ant. 5. a. Levávi.

PSALMUS 114.

Ecclesiæ militantis, animarum in Purgatorio, peccatoris pœnitentis gaudium et gratiarum actio, de pace et felicitate sibi à Deo concessis.

DILEXI, * quóniàm exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quià inclinávit aurem suam mihi, * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * et perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni ; * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus : et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam ; * quià Dóminus benefécit tibi,

Quià erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

PSALMUS 120.

A Deo solo auxilium petendum et sperandum.

LEVAVI óculos meos in montes, * undè véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te : Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum, * ex hoc nunc, et usquè in séculum.

PSALMUS 123.

Ecclesiæ gratiarum actio, quòd ab hostibus et tyrannis sit divinitùs liberata.

NISI quià Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quià Dóminus erat in nobis,

Cùm exsúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eó-

rum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

PSALMUS 125.

Peccatoris conversi gaudium de liberatione à captivitate et servitute peccati.

In convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

PSALMUS 136.

Judæorum in captivitate, Ecclesiæ et fidelium in hujus mundi exilio degentium, gemitus.

Super flúmina Babylónis, illìc sédimus, * et flévimus cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus * suspéndimus órgana nostra;

Quià illìc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terrâ aliénâ?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * obliviónì detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt, Exinaníte, exinaníte * usquè ad fundamentum in eâ.

Filia Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * et állidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Levávi óculos meos in montes, unde véniet auxílium mihi. *Ps.* 120.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. c. Discédite.

PSALMUS 6.

Peccator pœnitens veniam humiliter petit et obtinet. Ulti-

mum in malos Christi anathema, in die Judicii.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in irâ tuâ corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniàm infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniàm conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè; * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniàm non est in morte qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem; * quóniàm exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur et erubescant valdè velóciter.

PSALMUS 7.

Divinum auxilium justus fiducialiter implorat. Hostium suorum cladem annuntiat..... Innocentiæ suæ testem Deum appellat......... Gentium conversio.

DOMINE Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me;

Nequandò rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud: * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis:

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehendat, et conculcet in terrâ vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsurge, Dómine, in irâ tuâ, * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circùmdabit te; * et propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, et secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, * et diriges justum, scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEUS judex justus, fortis et pátiens, * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum tetendit, et parávit illũ:

Et in eo parávit vasa mor-

tis; * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam ;* concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum; * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus, * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem: quóniàm exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. *Ps.* 6.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Delicta.

PSALMUS 14.

Via in cœlum, innocentia vitæ, et in proximum caritas.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine máculâ, * et operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in linguâ suâ,

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit adversùs próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

PSALMUS 18.

Sol et cœli, tùm materiales, tùm allegorici, nempè Apostoli, gloriam Dei contrà Atheos prædicant; sicuti lex Dei sanctissima contrà impios.

CŒLI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tamquàm sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, et occursus ejus usquè ad summum ejus; * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEX Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum,

et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, et ab aliénis parce servo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, et emundábor à delicto maximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redemptor meus.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 71.

Christi imperium, sub figurâ regni Salomonis, pacificum, amplum, felix, et æternum futurum esse prædicitur.

DEUS, judícium tuum regi da, * et justítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítiâ, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum, * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole et antè lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usquè ad mare, * et à flúmine usquè ad términos orbis terrárum.

Coràm illo prócident Æthíopes, * et inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REGES Tharsis et ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quià liberábit páuperem à potente, * et páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi; * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum; * et honorábile nomen eórum coràm illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terrâ in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * antè solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum; * et

replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

PSALMUS 100.

Præcipua pii Regis et justi Principis officia.

MISERICORDIAM et judíciũ * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in viâ immaculátâ, * quandò vénies ad me.

Perambulábam in innocéntiâ cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam antè óculos meos rem injustam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : * ámbulans in viâ immaculátâ, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

PRO III. NOCTURNO.

PSALMUS 106.

Canticum benedictionis pro variis à Deo acceptis beneficiis.

CONFITEMINI Dómino quóniàm bonus, * quóniàm in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu et occásu, ab aquilóne et mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, et sitientes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum;

Quià satiávit ánimam inánem, * et ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris et umbrâ mortis, * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quià exacerbavérunt elóquia Dei, * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris, et umbrâ mortis; * et víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

CONFITEANTUR Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum;

Quià contrívit portas æreas, * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de viâ iniquitátis eórum; * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum; * et appropinquavérunt usquè ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos; * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus filiis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis, * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis,

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profundo.

Dixit, et stetit spíritus procellæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usquè ad cœlos, et descendunt usquè ad abyssos; * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius; * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * et de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quià siluérunt: * et deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera Divisio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus filiis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésiâ plebis, * et in cáthedrâ seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * et éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítiâ inhabitántium in eâ.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * et terram sine aquâ in éxitus aquárum;

Et collocávit illìc esurientes; * et constituérunt civitátem habitatiónis:

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas; * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, et multiplicáti sunt nimìs; * et jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * et vexáti sunt à tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * et erráre fecit eos in ínvio; et non in viâ.

Et adjúvit páuperem de inópiâ, * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabuntur; * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me. *Ps.* 18.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino: ℟. Quos redémit de manu inimíci. *Ps.* 106.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Deus.

PSALMUS 23.

Terrenorum Creator Deus. Cordis munditíes in offerentibus sacrificia. Christus in cœlum victor ascendens.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo;

Quià ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et eleváminì, portæ æternáles; * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et eleváminì, portæ æternáles; * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

PSALMUS 84.

In mysterio Incarnationis, mirabilis justitiæ et pacis, misericordiæ et veritatis concordia.

BENEDIXISTI, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam, * avertisti ab irâ indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * et averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos, * et plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniàm loquétur pacem in plebem suã,

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terrâ nostrâ.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terrâ orta est, * et justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia antè eum ambulábit, * et ponet in viâ gressus suos

PSALMUS 96.

Genuina extremi judicii, et majestatis Christi judicantis adumbratio.

DOMINUS regnávit, exultet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis antè ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, et lætáta est Sion: * et exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniàm tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

CANTICUM. *Is.* 38.

Ezechiæ Regis Juda, de sanitate divinitùs recuperatâ, carmen Eucharisticum.

EGO dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terrâ vivéntium: * non aspíciam hóminem ultrà, et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut à texente, vita mea; dum adhuc ordírer succídit me: * de mane usquè ad vésperam fínies me.

Sperábam usquè ad mane, quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de mane usquè ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritûs mei, * corrípies me, et vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruisti ánimam meam ut non períret.

Projecisti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quià non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confité-

bitur tibi, sicut et ego hódiè: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac: * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

PSALMUS 150.

Dei laudatio in voce et instrumentis musicis, propter ejus sanctitatem et creaturarum excellentiam.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cítharâ.

Laudáte eum in tympano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dominum.

Ant. Deus tu conversus vivificábis nos: et plebs tua lætábitur in te. *Ps.* 84.

AD PRIMAM.

PSALMUS 34.

Christus de Judæis apud Patrem conqueritur; eorum prædicit excidium; sibi salutem precatur.

JUDICA, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma et scutum, * et exsurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, et conclúde adversùs eos qui persequuntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur et revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm et confundantur, * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquàm pulvis antè fáciem venti, * et ángelus Domini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ, et lúbricum, * et ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniàm gratis abscondérũt mihi intéritum láquei sui, * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; et cáptio quam abscondit apprehendat eum, * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum et páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SURGENTES testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátē ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasì próximum, et quasì fratrem nostrum, sic complacébam; * quasì lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta

sunt super me flagella, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsañatióne: *frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quandò respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésiâ magnâ: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè, * qui odérunt me gratìs, et ánnuunt óculis.

Quóniàm mihi quidem pacíficè loquebantur; * et in iracúndiâ terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * *Dómine*, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXSURGE, et intende judício meo, * Deus meus et Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant et revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne et reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent et lætentur qui volunt justítiam meam; * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacē servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

PSALMUS 25.

Justus coràm Deo suam innocentiam, odium peccati, zelum domûs Dei exhibet, et à persequentibus liberari postulat.

JUDICA me, Dómine, quóniàm ego in innocéntiâ meâ ingressus sum; * et in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum:

Quóniàm misericórdia tua antè óculos meos est, * et complácui in veritáte tuâ.

Non sedi cum concílio vanitátis, * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium, * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * et circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * et enarrem universa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntiâ meâ ingressus sum: * rédime me, et miserére meî.

Pes meus stetit in directo: * in ecclesiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Legis Mosaïcæ sacrificiorum vanitas et insufficientia... Summa Eucharistiæ dignitas et excellentia.

DEUS deórum Dóminus locútus est; * et vocávit terram à solis ortu usquè ad occásum.

Ex Sion * spécies decóris ejus.

Deus manifestè véniet; * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet; * et in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, et terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniàm Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar; Israel, et testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te; * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tuâ vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniàm meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi; * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis; * éruam te, et honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PECCATORI autem dixit Deus: * Quarè tu enarras justítias meas, et assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplínam, * et projecisti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuũ loquebáris, et adversùs filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecisti, et tácui

Existimasti, iníque, quòd ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblivíscímini Deum; * nequandò rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * et illìc iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

AD SEXTAM.

PSALMUS 36.

Piorum solatium, dùm de impiorum breoì periturâ prosperitate offenduntur et dolent. Stabilis et solida justorum beatitudo.

NOLI æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniàm tamquàm fœnum velóciter arescent, * et quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem; * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo; * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et judícium tuum tanquàm merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in viâ suâ, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab irâ, et derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniàm qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillùm, et non erit peccátor; * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * et delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum; * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniàm próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et inopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórũ multas;

Quóniàm bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

NOVIT Dóminus dies immaculatórum: * et hæréditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, et in diébus famis saturabuntur; * quià peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint. et exaltáti, * deficientes, quemádmodum fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet; * justus autem miserétur, et tríbuet;

Quià benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * et viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur, * quià Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui, * et non vidi justum derelictum; nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, et cómmodat, * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, et fac bonũ, * et inhábita in séculum séculi.

Quià Dóminus amat judícium, et non derelinquet sanctos suos: * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur; * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * et inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * et non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Expecta Dóminum, et custódi viam ejus; et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat; * et quæsívi eum, et non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem; * quóniàm sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul; * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino: * et protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos; * et éruet eos à peccatóribus, et salvábit eos, quià speravérunt in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 108.

Prophetia de Judæ proditoris, Judæorumque hostium Christi, terribili sed justissimâ clade futurâ.

Deus, laudem meam ne tacúeris; * quià os peccatóris, et os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, et sermónibus ódii circumdedérunt me, * et expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne meâ.

Divisio Psalmi 108.

Constitue (Dómine) super eum peccatórem; * et diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur éxeat condemnátus; * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, et mendícent, * ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus, * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne unâ deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper: * et dispéreat de terrâ memória eórum;

Pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam, * et persecútus est hóminem ínopem et mendícum, et compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei; * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum; * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum quo operítur, * et sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * et qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuũ; * quià suavis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

Líbera me, quià egénus et pauper ego sum, * et cor meum conturbátũ est intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum; * et excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secùndùm misericórdiam tuam.

Et sciant quià manus tua hæc; * et tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * et operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * et in médio multórum laudábo eum;

Quià ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *E.* Ad Dóminum.

PSALMUS 119.

Orat justus ut à linguis maledicis liberetur: de exilii sui nimiâ diuturnitate ingemiscit.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meã à lábiis iníquis, * et à linguâ dolósâ.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguã dolósã?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quià incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

PSALMUS 121.

Laus cælorum et Ecclesiæ, ab illorum concordiâ, pietate, justitiâ et splendore deducta.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domũ Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem;

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illùc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confitendum nómini Dómini:

Quià illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tuâ, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsivi bona tibi.

PSALMUS 132.

Deo gratissima Christianorum concordia.

Ecce quàm bonum, et quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus; * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion;

Quóniàm illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usquè in séculum.

PSALMUS 140.

Pia cordis ad Deum elevatio... Cavendum à malâ delictorum excusatione. Fugienda malorum blandimenta..... Amanda fratrum correctio.

Domine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrificium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * et non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdiâ, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum;

Quóniã adhuc et orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniàm potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secus infernũ.

Quià ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; * in te sperávi, non áuferas ánimam meã.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * et à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

PSALMUS 141.

Christus Patri, Judæorum malitiam, et afflictionem suam humiliter exhibet; illius implorat auxilium, et hostium ruinam annuntiat.

Voce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam antè ipsum pronúntio,

In deficiendo ex me spíritum meum; * et tu cognovisti sémitas meas.

In viâ hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam; * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine : * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terrâ vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam ; * quià humiliátus sum nimìs.

Líbera me à persequéntibus me ; * quià confortáti sunt super me.

Educ de custódiâ ánimam meam, ad confitendum nómini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi, et exaudívit me. *Ps.* 119.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Beáti.

PSALMUS 12.

De tardiore ope Dei, in persecutione diuturnâ, sancta Justi querimonia. Viva ejusdem in Deum fiducia.

USQUEQUO, Dómine, oblivísceris me in finem ? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánimâ meâ, * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me ? * réspice, et exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte, * nequandò dicat inimícus meus : Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero ; * ego autem in misericórdiâ tuâ sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, et psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

Exemplo Prophetæ, peccatores ad suorum delictorum confessionem et pœnitentiam incitantur.

BEATI quorum remissæ sunt iniquitátes, * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum ; * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniàm tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniàm die ac nocte graváta est super me manus tua, * conversus sum in ærumnâ meâ, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino ; * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, et ínstruam te in viâ hac quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris: * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi; * et gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Deplorat Propheta Templi Jerosolymitani, urbis et populi vastationem, et Ecclesiæ clades sub Antichristo.

DEUS, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum; * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórũ tanquàm aquam in circúitu Jerúsalem; * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris; * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quià comedérunt Jacob, * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quià páuperes facti sumus nimìs.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos;

Et propítius esto peccátis nostris, * propter nomen tuũ;

Ne fortè dicant in géntibus: * Ubì est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coràm óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinẽ bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Beáti quorum remissæ sunt iniquitátes, et quorum tecta sunt peccáta. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Factus est.

PSALMUS 9.

Christi, Ecclesiæ et populi Christiani de persecutoribus triumphus et victoria.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in te; * psallã nómini tuo, Altíssime.

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, et períbunt à fácie tuâ;

Quóniàm fecisti judícium meum, et causam meam; * sedisti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delesti in æternum, et in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * et Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum; * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítiâ.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi, * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniàm non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniàm requírens sánguinem eórum recordátus est; * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MISERERE meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniàm non in finem oblívio erit páuperis, * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsurge, Dómine, non confortétur homo: * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos, * ut sciant gentes quóniàm hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

UT quid, Dómine, recessisti longè? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dùm superbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniàm laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * secundùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus; * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus; * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub linguâ ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divíti-

bus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito quasi leo in speluncâ suâ.

Insidiátur ut rápiat páuperē; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum; * inclinábit se, et cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exsurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniàm tu labórem et dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in æternum, et in séculum séculi; * períbitis, gentes, de terrâ illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tu ;

Judicáre pupillo et húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 77.

Recensentur beneficia Israeli præstita, à peregrinatione de Ægypto, ad Davidis tempora.

ATTENDITE, pópule meus, legem meam; * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meũ; * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea, * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne álterâ.

Narrantes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis, * ut cognoscat generátio áltera:

Fílii qui nascentur, et exsurgent, * et narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suã, et non obliviscantur óperum Dei, * et mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava et exásperans:

Generátio quæ non direxit cor suum, * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

FILII Ephrem intendentes et mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coràm pátribus eórum fecit mirabília in terrâ Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos, * et státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * et totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * et adaquávit eos velut in abysso multâ.

Et eduxit aquam de petrâ, * et deduxit tanquàm flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo; * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensã in deserto?

Quóniàm percussit petram, et fluxérunt aquæ, * et torrentes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israel;

Quià non credidéruntin Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántiâ.

Altera divisio Psalmi 77.

TRANSTULIT (Dóminus) Austrum de cœlo; * et induxit in virtúte suâ Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimìs, et desidérium eórum áttulit eis; * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * et ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et electos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * et revertebantur, et dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quià Deus adjútor est eórum, * et Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors, et propítius fiet peccátis eórũ, * et non disperdet eos.

PRO III. NOCTURNO.

EX PSALMO 77.

Judæorum peccata et infidelitates: immensa in eos Dei misericordia. Et

ABUNDAVIT (Dóminus) ut avérteret iram suam, * et non accendit omnem iram suã.

Et recordátus est quià caro sunt, * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, et tentavérunt Deum, * et Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos; * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruínâ.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepercit à morte animábus eórum, * et jumenta eórum in morte conclúsit;

Et percussit omne primogénitum in terrâ Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et

ABSTULIT (Dóminus) sicut oves pópulum suum; * et perduxit eos tanquàm gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuérunt; * et inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excelsum; * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit, * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus:

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * et pulcritúdinem eórũ in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum; * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórũ comédit ignis, * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * et víduæ eórum non plorabantur.

Altera divisio Psalmi 77. Et

EXCITATUS est tanquàm dórmiens Dóminus, * tanquàm potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in

posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum * in terrâ quam fundávit in sécula:

Et elégit David servũ suum, * et sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, et Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntiâ cordis sui, * et in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Factus est Dóminus refúgium páuperi, adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne. *Ps. 9.*

℣. Exacerbávit Dóminum peccátor. ℟. Secundum multitúdinem iræ suæ non quæret. *Ibid.*

AD LAUDES.

Ant. 3. b. Manè astábo.

PSALMUS 5.

Supplicia malis, justisque debita præmia.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniàm ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, et vidébo; * quóniàm non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti antè óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum * abominábitur Dóminus;

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítiâ tuâ: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniàm non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis; secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniàm irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in æternum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniàm tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronasti nos.

PSALMUS 35.

Dei, in malorum corruptelâ, patientia. Ejus in bonos misericordia. Implorandum Dei auxilium.

DIXIT injustus, ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei antè óculos ejus.

Quóniàm dolósè egit in cons-

pectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: ástitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * et véritas tua usquè ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines et jumenta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicasti misericórdiã tuam, Deus!

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * et torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniàm apud te est fons vitæ, * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuã sciéntibus te, * et justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

PSALMUS 64.

Quàm laudandus Deus ob concessam Ecclesiæ pacem, ac bonorum omnium copiam.

TE decet hymnus, Deus, in Sion, * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ; * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longè,

Præparans montes in virtúte tuâ, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni et vésperè delectábis.

Visitasti terram, et inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; * parasti cibum illórum, quóniàm ità est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * et campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * et exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

CANTICUM. *Is.* 12.

Gratiarum actio de Salvatore concesso, simulque liberatione à peccato et morte æternâ.

CONFITEBOR tibi, Dómine, quóniàm irátus es mihi: * conversus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quià fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * et dicétis in die illâ: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniàm excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniàm magníficè fecit: * annuntiáte hoc in universâ terrâ.

Exulta et lauda, habitátio Sion; * quià magnus in médio tuì sanctus Israel.

PSALMUS 146.

Jucunda Dei laudatio ob ejus magnitudinem, potentiam, justitiam, sapientiam et bonitatem.

LAUDATE Dóminũ, quóniàm bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israélis congregábit;

Qui sanat contrítos corde, * et álligat contritiónes eórũ;

Qui númerat multitúdinem stellárum, * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus; * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usquè ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cítharâ;

Qui óperit cœlum núbibus, * et parat terræ plúviam;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * et herbam servitúti hóminum;

Qui dat jumentis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * et in eis qui sperant super misericórdiâ ejus.

Ant. Manè astábo tibi et vidébo; quóniàm non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

AD PRIMAM.

PSALMUS 30.

Homo afflictus, vexatus, vel tentatus, opem Dei implorat et impetrat.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in æternum: * in justítiâ tuâ líbera me.

Inclína ad me aurem tuam; * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniàm fortitúdo mea, et refúgium meum es tu; * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi, * quóniàm tu es protector meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemisti me, Dómine, Deus veritátis.

Odisti observantes vanitátes supervácuè; * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, et lætábor in mi-

sericórdiâ tuâ ; * quóniàm respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in mánibus inimíci ; * statuisti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

MISERERE meî, Dómine, quóniàm tríbulor : * conturbátus est in irâ óculus meus, ánima mea, et venter meus ;

Quóniàm defécit in dolóre vita mea, * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valdè ; * et timor notis meis.

Qui vidébant me, * foràs fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquàm mórtuus à corde : * factus sum tanquàm vas pérditum ;

Quóniàm audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu : * in eo dùm convenírent simul adversùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine ; * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum ; * salvum me fac in misericórdiâ tuâ.

Dómine, non confundar, quóniàm invocávi te ; * erubescant ímpii, et deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem, in supérbiâ, et in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

QUAM magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te !

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ, * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus ; * quóniàm mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munítâ.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudisti vocem oratiónis meæ, * dùm clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus ; quóniàm veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

PSALMUS 41.

Animæ sanctæ in cælum anhelantis pia desideria ; de hostium malitiâ affligitur, ac spe Deum videndi benignè reficitur.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum ;

* ità desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quandò véniam, et apparébo antè fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dùm dícitur mihi quotídiè : Ubì est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam; * quóniàm transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usquè ad domum Dei,

In voce exultatiónis et confessiónis, * sonus epulantis.

Quarè tristis es, ánima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniàm adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor ero tuî de terrâ Jordánis et Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ : * Dicam Deo : Susceptor meus es.

Quarè oblítus es meî, et quarè contristátus incédo, * dùm afflígit me inimícus?

Dùm confringũtur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei;

Dùm dicunt mihi per síngulos dies : * Ubì est Deus tuus?

Quarè tristis es, ánima mea? * et quarè conturbas me?

Spera in Deo, quóniàm adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

PSALMUS 42.

Rogat justus Deum ut ab impiis secernatur. Totus est in expetendis Dei Tabernaculis.

Judica me, Deus, et discerne causam meã de gente non sanctâ : * ab hómine iníquo et dolóso érue me;

Quià tu es, Deus, fortitúdo mea: * quarè me repulisti? et quarè tristis incédo, dùm afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei; * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cítharâ, Deus, Deus meus : * quarè tristis es ánima mea? et quarè conturbas me?

Spera in Deo, quóniàm adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 20.

Christo victori et animæ victrici ad cœlum properanti gratulatur Ecclesia.

Domine, in virtúte tuâ lætábitur rex; * et super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum;

Quóniàm prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te; * et tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, et in séculum séculi

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniàm dabis eum in benedictiónem in séculum séculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultû tuo.

Quóniàm rex sperat in Dómino, et in misericórdiâ Altíssimi, * non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in irâ suâ conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terrâ perdes, * et semen eórum à fíliis hóminum;

Quóniàm declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniàm pones eos dorsũ: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tuâ: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

Seipsum Propheta, Angelos, homines et creaturas omnes incitat ad laudandum Deum, pro acceptis beneficiis.

BENEDIC, ánima mea, Dómino: * et ómnia quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * et noli oblivisci omne retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in misericórdiâ et miseratiónibus;

Qui replet in bonis desidérium tuum; * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MISERATOR et miséricors Dóminus: * longánimis, et multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in æternum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis;

Quóniàm secundùm altitúdinem cœli à terrâ, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniàm ipse cognóvit figmentum nostrum: * recordátus est quóniàm pulvis sumus.

Homo sicut fœnum dies ejus: * tanquàm flos agri sic efflorébit;

Quóniàm spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet, *

et non cognoscet ámpliùs locū suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno, * et usquè in æternum super timentes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testamentum ejus,

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

Injustis mundi hujus judicibus minatur Deus exitium.

DEUS stetit in synagógâ deórum; * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupillo: * húmilem et páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebūtur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniàm tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Orandus Deus, ut impios puniat, qui opprimunt innocentes.

DEUS ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem superbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur et loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt, * et pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo; * et stulti, aliquandò sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniàm vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEATUS homo, quem tu erudíeris, Dómine, * et de

lege tuâ docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quià non repellet Dóminus plebem suam, * et hæreditátem suam non derelinquet;

Quoadusquè justítia convertátur in judícium, * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes? * aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Nisi quià Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; et in malítiâ eórum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus Deus noster.

AD VESPERAS.

Ant. 4. J. Miserére.

PSALMUS 122.

Justi in affictione positi, opem Dei implorantis, oratio.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ità óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum; donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quià multùm repléti sumus despectióne;

Quià multùm repléta est ánima nostra, * oppróbriũ abundántibus, et despéctio superbis.

PSALMUS 124.

Quàm salutaris et efficax in Deum fiducia!.... Justa impiorum punitio.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion; * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, et usquè in séculum;

Quià non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum, * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

PSALMUS 126.

Gratiæ Christi mysterium et excellentia. Illius necessitas, origo et prædicatores.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis antè lucem súrgere : * súrgite postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii, * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ità filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in portâ.

PSALMUS 129.

Animæ pœnitentis gemitus, et summa illius in Dei misericordiam fiducia.

De profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Domine, quis sustinébit?

Quià apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustíui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódiâ matutínâ usquè ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quià apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 130.

Profunda humilitas uni Deo confidens, opem divinam citò promeretur.

Domine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre suâ, * ità retribútio in ánimâ meâ.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usquè in séculum.

Ant. Miserére nostrì (Dómine) quia multùm repléti sumus despectióne. *Ps.* 122.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. d. Oculi.

PSALMUS 10.

Animæ sanctæ specialis in Deum fiducia.

In Dómino confído : * quómodò dícitis ánimæ meæ! Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniàm ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretrâ, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniàm quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autē quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium; * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suā.

Pluet super peccatóres láqueos, * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniàm justus Dóminus, et justítias dilexit: * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Atheorum multitudo, impietas, et perversi fructus. Gratiæ Redemptoris necessitas.

DIXIT insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usquè ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fàciat bonum, non est usquè ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolósè agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum: et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei antè óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminũ non invocavérunt: illìc trepidavérunt timóre, ubì non erat timor; * quóniàm Dóminus in generatióne justâ est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniàm Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 15.

Christus Patris sui benignitatem et protectionem precatur, et de suâ resurrectione futurâ gratias agit.

CONSERVA me, Dómine, * quóniàm sperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniàm bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terrâ ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum; * posteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper et usquè ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper; * quóniàm à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniàm non derelinques ánimam meam in inferno, *

nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo : * delectatiónes in déxterâ tuâ usquè in finem.

Ant. Oculi (Dómini) in páuperem respíciunt : pálpebræ ejus intérrogant filios hóminũ. *Ps.* 10.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ubi sunt.

PSALMUS 19.

Pia populi Judaici vota pro salute et victoriâ Davidis ad bellum proficiscentis. Oratio populorum pro Regum suorum incolumitate.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui, * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniàm salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illũ de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt ; * nos autem surréximus, et erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem ; * et exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

Justorum exultatio de Dei potentiâ, bonitate et misericordiâ.

EXULTATE, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cítharâ ; * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne ;

Quià rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem ;

Quóniàm ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium ; * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet; * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEATA gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátē sibi.

De cœlo respexit Dóminus, * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram;

Qui finxit singillátim corda eórum; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútē; * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem; * in abundántiâ autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * et in eis qui sperant super misericórdiâ ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniàm adjútor et protector noster est:

Quià in eo lætábitur cor nostrum, * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 67.

Ecclesiæ triumphi et victoriæ..... Christi in cœlum ascensio..... Evangelica Apostolorum prædicatio..... Gentium vocatio.

EXSURGAT Deus, et dissipentur inimíci ejus, * et fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei, * et delectentur in lætítiâ.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi, * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo; * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine; * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto,

Terra mota est; * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínai, à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ, * et infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in eâ: * parasti in dulcédine tuâ páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOMINUS dabit verbum evangelizántibus * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti; * et speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges

super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dñus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: * accepisti dona in homínibus:

Etenim non credentes * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídiè: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutáriũ nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi, * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórũ, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárũ.

Altera divisio Psalmi 67.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórũ: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent regés múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; * psállite Dómino.

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Israel magnificéntia ejus; * et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedictus Deus.

PRO III. NOCTURNO.

PSALMUS 88.

Canticum de misericordiâ et fidelitate Dei in promissis... Regnum Christi æternum... Dei justitia in malos et in bonos misericordia... Malorum quibus premuntur justi enumeratio... Fervens Dei invocatio.

Misericordias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniàm dixisti: In æternũ

misericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum eléctis meis; * jurávi David servo meo:

Usquè in æternum præparábo semen tuum; * et ædificábo in generatiónem et generatiónem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésiâ sanctórum.

Quóniàm quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum; * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, superbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra: * orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundasti.

Aquilónem et mare tu creasti: * Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtiâ: * firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua.

Justítia et judícium præparátio sedis tuæ: * misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

Beatus pópulus qui scit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * et in justítiâ tuâ exaltabuntur;

Quóniàm glória virtútis eórum tu es, * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quià Dómini est assúmptio nostra, * et sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixisti: * Pósui adjutórium in potente, et exaltávi electum de plebe meâ.

Invéni David servum meũ: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * et odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso, * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in flumínibus dézteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, et susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * et testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi

semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * et in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint.

Visitábo in virgâ iniquitátes eórum. * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte meâ;

Neque profanábo testamentum meum, * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEMEL jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * et thronus ejus sicut sol in conspectu meo;

Et *sicut* luna perfecta in æternum, * et testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti et despexisti: * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terrâ sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituisti omnes filios hóminum?

Quis est homo qui vivet, et non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubì sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tuâ?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, sicut jurasti David in veritáte tua? *Ps.* 88.

℣. Memor esto, Dómine,
℟. Oppróbrii servórum tuórum. *Ibid.*

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Magna est.

PSALMUS 80.

Læta invitatio ad celebrationem Festorum, quæ sunt instituta ad beneficiorum Dei memoriam recolendam.

EXULTATE Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date

tympanum, * psaltérium jucundum cum cítharâ.

Buccináte in Neoméniâ tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quià præceptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terrâ Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te; * Israel, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulu meus vocem meam; * et Israel non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm désidéria cordis eórum; * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me; * Israel si in viis meis ambulasset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * et erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * et de petrâ melle saturávit eos.

PSALMUS 107.

Fervens justorum oratio, quâ, ex promisso Dei, victoriam contrà hostes Ecclesiæ sibimetipsis pollicentur.

PARATUM cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo et psallam in glóriâ meâ.

Exsurge, glória mea; exsurge, psaltérium et cíthara: * exsurgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * et psallam tibi in natiónibus;

Quià magna est super cœlos misericórdia tua, * et usquè ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, * et super omnem terram glória tua,

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac dédxterâ tuâ, et exaudi me.

Divisio Psalmi 107.

DEUS locútus est in sancto suo: * exultábo, et dívidam Síchimam, et convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manasses; * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usquè in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribu-

latióne; * quià vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

CANTICUM. 1. Reg. 2.

Annæ Canticum de fœcunditate sibi divinitùs concessâ.

EXULTAVIT cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos, * quià lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus; neque enim est álius extra te : * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriantes : * recédant vétera de ore vestro :

Quià Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est; * et infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus se locavérunt; * et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos; * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, et vivíficat : * dedúcit ad ínferos, et redúcit.

Dóminus páuperem facit, et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticescent; * quià non in fortitúdine suâ roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus; * et super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu christi sui.

PSALMUS 147.

Hortatur Propheta Ecclesiam ad laudem Dei, pro pluribus beneficiis acceptis.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniàm confortávit seras portárum tuárum; * benedixit fíliis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerē spargit;

Mittit crystallum suam sicut buccellas; * antè fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Magna est super cœlos misericórdia tua, (Dómine,) et usquè ad nubes véritas tua. *Ps.* 107.

AD PRIMAM.

PSALMUS 66.

Orat propheta ut omnes gentes, per Adventum Salvatoris, salutem et misericordiam consequantur.

DEUS misereátur nostrî, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostrî ;

Ut cognoscámus in terrâ viã tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus : * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur et exultent gentes ; quóniàm júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terrâ dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus ; * et métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

Pessimi peccati effectus. Vitæ brevis ærumnæ multiplices. In his omnibus ad Dei misericordiam recurrendum est.

DOMINE, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fierent, aut formarétur terra et orbis ; * à século et usquè in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * et dixisti : Convertímini, filii hóminum.

Quóniàm mille anni antè óculos tuos, * tamquàm dies hesterna quæ prætériit, et custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, * eõrum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè flóreat et tránseat : * véspere décidat, indúret et arescat ;

Quià defécimus in irâ tuâ, * et in furóre tuo turbâti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui ;

Quóniàm omnes dies nostri defecérunt et in irâ tuâ defécimus: * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis, septuaginta anni ; * si autem in potentátibus octoginta anni ;

Et ámpliùs eórum * labor et dolor.

Quóniàm supervénit mansuetúdo, * et corripiémur.

Divisio Psalmi 89.

QUIS novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac, * et erudítos corde in sapiéntiâ.

Convértere, Dómine, úsquequò ? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ ; * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in

ópera tua; * et dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: et ópera mánuum nostrárum dírige super nos; * et opus mánuum nostrárum dírige.

AD TERTIAM.

PSALMUS 26.

Maximis in periculis omnis fiducia in Deo collocanda. Ad vitam æternam ardenter anhelandum.

DOMINUS illuminátio mea, et salus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocentes, * ut edant carnes meas;

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meũ.

Si exsurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus;

Quóniàm abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petrâ exaltávit me, * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXAUDI, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meî, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declines in irâ à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniàm pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in viâ tuâ; * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniàm insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terrâ vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

PSALMUS 83.

Animæ sanctæ tabernacula Dei desiderantis, pii cordis affectus.

QUAM dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer ínvenit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubì ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tuâ, Dómine! * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútũ, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * et réspice in fáciem christi tui;

Quià mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quià misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntiâ : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

AD SEXTAM.

PSALMUS 22.

Gratiarum actio de beneficiis à Deo et Christo Pastore acceptis.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibì me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suũ.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniàm tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tribulant me.

Impinguasti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérũ.

PSALMUS 33.

Ad Dei laudem et timorem exhortatio. Deus afflictos miris modis consolatur.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminũ, et exaudívit me; * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináminí; * et fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum; * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum; * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniàm suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes

sancti ejus; * quóniàm non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VENITE, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * et lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et persequére eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terrâ memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima; * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 79.

Justorum gemitus ob devastationem vineæ Domini, seu Ecclesiæ... Oratio pro liberatione populi... Triplex Adventûs Messiæ postulatio.

QUI regis Israel, intende; * qui dedúcis velut ovem, Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coràm Ephraim, Bénjamin et Manasse.

Excita poténtiam tuam; * et veni, ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, et ostende fáciem tuam; * et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousquè irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúrâ?

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris; * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, et ostende fáciem tuam; * et salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

(DOMINE) víneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti gentes, et plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radíces ejus; et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * et arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usquè ad mare, * et usquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus; * et vindémiant eam

omnes qui prætergrediuntur viam?

Extermінávit eam aper de silvâ, * et singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * et super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, et suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * et super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, et ostende fáciem tuam; * et salvi érimus.

PSALMUS 92.

Laus Dei propter creationem, vel fundatam Ecclesiam... Mira in operibus ejus magnificentia... Præcipuum domûs Dei ornamentum, sanctitas

DOMINUS regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimìs: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Allevat Dóminus.

PSALMUS 115.

Christianus calicem Eucharisticum, Martyr Passionis suæ calicem offert Christo.... Justorum in promissis Dei fiducia.

CREDIDI, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimìs.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coràm omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quià ego servus tuus; * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

PSALMUS 137.

Justus gratias agit pro acceptis a Deo beneficiis: gentium reges invitat ad Dei laudationem.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniàm audisti verba oris mei.

In conspectu angelórũ psal-

lam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdiâ tuâ et veritáte tuâ; * quóniàm magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quâcumque die invocávero te, exaudi me : * multiplicábis in ánimâ meâ virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quià audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniàm magna est glória Dómini;

Quóniàm excelsus Dóminus, et humília réspicit, * et alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

PSALMUS 144.

Laudis carmen de præcipuis Dei attributis, et immensis in creaturas beneficiis.

Exaltabo te, Deus meus rex; * et benedícam nómini tuo in séculum, et in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * et laudábo nomen tuum in séculum, et in séculum séculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimìs; * et magnitúdinsi ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua, * et potêntiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * et justítiâ tuâ exultábunt.

Divisio Psalmi 144.

Miserator et misericors Dóminus, * pátiens, et multùm misericors.

Suávis Dóminus universis, * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * et potêntiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum potêntiam tuam, * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine, * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * et imples omne ánimal benedictióne.

Altera divisio Psalmi 144.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus

invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, et deprecatiónem eórum exáudiet, * et salvos fácieteos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * et omnes peccatóres disperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, et in séculum séculi.

Ant. Allevat Dóminus omnes qui córruunt : et érigit omnes elísos. *Ps.* 144.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. g. Ab ómnibus.

PSALMUS 11.

Justus, in medio impiorum habitans, orat ut ab eis non contaminetur.

SALVUM me fac, Dómine, quóniàm defécit sanctus; * quóniàm diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Disperdat Dóminus universa lábia dolósa, * et linguam magníloquam;

Qui dixérunt · Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplùm.

Tu, Dómine, servábis nos; * et custódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant; * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

Peccator, adversa patienter ferens, orat ut, ob peccata meritò afflicti, suî Deus misereatur : Dei bonitate, vitæ brevitate et miseriâ sustentatur.

DIXI : Custódiam vias meas, * ut non delinquam in linguâ meâ.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui et humiliátus sum, et sílui à bonis; * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me, et in meditatióne meâ exardescet ignis : * locútus sũ in linguâ meâ.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, et númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos; * et substántia mea tamquàm níhilum antè te.

Verúmtamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo, * sed et frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbriũ insipienti dedisti me.

Obmútui, et non apérui os meum, * quóniàm tu fecisti.

Amove à me plagas tuas : * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, et tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus : * verùmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniàm ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priusquàm ábeam ; * et ámpliùs non ero.

Ant. Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me, (Dómine.) *Ps.* 38.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Laborávi.

PSALMUS 51.

Proditorum aliorumve malorum increpatio.... Luctuosum illorum exitium....Justorum prosperitas.

QUID gloriáris in malítiâ, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem ; * iniquitátem magìs quàm loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptereà Deus déstruet te in finem : * evellet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radícem tuam de terrâ vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt ; * et dicent : Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum ;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * et præváluit in vanitáte suâ.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei : * sperávi in misericórdiâ Dei in æternũ, et in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quià fecisti ; * et expectábo nomen tuum, quóniàm bonum est in conspectu sanctórũ tuórum.

PSALMUS 54.

Oratio justi in persecutione et afflictione positi.

EXAUDI, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam : * intende mihi, et exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne meâ, * et conturbátus sum à voce inimíci, et à tribulatióne peccatóris ;

Quóniàm declinavérunt in me iniquitátes, * et in irâ molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me, * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pen-

nas sicut columbæ? * et volábo, et requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniàm vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de pláteis ejus * usúra et dolus.

Quóniàm si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útiquè.

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissē me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus et notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * et descendant in infernum viventes;

Quóniàm nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deũ clamávi, * et Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VESPERÈ, et manè, et merídiè narrábo et annuntiábo; * et exáudiet vocem meã.

Rédimet in pace ánimã meã ab his qui appropinquant mihi; * quóniàm inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est antè sécula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab irâ vultûs ejus; * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum; * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos; * ego autem sperábo in te, Dómine.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 58.

Opem à Patre petentis Christi oratio. Hostium suorum exitûs prædictio. Ipse Patri suo gratias agit.

ERIPE me de inimícis meis, Deus meus; * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * et de viris sánguinum salva me;

Quià ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, et direxi.

Exsurge in occursum meum, et vide; * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes gentes: * non misereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperam; * et famem patientur ut canes, et circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, et gládius in lábiis eórum; * quóniàm quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quià Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

Deus ostendet mihi super inimícos meos * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tuâ, * et depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * et comprehendantur in supérbiâ uâ.

Et de execratióne et mendácio annuntiabuntur in consummatióne: * in irâ consummatiónis, et non erunt.

Et scient quià Deus dominábitur Jacob, * et fínium terræ.

Convertentur ad vésperam; * et famem patientur ut canes, et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducandum; * si verò non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * et exaltábo manè misericórdiam tuam;

Quià factus es susceptor meus et refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quià Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 60.

Justus, Dei auxilio, à malis liberatus, tabernacula Dei desiderat......... Messiæ regni æterni prædictio.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam: * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum: * in petrâ exaltasti me.

Deduxisti me, quià factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula: * prótegar in velamento alárum tuárum;

Quóniàm tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam, * dedisti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usquè in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspectu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

PRO III. NOCTURNO.

PSALMUS 68.

Justi ob zelum Religionis intimo dolore correpti, et auxilium à Deo poscentis, oratio.

Salvum me fac, Deus, * quóniàm intravérunt aquæ usquè ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * et tempestas demersit me.

Laborávi clamans raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super ca-

pillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam, * et delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniàm propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniàm zelus domûs tuæ comédit me, * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium, * et factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in portâ; * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beplácitì, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis qui odérunt me, et de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi. 68.

EXAUDI me, Dómine, quóniàm benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniàm tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * et in siti meâ potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum corã ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscurentur óculi eórum ne vídeant; * et dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuã; * et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deserta; * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniàm quem tu percussisti, persecúti sunt; * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátẽ super ini-

quitátem eórum; * et non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntiũ; * et cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

EGO sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * et magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem et úngulas.

Videant páuperes, et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra;

Quóniàm exaudívit páuperes Dóminus, * et vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniàm Deus salvam fáciet Sion, * et ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibì, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in èâ.

Ant. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ. *Ps.* 68.

℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ ℟. Exaudi me, (Dómine.) *Ibid.*

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Deus.

PSALMUS 53.

Oratio justi opem Dei implorantis adversùs proditores.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac, * et in virtúte tuâ júdica me.

Deus, exaudi oratiónẽ meã: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniàm aliéni insurrexérunt adversùm me, et fortes quæsiérunt ánimam meam, * et non proposuérunt Deum antè conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * et in veritáte tuâ disperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniàm bonum est:

Quóniàm ex omni tribulatióne eripuisti me; * et super inimícos meos despexit óculus meus.

PSALMUS 70.

Pia justi suspiria auxilium à Deo in senectute petentis; à malis suis liberatus, potentiam Dei et justitiam lætus celebrat.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in æternum: * in justítiâ tuâ líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniàm firmamentum meũ, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agentis et iníqui;

Quóniàm tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte meâ.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ

tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquàm prodígium factus sum multis, * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quià dixérunt inimíci mei mihi; * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes : Deus derelíquit eum; persequímini, et comprehéndite eum, * quià non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur et defíciant detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Divisio Psalmi 70.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniàm non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuisti me à juventúte meâ; * et usquè nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usquè in senectam et sénium; * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est :

Poténtiam tuam et justítiam tuam, Deus, usquè in altíssima quæ fecisti magnália : * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, et malas! * et conversus, vivificasti me, et de abyssis terræ íterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam; * et conversus, consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cítharâ Sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * et ánima mea quam redemisti.

Sed et lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi et reveríti fúerint qui quærunt mala mihi.

CANTICUM. Habac. 3.

Oratio Prophetæ super Judæos captivos, auxilium Dei implorantis, opusque redemptionis gentium, per Salvatorem Christum, postulantis.

Domine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus : * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * et egrediétur diábolus antè pedes ejus.

Stetit, et mensus est terram: * aspexit, et dissolvit gentes; et contríti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in fluminibus irátus es, *Dómine*? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascendes super equos tuos, * et quadrígæ tuæ salvátio;

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram; * et in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii; * denudasti fundamentum ejus usquè ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat;

Ut requiescam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit; * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * et arva non ásferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus; * et non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea, * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

PSALMUS 145.

Non in Principibus, nec in ullo homine, sed in solo Deo fidelissimo, ditissimo, potentissimo, et benignissimo confidendum.

LAUDA, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vitâ meâ; psallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illâ die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum

et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupillum et víduam suscípiet ; * et vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem et generatiónem.

Ant. Deus, exaudi oratiónem meam : áuribus pércipe verba oris mei. *Ps.* 53.

AD PRIMAM.

PSALMUS 43.

Martyrum et Ecclesiæ oratio, Deum obsecrantium, ut sibi contrà impiorum persecutiones subveniat

Deus, áuribus nostris audívimus ; patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantasti eos : * afflixisti pópulos, et expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultûs tui ; * quóniàm complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, et Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * et gládius meus, non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * et odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

In Deo laudábimur totâ die, * et in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, et confudisti nos ; * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros ; * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquàm oves escárum, * et in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuũ sine prétio, * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est ; * et confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis et obloquentis, * à fácie inimíci et persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te, * et iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * et declinasti sémitas nostras à viâ tuâ ;

Quóniàm humiliasti nos in

loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad Deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniàm propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsurge, quarè obdormis, Dómine? * exsurge, et ne repellas in finem.

Quarè fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniàm humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terrâ venter noster.

Exsurge, Dómine, ádjuva nos, * et rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 39.

Christus de impensa sibi auxilio gratias agit Patri. Seipsum offert in Cruce holocaustum.

EXPECTANS expectávi Dóminum, * et intendit mihi.

Et exaudívit preces meas; * et eduxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * et direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt; * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * et non respexit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccáto non postulasti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátē tuā: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANNUNTIAVI justítiam tuam in ecclésiâ magnâ; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiā tuam et veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniàm circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * cōprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérē.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur et reverean-

tur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, et revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestìm confusiónē suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur super te omnes quærentes te; * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuū.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, et protector meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

In adulatores et proditores objurgatio. Scelerum suorum pœnas dabunt.

Si verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terrâ injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulvâ: * erravérunt ab útero; locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis: * sicut áspidis surdæ, et obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * et venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquàm aqua decurrens: * intendit arcum suum donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum; * sicut viventes, sic in irâ absorbet eos.

Lætábitur justus cùm víderit vindictam: * manùs suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útiquè est fructus justo, * útiquè est Deus júdicans eos in terrâ.

AD SEXTAM.

PSALMUS 101.

Animæ, in extremis miseriis, opem Dei implorantis pia desideria.... Judæorum gemitus pro Templi Jerosolimitani restauratione.

Domine, exaudi oratiónem meam; * et clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quâcumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quâcumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quià defecérunt sicut fumus dies mei, * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, et áruit cor meum; * quià oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * et qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quià cínerem tanquàm panē manducábam, * et potum meū cum fletu miscébam,

A fácie iræ et indignatiónis tuæ; * quià élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

Tu exsurgens miseréberis Sion, * quià tempus miserendi ejus, quià venit tempus;

Quoniàm placuérunt servis tuis lápides ejus, * et terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam;

Quià ædificávit Dñus Sion; * et vidébitur in glóriâ suâ.

Respexit in oratiónem humílium, * et non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne álterâ: * et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum;

Quià prospexit de excelso sancto suo; * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * et laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, et reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in viâ virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

Initio tu, Dómine, terram fundasti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * et sicut opertóriũ mutábis eos, et mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * et semen eórum in séculum dirigétur.

AD NONAM.

PSALMUS 21.

Præcipuas Passionis suæ circumstantias exponit Christus, et peramanter à Patre auxilium postulat.

Deus, Deus meus, réspice in me: quarè me dereliquisti? * longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies; * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberasti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniàm vult eum.

Quóniàm tu es qui extraxisti me de ventre; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

(DEUS meus) ne discésseris à me, * quóniàm tribulátio próxima est, quóniàm non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suũ, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * et dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquàm cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquàm testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis; * et in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniàm circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dòmine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámeâ, Deus, ánimam meam, * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * et à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

QUI timétis Dóminum, laudáte eum: * universum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel; * quóniàm non sprevit, neque despexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem suam à me; * et cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésiâ magnâ: * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes et saturabuntur; et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur et convertentur ad Dóminum * universi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * universæ famíliæ géntiũ;

Quóniàm Dómini est regnũ, * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Imperfectum.

PSALMUS 128.

Ecclesiæ gratulatio de continuis

in ejus hostes victoriis reportatis.

SÆPÈ expugnavérunt me à juventúte meâ; * dicat nunc Israel.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte meâ, * étenim non potuérunt mihi.

Suprà dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur et convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priusquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit; * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

PSALMUS 138.

Summa Dei scientia; ejusdem in omni loco præsentia; crimina vel occultiora ejus oculos effugere nequeunt.

DOMINE, probasti me, et cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam, et funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quià non est sermo in linguâ meâ.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima et antíqua: * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * et quò à fácie tuâ fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illìc es: * si descéndero in infernum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculò, * et habitávero in extrémis maris;

Etenim illùc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quià ténebræ non obscurabuntur à te; et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ità et lumen ejus.

Quià tu possedisti renes meos: * suscepisti me de útero matris meæ.

Divisio Psalmi 138.

CONFITEBOR tibi (Dómine) quià terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, et ánima mea cognoscit nimìs.

Non est occultátum os meũ à te, quod fecisti in occulto; * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; et in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimìs honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimìs confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabuntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, pecca-

tóres ; * viri sánguinum, declináte à me ;

Quià dícitis in cogitatióne,* Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam, * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos; * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me ; et cognosce sémitas meas ;

Et vide si via iniquitátis in me est, * et deduc me in viâ æternâ.

PSALMUS 139.

Justi auxilium Dei implorantis, oratio... Malorum cladis et sanctorum triumphi prædictio.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde, * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris; * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi;

Et funes extendérunt in láqueum : * juxtà iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Divisio Psalmi 139.

Domine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contrà me ; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes: in ignem dejícies eos; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terrâ ; * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quià fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindictam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo ; * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Imperfectum meum vidérunt óculi tui. *Ps.* 138.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Putruérunt.

PSALMUS 37.

Peccatoris pœnitentis gemitus de sceleribus commissis; rogat Deum ut avertat à se pœnas peccatis debitas.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in irâ tuâ corrípias me ;

Quóniàm sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne meâ à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniàm iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum et curvátus sum usquè in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniàm lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * et non est sánitas in carne meâ.

Afflictus sum et humiliátus sum nimìs : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Domine, ante te omne desidérium meum ; * et gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

AMICI mei, et próximi mei * adversùm me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt ; * et vim faciébant qui quærébant ánimã meã.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * et dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniàm in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quià dixi : Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei ; * et, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniàm ego in flagella parátus sum ; * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniàm iniquitátem meam annuntiábo ; * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me ; * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis detrahébant mihi ; * quóniàm sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

Auxilium postulantis justi, oratio, ut à suis hostibus liberetur. Spem suam omnem in Deo collocat.

MISERERE meî, Deus, quóniàm conculcávit me homo : * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniàm multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur : * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos : * in irâ pópulos cõfringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut et in promissióne tuâ.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quâcumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniàm Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi, * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi:

Quóniàm eripuisti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu, * ut pláceam coràm Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Putruérunt et corruptæ sunt cicatríces meæ, à fácie insipiéntiæ meæ. *Ps.* 37.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Deus rédimet.

PSALMUS 40.

De Judæis hostibus, et præsertim de Judæ perfidiâ conqueritur Christus: opem quærit à Patre, suumque prædicit triumphum. Beatus qui Cruce Christi non scandalizatur.

BEATUS qui intélligit super egénum et páuperem; * in die malâ liberábit eum Dóminus.

Dóminus conservet eum, et vivíficet eum; et beátum fáciat eum in terrâ, * et non tradat eum in ánimam inimicórũ ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére meî; * sana ánimam meã, quià peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quandò moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * et loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei, * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me: * numquid qui dormit non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, et resúscita me; * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniàm voluisti me, * quóniàm non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti; * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, et usquè in séculum: * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

Mundanæ sapientiæ divitiarumque vanitas, cùm mors omnia rapiat.

AUDITE hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem;

Quique terrígenæ, et filii hóminum, * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die malâ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte suâ, * et in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in æternum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes morientes?

Simul insípiens et stultus períbunt, * et relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * et pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno; * et auxílium eórum veterascet in inferno à glóriâ eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

Ne timúeris cùm dives factus fúerit homo, * et cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniàm cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quià ánima ejus in vitâ ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cùm beneféceris ei.

Introíbit usquè in progénies patrum suórum; * et usquè in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 61.

Non in terrenis opibus, sed in uno Deo sperandum. Justus Deus cuique secundùm merita retribuet.

Nonne Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquàm paríeti inclináto, et macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meũ cogitavérunt repéllere; cucurri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniàm ab ipso patiéntia mea.

Quià ipse Deus meus, et Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei; et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coràm illo corda vestra : * Deus adjútor noster in æternum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hómi-

num in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi; quià potestas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia; * quià tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Justi contrà hostiles insidias et calumnias opem divinam implorantis, oratio. Hostium illorum oppressionem prædicit.

EXAUDI, Deus, oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quià exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo; * et laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

Justos inter et Deum dialogus: Justi Deum laudant et invocant: Deus justis opem, impiis pœnas debitas promittit.

CONFITÉBIMUR tibi, Deus; * confitébimur, et invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in eâ: * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem;

Quià neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desertis móntibus.

Quóniàm Deus judex est: * hunc humíliat, et hunc exaltat.

Quià calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * et inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam; * et exaltabuntur córnua justi.

PRO III. NOCTURNO.

PSALMUS 75.

Celebranda specialis Dei misericordia, ob hostes Judæorum et Ecclesiæ profligatos.

NOTUS in Judæâ Deus: * in Israel magnũ nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum; * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tuâ, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judícium: * terra trémuit, et quiévit,

Cùm exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniàm cogitátio hóminis confitébitur tibi; * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, et ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

In hostes Ecclesiæ pia irati Prophetæ imprecatio.

DEUS, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniàm ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * et cogitavérunt adversùs sanctos tuos:

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente; * et non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniàm cogitavérunt unanímiter: * simul adversùm te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ,

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hereditáte possideámus sanctuárium Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEUS meus, pone illos ut rotam, * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit silvam, * et sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tuâ, * et in irâ tuâ turbábis eos.

Imple fácies eórum igno-

míniâ; * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant et conturbentur in séculum séculi; * et confundantur, et péreant:

Et cognoscant quià nomen tibi, Dóminus; * tu solus Altíssimus in omni terrâ.

Ant. Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi. *Ps.* 48.

℣. (Deus) susceptor meus, ℟. Non movébor ámpliùs. *Ps.* 61.

AD LAUDES.

Ant. 5. a. Intende.

PSALMUS 16.

Oratio Christi graviter à Judæis afflicti; spe certâ Patris misericordiarum reficitur.

EXAUDI, Dómine, justítiam meam: * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti; et non est inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniàm exaudisti me, Deus: * inclína aurem tuã mihi, et exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbrâ alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Divisio Psalmi 16.

INIMICI mei ánimam meam circumdedérunt; ádipē suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsurge, Dómine, præveni eum, et supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terrâ dívide eos in vitâ eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis; * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítiâ apparébo conspéctui tuo: * satiábor cùm apparúerit glória tua.

PSALMUS 56.

Oratio opem Dei humiliter implorantis... Summa ejus in Deum fiducia..... Gratiarum actio.

MISERERE meî, Deus, miserére meî; * quóniàm in te confídit ánima mea.

Et in umbrâ alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo; et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam; * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórũ arma et sagittæ; * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus; * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt antè fáciem meam fóveam; * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo et psalmum dicam.

Exsurge, glória mea; exsurge, psaltérium et cíthara : * exsurgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniàm magnificáta est usquè ad cœlos misericórdia tua, * et usquè ad nubes véritas tua,

Exaltáre super cœlos, Deus; * et super omnem terram glória tua.

CANTICUM. Deut. 32.

Propheticum jamjam morituri Moysis Canticum, totius legis breviarium, in quo beneficia Judæis toties præstita exhibet, et Dei potentiam, sapientiam et magnificentiam mirabiliter extollit, judæorum animum, summamque duritiem describit, malaque ipsis imminentia terribiliter annuntiat.

AUDITE, cœli, quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concrescat ut plúvia doctrína mea : * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, * et quasi stillæ super grámina.

Quià nomen Dómini invocábo : * date magnificéntiam Deo nostro.

Dei perfecta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia : * Deus fidélis, et absque ullâ iniquitáte, justus et rectus.

Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus; * generátio prava atque perversa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Memento diérum antiquórum : * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, et añuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quandò dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terrâ desertâ, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis.

Circumduxit eum, et dócuit, * et custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expandit alas suas; et assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * et non erat cum eo Deus aliénus,

Constítuit eum super excelsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petrâ, * oleumque de saxo duríssimo;

Bútyrum de armento, et lac de óvibus, * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medullâ trítici; * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est dilectus, et recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recessit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquisti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est; * quià provocavérunt eum filii sui, et filiæ.

Et ait: Abscondam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum;

Generátio enim perversa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stultâ irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * et ardébit usquè ad inferni novíssima;

Devorábitque terram cum gérmine suo, * et móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala; * et sagittas meas complébo in eis.

Consumentur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Forìs vastábit eos gládius, et intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lactentem cum hómine sene.

Dixi: Ubinàm sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excelsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntiâ: * útinàm sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo quià Deus suus

véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesauris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxta est dies perditiónis, * et adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, resíduique consumpti sunt.

Et dicet : Ubì sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam ?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum.

Surgant, et opitulentur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, et ego vívere fáciam; percútiam, et ego sanábo : * et non est qui de manu meâ possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, et dicam : * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis; * et his qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quià sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et vindictam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

PSALMUS 116.

Omnes gentes invitantur ad Deum laudandum de beneficiis acceptis.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniàm confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Intende (Dómine) deprecatiónem meam : áuribus pércipe oratiónē meam. *Ps.* 16.

AD PRIMAM.

PSALMUS 87.

Pia Christi patientis, vel hominis afflicti, ad Deum querimonia.

DOMINE Deus salútis meæ, * in die clamávi et nocte coràm te.

Intret in conspectu tuo orá-

tio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam ;

Quià repléta est malis ánima mea, * et vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs ; * et ipsi de manu tuâ repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, et in umbrâ mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópiâ.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília ; * aut médici suscitábunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terrâ obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi ; * et manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me ?

Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte meâ ; * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ ; * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die ; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum et próximum, * et notos meos à misériâ.

PSALMUS 142.

Pœnitens optat deduci de viâ peccati, ad viam virtutum et salutis.

DOMINE, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tuâ ; exaudi me in tuâ justítiâ.

Et non intres in judícium cum servo tuo ; * quià non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quià persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terrâ vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi ; * et anxiátus est super me spíritus meus : in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aquâ tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine ; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè mi-

sericórdiam tuam; * quià in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in quâ ámbulem; * quià ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERIPE me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quià Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tuâ.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * et in misericórdiâ tuâ disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniàm ego servus tuus sum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 28.

Victimæ et laudes Deo offerendæ: Summa, in voce Dei, seu tonitru, potentia et majestas.

AFFERTE Dómino, filii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam et honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntiâ.

Vox Dómini confringentis cedros; * et confringet Dóminus cedros Líbani;

Et commínuet eas tanquàm vítulum Líbani, * et dilectus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis desertum; * et commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, et revelábit condensa; * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * et sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Christi sponsi, et Ecclesiæ sponsæ pulchritudo, virtus et majestas; illorum filii Apostoli et Fideles.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ et pulcritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam; * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti

iniquitátem; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam; * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui:

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniàm ipse est Dóminus Deus tuus; et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuũ deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítiâ et exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * et in séculum séculi.

PSALMUS 149.

Canticum exultationis propter gloriosum Salvatoris adventum.

CANTATE Dómino cánticum novum; * laus ejus in ecclésiâ sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum; * et fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano et psaltério psallant ei;

Quià beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glóriâ: * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * et nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 45.

Sibi gratulatur Ecclesia, de victoriâ et pace sibi concessis.

DEUS noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérũt nos nimìs.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit

vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscũ, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terarm, * áuferens bella usquè ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniàm ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terrâ.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Celebrantur magnificentia, felicitas, nobilissimæque Ecclesiæ Christi victoriæ.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimìs, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniàm ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, et distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie álterâ;

Quóniàm hic est Deus, Deus noster in æternum, et in séculum séculi, * ipse reget nos in sécula.

PSALMUS 86.

Sub allegoriâ terrenæ Jerosolymæ, flòrentis, populosæ, munitæ, Christi Ecclesiæ, tùm militantis, tùm triumphantis, descriptio.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ et Tyrus, et pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illìc.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in eâ; * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in eâ.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

AD NONAM.

PSALMUS 59.

Pius coràm Deo afflicti populi gemitus. Opem divinam in adversis præstolatur... Christi inter gentes victoriæ.

DEUS, repulisti nos, et destruxisti nos: * irátus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam: * sana contritiónes ejus, quià commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui, * salvum fac déxterâ tuâ, et exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Síchimam, et convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manasses; * et Ephraim fortitúdo cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usquè in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quià vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

Gemens Ecclesia orat Deum, ut ab insidiis anti-christi, et ejus prædecessorum, liberetur.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ.

Memor esto congregatiónis tuæ * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hereditátis tuæ, * mons Sion in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * et non cognovérunt, sicut in éxitu super summum.

Quasì in silvâ lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri et ásciâ dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terrâ pollué-runt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terrâ.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * et nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USQUEQUO, Deus, improperábit inimícus? * írritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster antè sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tuâ mare; * et contribulasti cápita dracónum in aquis:

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthíopum:

Tu dirupisti fontes et torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem:

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuũ; * quià repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum; * supérbia eórum qui te odérunt ascendit semper.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Pœniténtiam.

PSALMUS 127.

Multiplex timentium Deum beatitudo.

BEATI omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quià manducábis: * beátus es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * et vídeas bona Jerúsalē ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3.

Ant. 4. A. Si pœniténtiam.

PSALMUS 131.

Orant justi ut Deus in Ecclesiâ et animâ christianâ habitare dignetur.

MEMENTO, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ; * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómi-

no, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephratâ : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubì stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam; * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum * non avertas fáciem christi tui.

Ant. Si pœniténtiam non egéritis, omnes simíliter períbitis. *Luc.* 13.

Ant. 6. F. Si revertámini.

Divisio Psalmi 131.

JURAVIT Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eum : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum usquè in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniàm elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hìc habitábo quóniàm elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David : * parávi lucernam christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Si revertámini et quiescátis, salvi éritis. *Is.* 30.

Ant. 7. d. Auferte.

PSALMUS 143.

Carmen triumphale ob Davidis victoriam contrà Goliath. Propheta de Dei protectione gratias agit : vanam malorum prosperitatem et solidam Deo servientium felicitatem commemorat.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum; * susceptor meus, et liberátor meus.

Protector meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quià innotuisti ei? * aut fílius hóminis, quià réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descende : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emitte sagittas tuas, et conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, et líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem; * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Auferte deos aliénos de médio vestrì : et præparáte corda vestra Dómino. 1. *Reg.* 7.

Ant. 5. a. Exaúdiet.

Divisio Psalmi 143.

DEUS, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus ; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem ; * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis ;

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte suâ.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena ; * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis ; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Exaúdiet Dóminus preces vestras, si permanséritis in jejúniis et oratiónibus. *Judith.* 4.

Cætera ut notantur in Proprio pro quolibet Sabbato.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. F. Líbera me.

PSALMUS 50.

Humilis peccatoris oratio, quâ criminum suorum conscius à Deo cum lacrymis veniam postulat.

MISERERE meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte meâ, * et à peccáto meo munda me ;

Quóniàm iniquitátem meam ego cognosco, * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coràm te feci ; * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátē dilexisti : * incerta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam ; * et exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tuâ ; * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui ; * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * et ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ ; * et

exultábit língua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniàm si voluisses, sacrifícium dedissem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifíciũ Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bonâ voluntáte tuâ Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc accèptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Liberationem ab hostibus Justi vel Christi petentis oratio. Gentium conversionis ad Deum verum prophetia.

INCLINA, Dómine, aurē tuã, et exaudi me; * quóniàm inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniàm sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Dómine, quóniàm ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniàm ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniàm tu, Dómine, suávis et mitis; * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * et intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quià exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine; * et non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient et adorábunt coràm te, Dómine, * et glorificábunt nomen tuum;

Quóniàm magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEDUC me, Dómine, in viâ tuâ, et ingrédiar in veritáte tuâ: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in æternum;

Quià misericórdia tua magna est super me, * et eruisti ánimam meã ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meã; * et non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor, et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére meî: * da impérium tuũ púero tuo, et salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonũ, ut vídeant qui odérunt me, et confundantur; * quóniàm tu, Dómine, adjuvisti me, et consolátus es me.

Ant. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ. *Ps.* 50.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS VERNA.

COMMUNE QUADRAGESIMÆ.

In Dominicis Officium fit ut notatur infrà in quâlibet Dominicâ.

In Feriis usquè ad Sabbatum ante Dominicam Passionis, fit ut sequitur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Veníte, et revertámur ad Dóminum : * Et sanábit nos. *Osee.* 6.

Ps. Veníte, *p.* 2.

HYMNUS. C.

QUOD lex adumbrávit vetus,
Quod ipse sacrávit novi
Christus minister fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utámur ergò párciùs
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis; et árctiùs
Perstémus in custódiâ.

Intenta mens, cupídinis,
Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quà se dat, hostis óccupet.

Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur súpplices :
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram júdicis.

Judex tremende, nos premit
Immensa moles críminum :
Immensa sed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.

Nos, testa quanquam fíctilis,
Opus tuum sumus tamen;
Períre ne plebem sinas
Christi redemptam sánguine.

Quod fécimus sana malum,
Auge bonum quod póscimus,
Da, corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.

* Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Psalmi, Ant. et ℣. de Psalterio secundùm Feriam.

Lect. in Proprio. ℟℟. *et* ℣. *Sac. ut infrà. Non dicitur* Te Deum.

FERIA II. ET V.

℟. *j.* Bona est orátio cum jejúnio et eleemósinâ magis quàm thesauros auri recóndere : Quóniàm eleemósyna à morte líberat, * Ipsa est quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætemam. ℣. Date eleemósynam : et ecce ómnia munda sunt vobis. * Ipsa est. *Tob.* 12. *Luc.* 11.

℟. *ij.* Justus es, Dómine, et ómnia judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ, misericórdia et véritas, et judícium. Et nunc, Dómine, memor esto meî, * Et ne vindictam sumas de peccátis meis. ℣. Fili David, miserére mei. * Et ne. *Tob.* 3. *Luc.* 18.

6 *

℟. *iij. in Proprio.*

℣. *Sacerd.* Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum : ℟. Donec misereátur nostrî. *Ps.* 122.

Feria III. et VI.

℟. *j.* Peccávimus, (Dómine), cum pátribus nostris, injustè égimus, iniquitátem fécimus. Tu * Quià pius es miserére nostri. ℣. Dimitte nobis débita nostra. * Quià. *Judith.* 7. *Matth.* 6.

℟. *ij.* Exaudi, Dómine, preces nostras, et oratiónes nostras, et * Educ nos propter te, et da nobis inveníre grátiam. ℣. Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis. * Educ nos. *Baruc.* 2. *Cor.* 1.

℟. *iij. in Proprio.*

℣. *Sacerd.* Si iniquitátes observáveris, Dómine ; ℟. Dómine quis sustinébit. *Ps.* 129.

Feria IV. et Sabbato.

℟. *j.* (Non) in justificatiónibus nostris prostérnimus preces antè fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis : * Exaudi, Dómine, placáre Dómine ; attende et fac : ne moréris propter temetipsum Deus meus. ℣. Adjuva nos misertus nostrî, (Dómine.) * Exaudi. *Dan.* 9. *Marc.* 9.

℟. *ij.* In spíritu constitúti humiliáto, servientes illi, dicámus flentes Dómino, * Ut secundùm voluntátem suam sic fáciat nobiscum misericórdiam suam. ℣. Considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis, et bonórum óperum. * Ut secundùm. *Judith.* 8. *Hebr* 10.

℟. *iij. in Proprio.*

℣. *Sacerd.* Lavábo per síngulas noctes lectum meum ; ℟. Lácrymis meis stratum meum rigábo. *Ps.* 6.

Si continuò non sequantur Laudes, dicendæ sunt flexis genibus Preces quæ habentur in Ordinario ad Tertiam.

AD LAUDES.

Psal. et Ant. de Psalterio secundùm Feriam.

Capitulum. Isai. 58.

Clama, ne cesses ; quasì tuba exalta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

HYMNUS. C.

Solemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vŏcat ;
Plorat sacerdos ; flébili
Clamóre templa pérsonant.
Lugubris at frustrà sonus
Ad Numen irátum venit,
Ni corde pulsus íntimo
Sensum dolóris índicet.
Nil fróntibus sparsus cinis,
Nil scissa vestis próderit,
Ni fracta scindantur simul
Vivo dolóre péctora.
Vultum rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis,
Quæ críminis nostri memor
Intentat ultríces minas.
O juste judex! ô Deus !
Sis lentus ad pœnam, Pater :
Das pœnitendi témpora,
Et cor simul da pœnitens.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis,
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Audítam fac mihi manè

misericórdiam tuam : ℟. Quià in te sperávi. *Ps.* 142.

Ant. ad Benedictus *ut in Proprio pro quâlibet Feriâ.*

Preces flexis genibus, in Ordinario, p. 6.

Ad Horas fit, ut notatur in Ordinario, exceptis quæ hìc sunt propria.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Iniquitátes nostræ et peccáta nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabéscimus. *Ezech.* 33.

Capitulum. Isai 1.

QUIESCITE ágere perversè, díscite benefácere : quærite judícium, subveníte oppresso, judicáte pupillo, deféndite viduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus : si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur.

Cætera in Ordinario.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Multiplicátæ sunt iniquitátes nostræ coràm te, (Dómine) et peccáta nostra respondérunt nobis quià scélera nostra nobiscum. *Isai.* 59.

Capitulum. Joel. 2.

NUNC dicit Dóminus : Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et in planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestimenta vestra.

℟. *breve.* Lava me *Ab iniquitáte meâ. Lava me. ℣. Et à peccáto meo munda me. * Ab iniquitáte. Glória Patri. Lava me. *Ps.* 50.

℣. Dómine, antè te omne desidérium meum : ℟. Et gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps.* 37.

Preces, flexis genibus, p. 13.

AD SEXTAM.

Ant. 7. ç. Non delectáberis, (Dómine) in perditiónibus nostris : quià post tempestátem, tranquillum facis. *Tob.* 3.

Capitulum. Isai. 55.

DERELINQUAT ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum : quóniàm multus est ad ignoscendum.

℟. *br.* Réspice in me, * Et miserére mei. Réspice. ℣. Da impérium tuum púero tuo : * Et. Glória. Réspice.

℣. Fac mecum signum in bonum, ℟. Ut vídeant qui odérunt me, et confundantur. *Ps.* 85.

Preces ut ad Tertiam.

AD NONAM.

Ant. 3. c. Ego sum pauper et dolens : salus tua, Deus, suscépit me. *Ps.* 68.

Capitulum. Ezech. 33.

CUM recésserit ímpius ab impietáte suâ, féceritque judícium et justítiam, vivet in eis.

℟. *breve.* Cor meum conturbátum est, * Derelíquit me virtus mea. Cor meum. ℣. Et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum. * Derelíquit. Glória. Cor meũ. *Ps.* 37.

℣. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : ℟. Cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies. *Ps.* 50.

Preces ut ad Tertiam.

AD VESPERAS.

Ant. et Psal. de Feriâ.

Capitulum. Isai. 58.

FRANGE esurienti panem tuum, et egénos, vagosque induc in domum tuam : cùm víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

℟. Respexit (Dóminus) in oratiónem humílium : * Et non sprevit precem eórum. ℣. Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam. * Et non. Glória. ℟. Respexit. *Ps.* 101. 1. *Petr.* 5.

HYMNUS.

AUDI, benigne cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium :
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multùm quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui,
Confer medélam lánguidis.
Sic corpus extrà cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsùs críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum : ℟. Et non dominétur meî omnis injustítia. *Ps.* 118.

Ad Magnif. *Ant. in Proprio pro quâlibet Feriâ.*

Preces flexis genibus in Ordinario.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feriâ.

Cætera habentur in Ordinario, p. 15.

FERIA QUARTA.

CINERUM.

In capite jejunii.

AD OFFICIUM NOCT.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 27.

ABIIT (Jacob) et áttulit, deditque Matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esaü valdè bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum : pellículasque hœdórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protexit. Deditque pulmentum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit : Pater mi? At ille respondit : Audio. Quis es tu fili mi? Dixitque Jacob : Ego sum primogénitus tuus Esaü : feci sicut præcepisti mihi : Surge, sede, et cómede de venatióne meâ, ut benedícat mihi ánima tua. Rursùmque Isaac ad fílium suum : Quómodo, inquit, tam citò inveníre potuisti, fili mi? Qui respondit : Voluntas Dei fuit, ut citò occúrreret mihi quod volébam.

℟℟. *Ut notantur in Communi Quadragesimæ, p. 130.*

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem, qui sus-

citávit eum à mórtuis : et qui mecum sunt omnes fratres, EcclésiisGalátiæ.Grátia vobis, et pax à Deo Patre, et Dómino nostro Jesu-Christo, qui dedit semetipsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsenti sæculo nequam, secundùm voluntátem Dei et Patris nostri, cui est glória in sécula seculórum. Amen. Miror quòd sic tam citò transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium; quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos conturbant, et volunt convértere Evangélium Christi.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ tristes : Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 207. *in Quadrag.* 3. §. 2. *aliàs Serm.* 71. *de Diversis.*

JEJUNEMUS humiliantes ánimas nostras, appropinquante die quo magister humilitátis humiliávit semetipsum, factus súbditus usquè ad mortem crucis. Imitémur ejus crucem, abstinéntiæ clavis edómitas concupiscéntias configentes. Castigémus corpus nostrum, et servitúti subjiciámus : Et ne per indómitam carnem ad illícita prolabámur, in eâ domandâ aliquantum et lícita subtrahámus. Crápula et ebríetas étiàm per dies cæteros devitanda : per hos autem dies étiam concessa prándia removenda.

℟. Cùm jejúnas, unge caput tuum et fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans, sed patri tuo, qui est in abscóndito * Et Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi. ℣. Tunc erumpet quasì manè lumen tuũ. * Et Pater. Glória. * Et Pater. *Matth.* 6. *Isai.* 58.

Ad Benedict. *Ant.* 7. d. Cum jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ tristes : Extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunantes. *Matth.* 6.

ORATIO.

PRÆSTA, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda solémnia, et cóngruâ pietáte suscípiant, et secúrâ devotióne percurrant; Per Dominum.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi.

Anno 1536. *cap.* 9. *cap.* 6.

QUOS aut ætas incurvat, aut languor exténuat, aut necéssitas arctat non antè prohíbita violáre præsúmant, quàm à Sacerdóte permissum esse percípiant.

Hodiè et deinceps usque ad Pascha, exceptis diebus Dominicis, Vesperæ dicuntur in Ecclesiis ante comestionem.

Ad Magnific. *Ant.* 4. d. Thesaurizáte vobis thesauros in cœlo : ubì neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

ORATIO.

DEUS, misericórdiæ dator, et totíus bonitátis auctor, qui jejúniis, oratiónibus, et Eleemósynis peccatórum remédia, et virtútum ómnium

tríbuis increménta; te húmili devotióne precámur, ut qui ad hæc agenda salubérrimam dedisti doctrínam, ad complendum indefessam tríbuas efficáciam; Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Post Cineres.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 27.

DIXIT Isaac: Accéde hùc, ut tangam te, fili mi, et probem utrùm tu sis fílius meus Esaü, an non. Accessit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem vox Jacob est: sed manus, manus sunt Esaü. Et non cognóvit eum, quià pilósæ manus similitúdinem majóris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esaü? Respondit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tuâ, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedisset, óbtulit ei étiàm vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me: et da mihi ósculum, fili mi. Accessit, et osculátus est eum. Statimque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto Dóminus fratrum tuórum, et incurventur antè te fílii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledictus: et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 1.

LICET nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis præterquàm quod evangelizávimus vobis, anathéma sit. Sicut prædíximus, et nunc íterum dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id, quod accepistis, anathéma sit. Modò enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem. Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum est à me, quià non est secundùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónē Jesu Christi.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; cùm introisset Jesus Caphárnaum, accessit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et malè torquétur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 62. *de verb. Evangel. Matth.* 8. §. 1. *aliàs Serm.* 6. *de verb. Dom.*

AUDIVIMUS, cùm Evangélium legerétur, fidem nostram in humilitáte laudári. Ad domũ quippe Centuriónis cum se promítteret Dóminus Jesus itúrum, ut púerum ejus sanáret, ille respondit: (Non sum dignus, ut sub tectum meum

intres : sed tantùm dic verbum, et sanábitur.) Dicendo se indignum, præstitit dignum; non in cujus paríetes, sed in cujus cor Christus intráret. Neque hoc díceret cum tantâ fide et humilitáte, nisi illum, quem timébat intráre in domum suam, corde gestáret. Nam non erat magna felícitas, si Dóminus Jesus intráret in paríetes ejus; et non esset in péctore ejus.

℟. Centúrio ait : Dómine non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed * Tantùm dic verbo, et † Sanábitur puer meus. ℣. Dómine Deus : Ecce tu fecisti cœlum et terram in fortitúdine tuâ magnâ. * Tantum. ℣. Glória. † Sanábitur. *Matth.* 8. *Jer.* 32.

Ad Benedict. *Ant.* 2. D. Aúdiens Jesus Centuriónem mirátus est, et sequéntibus se dixit : Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. *Matth.* 8.

ORATIO.

Deus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris : preces pópuli tui supplicantis propítius réspice. Et flagella iracúndiæ tuæ, quæ pro peccátis nostris merémur, clementer averte. Per.

CANON.

Ex Concílio Rhemensi.

An. 1583. *tit. de Sac. n.* 1.

Quoniam septem Sacramentis, quasi médiis quibusdam præstantíssimis, cultus Deo sanctíssimus pleníssimusque pietátis exhibétur, imprímis Parœcis ómnibus; divinique verbi ministris præcípimus, ut sédulò dóceant, quid sint sacramenta, quorsùm institúta, quam vim hábeant, seu quis sit eórum effectus, quæ utílitas, quæ virtus : ut simul intélligant fidéles quantâ pietáte, fide et religióne ad eórum... perceptiónem accédere débeant.

Vesperæ de sequenti.

FERIA SEXTA.

POST CINERES.

IN FESTO

QUINQUE PLAGARUM CHRISTI.

Duplex-Majus.

Ps. de Feriâ in toto Officio.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. f. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuũ tuárũ. *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. *Ibid.*

Ant. 3. a. Quarè rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcántium in torculári? *Is.* 63.

Ant. 2. D. Tórcular calcávi solus, et aspersus est sanguis eórũ super vestimenta mea : annus redemptiónis meæ venit. *Ibid.*

Ant. 1. a. Ego sum, ego sum ipse qui déleo iniquitátes tuas propter me; et peccatórum tuórum non recordábor. *Is.* 43.

Capitulum. Zach. 12.

Effundam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum; et aspícient ad me, quem confixérunt.

℟. (Aspiciámus) in auctórem fidei, et consummatórem Jesum, * Qui propósito sibi gáu-

dio, sustinuit crucem, ✝ Confusióne contemptâ. ℣. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm; * Qui. Glória. ✝ Confusióne. *Hebr.* 12. *Is.* 53.

HYMNUS. S. M.

PROME vocem, mens, canóram,
Plange tristi cármine,
Dic Crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ spontè Christus
Pro reis fert víctima.

Cæsus immíti furóre
Nostra propter crímina,
Nos suo livóre sanat,
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.

Trans manus, pedesque fixus,
Nostra rumpit víncula:
Totque fontes sunt salútis,
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.

Mórtui pectus sacrátum
Vulnerátur lánceâ;
Indè sanguis mistus undâ
Férvidus prolábitur:
Ad lavácrum præbet undam,
Ad corónas sánguinem.

Fac, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus;
Póculum sint ac medéla,
Sint et olim præmium;
Ut redemptus te per omne
Laudet orbis séculum. Amen.

℣. Supra dorsum meum fabricavérũt peccatóres: ℟. Prolongavérunt iniquitátem suam. *Ps.* 128.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Propter scelus pópuli mei percussi eum; et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam vidébit semen longævum. *Is.* 53.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Dixit Jesus Centurióni: Vade, et sicut credidisti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illâ horâ. *Matth.* 8.

℣. Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum. ℟. Et non dominétur mei omnis injustítia. *Ps.* 118.

ORATIO.

DEUS nostrum refúgium in labóribus, virtus in infirmitátibus, adjutórium in tribulatióne, solámen in flétibus; parce pópulo tuo, ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tuâ miseratióne respíret; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Dominicis Quadragesimæ excepto quòd Hymni Doxologia sit Qui Filium.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum propter iniquitátes nostras vulnerátum, * Veníte, adorémus. *Is.* 53.

Psalmus Veníte.

HYMNUS. C. et S. V.

LUGETE, pacis Angeli:
Mortális en ultrò Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentum sústinet.

Ah! parce corpus ínnocens,
Lictor, flagellis scíndere.
Quid vulnus addis vúlneri?
Jam penè totum vulnus est.

Nudantur ossa cárnibus,
Scissos per artus it cruor;
Non sanguis uvæ sic fluit

Quam dura vis præli domat.
Clavis manus, clavis pedes
Confossus hæret stípiti:
Sed quàm sui tenáciùs
Amóris hæret vínculis!
Amóris ô miráculum!
O cordis humáni stupor!
Insons Deus neci datur;
Pigébit et sontes pati!
Nos sempiternis crux tua,
O Christe, flammis éruit:
Hìc ure vindex, hìc seca,
Parcas in æternum modò.
Caro reclámat; sed Patris
Urget voluntas: nos tuâ
Virtúte da fortes sequi,
Jesu, quod exemplo doces.
Livóre sanátos tuo,
Tuoque lotos sánguine,
Peccando ne novam sinas
Paráre nos tibi crucem.
* Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus. Am.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. à. Conclúsit me Deus apud iníquum, et mánibus impiórum me trádidit. *Job.* 16.

Ant. 2. D. Circúmdedit me lánceis suis, convulnerávit lumbos meos, et non pepercit. *Ibid.*

Ant. 5. a. Concídit me vúlnere super vulnus, írruit in me quasì gigas. *Ibid.*

℣. Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi; ℟. Et confirmasti super me manum tuam. *Ps.* 37.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 27 et 28.

DIXIT (Rebecca ad Jacob:) Ecce Esaü frater tuus minátur ut óccidat te. Nunc ergò, fili mi, audi vocem meam et consurgens fuge ad Laban fratrem meum in Haran; habitábisque cum eo dies paucos, donec requiescat furor fratris tui, et cesset indignátio ejus, obliviscáturque eórum quæ fecisti in eum: pósteà mittam et addúcam te indè hùc. Dixitque Rebecca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ, propter filias Heth: si accéperit Jacob uxórem de stirpe hujus terræ, nolo vívere. Vocávit ítaque Isaac Jacob, et benedixit eum, præcépitque ei, dicens: Noli accípere cónjugem de génere Chánaan; sed vade et profiscíscere in Mesopotámiam Syriæ, ad domum Báthuël patris matris tuæ, et áccipe indè tibi uxórem de filiábus Laban avúnculi tui. Deus autem omnípotens benedícat tibi, et créscere te fáciat, atque multíplicet, ut sis in turbas populórum. Et det tibi benedictiónes Abrahæ, et sémini tuo post te; ut possídeas terram peregrinatiónis tuæ, quam pollícitus est avo tuo. Cum que dimisisset eum Isaac, profectus venit in Mesopotámiam Syriæ ad Laban filium Bathuel Syri, fratrem Rebeccæ matris suæ.

℟. In conspectu tuo, (Dómine,) sunt omnes qui tríbulant me: * Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit; quóniàm quem tu percussisti, persecúti sunt, et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. ℣. Christus non sibi plácuit; sed, sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me: *Et. *Ps.* 68. *Rom.* 15.

Lectio ij. Cap. 28.

EGRESSUS Jacob de Bersábee, pergébat Haran. Cùmque venisset ad quemdã locum, et vellet in eo requiéscere post solis occúbitum, tulit de lapídibus qui jacébant, et suppónens cápiti suo, dormívit in eódem loco. Viditque in somnis scalam stantem super terram, et cacúmen illíus tangens cœlum: Angelos quoque Dei ascendentes et descendentes per eã, et Dóminum innixum scalæ dicentem sibi: Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui, et Deus Isaac: Terram, in quâ dormis, tibi dabo et sémini tuo. Eritque semen tuum quasì pulvis terræ: Dilatáberis ad Occidentem, et Orientem, et Septentriónem, et Merídiem et benedicentur in te et in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero custos tuus quocumque perréxeris, et redúcam te in terram hanc: nec dimittam nisi complévero universa quæ dixi.

℟. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: * Retrorsùm non ábii; corpus meum dedi percutiéntibus. ℣. Baptismo hábeo baptizári; et quómodò coarctor usquè dum perficiátur? * Retrorsùm. *Is.* 50. *Luc.* 12.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio iij. Cap. 1.

AUDISTIS conversatiónem meam aliquandò in judaismo: quóniàm suprà modum persequébar Ecclésiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in judaismo suprà multos coætáneos meos in génere meo, abundantiùs æmulátor existens paternárum meárum traditiónum. Cum autem plácuit ei, qui me segregávit ex útero matris meæ, et vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárẽ illum in Géntibus: contínuò non acquiévi carni et sánguini, neque veni Jerosólymam ad antecessóres meos Apóstolos: sed ábii in Arábiam, et íterùm reversus sum Damascũ.

℟. Fodérunt manus meas et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea: ipsi verò * Consideravérunt et inspexérunt me: † Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. ℣. Facta sunt hæc, ut implerétur et ália Scriptúra: Vidébunt in quem transfixérunt: * Consideravérunt. Gloria. † Tu autem.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Sagittæ Dómini in me sunt, et terróres Dómini mílitant contrà me. *Job.* 6.

Ant. 7. b. Non concédit requiéscere spíritum meum, et implet me amaritudínibus. *Job.* 9.

Ant. 6. F. Instauras testes tuos contrà me, et multíplicas iram tuã adversùm me. *Job.* 10.

℣. Amove à me plagas tuas, (Dómine:) ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Ps.* 38.

Sermo sancti Bernardi Abbátis. *In Cant.* 61.

Lectio iv.

UBI tuta firmaque infirmis secúritas et réquies, nisi in vulnéribus Salvatóris? Tantò

illic secúrior hábito, quantò ille poténtior est ad salvandum. Peccávi peccátum grande: turbábitur consciéntia, sed non perturbábitur; quóniàm vúlnerũ Dómini recordábor: nempe vulnerátus est propter iniquitátes nostras. Quid tam ad mortem, quod non Christi morte solvátur? Si ergo in mentem vénerit tam potens tamque éfficax medicamentum, nullâ jam possum morbi malignitáte terréri.

℟. Ut vidérunt (Jesum) jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, et contínuò exívit sanguis et aqua. ℣. Humiliavérunt pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus: * Unus. *Joan.* 19. *Ps.* 104.

Lectio v.

Ego fidenter quod ex me mihi deest, usurpo mihi ex viscéribus Dómini; quóniàm misericórdiâ áffluunt, nec desunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus et pedes, latusque lánceâ foravérunt; et per has rimas licet mihi súgere mel de petrâ, óleumque de saxo duríssimo; id est, gustáre et vidére quóniàm suávis est Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, et ego nesciébam. Quis enim cognóvit sensum Dómini, aut quis consiliárius ejus fuit? At clavus réserans, clavus pénetrans factus est mihi, ut vídeam voluptátẽ Dómini. Quidni vídeam per forámen? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd verè Deus sit in Christo mundum reconcílians sibi.

℟. Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascendunt in corda vestra? * Vidéte manus meas et pedes, quià ego ipse sum. ℣. Nolíte pavére; pro salúte vestrâ misit me Deus: * Vidéte. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Lectio vj.

Ferrum pertránsiit ánimam ejus, et appropinquávit cor illíus, ut non jam non sciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis: patet magnum illud pietátis sacramentum: patent víscera misericórdiæ Dei nostri in quibus visitávit nos óriens ex alto. Quidni víscera per vúlnera páteant? In quo enim cláriùs quàm in vulnéribus tuis eluxisset, quòd tu, Dómine, suávis et mitis, et multæ misericórdiæ? Majórem enim miseratiónem nemo habet, quàm ut ánimam suam ponat quis pro addictis morti, et damnátis.

℟. Infer dígitum tuum hùc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum; * Et † Noli esse incrédulus, sed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas: revértere ad me, quóniàm redémi te; * Et noli. Glória. † Noli. *Joan.* 20. *Is.* 44.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Quid clamas super contritióne tuâ, Israel? Obdúcam enim cicatrícem tibi, et à vulnéribus tuis sanábo te, dicit Dóminus. *Jerem.* 30.

Ant. 4. A. (Dóminus) ipse vúlnerat, et medétur: pércutit, et manus ejus sanábunt. *Job.* 5.

Ant. 3. b. Sanábit (plagam,)

et reverténtur ad Dóminum; et placábitur eis, et sanábit eos. *Is.* 19.

℣. Sanat (Dóminus) contrítos corde. ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Ps.* 146.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore; Sciens Jesus quià ómnia consummáta sunt; ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. tract. 120.

Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non díceret: Latus ejus percussit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed, Apéruit: ut illìc quodámmodo vitæ óstium panderétur, undè sacramenta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis in remissiónem fusus est peccatórum: aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat et potum.

℟. Hic est qui venit per aquã et sánguinem, Jesus Christus; * Non in aquâ solùm, sed in aquâ et sánguine: et Spíritus est qui testificátur quóniàm Christus est véritas. ℣. In die illâ erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris, * Non. 1. *Joan.* 5. *Zach.* 13.

Lectio viij.

Hoc prænuntiábat quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, quà intrárent animália quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormientis, et appelláta est vita materque vivórum. Magnũ quippe significávit bonum antè magnum prævaricatiónis malum. Hic secundus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit; ut inde formarétur ei conjux, quod de látere dormientis effluxit. O mors, undè mórtui reviviscunt! Quid isto sánguine múndius? quid vúlnere isto salúbrius?

℟. Gratificávit nos (Deus) in dilecto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Iste asperget gentes multas, * In. *Ephes.* 1. *Is.* 52.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio ix. Cap. 5.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Audistis quià dictum est: Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib 1. *Comment. in cap.* 5. *Matt.*

Ego autem dico vobis: (Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos...) Multi præcepta Dei, imbecillitáte suâ, non sanctórum víribus æstimantes, putant esse impossibília quæ præcepta sũt; et dicunt sufficere virtútibus, non odisse inimícos: cæterùm dilígere, plus præcipi, quàm humána natúra patiátur. Scien-

dum est ergo Christum non impossibília præcípere, sed perfecta; quæ fecit David in Saül et in Absalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: Et Paulus anathéma cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens: (Pater ignosce illis.)

℟. Commendat caritátem suam Deus in nobis; * Quóniàm, cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris, injúriæ; * Quóniàm. Glória. ℟. Commendat. *Rom.* 5. *Levitic.* 19.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* Quis est iste qui venit tinctis véstibus? Iste formósus in stolâ suâ, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. *Is.* 63.

Ant. 6. F. Vestítus erat veste aspersâ sángine; et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. *Is.* 53.

CANTICUM. Is. 53.

Dominus vóluit contérere eum * in infirmitáte.

Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, * et voluntas Dómini in manu ejus dirigétur.

Pro eo quod laborávit ánima ejus, * vidébit et saturábitur.

In sciéntiâ suâ justificábit ipse justus servus meus multos, * et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei plúrimos: * et fórtium dívidet spólia,

Pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam; * et cum sclerátis reputátus est:

Et ipse peccáta multórum tulit, * et pro transgressóribus rogávit.

Ant. 3. b. Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. *Is.* 53.

Ant. 4. a. Disciplína pacis nostræ super eum; et livóre ejus sanáti sumus. *Is.* 53.

Capitulum. 1. Petri 1.

Non corruptibílibus auro vel argento redempti estis; sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi, et incontamináti.

HYMNUS. S. M.

Quæ te pro populi crimínibus nova
Insontem próperat pérdere cáritas?
Quid non pro míserâ gente luis volens,
Factus víctima Póntifex!
Clavi qui géminum transádigunt pedem,
Captívos láqueo dæmonis éruunt;
Transfixæque manus excútiunt vetus,
Quo mundus prémitur, jugum.
Obstétrix pénitùs láncea pérforat,

Quo nos partúriat, pectus amábile:
Hoc quæ fonte fluit, nos aqua, nos cruor
Sanat, líberat, ábluit.

O vitæ látices, vívida flúmina!
O sacros áditus péctoris íntimi!
O petræ sólidæ tuta forámina!
O cordis penetrália!

Te si nostra, Pater, crímina próvocant,
Nati sacra lubens vúlnera réspice,
Cùm noster láceras objíciet tuis
Judex fulmínibus manus.

Fac per sæva, Pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere gáudia;
Ut cum Prole tibi júgiter, ac tuo
Reddant Spirítui decus.
Amen.

℣. Deus confringet cápita inimicórum suórum; ℟. Ut intingátur pes tuus in sánguine. *Ps.* 67.

Ad Bened. *Ant.* 7. G. Dixit (Jesus discípulis suis): Pax vobis. Et cùm hoc dixisset, ostendit eis manus et latus. *Joan.* 20.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus, miséricors Deus, ut sacræ Unigéniti tui plagæ sint nobis medéla vúlnerum, et fontes salútis æternæ; Per eumdem.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Si dilígitis eos, qui vos díligunt, quam mercédem habébitis? Nonne et Publicáni hoc fáciunt? *Matth.* 5.

℣. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam: ℟. Quià in te sperávi. *Ps.* 142.

ORATIO.

INCHOATA jejúnia, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere: ut observántiam quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valéamus; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Vestítus erat.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es pro nobis.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi.

Anno 1583. *tit.* 8.

ECCLESIA nihil habet pretiósius, nihil ad salútem consequendam magis necessárium, quàm à Christo septem institúta Sacramenta, quibus omnis justítia vel cœpta augeátur, vel amissa reparétur, ac demum Dei grátia, quam ipsa sacramenta cóntinent, eamque ritè suscipiéntibus cónferunt, nobis abundè communicétur.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Ipse autem.

Capitulum. Ephes. 1.

(IN Christo) habémus redēptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Protector noster, * Aspice Deus. Protector. ℣. Et réspice in fáciem Christi tui. * * Aspice. Glória. Protector. *Ps.* 83.

℣. Egressus es in salútem

pópuli tui; ℟. In salútem cum Christo tuo. *Habac.* 3.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *b.* Verè.

Capitulum. 1. Petr. 2.

PECCATA nostra ipse pértulit in córpore suo super lignũ, ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus; cujus livóre sanáti estis.

℟. *br.* Pósuit Dóminus in eo * Iniquitátes ómnium nostrûm. Posuit. ℣. Ipse portábit. * Iniquitátes. Glória. Pósuit. *Is.* 53.

℣. Deus noster, Deus salvos faciendi; ℟. Et Dómini Dómini éxitus mortis. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Disciplína.

Capitulum. Rom. 5.

SI unius delicto mors regnávit per unum: multò magis abundántiam grátiæ, et donatiónis, et justítiæ accipientes, in vitâ regnabunt per unum Jesum Christum.

℟. *br.* Ipse est pax nos ra, * Solvens inimicítias in carne suâ. Ipse. ℣. Ut reconcíliet Deo per crucem. * Solvens. Glória. Ipse est. *Ephes.* 2.

℣. Apud Dóminum misericórdia; ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. Ephes. 5.

CHRISTUS dilexit nos et trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus Prome vocem, *p.* 136.

℣. Orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: ℟. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. *Ps.* 140.

Ad Magnif. *Ant.* 5. C. Grátia et pax à Jesu Christo qui dilexit nos et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo: ecce venit cum núbibus; et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Estóte vos perfecti, sicut et pater vester cœlestis perfectus est. *Matth.* 5.

℣. Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum: ℟. Et non dominétur meî omnis injustítia. *Ps.* 118.

ORATIO.

LIBERA, Dómine, quæsumus, à peccátis et hóstibus pópulum tibi supplicantem; ut in sanctâ conversatióne viventes, nullis afficiantur adversis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

SABBATO
ANTE DOM. I. QUADRAGES.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 35.

LOCUTUS est Deus ad Jacob: Surge, et ascende Bethel, et hábita ibi, facque altáre Deo qui appáruit tibi quandò fugiébas Esaü fratrem tuum. Jacob verò, convocátâ omni domo suâ, ait: Abjícite deos aliénos qui in médio vestrî sunt, et mundámini ac mutáte vestimenta vestra. Súrgite, et ascendámus in Bethel, ut faciámus ibi altáre Deo; qui exaudívit me in die tribulatiónis meæ, et sócius fuit itíneris mei.

Dedérunt ergo ei omnes deos aliénos quos habébant, et inaures quæ erant in áuribus eórum : At ille infódit ea subter terebinthum, quæ est post urbem Sichem. Cumque profecti essènt, terror Dei invásit omnes per circúitum civitátes, et non sunt ausi pérsequi recedéntes. Venit ígitur Jacob Suzam, quæ est in terrâ Chanaan cognomento Bethel : ipse et omnis pópulus cum eo. Ædificávitque ibì altáre, et appellávit nomen loci illius, Domus Dei : ibì enim appáruit ei Deus cum fúgeret fratrem suum.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 1.

DEINDE post annos tres veni Jerosólymam vidére Petrum, et mansi apud eum diébus quíndecim : álium autem Apostolórum vidi néminem nisi Jacóbum fratrem Dómini. Quæ autem scribo vobis, ecce coràm Deo quià non méntior. Deindè veni in partes Syriæ et Cilíciæ. Eram autem ignótus fácie Ecclésiis Judææ, quæ erant in Christo : tantùm autem audítum habébant : Quóniàm qui persequebátur nos aliquandò, nunc evangelízat fidem quam aliquandò expugnábat : et in me clarificábant Deum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore ; Abiit Jesus in montem oráre. Et cùm seró esset, erat navis in médio mari, et ipse solus in terrâ. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. lib. 2. *cap.* 28.

LABOR discipulórum in remigando, et contrárius eis ventus, labóres Sanctæ Ecclésiæ vários designat : quæ inter undas sæculi adversantis, et immundórum flatus spiríttuum, ad quiétem pátriæ cœlestis, quasì ad fidam líttoris statiónem perveníre conátur. Ubì benè dícitur quià navis erat in médio mari, et ipse solus in terrâ : quià nonnunquam Ecclésia tantis gentílium pressúris non solùm afflicta, sed et fœdáta est ; ut si fieri posset, Redemptor ipsíus eam prorsùs deseruisse ad tempus viderétur.

℟. Dixit eis : Confídite, ego sum, nolíte timére. * Et ascendit ad illos in navim, et cessávit ventus. ℣. Tu domináris potestati maris ; motum autem flúctuum ejus tu mítigas. * Et ascendit. Glória. * Et. *Marc.* 6. *Psalm.* 88.

Ad Benedict. *Ant.* 8. G. In pláteis ponébant infirmos, et deprecabantur eum, ut vel fímbriam vestimenti ejus tángerent, et quotquot tangébant eum salvi fiébant. *Marc.* 6.

ORATIO.

ADESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris ; et concéde, ut hoc solemne jejúnium quod animábus corporíbusque curandis, salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Florentíno.

Anno 1439. *decreto ad Armenos.*

Novæ legis... Sacramenta... multùm à Sacramentis dífferunt antíquæ legis ; illa enim non causábant grátiam, sed eam solùm per passiónē Christi dandam esse figurábant, hæc verò nostra et cóntinent grátiam, et digne suscipiéntibus cónferunt.

AD VESPERAS.

Ant. et Psal. de Psalterio.

Capitulum. Ezech. 18.

Convertimini, et ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris : et non erit vobis in ruínam iníquitas.

℟. Lugéte, et ploráte; risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mœrórem ; * Humiliámini in conspectu Dómini. ℣. Confundímini, et erubéscite super viis vestris, domus Israel. * Humiliámini. Gl.ª Lugéte. *Jac.* 4. *Ezech.* 36.

Hymnus Audi Benigne, *p.* 132.

℣. Miserátor et miséricors Dóminus : ℟. Pátiens, et multùm miséricors. *Ps.* 144.

Ad Magnif. *Ant.* 4. E. Quià pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus, et indulgéntiam ejus, fusis lácrymis, postulémus. *Judith.* 8.

Oratio infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psal. et Ant. de Psalterio.

Cætera ut notantur in Ordinario, p. 15. *et sic Sabb. seq.*

DOMINICA I.

QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Dóminum qui vocat peccatóres ad Pœniténtiam * Veníte, adorémus. *Matth.* 9.

Psalmus Veníte.

Hymnus Quod lex, *p.* 129.

Ant. Psalmi et ℣℣. *de Psalt.*

IN I. NOCTURNO.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 37.

Joseph cùm sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer : et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui : accusávitque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eo quòd in senectúte genuisset eum : fecitque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accídit quoque ut visum sómnium referret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit.

℟. Dies propitiatiónis est ut propitiétur vobis Dóminus Deus vester. * Omnis ánima, quæ afflicta non fúerit die hâc períbit de pópulis suis. ℣. Exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. * Omnis. *Levit.* 23. 2. *Corinth.* 6.

Lectio ij.

Dixitque ad eos : Audíte sómnium meum quod vidi :

Putábam nos ligáre manípulos in agro : et quasì consúrgere manípulum meum, et stare, vestrosque manípulos circumstantes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnium, quasì solem, et lunam, et stellas úndecim, adoráre me. Quod cùm patri suo et frátribus retulisset, increpávit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc sómnium quod vidisti? Num ego et mater tua et fratres tui adorábimus te super terram? Invidébant ei ígitur fratres sui : pater verò rem tácitus considerábat.

℟. Dies expiatiónum erit celebérrimus; et vocábitur sanctus : *Affligétisque ánimas vestras in eo, et offerétis holocaustum Dómino. ℣. Quæ secundùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur. * Affligetisque. *Levit.* 23. 2. *Corinth.* 7.

Lectio iij.

CUMQUE fratres illíus in pascendis grégibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Síchimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondente : Præstò sum; ait ei : Vade, et vide si cuncta próspera sint ergà fratres tuos, et pécora : et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem. Invénitque eum vir errantem in agro et interrogávit quid quæreret. At ille respondit : Fratres meos quæro, índica mihi ubì pascant greges. Dixitque ei vir : Recessérunt de loco isto : audívi autem eos dicentes : Eámus in Dothain.

℟. Sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congregáte senes omnes habitatóres terræ in domum Dei vestri, et * Clamáte ad Dóminum : ℣. In labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte. * Clamáte ad Dóminum. Glória. * Clámate. *Joel.* 1. 2. *Corinth.* 6.

IN II. NOCTURNO.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio iv. Cap. 2.

DEINDÈ post annos quatuórdecim, íterum ascendi Jerosólymam cum Bárnabâ, assumpto et Tito. Ascendi autem secundùm revelatiónem : et cóntuli cum illis Evangélium, quod prædico in Géntibus; seorsùm autem iis, qui videbantur áliquid esse : ne fortè in vácuum cúrrerem, aut cucurrissem. Sed neque Titus, qui mecum erat, cùm esset Gentílis, compulsus est circumcídi : sed propter subintroductos falsos fratres, qui subintroiérunt exploráre libertátem nostram, quam habémus in Christo Jesu, ut nos in servitútem redígerent. Quibus neque ad horam céssimus subjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos : ab iis autem, qui videbantur esse áli

quid, (quales aliquando fúerunt, nihil meâ ínterest. Deus persónam hóminis non áccipit) mihi enim qui videbantur esse áliquid, nihil contulérunt.

℟. Patienter agit (Dóminus) propter vos, * Nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. ℣. Miserátor et misericors Dóminus, longánimis et multùm misericors. * Nolens. 2. *Petri.* 3. *Psal.* 102.

Lectio v.

Cum vidissent quòd créditum est mihi Evangélium præpútii, sicut et Petro circumcisiónis : (Qui enim operátus est Petro in Apostolátum circumcisiónis, operátus est et mihi, inter Gentes.) et cum cognovissent grátiam, quæ data est mihi, Jacóbus, et Cephas, et Joannes, qui videbantur columnæ esse, dextras dedérunt mihi et Bárnabæ societátis : ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisiónem ; Tantùm ut páuperum mémores essémus, quòd étiam sollícitus fui hoc ipsum fácere. Cùm autem venisset Cephas Antiochíam, in fáciem ei réstiti, quià reprehensíbilis erat. Priùs enim quàm veníret quidam à Jacóbo, cum Géntibus edébat : cùm autem venissent, subtrahébat, et segregábat se, timens eos, qui ex circumcisióne erant. Et simulatióni ejus consensérũt cæteri Judæi, ità ut et Bárnabasducerétur ab eis in illam simulatiónem.

℟. Pœnitémini ígitur, et convertímini * Ut deleantur peccáta vestra. ℣. Fácite vobis cor novum et spíritum novum. * Ut. *Act.* 3. *Ezech.* 18.

Lectio vj.

Sed cùm vidissem quòd non rectè ambulárent ad veritátem Evangélii, dixi Cephæ coràm ómnibus : Si tu, cùm Judæus sis, gentíliter vivis, et non judáicè : quómodò Gentes cogis judaizáre? Nos natúrâ Judæi, et non ex Géntibus peccatóres. Scientes autem quòd non justificátur homo ex opéribus legis, nisi per fidem Jesu Christi : et nos in Christo Jesu crédimus, ut justificémur ex fide Christi, et non ex opéribus legis : propter quod ex opéribus legis non justificábitur omnis caro. Quòd si quærentes justificári in Christo, inventi sumus et ipsi peccatóres, numquid Christus peccáti minister est? Absit. Si enim quæ destruxi, íterùm hæc ædífico : prævaricatórem me constítuo. Ego enim per legem, legi mórtuus sum, ut Deo vivam : Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego : vivit verò in me Christus. Quòd autem nunc vivo in carne : in fide vivo filii Dei, qui dilexit me, et trádidit semetipsum pro me. Non abjício grátiam Dei. Si enim per legem justítia, ergò gratìs Christus mórtuus est.

℟. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis et spíritûs, * Perficientes sanctificatiónem in timóre Dei. ℣. Scrutémur vias nostras, et quærámus, et revertámur ad Dóminum. * Perficientes. Glória. * Perficientes. 2. *Corinth.* 7. *Thren.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

In illo témpore; Jesus ductus est in desertum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: et cùm jejunasset quadraginta diébus, et quadraginta nóctibus, pósteà esúriit. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. *de Quadrag. c.* 3.

Accedentes, dilectíssimi, ad Quadragésimæ inítium, id est, ad diligentiórem Dómini servitútem, quià quasi ad quemdam agónem sancti óperis introímus, ad pugnas tentatiónum ánimos præparémus; et intelligámus quantò studiosióres pro nostrâ salúte fuérimus, tantò nos veheméntiùs ab adversáriis impetendos. Sed fórtior est qui in nobis est, quàm qui adversùm nos est; et per ipsum válidi sumus, in cujus virtúte confídimus: quià ob hoc Dóminus se tentári à tentatóre permísit, ut cujus munímur auxílio, ejusdem erudirémur exemplo.

℟. Jesus ductus est in desertum à Spíritu ut tentarétur à diábolo. * Et cùm jejunasset quadraginta diébus, et quadraginta nóctibus, pósteà esúriit. ℣. Fuit ibì cum Dómino quadraginta dies, et quadraginta noctes: panem non comédit, et aquam non bibit. * Et cùm jejunasset. *Matt.* 4. *Ex.* 34.

Lectio viij.

Nulla sunt, sine tentatiónum experimentis ópera virtútis, nulla sine probatiónibus fides, nullum sine hoste certámen, nulla sine congressióne vìctória. Vita hæc nostra in médio insidiárum, in médio præliórum est. Si nólumus décipi, vigilandum est; si vólumus superáre, pugnandum est. Et ídeò sapientíssimus Sálomon: Fili, inquit, accédens ad servitútem Dei, præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Vir enim sapiéntiâ Dei plenus, sciens stúdium religiónis habére labórem certáminis, cùm prævidéret pugnæ perículum, antè admónuit pugnatúrum: ne fortè si ad ignorantem tentátor accéderet, imparátum cítiùs vulneráret.

℟. Tentátor dixit (Jesu:) Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. Qui respondens, * Dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. ℣. Ut osténderet tibi, quòd non in solo pane vivat homo. * Dixit: Scriptum est. *Matth.* 4. *Deut.* 8.

Lectio ix.

Audiamus dicentem Apóstolum: Non est nobis colluctátio adversùs carnem et sánguinem, sed adversùs príncipes et potestátes, adversùs mundi rectóres tenebrárum harum; contrà spiritália nequítiæ in cœléstibus. Et non ignorémus, quòd hi hostes nostri contrà se geri ómnia séntiunt, quæcumque nos pro nostrâ salúte ágere tentámus; et hoc ipso quòd boni áliquid appétimus, adversários pro-

vocámus. Hæc enim inter nos atque illos per diabólicæ invídiæ fómitem inveteráta dissénsio est, ut, quià illi ab his bonis excidérunt, ad quæ nos, Deo auxiliante, provéhimur, nostris justificatiónibus torqueantur. Si ergò nos erígimur, illi córruunt: si nos convaléscimus, illi infirmantur. Remédia nostra plagæ ipsórũ sunt, quià curatióne nostrórum vúlnerum vulnerantur.

℟. Ostendit (Jesu diábolus) ómnia regna mundi, et glóriam eórum, et dixit ei: Hæc ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Jesus: Vade, sátana: scriptum est enim: dóminum Deum tuum adorábis,* Et illi soli sérvies. ℣. Dóminum Deum tuum timébis.* Et. Glória. * Ostendit. *Matth.* 4. *Deut.* 6.

Non dicitur, Te Deum.

℣. *Sacerd. in Psalterio.*

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Deus meus confundor, et erubesco leváre fáciem meam ad te. 1. *Esdr.* 9.

Ant. 8. G. Iniquitátes nostræ multiplicátæ sunt super caput nostrum, et delicta nostra crevérunt usquè ad cœlum. *Ibid.*

Ant. 4. E. Peccávimus gráviter usquè ad diem hanc, et in iniquitátibus nostris tráditi sumus. *Ibid.*

Ant. 7. d. Levémus corda nostra cum mánibus ad Dóminum in cœlos. *Thren.* 3.

Ant. 6. F. Tibi, Dómine, justítia: nobis autem confúsio faciéi. *Dan.* 9.

Capitulum. 2. Paralip. 30.

Clemens est Dóminus Deus vester, et non avertet fáciem suam à vobis, si reversi fuéritis ad eum.

Hymnus Solemne, *pag.* 130.

℣. Cùm mihi molesti essent, induébar cilício. ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

Ad Bened., *Ant.* 4. E. Jesus plenus Spíritu Sancto regressus est à Jordáne, et agebátur à Spíritu in desertum. *Luc.* 4.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnuâ Quadragesimáli observatióne puríficas, præsta famíliæ tuæ, ut, quod à te obtinére abstinendo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Iniquitátes.

CANON.

Ex concílio Vaurensi.

Anno 1368. *cap.* 1. *de Sacramentis.*

Sacramenta institúere, quæ ex suâ institutióne et sanctificatióne cóntinent invisíbilem grátiam, cómpetit soli Christo, qui solus potestátem excelléntiæ sibi retínuit, potestátem ministérii Apóstolis, et cæteris succedéntibus dedit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Peccávimus.

Capitulum. Ezech. 33.

Vivo ego, dicit Dóminus Deus: Nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius

à viâ suâ, et vivat. Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis : et quarè moriémini.

℟. *br.* Impíetas ímpii * Non nocébit ei. Impíetas. ℣. In quâcumque die conversus fúerit ab impietáte suâ. * Non. Glória. Impíetas. *Ezech.* 33.

℣. Numquid voluntátis meæ est mors ímpii, ℟. Et non ut convertátur à viis suis, et vivat? *Ibid.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Levémus.

Capitulum. Ezech. 18.

Si ímpius égerit pœniténtiam ab ómnibus peccátis suis, quæ operátus est, et custodíerit ómnia præcepta mea, et fécerit judícium et justítiam, vitâ vivet, et non moriétur. Omnium iniquitátum ejus, quas operátus est, non recordábor.

℟. *br.* Miserére meî, Dómine, * Quóniàm infirmus sum. Miserére. ℣. Sana me, Dómine, quóniàm conturbáta sunt ossa mea. * Quóniàm. Glória. Miserére. *Ps.* 6.

℣. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : ℟. Salvum me fac propter misericórdiam tuam. *Ibid.*

AD NONAM.

Ant. 6. F. Tibi, Dómine.

Capitulum. Hebr. 4.

Adeamus cum fidúciâ ad thronum grátiæ : ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

℟. *br.* Quóniàm adjútor et * Protector noster est (Dóminus.) Quóniàm. ℣. Anima nostra sústinet Dóminum. * Protector. Gl.ª Quóniàm. *Ps.* 32.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ib.*

AD VESPERAS.

Ant. 4. E. Erat (Jesus) in deserto quadraginta diébus, et quadraginta nóctibus : et tentabátur à sátanâ; eratque cum béstiis : et Angeli ministrábant illi. *Marc.* 1.

Ant. 1. D. Nihil manducávit (Jesus) in diébus illis : et consũmátis illis, esúriit. *Luc.* 4.

Ant. 3. a. Assumpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum super pinnáculum templi. *Matth.* 4.

Ant. 5. a. Dixit ei : Si Fílius Dei es, mitte te deorsùm. *Ibid.*

Ant. 7. a. Ait illi Jesus : Rursùm scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuũ. *Ibid.*

Capitulum. Act. 17.

Deus nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte.

℟. Da nobis auxílium de tribulatióne : * Quià vana salus hóminis. ℣. Dómine, miserére nostrî. * Quià. Glória. Da nobis. *Ps.* 59. *Matth.* 20.

Hymn. Audi benigne, *p.* 132.

℣. Dómine propitiáberis peccáto meo : ℟. Multum est enim. *Ps.* 24.

Ad Magnif. *Ant.* 1. g. Tunc

relíquit eum diábolus : et ecce Angeli accessérunt, et ministrábant ei. *Matth.* 4.

FERIA SECUNDA.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 37.

PERREXIT Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cùm vidissent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occidere : et mútuò loquebantur : Ecce somniátor venit : veníte, occidámus eum, et mittámus in cisternam véterem : dicémusque : Fera péssima devorávit eum : et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua. Aúdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat : Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem : sed projícite eum in cisternam hanc, quæ est in solitúdine, manusque vestras serváte innóxias : hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Confestìm ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnicâ talári, et polymitâ : misêruntque eum in cisternam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedentes ut coméderent panem, vidérunt Ismaelítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portantes arómata et résinam, et stacten in Ægyptum. Dixit ergò Judas frátribus suis : Quid nobis prodest si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sanguinem ipsíus? Mélius est ut venundétur Ismaelítis, et manus nostræ non polluantur : frater enim, et caro nostra est. Acquievêrunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de cisternâ, vendidérunt eum Ismaelítis, viginti argénteis : qui duxérunt eum in Ægyptum.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 3.

O INSENSATI Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, antè quorum óculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus? hoc solum à vobis volo díscere : Ex opéribus legis Spíritum accepistis, an ex audítu fidei? Sic stulti estis, ut, cùm Spíritu cœpéritis, nunc carne consumménini? Tanta passi estis sine causâ? Si tamen sine causâ. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, et operátur virtútes in vobis : ex opéribus legis, an ex audítu fídei? Sicut scriptum est : Abraham crédidit Deo, et reputátum est illi ad justítiam. Cognóscite ergò, quià qui ex fide sunt, ii sunt fílii Abrahæ.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte suâ, et omnes Angeli cum eo : tunc sedébit super sedem majestátis suæ, et congregabuntur antè eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de Fide et opéribus. cap. 15. §. 25.

SI mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est: quómodò verum erit, quod eis, quos ad sinistram positúrus est, dicet: Ite in ignem æternum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus? Quos non íncrepat quià in eum non credidérunt: sed quià bona ópera non fecérunt. Nam profectò, ne sibi, quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, vitam promittat ætérnam, proptéreà omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permistæ eisdem páscuis utebantur, ut appáreat, eos illi dictúros: Dómine, quandò te vídimus illa et illa patientem, et non ministrávimus tibi? Qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tanquàm de ipsâ fide mórtuâ ad vitam pervenirétur æternam.

℟. Congregabuntur antè (Fílium hóminis) omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hœdis: et * Státuet oves quidem à déxtris suis, hœdos autem à sinistris. ℣. Corréptio illíus hóminem secundùm ópera sua júdicat. * Státuet. Glória * Státuet. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Ad Benedict. *Ant.* 8. G. Dicet rex his, qui à déxtris ejus erunt: Veníte benedicti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum à constitutióne mundi. *Matth.* 25.

ORATIO.

NOSTRA tibi, Dómine, quæsumus, sint accepta jejúnia, quæ nos expiando grátiâ tuâ dignos effíciant, et ad regna perdúcant æterna; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1547. *Sess.* 7. *Can.* 8. *de Sacramentis.*

SI quis díxerit per ipsa novæ legis Sacramenta ex ópere operáto non conferri grátiam, sed solam fidem divínæ promissiónis ad grátiam consequendam sufficere; anathéma sit.

Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Amen dico vobis, quámdiù fecistis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecistis. *Matth.* 25.

ORATIO.

OMNIUM nostrûm, Dómine, quæsumus, ad te corda converte; ut ab his quibus offénderis abstinentes, non iram tuam, sed misericórdiam sentiámus; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 37.

REVERSUSQUE Ruben ad cisternã, non invénit púerum: et scissis véstibus pergens ad fratres suos, ait: Puer non cómparet, et ego quò ibo? Tulérunt autem túnicam ejus, et in sánguine hœdi, quem occíderant, tinxérunt: mittentes qui ferrent ad patrem, et dícerent: Hanc invénimus: vide utrùm túnica fílii tui sit, an

non. Quam cùm agnovisset pater, ait: Túnica filii mei est, fera péssima comédit eum, béstia devorávit Joseph. Scissisque véstibus, indútus est cilício lugens filium suum multo témpore. Congregátis autem cunctis líberis ejus ut lenírent dolórem patris, nóluit consolatiónem accípere, sed ait: Descendam ad fílium meum lugens in infernum. Et illo perseverante in fletu, Madianítæ vendidérunt Joseph in Ægypto Putíphari eúnucho Pharaónis magistro mílitum.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 3.

PROVIDENS autem scriptúra, quià ex fide justíficat Gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quià benedicentur in te omnes Gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicentur cum fidéli Abraham. Quicumque enim ex opéribus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim: Maledictus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniàm autem in lege nemo justificátur apud Deum, manifestum est: quià justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed: Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum: quià scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno: ut in géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritûs accipiámus per fidem.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore; cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, et ejiciébat omnes vendentes, et ementes in templo. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homilia 8. *in Quadrag.*

EJECIT Christus commercia rerum humanárum de templo illo, in quo divínas res tantùm agi, hóstias et oblatiónes Deo offerri, verbum Dei legi et audíri, et decantári præceptum erat. Si ergò Dõnus nec eà volébat venúndari in templo, quæ in templo volébat offerri, quantâ putas animadversióne puníret, si invenisset áliquos ibi, rísui, vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea quæ álibì líberè geri póterant, Dóminus in domo suâ temporália negótia geri non pátitur, quantò magis ea quæ nusquàm fieri licet, plus cœlestis iræ merentur, si in ædibus Deo sacrátis agantur.

℟. Ejiciébat (Jesus) omnes vendentes, et ementes in templo; * Et mensas numulariórum, et cáthedras vendéntium columbas evertit. ℣. Indútus est vestimentis ultiónis, et opertus est quasì pállio zeli. * Et mensas. Glória. * Et. *Matth.* 21. *Isai.* 59.

Ad Bened, *Ant.* 1. a. Scriptum est: Domus mea domus oratiónis vocábitur. *Matth.* 21.

ORATIO.

ASCENDANT ad te, Dómine, jejunántium preces, et ab Ecclésiâ tuâ cunctam repelle nequítiam; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1547. *Sess.* 7. *Can.* 12. *de Sacramentis.*

SI quis díxerit, ministrum in peccáto mortáli existentem, modo ómnia essentiália, quæ ad Sacramentum conficiendum aut conferendum pértinent, servâverit, non confícere aut conferre Sacramentum: anathéma sit.

Ad Magnif. *Ant.* 1. g. Accessérunt ad Jesum cæci, et claudi in templo: et sanávit eos. *Matth.* 21.

ORATIO.

CONSERVA, Dómine, famíliam tuam, bonis semper opéribus erudítam: et sic præséntibus consoláre subsídiis, ut ad superna perdúcas dona propítius; Per Dóminum.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 39.

JOSEPH ductus est in Ægyptum, emitque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, à quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prósperè agens: habitávitque in domo Dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invénitque Joseph grátiam coràm Dómino suo, et ministrábat ei, à quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et universa quæ ei trádita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam: nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 3.

FRATRES (secundùm hóminem dico) tamen hóminis confirmátum testamentum nemo spernit, aut superórdinat. Abrahæ dictæ sunt promissiónes, et sémini ejus. Non dicit: Et semínibus, quasì in multis sed quasì in uno: Et sémini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico, testamentum confirmátum à Deo: quæ post quadringentos et triginta annos facta est Lex, non írritum facit ad evacuandam promissiónem. Nam si ex lege hæréditas, jam non ex promissióne, Abrahæ autem per repromissiónem donávit Deus. Quid ígitur lex? Propter transgressiónes pósita est, donec veníret semen, cui promíserat, ordináta per Angelos in manu mediatóris. Mediátor autem unius non est: Deus autem unus est. Lex ergò adversùs promissa Dei?

Absit. Si enim data esset lex, quæ posset vivificáre, verè ex lege esset justítia.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 12.

In illo témpore; Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisæis, dicentes: Magister, vólumus à te signum vidére. Qui respondens ait illis: Generátio mala, et adúltera signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ Prophétæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chysóstomi.

Homil. 43. aliàs Homil. 44. in Matth. §. 5.

Sicut Ninívitæ tunc Judæos condemnábunt, sic et nos multi condemnábunt, qui nunc videntur longè inferióres esse. Cogitémus ergò quantus risus, quantæ damnatiónes erunt. Cogitémus, inítium ducámus, jánuam aperiámus ad pœniténtiam. Meipsum álloquor, me primum hortor: nemo ut damnátus irascátur: angustam viam adeámus. Usquequò delíciæ? usquequò oscitántia? Non satiámur desidéria, ridentes, procrastinantes? An éadem semper erunt, mensa, satíetas, sumptuósitas, pecúniæ, possessiónes, ædifícia? Ecquis eórum finis? Mors. Quis finis? cinis, pulvis, lóculi, vermes. Novam ergò vitam exhibeámus. Faciámus terram cœlum. Hinc ostendámus gentílibus quot cáreant bonis. Nam cùm nos vidébunt rectè vitam agentes, eodem aspectu regnum cœlórum conspícient.

℟. Viri Ninívitæ surgent in judício cum generatióne istâ, et condemnábunt eam; quià pœniténtiam egérunt * In prædicatióne Jonæ et ecce plus quàm Jonas hìc. ℣. Credidérunt viri Ninívitæ in Deum: et prædicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis. * In prædicatióne. Glória. * In. *Matth.* 12. *Jon.* 3.

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Generátio mala, et adúltera signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ Prophétæ. *Matth.* 12.

ORATIO.

Suscipe, quæsumus, Dómine, preces nostras, et ad aures misericórdiæ tuæ postulatiónes sacrátæ tibi plebis admitte; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Florentíno.

An. 1439. *Decreto ad Armenos.*

Inter hæc Sacramenta tria sunt, Baptismus, Confirmátio, et Ordo quæ carácterem, id est, spirituále quoddam signum, à cæteris distinctívum, ímprimunt in ánimâ indelébile, undè in eâdem persónâ non reiterantur.

Ad Magnif. *Ant.* 1. f. Extendens (Jesus) manum in discípulos suos, dixit: Ecce mater mea, et fratres mei. Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est, ipse meus frater, et soror, et mater est. *Matth.* 12.

ORATIO.

Memento, Dómine, miseratiónum tuárum; et præsta ut à cibis, et peccátis absti-

nentes, grato tibi jejúnio placeámus; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 42.

INGRESSI sũt (fratres Joseph) terram Ægypti, ad emendum (tríticum.) Erat autem fames in terrâ Chánaan et Joseph erat princeps in terrâ Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cùmque adorassent eũ fratres sui, et agnovisset eos, quasì ad aliénos dúriùs loquebátur, intérrogans eos: Undè venistis? Qui respondérunt: De terrâ Chánaan, ut emámus víctui necessária. Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cógnitus ab eis. Recordátusque somniórum, quæ aliquandò víderat, ait ad eos: Exploratóres estis, ut videátis infirmióra terræ venistis. Qui dixérunt: Non est ità, Dómine, sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes fílii unius viri sumus: pacífici vénimus nec quicquam fámuli tui machinantur mali. Quibus ille respondit: Aliter est: immuníta terræ hujus considerare venistis. At illi: Duódecim, ínquiunt, servi tui, fratres sumus, fílii viri uníus in terrâ Chánaan: mínimus cum patre nostro est, álius non est super. Hoc est, ait, quod locútus sum: Exploratóres estis. Jam nunc experimentum vestrî cápiam: per salútem Pharaónis non egrediémini hinc, donec véniat frater vester mínimus. Míttite ex vobis unum, et addúcat eum: vos autem éritis in vínculis, donec probentur quæ dixistis utrùm vera an falsa sint: alióquin per salútem Pharaónis exploratóres estis.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 3.

CONCLUSIT scriptúra ómnia sub peccáto, ut promíssio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus. Priùs autem quàm veníret fides, sub lege custodiebámur conclúsi in eam fidem quæ revelanda erat. Itaque lex pædagógus noster fuit in Christo, ut ex fide justificémur. At ubì venit fides, jam non sumus sub pædagógo. Omnes enim fílii Dei estis per fidem, quæ est in Christo Jesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induistis. Non est Judæus, neque Græcus; non est servus neque liber; non est másculus neque fémina. Omnes enim vos unum estis in Christo Jesu. Si autem vos Christi: ergò semen Abrahæ estis, secundùm promissiónem hærédes.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Egressus Jesus secessit in partes Tyri, et Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egressa clamávit, dicens ei: Miserére meî, Dómine, fili David: fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Cap. 15. Matth.

MIRA, sub persónâ mulíeris Chananítidis, Ecclésiæ fi-

des, patiéntia, et humílitas prædicátur. Fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam. Patiéntia, quâ totiès contempta, in précibus persevérat. Humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem Ethnici propter idololátriam dicuntur, qui ésui sánguinis déditi et cadavéribus mortuórum feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chanánitis, perseveranter, primùm, fílium David, deindè Dóminum vocet, et ad extrémum, adóret ut Deum.

℟. Secessit (Jesus) in partes Tyri, et Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egressa * Clamávit, dicens ei: † Miserére meî, Dómine, fili David. ℣. Quóniàm pius et misericors est Deus. * Clamávit. Gl.ª † Miserére. *Matth.* 15. *Eccli.* 2.

Ad Bened., *Ant.* 4. E. Non sum missus nisi ad oves, quæ periérũt domûs Israel. *Matt.* 15.

ORATIO.

Deus, qui in húmili perseverantes oratióne benignus exàudis; da nobis constantem fidei ac devotiónis affectum; ut quæ pro salúte nostrâ suppliciter expóscimus, hæc, te largiente, consequámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Sess.* 7. *Can.* 13. *de Sacramentis.*

Si quis díxerit receptos et approbátos Ecclésiæ Cathólicæ ritus in solemni Sacramentórum administratióne consuétos aut contemni, aut sine peccáto à ministris pro líbito omitti, aut in novos álios per quemcumque Ecclesiárũ Pastórem mutári posse: anathéma sit.

Ad Magníf., *Ant.* 1. a. (Múlier Chananæa) venit, et adorávit eum, dicens: Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15.

ORATIO.

Familiam tuam, Dómine, toto corde tibi prostrátam ab hóstium tuére formídine; nec suæ petitiónis frustrentur effectu, qui non in justificatiónibus suis, sed in miseratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecantur; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

QUATUOR TEMPORUM.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 45.

Dixit frátribus suis: Ego sum Joseph: adhùc pater meus vivit? Non póterant respondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer: Accédite, inquit, ad me. Et cùm accessissent propè: Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem vendidistis in Ægyptum. Nolíte pavére, neque vobis durum esse videátur quòd vendidistis me in his regiónibus: pro salúte enim vestrâ misit me Deus antè vos in Ægyptum. Biénnium est enim quòd cœpit fames esse in terrâ: et adhùc quinque anni restant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmísitque me Deus ut reservémini super terram, et escas ad vivendum habére possítis.

Non vestro consílio, sed Dei voluntáte hùc missus sum: qui fecit me quasì patrem Pharaónis et Dóminum universæ domûs ejus, ac príncipem in omni terrâ Ægypti. Festináte, et ascéndite ad patrem meum, et dicétis ei: Hæc mandat fílius tuus Joseph: Deus fecit me Dóminum universæ terræ Ægypti: Descende ad me; ne moréris, et habitábis in terrâ Gessen: erisque juxtà me tu, et fílii tui, et fílii filiórum tuórum, oves tuæ, et armenta tua, et universa quæ póssides. Ibìque te pascam (adhùc enim quinque anni resídui sunt famis) ne et tu péreas, et domus tua, et ómnia quæ póssides.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 4.

DICO autem: Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit Dóminus ómnium: sed sub tutóribus, et actóribus est usquè ad præfinítum tempus à patre: ità et nos cùm essémus párvuli, sub elementis mundi erámus servientes. At ubì venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Quóniàm autem estis filii, misit Deus Spíritum filii sui in corda vestra clamantem: Abba, Pater. Itaque jam non est servus, sed filius: quòd si filius: et hæres per Deum. Sed tunc quidem ignorantes Deum, iis, qui natúrâ non sunt dii, serviebátis. Nunc autem cùm cognovéritis Deum, immo cógniti sitis à Deo: quómodò convertímini íterum ad infirma et egéna elementa, quibus dénuò servíre vultis?

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Joan. 36. §. 1. 2.

STUPENDA prorsùs est paralytici perseverántia per triginta et octo annos, dum sperâret síngulis annis ab ægritúdine liberári, mansit, nec discessit... Erubescámus ergò, erubescámus, dilecti, et lugeámus de nostrâ tantâ segnítie. Ille triginta octo annis perseverávit, nec quod volébat accéperat, neque tamen discessit; neque ex negligéntiâ suâ non consecútus est; sed áliis impediéntibus, vimque passus; neque tamen proptéreà ánimum despondit; nos verò si decem diébus perseverémus pro re áliquâ precantes, nec impetrémus, deindè torpémus in eódem adhibendo stúdio.

℟. Dicit Jesus (lánguido): Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula.* Et statim sanus factus est homo ille ℣. Surge ígitur, et fac, et erit Dóminus tecum. * Et statim. Glória. * Et statim. *Joan.* 5. 1. *Paralip.* 22.

Ad Bened., *Ant.* 5. 2. Ecce sanus factus es: jam noli pec-

cáre, ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

ORATIO.

PROPITIARE, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus, ut peccatórum remissióne perceptâ, in tuâ semper benedictióne lætémur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Narbonensi.

Anno 1609. *Cap.* 16.

QUI stolam innocéntiæ sibi in Baptismo tráditam amíserint... his non minus necessárium est Sacramentum Pœniténtiæ, quàm sacrum lavácrum infectis originálipeccáto; cùm illud dicátur secunda post naufrágium tábula.

Ad Magníf., *Ant.* 8. G. Abiit ille homo, et nuntiávit Judæis quià Jesus esset, qui fecit eum sanum. *Joan.* 5.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, Dómine, ut, sancto nos purificante jejúnio, et tibi toto corde simus subjecti, et inter mundánæ pravitátis insídias, te miserante, perseverémus illæsi; Per.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 45.

AUDITUMQUE est, et célebri sermóne vulgátum in aulâ regis: Venérunt fratres Joseph: et gavísus est Phárao, atque omnis família ejus. Dixitque ad Joseph ut imperáret frátribus suis, dicens: Onerantes jumenta, ite in terram Chánaan, et tóllite indè patrem vestrum et cognatiónem, et veníte ad me: et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medullam terræ. Præcipe étiam ut tollant plaustra de terrâ Ægypti, ad subvectiónem parvulórum suórum ac cónjugum: et dícito: Tóllite patrem vestrum, et properáte quantóciùs venientes. Nec dimittátis quidquam de suppelléctili vestrâ: quià omnes opes Ægypti, vestræ erunt. Fecéruntque filii Israel ut eis mandátum fúerat. Quibus dedit Joseph plaustra, secundùm Pharaónis impérium: et cibária in itínere. Síngulis quoque proferri jussit binas stolas: Bénjamin verò dedit trecentos argénteos cum quinque stolis óptimis.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 4.

DIES observátis, et menses, et témpora, et annos. Tímeo vos, ne fortè sine causâ laboráverim in vobis. Estóte sicut ego, quià et ego sicut vos: fratres óbsecro vos: nihil me læsistis. Scitis autem quià per infirmitátem carnis Evangelizávi vobis jamprídem: et tentatiónem vestram in carne meâ non sprevistis, neque respuistis: sed sicut Angelum Dei excepistis me, sicut Christum Jesum. Ubì est ergo beatitúdo vestra? Testimóniũ enim perhíbeo vobis, quià, si fieri posset, óculos vestros eruissétis, et dedissétis mihi. Ergò inimí-

cus vobis factus sum, verum dicens vobis; æmulantur vos non benè : sed exclúdere vos volunt, ut illos æmulémini. Bonum autem æmulámini in bono semper : et non tantũ cùm præsens sum apud vos.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

In illo témpore; Dicébat Jesus ad eos, qui crediderunt ei, Judæos : Si vos mansëritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis : et cognoscétis veritátem, et véritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 41. §. 4.

Amen, amen dico vobis, quià omnis qui facit peccátum, servus est peccáti. O miserábilis sérvitus! Plerumquè hómines cum dóminos malos patiuntur, venáles se petunt; non quærentes Dóminum non habére, sed saltem mutáre : servus peccáti quid fáciat? Quẽ interpellet? Apud quẽ se venálẽ petat? Deindè servus hóminis aliquandò sui Dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requiescit : servus peccáti quò fugit? Secum se trahit quocumquè fúgerit. Non fugit se ipsam mala consciéntia, non est quò eat, séquitur se ; imò non recédit à se. Peccátum enim quod facit intus est. Fecit peccátum, ut áliquam corporálem cáperet voluptátem : voluptas transit, peccátũ manet : prætériit quod delectábat, remansit quod pungat.

℟. Si vos manséritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis, et * Cognoscétis veritátem, et véritas liberábit vos. ℣. Accípite disciplínam per sermónes meos, et próderit vobis. * Cognoscétis. Glória. * Cognoscétis. *Joan* 8. *Sap.* 6.

Ad Bened., *Ant.* 1. f. Amen, amen dico vobis : quià omnis, qui facit peccátum, servus est peccáti. *Joan.* 8.

ORATIO.

Protector noster áspice, Deus ; ut qui malórum nostrórum póndere prémimur, perceptâ misericórdiâ, líberâ tibi mente famulémur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *de Sacram. Pœnit. Can.* 4.

Si quis negáverit, ad íntegrã et perfectam peccatórum remissiónem requíri tres actus in pœnitente, quasi matériam Sacramenti Pœniténtiæ, vidélicet Contritiónem, Confessiónem, et Satisfactiónem, quæ tres Pœniténtiæ partes dicuntur; aut díxerit, duas tantùm esse Pœniténtiæ partes, terróres scílicet incussos consciéntiæ, ágnito peccáto; et fidem conceptam ex Evangélio, vel absolutióne, quâ credit quis sibi per Christum remissa peccáta; anathéma sit.

AD VESPERAS.

Ant. et Psal. de Psalterio.

Capitulum. Eccli. 17.

CONVERTERE ad Dóminum, et relinque peccáta tua: precáre antè fáciem Dómini, et mínue offendícula. Revértere ad Dóminum, et avértere ab injustítiâ tuâ.

℟. Pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum * Rogáre et deprecári in jejúniis, sacco et cínere. ℣. Bonum est, et acceptum coràm Salvatóre nostro Deo. * Rogáre. Gloria. Pósui. *Dan.* 9. 1. *Timoth.* 2.

Hymnus Audi benigne, *p.* 132.

℣. Tempus beneplácit, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Ad Magníflc. *Ant.* 7. a. Pergémus in solitúdinem: et sacrificábimus Dómino Deo nostro. *Exod.* 8.

Oratio infrà ad Laudes.

DOMINICA II.

QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Dóminum qui vocat peccatóres ad Pœniténtiam * Veníte, adorémus. *Matth.* 9.

Ps. Veníte.

Hymnus Quod lex, *p.* 129.

Ant. Palmi et ℣℣. *de Psalt.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Exodi.

Lectio j. Cap. 1.

HÆC sunt nómina filiórum Israel qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob: sínguli cum dómibus suis introiérunt: Ruben, Símeon, Levi, Judas, Issachar, Zábulon et Bénjamin, Dan et Nephthali, Gad et Aser. Erant ígitur omnes ánimæ eórum, qui egressi sunt de fémore Jacob, septuaginta: Joseph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, et universis frátribus ejus, omnique cognatióne illâ, filii Israel crevérunt, et quasì germinantes multiplicáti sunt: ac roboráti nimìs, implevérunt terram. Surrexit intéreà rex novus super Ægyptum, qui ignorábat Joseph: et ait ad pópulum suum: Ecce, pópulus filiórum Israel multus, et fórtior nobis est. Veníte, sapienter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur: et si ingrúerit contrà nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnatisque nobis egrediátur de terrâ.

℟℟. *de Dominicâ I.*

Lectio ij.

PRÆPOSUIT ítaque eis magistros óperum, ut affligerent eos onéribus: ædificavéruntque urbes tabernaculórum Pharaóni, Phithom, et Ramesses. Quantòque opprimébant eos, tantò magìs multiplicabantur, et crescébant: óderantque filios Isráel Ægyptii, et affligébant illudentes eis: atque ad amaritúdinem perducébant vitam eórum opéribus duris luti, et láteris; omnique famulátu, quo in terræ opéribus premebantur. Dixit autem rex Ægypti obstetrícibus Hebræórum: quarum una vocabátur Séphora; áltera Phua, præcípiens eis: Quandò obstetricábitis Hebræas, et partûs tempus advénerit: si másculus fúerit, interfícite eum: si fœmina, reservàte. Timuérunt autem obstetríces Deum, et non fecérunt juxtà præceptum ré-

gis Ægypti, sed conservábant mares.

Lectio iij.

QUIBUS ad se accersítis, rex ait: Quidnam est hoc quod fácere voluistis, ut púeros servarétis? Quæ respondérunt: Non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulíeres: ipsæ enim obstetricandi habent sciéntiam, et priùs quàm veniámus ad eas páriunt. Benè ergò fecit Deus obstetrícibus: et crevit pópulus, confortátusque est nimìs. Et quià timuérunt obstetríces Deum, ædificávit eis domos. Præcépit ergò Phárao omni pópulo suo, dicens: Quidquid masculíni sexûs natum fúerit, in flumen projícite: quidquid fœminíni reserváte.

IN II. NOCTURNO.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio iv. Cap. 4.

FILIOLI mei, quos íterum partúrio; donec formétur Christus in vobis. Vellem autem esse apud vos modò, et et mutáre vocem meam; quóniàm confundor in vobis. Dícite mihi qui sub lege vultis esse, legem non legistis? Scriptum est enim: Quóniàm Abraham duos fílios hábuit: unum de ancillâ, et unum de líberâ. Sed qui de ancillâ, secundùm carnem natus est: qui autem de líberâ, per repromissiónem: quæ sunt per allegóriam dicta. Hæc enim sunt duo testamenta. Unum quidem in monte Sina, in servitútem génerans: quæ est Agar.

Lectio v.

ILLA quæ sursùm est Jerúsalem líbera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætáre stérilis, quæ non paris: erumpe, et clama, quæ non párturis: quià multi fílii desertæ, magis quàm ejus quæ habet virum. Nos autem fratres, secundùm Isaac promissiónis fílii sumus. Sed quómodò tunc is, qui secundùm carnem natus fúerat, persequebátur eum, qui secundùm spíritum: ità et nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Ejice ancillam, et fílium ejus: non enim hæres erit fílius ancillæ cum fílio líberæ. Itaque, fratres, non sumus ancillæ fílii, sed líberæ: quâ libertáte Christus nos liberávit.

Lectio vj. Cap. 5.

STATE, et nolíte íterùm jugo servitútis continéri. Ecce ego Paulus dico vobis: quóniàm si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testíficor autem rursùs omni hómini circumcidenti se, quóniàm débitor est universæ legis faciendæ. Evacuáti estis à Christo, qui in lege justificámini: à grátiâ excidistis. Nos enim spíritu ex fide, spem justítiæ expectámus. Nam in Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium: sed fides, quæ per caritátem operátur. Currebátis benè: quis vos impedívit veritáti non obedíre? Persuásio hæc non est ex eo, qui vocat vos. Módícum fermentum totam massam corrumpit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

In illo témpore; Assúmit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsùm: et transfigurátus est antè eos. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in Festo Transfigurat. Domini, inter æstivales de Sanctis.

Quia Dóminus ac Redemptor elcctos suos per hujus vitæ lobóres ad illam quæ labórem nescit, vitam futúræ beatitúdinis introdúcere dispósuit, modò per Evangélium suum sudóres certáminum temporálium, modò æternórum descríbit palmam præmiórum: ut, audítis vidélicet agónum necessitátibus, memínerint sibi réquiem in hâc vitâ nequáquàm esse petendam: audítâ rursùm dulcédine futuræ retributiónis, léviùs ferant mala transeúntia, quæ bonis speráverint remuneranda perpétuis... Et post sex dies assúmit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in montem excelsum. Ostensúrus glóriam suam discípulis in montem eos ducit excelsum, ut dóceat omnes qui hanc vidére desíderant, non in ínfimis jacére voluptátibus, non illécebris servíre carnálibus, non cupiditátibus adhæréscere terrénis; sed æternórum amóre ad superna semper érigi.

℟. Assúmit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in montem excelsum seorsùm: * Et transfigurátus est antè eos. ℣. Dóminus regnávit, decórem indútus est. * Et. *Matt.* 17. *Ps.* 92.

Lectio viij. Post pauca.

Et transfigurátus est antè eos, et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Transfigurátus est antè discípulos Dóminus, et sui córporis glóriam quâ per resurrectiónem erat illustrandum, significat: et electórum ómnium quantæ claritátis post resurrectiónem sint córpora futúra, manifestat... Quòd si beátus Petrus glorificátam Christi humanitátem contemplátus, tanto affícitur gáudio, ut nullátenùs ab ejus intúitu velit secerni... quis sermo explicáre, qui sensus valet cõprehéndere, quanta sint gáudia justórum, cùm accésserint ad Sion montem, et ad civitátem Dei viventis Jerúsalem, et multórum míllium Angelórum frequéntiam: ipsumque civitátis ejusdem artíficem et conditórem Deum, non per spéculum, et in ænígmate sicut nunc, sed fácie ad fáciem conspéxerint?

℟. Apparuérunt illis Móyses, et Elías cum eo loquentes. Respondens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine * Bonum est nos hìc esse. Si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unũ, et Elìæ unum. ℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum. * Bonum. *Matth.* 17. *Ps.* 83.

Lectio ix. in fine.

Ad nostram, fratres caríssimi, consciéntiam revertámur; et, si Dómini glóriam vidére delectat, tránsitis carnálibus desidériis, subeámus in montem virtútum. Si ad vestimenta Dómini candidíssima pertinére vólumus, mundémus nos ab omni inquinamento carnis et spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei. Si vocem Dei Patris audíre, si consubstantiális ejus Fílii majestátem desiderámus intuéri, studeámus sollíciti perversa et inutília mortáliũ verba declináre; studeámus à supervácuis séculi fallentis óculos avértere spectáculis, quátenùs resurrectiónis nostræ glóriâ coruscante, et ipsi quoque, quæ modò nequímus, magnália nostri conditóris vidére simul, et dícere mereámur.

℟. Adhuc (Petro) loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui: ipsum audíte; ℣. Intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suã. * Hic est. Glória. Adhuc. *Matth.* 17. *Ps.* 17.

℣. *Sacerd. ut in Psalterio.*

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Dómine, fac propter nomen tuum, quóniàm multæ sunt aversiónes nostræ, tibi peccávimus. *Jerem.* 14.

Ant. 8. G. Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras, iniquitátes patrum nostrórum, quià peccávimus tibi. *Ibid.*

Ant. 4. j. Ne des nos in opróbrium propter nomen tuũ. *Ibid.*

Ant. 7. d. Recordáre, ne írritum fácias fœdus tuum nobiscum. *Ibid.*

Ant. 6. F. Numquid irátus es nobis usquè ad consummatiónem ne dimítteres nobis relíquias ad salútem? 1. *Esdr.* 9.

Capitulum. Judith. 4.

Scitote quóniàm exáudiet Dóminus preces vestras, si manentes permanséritis in jejúniis, et oratiónibus in conspectu Dómini.

Hymnus Solemne, *pag.* 130.

℣. Suscípiens mansuétos Dóminus: ℟. Humílians autẽ peccatóres usquè ad terrã. *Ps.* 146.

Ad Bened. *Ant.* 2. D. Facta est, dum oráret (Jesus), spécies vultûs ejus áltera: et vestítus ejus albus et refulgens. *Luc.* 9.

ORATIO.

Deus, qui nos inter mundi perícula et adversa, cœlestis beatitúdinis expectatióne sustentas; præsta, quæsumus, ut terréna fastidientes, in supernórum desidérium toto cordis affectu rapiámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Cognóvimus.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

Anno 1551. *Sess.* 14. *cap.* 4.

Contritio quæ primum locum inter... pœnitentis actus habet, ánimi dolor ac detestátio est de peccáto com-

misso, cum propósito non peccandi de cætero.

AD TERTIAM.

Ant. 4. j. Ne des nos.

Capitulum. Thren. 3.

NON repellet in sempiternum Dóminus; quià si abjécit, et miserébitur secundùm multitúdinem misericordiárum suárum. Non enim humiliávit ex corde suo et abjécit filios hóminum.

℟. *br.* Ipse est miséricors, * Et propítius fiet peccátis. Ipse. ℣. Abundávit ut avérteret iram suam. * Et. Glória. Ipse. *Ps.* 77.

℣. Numquid in æternum projíciet Deus? ℟. Aut continébit in irâ suâ misericórdias suas. *Ps.* 76.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Recordáre.

Capitulum. Deuter. 7.

SCIES, quià Dóminus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his, qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

℟. *br.* Ego sum Dóminus * Fáciens misericórdiam. Ego. ℣. Custodiéntibus præcepta mea. * Fáciens. Glória. Ego. *Deut.* 5.

℣. Suávis Dóminus universis: ℟. Et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. *Ps.* 144.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Numquid irátus es.

Capitulum. Jerem. 33.

HÆC dicit Dóminus: Emundábo illos ab omni iniquitáte suâ, in quâ peccavérunt mihi; et propítius ero cunctis iniquitátibus eórum.

℟. *br.* A peccáto meo * Munda me (Dómine). A peccáto. ℣. Quóniàm iniquitátem meam ego cognosco. * Munda. Glória. A peccato. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ibid.*

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Facta est nubes, et obumbrávit eos, et timuérunt intrántibus illis in nubem. *Luc.* 9.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol; vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

Ant. 5. a. Audientes discípuli cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valdè. *Ibid.*

Ant. 1. D. Accessit Jesus, et tétigit eos: dixitque eis: Súrgite et nolíte timére. *Ibid.*

Ant. 8. G. Levantes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. *Ibid.*

Capitulum. Eccli 24.

QUI audit me, non confundétur; et qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

℟. Da nobis auxílium de tribulatióne: * Quià vana salus hóminis. ℣. Dómine, miserére nostrì. * Quià. Glória. Da nobis. *Ps.* 59. *Matth.* 20.

Hymnus Audi, benigne, *pag.* 132.

℣. Adoráte Dóminum in monte sancto ejus; ℟. Quóniàm sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98.

Ad Magnif. *Ant.* 1. J. Des-

cendéntibus (Discípulis) de monte, præcépit eis Jesus, dicens : Némini dixéritis visiónem donec Fílius hóminis à mórtuis resurgat. *Matth.* 17.

FERIA SECUNDA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 2.

EGRESSUS est post hæc vir de domo Levi : et accépit uxórem stirpis suæ. Quæ concépit, et péperit fílium : et videns eum elegantem, abscondit tribus ménsibus. Cùmque jam celáre non posset, sumpsit fiscellam scírpeam, et linívit eam bitúmine ac pice : pósuitque intùs infántulum, et expósuit eùm in carecto ripæ flúminis, stante procul soróre ejus, et considerante eventum rei. Ecce autem descendébat fília Pharaónis, ut lavarétur in flúmine : et puellæ ejus gradiebantur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidisset fiscellam in papyrióne, misit unam è famulábus suis : et allátam apériens, cernensque in eâ párvulum vagientem, miserta ejus, ait : De infántibus Hebræórum est hic. Cui soror púeri : Vis, inquit, ut vadam, et vocem tibi muliérem Hebræam, quæ nutríre possit infántulum? Respondit : Vade. Perréxit puella, et vocávit matrem suam. Ad quam locúta fília Pharaónis : Accipe, ait, púerum istum, et nutri mihi : ego dabo tibi mercédem tuam. Suscépit múlier, et nutrívit púerum : adultumque trádidit fíliæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum fílii, vocávitque nomen ejus Móyses, dicens : Quiâ de aquâ tuli eum.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 5.

EGO confído in vobis in Dómino, quòd nihil áliud sapiétis : qui autem conturbat vos, portábit judícium, quicumque est ille. Ego autem, fratres, si circumcisiónē adhùc prædico : quid adhùc persecutiónem pátior? Ergò evacuátum est scándalum crucis. Utinam et abscindantur qui vos conturbant. Vos enim in libertátem vocáti estis, fratres : tantùm ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per caritátem spíritûs servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur : Díliges próximum tuum sicut teipsum. Quòd si ínvicem mordétis, et comeditis : vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem : Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupiscit adversùs spíritum : spíritus autem adversùs carnem : Hæc enim sibi ínvicē adversantur : ut non quæcumque vultis, illa faciátis. Quòd si spíritu ducímini, non estis sub lege

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore ; Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. tract. 38. §. 6.

TOTA infelícitas Judæórum ipsa erat, non peccátum

habére, sed in peccátis mori. Hoc est quod debet fúgere omnis Christiánus: propter hoc ad Baptismum cúrritur; propter hoc qui ægritúdine, vel aliundè periclitantur, sibi desíderant subveníri; propter hoc étiam sugens párvulus, à matre piis mánibus ad Ecclésiam fertur, ne sine baptismo éxeat, et in peccáto quo natus est, moriátur. Infelicíssima condítio, mísera sors istórum, qui de ore verídico audiérunt: In peccátis vestris moriémini. Undè tamen hoc eis contingat, expónit: Si enim non credidéritis quià ego sum, moriémini in peccátis vestris.... Ergò si credidéritis quià ego sum, non moriémini in peccátis vestris. Réddita est spes desperántibus, excitátio facta est dormiéntibus, córdibus evigilavérunt: indè plúrimi credidérunt, sicut Evangélii ipsíus consequéntia testátur.

℟. Ego vado, et * Quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. ℣. Quià vocávi, et renuistis: extendi manum meam, et non fuit qui aspíceret. * Quærétis me. Glória. * Quærétis me. *Joan.* 8. *Proverb.* 1.

Ad Benedict. *Ant.* 3. b. Si non credidéritis quià ego sum, moriémini in peccáto vestro. *Joan.* 8.

ORATIO.

Exaudi nos, misericors Deus, et ad expianda peccáta nostra, pœniténtiæ salutáris tempus et fructum nobis largíre propítius; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 14. *c.* 4.

Quamvis sine Sacramento pœniténtiæ per se ad justificatiónem perdúcere peccatórem (attrítio) néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento pœniténtiæ impetrandam dispónit.

Ad Magnif. *Ant.* 1. f. Qui me misit, mecum est, et non relíquit me solum: quià ego, quæ plácita sunt ei, fácio semper. *Joan.* 8.

ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, gémitum pópuli supplicantis; et qui de meritórum qualitáte diffidimus, non judícium, sed misericórdiam cónsequi mereámur; Per Dóminũ.

FERIA TERTIA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 3.

Moyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui Sacerdótis Mádian: cùmque minasset gregem ad interióra deserti, venit ad montem Dei Horeb. Appáruitque ei Dóminus in flammâ ignis de médio rubi: et vidébat quòd rubus ardéret, et non comburerétur. Dixit ergò Móyses: Vadam et vidébo visiónem hanc magnam, quarè non comburátur rubus. Cernens áutem Dóminus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses. Qui respondit: Adsum. At ille:

Ne apprópies, inquit, hùc: solve calceamentum de pédibus tuis : locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscondit Móyses fáciem suam : non enim audébat aspícere contrà Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus : et sciens dolórem ejus, descendi ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terrâ illâ in terram bonam et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 5.

MANIFESTA sunt autem ópera carnis : quæ sunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, sectæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comessatiónes, et his simília, quæ prædíco vobis, sicut prædixi : quóniàm qui tália agunt, regnum Dei non consequentur. Fructus autem Spíritûs est : cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas. Adversùs hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis, et concupiscéntiis. Si spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocantes, ínvicem invidentes.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 23.

IN illo témpore; Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens : Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ et Pharisæi. Omnia ergò quæcumque díxerint vobis, serváte, et fácite : secundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. in cap. 23. Matth.

QUID mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur à Pharisæis; et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem, hortátur pópulos ut subjiciantur eis: non ópera sed doctrínam considerantes.... Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum; dígito autem suo nolunt ea movére : Hoc generáliter adversùs omnes magistros, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt.... Omnia verò ópera sua fáciunt, ut videantur ab homínibus. Quicúmque ígitur ità facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba et Pharisæus est. Dilátant enim philactéria sua, et magníficant fimbrias. Amant autem primos accúbitus in cœnis, et primas cáthedras in Synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus, Rabbi. Væ nobis míseris, ad

quos Pharisæórum vítia transiérunt.

℟. Patrem nolíte vocáre vobis super terram : * Unus est enim Pater vester, qui in cœlis est. ℣. Bonum est speráre in Dómino, quàm speráre in princípibus.* Unus. Glória.* Unus. *Matth.* 23. *Ps.* 117.

Ad Benedict. *Ant.* 1. f. Ne vocémini Magistri : quià magister vester unus est Christus. *Matth.* 23.

ORATIO.

Da plebi tuæ, Dómine, quæ jejunando carnem humíliat, Spíritum aversári supérbiæ, ut non indignatiónem tuã provocémus eláti; sed miseratiónis tuæ dona subjecti capiámus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *sess.* 14. *cap.* 4.

Contritionem imperfectã, quæ attrítio dícitur, quóniàm vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehennæ et pœnárum metu commúniter concípitur, si voluntátem peccandi exclúdat, cum spe véniæ, declárat (sancta synodus) non solùm non fácere hóminem hypócritam, et magis peccatórem, verùm étiam donum Dei esse, et Spíritûs sancti impulsum, non adhuc quidē inhabitantis, sed tantùm moventis; quo pœnitens adjútus viam sibi ad justítiam parat.

Ad Magnif. *Ant.* 8. G. Qui major est vestrûm, erit minister vester. Qui autem se exaltáverit, humiliábitur : et qui se humiliáverit, exaltábitur. *Matth.* 23.

ORATIO.

Adesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut esse, te largiente, mereámur et inter próspera húmiles, et inter adversa secúri; Per.

FERIA QUARTA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 3.

Clamor filiórum Israel venit ad me : vidique afflictiónem eórum, quâ ab Ægyptiis opprimuntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israel de Ægypto. Dixitque Móyses ad Deum : Quis sum ego ut vadam ad Pharaónem, et edúcam fílios Israel de Ægypto? Qui dixit ei : Ego ero tecum : et hoc habébis signum, quòd míserim te : Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum : Ecce ego vadã ad fílios Israel, et dicam eis : Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi : Quod est nomen ejus? Quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen : Ego sum qui sum. Ait : Sic dices fíliis Israel : Qui est, misit me ad vos. Dixitque íterum Deus ad Móysen : Hæc dices fíliis Israel : Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos : hoc nomen mihi est in æternum, et hoc memoriále

meum in generatiónem et generatiónem.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 6.

FRATRES, et si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, consíderans teipsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte : et sic adimplébitis legē Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cùm nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquisque, et sic in semetipso tantùm glóriam habébit, et non in áltero. Unusquisque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is qui catechizátur verbo, ei, qui se catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre : Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc et metet. Quóniàm qui séminat in carne suâ, de carne et metet corruptiónem : qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam æternam. Bonum autem facientes, non deficiámus : témpore enim suo metémus non deficientes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máximè autem ad doméstico fídei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis meâ manu.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Ascendens Jesus Jerosólymam, assumpsit duódecim discípulos secrétò, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et Scribis, et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 126. *n.* 4. c.

FILII Zebedæi ántequàm humiliarentur secundùm passiónem Dómini, jam sibi loca eligébant, ubì sedérent, unus ad déxteram, alter ad sinistram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, et ait illis : Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? Exaltári vultis, ántequàm humiliémini? Dóminus ipse vester, qui est lux vestra, humiliátus est ut exaltarétur. Potestis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus sum? Et illi : Póssumus. Et ille : Cálicem, inquit, meum bibétis; sedére autem ad déxteram, vel ad sinistram meam, ait, non est meum dare vobis; áliis parátum est à Patre meo. Quid est : Non est meum dare vobis? Non est meum dare superbis : hoc enim adhùc erant. Sed si vultis illud accípere, nolíte esse quod estis. Aliis parátum est : et vos álii estóte, et vobis parátum est. Quid est, Alii estóte? Priùs humiliámini, qui jàm vultis exaltári. Intellexérunt ergo humilitátem profutúram sibi, et correcti sunt. Ergò et nos hoc audiámus.

℟. Ait illis (Jesus) : Cálicem quidem meum bibétis :* Sedére autem ad déxteram meam, vel sinistram, non est meum dare

vobis, sed quibus parátum est à Patre meo. ℣. Fácile est in óculis Dei súbitò honestáre páuperem. * Sedére. Glória. * Sedére. *Matt.* 20. *Eccli.* 11.

Ad Bened. *Ant.* 7. *d.* Scitis quià príncipes géntium dominantur eórum : et qui majóres sunt, potestátem exercent in eos. Non ità erit inter vos. *Matth.* 20.

ORATIO.

DEUS totíus bonitátis fons et orígo, réspice propítius confitentis tibi plebis humilitátem; ut quos peccatórum consciéntia déjicit, tua semper misericórdia érigat; Per Dóminum.

CANON.

Ex declaratióne Cleri Gallicáni.

Anno 1700. *tit.* 1.

DE dilectióne Dei, sicut ad Sacramentum Baptismi in adultis, ità ad Sacramentum Pœniténtiæ, quæ est laboriósus Baptismus, requisítâ, ne necessáriam doctrínam omittámus; hæc duo imprímis ex sacrosanctâ Synodo Tridentínâ docenda esse dúximus. Primum, ne quis putet in utróque Sacramento requíri, ut præviam, contritiónem eam quæ sit charitáte perfecta, et quæ cum voto Sacramenti ántequàm actu suscipiátur, hóminem Deo reconcíliet. Alterum, ne quis putet in utróque Sacramento secúrum se esse, si præter fídei et spei actus, non incípiat dilígere Deum tanquàm omnis justítiæ fontem.

Ad Magníf. *Ant.* 4. *E.* Quicumque volúerit inter vos major fieri, sit vester minister : et qui volúerit inter vos primus esse, erit vester servus. *Matth.* 20.

ORATIO.

FAC, quæsumus, Dómine, fámulos tuos semper ad te toto corde confúgere, tibi súbditâ mente servíre, tuam misericórdiam supplíciter imploráre; et tuis júgiter benefíciis gratulári; Per.

FERIA QUINTA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 4.

RESPONDENS Móyses, ait : Non credent mihi, neque áudient vocem meam, sed dicent : Non appáruit tibi Dóminus. Dixit ergò ad eum : Quid est quod tenes in manu tuâ? Respondit : Virga. Dixitque Dóminus : Prójice eam in terram. Projécit, et versa est in cólubrum, ità ut fúgeret Móyses. Dixitque Dóminus : Extende manum tuam, et apprehende caudam ejus. Extendit, et ténuit, versaque est in virgam. Ut credant, inquit, quòd apparúerit tibi Dóminus Deus patrum suórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Dixitque Dóminus rursũ : Mitte manum tuam in sinum tuum. Quam cùm misisset in sinum, prótulit leprósam instar nivis. Rétrahe, ait, manum tuam in sinum tuum. Retraxit, et prótulit íterum, et erat símilis carni réliquæ. Si non credíderint, inquit, tibi, neque audíerint sermónem signi prió-

ris., credent verbo signi sequentis. Quòd si nec duóbus quidem his signis credíderint, neque audíerint vocem tuam: sume aquam flúminis, et effunde eam super áridam, et quidquid háuseris de flúvio, vertétur in sánguinem.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio ij. Cap. 6.

QUICUMQUE volunt placére in carne, hi cogunt vos circúmcidi, tantùm ut crucis Christi persecutiónem non patiantur. Neque enim qui circumciduntur, legē custódiunt: sed volunt vos circúmcidi, ut in carne vestrâ gloriéntur. Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútiũ, sed nova creatúra. Et quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cætero nemo mihi molestus sit: ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Ait Jesus Pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurâ, et bysso: et epulabátur quotídiè splendidè. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Lib. 2. Hom. 40. in Evang. §. 3.

DIVES iste non abstulisse aliéna reprehénditur, sed própria non dedisse. Nec dícitur, quià vi quémpiam oppressit, sed in acceptis rebus se éxtulit. Hinc ergo summóperè colligendum est, quâ pœnâ mulctandus sit qui aliéna díripit, si inferni damnatióne percútitur, qui própria non largítur. Nemo ergo secúrum se æstimet, dicens: Ecce aliéna non rápio, sed concessis lícitè rebus fruor: quià dives iste non idcircò punítus est, quóniàm aliéna ábstulit: sed quià acceptis rebus semetipsum malè derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc inferno trádidit; quià in suâ felicitáte tímidus non fuit, quià accepta dona ad usum arrogántiæ inflexit; quià víscera pietátis ignorávit, quià peccáta sua redímere, étiã cùm sibi abundáret prétium, nóluit.

℟. Mórtuus est dives, et sepultus est in inferno. Elevans autem óculos suos, * Cùm esset in tormentis, vidit Abraham à longè, et Lázarum in sinu ejus. ℣. Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam. * Cùm. Glória. * Cùm. *Luc.* 16. *Psal.* 108.

Ad Bened., *Ant.* 3. c. Factum est ut morerétur méndicus, et portarétur ab Angeli[s] in sinum Abrahæ. *Luc.* 16.

ORATIO.

OMNIPOTENS, sempitern[e] Deus, qui jejúnia et elee[-]mósynas nostrórum posui[sti] remédia peccatórum: fac no[s]

ópere mentis et córporis semper tibi esse devótos; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1547. *sess.* 6. *de justif. Can.* 8.

Si quis díxerit, gehennæ metum, per quem ad misericórdiam Dei de peccátis dolendo confúgimus, vel à peccando abstinémus, peccátum esse, aut peccatóres pejóres fácere: anathéma sit.

Ad Magníf., *Ant.* 8. G. Fili, recordáre quià recepisti bona in vitâ tuâ, et Lázarus simíliter mala: nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

ORATIO.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuã benignus infunde; ut peccáta nostra castigatióne voluntáriâ cohibentes, temporáliter pótius macerémur, quàm supplíciis deputémur æternis; Per.

FERIA SEXTA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 7.

Dixit quoque Dóminus ad Móysen: Dic ad Aaron: Tolle virgam tuam, et extende manum tuam super aquas Ægypti, et super flúvios eórum, et rivos ac palúdes, et omnes lacus aquárum, ut vertantur in sánguinem: et sit cruor in omni terrâ Ægypti, tam in lígneis vasis quàm in sáxeis. Fecéruntque Móyses, et Aaron sicut præcéperat Dóminus: et élevans virgam percussit aquam flúminis coràm Pharaóne et servis ejus, quæ versa est in sánguinem. Et pisces, qui erant in flúmine, mórtui sunt: compútruitque flúvius, et non póterant Ægyptii bíbere aquam flúminis, et fuit sanguis in totâ terrâ Ægypti. Fecéruntque simíliter maléfici Ægyptiórum incantatiónibus suis; et indurátum est cor Pharaónis, nec audívit eos, sicut præcéperat Dóminus.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, electis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ secundùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcessíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

In illo témpore; Dixit Jesus Princípibus Sacerdótum, et senióribus pópuli; Parábolam audíte: Homo erat Pater famílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. *de verbis Evang.* §. 3. *aliàs Serm.* 59. *de verbis Domini.*

PLANTATA est vínea; lege datâ in córdibus Judæórum. Missi sunt prophétæ, quærentes fructum, bonam vitam eórum: Prophétæ ab eis contuméliis affecti, et occísi sunt. Missus est et Christus únicus fílius Patris famílias; et ipsum occidérunt hærédem, et ídeò perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consíliũ. Ut possidérent, occidérunt: et quià occidérunt, perdidérunt. Nos servi de famíliâ ipsíus sumus. Inter Judæos visus est húmilis, contemptus est. Occultábat enim majestátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptũ est in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovissent, nunquàm Dóminum glóriæ crucifixissent. Numquid adhùc contemnendus est sedens in cœlo, si contemptus est cùm pendéret in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óstium: quid moráris? Gaudére debéres, si aperíret aliquandò pulsanti. Non pulsasti, et áperit, et foris rémanes? Ne ergo dífferas. Miserére ánimæ tuæ placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemósynam. Non dícimus ut tu ei des, sed ne repellas manum dantis.

℟. Agrícolæ videntes fílium (Patrisfamílias) * Dixérunt intrà se: Hic est hæres: veníte, occidámus eũ, et † Habébimus hæreditátem ejus. ℣. Cógitant iniquitátem et tractant consíliũ péssimum. * Dixérunt. Gl.ª † Habébimus. *Matth.* 21. *Ez.* 11.

Ad Benedict. *Ant.* 3. c. Malos malè perdet, et víneam suam locábit áliis agrícolis qui reddant ei fructum tempóribus suis. *Matth.* 21.

ORATIO.

DEUS, qui non vis mortem peccatóris, sed ut convertátur à viâ suâ, et vivat; te súpplices exorámus, ut, quiescente irâ tuâ, Spíritum nobis peniténtiæ, et delictórum véniam largiáris; Per.

CANON.

Ex Concílio Senonensi.

Anno 1528. *part.* 1. *cap.* 10.

(NON satis est) de peccátis cónteri, et ea apud sese Deo confitéri, nisi Sacerdóti quoque Sacramentáli confessióne detegantur. Ea quippe nec humánum nec recens inventum esse potest, quæ tot et tantis fulcítur scripturárum orácul is.

Ad Magnific. *Ant.* 4. d. Auferétur à vobis regnum Dei, et dábitur genti facienti fructus ejus. *Matth.* 21.

ORATIO.

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhærendo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defendi; Per Dóminum.

SABBATO.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 8.

DIXITQUE Dóminus ad Móysen: Dic ad Aaron:

Extende manum tuam super flúvios ac super rivos et palúdes, et educ ranas super terram Ægypti. Et extendit Aaron manum super aquas Ægypti, et ascendérunt ranæ, operuéruntque terram Ægypti. Fecérunt autem et maléfici per incantatiónes suas simíliter, eduxéruntque ranas, super terram Ægypti. Vocávit autem Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis : Oráte Dóminum ut áuferat ranas à me et à pópulo meo : et dimittam pópulum ut sacríficet Dómino. Dixitque Móyses ad Pharaónem : Constítue mihi quandò déprecer pro te, et pro servis tuis, et pro pópulo tuo, ut abigantur ranæ à te, et à domo tuâ, et à servis tuis, et à pópulo tuo : et tantùm in flúmine remáneant. Qui respondit : Cras. At ille : Juxtà, inquit, verbum tuum fáciam : ut scias quóniàm non est sicut Dóminus Deus noster. Et recédent ranæ à te, et à domo tuâ, et à servis tuis, et à pópulo tuo : et tantùm in flúmine remanébunt.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 1.

In quo exultábitis, módicum nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus : ut probátio vestræ fídei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi; Quem cùm non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non videntes créditis : credentes autem exultábitis lætítiâ inenarrábili, et glorificátâ : reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 15.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolã hanc : Homo quidam hábuit duos fílios : et dixit adolescéntior ex illis patri : Pater, da mihi portiónem substántiæ quæ me contingit. Et réliqua.

Homília Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Luc.

Qui se à Christo séparat exul est pátriæ, civis est mundi. Benè autem in se revértitur, qui à se recessit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, se sibi reddit; et qui recédit à Christo, se sibi ábdicat. Jam redeámus ad Patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit Pater. Fácilè reconciliátur, quandò impensè rogátur. Sed etsi Deus novit ómnia, vocem tamen tuæ confessiónis expectat. Confitére magis, ut roget pro te Ecclésia, et illácrymet pópulus. Exsurge ergo, curre ad Ecclésiam : hìc est Pater, hìc est Fílius, hìc est Spíritus sanctus. Occurrit tibi, quià audit te intrà mentis secréta tractantem. Et cum adhuc longè sis, videt et accurrit, ne quis impédiat; compléctitur quoque; suprà collum cadit, ut jacentem érigat, et onerátum peccátis, atque in terréna deflexum, reflectat ad cœlum, in quo suum quæ-

rat auctórem. Qui lapsus fúerit, per pœniténtiam reviviscit.

℟. Quanti mercenárii in domo patris mei abundant pánibus; ego autem hìc fame péreo! * Surgam, et ibo ad patrem meum. ℣. Revértere ad me, dicit Dóminus, et ego suscípiam te. * Surgam. Glória. * Surgam. *Luc.* 15. *Jerem.* 3.

Ad Bened. *Ant.* 3. c. Pater, peccávi in cœlum, et coràm te: jam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis. *Luc.* 15.

ORATIO.

Populum tuum, quæsumus, misericors Deus, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tuâ possint véniâ gratulári; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *sess.* 14. *de Pœnit. Can.* 7.

Si quis díxerit, in Sacramento pœniténtiæ ad remissiónem peccatórum necessárium non esse jure divíno, confitéri ómnia et síngula peccáta mortália, quorum memória cum débitâ et diligenti præmeditatióne habeátur, étiam occulta et quæ sunt contrà duo última decálogi præcepta, et circumstántias quæ peccáti spéciem mutant... aut demùm non licére confitéri peccáta veniália: anathéma sit.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Psalterio.

Capitulum. Tob. 13.

Convertimini peccatóres, et fácite justítiam coràm Deo, credentes quòd fáciet vobiscum misericórdiam suam.

℟. Nolíte jejunáre sicut usquè ad diem hanc ut audiátur in excelso clamor vester. * Nonne hoc est magìs jejúnium quod elégi? Dissolve colligatiónes ímpietátis, et omne opus disrumpe. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo qui est in abscóndito; et Pater tuus qui videt in abscóndito, reddet tibi. * Nonne. Glória. Nolíte. *Is.* 58. *Matt.* 6.

Hymnus Audi, benigne, *pag.* 132.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles Spíritu salvábit. *Ps.* 33.

Ad Magníf. *Ant.* 4. J. Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. *Exod.* 15.

DOMINICA III.

QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum qui vocat peccatóres ad pœniténtiam * Veníte, adorémus. *Matth.* 9.

Psalmus Veníte.

Hymnus Quod lex, *pag.* 129.

Ant. Psalmi et ℣℣. *de Psalt.*

IN I. NOCTURNO.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 8.

Dixitque Dóminus ad Móysen: Lóquere ad Aaron: Extende virgam tuam, et pércute púlverem terræ: et sint scíniphes in universâ terrâ Æ-

gypti. Fecéruntque ità. Et extendit Aaron manum, virgam tenens: percussitque púlverem terræ, et facti sunt scíniphes in homínibus, et in jumentis: omnis pulvis terræ versus est in scíniphes per totam terram Ægypti. Fecéruntque simíliter maléfici incantatiónibus suis, ut edúcerent scíniphes, et non potuérunt: erantque scíniphes tam in homínibus quàm in jumentis. Et dixérunt maléfici ad Pharaónem: Dígitus Dei est hìc. Indurátumque est cor Pharaónis, et non audívit eos sicut præcéperat Dóminus.

℟℟. *de Dominicâ I.*

Lectio ij.

DIXIT quoque Dóminus ad Móysen: Consurge dilúculò, et sta coràm Pharaóne: egrediétur enim ad aquas: et dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimitte pópulum meũ, ut sacrificet mihi. Quòd si non dimíseris eum, ecce ego immittam in te, et in servos tuos, et in pópulum tuum, et domos tuas, omne genus muscárum: et implebuntur domus Ægyptiórum muscis diversi géneris, et universa terra in quâ fúerint. Fáciamque mirábilem in die illâ terram Gessen, in quâ pópulus meus est, ut non sint ibi muscæ: et scias quóniàm ego Dóminus in médio terræ. Ponamque divisiónem inter pópulum meum, et pópulũ tuum: cras erit signum istud. Fecitque Dóminus ità. Et venit musca gravíssima in domos Pharaónis et servórum ejus, et in omnem terram Ægypti: corruptaque est terra ab hujuscémodi muscis.

Lectio iij.

VOCAVITQUE Phárao Móysen et Aaron, et ait eis: Ite et sacrificáte Deo vestro in terrâ hâc. Et ait Móyses: Non potest ità fieri: abominatiónes enim Ægyptiórum immolábimus Dómino Deo nostro. Quòd si mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coràm eis, lapídibus nos óbruent. Viam trium diérum pergémus in solitúdinem: et sacrificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis. Dixitque Phárao: Ego dimittam vos, ut sacrificétis Dómino Deo vestro in deserto: verúmtamen lóngiùs ne abeátis, rogáte pro me. Et ait Móyses: Egressus à te, orábo Dóminum: et recédet musca à Pharaóne, et à servis suis, et à pópulo ejus cras: verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimittas pópulum sacrificáre Dómino. Egressusque Móyses à Pharaóne, orávit Dóminum. Qui fecit juxtà verbum illíus: et ábstulit muscas à Pharaóne, et à servis suis, et à pópulo ejus: non supérfuit ne una quidem. Et ingravátum est cor Pharaónis, ita ut nec hâc quidem vice dimítteret pópulum.

IN II. NOCTURNO.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio iv. Cap. I.

DE quâ (animárum) salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúrâ in vobis grátiâ prophetavérunt: scrutantes in quod, vel

quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias : quibus revelátum est, quià non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

Lectio v.

PROPTER quod succincti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfectè speráte in eam, quæ offertur vobis grátiam, in revelatiónem Jesu Christi : quasì fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis : sed secundùm eum, qui vocávit vos, sanctum : et ipsi in ómni conversatióne sancti sitis : quóniàm scriptum est : Sancti éritis, quóniàm ego sanctus sum.

Lectio vj.

ET si patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum, júdicat secundùm uniuscujusque opus, in timóre incolátûs vestri témpore conversámini. Scientes quòd non corruptibílibus auro, vel argento redempti estis de vanâ vestrâ conversatióne paternæ traditiónis : sed pretióso sánguine quasì agni immaculáti Christi, et incontamináti ; præcógniti quidem antè mundi constitutiónē, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore ; Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. lib. 4. cap. 48.

DÆMONIACUS iste, apud Matthæum non solùm mutus, sed et cæcus fuisse narrátur ; curátusque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur, et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt : cæcus videt, mutus lóquitur, possessus à dæmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídiè complétur in conversióne credéntium : ut, expulso primùm dæmone, fídei lumē aspíciant, deindè ad laudes Dei, tacéntia priùs ora laxentur.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ póssidet. *Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, universa arma ejus áuferet. ℣. Non est super terram potestas quæ comparétur ei, qui factus est, ut nullū timéret. * Si autem. *Luc.* 11. *Job.* 41.

Lectio viij. Longè pòst.

CUM immundus spíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquósa. Quamvis simplíciter intélligi possit, Dóminum hæc ad distinctiónem suórum, et sátanæ óperum ad-

junxisse; tamen et de hærético quólibet, vel schismático, vel étiam malo cathólico, potest non inconvenienter áccipi. De quo, témpore baptísmatis, spíritus immundus qui in eo prius habitáverat, ad confessiónem Cathólicæ fídei, abrenunciatiónemque mundánæ conversatiónis, ejiciátur: locaque inaquósa péragret, id est, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta sint, cállidus insidiátor exploret, si quos ibì fortè suæ nequítiæ gressus fígere possit. Sed benè dícitur; (Quærens, réquiem, et non invéniens;) quià castas mentes effúgiens, in solo corde pravórum diábolus gratam sibi potest inveníre réquiem.

℟. Cùm immundus spíritus exíerit de hómine, ámbulat per loca inaquósa, * Quærens réquiem: et non invéniens dicit: Revertar in domum meam undè exívi. ℣. Sub umbrâ dormit in secréto cálami, et in locis huméntibus. * Quærens. *Luc.* 11. *Job.* 40.

Lectio ix. Post pauca.

DICIT: (Revertar in domum meam undè exívi.) Timendus est iste versículus, non exponendus. (Et cùm vénerit, ínvenit scopis mundátam:) Hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum labe castigátam; sed nullâ boni óperis indústriâ cumulátam. Undè benè Matthæus hanc domum vacantem, scopis mundátam, atque ornátam dicit inventam: mundátam vidélicet à vítiis prístinis per baptismum, vacantem à bonis áctibus per negligéntiam; ornátam simulátis virtútibus per hypócrisim (et tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus nequióres se, et ingressi hábitant ibì.) Per septem malos spíritus, universa vítia desígnat. Quemcùmque enim post baptisma, sive právitas hærética, seu mundána cupíditas arripúerit, mox ómnium prosternet in ima vitiórum. Undè rectè nequióres tunc eum spíritus dicuntur ingressi; quià non solùm habébit illa septem vítia, quæ septem spirituálibus sunt contrária virtútibus; sed et per hypócrisin, ipsas se virtútes habére simulábit (et sunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus). Mélius quippe erat ei viam veritátis non cognóscere, quàm post agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Tunc vadit et assúmit septem álios spíritus secum nequióres se, et ingressi hábitant ibì: et * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Qui jejúnat in peccátis suis: et íterum éadem fáciens, quid próficit humiliando se? * Fiunt. Glória. Tunc. *Luc.* 11. *Eccli.* 34.

℣. Sacerd. de Psalterio.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Non tardes converti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem. *Eccli.* 5.

Ant. 6. F. Oculi Dómini ad timentes eum, et ipse agnoscit omnem óperã hóminis. *Ib.* 15.

Ant. 4. j. Némini mandávit ímpiè ágere, et némini dedit spátium peccandi. *Ibid.* 15.

Ant. 2. *D.* Pœniténtibus dedit viam justítiæ, et confirmávit deficientes sustinére. *Ib.* 17.

Ant. 3. à Non demoréris in erróre impiórum : antè mortem confitére. *Ibid.* 17.

Capitulum. Eccli. 17.

COGNOSCE justítias et judícia Dei, et sta in sorte propositiónis, et oratiónis Altíssimi Dei.

Hymnus Solemne, *pag.* 130.

℣. Non repellet Dóminus plebem suam. ℟. Et hæreditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

Ad Bened. *Ant* 1. g. Omne regnum in se divísum desolábitur, et domus suprà domum cadet. *Luc.* 11.

ORATIO.

QUÆSUMUS, omnípotens Deus, vota humílium réspice; atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis extende; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 6. f. Oculi Dómini.

CANON.

Ex Concílio Cabillonensi secundo.

Anno 813. Cap. 32.

QUIA interdùm ánimi motu, interdùm carnis fragilitáte peccátur, solerti indagatióne debent inquíri ipsa peccáta, ut ex utrisque plena sit conféssio; scílicet ut ea confiteámur quæ per corpus gesta sunt, et ea quibus in solâ cogitatióne delínquitur.

AD TERTIAM.

Ant. 4. j. Némini mandávit.

Capitulum. Hebr. 12.

NE quis desit grátiæ Dei... profánus ut Esaü : scitóte enim quóniàm pósteà cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus est, quanquàm cum lácrymis inquisisset eam.

℟. *br.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne secundùm diem tentatiónis in deserto. * Nolíte. Glória. Si vocem. *Ps.* 94.

℣. Ne festínes recédere à fácie ejus, ℟. Neque permáneas in ópere malo. *Eccles.* 8.

AD SEXTAM.

Ant. 2. *D.* Pœniténtibus.

Capitulum. Isaiæ. 59.

ECCE non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat.

℟. *br.* Dómine, deduc me * In justítiâ tuâ. Dómine. ℣. Dírige in conspectu tuo viam meam. * In. Glória. Dómine. *Ps.* 5.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveantur vestígia mea. *Ps.* 16.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Non demoréris.

Capitulum. Prov. 28.

QUI abscondit scélera sua non dirigétur : qui autem confessus fúerit, et relíquerit ea, misericórdiam consequétur.

℟. *br.* Confitéberis vivens... * Et laudábis Deum. Confitéberis. ℣. Et gloriáberis in mi-

serationibus illíus. * Et láudábis. Gl.ª Confitebéris. *Eccli.* 17.

℣. Quàm magna misericórdia Dómini, ℟. Et propitiátio illíus convertētibus ad se! *Ibid.*

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. Erat (Jesus) ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

Ant. 6. F. Quidam ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. *Ibid.*

Ant. 4. J. Si ego in Beélzebub ejício dæmónia: filii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. *Ibid.*

Ant. 3. à. Si in dígito Dei ejício dæmónia: profectò pervénit in vos regnū Dei. *Ibid.*

Ant. 5. à. Qui non est mecum, contrà me est: et qui non cólligit mecum, dispergit (dicit Dóminus). *Ibid.*

Capitulum. Malach. 3.

CONVERTIMINI et vidébitis quid sit inter justum et ímpium: et inter servientem Deo, et non servientem ei.

℟. Da nobis auxílium de tribulatióne: * Quià vana salus hóminis. ℣. Dómine, miserére nostrì. * Quià. Glória. Da nobis. *Ps.* 59. *Matth.* 20.

Hymn. Audi, benigne, *p.* 132.

℣. In æternum non obliviscar justificatiónes tuas; ℟. Quià in ipsis vivificasti me. *Ps.* 118.

Ad Magnífic. *Ant.* 2. *D.* Beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud. *Luc.* 11.

FERIA SECUNDA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 9.

DIXIT Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaónem, et lóquere ad eum: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Dimitte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si ádhuc rénuis, et rétines eos: Ecce manus mea erit super agros tuos: et super equos, et ásinos, et camélos, et boves, et oves pestis valdè gravis. Et fáciet Dóminus mirábile inter possessiónes Israel, et possessiónes Ægyptiórum, ut nihil omnínò péreat ex his quæ pértinent ad filios Israel. Constítuitque Dóminus tempus, dicens: Cras fáciet Dóminus verbum istud in terrâ. Fecit ergo Dóminus verbum hoc álterâ die: mórtuaque sunt ómnia animántia Ægyptiórum: de animálibus verò filiórum Israel nihil omnínò périit. Et misit Phárao ad videndum: nec erat quidquam mórtuum de his quæ possidébat Israel. Ingravátūque est cor Pharaónis, et non dimísit pópulum.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 1.

ANIMAS vestras castificantes, in obediéntiâ caritátis, in fraternitátis amóre, símplici ex corde ínvicem dilígite atténtiùs: renáti non ex sémine corruptíbili, sed incorruptíbili per verbum Dei vivi, et permanentis in æternum. Quià omnis caro ut fœnum: et om-

nis glória ejus tanquàm flos fœni : exáruit fœnum, et flos ejus décidit. Verbum autem Dómini manet in æternum. Hoc est autem verbum, quod evangelizátum est in vos.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap 4.

IN illo témpore; Ait Jesus (in synagógâ:) Utiquè dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura te ipsum: quanta audívimus facta in Capharnaum, fac et hìc in pátriâ tuâ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. *in Lucam.* §. 46.

NON mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acerba ódia causas amóris inflectit. Simul hoc exemplo páriter et oráculo declarátur, quòd frustrà opem misericórdiæ cœlestis expectes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est, et ab iis qui divína benefícia in áliis persequuntur, mirácula suæ potestátis avertit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exemplum est; et invisibília nobis ejus, per ea quæ sunt visibília demonstrantur.

℟. Multi leprósi erant in Israel sub Elisæo Prophétâ : * Et nemo eórum mundátus est nisi Náaman Syrus. ℣. Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret; ad Dóminum, nec exaudívit eos. * Et nemo. Glória. * Et nemo. *Luc.* 4. *Psal.* 17.

Ad Benedict. *Ant.* 6. F. Utiquè dicétis mihi hanc similitúdinem : Médice, cura teipsum. Quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hìc in pátriâ tuâ. *Luc.* 4.

ORATIO.

PURIFICET nos grátia tua, Deus; et per continéntiam salutáris jejúnii, ab omni semper iniquitáte custódiat; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Anno 1215. *Can.* 21.

OMNIS utriusque sexûs fidélis, postquàm ad annos discretiónis pervénerit, ómnia sua solus peccáta confiteátur fidéliter, saltem semel in anno, próprio sacerdóti, alióquin et vivens ab ingressu Ecclésiæ arceátur, et mórien christiánâ cáreat sepultúrâ.

Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Amen dico vobis, quià nemo prophéta acceptus est in pátriâ suâ. *Luc.* 4.

ORATIO.

SUBVENIAT nobis, Dómine, misericórdia tua ; ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegente salvári; Per.

FERIA TERTIA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 9.

DIXIT Dóminus ad Móysen et Aaron : Tóllite plenas manus cíneris de camíno, et spargat illum Móyses in cœlum coràm Pharaóne. Sitque pulvis

super omnem terram Ægypti: Erunt enim in homínibus et jumentis úlcera, et vésicæ turgentes in universâ terrâ Ægypti. Tuléruntque cínerem de camíno, et stetérunt coràm Pharaóne; et sparsit illum Móyses in cœlum: factaque sunt úlcera vesicárum turgéntium in homínibus, et jumentis: nec póterant maléfici stare coràm Móyse propter úlcera quæ in illis erant, et in omni terrâ Ægypti. Indurávitque Dóminus cor Pharaónis, et non audívit eos, sicut locútus est Dóminus ad Móysen. Dixitque Dóminus ad Móysen: Manè consurge, et sta coràm Pharaóne, et dices ad eum: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Dimitte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quià in hâc vice mittam omnes plagas meas super cor tuum, et super servos tuos, et super pópulum tuum: ut scias quòd non sit símilis meî in omni terrâ. Nunc enim extendens manum percútiam te, et pópulum tuum peste, períbisque de terrâ.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 2.

DEPONENTES omnem malítiam, et omnem dolum, et simulatiónes, et invídias, et omnes detractiónes, sicut modò géniti infantes, rationábile, sine dolo lac concupíscite: ut in eo crescátis in salútem: si tamen gustastis quóniàm dulcis est Dóminus. Ad quem accedentes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem electum, et honorificátum: et ipsi tanquàm lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus Discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te, et ipsum solum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 82. *de verbis Evang.* §. 4.

DEBEMUS amando corrípere; non nocendi aviditáte, sed stúdio corrigendi. Tales si fuérimus, óptimè fácimus quod hódiè admóniti sumus: Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te, et ipsum solum. Quarè illum córripis? Quià tu doles, quòd peccáverit in te? Absit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis; óptimè facis. Dénique in ipsis verbis attende, cujus amóre id fácere débeas, utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Si faciendo lucráris, nisi fecisses, períerat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, et * Córripe eum inter te, et ipsum solum. † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Qui córripit hóminem grátiam pósteà invéniet apud eum. * Córripe. Glória. † Si te. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Benedict. *Ant.* 7. ç. Si non audíerit eos : dic Ecclésiæ. Si autem Ecclésiam non audíerit : sit tibi sicut éthnicus, et publicánus. *Matth.* 18.

ORATIO.

GRATIÆ tuæ, Dómine, præsens auxílium impende; ut, sacro nos purificante jejúnio, toto simus tibi corde subjecti, et in tuâ caritáte concordes; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Anno 1215. *Can.* 21.

SI quis aliéno Sacerdóti volúerit justâ de causâ sua confitéri peccáta, licéntiam priùs póstulet et obtíneat à próprio Sacerdóte, cùm áliter ille ipse non possit sólvere et ligáre.

Ad Magnif. *Ant.* 1. a. Dómine, quótiès peccábit in me frater meus, et dimittam ei? Usquè séptiès? Dicit illi Jesus: Non dico tibi usquè séptiès: sed usquè septuágiès séptiès. *Matth.* 18.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclésiam sponsam tuam, matrem nobis et magistram providisti; da fidélibus tuis, in ipsíus doctrínâ et præceptis vocem tuam agnóscere; ut eórum infírmitas custodiátur ab omni circumventióne erróris, dum Ecclésiam Dei viventis áudiunt, columnam et firmamentum veritátis; Qui cum eódem Deo patre vivis et regnas in unitáte.

FERIA QUARTA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 9.

DIXIT Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam in cœlum, ut fiat grando in universâ terrâ Ægypti super hómines, et super jumenta, et super omnem herbã agri in terrâ Ægypti. Extenditque Móyses virgam in cœlum, et Dóminus dedit tonítrua, et grándinem, ac discurréntia fúlgura super terrã : pluitque Dóminus grándinem super terram Ægypti. Et grando et ignis mista páriter ferebantur : tantæque fuit magnitúdinis, quanta antè nunquàm appáruit in universâ terrâ Ægypti ex quo gens illa cóndita est. Et percussit grando in omni terrâ Ægypti cuncta quæ fuérunt in agris, ab hómine usquè ad jumentum : cunctamque herbam agri percussit grando, et omne lignum regiónis confrégit. Tantùm in terrâ Gessen, ubi erant fílii Israel, grando non cécidit. Misitque Phárao, et vocávit Móysen et Aaron, dicens ad eos : Peccávi étiam nunc : Dóminus justus : ego et pópulus meus, ímpii. Oráte Dóminum ut désinant tonítrua Dei, et grando : ut dimittam vos, et nequáquàm hic ultrà maneátis. Ait Móyses : Cùm egressus fúero de urbe, extendam palmas meas ad Dóminum, et cessábunt tonítrua, et grando non erit; ut scias quià Dómini est terra : novi autem quòd et tu, et servi tui necdùm timeátis Dóminum Deum.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 2.

CONTINET scriptúra : Ecce pono in Sion lápidem summum angulárem, electum, pretiósum : et qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus : non credéntibus autem, lapis quem reprobavérunt ædificantes, hic factus est in caput ánguli : et lapis offensiónis, et petra scándali his, qui offendunt verbo, nec credunt in quo et pósiti sunt. Vos autem genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis: ut virtútes annuntiétis ejus, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Qui aliquandò non pópulus, nunc autem pópulus Dei: qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ et Pharisæi, dicentes: Quarè discípuli tui transgrediuntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in cap. 15. *Matth.*

MIRA Pharisæórum Scribárumque stultítia! Dei Fílium árguunt, quarè hóminum traditiónes et præcepta non servet? Non enim lavant manus suas, cùm panem mandúcant. Manus, id est ópera: non córporis útique, sed ánimæ lavandæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respondens, ait illis: Quarè et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam verâ responsióne confútat: cùm, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcepta Dómini negligátis, quarè discípulos meos arguendos putátis, quòd seniórum jussa parvipendant, ut Dei scita custódiant?

℞. Quarè transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestrã? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem, et matrem. ℣. Qui timet Dóminum, honórat parentes, et quasì dóminis sérviet his. * Nam. Gl.ª † Deus. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedict. *Ant.* 1. f. Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. *Matth.* 15.

ORATIO.

PRÆSTA nobis, quæsumus, Dómine, ut salutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abstinentes, propitiatiónem tuam facíliùs impetrémus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1547. *Sess.* 6. *de Justificatione. Can.* 7.

SI quis díxerit ópera ómnia, quæ antè justificatiónem fiunt, quâcumque ratióne facta sint, verè esse peccáta, vel ódium Dei meréri: aut quantò veheméntius quis nítitur se dispónere ad grátiam, tantò eum

grávius peccáre : anathéma sit.

Ad Magnif. *Ant.* 7. *d.* Omnis plantátio, quam non plantávit Pater meus cœlestis, eradicábitur. *Matth.* 15.

ORATIO.

GRATIA tua nos, quæsumus, Dómine, non derelinquat, quæ et sacræ nos déditos fáciat servitúti, et tuam nobis opem semper acquírat; Per Dóminum.

FERIA QUINTA

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 10.

DIXIT autem Dóminus ad Móysen : Extende manum tuam super terram Ægypti ad locustam, ut ascendat super eam, et dévoret omnem herbam quæ resídua fúerit grándini. Et extendit Móyses virgam super terram Ægypti : et Dóminus induxit ventum urentem totâ die illâ, et nocte : et manè facto, ventus urens levávit locustas. Quæ ascendérunt super universam terram Ægypti : et sedérunt in cunctis fínibus Ægyptiórum innumerábiles, quales antè illud tempus non fúerant, nec pósteà futúræ sunt. Operuéruntque universã superfíciem terræ, vastantes ómnia. Devoráta est ígitur herba terræ, et quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimíserat : nihilque omnínò virens relictum est in lignis, et in herbis terræ, in cunctâ Ægypto.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 2.

CARISSIMI, óbsecro vos tanquàm ádvenas et peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis, quæ mílitant adversùs ánimam, conversatiónem vestram inter Gentes habentes bonam : ut in eo, quod detrectant de vobis tanquàm de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerantes, glorífícent Deum in die visitatiónis. Subjecti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum : sive regi quasì præcellenti : sive dúcibus tanquàm ab eo missis ad vindictam malefactórum, laudem verò bonórum : quia sic est voluntas Dei, ut bene facientes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam : quasì líberi, et non quasì velámen habentes malítiæ libertátem, sed sicut servi Dei.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Surgens Jesus de Synagógâ, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 18. *de Socru Petri.*

CUM venisset Christus in domum Petri, vidit Socrum ejus jacentem, et febrientem. Inspexit gémitum languentis, febrientis attendit incéndium, vidit perículum desperátæ; et

statim manus ad opus suæ Deitátis extendit : nec antè ad humána discúbuit Christus, quàm múlier quæ jacébat, consúrgeret ad divína. Ténuit, inquit, manum ejus, et dimísit eam febris. Vidétis quómodò dimittit febris quem tenúerit Christus. Ibì non stat infírmitas, ubì auctor salútis assistit : accessus illùc mortis nullus est, ubì vivificatóris ingressus est.

℟. Omnes qui habébant infirmos váriis languóribus, ducébant illos ad (Jesum.) At ille * Síngulis manus impónens, curábat eos, ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem. * Síngulis. Glória. * Síngulis. *Luc.* 4. *Psal.* 117.

Ad Benedict. *Ant.* 8. G. Exíbant dæmónia à multis clamántia, et dicéntia : Quià tu es Fílius Dei : et íncrepans non sinébat ea loqui : quià sciébant ipsum esse Christum. *Luc.* 4.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus, omnípotens Deus, ut jejuniórum sancta devótio, et purificatiónem nobis tríbuat, et majestáti tuæ nos reddat acceptos ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit. Can.* 15.

SI quis díxerit... fictiónem esse quòd virtúte clávium sublátâ pœnâ æternâ, pœna temporális plerumque exsolvenda remáneat, anathéma sit.

Ad Magnif. *Ant.* 3. à. Egressus (Jesus,) ibat in desertum locum, et turbæ requirébant eum, et venérunt usquè ad ipsum : et detinébant illum ne discéderet ab eis. *Luc.* 4.

ORATIO.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui infirmitátis nostræ cónscii de tuâ virtúte confídimus, sub tuâ semper pietáte gaudeámus ; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 10.

DIXIT Dóminus ad Móysen : Extende manum tuam in cœlum : et sint ténebræ super terram Ægypti tam densæ, ut palpári queant. Extenditque Móyses manum in cœlum : et factæ sunt ténebræ horríbiles in universâ terrâ Ægypti tribus diébus. Nemo vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat : ubicumquè autem habitábant fílii Israel, lux erat. Vocávitque Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis : Ite, sacrificáte Dómino, oves tantùm vestræ, et armenta remáneant, párvuli vestri eant vobiscum. Ait Móyses : Hóstias quoque et holocausta dabis nobis, quæ offerámus Dómino Deo nostro. Cuncti greges pergent nobiscum : non remanébit ex eis úngula, quæ necessária sunt in cultum Dómini Dei nostri : præsertìm cùm ignorémus quid débeat immolári, donec ad ipsum locum perveniámus.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 2.

OMNES honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: Regem honorificáte. Servi súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantùm bonis et modestis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. Quæ enim est glória, si peccantes, et colaphizáti, suffertis? Sed si benè facientes patienter sustinétis, hæc est grátia apud Deum. In hoc enim vocáti estis: quià et Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus: qui cùm maledicerétur, non maledicébat: cùm paterétur, non comminabátur: tradébat autem judicanti se injustè. Qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errantes, sed conversi estis nunc ad Pastórem et Epíscopum animárum vestrárum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar: juxtà prædium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibì fons Jacob. Jesus ergò fatigátus ex itínere, sedébat sic suprà fontem. Hora erat quasì sexta. Venit múlier de Samaríâ hauríre aquam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 15. §. 10. 11. 12.

VENIT múlier de Samaríâ hauríre aquam..... Dicit ei Jesus: Da mihi bíbere... Vidétis aliení̀genas; omnínò vásculis eórum Judæi non utebantur. Et quià ferébat secum múlier vásculum undè aquam hauríret, eò miráta est, quià Judæus petébat ab eâ bíbere, quod non solébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat, fidem ipsíus mulíeris sitiébat... Dénique audi quis petat bíbere. Respondit Jesus, et dixit ei: Si scires donum Dei, et quis est qui dicit tibi, da mihi bíbere, tu fórsitan petisses ab eo, et dedisset tibi aquam vivam. Petit bíbere, et promittit bíbere. Eget quasì acceptúrus, et áffluit tanquàm satiatúrus. Si scires, inquit, donum Dei. Donum Dei est Spíritus sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur, et paulátìm intrat in cor.

℟. Venit hora, et nunc est, quandò veri adoratóres adorábunt Patrem in Spíritu et veritáte. * Nam et Pater tales quærit, qui adórent eum. ℣. Mundi estóte, auferte malum cogitatiónum vestrárum. * Nam. Glória. * Nam. *Joan.* 4. *Isai.* 1.

Ad Benedict. *Ant.* 4. *E.* Si scires donum Dei, et quis est, qui dicit tibi: Da mihi bíbere: tu fórsitan petisses ab eo,

et dedisset tibi aquam vivam. *Joan.* 4.

ORATIO.

JEJUNIA nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere: ut sicut ab alimentis abstinémus in córpore, ità à vítiis jejunémus in mente; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit. cap.* 11.

DOCET (sancta Synodus) tantam esse divínæ munificéntiæ largitátem, ut non solùm pœnis spontè à nobis pro vindicando peccáto susceptis, aut Sacerdótis arbítrio pro mensúrâ delicti impósitis, sed étiam... temporálibus flagellis à Deo inflictis, et à nobis patienter tolerátis, apud Deum Patrem per Christum Jesum satisfácere valeámus.

Ad Magnific. *Ant.* 1. a. Omnis qui bibit ex aquâ hâc sítiet íterum: qui autem bíberit ex aquâ, quam ego dabo ei, non sítiet in æternum. *Joan.* 4.

ORATIO.

DEUS, qui Spíritus es, et eos qui te adórant, in spíritu et veritáte jubes adoráre; purífica, quæsumus, sancto amóre tuo corda nostra; ut te in ómnibus et super ómnia diligentes, sincérâ tibi pietáte placeámus; Per Dóminum.

SABBATO.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 11.

DIXIT Dóminus ad Móysen: Adhùc unâ plagâ tangam Pharaónem et Ægyptum, et post hæc dimittet vos, et exíre compellet. Dices ergò omni plebi ut póstulet vir ab amíco suo, et múlier à vicínâ suâ vasa argéntea, et áurea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo suo coràm Ægyptiis. Fuitque Móyses vir magnus valdè in terrâ Ægypti coràm servis Pharaónis, et omni pópulo. Et aït: Hæc dicit Dóminus: Médiâ nocte egrédiar in Ægyptum: et moriétur omne primogénitum in terrâ Ægyptiórum, à primogénito Pharaónis qui sedet in sólio ejus, usquè ad primogénitum ancillæ quæ est ad molam, et ómnia primogénita jumentórum. Eritque clamor magnus in universâ terrâ Ægypti, qualis nec antè fuit, nec pósteà futúrus est. Apud omnes autem fílios Israel non mútiet canis ab hómine usque ad pecus: ut sciátis quanto miráculo dívidat Dóminus Ægyptios et Israel.

De Epístolâ primâ beati Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 3.

MULIERES súbditæ sint viris suis: ut et si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram. Quarum non sit extrínsecùs capillatúra, aut circumdátio auri; aut indumenti vestimentórum cultus: sed qui abscónditus est cordis homo, in incorruptibilitáte quiéti, et modesti spirítûs, qui est in conspectu Dei lócuples. Sic enim

aliquandò et sanctæ mulíeres, sperantes in Deo, ornábant se, subjectæ própriis viris. Sicut Sara obediébat Abrahæ, Dóminum eum vocans : cujus estis fíliæ benefacientes, et non pertimentes ullam perturbatiónem. Viri simíliter cohabitantes secundùm sciéntiam, quasì infirmióri vásculo mulíebri impartientes honórem, tanquàm et cohærédibus grátiæ vitæ : ut non impediantur oratiónes vestræ.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

In illo témpore; Jesus perrexit in montem olivéti; et dilúculò íterùm venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum, et sedens docébat eos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Enarrat. in Psal. 50. §. 8.

Judæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehensa est. Móyses hujúsmodi lapidári jussit, tu de illâ quid censes? tanquàm bicípiti muscípulâ tentantes cápere sapiéntiam Dei, ut si juberet occídi, pérderet mansuetúdinis famam; si autem juberet dimitti, incúrreret, tanquàm reprehensor legis, calúmniam. Quid ergò respondit? non ait : Occídite; non ait : Dimíttite : sed ait : Qui se scit sine peccáto esse, primus in illam lápidem jáciat. Justa lex, quæ jubet adúlteram occídi : sed hæc lex justa ministros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis, atténdite et qui estis. Illi, hoc audíto, unus post álterum discessérunt. Remansit adúltera et Dóminus, remansit vulneráta et médicus, remansit magna miséria et magna misericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt : adducta confúsa est, et sanáta.

℟. Múlier, ubì sunt, qui te accusábant? Nemo te condemnávit? Quæ dixit : Nemo, Dómine. Dixit autem Jesus : Nec ego te condemnábo : Vade, * Et jam ámpliùs noli peccáre. ℣. Fornicáta es cum amatóribus multis : tamen revértere ad me. * Et jam. Glória. * Et jam. *Joan.* 8. *Jer.* 3.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Qui sine peccáto est vestrûm, primus in illam lápidem mittat. *Joan.* 8.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parsimóniæ stúdio reformétur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit et regnat.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit.* *Can.* 9.

Si quis díxerit absolutiónem sacramentálem Sacerdótis non esse actum judiciálem, sed nudum ministérium pronuntiandi et declarandi remissa esse peccáta confitenti, modò tantùm credat se esse absolú-

tum : aut Sacerdos non sériò sed joco absolvat; aut díxerit non requíri confessiónem pœnitentis, ut Sacerdos eum absólvere possit : anathéma sit.

AD VESPERAS.

Ant. et Psal. de Psalterio.

Capitulum. 2. Paral. 7.

SI conversus pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam à viis suis péssimis : et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum.

℟. Defécit gáudium cordis nostri; versus est in luctum chorus noster; cécidit coróna cápitis nostri. * Væ nobis quià peccávimus. ℣. Emundáte manus, peccatóres : míseri estóte, et lugéte; risus vester in luctum convertátur. * Væ nobis. Glória. Defécit. *Thren.* 5. *Jac.* 4.

Hymn. Audi, benigne. *p.* 132.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde, ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Ps.* 146.

Ad Magnif. *Ant.* 3. a. Custodíte ómnia præcepta mea, et universa judícia, et fácite ea. *Levit.* 19.

DOMINICA IV QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Dóminum qui vocat peccatóres ad pœniténtiam * Veníte, adorémus. *Matth.* 9.

Ps. Veníte, *p.* 2.

Hymnus Quod lex, *p.* 129.

Ant. Psalmi et ℣℣. *de Psalt.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Levíticus.

Lectio j. Cap. 1.

VOCAVIT Móysen, et locútus est ei Dóminus de tabernáculo testimónii, dicens : Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos : Homo, qui obtúlerit ex vobis hóstiam Dómino de pecóribus, id est, de bobus et óvibus, ófferens víctimas, si holocaustum fúerit ejus oblátio, ac de armento; másculum immaculátum ófferet ad óstium tabernáculi testimónii, ad placandum sibi Dóminum : ponetque manum super caput hóstiæ, et acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus profíciens. Immolábitque vítulum coràm Dómino, et ófferent fílii Aaron Sacerdótes sánguinem ejus, fundentes per altáris circúitum, quod est antè óstium tabernáculi.

℟℟. *de Dominicâ I.*

Lectio ij. Cap. 10.

ARREPTIS, Nadab et Abiu fílii Aaron, thuríbulis, posuérunt ignem, et incensum désuper, offerentes coràm Dómino ignem aliénum, quod eis præceptum non erat. Egressusque ignis à Dómino, devorávit eos, et mórtui sunt coràm Dómino. Dixitque Móyses ad Aaron : Hoc est quod locútus est Dóminus : Sanctificábor in iis, qui appropinquant mihi, et in conspectu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aaron. Vocátis autem Móyses Misaele, et Elísaphan fíliis Oziel pátrui Aaron, ait ad eos : Ite et tóllite fratres vestros de conspectu sanctuá-

rii, et asportáte extrà castra. Confestìmque pergentes, tulérunt eos sicut jacébant, vestítos líneis túnicis, et ejecérunt foràs, ut sibi fúerat imperátum.

Lectio iij.

DIXIT Dóminus ad Aaron: Vinum, et omne quod inebriáre potest, non bibétis tu et fílii tui, quandò intrátis in tabernáculum testimónii, ne moriámini: quià præceptum sempiternum est in generatiónes vestras. Et ut habeátis sciéntiam discernendi inter sanctum et profánum, inter pollútum et mundum: doceátisque fílios Israel ómnia legítima mea quæ locútus est Dóminus ad eos per manum Móysi. Locútusque est Móyses ad Aaron, et ad Eleázar, et Ithamar fílios ejus, qui erant resídui: Tóllite sacrifícium quod remansit de oblatióne Dómini, et comédite illud absque fermento juxtà altáre, quià Sanctum sanctórum est. Comedétis autem in loco sancto quod datum est tibi et fíliis tuis de oblatiónibus Dómini sicut præceptum est mihi.

IN II. NOCTURNO.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio iv. Cap. 3.

OMNES unánimes (estóte); compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles: Non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed è contrário benedicentes: quià in hoc vocáti estis ut benedictiónem hæreditáte possideátis. Qui enim vult vitam dilígere et dies vidére bonos, coérceat linguam suam à malo, et lábia ejus ne loquantur dolum. Declínet à malo, et fáciat bonum: inquírat pacem, et sequátur eam: quià óculi Dómini super justos, et aures ejus in preces eórum: vultus autem Dómini super facientes mala. Et quis est qui vobis nóccat, si boni æmulatóres fuéritis?

Lectio v.

SED et si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, et non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad satisfactiónem omni poscenti vos ratiónem de eâ, quæ in vobis est, spe. Sed cum modéstiâ, et timóre, consciéntiam habentes bonã: ut in eo, quod détrahunt vobis, confundantur, qui calumniantur vestram bonã in Christo conversatiónem. Mélius est enim benefacientes (si voluntas Dei velit) pati, quàm malefacientes.

Lectio vj.

QUIA et Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem Spíritu. In quo et his, qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit. Qui incréduli fúerant aliquandò, quandò expectábant Dei patiéntiam in diébus Noe, cùm fabricarétur arca, in quâ pauci, id est octo ánimæ salvæ factæ sunt per

aquam. Quod et vos nunc símilis formæ salvos facit baptisma : non carnis depositio sórdium, sed consciéntiæ bonæ interrogátio in Deum per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxterâ Dei, deglútiens mortem, ut vitæ æternæ hærédes efficerémur : profectus in cœlum, subjectis sibi Angelis, et potestátibus, et virtútibus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo témpore; Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis : et sequebátur eum multitúdo magna, quià vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Ev. tract. 24. §. 1.

Miracula quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligendum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quià enim ille non est talis substántia quæ vidéri óculis possit, et mirácula ejus quibus totum mundum regit, universamque creatúram administrat, assiduitáte viluérunt, ità ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira, et stupenda in quólibet séminis grano : secundùm ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum, órdinemque natúræ, ut non majóra, sed insólita vidૅendo stupérent, quibus quotidiána viluérant.

℟. Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos, et duos pisces : sed hæc quid sunt inter tantos? * Dixit ergo Jesus : Fácite hómines discúmbere. ℣. Quantum est hoc, ut appónam centum viris? * Dixit. *Joan.* 6. 4. *Reg.* 4.

Lectio viij.

Majus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quàm saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus; et tamen hæc nemo mirátur : illud mirantur hómines : non quià majus est, sed quià rarum est. Quis enim et nunc pascit universum mundum, nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quómodò Deus. Undè enim multíplicat de paucis granis ségetes, indè in mánibus suis multiplicávit quinque panes. Potestas enim erat in mánibus Christi; panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Discubuérunt viri, número quasi quinque míllia. * Accépit Jesus panes : et cùm grátias egisset, distríbuit discumbéntibus : simíliter et ex píscibus quantùm volébant. ℣. Ut éruat à morte ánimas eórum, et alat eos in fame. * Accépit. *Joan.* 6. *Ps.* 32.

Lectio ix. §. 1. 2.

Hoc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens, et exhíbitum óculis ubì exercerétur intellectus; ut invisí-

bilem Deum per visibília ópera mirarémur, et erecti ad fidem et purgáti per fidem, étiam ipsum invisibíliter vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquantur de Christo; habent enim, si intelligantur, linguam suam. Nam quià ipse Christus verbum Dei est, étiam factum verbi, verbum nobis est.

℟. Manducavérunt omnes, et saturáti sunt. * Et (discípuli) sustulérunt relíquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, et supérfuit juxtà verbum Dómini. * Et (discípuli.) Glória. Manducavérunt. *Marc.* 6. 4. *Reg.* 4.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, neque in irâ tuâ corrípias me. *Ps.* 37.

Ant. 7. d. Iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum, et sicut onus grave gravátæ sunt super me. *Ibid.*

Ant. 8. G. Converte me et convertar: quià tu Dóminus Deus meus. *Jerem.* 31.

Ant. 2. *D.* Quò ibo à Spíritu tuo? Et quò à fácie tuâ fúgiam. *Ps.* 138.

Ant. 3. à. Clamábo ad Deum altíssimum, Deum qui benefécit mihi. *Ps.* 56.

Capitulum. Jonæ. 4.

SCIO quià tu Deus clemens, et miséricors es, pátiens et multæ miseratiónis, et ignoscens super malítiâ.

Hymnus Solemne, *p.* 130.

℣. Quómodò miserétur pater filiórum, ℟. Misertus est Dóminus timéntibus se. *Ps.* 102.

Ad Benedict. *Ant.* 4. J. Acceptis (Jesus) quinque pánibus et duóbus píscibus, respexit in cœlum, et benedixit illis; et fregit, et distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus, ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Iniquitátes.

CANON.

Ex Concílio Saltiburgensi.

Anno 1386. *cap.* 2.

PROHIBEMUS ne áliqui.... cásibus sedi Apostólicæ, vel (Epíscopo) reservátis.... præsumant absólvere, vel vota commutáre: quòd si quis fécerit, ab offício suspendátur.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Converte me.

Capitulum. Zachar. 10.

CONVERTAM eos, quià miserébor eórum: et erunt sicut fuérunt, quandò non projéceram eos.

℟. *br.* Postquàm convertisti me, (Dómine) * Egi pœniténtiam. Postquàm. ℣. Et postquàm ostendisti mihi, percussi femur meum. * Egi. Glória. Postquàm. *Jerem.* 31.

℣. Confúsus sum, et erúbui,

℟. Quóniàm sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. *Ibid.*

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Quò ibo.

Capitulum. Osée. 14.

CONVERTERE, Israel, ad Dóminum Deum tuum: quóniàm corruisti in iniquitáte tuâ. Tóllite vobiscum verba et convertímini ad Dóminum.

℟. *br.* Quærámus, * Et revertámur ad Dóminum. Quærámus. ℣. Levémus corda nostra ad Dóminum in cœlos. * Et revertámur. Glória. Quæmus. *Tren.* 3.

℣. Nolo mortem morientis, dicit Dóminus Deus. ℟. Revertímini et vívite. *Ezech.* 18.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Clamábo.

Capitulum. Num. 20.

DOMINE Deus, audi clamórem hujus pópuli; et áperi eis thesaurum tuum, fontem aquæ vivæ.

℟. *br.* Intende voci meæ, (Dómine,) * Cùm clamávero ad te. Intende. ℣. Ad te, Dómine, óculi mei, in te sperávi. * Cùm. Glória. Intende. *Ps.* 140.

℣. Speciósa misericórdia Dei, in témpore tribulatiónis, ℟. Quasì nubes plúviæ in témpore siccitátis. *Eccli.* 35.

AD VESPERAS.

Ant. 4. J. Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quià vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Ant. 1. D. Cùm sublevasset óculos Jesus, et vidisset qui multitúdo máxima venit ad eũ, dixit ad Philippum: Undè emémus panes, ut mandúcent hi? *Ibid.*

Ant. 6. F. Ducentórum denariórum panes non suffíciunt eis, ut unusquisque módicum quid accípiat. *Ibid.*

Ant. 7. c. Ut impléti sunt, dixit (Jesus) discípulis suis: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. *Ibid.*

Ant. 3. a. Collegérunt ergò, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his, qui manducáverant. *Ibid.*

Capitulum. Eccli. 5.

DE propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum. Et ne dicas: Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórũ miserébitur. Misericórdia enim, et ira ab illo citò próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus.

℟. Da nobis auxílium de tribulatióne: * Quià vana salus hóminis. ℣. Dómine, miserére nostrî. * Quià. Glória. Da nobis. *Ps.* 59. *Matth.* 20.

Hymn. Audi, benigne, *p.* 132.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus; ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminũ. *Ps.* 106.

Ad Magnífic. *Ant.* 5. a. Illi ergo hómines cùm vidissent quod Jesus fécerat signum, dicébant: Quià hic est verè prophéta, qui ventúrus est in mundum. *Joan.* 6.

FERIA SECUNDA.

De Libro Levítici.

Lectio j. Cap. 21.

LOCUTUS est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere ad Aaron : Homo de sémine tuo per famílias qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, nec accédet ad ministérium ejus : Si cæcus fúerit, si claudus, si parvo vel grandi, vel torto naso, si fracto pede, si manu, si gibbus, si lippus, si albúginem habens in óculo, si jugem scábiem, si impetíginem in córpore, vel herniósus. Omnis qui habúerit máculam de sémine Aaron Sacerdótis, non accédet offerre hóstias Dómino, nec panes Deo suo : vescétur tamen pánibus qui offeruntur in sanctuário, ità duntaxat, ut intrà velum non ingrediátur, nec accédat ad altáre, quià máculam habet, et contamináre non debet sanctuárium meum. Ego Dóminus qui sanctífico eos.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 4.

CHRISTO ígitur passo in carne, et vos eâdem cogitatióne armámini: quià qui passus est in carne, désiit à peccátis : ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem Géntiũ consummandam his, qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatiónibus, potatiónibus, et illícitis idolórum cúltibus. In quo admirantur non concurréntibus vobis in eamdem luxúriæ confusiónem, blasphemantes. Qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est; ut judicentur quidem secundùm hómines in carne, vivant autẽ secundùm Deum in spíritu.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore; Propè erat Pascha Judæórum, et ascendit Jesus Jerosólymam : et invénit in templo vendentes boves, et oves, et columbas, et numulários sedentes. Et cùm fecisset quasi flagellum de funículis, omnes ejécit de templo, oves quoque, et boves, et numulariórum effúdit æs; et mensas subvertit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Ev. Tract. 10. §. 4.

QUID audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit indè Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibì vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cáritas vestra, quòd sacrifícia illi pópulo pro ejus carnalitáte et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus teneretur, ne in ídola deflúeret: et immolábant ei sacrifícia, boves, oves et columbas. Nostis, quià legistis. Non ergo magnum peccátum, si hoc ven-

débant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo: et tamen ejécit indè illos. Quid si ibì ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendentes ea quæ lícita sunt, et contrà justítiam non sunt, (quæ enim honestè emuntur, non illícitè venduntur,) éxpulit tamen, et non passus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. Ascendit Jesus Jerosólymam; et invénit in templo vendentes boves, et oves, et columbas, et numulários sedentes. * Et cùm fecisset quasì flagellum de funículis, omnes ejécit de templo. ℣. Numquid ergo spelunca latrónum facta est domus ista, in quâ invocátum est nomen meum in óculis vestris? * Et cùm. Glória. * Et cùm. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Bened. *Ant.* 2. D. Auferte ista hìnc, et nolíte fácere domum patris mei, domum negotiatiónis. *Joan.* 2.

ORATIO.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut sacro nos purificante jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

1563. *Sess.* 25. *Decr. de Indulg.*

CUM potestas conferendi Indulgéntias à Christo Ecclésiæ concessa sit, atque hujúsmodi potestáte divínitùs sibi tráditâ, antiquíssimis etiam tempóribus, illa usa fúerit; sacrosancta Synodus Indulgentiárum usum Christiáno pópulo máximè salutárem, et sacrórum Conciliórum auctoritáte probátum, in Ecclésiâ retinendum esse docet et præcipit.

Ad Magnífic. *Ant.* 1. f. Recordáti sunt discípuli ejus quià scriptum est: Zelus domûs tuæ comédit me. *Joan.* 2.

ORATIO.

DEPRECATIONEM nostram, quæsumus, Dómine, benignus exaudi: et quibus supplicandi præstas affectum, tríbue defensiónis auxilium; Per.

FERIA TERTIA.

De Libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 1.

LOCUTUS est Dóminus ad Móysen, dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones summam eórum cum fíliis Israel: sed constítue eos super tabernáculum testimónii et cuncta vasa ejus, et quidquid ad cæremónias pértinet. Ipsi portábunt tabernáculum et ómnia utensília ejus: et erunt in ministério, ac per gyrum tabernáculi metabuntur. Cùm proficiscendum fúerit, depónent Levítæ tabernáculum: cùm castrametandum, érigent. Quisquis externórum accésserit, occidétur. Metabuntur autem castra fílii Israel unusquisque per turmas, et cúneos atque exércitum suum. Porrò Levítæ per gyrum tabernáculi figent tentória, ne fiat indignátio super multitúdinem filiórum Israel; et excubábunt in custódiis tabernáculi testimónii. Fecérunt ergo Fílii Israel juxtà ómnia quæ præcéperat Dóminus Móysi.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 4.

OMNIUM finis appropinquávit. Estóte ítaque prudentes, et vigiláte in oratiónibus. Antè ómnia autem, mútuam in vobismetipsis caritátem contínuam habentes : quià cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicèm sine murmuratióne. Unusquisque, sicut accépit grátiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatóres multiformis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasì sermónes Dei : si quis ministrat, tanquàm ex virtúte, quam administrat Deus : ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum : cui est glória, et impérium in sécula seculórum : Amen.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore : Jam die festo mediante, ascendit Jesus in templum, et docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes : Quómodò hic líttteras scit, cùm non didícerit? Respondit eis Jesus, et dixit : Mea doctrína non est mea, sed ejus, qui misit me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. tract. 29. *n.* 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrínâ. Quis nésciat hoc esse fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id est, quod illi placet? Ipse autem Dóminus apertè álio loco dicit : Hoc est opus Dei, ut credátis in eum quem ille misit ; ut credátis in eum, non ut credátis ei. Nam et dæmones credébant ei, et non credébant in eũ. Rursùs étiam de Apóstolis ipsíus póssumus dícere : Crédimus Paulo, sed non, Crédimus in Paulum. Crédimus Petro, sed non, Crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui justíficat ímpium, deputátur fides ejus ad justítiam. Quid est ergò, crédere in eum ? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum ire, et ejus membris incorporári. Ipsa est ergò fides quam de nobis éxigit Deus... Non qualiscũque fides, sed fides quæ per dilectiónem operắtur : hæc in te sit et intélliges de doctrínâ Dei.

℟. Dixit (Jesus Judæis :) Mea doctrína non est mea, sed ejus, qui misit me. * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrínâ, utrum ex Deo sit, an ego à meipso loquar. ℣. Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, et cum illo fuit semper. * Si quis. Glória. * Si. *Joan.* 7. *Eccli.* 1.

Ad Benedict. *Ant* 1. a. Nolíte judicáre secundùm fáciem, sed justum judícium judicáte. *Joan.* 7.

ORATIO.

DA, quæsumus, Dómine, pópulis Christiánis quod profitentur agnóscere, et ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipisci ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Cameracensi.

Anno 1565. *tit.* 22.

QUIA per indiscrétas et supérfluas indulgéntias claves

Ecclésiæ contemnuntur, et pœnitentiális satisfáctio enervátur; ídeò ne quis ullas novas aut ignótas Indulgéntias pópulo commendet et promerendas ófferat, nisi priùs ab Ordinário (loci Epíscopo) visitátæ fúerint et probátæ. Párochi étiàm pópulum suum diligenter admóneant, ne circumforáneis quibusdam libellis témerè fidem adhíbeant, qui ex lévibus, vanis et superstitiósis causis exorbitantes Indulgéntias pollicentur, cùm Indulgéntiæ nónnisi ex piis et rationabílibus causis concédi débeant.

Ad Magnífic. *Ant.* 3. à. A me ipso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescítis. Ego scio eum: quià ab ipso sum, et ipse me misit. *Joan.* 7.

ORATIO.

MISERERE, Dómine, pópulo tuo; et contínuis tribulatiónibus laborantem, propítius respiráre concéde; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 14.

DIXERUNT (filii Israel) alter ad álterum: Constituámus nobis ducem et revertámur in Ægyptum. Quo audíto, Móyses et Aaron cecidérunt proni in terram coràm omni multitúdine filiórum Israel. At verò Jósue fílius Nun, et Caleb fílius Jéphone, qui et ipsi lustráverant terram, scidérunt vestimenta sua, et ad omnem multitúdinem filiórum Israel locúti sunt. Terra, quam circuívimus, valdè bona est. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, et tradet humum lacte et melle manantem. Nolíte rebelles esse contrà Dóminum: neque timeátis pópulum terræ hujus, quià sicut panem ità eos póssumus devoráre. Recessit ab eis omne præsídium: Dóminus nobiscum est, nolíte metúere. Cùmque clamáret omnis multitúdo, et lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini super tectum fœderis cunctis fíliis Israel. Et dixit Dóminus ad Móysen: Usquequò détrahet mihi pópulus iste? Quousque non credent mihi, in ómnibus signis quæ feci coràm eis? Fériam ígitur eos pestiléntiâ, atque consúmam: te autem fáciam príncipem super gentem magnam, et fortiórem quàm hæc est.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 4.

CARISSIMI, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasì novi áliquid vobis contingat: sed communicantes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniàm quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus spíritus, super vos requiescit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetítor.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Léctio iij. Cap. 9.

IN illo témpore ; Prætériens Jesus vidit hóminem cæcum à nativitáte ; et interrogavérunt eum discípuli ejus : Rabbi, quis peccávit, hic, aut parentes ejus, ut cæcus nascerétur? Respondit Jesus : Neque hic peccávit, neque parentes ejus : sed ut manifestentur ópera Dei in illo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 44. §. 1.

GENUS humánum est iste cæcus : hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solùm mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, et illuminátio fides ; quem fidélem quandò venit Christus invénit? Quandoquidèm Apóstolus natus in gente Prophetárum dicit : Fúimus et nos aliquandò natúrâ fílii iræ, sicut et cæteri. Si fílii iræ, fílii vindictæ, fílii pœnæ, fílii gehennæ. Quómodò natúrâ, nisi quiá peccante primo hómine, vítium pro natúrâ inolévit? Si vítium pro natúrâ inolévit, secundùm mentem omnis homo cæcus natus est. Si enim videt, non opus habet ductóre. Si opus habet ductóre et illuminatóre, cæcus est ergò à nativitáte.

℟. Expuit (Jesus) in terram, et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos (cæci) et dixit ei : * Vade, lava in natatóriâ Síloe ; ábiit ergo, et lavit, et venit videns. ℣. Dómine, secundùm voluntátem tuam fac mecum. * Vade. Glória. * Vade. *Joan.* 9. *Tob.* 3.

Ad Benedict. *Ant.* 7. d. Interrogábant eum Pharisæi quómodò vidisset. Ille autem dixit eis : Lutum mihi pósuit super óculos, et lavi, et vídeo. *Joan.* 9.

ORATIO.

DA, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, Spíritum novum, et Ecclésiæ tuæ ánnue jejúniis ut ad superni lúminis claritátem, et regenerandi óculos apériant, et renáti semper incédant ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1547. *Sess.* 6. *de Justif. Can.* 22.

SI quis hóminem semel justificátum díxerit ámpliùs peccáre non posse, nec grátiam amíttere, atque ídeò eum qui lábitur et peccat, nunquàm verè fuisse justificátum, aut contrà posse in totâ vitâ peccáta ómnia étiam veniália vitáre, nisi ex speciáli Dei privilégio ; anathéma sit.

Ad Magnífic. *Ant.* 4. J. A século non est audítum quià quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus, Dómine, perseverantem in tuâ voluntáte famulátum ; ut in diébus nostris, et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur : Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 4.

NUNC Israel, audi præcepta et judícia, quæ ego dóceo te : ut fáciens ea, vivas, et ingrédiens possídeas terram, quam Dóminus Deus patrum vestrórum datúrus est vobis. Non addétis ad verbum, quod vobis loquor, nec auferétis ex eo : custodíte mandáta Dómini Dei vestri quæ ego præcípio vobis. Oculi vestri vidérunt ómnia quæ fecit Dóminus contrà Beélphegor, quómodò contríverit omnes cultóres ejus de médio vestrî. Vos autem qui adhærétis Dómino Deo vestro, vívitis universi usquè in præsentem diem. Scitis quòd docúerim vos præcepta atque justítias, sicut mandávit mihi Dóminus Deus meus : sic faciétis ea in terrâ, quam possessúri estis : et observábitis et implébitis ópere. Hæc est enim vestra sapiéntia, et intellectus coràm pópulis, ut audientes universa præcepta hæc, dicant : En pópulus sápiens et intélligens, gens magna. Nec est ália nátio tam grandis, quæ hábeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecratiónibus nostris.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 4.

SI autem ut Christiánus, (quis patiátur)non erubescat : gloríficet autem Deũ in isto nómine : quóniàm tempus est ut incípiat judícium à domo Dei. Si autem primùm à nobis : quis finis eórum, qui non credunt Dei Evangélio? et si justus vix salvábitur, ímpius et peccátor ubì parébunt? Itaque et hi, qui patiuntur secundùm voluntátem Dei, fidéli Creatóri comméndent ánimas suas in benefactis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore ; Ibat Jesus in civitátem quæ vocáturNaïm; et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. in Evang. sec. Luc. lib. 5. §. 91. 92.

REDDITUR fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepulchro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est; sepulchrum tuum guttur est : sepulchrum enim patens est guttur eórum ; undè verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepulchro te líberat Christus ; ab hoc túmulo resurges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquàm pro únicis fíliis vídua mater intérvenit ; compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúra,

cùm suos líberos letálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ : et hæc vídua erat, et turba civitátis multa cum illâ. Quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, dixit illi : Noli flere. ℣. Non despíciet preces pupílli : nec víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. * Dóminus. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedict. *Ant.* 1. f. Resédit qui erat mórtuus, et cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. *Luc.* 7.

ORATIO.

MOVEANT pietátem tuam, miséricors Deus, afflictæ Ecclésiæ preces et lácrymæ, et ejus fílios in morte peccáti jacentes, ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Vaurensi.

Anno 1368. *cap.* 1.

LIQUET esse septem peccáta mortália principália, quæ sunt, supérbia, avarítia, luxúria, invídia, gula, ira, acédia.

Ad Magnífic. *Ant.* 1. f. Accépit autem omnes timor : et magnificábant Deum, dicentes : Quià prophéta magnus surrexit in nobis : et quià Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

ORATIO.

DA nobis, miséricors Deus, in jejúnii humilitáte prostrátis, ut nobis non váleat carnis infírmitas dominári : quià si vis, potes nostrî cítiùs miseréri ; ut spiritália cogitémus, et concupiscéntias carnís, te adjuvante, vincámus ; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De Libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 6.

AUDI, Israel, et observa ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, et benè sit tibi, et multiplicéris ámpliùs, sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manantem. Audi, Israel, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex totâ ánimâ tuâ, et ex totâ fortitúdine tuâ. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódiè, in corde tuo : et narrábis ea fíliis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tuâ, et ámbulans in itínere, dórmiens atque consurgens. Et ligábis ea quasì signum in manu tuâ, eruntque et movebuntur inter óculos tuos, scribesque ea in límine et óstiis domûs tuæ.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 5.

SENIORES, qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum : qui et ejus, quæ in futúro revelanda est, glóriæ communicátor : Páscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum : neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè : neque ut dominantes in cleris, sed forma facti

gregis ex ánimo. Et cùm apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcessíbilem glóriæ corónam. Simíliter adolescentes súbditi estóte senióribus. Omnes autem ínvicèm humilitátem insinuáte, quià Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitùr sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis : omnem sollicitúdinem vestram projicientes in eum, quóniàm ipsi cura est de vobis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 11.

In illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Betháníâ de castello Maríæ et Marthæ sorόris ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Sermon. 98. de Verbis Evang. §. 6.

Videte genus resuscitatiónis. Processit de monumento vivus, et ambuláre non póterat. Et Dóminus ad discípulos : Sólvite eum, et sínite abíre. Ille suscitávit mórtuum, illi solvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majestátem Dei suscitantis. Increpátur áliquis in malâ consuetúdine pósitus, verbo veritátis. Quàm multi increpantur et non áudiunt! Quis ergo agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inspírat intrínsecùs? Quis est qui secrétam pellit mortem, secrétam dat vitam? Nonne post objurgatiónes, post increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus suis, et incípiunt secum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péssimâ consuetúdine premantur? Deindè displicentes sibi, mutáre vitam instítuunt. Resurrexérunt isti; revixérunt quibus dísplicet quod fuérunt: sed reviviscentes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátûs. Opus est ergò ut qui revixit, solvátur, et ire permittátur. Hoc offícium discípulis dedit, quibus ait: Quæ solvéritis in terrâ, solúta sunt et in cœlo.

℟. Ego sum resurréctio, et víta : qui credit in me, étiàm si mórtuus fúerit, vivet : * Et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in æternum. ℣. Apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepulchris vestris. * Et omnis. Glória. * Et omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Bened. *Ant.* 7. a. Voce magnâ clamávit (Jesus:) Lázare, veni foràs. Et statim pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes et manus ínstitis. *Joan.* 11.

ORATIO.

Exaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia tuam pro peccatóribus misericórdiã deprecantes; ut voce tuâ intérius à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberentur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Eboracensi.

Anno 1466.

Superbia (est) amor própriæ excelléntiæ, de quâ oriuntur jactántia, ostentátio,

hypócrisis, schísmata, et similia.

Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Multi ex Judæis, qui vénerant ad Mariam, et Martham, et víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

ORATIO.

Deus, humílium consolátor, et fidélium fortitúdo, propítius adesto précibus supplicántium; ut humána fragílitas, quæ per se proclívis est ad labendum, per te semper muniátur ad standum: et quæ per se multíplicat offensam, per te semper reparétur ad véniam; Per Dóminum.

SABBATO.

De Libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 10.

Nunc, Israel, quid Dóminus Deus tuus petit à te, nisi ut tímeas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis ejus, et díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo, et in totâ ánimâ tuâ: custódiasque mandáta Dómini, et cæremónias ejus, quas ego hódiè præcípio tibi, ut benè sit tibi? En Dómini Dei tui cœlum est, et cœlum cœli, terra et ómnia, quæ in eâ sunt: et tamen pátribus tuis conglutinátus est Dóminus, et amávit eos, elégitque semen eórum post eos, id est vos, de cunctis Géntibus, sicut hódiè comprobátur. Circũcídite ígitur præpútium cordis vestri, et cervícem vestram ne indurétis ámpliùs: quià Dóminus Deus vester ipse est Deus deórum, et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens, et terríbilis, qui persónam non áccipit, nec múnera. Facit judícium pupillo et víduæ, amat peregrínum, et dat ei victum atque vestítum. Et vos ergo amáte peregrínos, quià et ipsi fuistis ádvenæ in terrâ Ægypti.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 5.

Sobrii estóte, et vigiláte: quià adversárius vester diábolus, tanquàm leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide: scientes eamdem passiónem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fieri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, módicùm passos ipse perfíciet, confirmábit, solidábitque. Ipsi glória, et impérium in sécula seculórũ. Amen. Per Silvánum Fidélem fratrem vobis, ut árbitror, bréviter scripsi: óbsecrans et contestans, hanc esse veram grátiam Dei, in quâ statis. Salútat vos Ecclésia, quæ est in Babylóne coelecta, et Marcus fílius meus. Salutáte ínvicèm in ósculo sancto: Grátia vobis ómnibus qui estis in Christo Jesu. Amen.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

In illo témpore; Locútus est Jesus Scribis et Pharisæis, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tr. 34. *n.* 2.

NON est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsũ facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Est ergo lux, quæ fecit hanc lucẽ. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus; ut ad ipsam, duce ipsâ, aliquandò veniámus; et in illâ ità vivámus, ut nunquàm omnìnò moriámur... Loquens per nubem carnis Lumen indefíciens, Lumen sapiéntiæ, ait homínibus: Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præsens tempus pósuit: quod autem promísit faciéntibus, futúri témporis verbo significávit. Qui séquitur, habébit. Modò sequitur, post habébit. Modò séquitur per fidem, post habébit per spéciem. Ergò modò sequámur Dóminũ; veritáte perfruémur, cùm vidébimus fácie ad fáciẽ.

℞. Locútus est Jesus: Ego sum lux mundi: * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. ℣. In me omnis spes vitæ et virtútis. * Qui. Glória. * Qui. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedict. *Ant.* 3. à. Locútus est Jesus in gazophylácio, docens in templo: et nemo apprehendit eum, quià necdùm vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

ORATIO.

CORDIBUS nostris, quæsumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infunde; ut mandatórum tuórum lege perceptâ, te sequámur, et ad lumen æternæ vitæ perveníre mereámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Eboracensi.

Anno 1466.

AVARITIA est immoderátus amor mobílium vel immobílium affluéntiæ, vel illícitè acquirendo, vel illícitè detinendo, ex quâ oriuntur fraus, furtum, sortilégia, sacrilégia, simónia et omne turpe lucrum.

AD VESPERAS.

Ant. 4. E. Propter scelus pópuli mei percussi eum,... et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. *Is.* 53.

Ant. 1. D. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. *Ibid.*

Ant. 7. d. Justificábit ipse justus... multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. *Ibid.*

Ant. 8. G. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit (Deus,) ut nos efficerémur justítia Dei in ipso. 2. *Cor.* 5.

Ant. 6. F. Commendat caritátem suam Deus in nobis; quóniàm... justificáti in sánguine (Christi,) salvi érimus ab irâ per ipsum. *Rom.* 5.

Capitulum. Num. 28.

MENSE primo, quartâdécimâ die mensis, Phase Dómini erit, et quintâdécimâ die solémnitas: septem diébus vescentur ázymis. Quarum dies

prima venerábilis et sancta erit.

℟.(Hóstiæ)...quæ secundùm legem offéruntur,... nunquàm possunt auferre peccáta: * (Christus) autem unã pro peccátis ófferens hóstiam,... unâ oblatióne consũmávit in sempiternum sanctificátos. ℣. Sacrifícium et oblatiónem noluisti (Deus);... Holocaustum et pro peccáto non postulasti: * Christus. *Repetit.* ℟. Hóstiæ. *Hebr.* 10. *Ps.* 39.

Ab hac die usquè ad Pascha, in omni Officio de Tempore omittitur Glória Patri *in Responsoriis ubi dici solet, et ejus loco repétit.* ℟. *ab initio usquè ad* ℣.

Hymnus. Vexilla. *infrà p.* 216.

℣. Obmútui, et non apérui os meum, ℟. Quóniàm tu fecisti. *Ps.* 38.

Ad Magnif. *Ant.* 4. c. Ego quasì Agnus mansuétus, qui portátur ad víctimã. *Jerem.* 11.

Oratio infrà, ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Ordinario p. 15.

DOMINICA PASSIONIS.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Fílium hóminis tradendum in manus hóminum * Veníte, adorémus. *Matth.* 17.

Psalmus Veníte, *in cujus fine non dicitur* Glória Patri, *sed ejus loco repetitur Invitatorium. Et sic deinceps usquè ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ.*

Hymn. Lugéte, *infrà* p. 212.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Impossíbile est sánguine taurórum et hircórum auferri peccáta. *Hebr.* 10.

Ant. 2. D. (Christus) ingrédiens mundum dicit: Corpus aptasti mihi;... tunc dixi: Ecce vénio. *Ibid.*

Ant. 3. a. In cápite libri scriptum est de me ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Ibid.*

℣. Deus meus, vólui; ℟. Et legem tuam in médio cordis mei. *Ps.* 39.

Incipit Liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

VERBA Jeremíæ filii Helcíæ, de Sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terrâ Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tertio décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, usquè ad consummatiónem undécimi anni Sedéciæ filii Josíæ, regis Juda, usquè ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priusquàm te formárem in útero, novi te; et ántequàm exíres de vulvâ, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui: quià puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniàm ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et universa, quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum: quià tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. * Hæc dicit Dóminus

Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

Sic terminantur omnes Lectiones de Jeremíâ Prophétâ *usque ad Feriam IV majoris Hebdomadæ inclusivè : et nihil respondetur.*

℟. Mense primo, quartâdécimâ die mensis ad vésperam, Phase Dómini est : et quintâdécimâ die mensis hujus, * Solémnitas azymórum Dómini est. ℣. Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha. * Solémnitas. *Levit* 23. *Luc.* 22.

Lectio ij. Cap. 2.

HÆC dicit Dóminus : Quid invenérunt patres vestri in me iniquitátis, quià elongavérunt à me, et ambulavérunt post vanitátem, et vani facti sunt? Et non dixérunt : Ubì est Dóminus, qui ascéndere nos fecit de terrâ Ægypti : qui traduxit nos per desertum, per terram inhabitábilem et ínviam : per terram sitis, et imáginem mortis, per terram, in quâ non ambulávit vir, neque habitávit homo? Et induxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum ejus, et óptima illíus : et ingressi contaminastis terram meam, et hæreditátem meam posuistis in abominatiónē. Sacerdótes non dixérunt : Ubì est Dóminus? et tenentes legem nesciérunt me, et pastóres prævaricáti sunt in me : et prophétæ prophetavérunt in Baal, et ídola secúti sunt. Proptéreà adhuc judício contendam vobiscum, ait Dóminus, et cum fíliis vestris disceptábo. Hæc dicit Dóminus.

℟. Circumveniámus justum, quóniàm inútilis est nobis, et * Contrárius est opéribus nostris, et impróperat nobis peccáta legis. ℣. Cœpérunt illum accusáre dicentes. * Contrárius. *Sap.* 2. *Luc.* 23.

Lectio iij.

TRANSITE ad ínsulas Cethim, et vidéte : et in Cedar míttite, et consideráte vehementer : et vidéte si factum est hujuscémodi. Si mutávit gens deos suos, et certè ipsi non sunt dii : pópulus verò meus mutávit glóriam suam in ídolum. Obstupéscite, cœli, super hoc, et portæ ejus desolámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus : Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cisternas, cisternas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem; civitátes ejus exustæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quià dereliquisti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam? Hæc dicit Dóminus.

℟. Veníte, et percutiámus eum linguâ, et * Non attendámus ad universos sermónes ejus. ℣. Dicébant multi ex ipsis : Dæmónium habet, et insánit : quid eum audítis? * Non

attendámus. Veníte: *Jer.* 18. *Joan.* 10.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Cœpit Jesus osténdere discípulis suis, quià oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati,... et occídi, et tértiâ die resúrgere. *Matth.* 16.

Ant. 7. a. Ignorábant discípuli verbum; et erat velátum antè eos, ut non sentírent illud. *Luc.* 9.

Ant. 4. E. Timébant (discípuli... interrogáre Jesum,) et contristáti sunt vehementer. *Marc.* 9. *Matth.* 17.

℣. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : ℟. Impropérium expectávit cor meũ, et misériam. *Ps.* 68.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 9. *de Quadrag. cap.* 1.
Lectio iv.

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus Christiánis, non ignorámus Paschále Sacraméntum esse præcípuum. Cui condignè et cóngruè suscipiendo, totíus quidem nos témporis institúta præformant; sed devotiónem nostram præsentes vel máximè dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacramento scimus esse contíguos. In quibus méritò à sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritûs sancti majóra sunt ordináta jejúnia : ut per commúne consórtium Crucis Christi, étiàm nos áliquid in eo, quod propter nos gessit, agerémus; sicut Apóstolus ait : Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promissæ beatitúdinis, ubì est participátio Domínicæ passiónis. Tu autem Dómine, etc.

℟. Consílium fecérunt in unum, * Dicentes : Deus derelíquit eum; persequímini et et comprehéndite eum, quià non est qui erípiat. ℣. Misérunt Príncipes et Pharisæi ministros, ut apprehénderent (Jesum.) * Dicentes. *Ps.* 70. *Joan.* 7.

Lectio v.

Nemo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tanquàm tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens : Omnes qui piè volunt vívere in Christo, persecutiónem patientur : et ídeò nunquàm deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis : Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit : Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solùm ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totamque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in iis, qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam, et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * Et dolos totâ die meditabantur. ℣. Consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, et occíderent. * Et *Psal.* 37. *Matth.* 26.

Lectio vj.

SICUT ergò totíus est témporis piè vívere : ità totíus est témporis crucem ferre : quæ méritò unicuíque sua dícitur, quià própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis : et plus plerumque perículi est in insidiatóre occulto, quàm in hoste manifesto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veráciterque dicébat : Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniàm non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur; verùm étiam, salvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupiscit adversùs spíritum, et spíritus adversùs carnem, præsídio Crucis mens rationális instrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illecta consentit, quóniàm continéntiæ clavis et Dei timóre transfígitur.

℟. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : * Cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs. ℣. Vidérunt, et odérunt, et me, et Patrem meum. * Cùm loquébar. Cùm his. *Psal.* 119. *Joan.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Convenérunt, (Dómine), adversùs sanctum púerum tuum Jesum, quem unxisti. *Act.* 4.

Ant. 7. c. Dixérunt :... Gloriátur Patrem se habére Deum : videámus ergo si sermónes illíus veri sint. *Sap.* 2.

Ant. 8. c. Morte turpíssimâ condemnémus eum; erit enim ei respectus ex sermónibus illíus. *Ibid.*

℣. Eripe me de manu inimicórum meórum, ℟. Et à persequéntibus me. *Ps.* 30.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore; (Dicébat Jesus turbis Judæórum et Princípibus Sacerdótum:) Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quarè non créditis mihi? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ. *Homil.* 18. *in Evang. hab. in Básil. S. Petri Domin. Passion.* §. 1.

PENSATE, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valdè, quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit : proptéreà vos non audítis, quià ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est; et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est : intérroget se unusquisque, si verba Dei in aure cordis pércipit : et intélliget undè sit. Cœlestem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto? * Si veritátem dico vobis, quarè non créditis mihi? ℣. Quarè detraxistis sermónibus veritátis, cùm è vobis nullus sit qui possit argúere me? * Si veritátem. *Joan.* 8. *Job.* 6.

Lectio viij.

PENSET apud se unusquisque vestrûm, si hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit, et quià jam ex Deo sit, agnoscit. Nam sunt nonnulli, qui præcepta Dei nec aure córporis percípere dignantur. Et sunt nonnulli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt; sed nullo ea mentis desidério complectuntur. Et sunt nonnulli qui libenter verba Dei suscípiunt, ità ut étiam in flétibus compungantur, sed post lacrymárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profectò verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére ópere contemnunt. Vitam ergo vestram, fratres caríssimi, antè mentis óculos revocáte, et altâ consideratióne pertiméscite hoc, quod ex ore Veritátis sonat: Proptéreà vos non audítis, quià ex Deo non estis.

℟. Qui ex Deo est, verba Dei audit. * Proptéreà vos non audítis, quià ex Deo non estis. ℣. In veritáte misit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus vestris. * Proptéreà. *Joan.* 8. *Jerem.* 26.

Lectio ix.

EGO dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud nisi supérbia nostra confúnditur? quæ si exagitáta vel léviter fúerit atrocióres injúrias reddit quàm accéperat: facit mala quæ potest: minátur et quæ fácere non potest. Ecce injúriam suscípiens Dóminus non iráscitur, non contumeliósa verba respondet.... In semetipso nobis patiéntiæ præbuit exemplũ, qui ait: Sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorastis me. Sed quid nobis ad ista faciendum sit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm subjungit: Ego autem non quæro glóriam meã: est qui quærat, et júdicet. Scimus certè quod scriptum est: Quià Pater omne judícium dedit Fílio; et tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam suam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reservat; ut nobis profectò insínuet quantùm nos esse patientes debémus, dum se adhuc ulcisci non vult, et ipse qui júdicat.

℟. (Judæi) dixérunt (Jesu:) Nonne benè dícimus nos, quià Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Respondit Jesus: * Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum. ℣. Insurrexistis super me ore vestro, et derogastis adversùm me verba vestra. * Ego. (Judæi.) *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Vide, Dómine, quóniàm tríbulor, conturbátus est venter meus: subversum est cor meum. *Thren.* 1.

Ant. 3. à. Vidisti, Dómine,

iniquitátem illórum adversùm me : júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Ant. 4. E. Ingemisco ego, et non est qui consolétur me. *Thren.* 1.

Canticum Non est species, *infrà*, p. 214.

Ant. 7. *d.* Omnes inimíci mei audiérunt malum meum : lætáti sunt, quóniàm tu fecisti. *Ibid.*

Ant. 6. F. Excæcávit enim illos malítia eórum; et nesciérunt sacramenta Dei. *Sap.* 2.

Capitulum. Jerem. 11.

OSTENDISTI mihi (Dómine) stúdia eórum : et ego quasì agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

Hymnus Dùm Christe, *infrà*, pag. 214.

℣. Intende ánimæ meæ, et líbera eam : ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedict. *Ant.* 8. G. Dixit Jesus: Ego non quæro glóriam meam : est qui quærat, et júdicet. *Joan.* 8.

ORATIO.

DEUS qui per Unigénitum tuum, passum et humiliátum usquè ad mortem, antíqui hostis contrivisti supérbiam : da fidélibus tuis, et quæ ipse propter nos pértulit, dignè recólere; et adversa ómnia ejus exēplo patienter toleráre; Qui.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Vidisti.

CANON.

Ex concílio Vaurensi.

Anno 1368. *cap.* 1.

LUXURIÆ cómites sunt, ventris inglúvies, vestis et lecti mollíties, somni resolútio,... cæcitas mentis, inconsiderátio, inconstántia, præcipitátio, amor suî, ódium Deì, affectus præsentis séculi, desperátio futúri.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Ingemisco.

Capitulum. Job. 30.

NUNC in eórum cánticum versus sum, et factus sum eis in provérbium. Abominantur me, et longè fúgiunt à me.

℟. *br.* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contrà legem agentis, et iníqui; * De manu. Deus. *Ps.* 70.

℣. Illustra fáciem tuam super servum tuum : ℟. Dómine non confundar, quóniàm invocávi te. *Ps.* 30.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Omnes inimíci.

Capitulum. Jer. 20.

QUI persequuntur me, cadent, et infirmi erunt : confundentur vehementer, quià non intellexérunt oppróbrium sempiternum, quod nunquàm delébitur.

℟. *br.* Erubescant et revereantur simùl, * Qui gratulantur malis meis. Erubescant. ℣. Induantur confusióne et reveréntiâ, * Qui. Erubescant. *Ps.* 34.

℣. Vidisti, Dómine, ne síleas; ℟. Dómine, ne discédas à me. *Ibid.*

AD NONAM.

Ant. 6. F. Excæcávit.

Capitulum. Isai. 50.

JUXTA est qui justíficat me; quis contradícet mihi? Ste-

mus simul, quis est adversárius meus? accédat ad me. Ecce Dóminus auxiliátor meus: quis est qui condemnet me?

℟. *br.* Exsurge, Deus, * Júdica causam tuam. Exsurge. ℣. Memor esto improperiórum tuórum. * Júdica. Exsurge. *Ps.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. Amen dico vobis: Si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

Ant. 6. F. Abraham mórtuus est, et Prophétæ: et tu dicis: Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in æternum. *Ibid.*

Ant. 4. E. Si ego glorífico me ipsum, glória mea nihil est: est Pater meus qui gloríficat me. *Ibid.*

Ant. 5. a. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum; vidit et gavísus est. *Ib.*

Ant. 2. D. Amen, amen dico vobis, ántequàm Abraham fíeret, ego sum. *Ibid.*

Capitulum. Jerem. 15.

NOLI, (Dómine,) in patiéntiâ tuâ suscípere me: scito quóniàm sustínui propter te oppróbrium.

℟. Cum his, *pag.* 209.

Hymnus Vexilla, *infrà*, pag. 216.

℣. Miserére meî, Deus, quóniàm conculcávit me homo: ℟. Totâ die impugnans tribulávit me. *Ps.* 55.

Ad Magnífic. *Ant.* 3. a. Tulérunt lápides, ut jácerent in eum: Jesus autem abscondit se, et exívit de templo. *Joan.* 8.

COMMUNE TEMPORIS PASSIONIS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Fílium hóminis tradendum in manus hóminum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 17.

Ps. Veníte. 2. *in cujus fine non dicitur.* Glória Patri. *sed reincipitur invitatorium integrum.*

HYMNUS. S. V.

LUGETE mœstis cántibus,
Christi dolóres plángite:
Duræ neci natum Deo
Ingráta turba déstinat.

Orbis suprémus Arbiter
Dijudicandus sístitur:
Summus sacerdos, ímpiâ
Cadit sacerdótum manu.

Qui nostra rupit víncula,
Duris ligátur vínculis;
Divis adorandum caput
Miles scelestus pércutit.

Ah! parce corpus ínnocens,
Lictor, flagellis scíndere;
Quid vulnus addis vúlneri?
Jam penè totum vulnus est.

Crucis tremens sub póndere,
Gressus labantes vix trahit;
Quem stipat aula cœlitum,
Datur comes latrónibus.

Clavis manus, clavis pedes
Confossus hæret stípiti:
Sed quàm sui tenáciùs
Amóris hæret vínculis!

Qui rupe fontes élicit,
Ardens siti consúmitur:
Sed major urébat sitis;
Erat sitis, mundi salus.

Sit hæc dolórum pars levis;
Acerbióra pértulit,

Dum mente præsagâ videt
Ináne mortis præmium.
Fac, Christe, ne sint írrita
Tormenta, quæ perpessus es;
Ne, morte contemptâ Dei,
Te sentiámus víndicem.
Qui nos creávit laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Qui nos foves, laus, Spíritus:
Uni Deo sit glória. Amen.

Psal. secundùm Feriam.

Ant. ℣. *et* ℞℞. *ut infrà.*

Feriâ II. et V.

Ant. 3. c. Circumdedérunt me canes multi, concílium malignántium obsédit me. *Ps.* 21.

℣. Captábunt in ánimā justi: ℞. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

℞. j. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótū, et damnábunt eum morte, et tradent eum géntibus; * Illúdent ei, et cónspuent eum, et flagellábunt eum, et interfícient eum. ℣. Sicut ovis ad occisiónem ducétur;... et non apériet os suum. * Illúdent. *Marc.* 10. *Is.* 53.

℞. ij. Sument Fílii Israel de sánguine agni, ac ponent super utrumque postem, et in superlimináribus domórum:... * Erit autem sanguis in signum,... nec erit plaga disperdens. ℣. Justificáti in sánguine (Christi), salvi érimus ab irâ per ipsum. * Erit. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

℞. iij. *in Proprio.*

℣. *Sacerd.* Vidébo sánguinem, ℞. Et transibo vos. *Exod.* 12.

Feriâ III. et VI.

Ant. 7. c. Ecce loquentur in ore suo (inimíci mei,) et gládius in lábiis eórum. *Ps.* 58.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis detrahébāt mihi; ℞. Quóniàm sequébar bonitátē. *Ps.* 37.

℞. j. Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei; adversùm me cogitábant mala mihi: * Verbum iníquum constituérunt adversum me. ℣. Ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est. * Verbum. *Ps.* 40. *Joan.* 15.

℞. ij. Réspice inimícos meos, quóniàm multiplicáti sunt, et ódio iníquo odérunt me. * Custódi, Dómine, ánimam meam, et érue me. ℣. Nunc vidérunt et odérunt et me et patrem meum. * Custódi. *Psalm.* 24. *Joan.* 15.

℞. iij. *in Proprio.*

℣. *Sacerd* Dómine, recordáre meî,... ℞. Et tuére me ab his qui persequuntur me. *Jer.* 15.

Feriâ IV. et Sabbato.

Ant 4. d. Dixérunt inimíci mei... Deus derelíquit eum; persequímini et comprehéndite eum. *Ps.* 70.

℣. Líbera me à persequéntibus me, ℞. Quià confortáti sunt super me. *Ps.* 141.

℞. j. Deus meus es tu: * Ne discésseris à me, quóniàm tribulátio próxima est; quóniàm non est qui ádjuvet. ℣. Venit hora: ecce fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. * Ne discésseris. *Ps.* 21. *Marc.* 14.

℞. ij. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * Ad defensiónem meam cónspice. ℣. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater salvífica me ex hâc horâ. * Ad defensionem. *Ps.* 21. *Joan.* 12.

℞. iij. *in Proprio.*

℣. *Sacerd.* Restítue ánimam

meam à malignitáte eórũ, ℟. A leónibus únicam meam. *Ps.* 34.

AD LAUDES.

CANTICUM. Is. 53.

NON est spécies ei, neque decor : * et vídimus eum, et non erat aspectus; et desiderávimus eum:

Despectum, et novíssimum virórum, * virum dolórum, et scientem infirmitátem.

Et quasì abscónditus vultus ejus et despectus, * undè nec reputávimus eum.

Verè languóres nostros ipse tulit, * et dolóres nostros ipse portávit.

Et nos putávimus eum quasì leprósum, * et percussum à Deo et humiliátum.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * attrítus est propter scélera nostra.

Disciplína pacis nostræ super eum, * et livóre ejus sanáti sumus.

Omnes nos quasì oves errávimus : * unusquisque in viam suam declinávit.

Et pósuit Dóminus in eo * iniquitátem ómnium nostrûm.

Oblátus est quià ipse vóluit, * et non apéruit os suum.

Sicut ovis ad occisiónem ducétur, * et quasì agnus coràm tondente se obmutescet....

Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte... * et cum scelerátis reputátus est.

Et ipse peccáta multórum tulit, * et pro transgressóribus rogávit.

Ant. 6. F. Christus dilexit nos, et trádidit semetipsum pro nobis, oblatiónem et hóstiam Deo. *Ephes.* 5.

Capitulum. Jerem. 11.

COGITAVERUNT super me consília dicentes: Mittámus lignum in panem ejus; et eradámus eum de terrâ vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

HYMNUS. C.

DUM, Christe, confixus cruci
Agis suprémos spíritus,
Fac nos salúbri fígere
Intenta ligno lúmina.

Anguis venéno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera
Pendentis è celsâ trabe
Sanábit aspectus Dei.

Hìc nos olympo párturis;
Hìc Mártyres formas tuos;
Hìc último sanctam fidem
Fundas amóris pígnore.

Hìnc cuncta terrárum, suo
Regnátor ut sedens throno,
Utrinque protensæ manûs
Virtúte divínâ trahis.

Nos ergò cœlestis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque complexos crucis
Tuo rigári sánguine.

O spes salútis ómnium,
Crux vera mundi glória,
Infixa semper hæreas
Imisque regnes córdibus.

Qui nos creavit, laus Patri,
Qui nos redémit, Fílio,
Qui nos foves, laus, Spíritus,
Uni Deo sit glória. Amen.

℣. Holocaustum et pro peccáto non postulasti: ℟. Tunc dixi: Ecce vénio. *Ps.* 39.

Ant. ad Benedict. *in Proprio.*

Preces flexis genibus, p. 6.

Non fiunt Suffragia.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Persecútus est inimícus ánimam meam, humiliávit in terrâ vitam meam. *Ps.* 142.

Capitulum. Hebr. 2.

DECEBAT eum, propter quem ómnia, et per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummáre.

Cætera in Ordinario, p. 9.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Omnes subsannant me, Dómine, quià jam olim loquor, vocíferans iniquitátem, et vastitátem clámito. *Jerem.* 20.

Capitulum. Jerem. 18.

FODERUNT fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem.

℟. *br.* Erue à frámeâ, Deus, * Animam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam * Animam. Erue. *Ps.* 21.

℣. Effunde frámeam, ℟. Et conclúde advérsùs eos, qui persequuntur me. *Ps.* 34.

Preces flexis genibus, p. 13.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Vocávi amícos meos, et ipsi decepérunt me. *Threni.* 1.

Capitulum. Threni. 1.

FACTUS sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absynthio.

℟. *br.* Posuérunt adversùm me. * Mala pro bonis. Posuérunt. ℣. Et ódium pro dilectióne meâ. * Mala. Posuérunt. *Ps.* 108.

℣. Totâ die verba mea execrabantur : ℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Ps.* 55.

Preces flexis genibus, p. 13.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Audisti oppróbrium eórum Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum. Jerem. 20.

AUDIVI contumélias multórum et terrórem in circúitu : Persequímini, et persequámur eum : ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei, et custodientes latus meum : si quo modo decipiátur, et prævaleámus adversùs eum, et consequámur ultiónem ex eo.

℟. *br.* Eripe me de inimícis meis, * Deus meus. Eripe. ℣. Et ab insurgéntibus in me líbera me. * Deus. Eripe. *Ps.* 58.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam : ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. *Ps.* 25.

Preces flexis genibus, p. 13.

AD VESPERAS.

Ant. 4. a. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me : júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Capitulum. Jerem. 11.

TU Dómine sábaoth, qui júdicas justè, et probas renes et corda, vídeam ultiónem

tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me! * Réspice et exaudi me, Dómine Deus meus. ℣. Tempus meum prope est. * Réspice. Usquequò. *Ps.* 12. *Matth.* 26.

HYMNUS.

Vexilla regis pródeunt,
Fulget crucis mystérium,
Quo carne carnis cónditor
Suspensus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine
Manávit undâ et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpurâ,
Electa digno stípite,
Tam sancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore,
Auge piis justítiam,
Reisque dona véniam.

Te, summa Deus Trínitas,
Collaudet omnis Spíritus:
Quos per crucis mystérium
Salvas, rege per sécula. Amen.

℣. Averte mala inimícis meis, (Dómine,) ℟. Et in veritáte tuâ disperde illos. *Ps.* 53.

Ant. ad Magníf. *in Proprio.*
Preces flexis genibus, pag. 6.
Non fiunt Suffragia.

AD COMPLETORIUM.

Ut notatur in Ordinario, p. 15.

FERIA SECUNDA.

De Jeremíâ Prophétâ.

Lectio j. Cap. 2.

Et nunc quid tibi vis in viâ Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum viâ Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide quià malum et amárum est reliquisse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem meî apud te, dicit Dóminus Deus exercítuũ. A século confregisti jugum meũ, rupisti víncula mea, et dixisti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam electam, omne semen verum: quómodò ergo conversa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitate tuâ coràm me. Hæc dicit.

℟℟. *Ut notantur in Communi Temp. Passionis*, p. 213.

Lectio ij.

Verterunt ad me tergum, et non fáciem, et in témpore afflictiónis suæ dicent: Surge, et líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecisti tibi? Surgant et líberent te in témpore afflictiónis tuæ: secundùm númerum quippè civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício contén-

dere? omnes dereliquistis me, dicit Dóminus. Frustrà percussi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester Prophétas vestros; quasì leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quarè ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultrà ad te? Numquid obliviscétur virgo ornamenti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? Pópulus verò meus oblítus est meî diébus innúmeris.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

In illo témpore; Misérunt Príncipes et Pharisæi ministros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 31. §. 8. 9.

Principes illi, audítâ multitúdinis fide, et eo múrmure quo Christus glorificabátur, misérunt ministros ut apprehénderent eum. Quem apprehénderent? Adhùc nolentem. Quià ergo non póterant apprehéndere nolentem, missi sunt ut audírent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jesus: Adhùc módicum tempus vobiscum sum. Quod modò vultis fácere, factúri estis, sed non modò: quià modò nolo. Quarè adhùc modò nolo? quià adhùc módicum tempus vobiscum sum: et tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad passiónem meam. Quærétis me, et non inveniétis; et ubì sum ego, vos non potestis veníre. Hìc jam resurrectiónem suam prædixit. Noluérunt enim agnóscere præsentem, et pósteà quæsiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem.

℟. Adhùc módicum tempus vobiscum sum: et vado ad eum, qui me misit. * Quærétis me, et non inveniétis. ℣. Despexistis omne consílium meum, et increpatiónes meas neglexistis. * Quærétis. Adhùc. *Joan.* 7. *Prov.* 1.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Stabat Jesus, et clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me et bibat. *Joan.* 7.

ORATIO.

Imploramus in jejúnio, Dómine, misericórdiam tuam; ut te, qui fons es misericórdiæ, toto desidério sitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Eboracensi.

Anno 1466.

Invidia est felicitátis aliénæ ódium, de quâ oriuntur detráctio, murmurátio, dissénsio, perversa judícia, et simília.

Ad Magníf. *Ant.* 4. *E.* Qui credit in me, sicut dicit scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

ORATIO.

Clamantium ad te, quæsumus Dõne, preces dignanter exaudi; ut sicut Ninívitis in afflictióne pósitis pepercisti;

ità et nobis in præsenti tribulatióne succurras; Per.

FERIA TERTIA.

De Jeremíâ Prophétâ.

Lectio j. Cap. 4.

Si revérteris Israel, ait Dóminus, ad me convértere: si abstúleris offendícula tua à fácie meâ, non commovéberis. Et jurábis: Vivit Dóminus, in veritáte, et in judício, et in justítiâ: et benedícent eum gentes, ipsumque laudábunt. Hæc enim dicit Dóminus viro Juda et Jerúsalem: Nováte vobis novále, et nolíte sérere super spinas: circumcidímini Dómino, et auferte præpútia córdium vestrórum, viri Juda, et habitatóres Jerúsalem: ne fortè egrediátur ut ignis indignátio mea, et succendátur, et non sit qui extinguat, propter malítiam cogitatiónum vestrárum. Annuntiáte in Juda, et in Jerúsalem audítum fácite: loquímini et cánite tubâ in terrâ: clamáte fórtiter, et dícite: Congregámini, et ingrediámur civitátes munítas. Leváte signum in Sion. Confortámini, nolíte stare, quià malum ego addúco ab Aquilóne, et contritiónem magnam.

Lectio ij.

Et dixi: Heu, heu, heu, Dómine Deus, érgone decepisti pópulum istum et Jerúsalem, dicens: Pax erit vobis: et ecce pervénit gládius usquè ad ánimam? In témpore illo dicétur pópulo huic et Jerúsalem: Ventus urens in viis, quæ sunt in deserto viæ fíliæ pópuli mei: non ad ventilandum et ad purgandum. Spíritus plenus ex his véniet mihi: et nunc ego loquar judícia mea cum eis. Ecce quasì nubes ascendet, et quasì tempestas currus ejus: velocióres áquilis equi illíus: væ nobis quóniàm vastáti sumus. Lava à malítiâ cor tuum, Jerúsalem, ut salva fias: úsquequò morabuntur in te cogitatiónes nóxiæ?

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

In illo témpore; Ambulábat Jesus in Galilæam, non enim volébat in Judæam ambuláre: quià quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 28. §. 1.

Christus manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quandò ergò látuit ut homo, non poténtiam perdidisse putandus est, sed exemplum infirmitáti præbuisse. Ille enim quandò vóluit, detentus est, quandò vóluit, occísus est. Sed quóniàm futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem quam habébat ipse Deus noster: quòd latébat; quòd se tanquàm ne occiderétur occultábat; hoc indicábat factúra esse membra sua; in quibus útique membris suis ipse erat. Non enim Christus in cápite, et non in córpore, sed Christus totus in cápite et in córpore.

℟. Non potest mundus odis-

se vos, me autem odit: * Quià ego testimónium perhíbeo de illo quòd ópera ejus mala sunt. ℣. Os peccatóris, et os dolósi super me apertum est. * Quià. Non potest. *Joan.* 7. *Ps.* 108.

Ad Bened. *Ant.* 7. d. Transi hinc, et vade in Judæam, ut et discípuli tui vídeant ópera tua, quæ facis. *Joan.* 7.

ORATIO.

AUXILIARE, Dómine, pópulo tuo: ut sacræ devotiónis profíciens incrementis, et tuo semper múnere gubernétur; et ad redemptiónis ætérnæ pertíneat, te ducente, consórtium; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Eboracensi.

Anno 1466.

GULA est immoderátus amor delectatiónis secundùm gustum in cibo et potu, in quâ... peccátur... in témpore... in quantitáte... in aviditáte.... et in curiósâ et exquisítâ alimentórum præparatióne.

Ad Magníf. *Ant.* 3. à. Ego non ascendo ad diem festum istum: quià meum tempus nondùm implétum est. *Joan.* 7.

ORATIO.

SUSCIPE, mísericors Dómine, súpplicum preces; et secundùm multitúdinem indulgentiárum tuárum ab ómnibus nos absolve peccátis; ut ad ómnia pietátis ópera, te parcente, reparémur; et quos véniâ féceris innocentes, auxílio fácias efficáces; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Jeremíâ Prophétâ.

Lectio j. Cap. 5.

CIRCUITE vias Jerúsalem, et aspícite, et consideráte, et quærite in pláteis ejus, an inveniátis virum facientem judícium, et quærentem fidem: et propítius ero ei. Quòd si étiam, Vivit Dóminus, díxerint: et hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui respíciunt fidem: percussisti eos et non doluérunt: attrivisti eos, et renuérunt accípere disciplínam: induravérunt fácies suas suprà petram, et noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórsitan páuperes sunt et stulti, ignorantes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, et loquar eis: ipsi enim cognovérunt viam Dómini: judícium Dei sui. Et ecce magìs hi simul confregérunt jugum, rupérunt víncula.

Lectio ij.

SUPER quo propítius tibi esse pótero? fílii tui dereliquérunt me, et jurant in his, qui non sunt dii: saturávi eos, et mœcháti sunt, et in domo meretrícis luxuriabantur. Equi amatóres, et emissárii facti sunt. Unusquisque ad uxórem próximi sui hinniébat. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus? et in gente tali non ulciscétur ánima mea? Ascéndite muros ejus, et dissipáte, consummatiónem autem nolíte fácere: auferte propágines ejus, quià non sunt Dómini. Prævaricatióne enim prævaricáta est in me domus Israel, et domus

Juda, ait Dóminus. Negavérunt Dóminum, et dixérunt: Non est ipse: neque véniet super nos malum: gládium et famem non vidébimus. Prophétæ fuérunt in ventum locúti et responsum non fuit in eis: hæc ergo evénient illis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

In illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 48. *n.* 2. 4. 5.

Encænia festívitas erat dedicatiónis templi. Illũ enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant. Dicébant ei: Quousquè ánimam, nostrã tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Respondit eis Jesus: Loquor vobis et non créditis: ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me; sed vos non créditis, quià non estis ex óvibus meis. Didicistis quæ sint oves, estóte oves. Oves credendo sunt, oves pastórem sequendo sunt, oves redemptórẽ non contemnendo sunt, oves per óstium intrando sunt, oves exeundo et páscua inveniendo sunt, oves vitâ ætérnâ perfruendo sunt. Oves meæ vocem meam áudiunt, et cognosco eas, et sequuntur me. Et ego vitam æternam do eis. Ecce sunt páscua. Si recólitis, supériùs díxerat: Et ingrediétur, et egrediétur et páscua véniet. Ingressi sumus credendo, egrédimur moriendo. Sed quómodò per óstium fídei ingressi sumus, sic fidéles de córpore exeámus: sic enim per ipsum óstium egrédimur, ut páscuà inveníre possímus. Bona páscua, vita æterna dícitur: ibi nulla herba arescit, totum viret, totum viget.

℟. Opera, quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quià non estis ex óvibus meis. ℣. Ecce ego júdico inter pecus et pecus, aríetum, et hircórum, * Sed vos. Opera. *Joan.* 10. *Ezech.* 34.

Ad Bened. *Ant.* 7. *d.* Si non fácio ópera Patris mei, nolíte crédere mihi. *Joan.* 10.

ORATIO.

Sanctificato hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illustra: et quibus devotiónis præstas affectum, præbe supplicántibus piũ benignus audítum; Per.

CANON.

Ex Concílio Eboracensi.

Anno 1466.

Ira est appetítus vindictæ et nocumenti aliéni, quæ cùm persevérat in corde, fit ódium; de quâ oriuntur persecutiónes verbórum et factórũm, plagæ, homicídia et simília.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite, ut cognoscátis, et credátis quià Pater in me est, et ego in Patre. *Joan.* 10.

ORATIO.

Deus, qui misericórdiæ jánuam in te sperántibus pa-

tére voluisti; réspice in nos, et miserére nostri: ut qui voluntátis tuæ viam, te donante, séquimur, à vitæ nunquàm sémitis deviémus; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Jeremíâ Prophétâ.

Lectio j. Cap. 6.

ERUDIRE, Jerúsalem, ne fortè recédat ánima mea à te, ne fortè ponam te desertam, terram inhabitábilē. Hæc dicit Dóminus exercítuum: usquè adracémum cólligent quasì in víneâ relíquias Israel: converte manum tuam quasì vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? et quem contestábor ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, et audíre non possunt. Ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium: et non suscípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus sum, laborávi sústinens: effunde super párvulum forìs, et super consílium júvenum simul: vir enim cum muliere capiétur, senex cum pleno diérum.

Lectio ij.

ET transíbunt domus eórum ad álteros, agri et uxóres páriter: quià extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dóminus. A minóre quippè usquè ad majórem omnes avarítiæ student: et à Prophétâ usquè ad sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem fíliæ pópuli mei cum ignomíniâ, dicentes: Pax, pax: Et non erat pax. Confúsi sunt, quià abominatiónem fecérunt: quin pótiùs confusióne non sunt confúsi, et erubéscere nesciérunt. Quamobrē cadent inter ruentes: in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Hæc dicit Dóminus: State super vias, et vidéte, et interrogáte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, et ambuláte in eâ: et inveniétis refrigérium animábus vestris. Et dixérunt: Non ambulábimus.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.
Lib. 2. *Hom.* 33. *in Evang.* §. 2.

LIQUET, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergo sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat, sed hos jam per pœniténtiam cónterens, flebat. Capillos ad compositiónem vultûs exhibúerat: sed jam capillis lácrymas tergébat. Ore superba díxerat: sed pedes Dómini ósculans, hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergo in se hábuit oblectamenta, tot de se invénit holocausta. Convertit ad virtútum númerum, númerum críminum: ut totum servíret Deo in pœniténtiâ, quidquid ex se Deum contémpserat in culpâ.

℟. Cœpérunt qui simul accumbébant, dícere intrà se:

Quis est hic, qui étiam peccáta dimittit? Dixit autem ad mulíerem : fides tua te salvam fecit : * Vade in pace. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, et quasì nébulam peccáta tua. * Vade. Cœpérunt. *Luc.* 7. *Isai.* 44.

Ad Bened. *Ant.* 1. f. Oleo caput meum non unxisti : hæc autem unguento unxit pedes meos. *Luc.* 7.

ORATIO.

DEUS, qui multùm diligéntibus, multa peccáta remittis : infunde córdibus nostris tui amóris affectum ; ut ab ómnibus peccátis nostris tuâ misericórdiâ liberémur ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Eboracensi.

Anno 1466.

ACEDIA est tædium boni spirituális ; ex quâ homo nec in Deo, nec in divínis láudibus delectátur ; ex quâ sequuntur ignávia, pusillanímitas, desperátio et simília.

FERIA SEXTA.

COMPASSIO B. M. V.

Duplex-minus.

Psalmi de Feriâ in toto Officio.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. Fília pópuli mei... luctum unigéniti fac tibi ; planctum amárum. *Jerem.* 6.

Ant. 8. c. Deduc quasì torrentem lácrymas per diem et noctem ; non des réquiem tibi ; neque táceat pupilla óculi tui. *Thren.* 2.

Ant. 3. a. Lácrymæ ejus in maxillis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren.* 1.

Ant. 6. *C.* Ipsa oppressa amaritúdine... egressus est à fíliâ Sion omnis decor ejus. *Ibid.*

Ant. Gemens conversa est retrorsùm .. depósita est vehementer, non habens consolatórem. *Ibid.*

Capitulum. Ruth. 1.

NE vocétis me Noémi, id est pulchram ; sed vocáte me Mara, id est amáram, quià amaritúdine valdè replévit me Omnípotens.

℟. Numquid rex non est tibi.... quià comprehendit te dolor sicut parturientem? * Dole, et sátage, fília Sion, quasì partúriens ; quià... liberáberis, rédimet te Dóminus. ℣. Nonne hæc opórtuit pati Christum et ita intráre in glóriam suam? * Dole. *Mich.* 4. *Luc.* 24.

Non dicit. Glória, *sed repetitur* ℟. Numquid.

HYMNUS. H. V. E.

DUM spargit aram sánguine
Jesus salútis hóstia,
Præsens dolóris æmulum
María pectus ímmolat.

Capùt cruentum Fílii,
Matris corónat vérticem :
Clavis iisdem fígitur
Christus Cruci, Christo parens.

O passiónis mútuæ,
Jesu, María, cónscii ;
Alterna vobis vúlnera
Inferre tandem párcite.

Quem vos dolétis, noster est
Error furorque críminum :
Totum scelus faténtibus
Partem dolóris réddite.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,

Cum Patre cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Anima mea turbáta est valdè : ℟. Sed tu, Dómine, úsquequò? *Ps.* 6.

Ad Magnif. *Ant.* 5. C. Vide, Dómine, quóniàm tríbulor, conturbátus est venter meus; subversum est cor meum in memetipsâ, quóniàm amaritúdine plena sum. *Thren.* 1.

Oratio infrà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Remittuntur ei peccáta multa, quóniàm dilexit multùm. *Luc.* 7.

℣. Miserére meî, Deus, quóniàm conculcávit me homo : ℟. Totâ die impugnans tribulávit me. *Ps.* 55.

ORATIO.

Deus, qui non solùm peccántibus véniam tríbuis, sed étiam præmia pœniténtibus impertíris; quod pérpeti malis opéribus promerémur, ineffábili pietáte depelle : ut nos ad tuæ majestátis cultum, et sálubri timóre dispónas, et sancto amóre perdúcas; Per Dóminũ.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Ordinario.

Hymnus Virgo Dei génitrix.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Jesum cujus Matris ánimam pertransívit gládius, * Veníte, adorémus. *Luc.* 2.

Psalmus Veníte.

Hymnus Dùm spargit, *suprà.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, et óculus meus dedúcens aquas, quià longè factus est à me consolátor. *Thren.* 1.

Ant. 6. c. Dolor meus super dolórem; in me cor meum mœrens. *Jerem.* 8.

Ant. 7. c. Vocem meam audísti, Dómine; ne avertas aurem tuam à singultu meo et clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum:... ℟. Quià factus es spes mea. *Ps.* 60.

De Jeremiâ Prophétâ.

Lectio j. Cap. 7.

Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israel : Bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra : et habitábo vobiscum in loco isto. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicentes : Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Quóniàm si benè direxéritis vias vestras, et stúdia vestra : si fecéritis judícium inter virum et próximum ejus, ádvenæ, et pupillo, et víduæ non fecéritis calúmniam, nec sánguinem innocentem effudéritis in loco hoc, et post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetipsis : habitábo vobiscum in loco isto : in terrâ quam dedi pátribus vestris à século et usquè in séculum.

℟. Erit in die illâ, dicit Dóminus Deus; Occidet sol in merídie, et tenebréscere fáciã terram in die lúminis; et convertam festivitátes vestras in luctum... Et * Ponam (diem) eam quasì luctum unigéniti, et novíssima ejus quasì diem amárum. ℣. Fílius hóminis traden-

dus est in manus hóminum; et occídent eum. * Ponam. *Amos* 8. *Matth.* 17.

Lectio ij.

ECCE vos confíditis vobis in sermónibus mendácii, qui non próderunt vobis: furári, occídere, adulterári, juráre mendáciter, libáre Báalim, et ire post deos aliénos, quos ignorátis. Et venistis, et stetistis coràm me in domo hâc in quâ invocátum est nomen meũ, et dixistis: Liberáti sumus eò quòd fecérimus omnes abominatiónes istas. Numquid ergò spelunca latrónum facta est domus ista, in quâ invocátum est nomen meum in óculis vestris? Ego, ego sum: Ego vidi, dicit Dóminus. Ite ad locum meum in Silo, ubì habitávit nomen meum à princípio: et vidéte quæ fécerim ei propter malítiam pópuli mei Israel.

℟. Multiplicátæ sunt mihi víduæ (Jerúsalem) super arénam maris: * Induxi eis super matrem adolescentis vastatórem merídie.... Defécit ánima ejus; óccidit ei sol, cùm adhùc esset dies: confúsa est et erúbuit. ℣. Ecce vénient dies in quibus dicent: Beátæ stériles, et ventres qui non genuérunt, et úbera quæ non lactavérunt: * Induxi. *Jerem.* 15. *Luc.* 23.

Lectio iij. Cap. 8.

A DAN audítus est frémitus equórum ejus; à voce hinnítuum pugnatórum ejus commóta est omnis terra: et venérunt, et devoravérunt terram et plenitúdinem ejus, urbem et habitatóres ejus. Quià ecce ego mittam vobis serpentes régulos, quibus non est incantátio; et mordébunt vos, ait Dóminus. Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. Ecce vox clamóris fíliæ pópuli mei de terrâ longinquâ: Numquid Dóminus non est in Sion? aut rex ejus non est in eâ? Quarè ergò me ad iracúndiam concitavérunt in sculptílibus suis, et in vanitátibus aliénis? Tránsiit messis, finíta est æstas, et nos salváti non sumus. Super contritióne fíliæ pópuli mei contrítus sum et contristátus; stupor obtínuit me. Numquid resína non est in Gálaad? aut médicus non est ibì? Quarè ígitur non est obducta cicátrix fíliæ pópuli mei.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem et diem, et non táceant: * Quóniàm contritióne magnâ contríta est virgo fília pópuli mei, plagâ péssimâ vehementer. ℣. Tristítia mihi magna est, et contínuus dolor cordi meo. * Quóniàm. *Repetit.* ℟. Dedúcant. *Jerem.* 14. *Rom.* 9.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Dóleo super te... Decóre nimìs, et amábilis. Sicut mater únicum amat fílium suum, ità ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. d. Fili mi; quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te? *Ibid.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, (Dómine) in pace récipi spíritum meum; éxpedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit in te ánima mea; quàm multiplíciter tibi caro

mea! ℟. Adhæsit ánima mea post te. *Ps.* 62.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. de 12. *Prærog. B. M. V. n.* 14.

Lectio iv.

MARTYRIUM Vírginis tam in Simeónis prophetíâ, quàm in ipsâ Domínicæ Passiónis históriâ commendátur. Pósitus est hic, ait sanctus senex de párvulo Jesu, in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, non nisi eam pertránsiens carnem Fílii tui penetráret.

℟. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? Cui exæquábo te et consolábor te, virgo fília Sion? magna est enim velut mare contrítio tua: * Quis medébitur tuî? ℣. Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. * Quis. *Thren.* 1. *Luc.* 2.

Lectio v. n. 15.

ET quidem, posteáquàm emísit spíritum tuus ille Jesus, ómnium quidē, sed speciáliter tuus; ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis lánceа, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non posset, apéruit latus; sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírùm ánima jàm ibì non erat, sed tua planè indè nequíbat avelli. Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plus quàm mártyrem non immérito prædicémus, in quâ nimírùm corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis affectus.

℟. Sedérunt in terrâ; conticuérunt senes fíliæ Sion; conspersérunt cínere cápita sua...... * Abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalē. ℣. Sequebátur (Jesum) multa turba pópuli et mulíerum quæ plangébant et lamentabantur. * Abjecérunt. *Thren.* 2. *Luc.* 23.

Lectio vj.

AN non tibi plus quàm gládius fuit sermo ille, revérà pertránsiens ánimam, et pertingens usquè ad divisiónem ánimæ et spíritûs: Mulier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joannes tibi pro Jesu tráditur, servus pro dómino, discípulus pro magistro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio; quandò et nostra, licèt sáxea, licèt férrea péctora sola recordátio scindit?

℟. Suprà modum mater mirábilis.... bono ánimo ferébat propter spem quam in Deum habébat... * Femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens. ℣. (Stabat) juxtà crucem Jesu mater ejus: * Femíneæ. *Repetitur* ℟. *Suprà.* 2. *Mach.* 7. *Joan.* 19.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Nemo gáudeat super me desolátam:... clamábo ad Altíssimum. *Bar.* 4.

Ant. 2. D. Oculus meus afflictus est nec tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret et vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. Non repellet in sempitérnum Dóminus; quià si abjécit, et miserébitur secundùm multitúdinem miseratiónum suárum. *Thren.* 3.

℣. In umbrâ alárum tuárum sperábo (Dómine:) ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore: Stabant juxtà crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De instit. Virg. c. 7. n. 48.

Claudite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Christus loquátur. Testátur de cruce Dóminus Jesus, et paulisper públicam differt salútem, ne matrem inhonóram relinquat. Subscríbitur Joannes testamento Christi: legátur matri pudóris defénsio, testimónium integritátis: legátur et discípulo matris custódia, pietátis grátiâ commendatur. Ex illo suscépit eam discípulus in suâ. Non útique Christus faciébat divórtium, non María relinquébat virum. Sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem fílii hærédem, integritátis sciret esse custódem? Stabat antè crucem mater, et fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quem sciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Cum vidisset Jesus matrē et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: * Múlier, ecce filius tuus. ℣. Refrigerábit te, et dabit delícias ánimæ tuæ. * Múlier *Joan.* 19. *Prov.* 29.

Lectio viij.

Stabat non degéneri mater spectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater se persecutóribus offerébat. Si hoc solùm esset ut antè Fílium prosternerétur, laudandus pietátis affectus, quòd Fílio superstes esse nolebat: sin verò, ut cum Fílio morerétur, cum eódem gestiébat resúrgere, non ignára mystérii quòd genuisset resurrectúrum: simul quæ público úsui impendi mortem Fílii nóverat, præstolabátur si fortè étiam suâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Christi pássio adjutório non éguit, sicut ipse Dóminus longè antè prædixit: Et respexi, et non erat auxiliátor; et attendi, et nemo suscipiébat; et liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergò extorquéri pótuit intégritas Maríæ quæ, fugiéntibus Apóstolis, supplícia non metuébat, sed ipsa se offerébat perículis?

℟. Dicit (Jesus) discípulo: Ecce mater tua; et * Ex illâ horâ accépit eam discípulus in suâ. ℣. Cúm accéperit Deus ánimam meam,... honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus. * Ex illâ. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 11.

In illo témpore; Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium adversùs Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quià hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 49. §. 26.

Dicebant: Quid fácimus? nec tamen dicébant: Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent, quàm quómodò sibi consúlerent ne periírent: et tamen timébant, et quasì consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quià hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum, et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam æternam non cogitavérunt; ac sic utrũque amisérunt. Nam et Románi post Dómini passiónem et glorificatiónem, tulérunt eis et locum et gentem, expugnando et transferendo; et illud eos séquitur quod álibì dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. Omnis turba eórum qui simul áderant ad spectáculum istud et vidébant quæ fiébant, * Percutientes péctora sua revertebantur. Stabant autem omnes noti (Jesu) à longè. ℣. Plangent eum planctu, quasì super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. * Percutientes. *Repetit.* ℟. Omnis. *Luc.* 23. *Zachar.* 12.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sac.* Quámdiù ponam consília in ánimâ meâ, ℟. Dolórem in corde meo per diem? *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 5. C. O vos omnes qui transítis per viam atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus. *Thren.* 1.

Ant. 2. D. Numquid oblivisci potest múlier infantem suum ut non misereátur filio úteri sui? *Is.* 49.

Ant. 1. *f.* Defecérunt præ lácrymis óculi mei: conturbáta sunt víscera mea. *Thren.* 2.

Cant. Non est species, *p.* 214.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt óculi mei suspicientes in excelsum: Dómine vim pátior. *Is.* 38.

Ant. 4. D. Repléti sunt lumbi mei dolóre: angústia possédit me sicut angústia parturientis. *Is.* 21.

Capitulum. Thren. 2.

Consurge, (Fília Sion) lauda in nocte in princípio vigiliárum: effunde sicut aquam cor tuum antè conspectum Dómini: leva ád eum manus tuas.

HYMNUS. H. V. E.

Illæsa, te, puérpera,
Non fécerat matrem dolor:
Nascente, quem nescíveras,
Orbáta sentis, Fílio.

Dum te salútat últimùm,
Natoque tradit álteri,
Natumque tradit álterum,
In morte Christum párturis.

Non ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas;

Silensque plus novit pati
Virtus dolóre fórtior.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Dùm turbábitur terra...
℟. Deus in médio ejus; non commovébitur. *Ps.* 45.

Ad Bened. *Ant.* 7. G. Fortis est ut mors diléctio.... Aquæ multæ non potuérũt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cantic.* 8.

ORATIO.

Da, quæsumus, Dómine, córdibus nostris íntimum veræ pietátis affectum; ut in tui Fílii passióne sanctíssimæ matri ejus dignè compatientes, salutáris mystérii fructum percípere mereámur; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eũ. *Joan.* 11.

℣. Holocaustum et pro peccáto non postulasti: ℟. Tunc dixi: Ecce vénio. *Ps.* 39.

ORATIO.

Tuæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illustra; ut semper in regendis áctibus et móribus potióra probantes; et quod nocet fúgere, et quod prodest elígere, te inspirante, possímus: Per Dóminum.

Ad Horas Doxologia Qui natus es.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Numquid.

In ℟. *br.* ℣. Quí natus es de Mariâ Vírgine. *Non dicitur* Glória Patri.

CANON.

Ex Synodo Coloniensi.

Anno 1423. *Can.* 11.

Ad glóriam sanctæ et intemerátæ Vírginis Dei genitrícis, pro míseris peccatóribus Fílium suum crucifixum assíduè deprecantis, necnon ad honórem illíus angústiæ et dolóris, dum Redemptor noster Jesus Christus, expansis mánibus in arâ Crucis pro salúte nostrâ immolátus, matrem suã benedictam dilectíssimo discípulo suo Joanni Evangelistæ commendávit; et præsertìm ut profanórum hæreticórum perfídia retundátur, qui imágines ad laudem crucifixi et gloriósæ Vírginis dedicátas combúrere minimè formidárunt; Festum commemoratiónis præfátæ angústiæ et dolóris Beátæ Maríæ Vírginis síngulis annis celebrétur.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Defecérunt.

Capitulum. Job. 5.

Interiora mea efferbuérunt absque ullâ réquie: prævenérunt me dies afflictiónis: mœrens incedébam.

℟. *br.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. Tribulatiónẽ. ℣. Circumdedérunt me dolóres mortis. * Et dolórem. ℟. Tribulatiónem. *Ps.* 114.

℣. Sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: ℟. Et qui consolarétur, et non invéni. *Ps.* 60.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt.

Capitulum. Thren. 3.

INUNDAVERUNT aquæ super caput meum; dixi: Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo.

℟. *br.* Usquequò, Deus, * Improperábit inímicus? Usquequò. ℣. Irrítat adversárius nomen tuum in finem? * Improperábit. ℟. Usquequò. *Ps.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et salvum fac fílium ancillæ tuæ. *Ps* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. D. Repléti sunt.

Capitulum. Jerem. 4.

VOCEM quàsi parturientis audívi, angústias ut puérperæ: vox fíliæ Sion intermorientis expandentisque manus suas: Væ mihi, quià defécit ánima mea.

℟. *br.* Cor meum conturbátum est: * Derelíquit me virtus mea. Cor meum. ℣. Lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum. * Derelíquit. ℟. Cor meum. *Ps.* 37.

℣. Tribulatiónem meã antè (Dóminum) pronúntio, ℟. In deficiendo ex me spíritum meũ. *Ps.* 141.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Jerem. 15.

DICIT Dóminus: Si non relíquiæ tuæ in bonum, si non occurri tibi in témpore afflictiónis, et in témpore tribulatiónis adversùs inimícum.

Hymnus Dum spargit, *suprà.*

℣. Quandò consoláberis me... (Dómine?) ℟. Quandò fácies de persequéntibus me judícium. *Ps.* 118.

Ad Magnif. *Ant.* 4. E. Animæquior esto: exhortátur enim te, qui te nominávit; et qui gratuláti sunt in tuâ ruínâ, punientur. *Baruch.* 4.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ab illo die cogitavérunt ut interfícerent eum. *Joan.* 11.

℣. Miserére meî, Deus, quóniàm conculcávit me homo. ℟. Totâ die impugnans tribulávit me. *Ps.* 55.

ORATIO.

MISERERE, Dómine, deprecantis Ecclésiæ tuæ; et inclinántibus tibi sua corda propitiátus intende: ut quos unigéniti fílii tui morte redemisti; nec peccátis fíeri permittas obnóxios, nec ópprimi patiáris adversis; Per eumdem.

SABBATO

De Jeremíâ Prophétâ.

Lectio j. Cap. 9.

DABO Jerúsalem in acervos arénæ, et cubília dracónum: et civitátes Juda dabo in desolatiónem, eò quòd non sit habitátor. Quis est vir sápiens, qui intélligat hoc, et ad quem verbum oris Dómini fiat ut annúntiet istud, quarè períerit terra, et exusta sit quasì desertum eò quòd non sit qui pertránseat? Et dixit Dóminus: Quià dereliquérunt legem meã, quam dedi eis, et non audiérunt vocem meam, et non ambulavérunt in eâ: et abiérunt post pravitátem cordis sui, et post Báalim: quod didicérunt à pátribus suis: idcircò hæc dicit Dóminus exercítuũ, Deus

Israel: Ecce ego cibábo pópulum istum absínthio, et potum dabo eis aquam fellis. Et dispergam eos in Géntibus, quas non novérunt ipsi et patres eórum: et mittam post eos gládiū, donec consumantur.

Lectio ij.

HÆC dicit Dóminus: Non gloriétur sápiens in sapiéntiâ suâ, et non gloriétur fortis in fortitúdine suâ, et non gloriétur dives in divítiis suis: sed in hoc gloriétur, qui gloriátur, scire et nosse me, quià ego sum Dóminus, qui fácio misericórdiam, et judícium, et justítiam in terrâ. Hæc enim placent mihi, ait Dóminus. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus: et visitábo super omnem, qui circumcísum habet præpútiū, super Ægyptum, et super Juda, et super Edom, et super filios Ammon, et super Moab, et super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto: quià omnes gentes habent præpútium, omnis autē domus Israel incircumcísi sunt corde.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore; Cogitavérunt Príncipes Sacerdótum ut et Lázarum interfícerent: quià multi propter illum abíbant ex Judæis, et credébant in Jesum, et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. §. 14.

AUDITE mirábile consílium vanitátis. Viso Lázaro resuscitáto, quià tantum miráculum Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum, tantâ manifestatióne declarátū, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre; quid invenérunt vidéte. Cogitavérunt autem Príncipes Sacerdótum ut et Lázarum interfícerent: quià multi propter illum abíbant ex Judæis, et credébant in Jesum. O stulta cogitátio, et cæca sævítia! Dóminus Christus qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quandò Lázaro inferebátis necem numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus: ecce Dóminus utrumque fecit, et Lázarum mórtuum, et seipsum suscitávit occísum.

℟. Adhùc módicum lumen in vobis est, * Ambuláte dùm lucem habétis, ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo vestro glóriam ántequàm contenebrescat. * Ambuláte. Adhùc. *Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedict. *Ant.* 1. f. Dúm lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. *Joan.* 12.

ORATIO.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus; eleméntiam tuam supplíciter exorámus, ut salutáribus jejúniis castigáti, et bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad celebrandum Paschále mystérium dignis sénsibus accedámus; Per.

CANON.

Ex Concílio Mechliniensi.

Anno 1607. *Titul.* 7. *c.* 5.

QUILIBET annos discretiónis habens, communicáre de-

bet, ut mínimum in Páschate, in Ecclésiâ parochiáli: íncipit autem Pascha, ad hunc effectum in Domínicâ, Palmárum, et durat usquè ad Domínicam in Albis inclusívè.

AD VESPERAS.

Ant. 7. *d.* Egredímini in montem, et afferte frondes olívæ, et frondes ligni pulchérrimi, et ramos palmárum. 2. *Esdr.* 8.

Ant. 2. D. Transíte per portas; præparáte viam pópulo; planum fácite iter;... eleváte signum ad pópulos. *Is.* 62.

Ant. 6. F. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ; dícite fíliæ Sion: Ecce salvátor tuus venit. *Ibid.*

Ant. 1. g. Factus est eis salvátor; in dilectióne suâ et in indulgéntiâ suâ ipse redémit eos. *Is.* 63.

Ant. 8. G. O Dómine, benè prosperáre: benedictus qui venit in nómine Dómini. *Ps.* 117.

Capitulum. Jerem. 26.

CUM complesset Jeremías loquens ómnia, quæ præcéperat ei Dóminus, ut loquerétur ad universum pópulum; apprehendérunt eum Sacerdótes, et Prophétæ, et omnis pópulus dicens: Morte moriátur: quarè prophetávit in nómine Dómini?

℟. Jerúsalem, Jerúsalem,.. quótiès vólui congregáre filios tuos.... et noluisti? * Ecce relinquétur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis: Non me vidébitis ámodò, donec dicátis: Benedictus qui venit in nómine Dómini. ℣. Dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus: hæréditas mea dedit contrà me vocem, ídeò odívi eam. * Ecce. *Repet.* ℟. Jerúsalem. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymn. Vexilla, *pag.* 216.

℣. Dixi: Ecce vénio, ℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuã. *Hebr.* 10.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. (Jerúsalem), si cognovisses et tu, et quidem in hâc die tuâ, quæ ad pacem tibi! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Oratio infrà ad Laudes.

Ad Completorium ut in Ordinario.

DOMINICA PALMARUM.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Christum Jesum, qui dedit redemptiónem semetipsũ pro ómnibus, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 2.

Ps. Veníte.

Hymn. Lugéte, *pag.* 212.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Montes et colles cantábunt coràm vobis laudẽ, et ómnia ligna regiónis plaudent manu. *Is.* 55.

Ant. 2. D. Pro saliuncâ ascendet ábies, et pro úrticâ crescet myrtus; et erit Dóminus nominátus in signum ætérnum quod non auferétur. *Ibid.*

Ant. 3. d. Deus meus es tu, et confitébor tibi; Deus meus es tu, et exaltábo te. *P.* 117.

℣. Constitúite diem solemnem in condensis, ℟. Usquè ad cornu altáris. *Ibid.*

De Jeremíâ Prophétâ.

Lectio j. Cap. 11.

IRRITUM fecérunt domus Israel, et domus Juda pactum meum, quod pépigi cum pátribus eórum. Quamobrem hæc dicit Dóminus : Ecce ego indúcam super eos mala, de quibus exíre non póterunt : et clamábunt ad me, et non exáudiam eos. Et ibunt civitátes Juda, et habitatóres Jerúsalem, et clamábunt ad deos, quibus libant, et non salvábunt eos in témpore afflictiónis eórum. Secundùm númerum enim civitátum tuárum erant dii tui, Juda : et secundùm númerum viárum Jerúsalem posuisti aras confusiónis, aras ad libandum Baálim. Tu ergo noli oráre pro pópulo hoc, et ne assúmas pro eis laudem et oratiónem : quià non exáudiam in témpore clamóris eórum ad me, in témpore afflictiónis eórum.

℟. Servábitis (agnum) usquè ad quartam décimam diem mensis hujus ; * Immolábitque eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. ℣. Ecce appropinquávit hora, et fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. * Immolábitque. *Exod.* 12. *Matth.* 26.

Lectio ij. Cap. 12.

JUSTUS quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum : verúmtamen justa loquar ad te : Quarè via impiórum prosperátur · benè est ómnibus, qui prævaricantur, et iníquè agunt? Plantasti eos, et radícem misérunt, profíciunt et fáciunt fructum : propè es tu ori eórum, et longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidisti me, et probasti cor meum tecum. Cóngrega eos quasì gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequò lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in eâ?

℟. Post hebdómades sexaginta duas, occidétur Christus : * Et non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. ℣. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum, et Scribis; et condemnábunt eum morte. * Et non. *Dan.* 9. *Matth.* 20.

Lectio iij.

RELIQUI domum meam, dimísi hæreditátem meam : dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasì leo in sylvâ : dedit contrà me vocem, ídcò odívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? Numquid avis tincta per totum? venite, congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorandum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam : dedérunt portiónem meam desiderábilem in desertum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxitque super me : desolatióne desoláta est omnis terra : quià nullus est qui recógitet corde.

℟. Confirmábit autem pactum multis hebdómadâ unâ : * * Et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium. ℣. Consummábitur mystérium Dei, sicut evangelizávit per

servos suos Prophétas. * Et in. Confirmábit. *Dan.* 9. *Apoc.* 10.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. D. (Véniet) qui mittendus est, et ipse erit expectátio géntium. *Gen.* 49.

Ant. 7. a. Ligans ad víneam pullum suum, et ad vitem, o fili mi, ásinam suam. *Ibid.*

Ant. 4. E. Adduxérunt (discípuli) ásinam et pullum.... et (Jesum) désuper sedére fecérunt. *Matth.* 21.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus : ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Ps.* 66.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 11. *de Passione Domini.*

Lectio iv. Cap. 1.

DESIDERATA nobis, dilectíssimi, et universo optábilis mundo adest festívitas Domínicæ Passiónis, quæ nos inter exultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur : quià et si difficile est de eâdem solemnitáte sæpiùs dignè aptèque dissérere ; non est tamen líberum Sacerdóti in tanto divínæ misericórdiæ Sacramento fidélis pópuli áuribus subtráhere sermónis officium : cùm ipsa matéria, ex eo quòd est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem ; nec possit defícere quod dicátur, dùm nunquàm potest satis esse, quod dícitur. Succumbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicandis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio : bonum est ut nobis parùm sit, quod étiam rectè de Dómini majestáte sentímus.

℟. Factum est dum complerentur dies assūptiónis (Jesu,) * Et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Jerúsalem. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum. * Et ipse. *Luc.* 9. 1. *Mach.* 6.

Lectio v.

DICENTE enim Prophétâ : Quærite Dóminum, et confirmámini, quærite fáciem ejus semper : Némini præsumendum est quòd totum quod quærit, invénerit : ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et oblectat et súperat, sicut Pássio Salvatóris? De cujus omnipoténtiâ, quæ ei cum Patre unius et æquális esséntiæ est, quótiès, ut póssumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas, quàm potestas : et difficíliùs cápitur Divínæ majestátis exinanítio, quàm servílis formæ in summa provéctio.

℟. Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis * Tradétur Princípibus Sacerdótum, et Scribis, et Senióribus, et damnábunt eum morte, et tradent eum Géntibus. ℣. Eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. * Tradétur. *Marc.* 10. *Isai.* 53.

Lectio vj. Cap. 3.

CHRISTUS ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sævienti diábolo potêntiam suæ majestátis occúluit, et infirmitá-

tem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et superbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuisset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótiùs temperáre, quàm injustis ódiis studuisset accéndere: ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dùm nihil sibi debentis perséquitur libertátem. Fefellit ergò illum malígnitas sua: íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis Fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliando mundo et prétium esset et póculum. Suscépit Dóminus, quòd secundùm propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium quæ, dùm próprio incumbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circà interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de Cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignosci.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto; * Ità exaltári oportet Fílium hóminis: ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam æternam. ℣. Fecit Móyses serpentem æneum, et pósuit eum pro signo: quem, cùm percussi aspícerent, sanabãtur. * Ità. Sicut Móyses. *Joan.* 3. *Num.* 21.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Dícite filiæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum filiũ subjugális. *Matth.* 21.

Ant. 6. C. Testimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quandò Lázarum... suscitávit à mórtuis. *Joan.* 12.

Ant. 1. a. Obviàm venit ei turba, quià audiérunt eum fecisse hoc signum. *Ibid.*

℣. Commoveátur à fácie ejus universa terra; ℟. Dícite in géntibus quià Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

In illo témpore; Cùm appropinquassent Jerosólymis, et venissent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castellum quod contrà vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum eâ: sólvite et addúcite mihi. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Mediator Dei et hóminum, homo Christus Jesus, qui pro humáni géneris salúte passúrus, de cœlo descénderat ad terras, appropinquante horâ passiónis, appropinquáre vóluit loco passiónis, ut étiàm per hoc clarésceret, quià non invítus, sed spontè paterétur. In ásinâ veníre, et à turbis Rex appellári et laudári vóluit; ut étiàm per hoc erudítus quisque cognósceret ipsum esse Christum, quem sic illò ventúrum prophetíâ olim præmissâ signáverat.

℟. Jesus misit duos discípulos dicens eis: Ite in castellum, quod contrà vos est, et

statim * Inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum eâ : sólvite et addúcite mihi. ℣. Fília Jerúsalem, ecce Rex tuus véniet tibi justus, et salvátor : ipse pauper et ascendens super ásinam, et super pullum fílium ásinæ. * Inveniétis. *Matth.* 21. *Zach.* 9.

Lectio viij.

ANTE quinque dies Paschæ veníre vóluit, sicut ex Joannis evangélio didícimus, ut étiàm per hoc osténderet se esse agnum immaculátum, qui peccáta tólleret mundi. Agnus quippe Paschális, cujus immolatióne pópulus Israel ab Ægyptiâ servitúte est liberátus, antè quinque dies Paschæ, id est, décimâ lunâ, domum inferri, et ipsâ die Paschæ, id est quartâ décimâ lunâ ad vésperam jussus est immolári; signíficans eum qui nos suo sánguine redemptúrus, antè quinque dies Paschæ, id est, hodierno die, magno præcedéntium sequéntiumque populórum gáudio ac laudatióne deductus, venit in templum Dei, et erat quotídiè docens in eo.

℟. Plúrima turba stravérunt vestimenta sua in viâ : * Alii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in viâ. ℣. Thyrsos, et ramos vírides, et palmas præferébant ei. * Alii. *Matth.* 21. 2. *Mach.* 10.

Lectio ix.

QUINTA demùm peractâ die, ubi véteris Paschæ sacramenta háctenùs observáta consummávit, ad nova deinceps observanda discípulis sacramenta contrádidit, egressus in montem Olivéti, tentus est à Judæis : et manè crucifixus, ipsâ nos die à dæmoniácâ dominatióne redémit, quâ antíquus ille Hebræórum pópulus, per immolatiónem agni jugum Ægyptiæ servitútis abjécit. Ergo Dóminus instar Agni Paschális, antè quinque dies, quàm pati incíperet, locum passiónis ádiit, ut se insinuáret esse illum de quo prædixit Isaías : Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasì agnus coràm tondente se obmutescet; et non apériet os suum.

℟. Turbæ autem quæ præcedébant, et quæ sequebantur, clamábant, dicentes : * Hosanna Fílio David : benedictus qui venit in nómine Dómini. ℣. O Dómine, benè prosperáre : benedictus qui venit in nómine Dómini. * Hosanna. Turbæ autē. *Matth.* 21. *Psal.* 117.

℣. *Sacerd.* Lætétur Israel in eo qui fecit eum; ℟. Et fílii Sion exultent in Rege suo. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Videntes Príncipes Sacerdótum, et Scribæ mirabília quæ fecit (Jesus), et púeros clamantes in templo et dicentes : Hosanna Fílio David : indignáti sunt. *Matth.* 21.

Ant. 1. *D.* Dixérunt ei : Audis quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis : Utique. Nunquàm legistis : Quià ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem? *Matth.* 21.

Ant. 6. F. Dico vobis, quià si hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

CANTICUM. Zach. 9.

EXULTA satis fília Sion : * júbila, fília Jerúsalem.

Ecce rex tuus véniet tibi, * justus, et salvátor.

Ipse pauper et ascendens super ásinam, * et super pullum fílium ásinæ.

Et disperdam quadrígam ex Ephraim, * et equum de Jerúsalem,

Et dissipábitur arcus belli: * et loquétur pacem Géntibus.

Et potestas ejus à mari * usquè ad mare,

Et à flumínibus, * usquè ad fines terræ.

Tu quoque in sánguine testamẽti tui emisisti vinctos tuos de lacu, * in quo non esta qua.

Convertímini ad munitiónem, vincti spei : * hódiè quoque annúntians duplícia reddam tibi.

Ant. 7. d. Dixérunt ad semetipsos : Vidétis quià nihil profícimus : ecce mundus totus post eum ábiit. *Joan.* 12.

Ant. 2. *D.* Quærébant (Jesũ) pérdere ; et non inveniébant quid fácerent illi. *Luc.* 19.

CAPITULUM. Tob. 13.

IPSE salvábit nos propter misericórdiam suam. Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, et cum timóre et tremóre confitémini illi, Regemque seculórũ exaltáte in opéribus vestris.

Hymnus Dum, Christe, *p.* 214.

℣. Non confundantur super me, ℟. Qui quærunt te, Deus Israel. *Ps.* 68.

Ad Benedict. *Ant.* 3. a. Cœpérunt omnes turbæ discipulórum gaudentes laudáre Deum voce magnâ super ómnibus, quas víderant, virtútibus, dicentes: Benedictus, qui venit rex in nómine Dómini. *Luc.* 19.

ORATIO.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui humáno géneri, ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et Crucem subíre fecisti; concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documenta, et resurrectiónis consórtia mereámur ; Per eumdẽ.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Díxerunt ei.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Ses.* 13. *Can.* 11.

NE Sacramentum (Eucharístiæ) indignè, atque ídeò in mortem et condemnatiónem sumátur, státuit atque declárat ipsa sancta Synodus, illis, quos consciéntia peccáti mortális gravat, quantumcumque étiam se contrítos exístiment, hábitâ cópiâ Confessóris, necessáriò præmittendam esse confessiónem Sacramentálem.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dico vobis.

Capitulum. Sap. 10.

DECANTAVERUNT, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniàm Sapiéntia apéruit os mutórum, et linguas infántium fecit disertas.

℟. *br.* Ex ore infántium et lacténtium, * Perfecisti laudem. Ex ore. ℣. Propter inimícos tuos, (Dómine) : * Perfecisti. ℟. Ex ore. *Ps.* 8.

℣. Laudáte, púeri, Dómi-

num : ℟. Laudáte nomen Dómini. *Ps.* 112.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Dixérunt.

Capitulum. Job. 5.

DISSIPAT (Deus) cogitatiónes malignórum, ne possint implére manus eórum quod cœperant : apprehendit sapientes in astútiâ eórum, et consílium pravórum díssipat.

℟. *br.* Dùm convenírent simul * Adversùm me. Dùm. ℣. Accípere ánimam meam consiliáti sunt * Adversùm. ℟. Dùm convenírent. *Ps.* 30.

℣. Ego autem in te sperávi, Dómine ; ℟. Dixi : Deus meus es tu. *Ibid.*

AD NONAM.

Ant. 2. *D.* Quærébant.

Capitulum. Sap. 2.

(DIXERUNT) : Gloriátur patrem se habére Deum. Videámus ergò si sermónes illíus veri sint, et tentémus quæ ventúra sunt illi ; et sciémus quæ erunt novíssima illíus.

℟. *br.* Inimíci mei * Dixérunt mala mihi. Inimíci. ℣. Quandò moriétur et períbit nomen ejus? * Dixérunt. ℟. Inimíci. *Ps.* 40.

℣. (Deus,) discerne causam meam de gente non sanctâ ; ℟. Ab hómine iníquo et dolóso érue me. *Ps.* 42.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. Hebr. 12.

RECOGITATE eum qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem : ut ne fatigémini, ánimis vestris deficientes. Nondum enim usquè ad sánguinem restitistis adversùs peccátum repugnantes.

℟. Sicut Móyses, *p.* 234.

Hymnus Vexilla, *p.* 216.

℣. Dóminus regnávit, irascantur pópuli ; ℟. Confiteantur nómini tuo magno. *Ps.* 98.

Ad Magnif. *Ant.* 4. *D.* Cùm intrasset Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens : Quis est hic? Pópuli autem dicebant : Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. *Matth.* 21.

FERIA SECUNDA.

De Jeremíâ Prophétâ.

Lectio j. Cap. 14.

SI iniquitátes nostræ respónderint nobis : Dómine, fac propter nomen tuum, quóniàm multæ sunt aversiónes nostræ, tibi peccávimus. Expectátio Israel, salvátor ejus in témpore tribulatiónis ; quarè quasì colónus futúrus es in terrâ, et quasì viátor declínans ad manendum? Quarè futúrus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest salváre? Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen tuum invocátum est super nos, ne derelinquas nos. Hæc dicit Dóminus pópulo huic, qui dilexit movére pedes suos, et non quiévit, et Dómino non plácuit : Nunc recordábitur iniquitátum eórum, et visitábit peccáta eórum. Et dixit Dóminus ad me : Noli oráre pro pópulo isto in bonum. Cùm jejunáverint non exáudiam preces eórum : et si ob-

túlerint holocautómata, et víctimas, non suscípiam ea; quóniàm gládio, et fame, et peste consúmam eos.

Lectio ij. Cap. 17.

EXPECTATIO Israel, Dómine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te, in terrâ scribentur: quóniàm dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniàm laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubì est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egressum est de lábiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundantur qui me persequuntur, et non confundar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis: et dúplici contritióne cóntere eos.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

JESUS antè sex dies Paschæ venit Bethániam, ubì Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. §. 5. 6.

NE putárent hómines phantasma esse factum, quià mórtuus resurrexit; Lázarus unus erat ex recumbéntibus, vivébat, loquebátur, epulabátur: véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergò Dóminus cum Lázaro et cæteris; ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María verò, áltera soror Lázari, accépit libram unguenti nardi pístici pretiósi, unxit pedes Jesu, et extersit capillis suis pedes ejus: et domus impléta est ex odóre unguenti. Factum audívimus, mystérium requirámus. Quæcumque ánima fidélis vis esse, cum Maríâ unge pedes Dómini pretióso unguento...... unge pedes Jesu; benè vivendo Domínica sectáre vestígia. Capillis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersisti; capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária.

℟. María accépit libram unguenti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extersit pedes ejus capillis suis: * Et domus impléta est ex odóre unguenti. ℣. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. * Et domus. María. *Joan.* 12. *Cant.* 1.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniàm erectus est inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem suum in me, et cómminans mihi, infrémuit contrà me déntibus suis hostis meus. *Job.* 16.

Ant. 4. *E.* Audisti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Ant. 8. *c.* Inundavérunt aquæ super caput meum; dixi: Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine. *Thren.*

Ant. 6. F. Eripe me de manu inimicórum meórum, et à persequéntibus me. *Ps.* 30.

Ad Bened. *Ant.* 1. g. Dixit unus ex discípulis (Jesu,) Judas Iscariótes, qui erat eum traditúrus: Quarè hoc unguentum non væniit trecentis denáriis, et datum est egénis? *Joan.* 12.

ORATIO.

LARGIRE nobis, Dómine, appropinquante fílii tui Passióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut, per ópera caritátis, Christi bonum odórem ubíquè diffundámus; Per eumdem.

Ad Horas, Ant. de Laudibus. Cætera ut in Communi Temporis Passionis, pag. 215*; et sic in Feriis usquè ad Feriam IV. inclusivè.*

CANON.

Ex Concílio Constantiensi.
Anno 1415. *Sess.* 13.

LICET Christus post Cœnam instituerit, et suis discípulis administráverit sub utrâque spécie panis et vini venerábile Sacramentum; tamen hoc non obstante, sacrórum Canónum auctóritas, laudábilis et approbáta consuetúdo Ecclésiæ servávit et servat, quòd hujúsmodi Sacramentum non debet cónfici post cœnam, neque à fidélibus récipi non jejúnis, nisi in casu infirmitátis, aut altérius necessitátis, à jure vel Ecclésiâ concesso.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus. Capitul. ℟. *Hymn.* ℣. *ut in Communi temporis Passionis, pag.* 215.

Ad Magnif. *Ant.* 3. a. Dixit Jesus: Sínite illam, ut in diem sepultúræ meæ servet illud. *Joan.* 12.

ORATIO.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in tot adversis ex nostrâ infirmitáte defícimus, intercedente unigéniti fílii tui Passióne, respirémus; Qui tecum vivit.

FERIA TERTIA.

De Jeremíâ Prophétâ.
Lectio j. Cap. 18.

QUIS audívit tália horribília, quæ fecit nimìs virgo Israel? Numquid defíciet de petrâ agri nix líbani? aut evelli possunt aquæ erumpentes frígidæ, et defluentes? Quià oblítus est meî pópulus meus, frustrà libantes, et impingentes in viis suis, in sémitis séculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito, ut fieret terra eórum in desolatiónem, et in síbilum sempiternum: omnis qui præteríerit, per eam obstupescet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispergam eos coràm inimíco: dorsum, et non fáciem ostendam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contrà Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex à Sacerdóte, neque consílium à sapiente; nec sermo à Prophétâ: veníte, et percutiámus eum linguâ, et

non attendámus ad universos sermónes ejus.

Lectio ij.

ATTENDE, Dómine, ad me, et audi vocem adversarióGrum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quià fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da filios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiantur morte: júvenes eórum confodiantur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repentè: quià fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum à fácie tuâ non deleátur: fiant corruentes in conspectu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore: Erat Pascha et Azyma post bíduum: et quærébant summi sacerdótes quómodò Jesum dolo tenérent et occíderent. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 80.

PRINCIPES Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quòd autem consílium cepérunt? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent? Utrumque: pópulum enim valdè formidábant, ac ídeò præteríre diem festum volébant, dicentes: Non in die festo. Nam diábolus, ne manifestè passio extáret, ad áliud tempus rejícere ipsam studébat. Ne tumultus, ínquiunt, fiat in pópulo. Consídera valdè ipsos timére, non Deum, neque ne majus scelus esset in ipsâ Paschæ celebratióne tam tetrum fácinus fácere, sed hómines et tumultum. Irâ tamen inflammáti, posteáquàm proditórem invenérunt, commútati, expectáre non potuérunt, sed in ipsâ solemnitáte eum occidérunt. Quasì enim cæci cupiditáte, furóreque irritáti, quamprímùm sibi facultas data est, peregérunt. Et quamvìs ipse nequítiâ illórum dispensando in mélius uterétur, non tamen hìnc innóxii facti, propter hanc causam effúgere póterunt supplícium; cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereantur, qui eo témpore quo nóxii étiam solvebantur, innocentem interfícere voluérunt, à quo innúmera et immensa beneficia suscéperant, et qui propter illos, gentes intéreà neglígere videbátur.

℟. Erat Pascha et Azyma post bíduum; et quærébant summi Sacerdótes, et Scribæ * Quómodò (Jesum) dolo tenérent et occíderent. ℣. Cogitavérunt iniquitátes in corde. * Quómodò. Erat. *Marc.* 14. *Ps.* 139.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Dómine, recordáre meî, et vísita me, et tuére me ab his qui persequuntur me. *Jer.* 15.

Ant. 8. G. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus. *Isai.* 50.

Ant. 4. d. Fáciem meam non averti ab increpántibus et conspuéntibus in me. *Ibid.*

Ant. 7. *d.* Repulsa est à pace ánima mea; oblítus sum bonórum. *Thren.* 3.

Ant. 5. a. Dóminus Deus auxiliátor meus: ídeò non sum confúsus. *Isai.* 50.

Ad Bened. *Ant.* 3. à. Judas Iscariótes, unus de duódecim, ábiit ad summos Sacerdótes, ut próderet eum illis. *Marc.* 14.

ORATIO.

REMINISCERE miseratiónum tuárum, Dómine; et fámulos tuos æternâ protectióne sanctífica; pro quibus Jesus Christus Fílius tuus spontè se morti trádidit, et Paschále sacrifícium fuso sánguine consummávit; Qui tecum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Sess.* 13. *cap.* 2.

SUMI (Christus) vóluit Sacramentum (Eucharístiæ) tanquàm spiritálem animárum cibum, quo alantur et confortentur viventes vitâ illíus... et tanquàm antídotum, quo liberémur à culpis quotidiánis, et à peccátis mortálibus præservémur.

Ad Magníﬁc. *Ant.* 8. *c.* Væ hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur: bonum erat ei, si non esset natus homo ille. *Marc.* 14.

ORATIO.

DEUS, in cujus præcípuis mirabílibus est humána reparátio; solve ópera diáboli, et mortífera peccáti víncula disrumpe; ut destructâ malignitáte quæ nócuit, vincat misericórdia quæ redémit; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 26.

CUM complesset Jeremías loquens ómnia, quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad universum pópulum, apprehendérunt eum Sacerdótes, et Prophétæ, et omnis pópulus, dicens: Morte moriátur. Quarè prophetávit in nómine Dómini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc: et urbs ista desolábitur, eò quòd non sit habitátor? Et congregátus est omnis pópulus adversùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc: et ascendérunt de domo regis in domum Dómini, et sedérunt in intróitu portæ domûs Dómini novæ. Et locúti sunt Sacerdótes et Prophétæ ad príncipes, et ad omnem pópulum, dicentes: Judícium mortis est viro huic: quià prophetávit adversùs civitátem istam, sicut audistis áuribus vestris.

Lectio ij.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes, et ad universum pópulum, dicens: Dóminus mi-

sit me ut prophetárem ad domum istam; et ad civitátem hanc ómnia verba quæ audistis. Nunc ergo bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra, et audíte vocem Dómini Dei vestri: et pœnitébit Dóminum mali, quod locútus est adversùm vos. Ego autem ecce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum et rectum est in óculis vestris. Verúmtamen scitóte et cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos, et contra civitátem istam, et habitatóres ejus. In veritáte enim misit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus vestris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes, et omnis pópulus ad Sacerdótes et ad Prophétas: Non est viro huic judíciũ mortis: quià in nómine Dómini Dei nostri locútus est ad nos. Hæc dicit.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 22.

In illo témpore: Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dícitur Pascha: et quærébant Príncipes sacerdótum, et Scribæ, quómodò Jesum interfícerent; timébant verò plebem. Intrávit autem sátanas in Judam. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Serm. xxx. in Prodit. Judæ.

Lectio iij. Cap. 22.

Dominus noster Jesus Christus tráditus est.... Sed te non verbum traditiónis contristet audítum, nec, cùm percéperis quòd Jesus tráditus est, dolóre moveáris: imò ut dóleas suádeo, ut lacryméris et ut nímiâ te lamentatióne contristes exhortor. Sed ne próditum Jesum lúgeas, ne tráditum fleas, sed ob proditóris factum ingemisce, et futúra ejus lamentáre supplícia. Nam próditus Christus orbem liberávit universum; tráditor gehennam méruit possidére. Tráditus in cœlis Patris sedet in dexterâ; tráditor autem apud ínferos collocátus, tormenta débita scelerátis expectat, et ídeò lugendus est. Nam et Dóminus noster illíus delictum lacrymátus est, ut ait Evangelista: Et cùm vidisset eum, turbátus est, et dixit: Unus ex vobis tradet me. Quanta misericórdia Dómini! tráditus pro traditóre dolet; próditus pro proditóre turbátur... Simul et suæ misericórdiæ ostendit potestátem, et nos docet non eos qui mala patiuntur, sed eos qui mala committunt, debére míseros et dignos flétibus æstimári.

℟. Abiit (Judas) et locútus est cum Princípibus Sacerdótum et Magistrátibus, quemádmodùm (Jesum) tráderet eis; et * Gavísi sunt et pacti sunt pecúniam illi dare. ℣. Appendérunt mercédem meam triginta argénteos. *Gavísi. Abiit. *Luc.* 22. *Zach.* 11.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Consília impiórum fraudulenta: verba impiórum insidiantur sánguini. *Prov.* 12.

Ant. 7. *d.* Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum

nostrárum ; gravis est nobis étiam ad videndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. a. Tanquàm nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se à viis nostris tanquàm ab immundítiis. *Ibid.*

Ant. 4. E. Contumélià et tormento interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam ejus, et probémus patiéntiã illíus. *Ibid.*

Ant. 1. g. Morte turpíssimâ condemnémus eum, erit enim ei respectus ex sermónibus illíus. *Ibid.*

Ad Bened. *Ant.* 2. D. Quærébat (Judas) opportunitátem ut tráderet (Jesum) sine turbis. *Luc.* 22.

ORATIO.

PRÆTENDE nobis misericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli discípulo tradi pertulisti; ut ab ejus cæcitáte aliéni, te Salvatórem toto corde agnoscámus, et in tuâ semper Cruce gloriémur; Qui vivis et regnas.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi sexto.

Anno 1582. *Art.* 9.

PAROCHUS, si quem parochiálem habet qui morbo labórans, áliâve necessitáte verè impedítus, non potest sacro Paschæ témpore ad Ecclésiam convenire; ubì sanctíssimam communiónem cum cæteris fidélibus pércipiat; ad illum (etiamsi paucis antè diébus percéperit) ipse, illo Paschâli témpore de more déferat.

Hodiè Vesperæ inchoantur absolutè ab impositione primæ Antiphonæ.

¶ *Officium deinceps usquè ad Pascha dicitur sine* Deus, in adjutórium; *sine* Glória Patri; *sine* Dóminus vobiscum; *sine* Orémus; *et sine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula, ℟℟. *brevia, et Hymni; neque accinitur jubilus in fine Antiphonarum, usquè ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.*

AD VESPERAS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. G. Scitis quià post bíduum Pascha fiet, et Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Euntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. *Luc.* 22.

Ant. 7. *d.* Ubì est reféctio mea, ubì Pascha cum discípulis meis mandúcem? *Marc.* 14.

Ant. 6. F. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobiscum, ántequã pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quià ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Ibid.*

Continuò imponitur Antipho-na sequens.

Ad Magnif. *Ant.* 4. E. Vos estis qui permansistis mecum in tentatiónibus meis; et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiph. sine Dóminus vobiscum, *et sine* Orémus, *dicitur Oratio sequens.*

RESPICE, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro quâ Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit

mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum; *secretò dicitur:* Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen.

Et nihil additur; sicque terminantur Horæ usquè ad Vesperas Sabbati sancti.

AD COMPLETORIUM.

Tres Psal. de Feriâ cum Cant. Nunc dimittis *sub*

Ant. Christus Jesus factus est obédiens usquè ad mortem. *Philipp.* 2.

Deinde Oratio Réspice, *ut suprà.*

Non dicitur Ant. de Beata usquè ad Pascha.

Tribus Feriis sequentibus, dictis ex more Pater, Ave, Credo *secretò, Officium ad Nocturna, Laudes, et Vesperas incipitur absolutè in Choro ab impositione Antiphonæ* 1.

FERIA QUINTA
IN CŒNA DOMINI.
AD OFFICIUM NOCT.
IN I. NOCTURNO.

Ps. 2. Quarè fremuérunt gentes, *p.* 18.

Ant. 1. *D.* Sciens Jesus quià venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cùm dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. *Joan.* 13.

Ps. 22. Dóminus regit me, *p.* 92.

Ant. 4. j. Cœpit laváre pedes Discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcinctus. *Ibid.*

Ps. 25. Júdica me, *p.* 61.

Ant. 8. G. Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet; sed est mundus totus. *Ibid.*

℣. Lavábis me, Dómine,
℟. Et super nivem dealbábor. *Ps.* 50.

Hoc triduò, post ℣. *cujusque Nocturni,* Pater *dicitur integrè et secretò. Non datur benedictio ante Lectiones; nec in earum fine dicitur,* Hæc dicit, *vel* Tu autem.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Aleph. QUOMODO sedet sola cívitas plena pópulo! facta est quasi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis: habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destructæ: Sacerdótes ejus gementes: vírgines ejus squálidæ, et ipsa oppressa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quià Dóminus locútus est

super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus : párvuli ejus ducti sunt in captivitátem antè fáciem tribulantis. * Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentatione in hoc triduo. In fine aliarum Lectionum nil dicitur.

℟. Edéntibus illis dixit Jesus : Amen dico vobis, quià unus vestrûm me traditúrus est. Et contristáti valdè, cœpérunt sínguli dícere : Numquid ego sum, Dómine? At ipse respondens ait : * Qui intingit mecum manum in parópside, hic me tradet. ℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos. * Qui intingit. *Matth.* 26. *Ps.* 40.

Lectio ij.

Vau. Et egressus est à fíliâ Sion omnis decor ejus : facti sunt príncipes ejus velut aríetes non invenientes páscua : et abiérunt absque fortitúdine antè fáciem subsequentis.

Zain. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor : vidérunt eam hostes, et derisérunt Sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptéreà instábilis facta est : omnes qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quià vidérunt ignomíniam ejus : ipsa autem gemens conversa est retrorsùm.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui : depósita est vehementer, non habens consolatórem : vide, Dómine, afflictiónem meã, quóniàm erectus est inimícus. Jerúsalem.

℟. Accépit Jesus panem, et benedixit ac fregit, deditque discípulis suis, et ait : Accípite et comédite, hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, grátias egit et dedit illis, dicens : * Bíbite ex hoc omnes. ℣. Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiscum. * Bíbite ex hoc. *Matth.* 26. *Exod.* 24.

Lectio iij.

Jod. Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus : quià vidit Gentes ingressas sanctuárium suũ, de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens; et quærens panem : dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam. Vide, Dómine, et consídera, quóniàm facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus : quóniàm vindemiávit me ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excelso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me : expandit rete pédibus meis, convertit me retrorsùm, pósuit me desolátam, totâ die mœróre confectam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum : in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ

collo meo : infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de quâ non pótero súrgere. Jerúsalem.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in istâ nocte. Scriptum est enim : Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, et super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus exercítuum : pércute pastórem. * Et dispergentur. Omnes. *Matth.* 26. *Zachar.* 13.

IN II. NOCTURNO.

Ps. 27. Ad te, Dómine, *p.* 21.

Ant. 2. D. Ecce venit hora, et jam venit, ut dispergámini unusquisque in própria, et me solum relinquátis. *Joan.* 16.

Ps. 39. Expectans, *cum sua divisione*, *p.* 105.

Ant. 5. a. Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. *Matth.* 26.

Ps. 40. Beátus qui intélligit, *p.* 112.

Ant. 6. F. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedisti mihi. *Joan.* 17.

℣. Deo subjecta esto ánima mea : ℟. Quóniàm ab ipso patiéntia mea. *Ps.* 61.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 7. *de Passione Domini.*

Lectio iv. Cap. 1.

DIVINO intellígimus dispósitum fuisse consílio, ut sacrílegi Judæórum príncipes, et ímpii Sacerdótes, qui sæviendi in Christum occasiónes sæpe quæsíverant, non nisi in solemnitáte Paschali exercendi furóris sui accíperent potestátem. Oportébat enim ut manifesto implerentur effectu, quæ diù fúerant figuráto promissa mystério : ut ovem significatívam ovis vera removéret, et ut uno explerétur sacrifício variárum differéntia victimárum. Nam ómnia illa quæ de immolatióne Agni divínitùs per Móysen fúerant præstitúta, Christum prophetáverant, et Christi occisiónem própriè nuntiáverant. Ut ergo umbræ céderent córpori, et cessárent imágines sub præséntiâ veritátis, antíqua observántia novo exclúditur sacramento, hóstia in hóstiam transit, sánguine sanguis aufertur, et legális festívitas dùm mutátur, implétur.

℟. Assumpto Petro, et duóbus fíliis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse : tunc ait illis : tristis est ánima mea usquè ad mortem ; * Sustinéte hìc et vigiláte mecum. ℣. Formído mortis cécidit super me, timor et tremor venérunt super me. * Sustinéte. *Matth.* 26. *Psal.* 54.

Lectio v. Cap. 3.

DISCUMBENTIBUS Discípulis ad edendam mysticam cœnam, cùm in Cáiphæ átrio tractarétur quómodò Christus posset occídi, ille córporis et sánguinis sui órdinans sacramentum, docébat qualis Deo hóstia debéret offerri : ne ab hoc quidem mystério traditóre submóto ; ut ostenderétur nullâ injúriâ exasperátus, qui in voluntáriâ impietáte erat præscítus. Ipse enim fuit sibi matéria ruínæ, et causa perfídiæ,

sequens diábolum ducem, et nolens Christum habére rectórem. Dicens ítaque Dóminus : Amen dico vobis, quòd unus vestrûm me traditúrus est : notam sibi proditóris sui consciéntiam demonstrávit : non ásperâ nec apertâ ímpium increpatióne confundens, sed leni ac tácitâ admonitióne convéniens : ut facíliùs corrígeret pœnitúdo, quem nulla deformasset abjéctio.

℟. Prócidit in fáciem suam, orans, et dicens : Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste : verúmtamen * Non sicut ego volo, sed sicut tu. ℣. Sicut autem fúerit voluntas in cœlo, sic fiat. * Non sicut. *Matth.* 26. 1. *Mach.* 3.

Lectio vj. Cap. 4.

POSTQUAM Judas persuásus à diábolo discessit à Christo, seque à córpore Apostólicæ veritátis abscídit, nullo Dóminus pavóre turbátus, sed de solâ redimendórum salúte sollícitus, omne témporis spátium quod à persequéntium vacábat incursu, mysticis sermónibus, sacratæque doctrínæ, sicut Joannis evangélio declarátur, impendit : élevans ad cœlum óculos, et pro universâ Ecclésiâ súpplicans Patri, ut omnes quos dedisset, datúrusque esset fílio Pater, unum fierent, et in glóriâ Redemptóris indivídui permanérent.

℟. Venit ad Discípulos suos, et invénit eos dormientes, et dicit Petro : Sic * Non potuístis unâ horâ vigiláre mecum? ℣. Sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : et qui consolarétur, et non invéni. * Non potuistis. Venit. *Matth.* 26. *Ps.* 68.

IN III. NOCTURNO.

Ps. 54. Exaudi, Deus, oratiónem, *cum sua divis.*, *p.* 97.

Ant. 3. à. Appáruit (Jesu) Angelus de cœlo, confortans eum : et factus in agóniâ, prolíxiùs orábat. *Luc.* 22.

Ps. 55. Miserére.... quóniàm, *p.* 111.

Ant. 7. *d.* Factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22.

Ps. 108. Deus, laudem, *cum suis divisionibus*, *p.* 64.

Ant. 4. f. Venit ad discípulos suos, et dicit illis : Dormíte jam et requiéscite. *Matth.* 26.

℣. Ecce cepérunt ánimam meam ; ℟. Irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

De Epístolâ primâ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 11.

HOC præcípio non laudans, quòd non in mélius sed in detérius convenítis. Primùm quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos; et ex patre credo. Nam oportet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnâ præsúmit ad manducandum. Et álius quidem ésurit ; álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducandum et bibendum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos qui non habent?

Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Ecce turba, et qui vocabátur Judas, unus de duódecim, antecedébat eos; et appropinquávit Jesu ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi: Juda; * Osculo filium hóminis tradis? ℣. Tu homo unánimis, dux meus, et notus meus: qui simul mecum dulces capiébas cibos. * Osculo. *Luc.* 22. *Ps.* 54.

Lectio viij.

EGO enim accépi à Dómino quod et trádidi vobis; quóniàm Dóminus Jesus in quâ nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens, fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sánguine; hoc fácite, quotiescumque bibétis, in meam commemoratiónem. Quoties-cumque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Dixit eis (Jesus:) Quem quæritis? Respondérunt ei: Jesum Nazarénũ. Dicit eis Jesus: Ego sum...* Ut ergo dixit eis: Ego sum; abiérunt retrorsùm, et cecidérunt in terram. ℣. Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.* Ut ergo. *Joan.* 18. *Ps.* 26.

Lectio ix.

ITAQUE quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo; et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indignè, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi et imbecilles, et dórmiunt multi. Quòd si nosmetipsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducandum, ínvicèm expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet; ut non in judícium conveniátis. Cætera autē, cùm vénero, dispónam.

℟. Quasì ad latrónem existis cum gládiis, et fústibus. Cùm quotídiè vobiscum fúerim in templo, non extendistis manus in me: sed * Hæc est hora vestra, et potestas tenebrárum. ℣. Ecce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum et rectum est in óculis vestris. * Hæc est hora. Quasì ad latrónem. *Luc.* 22. *Jerem.* 26.

AD LAUDES.

Ps. 6. Dómine, ne in furore... corrípias me, *p.* 53.

Ant. 2. D. Comprehendentes eum, duxérunt ad domum príncipis Sacerdótum. *Luc.* 22.

Ps. 12. Usquequò, *p.* 67.

Ant. 5. a. Póntifex interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrínâ ejus. *Joan.* 18.

Ps. 16. Exaudi, Dómine, justítiã, *cum sua divisione*, *p.* 116.

Ant. 1. g. Intérroga eos qui audiérunt quid locútus sim ip-

sis: ecce hi sciunt quæ díxerim ego. *Joan.* 18.

CANTICUM. 2. Reg. 22.

DOMINUS petra mea, et robur meum, * et salvátor meus.

Deus fortis meus, sperábo in eum, * scutum meum, et cornu salútis meæ.

Elevátor meus, et refúgium meum: * salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum; * et ab inimícis meis salvus ero.

Quià circumdedérũt me contritiónes mortis: * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me: * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne meâ invocábo Dóminum, * et ad Deum meum clamábo:

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * et clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. 3. a. Unus assistens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic respondes Pontífici? *Joan.* 18.

Ps. 148. Laudáte Dóminum, de cœlis, *p.* 25.

Ant. 6. F. Si malè locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem benè, quid me cædis? *Joan.* 18.

Ad Benedict. *Ant.* 4. j. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti. *Joan.* 18.

Interìm dum dicitur Canticum Benedictus, *extinctis priùs omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam quæ posita est in summitate candelabri, extinguuntur paulatìm sex candelæ supra altare, ità ut in ultimo versu extinguatur ultima candela. Similiter extinguuntur lampades et luminaria per Ecclesiam. Cùm dicitur Antiph.* Ego in hoc. *ex candelabro accipitur suprema candela, et sub altari absconditur in cornu Epistolæ.*

Tunc omnibus genuflexis, duo Choristæ stantes, altâ voce cantant.

KYRIE, eléison. Kyrie, eléison. Kyrie, eléison.

Duo Clerici stantes in Choro respondent,

Dómine, miserére nostrî. *Isai.* 33.

Chorus. Christus Jesus factus est obédiens usquè ad mortem. *Philipp.* 2.

Choristæ. Christe, eléison.

Clerici. Qui venisti quærere et salvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

Choristæ. Christe, eléison.

Clerici. Qui exaltátus à terrâ, ómnia traxisti ad te ipsum. *Joan.* 12.

Choristæ. Christe, eléison.

Clerici. Qui locútus es per os prophétæ: Ero mors tua, ô mors. *Luc.* 1.

Clerici. Dómine, miserére nostrî. *Isai.* 33.

Chorus. Christus Jesus factus est obédiens usquè ad mortem.

Tunc Sacerdos altâ voce dicit, mortem autem crucis. *Phil.* 2.

Inchoatur absolutè à Celebrante genuflexo,

Ps. Miserére, p. 127, *quem omnes, flexis genibus, alternis*

choris prosequuntur mediocri voce.

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè orationem sequentem.

RESPICE, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro quâ Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum; *secretò*, Qui tecum vivit.

Finitâ Oratione, mox profertur candela accensa, et omnes cum silentio discedunt.

Ad Horas omnes, dictis secretò Pater, Ave, *absolutè inchoatur ab Ant.* Christus Jesus, *super Psalmos de Dominicâ: excepto quòd ad Primam loco Psalmi* Confitémini, *dicitur Psalm.* Deus, in nómine tuo, *p.* 101.

Ant. 6. F. Christus Jesus factus est obédiens usquè ad mortem. *Philipp.* 2.

Deindè flexis genibus, Oratio. Réspice, *ut suprà.*

AD VESPERAS.

Ps. 114. Dilexi, *p.* 51.

Ant. 4. E. Occidétur Christus; et non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

Ps. 115. Credidi, *p.* 94.

Ant. 8. 6. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasì agnus coràm tondente se obmutescet. *Isai.* 53.

Ps. 119. Ad Dóminum cum tribularer, *p.* 65.

Ant. 1. *a.* Baptismo hábeo baptizári: et quómodò coarctor usquè dum perficiátur. *Luc.* 21.

Ps. 120. Levavi óculos meos, *p.* 51.

Ant. 2. D. Oblátus est quià ipse vóluit, et non apéruit os suum. *Is.* 53.

Ps. 127. Beáti omnes, *p.* 125.

Ant. 6. F. Unâ oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos. *Heb.* 10.

Ad Magnific. *Ant.* 1. D. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Oratione dicitur in Choro Postcommunio Missæ: privatìm Réspice, *ut suprà.*

AD COMPLETORIUM.

Tres Ps. de Dom. cum Cant. Nunc dimittis. *Cætera ut heri, p.* 244.

FERIA SEXTA.

IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti sunt, *p.* 19.

Ant. 1. f. Surgens omnis multitúdo (Judæórum) duxérunt (Jesum) ad Pilátum. *Luc.* 23.

Psal. 21. Deus, Deus meus réspice, *cum suâ divis*, p. 107.

Ant. 3. à Hunc invénimus subvertentem gentem nostram, et prohibentem tribúta dare Cæsari. *Luc.* 23.

Ps. 26. Dóminus illuminátio. *cum suâ divisione*, p. 91.

Ant. 7. d. Interrogávit eum præses dicens: Tu es rex Judæórum? dicit illi Jesus: Tu dicis. *Matth.* 27.

℣. Propter te sustínui oppróbrium: ℟. Opéruit confúsio fáciem meam. *Ps.* 68.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 2.

Heth. COGITAVIT Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion: tetendit funículum suũ, et non avertit manum suam à perditióne: luxitque antemuràle, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defixæ sunt in terrâ portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophétæ ejus non invenérunt visiónem à Dómino.

Jod. Sedérunt in terrâ, conticuérunt senes fíliæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accincti sunt cilíciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terrâ jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cùm defíceret párvulus, et lactens in pláteis óppidi. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Quærébant adversùs Jesum testimónium, ut eum morti tráderent, nec inveniébant; multi enim testimónium falsum dicébant adversùs eum: * Et conveniéntia testimónia non erant. ℣. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi. * Et. *Marc.* 14. *Ps.* 26.

Lectio ij.

Lamed. MATRIBUS suis dixérunt: Ubì est tríticum et vinum? cùm defícerent quasì vulneráti in pláteis civitátis: cùm exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? Vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? Cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tuî?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa, et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiónes.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeuntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jérusalem: Hæccine est urbs, dicentes, perfecti decóris, gáudium universæ terræ? Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Princeps Sacerdótum ait illi: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Fílius Dei. * Dicit illi Jesus: Tu dixisti. ℣. Vir obédiens loquétur victóriam. * Dicit. *Matth.* 26. *Prov.* 21.

Lectio iij. Cap. 3.

Aleph. EGO vir videns paupertátem meam in virgâ indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et adduxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantùm in me vertit, et convertit manum suam totâ die.

Beth. Vetustam fecit pellem meam et carnem meam; contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro

meo, et circúmdedit me felle, et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitemos.

Ghimel. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar : aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et cùm clamávero, et rogávero, exclúsit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvertit. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Tunc expuérunt in fáciem ejus, et cólaphis eum cecidérunt : álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, * Dicentes : Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percussit. ℣. Aperuérunt super me ora sua, et exprobrantes percussérunt maxillam meã. * Dicentes. Tunc. *Matth.* 26. *Job.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Ps. 37. Dómine, ne in furóre... quóniàm sagittæ, *cum suâ divisione, p.* 110.

Ant. 5. a. Illi invalescébant, dicentes : Cómmovet pópulum docens per universam Judæã, incípiens, à Galilæâ usquè hùc. *Luc.* 23.

Ps. 58. Eripe me, *cum suâ divisione, p.* 98.

Ant. 4. E. Ut cognóvit (Pilátus) quòd de Heródis potestáte esset, remísit eum ad Heródem. *Ibid.*

Ps. 61. Nonne Deo, *p.* 113.

Ant. 2. D. Sprevit illum Heródes cum exércitu suo : et illúsit indútum veste albâ, et remísit ad Pilátum. *Ibid.*

℣. Ego sum oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis. ℟. Omnes videntes me, derisérunt me. *Ps.* 21.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Feriâ IV. Hebd. major.

Lectio iv. Cap. 1. et 2.

VIGILATE ánimo, fratres, ne infructuósè vos hujus témporis sacramenta pertránseãt... Nempè adest pássio Dómini... Tria speciáliter cónvenit intuéri, opus, modum, causam. In ópere patiéntia, in modo humílitas, in causâ cáritas commendátur. Patiéntia singuláris, cùm suprà dorsum ejus fabricárent peccatóres; cùm sic extenderétur in ligno, ut dinumerarentur ómnia ossa ejus; cùm foderentur manus ejus et pedes, et tanquàm ovis coràm tondente, non aperúerit os suum; non adversùs Patrem múrmurans, à quo missus fúerat; non adversùs humánum genus, pro quo quæ non rápuit exsolvébat; non dénique vel contrà pópulum ipsum peculiárem sibi, à quo pro tantis benefíciis tanta mala recipiébat. Plectuntur áliqui pro peccátis suis et humíliter sústinent : hoc ipsum tamen eis ad patiéntiam reputátur. Flagellantur álii, non tam purgandi, quàm probandi, coronandique : et major in eis patiéntia comprobátur, et commendátur. Quómodò non máxima censeátur in Christo, qui in funículo hereditátis suæ, ab his quibus

speciáliter advénerat salvator, crudelíssimâ morte mulctátur? Ità ergo habes in ópere patiéntiam.

℟. Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttere Jesum. At illi succlamábant, dicētes: * Crucifige, crucifige eum. ℣. Homo iste non quærit pacem pópulo huic, sed malum. * Crucifige. *Luc.* 23. *Jerem.* 38.

Lectio v. Cap. 3.

MODUM ipsum si diligenter attendas, non modò mitem, sed et húmilem corde cognosces. Nempè in humilitáte judícium ejus sublátum est, cùm nec ad tantas blasphémias, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebantur crímina respondéret. Sputis illítus est, oppróbriis saturátus est, morte turpíssimâ condemnátus est, cum scelerátis deputátus est. Nihilne merébitur vel ista humílitas, quæ hunc habet modum, immò quæ tam est ultrà modum? Sicut est patiéntia singuláris, sic humílitas admirábilis, útraque sine exemplo. Utramque tamen magníficè causa ipsa commendat: nimírùm cáritas est. Propter nímiam enim caritátem suam, quâ dilexit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepercit. Vix pro justo quis móritur: tu pro injustis passus es, móriens propter delicta nostra, qui venisti justificáre gratìs peccatóres; servos fácere fratres; captívos coherédes; éxules reges. Nec sanè áliud áliquid patiéntiam hanc et humilitátem æquè illustrat, quàm quód trádidit in mortem ánimam suam, et peccáta multórum tulit, étiam pro transgressóribus rogans, ut non perírent.

℟. Mílites plectentes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúreâ circumdedérunt eum, et veniébant ad eum, * Et dicébant: Ave rex Judæórum, et dabant ei álapas. ℣. Ego factus sum oppróbrium illis: vidérunt me, et movérunt cápita sua. * Et dicébant. *Joan.* 19. *Ps.* 108.

Lectio vj. Cap. 5.

DIGNA ergo cáritas tam inæstimábilis, humílitas tam admirábilis, patiéntia tam insuperábilis. Digna planè tam sancta, tam immaculáta hóstia, tam acceptábilis..... Flagellis cæsus est Dóminus, spinis coronátus, clavis confossus, affixus patíbulo, oppróbriis saturátus: ómnium tamen dolórum ímmemor. Ignosce, ait, illis. Hìnc multæ misériæ córporis, hìnc misericórdiæ cordis, hìnc dolóres, hìnc miseratiónes.... Misericórdiæ Dómini multæ, sed et misériæ Dómini multæ. Vincentne misériæ misericórdias, an misericórdiæ misérias superábunt? Vincant misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, vincat sapiéntia malítiam... O Judæi, lápides estis, sed lápidem percútitis molliórem, de quo résonat tinnítus pietátis, et ebullit óleum caritátis!... Recordábor dolórum ejus, conviciórum, sputórum, colaphórum, subsannatiónum, exprobratiónum, clavórum horumque simílium, quæ per eum et super eum abundántiùs transiérunt...... Alióquin

étiam exquirétur à me sanguis justus, qui effúsus est super terram, nec immúnis ero ab illo tam singulári scélere Judæórum: quòd vidélicet tantæ caritáti ingrátus fúerim, quòd Spirítui grátiæ contuméliam fécerim, quòd sánguinem testamenti pollútum dúxerim, quòd conculcáverim Fílium Dei.

℟. Dicit eis (Pilátus)... Ecce addúco vobis eum foràs, ut cognoscátis quià nullam invénio in eo causam. Exívit Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestimentum: Et dicit eis (Pilátus): * Ecce homo. ℣. Non est spécies ei, neque decor. * Ecce. Dicit. *Joan.* 19. *Isai.* 53.

IN III. NOCTURNO.

Ps. 63. Exaudi...cùm déprecor, *p.* 114.

Ant. 6. F. Quærébat Pilátus dimíttere (Jesum) Judæi autem clamábant, dicentes: Si hunc dimittis, non es amícus Cæsaris. *Joan.* 19.

Ps. 68. Salvum me fac, Deus, *cum suis divis.*, *p.* 99.

Ant. 1. a. Dicit eis Pilátus: Regem vestrum crucifígam? Respondérunt Pontífices: Non habémus regem, nisi Cæsarem. *Ibid.*

Ps. 73. Ut quid Deus, *p.* 124.

Ant. 8. G. Pilátus volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barabbam; et trádidit Jesum flagellis cæsum, ut crucifigerétur. *Marc.* 15.

℣. Christus dilexit nos, et trádidit semetipsum pro nobis ℟. Oblatiónem et hóstiam Deo. *Eph.* 5.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 4. et 5.

HABENTES Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúciâ ad thronum grátiæ: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno... Omnis namque Póntifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deũ, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant et errant; quóniàm et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptéreà debet, quemádmodùm pro pópulo, ità étiam et pro semetipso offerre pro peccátis.

℟. Suscepérunt Jesum, et eduxérunt. Et * Bájulans sibi crucem, exívit (Jesus) in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit (Abraham) ligna holocausti, et impósuit super Isaac filium suum. * Bájulans. *Joan.* 19. *Genes.* 22.

Lectio viij. Cap. 5.

NEC quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut Póntifex fieret; sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódiè génui te. Quemádmodùm et in álio loco dicit: Tu es Sacerdos in æternum, secundùm órdinem Mel-

chísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicatiónesque ad eum, qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido et lácrymis ófferens, exaudítus est pro suâ reveréntiâ. Et quidem cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam; et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis æternæ, appellátus à Deo Póntifex juxtà órdinem Melchísedech.

℟. Crucifixérunt (Jesum,) et latrónes, unum à dextris, et álterum à sinistris. Jesus autem dicébat: * Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid fáciunt. ℣. Cùm sceleràtis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit. * Pater. *Luc.* 23. *Isai.* 53.

Lectio ix. Cap. 7.

(FILIUS autem Dei) eò quòd máneat in æternum, sempiternum habet sacerdótium. Undè et salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, et excélsior cœlis factus: qui non habet necessitátē quotídiè (quemádmodùm sacerdótes) priùs pro suis delictis hóstias offerre, deindè pro pópuli; hoc enim fecit semel, seipsum offerendo.

℟. Ténebræ factæ sunt in universam terram usquè in horam nonam: et obscurátus est sol: et velum templi scissum est médium: et clamans voce magnâ Jesus, ait: * Pater, in manus tuas commendo spíritum meum: et hæc dicens, expirávit. ℣. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: Deus meus, vólui. * Pater. Ténebræ. *Luc.* 23. *Psal.* 39.

AD LAUDES.

Ps. 5. Verba mea áuribus, *pag.* 73.

Ant. 7. ç. Próprio Fílio non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8.

Ps. 41. Quemádmodum. *cum sua divis.*, *pag.* 76.

Ant. 3. à. Vídimus eum, et non erat aspectus, et desiderávimus eum: despectum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et scientem infirmitátem. *Isai.* 53.

Ps. 56. Miserére meî, Deus, miserére, *pag.* 116.

Ant. 1. f. Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. *Isai.* 53.

CANTICUM. Isaiæ. 5.

CANTABO dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ.

Vínea facta est dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et sepívit eam, et lápides elégit ex illâ, * et plantávit eam electam;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * et tórcular extruxit in eâ;

Et expectávit ut fáceret uvas, * et fecit labruscas.

Nunc ergò, habitatóres Jerúsalem, et viri Juda, * judi-

cáte inter me et víneam meam.

Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ et non feci ei? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, et fecit labruscas?

Et nunc ostendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ : * áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * et erit in conculcatiónem.

Et ponam eam desertam : non putábitur, et non fodiétur; * et ascendent vepres et spinæ :

Et núbibus mandábo * ne pluant super eam imbrem.

Ant. 2. *D.* Tanquàm ovis ad occisiónem ductus est : et sicut agnus coràm tondente se, sine voce, sic non apéruit os suum. *Act.* 8.

Ps. 149. Cantáte Dómino.... laus ejus, *pag.* 122.

Ant. 6. F. Pro ómnibus mórtuus est Christus. 2. *Corinth.* 5.

Ad Bened. *Ant.* 1. g. Imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam : Hic est Jesus rex Judæórũ. *Matth.* 27.

Kyrie, etc., *ut heri*, *p.* 249.

Ad Horas, quæ dicuntur sine cantu, Psalmi ut heri sub solâ Ant. (Christus Jesus) factus (est) obédiens usquè ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Oratio Réspice, *pag.* 250.

AD VESPERAS.

Ps. 123. Nisi quià Dóminus, *pag.* 51.

Ant. Cùm vidisset Jesus matrem et Discípulum stantem quem diligébat dicit matri suæ : Múlier, ecce Fílius tuus; deindè dicit discípulo : Ecce Mater tua. *Joan.* 19.

Ps. 128. Sæpè expugnavérunt me, *pag.* 109.

Ant. Erat ferè hora sexta et ténebræ factæ sunt in universam terram usquè in horam nonam, et obscurátus est sol. *Luc.* 23.

Ps. 139. Eripe me, Dómine, *cum suâ divis.*, p. 110.

Ant. Circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quìd dereliquisti me? *Matt.* 27.

Ps. 140. Dómine, clamávi ad te, *pag.* 66.

Ant. Sciens Jesus quià ómnia consummáta sunt, ut consummarétur scriptúra, dixit : Sítio. *Joan.* 19.

Ps. 141. Voce meâ, *pag.* 66.

Ant. Vas erat acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto hyssópo circumponentes, obtulérunt ori ejus. *Joan.* 19.

Ad Magnif. *Antiph.* Cùm accepisset Jesus acétum, dixit : Consummátum est; et inclináto cápite, trádidit spíritũ. *Joan.* 19.

SABBATO SANCTO.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

IN I. NOCTURNO.

Ps. 7. Dómine, Deus. *cum suâ divisione*, *p.* 53.

Ant. 7. *d.* Mílites cùm crucifixissent (Jesum) accepérunt vestimenta ejus (et fecérunt quátuor partes, unicuíque míliti partem) et túnicã. *Joan* 19.

Ps. 14. Dómine, quis habitábit, *p.* 54.

Ant. 8. c. Erat autem túnica

inconsútilis, désuper contexta per totum. *Ibid.*

Ps. 15. Conserva me, Dómine, *p.* 82.

Ant. 1. f. Dixérunt ergò ad ínvicem : Non scindámus eam, sed sortiámur de illâ cujus sit, ut scriptúra implerétur. *Ibid.*

℣. Divisérunt sibi vestimenta mea, ℟. Et super vestem meam misérunt sortem. *Ps.* 21.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 3.

Heth. MISERICORDIÆ Dómini quià non sumus consumpti : quià non defecérunt miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculò, multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea : proptéreà expectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærenti illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro, cùm portáverit jugum ab adolescéntiâ suâ.

Jod. Sedébit solitárius, et tacébit : quià levávit super se.

Jod. Ponet in púlvere os suum, si fortè sit spes.

Jod. Dabit percutienti se maxillam, saturábitur oppróbriis. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Terra mota est et petræ scissæ sunt, et * Monumenta aperta sunt; et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. ℣. Eduxit eos de ténebris et umbrâ mortis, et víncula eórum disrúpit. * Monumenta. *Matth.* 27. *Ps.* 106.

Lectio ij. Cap. 4.

Aleph. QUOMODO obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispersi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum!

Beth. Fílii Sion ínclyti, et amicti auro primo : quómodò reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli!

Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos : fília pópuli mei crudélis quasì strúthio in deserto.

Daleth. Adhæsit lingua lactentis ad palátum ejus in siti : párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebantur voluptuósè, interiérunt in viis : qui nutriebantur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effecta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subversa est in momento, et non cepérunt in eâ manus. Jerúsalem.

℟. Centúrio, et qui cum eo erant, custodientes Jesum viso terræ motu, et his quæ fiébant, * Timuérunt valdè, dicentes : Verè Fílius Dei erat iste. ℣. Admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt; tremor apprehendit eos. * Timuérunt. *Matth.* 27. *Ps.* 47.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iij. Cap. 5.

RECORDARE, Dómine, quid accíderit nobis : intuére,

et réspice oppróbrium nostrũ. Hæréditas nostra versa est ad aliénos : domus nostræ ad extráneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasì víduæ. Aquam nostram pecúniâ bíbimus : ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum, et Assyriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt : et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostrì : non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, à fácie gládii in deserto. Pellis nostra, quasì clíbanus exusta est à fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda. Jerúsalem.

℟. Omnis turba eórum, qui simul áderant ad spectáculum istud, et vidébant quæ fiébant, * Percutientes péctora sua revertebantur. ℣. Dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. * Percutientes. Omnis turba. *Luc.* 23. *Zach.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Ps. 23. Dómini est terra, *p.* 58.

Ant. 3. à. Non permanébit cadáver ejus in ligno, sed in eâdem die sepeliétur. *Deut.* 21.

Ps. 20. Exaltábo te, Dómine, *pag.* 22.

Ant. 6. F. Judæi, ut non remanérẽt in cruce córpora Sábbato, rogavérunt Pilátum, ut frangerentur eórum crura, et tollerentur. *Joan.* 19.

Ps. 60. Exaudi, Deus, deprecatiónem, *pag.* 99.

Ant. 2. D. Venérunt ergo mílites et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. *Ibid.*

℣. Aspícient ad me, quem confixérunt : ℟. Et plangent eum planctu quasì super unigénitum. *Zach.* 12.

Ex Enarratióne sancti Augustíni Epíscopi.

In Ps. Sexagesim. tertium.

Lectio iv. §. 13.

ACCEDET homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt : Quis nos vidébit? Defecérũt scrutantes scrutatiónes, consília mala. Accessit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim teneretur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accessit homo ad cor altum, id est cor secrétum : objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intùs Deum; celans formam Dei, in quâ æqualis est Patri, et ófferens formam servi, quâ minor est Patre.

℟. Ad Jesum cùm venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, et contínuò exívit sanguis et aqua. ℣. Erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablu-

tiónem peccatóris. * Unus. *Joan.* 19. *Zach.* 13.

Lectio v. §. 15.

QUO perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutantes defecérunt, ut étiã mórtuo Dómino et sepulto, custódes pónerent ad sepulchrum? Dixérunt enim Piláto: Seductor ille. Hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum quandò dicuntur seductóres. Ergo illi Piláto: Seductor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam; jube ítaque custodíri sepulchrum usquè in diem tértium, ne fortè véniant discípuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi: Surrexit à mórtuis; et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeuntes muniérunt sepulchrum, signantes lápidem cum custódibus.

℟. Joseph ab Arimathæâ nóbilis decúrio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, * Audacter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. ℣. Qui timet Dóminum nihil trepidábit. * Audacter. *Marc.* 15. *Eccli.* 34.

Lectio vj.

POSUERUNT custódes mílites ad sepulchrum. Concussâ terrâ Dóminus resurrexit: mirácula facta sunt tália circà sepulchrum, ut et ipsi mílites qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre: sed avarítia illa quæ captivávit Discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepulchri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam, et dícite, quià vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Verè defecérunt scrutantes scrutatiónes. Quid est, quod dixisti, ô infélix astútia? Tantùm ne déseris lucem consílii pietátis, et in profunda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quià vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormientes testes ádhibes: verè tu ipse obdormisti, qui scrutando tália, defecisti.

℟. Convenérunt príncipes Sacerdótum, et Pharisæi ad Pilátum, dicentes: Dómine, recordáti sumus, quià seductor ille dixit, adhuc vivens: * Post tres dies resurgam. ℣. Expecta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ. * Post tres. Convenérũt. *Matt.* 27. *Soph.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ps. 75. Notus in Judæâ, *p.* 115.

Ant. 7. d. Accepto córpore, Joseph involvit illud in síndone mundâ, et pósuit illud in monumento suo novo. *Matth.* 27.

Ps. 87. Dómine, Deus salútis, *pag.* 119.

Ant. 5. a. Venit et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primùm, ferens mixtúram myrrhæ, et áloes, quasi libras centum. *Joan.* 19.

Ps. 93. Deus ultiónum, *cum sua divisione*, p. 79.

Ant. 4. c. Accepérunt ergò corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cũ aromátibus. *Ibid.*

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno; ℟. Nec da-

bis Sanctum tuum vidére corruptiónem. *Ps.* 15.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 9.

Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æternâ redemptióne inventâ. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspersus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctũ semetipsum óbtulit immaculátũ Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi?

℟. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis: * Illi autem abeuntes, muniérunt sepulchrum, signantes lápidem cum custódibus. ℣. Lapsa est in lacum vita mea: et posuérunt lápidẽ super me. * Illi autem. *Matth.* 27. *Thren.* 3.

Lectio viij.

Et ídeò novi testamenti mediátor est: ut morte intercedente, in redemptiónem eárũ prævaricatiónũ, quæ erant sub prióri testamento, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt æternæ hæreditátis. Ubì enim testamentum est: mors necesse est intercédat testatóris. Testamentum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Undè nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse universo pópulo: accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum cum aquâ et lanâ coccíneâ, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspersit: et ómnia penè in sánguine secundùm legem mundantur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus, et tribus nóctibus; * Sic erit Fílius hóminis in corde terræ. ℣. Erat Jonas in ventre piscis tribus diébus, et tribus nóctibus. * Sic erit. *Matth.* 12. *Jon.* 2.

Lectio ix.

Necesse est ergò exemplária quidem cœléstium his mundári, ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis quàm istis. Non enim in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cælum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis: neque ut sæpè ófferat semetipsum, quẽádmodùm Póntifex intrat in sancta per síngulos annos in sánguine alièno; alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi: nunc autem semel in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium;

sic et Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

℞. Qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur: * Et erit sepulchrum ejus gloriósum. ℣. Christus mórtuus est pro peccátis nostris secundùm Scriptúras. * Et erit. Qui stat. *Isai.* 11. 1. *Corinth.* 15.

AD LAUDES.

Ps. 42. Júdica me, Deus, *pag.* 77.

Ant. 4. f. (Dóminus) misit me, ut medérer contrítis corde, et prædicárem captívis indulgéntiam, et clausis apertiónem. *Isai.* 61.

Ps. 85. Inclína. *cum suâ divisione, pag.* 128.

Ant. 8. c. Penetrábo inferióres partes terræ, et inspíciam omnes dormientes; et illuminábo omnes sperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ps. 142. Dómine exaudi... áuribus, *cum suâ divis. p.* 120.

Ant. 1. g. Consurgam, cùm sédero in ténebris; Dóminus lux mea est. *Mich.* 7.

CANTICUM. Jon. 2.

CLAMAVI de tribulatióne meâ ad Dóminum, * et exaudívit me.

De ventre ínferi clamávi, * Et exaudisti vocem meam.

Et projecisti me in profundum in corde maris, * et flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui et fluctus tui * super me transiérunt.

Et ego dixi: Abjectus sum à conspectu oculórum tuórum: * verúmtamen rursùs vidébo templum sanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ * usquè ad ánimam.

Abyssus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium descendi: * terræ vectes conclusérunt me in æternum:

Et sublevábis de corruptióne vitam meam, * Dómine Deus meus.

Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum; * ut véniat ad te orátio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custódiunt vanitátes frustrà, * misericórdiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi: * quæcũque vovi reddam pro salúte Dómino.

Ant. 3. a. Aspíciet inimíca mea, et operiétur confusióne. *Mich.* 7.

Ps. 150. Laudáte Dóminum in sanctis, *p.* 60.

Ant. 2. D. Ero mors tua, ô mors, morsus tuus ero, inferne. *Osee.* 13.

Ad Benedict. *Ant.* 6. F. Mulíeres, quæ cum (Jesu) vénerant de Galilæâ, vidérunt monumentum, et quemádmodùm pósitum erat corpus ejus, et revertentes paravérunt arómata. *Luc.* 23.

Kyrie, etc., *p.* 249.

Ad Horas Psalmi ut heri sub Ant(Christus) Jesus factus (est) pro nobis obédiens usquè ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus

exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen. *Philipp.* 2.

Deindè Oratio Respice, *p.* 250.

AD VESPERAS.

Ant. 3. à. Allelúia.

Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes gentes, *p.* 119.

Glória Patri.

Ant. Allelúia, allel., allel.

Capit. Hymn. et ℣. *non dicuntur.*

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Véspere autem Sábbati, quæ lucescit in primâ Sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepulchrum, allelúia. *Matth.* 28.

ORATIO.

DEUS, qui nos per Paschále mystériũ docuisti vetustátem vitæ relínquere, et in novitáte Spíritûs ambuláre: præsta ut Unigénitus tuus per hoc Sacramentum nobis vitam suã tríbuat, qui mortem nostram suscépit, et occídit; Qui tecum.

AD COMPLETORIUM.

Converte. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Ant. 3. à. Allelúia.

Psalmi de Dominicâ in quorum fine Glória Patri, *sub*

Ant. Allelúia, allelúia, allel.

Deindè Nunc dimittis, *sub Ant.* 5. a. Allelúia. Ad Vésperum demorábitur fletus, et ad Matutínum lætítia, allelúia. *Ps.* 29.

℣. Dóminus vobiscum,

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio Vísita, *ut in Communi Temp. Pasch.*, *p.* 285.

Deindè dicitur Antiphon. de Beatâ Regina cœli, *p.* 285.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE MAJUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Allelúia, Surrexit Dóminus verè : * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 24.

Ps. Veníte, *p.* 2.

HYMNUS.

Festivis résonet cántibus æther,
Solemnes réferant órgana plausus :
Surgens è túmulo, Christe, triumphas,
Infernique redis victor ab umbris.

Nequicquàm vígilans éxcubat hostis,
Et saxi túmulum póndere claudit.
Perrumpens áditus, ómnia vincis,
SurgentiqueDeo fit leve saxum.

O quantâ rútilans luce coruscat
Læsum multíplici vúlnere corpus!
Infandos décuit ferre dolóres,
Quos æterna satìs glória pensat.

Hìnc armáta procùl turba recessit :
Custos ecce novus venit Olympo,
Qui lætâ célebrans voce triumphum,
Expectáta ferat núntia terris.

Jesum, discípuli, quæritis, inquit :
Surrexit prófugo victor ab hoste,
Et mortis stímulum fregit inánem ;
Nec vos spes ánimi vana fefellit.

Quæ duro ténuit cárcere corpus,
Olli spontè sinum terra reclúsit;
Et nunc sola sibi líntea servat :
Hæc sunt signa tui, Christe, triumphi.

Quid jàm pérfida gens, signa requíris?
Qui, solvens próprii claustra sepulchri,
Vitáles répetit lúminis auras,
Hic vitæ Dóminum se probat orbi.

Sit laus summa Patri, summaque Nato,
Qui dans perpétuæ pígnora vitæ,
Devictâ rétulit morte triumphum :
Compar sit tibi laus, Spíritus alme. Amen.

Ps. 2. Quarè fremuérunt, *pag.* 18.

Ant. 1. j. Cùm transisset Sábbatum, María Magdaléne et María Jacóbi et Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, allel. *Marc.* 16.

Ps. 15. Conserva me, Dómine, *pag.* 82.

Ant. 5. F. Valdè dilúculò venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata, allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 29. Exaltabo te, *pag.* 22.

Ant. 7. G. Ecce terræ motus factus est magnus : Angelus enim Dómini descendit de cœ-

lo, et accédens revolvit lápidem, allelúia. *Matth.* 28.

℣. Exsurge, glória mea : ℟. Exsurgam dilúculò. *Ps.* 56.

Absol. et Bened. infrà, p. 286.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 6.

An ignorátis quià quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem : ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris; ità et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus : simul et resurrectiónis érimus. Hoc scientes, quià vetus homo noster simul crucifixus est; ut destruátur corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo : crédimus quià simul étiam vivémus cum Christo : scientes quòd Christus resurgens ex mórtuis jàm non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quòd autem vivit, vivit Deo.

℟. Erat aspectus (Angeli) sicut fulgur; et vestimentum ejus, sicut nix, * Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui; allelúia, allelúia. ℣. Exsurgat Deus, et dissipentur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.* Præ timóre. Gl.ª Erat aspectus. *Matth.* 28. *Ps.* 67.

Sermo Sancti Joannis Chrysóstomi.

In triduanam Resurrect. Dom. nostri J. C.

Lectio ij.

PRÆDICEMUS Salvatóris resurrectiónem, vel salútem pótiùs nostram proclamémus : prædicémus salutáris diéi memóriam : prædicémus diáboli mortificatiónem, immundórum dæmonum captivitátem, christianórum salútem, resurrectiónem mortuórum. Per resurrectiónem enim Christi, gehennæ quidem ignis extínguitur : vermis autem irrequiétus móritur : infernus turbátur; luget diábolus : peccátum necátur : spíritus maligni fugantur : qui ex terrâ sunt orti, attolluntur in cœlos : qui in inferno erant, à diáboli vínculis liberantur, et ad Deum confugientes, diábolo dicunt : Ubì est, mors, victória tua? Ubì stímulus tuus, inferne. Porro sanctæ nobis festivitátis ac celebritátis auctor Christus est, qui et ómnium bonórum nobis est conciliátor. Hic namque nos à princípio cóndidit, et ex níhilo in lucem édidit; hic et nunc pérditos salvos fecit : mórtuos ad vitam revocávit et diáboli tyránnidi extorsit.

℟. Angelus dixit muliéribus : Nolíte timére vos : scio enim quòd Jesum qui crucifixus est, quæritis : non est hìc : * Surrexit enim sicut dixit, allelúia, allelúia. ℣. Salvávit sibi déxtera ejus, et bráchium sanctum ejus. * Surrexit. *Matth.* 28. *Ps.* 97.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

In illo témpore; María Magdaléne, et María Jacóbi et Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 21. *in Evang.* §. 2.

Audistis, Fratres caríssimi, quòd sanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monumentum venérunt; et ei quem viventem dilèxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequuntur. Sed res gesta áliquid in sanctâ Ecclésiâ signat gerendum. Sic quippe necesse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenùs cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne facienda. Et nos ergò in eum qui est mórtuus, credentes, si odóre virtútum referti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monumentũ profectò illíus cum aromátibus venímus.... Sed quid advenientes féminas Angelus affátur audiámus : Nolíte expavéscere : ac si apertè dicat: Páveant illi qui non amant adventum supernórum cívium. Vos cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Undè et Matthæus Angelum apparuisse descríbens ait : Erat aspectus ejus sicut fulgur et vestimenta ejus sicut nix. In fulgóre étenim terror timóris est, in nive autem blandimentum candóris. Quià verò omnípotens Deus, et terríbilis peccatóribus, et blandus est justis; rectè testis resurrectiónis ejus Angelus, et in fulgóre vultûs, et in candóre hábitûs demonstrátur; ut de ipsâ suâ spécie et terréret réprobos, et mulcéret pios.

℟. Citò euntes dícite discípulis ejus quià * Surrexit, et ecce præcédit vos in Galilæam, ibì eum vidébitis, allelúia, allelúia. ℣. Benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus. * Surrexit. Glória. * Surrexit. Citò euntes. *Matth.* 28. *Tob.* 12.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Non derelinques ánimam meam in inferno; ℟. Nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. *Ps.* 15.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 1. D. Exiérunt citò de monumento cum timóre et gáudio magno, currentes nuntiáre discípulis, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Ecce Jesus occurrit illis, dicens : Avéte, allelúia. *Ibid.*

Ant. 7. a. Illæ autem accessérunt, et tenuérunt pedes ejus, et adoravérunt eum, allelúia. *Ibid.*

CANTICUM. Isaiæ. 3.

Quis est iste qui venit de Edom * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stolâ suâ, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego qui loquor justítiam, * et propugnátor sum ad salvandum.

Quarè ergo rubrum est indu

mentum tuum, * et vestimenta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * et de géntibus non est vir mecum.

Calcávi eos in furóre meo * et conculcávi eos in irâ meâ.

Et aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea, * et ómnia indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspexi, et non erat auxiliátor: * quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsâ auxiliáta est mihi. Glória.

Dicitur per Octavam.

Ant. 8. c. Ait illis Jesus: Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam: ibì me vidébunt, allel. *Matth.* 28.

Ant. 3. a. Undecim autem discípuli abiérunt in Galilæam in montem, ubì constitúerat illis Jesus; et videntes eum, adoravérunt, allel. *Matth.* 28.

Loco Cap. Hymni et ℣. Hæc est dies quam fecit Dóminus, exultémus et lætémur in eâ. *Ps.* 117.

Ad Benedict. *Ant.* 2. *D.* In hoc Christus mórtuus est et resurrexit: ut et mortuórum et vivórum dominétur, allelúia. *Rom.* 14.

ORATIO.

Deus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devictâ morte reserasti: vota nostra, quæ præveniendo aspíras, étiam adjuvando proséquere; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Psalmi de Dom. omisso Symbolo, sub

Ant. Allelúia, allel., allel.

Loco Cap. Resp. et vers. dicitur

Hæc est dies quam fecit Dóminus, exultémus et lætémur in eâ. *Ps.* 117.

Oratio. Dómine Deus omnípotens, *p.* 11.

Non fit Officium Capituli usquè ad Dom. in Albis. Dicit. verò ad devotionem De profundis, *ut in Ordin.*, p. 12.

AD ALIAS HORAS.

Ant. Allelúia, allel., allel.

Hæc est dies. *ut suprà.*

Deindè Oratio Laudum.

AD VESPERAS.

Ps. 109. Dixit Dóminus. *p.* 34.

Ant. 8. G. Tráditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatiónem nostram, allelúia. *Rom.* 4.

Ps. 110. Confitébor. *pag.* 34.

Ant. 4. D. Qui vivunt, jàm non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est, et resurrexit, allelúia. 2. *Corinth.* 5.

Ps. 111. Beátus vir. *pag.* 35.

Ant. 5. C. Absorpta est mors in victóriâ: ubì est mors victória tua? ubì est mors stímulus tuus? allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Loco Capituli dicitur,

Hæc est dies quam fecit Dóminus: exultémus et lætémur in eâ. *Ps.* 117.

Allelúia, alleluia.

℣. Quem Deus suscitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem, alleluia. *Act.* 13.

PROSA.

VICTIMÆ Pascháli laudes ímmolent Christiáni.

Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors et vita duello conflixére mirando: dux vitæ mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis, María, quid vidisti in viâ?

Sepulchrum Christi viventis, et glóriam vidi resurgentis.

Angélicos testes, sudárium et vestes.

Surrexit Christus spes mea; præcédet suos in Galilæam.

Scimus Christum surrexisse à mórtuis verè: tu nobis, victor Rex, miserére. Allelúia.

Ad Magnific. *Ant.* 3. E. Cùm serò esset in die illo, et fores essent clausæ, ubì erant discípuli congregáti, propter metum Judæórum: venit Jesus et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

Eundo ad Fontes. Psal. 112. Laudáte púeri. *pag.* 35.

Ant. 2. A. Quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus, allelúia. *Rom.* 6.

Deindè, sine Dóminus vobiscum.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclésiam tuam semper Géntiũ vocatióne multíplicas; concéde propítius, ut quos aquâ baptísmatis ábluis, contínuâ protectióne tueáris; Per Christum.

Redeundo. Ps. 113. In éxitu, *pag.* 35.

Ant. 8. G. Consepulti sumus cum (Christo) per baptismum in mortem: ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris; ità et nos in novitáte vitæ ambulémus, allelúia. *Rom.* 6.

Antè Crucifixum.

Ant. 4. j. (Christus delévit) quod adversùs nos erat chyrógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci, allelúia. *Col.* 2.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus, omnípotens Deus, ut qui resurrectiónis Domínicæ solémnia cólimus: ereptiónis nostræ suscípere lætítiâ mereámur; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dom. sub

Ant. 8. G. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hæc est dies *suprà.*

ORATIO.

SALVA nos, quæsumus, omnípotens Deus; et ut in novitáte spíritûs indesinenter ambulémus, lucem tuam nobis concéde perpétuam, Dóminũ nostrum Jesum Christum fílium tuum: Qui tecum.

℣. Dóminus vobiscum.

Benedícamus.

Deindè Grátia Dómini, etc.

Tum Ant. Regína cœli, *infrà*, pag. 285.

FERIA SECUNDA.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Surrexit Dóminus verè: * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 24.

Hymnus. Festívis, *suprà*, pag. 263.

Psalmi è I. Noct. Domin. sub. Ant. Diei Paschæ.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : ℟. Commóta est et contrémuit terra. *Ps.* 76.

De Epístolâ primâ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 15.

NUNC autem Christus resurrexit à mórtuis primítiæ dormiéntium, quóniàm quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriuntur : ità et in Christo omnes vivificabuntur. Unusquisque autem in suo órdine, primítiæ Christus : deindè ii, qui sunt Christi, qui in adventu ejus credidérunt. Deindè finis : cùm tradíderit regnum Deo et Patri, cùm evacuáverit omnem principátum, et potestátem, et virtútem. Oportet autem illum regnáre donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors : Omnia enim subjécit sub pédibus ejus. Cùm autem dicat : Omnia subjecta sunt ei, sinè dúbio præter eum qui subjécit ei ómnia. Cùm autem subjecta fúerint illi ómnia : tunc et ipse Fílius subjectus erit ei, qui subjécit sibi ómnia ; ut sit Deus ómnia in ómnibus.

℟. (Christus) crucifixus est ex infirmitáte : sed vivit ex virtúte Dei. Nam et nos infirmi sumus in illo : sed vivémus cum eo * Ex virtúte Dei, allel., allel. ℣. Suscitábit nos, et vivémus in conspectu ejus. * Ex. 2. *Cor.* 13. *Osee* 6.

Lectio ij.

ALIOQUIN quid fácient qui baptizantur pro mórtuis, si omnínò mórtui non resurgunt? ut quid et baptizantur pro illis? Ut quid et nos periclitámur omni horâ? Quotídiè mórior per vestram glóriam, fratres, quam hábeo in Christo Jesu Dómino nostro. Si (secundùm hóminem) ad béstias pugnávi Ephesi ; quid mihi prodest, si mórtui non resurgunt? manducémus, et bibámus ; cràs enim moriémur. Nolíte sedúci : Corrumpunt mores bonos collóquia mala. Evigiláte justi, et nolíte peccáre : ignorántiam enim Dei quidam habent, ad reveréntiam vobis loquor. Sed dicet áliquis : Quómodò resurgunt mórtui? qualive córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi priùs moriátur. Et quod séminas, non corpus, quod futúrum est, séminas, sed nudum granum, ut putà trítici, aut alicújus cæterórum. Deus autem dat illi corpus sicut vult : et unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro : sed ália quidem hóminum, ália verò pécorum ; ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora cœléstia, et córpora terréstria : sed ália quidē cœléstium glória : ália autem terréstrium : ália cláritas solis, ália cláritas lunæ, et ália cláritas stellárum. Stella enim à stellâ differt in claritáte : sic et resurréctio mortuórum.

℟. Christus resurrexit à mórtuis primítiæ dormiéntium, * Quóniàm per hóminem mors,

et per hóminem resurréctio mortuórum, allelúia, allelúia. ℣. Ipse liberátor, atque salvátor, fáciens signa, et mirabília in cœlo, et in terrâ. * Quóniàm. 1. *Corinth.* 15. *Dan.* 6.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castellum, quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaüs. Et ipsi loquebantur ad ínvicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 140 *de tempore.*

IN viâ cum illis tanquàm comes ambulábat, et ipse dux erat. Utique vidébant, sed non agnoscébant. Tenebantur enim óculi eórum, sicut audívimus, ne eum agnóscerent. Non tenebantur, ne vidérent: sed tenebantur, ne eum agnóscerent. Eia, fratres; Ubi vóluit Dóminus agnosci? In fractióne panis. Secúri sumus, panem frángimus, et Dóminum agnóscimus. Nóluit agnosci, nisì ibì propter nos, qui non eum visúri erámus in carne, et tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quisquis ergò fidélis es, quisquis non inániter christiánus vocáris, quisquis Ecclésiam non sine causâ ingréderis .... consolétur te fráctio panis; abséntia Dómini non est abséntia. Habéto fidem, et tecum est quem non vides. Illi, quandò cum eis Dóminus loquebátur, nec fidem habébant: quià eum resurrexisse non credébant, nec resúrgere posse sperábant. Perdíderant fidem, perdíderant spem, ambulábant mórtui cum vivente; ambulábant mórtui cum ipsâ vitâ. Cum illis ambulábat vita; sed in eórum córdibus nondũ renováta erat vita.

℟. O stulti, et tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt prophétæ! * Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ità intráre in glóriam suam? allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. * Nonne. Glória. O stulti. *Luc.* 24. *Isai.* 53.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniàm suscepisti me: ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Omnia ut in die Paschæ præter ea quæ hìc sunt propria.

Ad Benedict. *Ant.* 7. a. Incípiens (Jesus) à Móyse, et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus scriptúris, quæ de ipso erant, allelúia. *Luc.* 24.

ORATIO.

DEUS, qui solemnitáte Pascháli mundo remédia contulisti; pópulum tuum, quæsumus, cœlesti dono proséquere; ut et perfectam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempiternam; Per Dóminum.

Ad Horas, omnia ut in die Paschæ præter Orationem ad Tertiam Sextam et Nonam, et sic diebus sequentibus.

AD VESPERAS.

Ut in die Paschæ.

Loco Capit. Hæc est dies. Allelúia, allelúia. ℣. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in viâ, et aperíret nobis scriptúras? allelúia. *Luc.* 24.

Prosa, Víctimæ. *p.* 267.

Ad Magníific. *Ant.* 7. G. Regressi sunt in Jerúsalem, et invenérunt congregátos úndecim, et eos qui cum illis erant, dicentes quòd surrexit Dóminus verè, et appáruit Simóni: et ipsi narrábant quæ gesta erant in viâ, et quómodò cognovérunt eum in fractióne panis, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio Laudum.

Eundo ad Fontes, ut in die Paschæ.

ORATIO.

DEUS, qui omnes in Christo renátos, genus regále, sacerdotáleque fecisti: da nobis et velle et posse quæ præcipis; ut pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium, et píetas actiónum; Per eumdem.

FERIA TERTIA.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Surrexit, etc.

Hymnus Festívis, *suprà p.* 263.

Psalmi II. Noct. Domin. sub Ant. diei Paschæ.

℣. Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam. ℟. Salvasti me à descendéntibus in lacum. *Ps.* 29.

De Epístolâ primâ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 15.

SEMINATUR in corruptióne, surget in incorruptióne. Seminátur in ignobilitáte, surget in glóriâ: seminátur in infirmitáte, surget in virtúte: seminátur corpus animále, surget corpus spiritále: si est corpus animále, est et spiritále, sicut scriptum est: Factus est primus homo Adam in ánimam viventem, novíssimus Adam in spíritum vivificantem. Sed non priùs quod spiritále est, sed quod animále: deindè quod spiritále. Primus homo de terrâ, terrénus: secundus homo de cœlo, cœlestis. Qualis terrénus, tales et terréni: et qualis cœlestis, tales et cœlestes. Igitur, sicut portávimus imáginem terréni, portémus et imáginem cœlestis.

℟. Deus qui dives est in misericórdiâ, propter nímiam caritátem suam, quâ dilexit nos, et * Cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, allel., allel. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum; quià mirabília fécit. * Cùm essémus. *Ephes.* 2. *Ps.* 97.

Lectio ij.

HOC autem dico, fratres, quià caro et sanguis regnum Dei possidére non possunt: neque corrúptio incorruptélam possidébit. Ecce mystérium vobis dico: omnes quidém resurgémus, sed non omnes immutábimur. In momento, in ictu óculi, in novíssimâ tubâ: canet enim tuba, et mórtui resurgent incorrupti: et nos immutábi-

mur. Oportet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem : et mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est : Absorpta est mors in victóriâ. Ubì est mors victória tua? Ubì est mors stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est : virtus verò peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesũ Christum.

℟. Crédimus, propter quod et lóquimur : sciẽtes quóniàm * Qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, allelúia, allelúia. ℣. Expectémus húmiles consolatiónem ejus. * Qui suscitávit. 2. *Corinth.* 4. *Judith.* 8.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

In illo témpore; Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dicit eis : Pax vobis, ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. Evang. secund. Lucam, lib. 10. §. 168. 169. 170.

Mirum quómodò se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspectu, tangi fácilis, diffícilis æstimári. Déniquè conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeò Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet : Palpáte, inquit, et vidéte, quià spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis corpóreæ qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est : quod palpátur, corpus est. In córpore autem resurgémus : seminátur enim corpus animále, surget corpus spiritále. Sed illud subtílius, hoc crássius; útpotè adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodò non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerũ, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpanda óbtulit? In quo non solùm fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quòd vúlnera suscepta pro nobis cœlo inferre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri, nostræ prétia libertátis osténderet.

℟. Stetit Jesus in médio (discipulórum suórum,) et dicit eis : Pax vobis * Ego sum, nolíte timére, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus vivens, in médio vestrî est. * Ego. Glória. Stetit. *Luc.* 24. *Jos.* 3.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Pósuit Dóminus ánimam meam ad vitam; ℟. Et non dedit in commotiónem pedes meos. *Ps.* 65.

AD LAUDES.

Omnia ut in die præter ea quæ hìc sunt propria.

Ad Bened., *Ant.* 7. *d.* Vidéte manus meas, et pedes, quià ego ipse sum : palpáte et vidéte, quià spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére, allelúia. *Luc.* 24.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas : concéde fámulis tuis, ut sacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Ut in die Paschæ.

Hæc est dies, etc.

Allelúia, allelúia. ℣. Apéruit illis (Jesus) sensum ut intellígerent scriptúras, allelúia. *Luc.* 24.

Prosa. Víctimæ, *pag.* 267.

Ad Magnif. *Ant.* 3. a. Sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere à mórtuis tértiâ die : et prædicári in nómine ejus pœniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia. *Luc.* 24.

Ad Fontes ut in die Paschæ.

ORATIO.

DEUS, qui credentes in te pópulos, fonte baptísmatis innovasti, hanc renátis in Christo concéde custódiam, ut nullo erróris incursu, grátiam tuæ benedictiónis amittant; Per eumdem.

FERIA QUARTA.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Surrexit, etc.

Hymnus Festívis, *suprà*, *pag.* 263.

Psalmi è III. Noct. Domin. sub Ant. diei Paschæ.

℣. Excitátus est (Dóminus)
℟. Tanquàm dórmiens. *Ps.* 77.

Incipit Liber Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

APOCALYPSIS Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis, quæ oportet fieri citò : et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit. Beátus qui legit, et audit verba prophetíæ hujus : et servat ea, quæ in eâ scripta sunt : tempus enim propè est. Joannes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asiâ. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est : et à septem spirítibus, qui in conspectu throni ejus sunt : et à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ, qui diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo : ipsi glória, et impérium in sécula seculórum. Amen.

℟. Quæ ad Patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris * Resúscitans Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Recordátus est fœderis quod pépigit cum Abraham, Isaac, et Jacob. * Resúscitans. *Act.* 13. *Exod.* 2.

Lectio ij.

ECCE venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ : Etiam : Amen. Ego sum Alpha, et Oméga, princípium, et finis, dicit Dóminus

Deus, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, omnípotens. Ego Joannes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntiâ in Christo Jesu: fui in ínsulâ, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu: fui in spíritu in Domínicâ die, et audívi post me vocem magnã tanquàm tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libró: et mitte septem Ecclésiis, quæ sunt in Asiâ, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyátiræ, et Sardis, et Philadélphiæ, et Laodíciæ.

℟. Ubì est, mors, victória tua? ubì est, mors, stímulus tuus? Stímulus mortis peccátũ est:... Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam * Per Dóminum nostrum Jesum Christum, allelúia, allelúia. ℣. Oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres, et abscónditæ ab óculis, * Per. 1. *Cor.* 15. *Is.* 65.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 21.

In illo témpore; Manifestávit se íterùm Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic. Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 78. *de septimâ Christi manifestatione ad mare Tiberiadis factâ.*

Ibi erat Petrus qui negáverat: Thomas qui dubitáverat: Joannes qui fúgerat. Non ergò ut fortíssimos mílites, sed púeros compellat, ut tímidos; et quos idóneos necdùm deprehendit ad prælium, ut téneros invítat ad mensam, dicendo: Púeri, numquid habétis pulmentárium? Ut humánitas ad grátiam, panis ad fidúciam, pulmentum revocáret ad fidẽ: corpus enim resurrexisse non créderent, nisì eum toto hóminis órdine cérnerent manducantem. Hìnc est quòd petit escas satúritas tota rerum, panis ipse mandúcat, quià non ille cibum, sed suórũ semper ésurit caritátem...Dicit eis: Míttite in déxteram partem navis rete. Révocat ad déxterã quos turbo passiónis égerat, et redégerat ad sinistram. Misérunt, inquit (Evangelista) et non póterant illud tráhere à multitúdine píscium... Alii navígio pervéniunt et captúram píscium trahunt, ut Ecclésiam séculi jactátam procellis, et eos quos Evangélico reti ad supernam lucem rápiunt, et élevant de profundo, ad Dóminum secum fidéli labóre perdúcant.

℟. Dicit eis (Jesus:) Míttite in dextram navígii rete, et inveniétis. Misérunt ergò: et jàm non valébant illud tráhere * Præ multitúdine písciũ, allelúia, allelúia. ℣. Obstupuérunt unusquisque ad próximum suũ. * Præ. Glória. Dicit. *Joan.* 21. *Jerem.* 36.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Quæ reddam laudatiónes tibi, (Dómine); ℟. Quóniàm eripuisti ánimam meam de morte? *Ps.* 55.

AD LAUDES.

Omnia ut in die Paschæ præter ea quæ sequuntur.

Ad Benedict. *Ant.* 8. G. Dicit (discípulis) Jesus: Veníte, prandéte; et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? scientes quià Dóminus est, allelúia. *Joan.* 21.

ORATIO.

DEUS, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnuâ solemnitáte lætíficas; concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia æterna mereámur; Per eumdem.

AD VESPERAS.

Ut in die Paschæ.

Hæc est dies, etc.

Allelúia, allelúia. ℣. (Christus) visus est Cephæ, et post hoc úndecim: deindè visus est plusquàm quingentis frátribus simul, allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Prosa Victimæ, *pag.* 267.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Hoc jàm tértio manifestátus est Jesus discípulis suis, cùm resurrexisset à mórtuis, all. *Joan.* 21.

Ad Fontes, ut in die Paschæ.

ORATIO.

DEUS, per quem nobis redémptio venit, et præstátur adóptio: réspice in ópera misericórdiæ tuæ; ut in Christo renátis, et æterna tribuátur hæréditas, et vera libertas; Per eumdem.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Surrexit, etc.

Hymn. Festívis, *suprà*, *p.* 263.

Psalmi è I. Noct. Domin. sub solâ.

Ant. 1. j. Cùm transisset Sábbatum, María Magdaléne et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent Jésum, allelúia. *Marc.* 16.

℣. Vivit Dóminus, et benedictus Deus meus; ℟. Et exaltétur Deus salútis meæ. *Ps.* 65.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

CONVERSUS sum ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum: et conversus vidi septem candelábra áurea: et in médio septem candelabrórum aureórum símilem fílio hóminis, vestítum pódere; et præcinctum ad mamillas zonâ áureâ: caput autem ejus, et capilli erant cándidi tanquàm lana alba, et tanquàm nix, et óculi ejus tanquàm flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichalco, sicut in camíno ardenti, et vox illíus tanquàm vox aquárum multárum: et habébat in déxterâ suâ stellas septem: et de ore ejus gládius utrâque parte acútus exíbat: et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte suâ.

℟℟. *Ut in feriâ secundâ.*

Lectio ij.

ET cùm vidissem eum, cécidi ad pedes ejus tanquàm mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére: ego sum primus, et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sécula seculórum, et hábeo claves mortis, et inferni. Scribe ergò quæ vidisti, et quæ sunt, et quæ oportet fieri post hæc. Sacramentũ septem stel-

lárum, quas vidisti in déxterâ meâ, et septem candelábra áurea : septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiárum : et candelábra septem, septem Ecclésiæ sunt.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

In illo témpore ; María stabat ad monumentum foris plorans. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Epíscopi.

Expos. in Joan. Cap. 20.

Christi amans María, quippè étiam omnis metûs expers, nec ádmodùm Judæórum furórem refórmidans, audáciùs quidem monumento ássidet... Ploratque insatiabíliùs, ac largióres ex óculis éxprimit fontes... Vide ut non gratìs pro Christo fundantur lácrymæ, nec dilectiónis in ipsum procùl sit fructus ; sed vicína sit quodam modo ac labóres próximè sequátur grátia, prorsùsque lócuples retribútio. Ecce enim assidenti Maríæ, proque pio ergà Deum affectu viscéribus contabescente, ac sincérum Dómino ánimum servanti, Salvátor sanctórum Angelórum voce, sui illi mystérii cognitiónem áperit. Vidit enim Angelos... Qui et ejus fletu inhíbito aiunt : Múlier, quid ploras ? Nec enim lacrymárum causam sciscitantur ; quippè quam, eâ étiam tacente, per-nóverant, ac res ipsa satìs indicábat : sed pótiùs à fletu cessáre hortantur, ut quæ minùs congrua, è tempóre, ratióne, ac ab eâ quæ non decéret, luctum assumpsissset. Cùm enim mors solúta sit, ac corrúptio jàm torpúerit, atque idcircò Salvátor noster Christus à mórtuis excitátus, ad incorruptiónem réditum instauráverit, cur ab eo erras, múlier, quod cóngruè tempus deposcit ? mœresque ac ploras amaríssimè, cùm te rerum éxitus in contrárium pótiùs vocet : gaudére namque pótiùs, ac æquo ánimo esse oportéret. Ergò quid ploras, ac celebritátis splendórem quodam modo víolas ?

℟. María stabat ad monumentum foris plorans : dum ergò fleret, * Inclinávit se et prospexit in monumentum ; et vidit duos Angelos in albis sedentes, allelúia, allel. ℣. Præ sollicitúdine quiéscere non pótuit. * Inclinávit se. Glória. * Inclinávit se. *Joan.* 20. *Jerem.* 49.

Te Deum.

℣. Notas mihi fecisti, (Dómine) vias vitæ : ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo. *Ps.* 15.

AD LAUDES.

Psalmi de Dom. cum Cant. diei Paschæ sub solâ

Ant. 1. D. Exiérunt citò de monumento cum timóre et gáudio magno, currentes nuntiáre discípulis, allelúia. *Matth.* 28.

Hæc est dies.

Ad Benedict. *Ant.* 5. a. Dicit (Maríæ) Jesus : Noli me tángere ; nondùm enim ascendi ad Patrem meum, allelúia. *Joan.* 20.

ORATIO.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui Paschále Sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulisti: da méntibus nostris, ut quod professióne celebrámus, imitémur effectu; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Tres Psalmi ut in die sub solâ.

Ant. 8. G. Tráditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatiónem nostram, allelúia. *Rom.* 4.

Hæc est dies.

Allelúia, allelúia. ℣. Vade ad fratres meos, et dic eis: Ascendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum, allelúia. *Joan.* 20.

Prosa, Víctimæ, p. 267.

Ad Magnífic. *Ant.* 6. C. Venit María Magdaléne annúntians discípulis, quià vidi Dóminum, allelúia. *Joan.* 20.

Ad Fontes, ut in die Paschæ.

ORATIO.

DEUS, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos, quos fonte renovasti baptísmatis, quosque grátiæ tuæ plenitúdine solidasti, in adoptiónis sorte fácias dignanter adscribi; Per Christum.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Surrexit, etc.

Hymn. Festivis, *suprà*, p. 263.

Psalmi è II. Noct. Dom. sub solâ

Ant. 5. F. Valdè dilúculò venérunt ad monuméntum, portantes quæ paráverant arómata; allelúia. *Luc.* 24.

℣. Dóminus regnávit, decórem indútus est. ℟. Indútus est fortitúdinem. *Ps.* 92.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

ANGELO Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit, qui tenet septem stellas in déxterâ suâ, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quià non potes sustinére malos: et tentasti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt: et invenisti eos mendáces: et patiéntiam habes, et sustinuisti propter nomen meum, et non defecisti. Sed hábeo adversùm te, quòd caritátem tuam primam reliquisti. Memor esto ítaque undè excíderis: et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisì pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quià odisti facta Nicolaïtárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei.

℟.℟. è Feriâ tertiâ.

Lectio ij.

ANGELO Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus, et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit: Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es: et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judæos

esse, et non sunt, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini : et habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usquè ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritùs dicat Ecclésiis. Qui vícerit, non lædétur à morte secundâ.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 28.

In illo témpore ; Undecim discípuli abiérunt in Galilæam, in montem, ubì constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi.

Sermo 83. *de nonâ Christi manifestatione.*

Venite, (inquit Jesus,) in mundum., .estóte vos spes ómnibus, qui vobis ipsis desperatiónis causa fuistis : et incredúlitas vestra quanta sit tunc probáte, cùm vidéritis audítui vestro mundum crédere, qui crédere vestro vísui non potuistis: et cordis vestri quanta sit durítia tunc scitóte, cùm senséritis, non viso me, orbe toto, gentes ferocíssimas me fatéri, quem pósitum vestris in óculis vos negastis. Vidébitis in terrâ divísos, clausos ínsulis, pendentes rúpibus, solitúdine remótos, Magórum sociólos, Græcórum quærulos, Romanórum perítos, fidem fide solâ quærere, quam manûs dígito, sulcátis meis vulnéribus vos quæsivistis. Sed quià meæ passiónis, meæ mortis, meæ resurrectiónis vos mitto testes, áltiùs vos ista perscrutátos esse concédo, dúmmodò cunctátio vestra fiat eis qui vobis creditúri sunt, firmamentum.

℟. Accédens Jesus locútus est (discípulis) dicens : * Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terrâ, allelúia, allelúia. ℣. Audíte me : Beáti, qui custódiunt vias meas. * Data. Glória. * Data. *Matth.* 28. *Prov.* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cor meum et caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 85.

AD LAUDES.

Psalmi de Dom. cum Cant. diei Paschæ sub solâ

Ant. 1. D. Exiérunt citò de monumento cum timóre et gáudio magno, currentes nuntiáre discípulis, allel. *Matth.* 28.

Hæc est dies.

Ad Benedict. *Ant.* 3. à. Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti, allelúia. *Matth.* 28.

ORATIO.

Deus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunasti : da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum ; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Tres Psalmi ut in die sub solâ

Ant. 8. G. Tráditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatiónem nostram, allelúia. *Rom.* 4.

Hæc est dies.

Allelúia, allelúia. ℣. Euntes

in mundum universum, prædicáte Evangélium omni creatúræ, allelúia. *Marc.* 16.

Prosa, Víctimæ, *p.* 267.

Ad Magnífic. *Ant.* 1. D. Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usquè ad consummatiónem séculi, allelúia. *Matth.* 28.

Ad Fontes, ut in die Paschæ.

ORATIO.

DEUS, qui multíplicas Ecclésiam tuam in sóbole renascéntium: fac eam gaudére propítius de suórum proféctibus filiórum; Per Dóminum.

SABBATO.

Semiduplex.

Invitat. Surrexit, etc.

Hymn. Festívis. *suprà*, p. 263.

Psalmi è III Noct. Domin. sub solâ

Ant. 7. G. Ecce terræ motus factus est magnus: Angelus enim Dómini descendit de cœlo, et accédens revolvit lápidem, allelúia. *Matth.* 28.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus.
℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

ANGELO Ecclésiæ Sardis scribe: Hæc dicit qui habet septem Spíritus Dei, et septem stellas: Scio ópera tua, quià nomen habes quòd vivas, et mórtuus es. Esto vígilans, et confirma cætera, quæ moritúra erant. Non enim invénio ópera tua plena coràm Deo meo. In mente ergò habe quáliter accéperis, et audíeris, et serva, et pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam ad te tanquàm fur, et néscies quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestimenta sua: et ambulábunt mecum in albis, quià digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestimentis albis, et non delébo nomen ejus de libro vitæ, et confitébor nomen ejus coràm Patre meo, et coràm Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟℟. *è Feriâ quartâ.*

Lectio ij.

ANGELO Laodíciæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit: Amen, testis fidélis, et verus, qui est princípium creatúræ Dei. Scio ópera tua: quià neque frígidus es, neque cálidus: útinàm frígidus esses, aut cálidus: sed quià tépidus es, et nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quià dicis quòd dives sum, et locupletátus, et nullíus égeo: et nescis quià tu es miser, et miserábilis, et pauper, et cæcus, et nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum, probátum, ut lócuples fias, et vestimentis albis induáris, et non appáreat confúsio nuditátis tuæ, et collyrio inunge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo, et castígo. Æmuláre ergo, et pœniténtiam age. Ecce sto ad óstium, et pulso: si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, et cœnábo cum illo, et ipse mecum. Qui vícerit, da-

bo ei sedére mecum in throno meo : sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

In illo témpore ; Unâ Sábbati María Magdaléne venit manè, cùm adhùc ténebræ essent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In cap. 19. *Joan. Homil.* 84.

Surrexerat Jesus, et lápide et signis impósitis : sed cùm hoc áliis manifestári oportéret, post resurrectiónem apéruit monumentum, et itá res crédita est. Hoc Maríam movit; máximè namque magistrũ diligébat; postquàm Sábbatũ prætériit, cessáre non pótuit : sed cùm adhuc essent ténebræ, à loco sibi áliquam quærens consolatiónem, eò se cóntulit; et cùm vidéret lápidem revolútum, neque intrávit neque introspexit, sed ad discípulos cucurrit nímio desidério ..... Cùm venisset María, et id significasset, audientes illi, ad sepulchrum próperant, et vident linteámina pósita : quod erat resurrectiónis signum. Neque enim si qui corpus abstulissent, in córpore nudando óperam consumpsissent : neque si furáti essent, sudárium detráhere, et illud invólvere, et pónere in unum locum curassent, sed ut erat corpus abstulissent : proptéreà prædixit Joannes quòd cum multâ myrrhâ esset sepultus, quæ non minùs quam pix córpori linteámina conglútinat : ut, cùm audíeris sudária in sepulchro pósita, furto abreptum non arbitréris : non enim fur ádeò stultus fuisset, ut in supérfluâ re tantùm laborasset.

℟. Unâ Sábbati María Magdaléne * Venit manè, cùm adhùc ténebræ essent, ad monumentum, allelúia, allel. ℣. Fortis est ut mors diléctio, dura sicut infernus æmulátio. * Venit. Glória. * Venit. *Joan.* 20. *Cant.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo fortitúdinem tuam, (Dómine,) ℟. Et exaltábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Psalmi de Dom. cum Cant. diei Paschæ sub solâ.

Ant. 1. D. Exiérunt citò de monumento cum timóre et gáudio magno, currentes nuntiáre discípulis, all. *Matth.* 28.

Hæc est dies.

Ad Bened. *Ant.* 2. *D.* Exiit Petrus, et ille álius discípulus, et venérunt ad monumentum, allelúia. *Joan.* 20.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui festa Paschália venerando égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mercámur; Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Solemne minus.

Psalmi de Sabbato sub Ant. infrà notat. pro quolibet Sabbato Temp. Pasch. p. 283. *Cætera ut sequitur.*

Capitulum. Apoc. 12.

AMBULABUNT mecum in albis, quià digni sunt. Qui vícerit sic vestiétur vestimentis albis, et non delébo nomen ejus de libro vitæ, et confitébor nomen ejus coràm Patre meo, et coràm Angelis ejus.

℟. Sicut modò *infrà,* p. 281. *Cum* Glória Patri, *et reclam.*

Hymnus Adeste cœlitum, *infrà* p. 284.

℣. Conversi estis ad Deum ℟. Servíre Deo vivo et vero. 1. *Thess.* 1.

Ad Magnif. *Ant.* 4. *D.* Grátiâ estis salváti per fidem, et hoc non ex vobis; Dei enim donum est, allelúia. *Ephes.* 2.

Oratio infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Sabbato. Cætera ut notatur in Communi Temporis Paschalis, p. 284.

DOMINICA IN ALBIS.

Solemne minus.

Invitat. et Hymn. ut infrà notatur pro Domin. Temp. Pasch. pag. 285.

Psalm. I. Noct. Dom.

Ant. 1. g. Non corruptibílibus auro, vel argento redempti estis de vanâ vestrâ conversatióne : sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi, allelúia. 1. *Petri.* 1.

Ant. 4. *E.* Non estis vestri; empti enim estis prétio magno, allelúia. 1. *Corinth.* 6.

Ant. 7. d. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro, allelúia. *Ibid.*

℣. Créscite in grátiâ et in cognitióne Dómini nostri, ℟. Et Salvatóris Jesu Christi 2. *Petri.* 3.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

VIDI : et ecce óstium apertum in cœlo; et vox prima, quam audívi, tanquàm tubæ loquentis mecum, dicens : Ascende hùc, et ostendam tibi quæ oportet fíeri post hæc. Et statim fui in spíritu : et ecce sedes pósita erat in cœlo, et suprà sedem sedens : et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis, Jáspidis et Sárdinis : et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smaragdínæ. Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor : et super thronos viginti quátuor senióres sedentes, circumamicti vestimentis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardentes antè thronum, qui sunt septem Spíritus Dei. Et in conspectu sedis tanquàm mare vítreum símile crystallo : et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis antè et retrò.

℟. Nunc in Christo Jesu, vos qui aliquandò erátis longè, * Facti estis propè in sánguine Christi : ipse enim est pax nostra, allelúia, allelúia. ℣. Quià

dilexit vos Dóminus, et custodívit juramentum quod jurávit pátribus vestris. * Facti estis. *Ephes*. 2. *Deut*. 7.

Lectio ij.

Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: et in circúitu, et intùs plena sunt óculis: et réquiem non habébant die ac nocte; dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est. Et cùm darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedenti super thronum, viventi in sécula seculórum, procidébant viginti quátuor senióres antè sedentem in throno, et adorábant viventem in sécula seculórum et mittébant corónas suas antè thronum, dicentes: Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem: quià tu creasti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

℟. Sicut modò géniti infantes, rationábile, sine dolo, lac concupíscite, * Ut in eo crescátis in salútem, allelúia, allelúia. ℣. Inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel. * Ut. 1. *Petri*. 2. *Jos*. 24.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

In illo témpore; Cùm serò esset die illo, unâ Sabbatórum, et fores essent clausæ, ubì erant discípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 26. *in Evang*. §. 2.

Dixit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit; sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Electos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quià ergò et Fílius amátur à Patre, et tamen ad passiónem míttitur; ità et discípuli à Dómino amantur, qui tamen ad passiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut misit me Pater et ego mitto vos; id est: Eâ vos caritáte díligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerandas passiónes fecit.

℟. Post dies octo, íterùm erant discípuli (Jesu) intùs, et Thomas cum eis. * Venít Jesus jánuis clausis, et stetit in médio, et dixit: Pax vobis, allelúia, allelúia. ℣. Bonus est Dóminus sperántibus in eum: ánimæ quærenti illum. * Venit. Glória. Post. *Joan*. 20. *Thren*. 3.

Te Deum.

℣. *Sacerd*. Dóminus elégit vos, quià dilexit vos, ℟. Et redémit de domo servitútis. *Deut*. 7.

AD LAUDES.

Ant. 3. c. Omnes filii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu, allelúia. *Galat.* 3.

Ant. 8. G. Cùm mórtui essétis in delictis,... Convivificávit (vos) cum (Christo Deus), donans vobis ómnia delicta, allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 2. D. Mortificáti estis legi per corpus Christi, ut sitis altérius qui ex mórtuis resurrexit, allelúia. *Rom.* 7.

Ant. 5. a. Vos nunc... salvos facit baptisma... per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxterâ Dei deglútiens mortem, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 1. a. Quicumque in Christo baptizáti estis, Christum induistis, allelúia. *Gal.* 3.

Capitulum. Apoc. 1.

GRATIA vobis, et pax... à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórũ, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo.

Hymnus Auróra *infrà* p. 287.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília... ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Benedict. *Ant.* 8. G. Dicit (Jesus) Thomæ: Infer dígitum tuum hùc, et vide manus meas, et affer manum tuam.. in latus meum: et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia. *Joan.* 20.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiente, móribus et vitâ teneámus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. Cùm mórtui essétis.

Capitul. et ℟. *br.*, p. 288.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1545. *Sess.* 13. *Can.* 9.

SI quis negáverit, omnes et síngulos Christi fidéles utriusque sexûs, cùm ad annos discretiónis pervénerint, tenéri síngulis annis saltem in Páschate, ad communicandum, juxtà præceptum Sanctæ Matris Ecclésiæ; anathéma sit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Mortificáti.

Capitulum. Rom. 6.

VETUS homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto.

℟. *br.* Beáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. Et quorum tecta sunt peccáta, * Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec est in spíritu ejus dolus. *Ps.* 31.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Vos.

Capitulum. Tit. 3.

NON ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiã salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos

abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum.

℟. *br.* Salvávit eos propter nomen suum, * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Ut notam fáceret poténtiam suam, * Allelúia. Gloria. Salvávit.

℣. Deduxit eos in abyssis sicut in deserto : ℟. Et salvávit eos de manu odiéntiũ. *Ps.* 105.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quicumque.

Capitulum. Eccles. 18.

DEO placent ópera tua. Omni témpore sint vestimenta tua cándida, et óleum de cápite tuo non defíciat.

℟. *br.* Non discédimus à te, vivificábis nos, * Allelúia, allelúia. Non ℣. Et nomen tuum invocábimus, * Allelúia. Glória. Non. *Ps.* 79.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus : ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

AD VESPERAS.

Ant. Laudum quæ infrà notant. pro Dom. Temp. Pasch. p. 287.

Capitulum. 1. Petr. 1.

REGENERAVIT nos (Deus) in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcessíbilem, conservátam in cœlis.

Hymn. Adeste, *infrà*, p. 284.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii; ℟. Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum. *Ps.* 44.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Hæc autem scripta sunt ut credátis, quià Jesus est Christus Fílius Dei : et ut credentes, vitam habeátis in nómine ejus, allelúia. *Joan.* 20.

AD COMPLETORIUM.

Ut infrà notatur, p. 284.

COMMUNE
TEMPORIS PASCHALIS.
IN SABBATIS.
AD VESPERAS.

Ant. 1. g. (Jesum) Deus suscitávit à mórtuis,... nec áliud nomen est sub cœlo datum homínibus in quo opórteat nos salvos fíeri, allelúia. *Act.* 4.

Ant. 8. c. Quem Deus suscitávit à mórtuis,... per hunc... remíssio peccatórum annuntiátur :... in hoc omnis qui credit justificátur, alleluia. *Act.* 13.

Ant. 3. a. Deus propter nímiam caritátem suam quâ diléxit nos, cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, allelúia. *Ephes.* 2.

Ant. 5. a. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 2. D. Pro ómnibus mórtuus est Christus, ut et qui vivunt jam non sibi vivant; sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit; allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Cor. 5.

PASCHA nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur, non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ et

nequítiæ; sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

℟. Nos liberavit (Deus).... secundùm propósitum suum, et grátiam quæ......... manifestáta est nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit quidem mortem, illumináνit autem vitam et incorruptiónem, allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei qui ascendit super occásum; * Qui. Glória. * Qui. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

HYMNUS.

Adeste, Cœlitum Chori,
Lætum sonantes cánticum,
Dum, liber inter mórtuos,
Christus sepulchrum déserit.
Vidétis ut surgens novo
Splendóre suffúsus micat!
Ut rédditus luci Deus
Mortis tenébras díscutit!
Erepta terris córpora,
Quæ sancta mundat cáritas,
Pari corusca lúmine
Sic ille cœlo tránsferet.
Frustrà, solútis óssibus,
Inglórius manet cinis:
Dum victor ad vitam redit,
Nos Christus ad vitam vocat.
¶ Da, Christe, nos tecũ mori,
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da Cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Nunc solúti sumus à lege mortis; ℟. Ut serviámus in novitáte Spíritûs. *Rom.* 7.

Ad Magnif. *Ant. in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. a. (Deus) suscitávit ex mórtuis Jesum qui erípuit nos ab irâ ventúrâ allel. 1. *Thess.* 1.

HYMNUS.

Chorus novæ Jerúsalem
Novis resultet cánticis:
Christus redux ab ínferis,
Mortis resolvit víncula.
Tu morte cujus vívimus,
Tutor tui sis múneris;
Letho relapsos ne sinas
Pejóre nos occúmbere.
Excépit atra nox diem;
Nos in viâ ne déseras:
Lux, Christe, vera, sis comes,
Veramque dux in pátriam.
¶ Da, Christe, nos tecũ mori,
Tecum simul da súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Am.

Capitulum. 1 Thess. 5.

Omnes vos fílii lucis estis, et fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum. Igitur non dormiámus sicut et cæteri, sed vigilémus, et sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, commendo spíritũ meũ, * Allelúia, allelúia. In manus. ℣. Redemisti me Dñe, Deus veritátis, * Allelúia, allelúia. Glória. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me (Dómine) ut pupillam óculi: ℟. Sub umbrâ alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ad Cant. Nunc dimittis.

Ant. 1. *D.* Deus et Dóminum suscitávit: et nos suscitábit per

virtútem suam, allel. 1. *Corinth.* 6.

℣. Dóminus vobiscum:
℟. Et cum Spíritu tuo.

ORATIO.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab eâ longè repelle: ángeli tui sancti hábitent in eâ, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper: Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum:
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino:
℟. Deo grátias.

Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13.
℟. Amen.

ANT. DE B. M. VIRGINE.

Ad devotionem.

Regina cœli, lætáre, allelúia;
Quià quem meruisti portáre, allelúia;
Resurrexit, sicut dixit, allelúia:
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdedisti me lætítiâ, Dómine; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Ps.* 28.

ORATIO.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es; præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Posteà dicitur Psalm. De profundis, *ut in Ordinario.*

IN DOMINICIS,

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Auctórem vitæ quē Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3.

Psalmus Veníte.

HYMNUS. N. T.

Venere mundo témpora
Puris sacranda gáudiis:
Christus resurgens nóbili
Mortem triumpho cónterit.

Frustrà sepulchro mílites
Appónit insánus furor:
Frustrà specûs gens pérfida
Firmat sigillis óstium.

Inánis absistat metus;
Hìnc nemo corpus áuferet:
Sed vi reviviscet suâ
Qui spontè mortem túlerat.

Clausâ, sigillis íntegris
Exíre speluncâ potest,
Quem matris alvo Vírginis
Illæsus effúdit pudor.

Ridébat hunc turpi trabe
Vesána pendentem cohors;
Descendat, inquit, et Deum
Illi patrem fatébimur.

At tu paternis óbsequens
Ad usquè mortem légibus,
Orbem sacerdos víctima
Toto piábas sánguine.

Non ille descendit cruce,
Plus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipse lúmini:
Deo satum jam crédite.

¶ Da, Christe, nos tecū mori,
Tecum simul da súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,

Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur in omnibus Hymnis ejusdem metri, etiam in Festis propriam non habentibus.*

Ant. 8. c. Quem occidérunt suspendentes in ligno, hunc Deus suscitávit tértiâ die, allelúia. *Act.* 10.

Ant. 7. b. (Jesum) Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxtà quod impossíbile erat tenéri illum ab eo, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. *b.* (Jesus) neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem, allelúia. *Ibid.*

℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimìs. ℟. Terríbilis est super omnes deos. *Ps.* 95.

ABSOLUTIO. 1. Petr. 1.

BENEDICTUS Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis. ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. (Confiteámur) in ore, et in corde (credámus) quòd Deus suscitávit (Jesum) à mórtuis. *Rom.* 10.

2. (Interpellet pro nobis Christus qui mórtuus est et resurrexit.) *Rom.* 8.

3. Spíritus ejus qui suscitávit Jesum à mórtuis, (hábitet) in nobis. *Ibid.*

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit: Fúlgeat (nobis) illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Corinth.* 4.

Si duæ sint Lectiones de Evangelio, ad primam Lect. Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei.

Ad Secundam (Permaneámus) in fide fundáti, et immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS.

1. (Exultet spíritus noster in Deo,) quià respexit humilitátem ancillæ suæ. *Luc.* 1.

2. (Nobiscum sit Deus,) qui in ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel. *Judith.* 13.

3. (Invocet Dóminum et loquátur Regi pro nobis, et líberet nos de morte.) *Esther.* 15.

IN FESTIS SANCTORUM.

1. (Deus det nobis) illuminátos óculos cordis, ut (sciámus) quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

2. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

3. (Aperiantur óculi nostri,) ut (convertámur) à ténebris ad lucem èt (accipiámus) sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

℟. j. (Apóstolis) præbuit (Jesus) seipsum vivum post passiónem suam in multis argumentis, * Per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei; allelúia, allelúia. ℣. In viis ostendit se illis... et in omni providéntiâ occurrit illis. * Per dies. *Act.* 1. *Sap.* 6.

℟. ij. (Jesum) Deus susci-

távit tértiâ die, et dedit eum manifestum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo: nobis, * Qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquàm resurrexit à mórtuis, allelúia, allelúia. ℣. Pépigit nobiscum fœdus... qui in præsentiárum sumus et vívimus: fácie ad fáciem locútus est nobis: * Qui manducávimus. *Act.* 10. *Deuter.* 5.

℟. iij. *in Proprio.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Deus suscitávit (Jesum) à mórtuis, ℟. Et dedit ei glóriam. 1. *Petr.* 1.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. Deus suscitávit Jesum à mórtuis tértiâ die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæâ in Jerúsalem. Allelúia. *Act.* 13.

Ant. 2. D. Christus resurgens ex mórtuis, jàm non móritur; mors illi ultrà non dominábitur. Allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. g. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est, et resurrexit: ità et Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Allelúia. 1. *Thess.* 4.

Ant. 7. d. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis Christi: simul et resurrectiónis érimus. Allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 6. F. Gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Allelúia. *Rom.* 5.

Capitulum. Rom. 10.

Si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis, quòd Deus illum suscitávit à mórtuis, salvus eris.

HYMNUS. N. T.

Aurora lucis dùm novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérsonet.

Fuso redemptor sánguine
Piávit orbis crímina,
Scissoque sanctuárium
Patére dat velámine.

Granum solo recónditum
Iners manére non potest;
Vix mórtuum jam gérminat:
Hìnc quanta púllulat seges!

Non destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora:
Fecit resurgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.

Affixa cum Christo cruci,
Christo caro commórtua,
Et ipsa surget spléndidis
Christi decóra dótibus.

¶ Da, Christe, nos tecũ mori,
Tecum simul da súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In Deo sperávit cor meũ, et adjútus sum; ℟. Et reflóruit caro mea. *Ps.* 27.

Ad Bened. *Ant. in Proprio.*

AD PRIMAM.

HYMNUS.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Præsens benigno lúmine
Nostros ut actus dírigat.
Nil lingua peccet, nil manus;
Nil mens inâne cógitet:

In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Christe, sis custos vigil:
Da mente scire quod doces:
Da corde quod jubes sequi.
Tu spes salútis, áctuum
Tu finis et primórdium:
Te prosequámur áuspice,
Quæ, te favente, cœpimus.
¶ Da, Christe, nos tecum mori,
Tecum simul da súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Christus resurgens.

Capitulum. 1. Tim. 1.

REGI seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo honor, et glória in sécula seculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis * Allelúia, allelúia. Christe. ℣. Qui surrexisti à mórtuis. * Allelúia, allelúia. Glória. Christe.

Cætera ut in Ordinario.

AD TERTIAM.

HYMNUS.

O FONS amóris, Spíritus,
O dulce lumen méntium,
Sacras refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Fac sancta jungant víncula.
¶ Da Christe *ut suprà.*

Ant. 1. g. Si crédimus.

Capitulum. 1. Petr. 3.

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. *br.* Quæ reddam (Dómine), laudatiónes tibi? * Allelúia, allel. Quæ. ℣. Quóniàm eripuisti ánimam meam de morte: * Allelúia. Glória. Quæ reddam. *Ps.* 55.

℣. Notas mihi fecisti vias vitæ; ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo. *Ps.* 15.

AD SEXTAM.

HYMNUS.

JAM solis áureum jubar
Pleno coruscat lúmine:
O vera, Christe, cláritas,
Nostris refulge sénsibus.
O dux salútis, et via,
O vita, quos doces rege;
Et quos regis, da cónsequi
Vitæ perennis gáudia.
¶ Da, Christe, *suprà.*

Ant. 7. d. Si complantáti.

Capitulum. Coloss. 3.

SI consurrexistis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubì Christus est in déxterâ Dei sedens: quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram.

℟. *br.* Non discédimus à te, (Dómine), * Allelúia, allel. Non. ℣. Vivificábis nos; * Allelúia. Glória. Non. *Ps.* 79.

℣. Apud te est fons vitæ; ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Ps.* 35.

AD NONAM.

HYMNUS.

RECEDIT inclínans dies;
Sic vita præceps lábitur:

Sanctus supernam júgiter
Suspíret ardor pátriam.
Da, Christe, da tandem tuos
Cœli quiéte pérfrui :
Fac lucis usúræ brevi
Æterna succédat dies.
¶ Da, Christe, *ut suprà.*

Ant. 6. F. Gloriámur.

Capitulum. Coloss. 1.

CUM Christus apparúerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glóriâ.

℟. *br.* Dignos nos fecit * Allelúia, allelúia. Dignos. ℣. In partem sortis sanctórum. * Allelúia. Glória. Dignos.

℣. Erípuit nos de potestáte tenebrárum; ℟. Et tránstulit in regnum filii dilectiónis suæ. *Coloss.* 1.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. Hebr. 13.

DEUS pacis, qui eduxit de mórtuis pastórem magnum óvium, in sánguine testamenti æterni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem : fáciens in vobis quod pláceat coràm se per Jesum Christum : cui est glória in sécula seculórum. Amen.

Hymn. Adeste, *suprà*, p. 284.

℣. Redémit nos Deus ab inimícis nostris : ℟. Quóniàm in æternum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

Ad Magníf. *Ant. in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, p. 284.

IN FERIIS.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. (Jesus) qui crucifixus est surrexit, * Allel. *Matth.* 28.

Ps. Veníte.

Hymnus Venére, *p.* 285.

Tres Psalmi convenientes.

Ant. ℣. *et* ℟℟. *ut sequitur.*

Ant. 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris,... et sepultus est, et resurrexit tértiâ die secundùm scriptúras, allel. 1. *Cor.* 15.

℣. Dóminus regnávit, exultet terra : ℟. Lætentur ínsulæ multæ. *Ps.* 96.

FERIA II. ET V.

℟. j. Ego sum primus et novíssimus; et vivus, et fui mórtuus, * Et ecce sum vivens in sécula seculórum : et hábeo claves mortis et inferni, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, et soporátus sum et exsurrexi; * Et ecce. *Apoc.* 1. *Ps.* 3.

℟. ij. Per (Christum) fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis, et dedit ei glóriam; * Ut fides vestra et spes esset in Deo; allelúia, allel. ℣. (Antíquus diérum) dedit ei potestátem, et honórem et regnum. * Ut fides. 1. *Petr.* 1. *Dan.* 7.

℟. iij. (Jesum) príncipem, et salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, * Ad dandam pœniténtiam Israéli, et remissiónem peccatórum, allelúia, all. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam. * Ad dandam. Glória. * Ad dandam. *Act.* 5. *Ps.* 56.

FERIA III. ET VI.

℟. (j. Jesũ à Názareth) Deus

suscitávit tértiâ die:...et præcépit nobis... testificári, * Quià ipse est, qui constitútus est à Deo judex vivórum et mortuórum, allel., allel. ℣. Correxit orbem terræ qui non commovébitur; judicábit pópulos in æquitáte: * Quià. *Act.* 10. *Ps.* 95.

℟. ij. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus; in hoc enim Christus mórtuus est, et * Resurrexit, ut et mortuórum et vivórum dominétur, allelúia, allelúia. ℣. Pro eo quòd trádidit in mórtem ánimam suam, * Resurrexit. *Rom.* 14. *Is.* 53.

℟. iij. Si mórtui sumus cum Christo: * Crédimus quià simùl étiàm vivémus cum Christo, allelúia, allelúia. ℣. Quià benignus et miséricors est, pátiens et multæ misericórdiæ. * Crédimus. Glória. * Crédimus. *Rom.* 6. *Joel.* 2.

FERIA IV.

℟. j. Jesus Christus dilexit nos et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo;... * Ipsi glória et impérium in sécula seculórum: amen; allelúia, allelúia. ℣. Vitam pétiit à te, (Dómine), et tribuisti ei:... magna est glória ejus in salutári tuo. * Ipsi. *Apoc.* 1. *Ps.* 20.

℟. ij. Vos... pópulus acquisitiónis:...qui aliquandò non pópulus, nunc autem pópulus Dei: * Qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti, allel., allel. ℣. (Dóminus) elégit vos, quià dilexit vos;... et redémit de domo servitútis. * Qui. 1. *Petr.* 2. *Deuter.* 7.

℟. iij. Per (Christum) vobis remíssio peccatórum annuntiátur, et ab ómnibus, quibus non potuistis in lege Móysi justificári. * In hoc omnis, qui credit, justificátur, allelúia, allel. ℣. Dedit Dóminus salútem magnam pópulo suo. * In hoc. Glória. * In hoc. *Act.* 13. 1. *Paral.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ (Domine): ℟. Et exultávimus et delectáti sumus. *Ps.* 89.

AD LAUDES.

Psal. et Cant. de Feriâ.

Ant. 7. d. Conresuscitávit (nos Deus) in Christo, ut osténderet abundãtes divítias grátiæ suæ, in bonitáte super nos, allelúia. *Ephes.* 2.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CHRISTUS resurrexit à mórtuis, primítiæ dormiéntiũ; quóniàm quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ità et in Christo omnes vivificabuntur.

Hymnus Auróra, *p.* 287.

℣. Cor meum et caro mea ℟. Exultavérunt in Deum Vivum. *Ps.* 83.

ANT. AD BENEDICTUS
Pro quâlibet Feriâ.

Feriâ II. Ant. 2. D. Grátia Dei, vita æterna, in Christo Jesu Dómino nostro, allelúia. *Rom.* 6.

Feriâ III. Ant. 1. a. Si Christus in vobis est: corpus quidem mórtuum est propter peccátum, spíritus verò vivit prop-

ter justificatiónem, allelúia. *Rom.* 8.

Feriâ IV. Ant. 1. f. Vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto, allelúia. *Rom.* 6.

Feriâ V. Ant. 7. ç. Mórtui estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo, allelúia. *Coloss.* 3.

Feriâ VI. Ant. 8. G. Per Christum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, allelúia. 1. *Petri.* 1.

Oratio Domin. præced.

In Feriis, Festis Simpl. et Semidupl. fiunt Commem. de Cruce et de Sanctis.

DE CRUCE.

Ant. (Christus) crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in géntibus; ℟. Quià Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

ORATIO.

SOLITA nos, quæsumus, Dómine, pietáte custódi: ut qui Unigéniti tui Passióne sumus redempti, ejus resurrectióne lætémur; Per eumdem.

DE SANCTIS.

Ant. Beáti qui hábitant in domo tuâ, Dómine, in sécula seculórum laudábunt te, allel. *Ps.* 83.

℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt. ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Ps.* 88.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram quæsumus, Dómine, propítius réspice; et mala ómnia quæ justè merémur, (beátæ Maríæ semper Vírginis et) ómnium Sanctórum intercessióne averte; Per.

Ad Horas Antiph. Capitul. ℟℟. br. et ℣℣. ut in Dominic. cum Oratione Laudum.

Ad Primam dicuntur Preces, p. 10.

AD VESPERAS.

Ant. 6. F. Lex Spíritûs vitæ in Christo Jesu liberávit me à lege peccáti et mortis, allel. *Rom.* 8.

Capitulum. Colos. 1.

(IN Christo) habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum; qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus ómnis creatúræ.

Hymnus Adeste, *p.* 284.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, ℟. Quóniàm in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

ANT. AD MAGNIFICAT.

Pro quâlibet Feriâ.

Feriâ II. Ant. 1. g. Existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, viventes autem Deo in Christo Jesu, allel. *Rom.* 6.

Feriâ III. Ant. 5. a. Si Spíritus ejus, qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitat in vobis: qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit et mortália córpora vestra, allelúia. *Rom.* 8.

Feriâ IV. Ant. 4. j. Exhibéte vos Deo tanquàm ex mórtuis viventes et membra vestra arma justítiæ, allelúia. *Rom.* 6.

Feriâ V. Ant. 4. E. Crédimus secundùm operatiónem poténtiæ virtútis (Dei,) quam operátus est in Christo, susci-

tans illum à mórtuis, allelúia. *Ephes.* 1.

Oratio Domin. præced.

Deindè in Feriis, Festis Simpl. et Semidupl. fiunt Commem. de Cruce et de Sanctis.

DE CRUCE.

Ant. (Christus) propósito sibi gáudio sustínuit Crucem, confusióne contemptâ, atque in déxterâ sedis Dei sedet, allelúia. *Hebr.* 12.

℣. Omnis terra adóret te (Dómine)... ℟. Psalmum dicat nómini tuo. *Ps.* 65.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur; Per eumdem.

DE SANCTIS.

Ant. Sancti Dei altíssimi obtinébunt regnum usquè in séculum, et séculum seculórum allelúia. *Daniel* 7.

℣. Exultábunt Sancti in glóriâ, ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

ORATIO.

Omnium Sanctórum tuórum, quæsumus, Dómine, intercessióne placátus, et véniam nobis delictórum nostrórum tríbue, et remédia sempiterna concéde, et pacem tuam nostris concéde tempóribus; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Comm., p. 284.

Dicuntur Preces, p. 16.

FERIA SECUNDA.

Psalmi ex I. Nocturno Feriæ II. in Psalterio.

Incipit Liber Jósue.

Lectio j. Cap. 1.

Factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jósue fílium Nun, ministrum Móysi, et díceret ei: Móyses servus meus mórtuus est; surge, et transi Jordánem istum tu, et omnis pópulus tecum, in terram, quam ego dabo fíliis Israel. Omnem locum, quem calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locútus sum Móysi. A deserto et Líbano usquè ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum usquè ad mare magnum contrà solis occásum erit términus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ: sicut fui cum Móyse, ità ero tecum: non dimittam nec derelinquam te.

℟℟. *ut notantur in Communi Temp. Pasch.*, p. 289, *et sic Feriis seq.*

Lectio ij.

Confortare, et esto robustus: tu enim sorte dívides pópulo huic terram, pro quâ jurávi pátribus suis, ut tráderem eam illis. Confortáre ígitur, et esto robustus valdè: ut custódias, et fácias omnem legem, quam præcépit tibi Móyses servus meus: ne declínes ab eâ ad déxteram vel ad sinistram, ut intélligas cuncta quæ agis. Non recédat volúmen legis hujus ab ore tuo: sed meditáberis in eo diébus ac

nóctibus, ut custódias et fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, et intélliges eam. Ecce præcípio tibi, confortáre, et esto robustus. Noli metúere, et noli timére: quóniàm tecum est Dóminus Deus tuus in ómnibus ad quæcumque perréxeris.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio iij. Cap. 5.

ET vidi in déxterâ sedentis suprà thronum, librum scriptum intùs et forìs, signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magnâ: Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terrâ, neque subtùs terrã, aperíre librum; neque respícere illum. Et ego flebam multùm, quóniàm nemo dignus inventus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus.

CANON.

Ex Concílio Narbonensi.

Anno 1609. *cap.* 14. *de Baptismo.*

INTER ómnia novæ legis sacramenta, primum et máximè necessárium, et útile est baptismus; in quo sordes peccatórum, tam originális, quàm actuálium deponuntur, et per quem fídei signáculum recípimus, milítiæque christiánæ adscríbimur.

FERIA TERTIA.

Psalmi è I. Noct. Feriæ III. in Psalterio.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 1.

PRÆCEPIT Jósue princípibus pópuli, dicens: Transíte per médium castrórum, et imperáte pópulo, ac dícite: Præparáte vobis cibária: quóniàm post diem tértium transíbitis Jordánem, et intrábitis ad possidendam terram, quam Dóminus Deus vester datúrus est vobis. Rubénitis quoque et Gáditis, et dimídiæ tríbui Manasse ait: Mementóte sermónis, quem præcépit vobis Móyses fámulus Dómini, dicens: Dóminus Deus vester dedit vobis réquiem, et omnem terram. Uxóres vestræ, et filii, ac jumenta manébunt in terrâ, quam trádidit vobis Móyses trans Jordánem: vos autem transíte armáti antè fratres vestros, omnes fortes manu.

Lectio ij.

PUGNATE pro eis, donec det Dóminus réquiem frátribus vestris sicut et vobis dedit, et possídeant ipsi quoque terram, quam Dóminus Deus vester datúrus est eis: et sic revertémini in terrã possessiónis vestræ, et habitábitis in eâ, quam vobis dedit Móyses fámulus Dómini trans Jordánem contrà solis ortum. Respondéruntque ad Jósue, atque dixérunt: Omnia, quæ præcepisti nobis, faciémus: et quocumquè míseris, íbimus. Sicut obedívimus in cunctis Móysi, ità obe-

diémus et tibi : tantùm sit Dóminus Deus tuus tecum, sicut fuit cum Móyse. Qui contradíxerit ori tuo, et non obedíerit cunctis sermónibus, quos præcéperis ei, moriátur. Tu tantùm confortáre, et viríliter age.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio iij. Cap. 15.

Vidi áliud signum in cœlo magnum, et mirábile; Angelos septem, habentes plagas septem novíssimas : quóniàm in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tanquàm mare vítreum mistum igne, et eos, qui vicérunt béstiam, et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habentes cítharas Dei; et cantantes cánticum Móysi servi Dei, et cánticum Agni, dicentes : Magna, et mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens : justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum. Quis non timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum? quià solus pius es : quóniàm omnes gentes vénient, et adorábunt in conspectu tuo, quóniàm judícia tua manifesta sunt.

CANON.

Ex Concílio Florentíno.

An. 1439. *Decreto ad Armenos.*

Materia sacramenti (Baptismi) est aqua vera et naturális... forma autem est : Ego te baptízo, in nómine Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti.

FERIA QUARTA.

Psalm. è I. Noct. Feriæ IV.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 2.

Misit ígitur Jósue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito : et dixit eis : Ite, et consideráte Terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes ingressi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, et quievérunt apud eam. Nuntiátumque est regi Jéricho, et dictum : Ecce viri ingressi sunt hùc per noctem de fíliis Israel, ut explorárent terram. Misitque rex Jéricho ad Rahab, dicens : Educ viros, qui venérunt ad te, et ingressi sunt domum tuam : exploratóres quippe sunt, et omnem terram consideráre venérunt. Tollensque múlier viros, abscondit, et ait : Fáteor, venérunt ad me, sed nesciébam undè essent : cùmque porta clauderétur in ténebris, et illi páriter exiérunt, néscio quò abiérunt : persequímini citò, et comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ, opéruitque eos stípulâ lini, quæ ibì erat.

Lectio ij.

Hi autem, qui missi fúerant secúti sunt eos per viam, quæ ducit ad vadum Jordánis : illisque egressis, statim porta clausa est. Necdùm obdormíerant qui latébant, et ecce múlier ascendit ad eos, et ait : Novi quòd Dóminus tradíderit vobis terram : étenim írruit in nos terror vester, et elanguérunt omnes habitatóres terræ. Audívimus quòd siccáverit

Dóminus aquas maris Rubri ad vestrum intróitum, quandò egressi estis ex Ægypto: et quæ fecéritis duóbus Amorrhæórum régibus, qui erant trans Jordánem, Sehon et Og, quos interfecistis. Et hæc audientes pertimúimus, et elanguit cor nostrum, nec remansit in nobis spíritus ad intróitum vestrum: Dóminus enim Deus vester, ipse est Deus in cœlo sursùm, et in terrâ deorsùm.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio iij. Cap. 18.

POST hæc vidi álium Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam: et terra illumináta est à glóriâ ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens: Cécidit, cécidit Bábylon magna: et facta est habitátio dæmoniórum, et custódia omnis spíritûs immundi, et custódia omnis vólucris immundæ, et odíbilis: quià de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes: et reges terræ cum illâ fornicáti sunt: et mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus dívites facti sunt. Et audívi áliam vocem de cœlo, dicentem: Exíte de illâ pópulus meus: ut ne partícipes sitis delictórũ ejus et de plagis ejus non accipiátis.

CANON.

Ex Concílio Bajocensi.

Anno 1300. *n.* 4.

SI dúbium fúerit in quâ formâ verbórum puer baptizátus fúerit; tunc Sacerdos ómnia fáciat, et... dicat: Si tu non es baptizátus, Ego te baptízo, in nómine Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti.

FERIA QUINTA.

Psalmi è I. Noct. Feriæ V. in Psalterio.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 2.

NUNC juráte mihi per Dóminum, ut quómodò ego misericórdiam feci vobiscum, ita et vos faciátis cum domo patris mei: detisque mihi verum signum, ut salvétis patrem meum et matrem, fratres ac sorores meas, et ómnia quæ illórum sunt, et eruátis ánimas nostras à morte. Qui respondérunt ei: Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen non prodíderis nos: cùmque tradíderit nobis Dóminus terram, faciémus in te misericórdiam et veritátem. Demísit ergo eos per funem de fenestrâ: domus enim ejus hærébat muro. Dixitque ad eos: Ad montána conscéndite, ne fortè occurrant vobis revertentes: ibìque latitáte tribus diébus, donec rédeant; et sic íbitis per viam vestram.

Lectio ij.

DIXERUNT ad eam: Innóxii érimus à juramento hoc, quo adjurasti nos: si ingrediéntibus nobis terram, signum fúerit funículus iste coccíneus, et ligáveris eum in fenestrâ, per quam demisisti nos, et patrem tuum ac matrem, fratresque et omnem cognatiónem tuam congregáveris in domum tuam. Qui óstium domûs tuæ egressus fúerit, sanguis ipsíus

erit in caput ejus, et nos érimus aliéni. Cunctórum autem sanguis, qui tecum in domo fúerint, redundábit in caput nostrum, si eos áliquis tetígerit. Quòd si nos pródere volúeris, et sermónem istum proferre in médium, érimus mundi ab hoc juramento, quo adjurasti nos. Et illa respondit: Sicut locúti estis, ità fiat. Dimittensque eos ut pérgerent, appendit funículum coccíneum in fenestrâ. Illi verò ambulantes pervenérunt ad montána, et mansérunt ibì tres dies, donec reverterentur qui fúerant persecúti... quibus urbem ingressis, reversi sunt exploratóres de monte: et, transmisso Jordáne, venérunt ad Jósue fílium Nun, narravéruntque ei ómnia quæ accíderant sibi.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio iij. Cap. 19.

AUDIVI quasì vocem turbárum multárum, in cœlo dicéntium: Allelúia, salus, et glória, et virtus Deo nostro est: quià vera, et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magnâ, quæ corrúpit terram in prostitutióne suâ, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterùm dixérunt: Allelúia. Et fumus ejus ascendit in sécula seculórum. Et cecidérunt senióres vingintiquátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen, allelúia. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes servi ejus: et qui timétis eum pusilli et magni. Et audívi quasì vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúia: quóniàm regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus et exultémus, et demus glóriam ei.

CANON.

Ex Concílio Florentíno.

An. 1439. Decreto ad Armenos.

MINISTER sacramenti (Baptismi) est Sacerdos, cui ex offício cómpetit baptizáre. In causâ autem necessitátis, étiam Láicus, vel múlier, imò étiam Pagánus et hæréticus baptizáre potest, dúmmodò formam servet Ecclésiæ, et fácere intendat quod facit Ecclésia.

FERIA SEXTA.

Psalmi è I. Noct. Feriæ VI. in Psalterio.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 3.

JOSUE de nocte consurgens movit castra: egredientesque de Setim, venérunt ad Jordánem ipse et omnes fílii Israel, et moráti sunt ibì tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castrórum médium, et clamáre cœpérunt: Quandò vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri, et sacerdótes stirpis Levíticæ portantes eam, vos quoque consúrgite, et sequímini præce-

dentes : sitque inter vos et arcam spátium cubitórum duûm míllium : ut procùl vidére possítis, et nosse per quam viam ingrediámini : quià priùs non ambulastis per eam : et cavéte ne appropinquétis ad arcam. Dixitque Jósue ad pópulum : Sãctificámini : cràs enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. Et ait ad Sacerdótes : Tóllite arcam fœderis, et præcédite pópulum. Qui jussa complentes, tulérunt, et ambulavérunt antè eos.

Lectio ij.

DIXITQUE Dóminus ad Jósue : Hódiè incípiam exaltáre te coràm omni Israel : ut sciant quòd sicut cum Móyse fui, ità et tecum sim. Tu autem præcipe Sacerdótibus, qui portant arcam fœderis, et dic eis : Cùm ingressi fuéritis partem aquæ Jordánis, state in eâ. Dixitque Jósue ad filios Israel : Accédite hùc, et audíte verbum Dómini Dei vestri. Et rursùm : In hoc, inquit, sciétis quòd Dóminus Deus vivens in médio vestrì est, et disperdet in conspectu vestro Chananæum et Hétheum, Hevæum et Pherezæum, Gersæum quoque et Jebusæum, et Amorrhæum. Ecce arca fœderis Dómini omnis terræ antecédet vos per Jordánem.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio iij. Cap. 20.

VIDI Angelum descendentem de cœlo, habentem clavem abyssi, et caténam magnam in manu suâ. Et apprehendit dracónem, serpentem antíquum, qui est diábolus, et sátanas, et ligávit eum per annos mille : et misit eum in abyssum, et clausit, et signávit super illum ut non sedúcat ámpliùs gentes, donec consummentur mille anni : et post hæc oportet illum solvi módico témpore. Et vidi sedes, et sedérunt super eas, et judícium datum est illis : et animas decollatórum propter testimónium Jesu, et propter verbum Dei, et qui non adoravérunt béstiam, neque imáginem ejus, nec accepérunt charácterem ejus in fróntibus, aut in mánibus suis, et vixérunt, et regnavérunt cum Christo mille annis. Cæteri mortuórum non vixérunt, donec consummentur mille anni : hæc est resurréctio prima. Beátus, et sanctus, qui habet partem in resurrectióne primâ : in his secunda mors non habet potestátem : sed erunt Sacerdótes Dei et Christi, et regnábunt cum illo mille annis.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi.

An. 1583. *cap.* 9. *de Baptismo.*

PRIVATIS in ædibus, nisi urgente summâ necessitáte, Baptismum administrári prohibémus. Hoc pacto baptizátus si supervíxerit, cùm primùm licúerit, in Ecclésiam deferátur, ubì si rectè baptizátum priùs constíterit, ceremóniæ baptismi tantùm adhibeantur.

SABBATO.

Psalmi è I. Nocturno Sabbati.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 3.

PARATE duódecim viros de tríbubus Israel, síngulos per síngulas tribus. Et cùm posúerint vestígia pedum suórum Sacerdótes qui portant arcam Dómini Dei universæ terræ, in aquis Jordánis, aquæ quæ inferióres sunt, decurrent atque defícient : quæ autem désuper véniunt, in unâ mole consistent. Igitur egressus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Jordánem : et Sacerdótes, qui portábant arcam fœderis, pergébant antè eum. Ingressisque eis Jordánem, et pédibus eórum in parte aquæ tinctis (Jordánis autem ripas álvei sui témpore messis impléverat) stetérunt aquæ descendentes in loco uno, et ad instar montis intumescentes apparébant procul ab urbe, quæ vocátur Adom usquè ad locum Sarthan : quæ autem inferióres erant, in mare solitúdinis (quod nunc vocátur mórtuum) descendérunt, úsquequò omnínò defícerent. Pópulus autem incedébat contrà Jéricho : et Sacerdótes, qui portábant arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Jordánis accincti, omnisque pópulus per arentem álveum transíbat.

Lectio ij. Cap. 5.

EO témpore ait Dóminus ad Jósue : Fac tibi cultros lapídeos, et circumcíde secundò fílios Israel. Fecit quod jússerat Dóminus et circumcídit fílios Israel in colle præputiórum. Hæc autem causa est secundæ circumcisiónis. Omnis pópulus, qui egressus est de Ægypto géneris masculíni, universi bellatóres viri, mórtui sunt in deserto per longíssimos viæ circúitus, qui omnes circumcísi erant. Pópulus autem qui natus est in deserto, per quadraginta annos itíneris latíssimæ solitúdinis incircumcísus fuit : donec consumerentur qui non audíerant vocem Dómini, et quibus antè juráverat ut non osténderet eis terram lacte et melle manantem.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio iij. Cap. 21.

VIDI cœlum novum, et terram novam. Primum enim cœlum, et prima terra ábiit, et mare jàm non est, et ego Joannes vidi sanctam civitátem Jerúsalem novam descendentem de cœlo à Deo, parátam, sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicentem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus : et absterget Deus omnem lácrymam ob óculis eórum : et mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quià prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova

fácio ómnia. Et dixit mihi: Scribe, quià hæc verba fidelíssima sunt, et vera; et dixit mihi: Factum est. Ego sum alpha, et oméga: inítium, et finis. Ego sitienti dabo de fonte aquæ vitæ, gratìs. Qui vícerit, possidébit hæc, et ero illi Deus, et ille erit mihi fílius.

CANON.

Ex Concílio Augustensi.

Anno 1548. *n.* 16.

SPONSORES parvulórum ætátis provectæ sint, atque in fide probè... instructi, quò... ad interrogáta respondére, suũ munus intellígere, et párvulos, ubì adoléverint... in fide orthodoxâ institúere possint.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato.

Cætera ut notantur pro Sabb. Temp. Pasch. pag. 283.

Ad Magníficat. *Ant.* I. D. Discant omnes terrárum pópuli fortíssimam Dómini manum, allelúia. *Jos.* 4.

Oratio infrà ad Laudes.

DOMINICA SECUNDA

POST PASCHA.

Psalmi II. Noct. Domin.

Cætera ut notant. pro Domin. Temp. Pasch. pag. 285.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 5.

MANSERUNT filii Israel in Gálgalis, et fecérunt Phase, quartadécimâ die mensis ad vésperum in campéstribus Jéricho. Et comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, et polentam ejusdē anni. Defécitque manna postquàm comedérunt de frúgibus terræ, nec usi sunt ultrà cibo illo filii Israel, sed comedérunt de frúgibus præsentis anni terræ Chánaan. Cùm autem esset Jósue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, et vidit virum stantem contrà se, evaginátum tenentem gládium, perrexitque ad eum, et ait: Noster es, an adversariórum? Qui respondit: Nequáquàm: sed sum princeps exércitûs Dómini, et nunc vénio. Cécidit Jósue pronus in terram. Et adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque Jósue ut sibi fúerat imperátum.

℟℟. *ut notatur pro Domín.* pag. 286.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio ij. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus Sanctis, qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax à Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso antè mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspectu ejus in caritáte. Qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in

ipsum : secundùm propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in quâ gratificávit nos in dilecto filio suo. In quo habémus redemptiónē per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secundùm divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntiâ, et prudéntiâ : ut notum fáceret nobis sacramentum voluntátis suæ, secundùm beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis, et quæ in terrâ sunt, in ipso ; in quo étiàm et nos sorte vocáti sumus prædestináti secundùm propósitum ejus, qui operátur ómnia secundùm consílium voluntátis suæ : ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui antè sperávimus in Christo.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

In illo témpore ; Dixit Jesus quibusdam ex Pharisæis : Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 4. in Evang. §. 1.

Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit, ostendit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit ; ut in sacramento nostro corpus suũ, et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ alimento satiáret, ostensa nobis est de contemptu mortis via, quam sequámur ; appósita est forma cui imprimámur. Primũ nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere : postremum verò, si necesse sit, étiàm mortem nostram pro eisdem óvibus ministráre.

℟. Ego sum Pastor bonus et * Cognosco oves meas et cognoscunt me meæ, allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. * Cognosco. Glória. Ego sum. *Joan.* 10. *Ezech.* 34.

Ad Benedict. *Ant.* 5. a. Sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrem : et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúia. *Joan.* 10.

ORATIO.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen ostendis : da cunctis qui christiánâ professióne censentur, et illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta sectári ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi.

Anno 1584. *tit.* 19. *n.* 21.

Observétur .... usus Catechismi, exorcismi salis, salívæ, chrísmatis, et ólei sancti, cæterique ritus ab Ecclésiâ tráditi ; et si quid horum omissum fúerit, suppleátur.

Ad Magnífic. *Ant.* 8. G. Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli : et illas oportet me addúcere, et vocem meam áudient, allelúia. *Joan.* 10.

FERIA SECUNDA.

Psalmi è II. Noct. Feriæ II. in Psalterio.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 6.

JERICHO clausa erat atque muníta, timóre filiórum Israel, et nullus égredi audébat aut íngredi. Dixitque Dóminus ad Jósue: Ecce dedi in manu tuâ Jéricho, et regem ejus, omnesque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semel per diem: sic faciétis sex diébus. Séptimo autem die Sacerdótes tollant septem búccinas, quarum usus est in jubilæo, et præcédant arcam fœderis: séptièsque circuíbitis civitátem, et sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonúerit vox tubæ lóngior atque concísior, et in áuribus vestris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, et muri fúnditùs córruent civitátis, ingredienturque sínguli per locũ contrà quem stéterint.

Lectio ij.

IGITUR omni pópulo vociferante, et clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox, sónitusque incrépuit, muri íllicò corruérunt: et ascendit unusquisque per locum, qui contrà se erat: cepéruntque civitátem, et interfecérunt ómnia quæ erant in eâ, à viro usquè ad mulíerem, ab infante usquè ad senem. Boves quoque et oves et ásinos in ore gládii percussérunt. Duóbus autem viris, qui exploratóres missi fúerant, dixit Jósue: Ingredímini domum mulíeris meretrícis, et prodúcite eam, et ómnia quæ illíus sunt, sicut illi juramento firmastis. Ingressique júvenes eduxérunt Rahab, et parentes ejus, fratres quoque, et cunctam suppelléctilem ac cognatiónem illíus, et extrà castra Israel manére fecérunt.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 1.

EGO áudiens fidem vestram, quæ est in Dómino Jesu, et dilectiónem in omnes Sanctos, non cesso grátias agens pro vobis, memóriam vestrî fáciens in oratiónibus meis: ut Deus, Dómini nostri Jesu Christi Pater glóriæ, det vobis Spíritum sapiéntiæ et revelatiónis, in agnitióne ejus: illuminátos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis ejus, et quæ divítiæ glóriæ hæreditátis ejus in sanctis, et quæ sit superéminens magnitúdo virtútis ejus in nos, qui crédimus secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis, et constítuens ad déxteram suam in cœléstibus, suprà omnem principátum et potestátem, et virtútem, et dominatiónem, et omne nomen, quod nominátur non solùm in hoc século, sed étiam in futúro. Et ómnia subjécit sub pédibus ejus: et ipsum dedit caput suprà omnẽ Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus, et plenitúdo ejus, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1547. *Sess.* 7. *de confirmatione. can.* 1.

SI quis díxerit confirmatiónē baptizatórum otiósam cæremóniam esse, et non pótiùs verum et próprium sacramentum.... anathéma sit.

FERIA TERTIA.

Psalm. ex II. Noct. Feriæ III. in Psalt.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 10.

LOCUTUS est Jósue Dómino, in die quâ trádidit Amorrhæum in conspectu filiórum Israel, dixitque coràm eis: Sol, contrà Gábaon ne moveáris, et luna, contra vallem Ajalon. Stetéruntque sol et luna, donec ulcisceréntur se gens de inimícis suis. Nonne scriptum est hoc in libro Justórum? Stetit ítaque sol in médio cœli, et non festinávit occúmbere spátio uníus diéi. Non fuit ánteà nec pósteà tam longa dies, obediente Dómino voci hóminis, et pugnante pro Israel. Reversusque est Jósue cum omni Israel in castra Gálgalæ. Fúgerant enim quinque Reges, et se abscónderant in speluncâ urbis Máceda.

Lectio ij.

NUNTIATUM est Jósue, quòd inventi essent quinque reges latentes in speluncâ urbis Máceda. Qui præcépit sóciis, et ait: Vólvite saxa ingéntia ad os speluncæ, et pónite viros indústrios, qui clausos custódiant: vos autem nolíte stare, sed persequímini hostes, et extrémos quosque fugiéntium cædite: nec dimittátis eos úrbium suárum intráre præsídia, quos trádidit Dóminus Deus in manus vestras. Cæsis ergò adversáriis plagâ magnâ, et usquè ad interneciónem penè consumptis, hi, qui Israel effúgere potuérunt, ingressi sunt civitátes munítas. Reversusque est omnis exércitus ad Jósue in Máceda, ubì tunc erant castra, sani et íntegro número: nullusque contrà fílios Israel mutíre ausus est.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 2.

VOS, cùm essétis mórtui delictis, et peccátis vestris, in quibus aliquandò ambulastis secundùm séculum mundi hujus, secundùm príncipem potestátis áeris hujus, spíritus, qui nunc operátur in fílios diffidéntiæ, in quibus et nos omnes aliquandò conversáti sumus in desidériis carnis nostræ, facientes voluntátem carnis, et cogitatiónum, et erámus natúrâ fílii iræ, sicut et cæteri: Deus autem, qui dives est in misericórdiâ, propter nímiam caritátem suam, quâ dilexit nos, et cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, cujus grátiâ estis salváti? et conresuscitávit, et consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu: ut osténderet in séculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 1549. *can.* 18.

DILIGENTER pópulum ínstruant (Pastóres) cur hoc Sacramentum, ab inítio solâ mánuum impositióne exhíbitũ, mox sub ipsis tẽpóribus Apostolórum ex eorumdem traditióne, adhíbitâ chrísmatis unctióne, cœperit conferri.

FERIA QUARTA.

Psalmi ex II. Noct. Feriæ IV. in Psalterio.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 11.

CEPIT Jósue omnem terram montánam et meridiánam, terramque Gosen, et planítiem, et Occidentálem plagam, montemque Israel, et campéstria ejus: et partem montis quæ ascendit Seïr usquè Baalgad per planítiem Líbani super montem Hermon: omnes reges eórum cepit, percussit, et occídit. Multo témpore pugnávit Jósue contrà reges istos. Non fuit cívitas quæ se tráderet fíliis Israel, præter Hevæum, qui habitábat in Gábaon: omnes enim bellando cepit. Dómini enim senténtia fúerat, ut indurarentur corda eórum, et pugnárent contrà Israel, et cáderent, et non mererentur ullam cleméntiam, ac perírent, sicut præcéperat Dóminus Móysi.

Lectio ij. Cap. 20.

LOCUTUS est Dóminus ad Jósue, dicens: Lóquere fíliis Israel, et dic eis: Separáte urbes fugitivórum, de quibus locútus sum ad vos per manum Móysi; ut confúgiat ad eas quicumque ánimam percússerit néscius: et possit evádere iram próximi, qui ultor est sánguinis. Cùm ad unam harum confúgerit civitátum, stabit antè portam civitátis, et loquétur senióribus urbis illíus ea quæ se cómprobent innocentem. Sicque suscípient eum, et dabunt ei locum ad habitandum. Cùmque ultor sánguinis eum fúerit persecútus, non tradent in manus ejus: quià ignórans percussit próximum ejus, nec antè bíduum, tríduumve ejus probátur inimícus. Et habitábit in civitáte illâ, donec stet antè judícium causam reddens facti sui, et moriátur sacerdos magnus, qui fúerit in illo témpore: tunc revertétur homicída, et ingrediétur civitátem et domum suam de quâ fúgerat.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 2.

GRATIA estis salváti per fidem, et hoc non ex vobis: Dei enim donum est; non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsíus enim sumus factúra, creáti in Christo Jesu in opéribus bonis, quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus. Propter quod mémores estóte, quòd aliquandò vos Gentes in carne, qui dicímini præpútium, ab eâ, quæ dícitur circumcísio in carne, manu facta: quià erátis illo in témpore sine Christo, alienáti à conversatióne Israel, et hóspites testamentórum, promissiónis spem non

habentes, et sine Deo in hoc mundo.

CANON.

Ex Concílio Cabilonensi.

Anno 813. *can.* 27.

DICTUM nobis est, quòd quidam de plebe bis et ter ab Epíscopis, ignorántibus eisdem Epíscopis, confirmentur. Undè nobis visum est, eamdem Confirmatiónem, sicut nec baptismum, iterári mínimè debére.

FERIA QUINTA.

Psalmi ex II. Noct. Feriæ V. in Psalterio.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 21.

CIVITATES universæ Levitárum in médio possessiónis filiórum Israel fuérunt quadraginta octo cum suburbánis suis, síngulæ per famílias distribútæ. Deditque Dóminus Deus Israéli omnem terram, quam traditúrum se pátribus eórum juráverat: et possedérunt illam, atque habitavérunt in eâ. Dataque est ab eo pax, in omnes per circúitum natiónes: nullusque eis hóstium resístere ausus est, sed cuncti in eórum ditiónem redacti sunt. Ne unum quidem verbũ, quod illis præstitúrum se esse promíserat, írritum fuit, sed rebus expléta sunt ómnia.

Lectio ij. Cap. 22.

EODEM témpore vocávit Jósue Rubénitas, et Gáditas, et dimídiam tribum Manasse, dixitque ad eos: Fecistis ómnia quæ præcépit vobis Móyses fámulus Dómini: mihi quoque in ómnibus obedistis, nec reliquistis fratres vestros longo témpore, usquè in præsentem diem; custodientes impérium Dómini Dei vestri. Quià ígitur dedit Dóminus Deus vester frátribus vestris quiétem et pacem, sicut pollícitus est: revertímini, et ite in tabernácula vestra, et in terram possessiónis, quam trádidit vobis Móyses fámulus Dómini trans Jordánem: ità duntaxat, ut custodiátis attentè, et ópere compleátis mandátum et legem quam præcépit vobis Móyses fámulus Dómini, ut diligátis Dóminum Deum vestrum, et ambulétis in ómnibus viis ejus, et observétis mandáta illíus, adhæreátisque ei, ac serviátis in omni corde, et in omni ánimâ vestrâ. Benedixitque eis Jósue, et dimísit eos. Qui reversi sunt in tabernácula sua.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 2.

NUNC in Christo Jesu vos, qui aliquandò erátis longè, facti estis propè in sánguine Christi. Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum, et médium paríetem macériæ solvens, inimicítias in carne suâ: legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hóminem, fáciens pacem, et reconcíliet ambos in uno córpore, Deo per Crucem, interfíciens inimicítias in semetipso. Et véniens evangelizávit pa-

cem vobis, qui longè fuistis, et pacem iis, qui propè. Quóniàm per ipsum habémus accessum ambo in uno Spíritu ad Patrem. Ergò jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundamentum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo anguláꞃi lápide Christo Jesu : in quo omnis ædificátio constructa crescit in templum sanctum in Dómino, in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1547. *Sess.* 7. *de Confirm. can.* 3.

Si quis díxerit sanctæ confirmatiónis ordinárium ministrum non esse solum Epíscopum, sed quemvis símplicem Sacerdótem : anathéma sit.

FERIA SEXTA.

Psalmi ex II. Noct. Feriæ VI. in Psalterio.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 23.

Evoluto multo témpore, postquàm pacem déderat Dóminus Israéli, subjectis in gyro natiónibus universis, et Jósue jam longævo, et persenílis ætátis : vocávit Jósue omnem Israélem, majóresque natu, et príncipes ac duces, et magistros; dixitque ad eos : Ego sénui, et progressióris ætátis sum : vosque cérnitis ómnia, quæ fécerit Dóminus Deus vester cunctis per circúitum natiónibus, quómodò pro vobis ipse pugnáverit : et nunc quià vobis sorte divísit omnem terram, ab orientáli parte Jordánis usquè ad mare magnum; multæque adhuc supersunt natiónes : Dóminus Deus vester disperdet eas et áuferet à fácie vestrâ, et possidébitis terram, sicut vobis pollícitus est.

Lectio ij.

Confortamini, et estóte sollíciti, ut custodiátis cuncta quæ scripta sunt in volúmine legis Móysi : et non declinétis ab eis neque ad déxteram neque ad sinistram : ne postquàm intravéritis ad gentes, quæ inter vos futúræ sunt, jurétis in nómine deórum eárum, et serviátis eis, et adorétis illos : sed adhæreátis Dómino Deo vestro : quod fecistis usquè in diem hanc. Et tunc áuferet Dóminus Deus in conspectu vestro gentes magnas et robustíssimas, et nullus vobis resístere póterit. Unus è vobis persequétur hóstium mille viros : quià Dóminus Deus vester pro vobis ipse pugnábit, sicut pollícitus est. Hoc tantùm diligentíssimè præcavéte, ut diligátis Dóminum Deum vestrum.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 3.

Ego Paulus vinctùs Christi Jesu, pro vobis Géntibus, si tamen audístis dispensatiónem grátiæ Dei, quæ data est mihi in vobis; quóniàm secundùm revelatiónem notum mihi factum est sacramentum, sicut suprà scripsi in brevi : prout

potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi : quod áliis generatiónibus non est ágnitum fíliis hóminum, sícuti nunc revelátum est sanctis Apóstolis ejus, et Prophétis in Spíritu : Gentes esse cohærédes, et concorporáles, et compartícipes promissiónis ejus in Christo Jesu per Evangélium : cujus factus sum minister secundùm donum grátiæ quæ data est mihi secundùm operatiónem virtútis ejus. Mihi ómnium Sanctórũ mínimo data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacramenti abscónditi à séculis in Deo, qui ómnia creávit. Ut innotescat principátibus, et potestátibus in cœléstibus, per Ecclésiam, multiformis sapiéntia Dei, secundùm præfinitiónem seculórum, quam fecit in Christo Jesu Dómino nostro : in quo habémus fidúciam, et accessum in confidéntiâ per fidem ejus.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 1549. *cap.* 17.

(Confirmationis Sacramento) Spíritum sanctum, quo in Baptismo ad peccáti emundatiónem signáti sumus, cum novo grátiæ suæ múnere accípimus : vídélicet, ut virtúte ejus contrà sátanæ tentatiónes muniámur : ut grátiâ ejus, ad méliùs capienda fídei mystéria, illuminémur, ad confessiónem Christi, fidúciam, et contrà vítia robur accipiámus.

SABBATO.

Psalmi ex II. Noct. Sabbati in Psalterio.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 24.

Congregavit Jósue omnes tribus Israel in Sichem, et vocávit majóres natu, ac príncipes, et júdices, et magistros : stetéruntque in conspectu Dómini : et ad pópulum sic locútus est : Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Trans flúvium habitavérunt patres vestri ab inítio, Thare pater Abraham, et Nachor. Serviéruntque diis aliénis. Tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotámiæ fínibus, et adduxi eum in terram Chánaan : multiplicávique semen ejus, et dedi ei Isaac : illique rursùm dedi Jacob et Esaü. E quibus Esaü dedi montem Seïr ad possidendum : Jacob verò, et fílii ejus descendérunt in Ægyptũ. Misique Móysen et Aaron, et percussi Ægyptum multis signis atque portentis.

Lectio ij.

Et post hæc mórtuus est Jósue fílius Nun servus Dómini, centum et decem annórum : sepeliéruntque eum in fínibus possessiónis suæ in Thamnathsáre, quæ est sita in monte Ephraïm, à Septentrionáli parte montis Gaas. Servivítque Israel Dómino cunctis diébus Jósue, et seniórum qui longo vixérunt témpore post Jósue, et qui novérunt ómnia

ópera Dómini quæ fécerat in Israel. Ossa quoque Joseph, quæ túlerant fílii Israel de Ægypto, sepeliérunt in Sichem, in parte agri, quem émerat Jacob à fíliis Hemor patris Sichẽ, centum novellis óvibus, et fuit in possessiónem filiórum Joseph. Eleázar quoque fílius Aaron mórtuus est: et sepeliérunt eum in Gábaath Phínees fílii ejus, quæ data est ei in monte Ephraïm.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 3.

PETO ne deficiátis in tribulatiónibus meis pro vobis: quæ est glória vestra. Hujus rei grátiâ flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cœlis, et in terrâ nominátur, ut det vobis secundùm divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti, et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus Sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profundum: scire étiam supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem, qui potens est ómnia fácere superabundanter quàm pétimus, aut intellígimus, secundùm virtútem, quæ operátur in nobis: ipsi glória in Ecclésiâ, et in Christo Jesu in omnes generatiónes séculi seculórum. Amen.

CANON.

Ex Concílio Aquensi.

Anno 1585. *de Confirmat.*

QUI adultâ ætáte confirmandi sunt, primò de peccátis confiteantur, tum étiam... jejúni illud suscípiant, cùm manè ministrátur.

AD VESPERAS.

Omnia ut notatur pro Sabb., pag. 283.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D. Suscitávit Dóminus júdices, qui liberárent eos de vastántium mánibus, allelúia. *Judic.* 2

Oratio infrà ad Laudes.

DOMINICA TERTIA
POST PASCHA.

Psalmi ex III. Noct. Dominicæ in Psalterio.

Incipit Liber Júdicum.

Lectio j. Cap. 1.

POST mortem Jósue consuluérunt fílii Israel Dóminum, dicentes: Quis ascendet antè nos contrà Chananæum, et erit dux belli? Dixitque Dóminus: Judas ascendet. Ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri suo: Ascende mecum in sortem meam, et pugna contrà Chananæum; ut et ego pergam tecum in sortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Ascenditque Judas, et trádidit Dóminus Chananæum, ac Pherezæum in manus eórum: et percussérunt in Bezec decem míllia virórum... Oppugnãtes fílii Juda Jerúsalem, cepérunt eam, et percussérunt in ore gládii, tra-

dentes cunctam incéndio civitátem. Et pósteà descendentes pugnavérunt contrà Chananæum, qui habitábat in montánis, et ad merídiem, et in campéstribus.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio ij. Cap. 4.

OBSECRO vos, ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne, quâ vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntiâ supportantes ínvicèm in caritáte, sollíciti serváre unitátem Spíritûs in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in unâ spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptisma, unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrûm data est grátia secundùm mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascendens in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me; et íterum módicum, et vidébitis me; quià vado ad Patrē. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joàn. Tract. 101. §. 6.

ILLIS ait: (Módicum, et jàm non vidébitis me) qui eum corporáliter tunc vidébant, quià itúrus erat ad Patrem, et eum deinceps mortálem visúri non erant, qualem cùm ista loquerétur vidébant. Quod vero áddidit: (Et íterum módicum, et vidébitis me,) universæ promísit Ecclésiæ; sicut universæ promísit, (Ecce ego vobiscum sum usquè in consummatiónem séculi.) Non tardat Dóminus promissum: módicùm, et vidébimus eum, ubì jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quià nihil desiderandum remanébit, nihil quærendum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniàm adhuc ágitur; cùm finítum fúerit, tunc sentiémus quàm módicum fúerit.

℞. Mundus gaudébit; vos autem contristabímini; sed * Tristítia vestra vertétur in gáudium; allelúia, allel. ℣. Ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini: * Tristítia. Gl.a Mundus. *Joan.* 16. *Is.* 66.

Ad Benedict. *Ant.* 6. F. Módicum, et jam non vidébitis me: et íterùm módicum, et vidébitis me; quià vado ad Patrem, allelúia. *Joan.* 16.

ORATIO.

DEUS, qui in Fílii tui humilitáte jacentem mundum erexisti; fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam: ut quos perpétuæ mortis eripuisti cásibus, gáudiis fácias sempitérnis pérfrui; Per eumdem.

CANON.

Ex Concílio Rhemensi.

Anno 1583. *Art. de Confirmatione.*

MONEANT.... Parœci, divínique verbi præcónes,

Sacramentum Confirmatiónis non debére négligi, vel prætermitti à verè Christiánis.

Ad Magnífic. *Ant.* 4. *E.* Iterùm vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet à vobis, allelúia. *Joan.* 16.

FERIA SECUNDA.

Psalmi ex III. Noct. Feriæ II. in Psalterio.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 3.

Filii Israel habitavérunt in médio Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi: et duxérunt uxóres fílias eórum, ipsique fílias suas fíliis eórum tradidérunt, et serviérunt diis eórum. Fecéruntque malum in conspectu Dómini, et oblíti sunt Dei sui, servientes Báalim et Astaroth. Irátusque contrà Israel Dóminus, trádidit eos in manus Chusan Rasáthaïm regis Mesopotámiæ, serviéruntque ei octo annis. Et clamavérunt ad Dóminum: qui suscitávit eis Salvatórem, et liberávit eos, Othóniel vidélicèt fílium Cenez, fratrem Caleb minórem, fuitque in eo Spíritus Dómini, et judicávit Israel. Egressusque est ad pugnam et trádidit Dóminus in manus ejus Chusan Rasáthaïm regem Syriæ, et oppressit eum. Quiévitque terra quadraginta annis, et mórtuus est Othóniel fílius Cenez.

Lectio ij.

Addidérunt autem fílii Israel fácere malum in conspectu Dómini: qui confortávit adversùm eos Eglon regem Moab: quià fecérunt malum in conspectu ejus. Et copulávit ei fílios Ammon, et Amalec: ábiitque et percussit Israel, atque possédit urbem palmárum. Serviéruntque fílii Israel Eglon regi Moab decem et octo annis: et pósteà clamavérunt ad Dóminum: qui suscitávit eis Salvatórem vocábulo Aod, fílium Gera, filii Jémini, qui utrâque manu pro déxterâ utebátur. Miséruntque fílii Israel per (Aod) múnera Eglon regi Moab. Qui fecit sibi gládium ancípitem, habentem in médio cápulum longitúdinis palmæ manûs, et accinctus est eo subter sagum in dextro fémore.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 4.

Quod (Christus) ascendit, quid est, nisi quià et descendit primùm in inferióres partes terræ? Qui descendit, ipse est et qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, et Doctóres, ad consummatiónem Sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis fílii Dei, in virum perfectum, in mensúram ætátis plénitúdinis Christi: ut jàm non simus párvuli fluctuantes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítiâ hóminum, in astútiâ ad circumventiónem erróris.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 14. *de Extremâ-Unct. can.* 1.

SI quis díxerit Extrémam-Unctiónem non esse verè et próprie Sacramentum à Christo Dómino nostro institútum, et à beáto Jacóbo Apóstolo promulgátum, sed ritum tantùm acceptum à Pátribus, aut figmentum humánum: anathéma sit.

FERIA TERTIA.

Psal. è III. Noct. Feriæ III. in Psalterio.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 3.

OBTULIT (Aod) múnera Eglon regi Moab. Erat autem Eglon crassus nimìs. Cùmque obtulisset ei múnera, prosecútus est sócios, qui cum eo vénerant. Et reversus de Gálgalis, ubì erant idóla, dixit ad regem: Verbum secrétum hábeo ad te, ô Rex. Et ille imperávit siléntium: egressisque ómnibus, qui circà eum erant, ingressus est Aod ad eum: sedébat autem in æstívo cœnáculo solus, dixitque: Verbum Dei hábeo ad te. Qui statim surrexit de throno; extenditque Aod sinistram manum, et tulit sicam de déxtero fémore suo, infixitque eam in ventre ejus tam válidè, ut cápulus sequerétur ferrum in vúlnere, ac pinguíssimo ádipe stringerétur. Nec eduxit gládium, sed ità ut percússerat, relíquit in córpore: statimque per secréta natúræ alvi stércora prorupérunt. Aod autem, clausis diligentíssimè óstiis cœnáculi, et obfirmátis serâ, per pórticum egressus est.

Lectio ij.

SERVI regis ingressi vidérunt clausas fores cœnáculi..... Expectantesque diù donec erubéscerent, et videntes quòd nullus aperíret, tulérunt clavem: et aperientes invenérunt dóminum suum, in terrâ jacentem mórtuum; Aod autem, dùm illi turbarentur, effúgit, et pertránsiit locum idolórum, undè reversus fúerat. Venitque in Seirath; et statìm insónuit búccinâ in monte Ephraïm, descendéruntque cum eo filii Israel, ipso in fronte gradiente. Qui dixit ad eos: Sequímini me; trádidit enim Dóminus inimícos nostros Moábitas in manus nostras. Descendéruntque post eum, et occupavérunt vada Jordánis quæ transmittunt in Moab; et non dimisérunt transíre quemquam; sed percussérunt Moábitas in témpore illo, círciter decem míllia, omnes robustos fortes viros, nullus eórum evádere pótuit. Humiliátusque est Moab in die illo sub manu Israel: et quiévit terra octoginta annis.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 4.

VERITATEM facientes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compactum, et connexum per omnem junctúram subministratió-

nis, secundùm operatiónem in mensúram uniuscujusque membri, augmentum córporis facit in ædificatiónem suî in caritáte. Hoc ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jàm non ambulétis, sicut et gentes ámbulant in vanitáte sensûs sui, ténebris obscurátum habentes intellectum, alienáti à vitâ Dei, per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperantes semetipsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis in avarítiam.

CANON.

Ex Concílio Cabilōnensi secundo.

Anno 814, *can.* 48.

INFIRMI óleo quod ab Epíscopis benedícitur, à Presbyteris ungi debent..... Non est ítaque parvi pendenda hujuscémodi medicína, quæ ánimæ, córporisque medétur languóribus.

FERIA QUARTA.

Psal. ex III. Noct. Feriæ IV. in Psalt.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

ERAT Débbora Prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et sedébat sub palmâ, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama et Bethel in monte Ephraïm, ascēdébantque ad eam fílii Israel in omne judícium. Quæ misit et vocávit Barac fílium Abínoëm de Cedes Néphthali; dixitque ad eum: Præcépit tibi Dóminus Deus Israel; vade, et duc exércitum in montem Thabor, tollesque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali, et de fíliis Zábulon: ego autem addúcam ad te in loco torrentis Cison, Sísaram Príncipem exércitûs Jabin, et currus ejus, atque omnem multitúdinem, et tradam eos in manu tuâ. Dixitque ad eam Barac: Si venis mecum, vadam: si nolúeris veníre mecum, non pergam. Quæ dixit ad eum: Ibo quidem tecum, sed in hâc vice victória non reputábitur tibi, quià in manu mulíeris tradétur Sísara. Surrexit ítaque Débbora, et perrexit cum Barac in Cedes.

Lectio ij.

DIXITQUE Débbora ad Barac: Surge, hæc est enim dies, in quâ trádidit Dóminus Sísaram in manus tuas: en ipse ductor est tuus. Descendit ítaque Barac de monte Thabor, et decem míllia pugnatórum cum eo. Pertérruitque Dóminus Sísaram, et omnes currus ejus, universamque multitúdinem in ore gládii ad conspectum Barac: in tantùm, ut Sísara de curru deslíens, pédibus fúgeret, et Barac persequerétur fugientes currus, et exércitum usquè ad Haróseth géntium; et omnis hóstium multitúdo usquè ad interneciónem cáderet.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 4.

VOS non ità didicistis Christum, si tamen illum audis-

tis, et in ipso edocti estis, sicut est véritas in Jesu. Depónere vos secundùm prístinam, conversatiónem véterem hóminem, qui corrúmpitur secundùm desidéria erróris. Renovámini autem spíritu mentis vestræ, et indúite novum hóminem, qui secundùm Deum creátus est in justítiâ, et sanctitáte veritátis. Propter quod deponentes mendácium, loquímini veritátem unusquisque cum próximo suo : quóniàm sumus ínvicèm membra. Irascímini, et nolíte peccáre : sol non óccidat super iracúndiam vestram.

CANON.

Ex Concílio Rhemensi.

An. 1583. *De Extremâ-unctione.*

HORTAMUR omnes.... prærtìmque Parœcos et eórum Vicários, ne permittant ut fidélium áliquis è vivis éxeat, sine hujus unctiónis perceptióne, modò illíus capax exstíterit.

FERIA QUINTA.

Psalmi ex III. Noct. Feriæ V. in Psalt.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 6.

VENIT Angelus Dómini, et sedit sub quercu, quæ erat in Ephra, et pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon fílius ejus excúteret atque purgáret frumenta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus Dómini, et ait : Dóminus tecum, virórum fortíssime. Dixitque ei Gédeon : Obsecro, mi Dómine, si Dóminus nobiscum est, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubì sunt mirabília ejus, quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt : De Ægypto eduxit nos Dóminus? Nunc autem derelíquit nos Dóminus et trádidit in manu Mádian. Respexitque ad eum Dóminus, et ait : Vade in hâc fortitúdine tuâ, et liberábis Israel de manu Mádian : scito quòd míserim te. Qui respondens ait : Obsecro, mi Dómine, in quo liberábo Israel? Ecce família mea ínfima est in Manasse, et ego mínimus in domo patris mei.

Lectio ij.

DIXITQUE ei Dóminus : Ego ero tecum : et percúties Mádian quasi unum virum. Et ille : Si invéni, inquit, grátiam coràm te, da mihi signum quòd tu sis qui lóqueris ad me. Nec recédas hìnc, donec revertar ad te, portans sacrifícium, et ófferens tibi. Qui respondit : Ego præstolábor adventũ tuũ. Ingressus est ítaque Gédeon, et coxit hædum, et de farínæ módio ázymos panes : carnesque ponens in canistro, et jus cárnium mittens in ollam, tulit ómnia sub quercu, et óbtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini : Tolle carnes et ázymos panes, et pone suprà petram illam, et jus désuper funde. Cùmque fecisset ità, extendit Angelus Dómini summitátem virgæ, quam tenébat in manu, et tétigit carnes et panes ázymos : ascenditque ignis de petrâ, et carnes, ázymosque panes consumpsit : Angelus autem Dómini evá-

mit ex óculis ejus. Vidensque Gédeon quòd esset Angelus Dómini, ait: Heu, mi Dómine Deus! quià vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 4.

NOLITE locum dare diábolo. Qui furabátur, jàm non furétur: magìs autē labóret, operando mánibus suis quod bonum est, ut hábeat undè tríbuat necessitátem patienti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procédat: sed si quis bonus ad ædificatiónem fídei, ut det grátiā audiéntibus. Et nolíte contristáre Spíritum sanctum Dei, in quo signáti estis in diem redemptiónis. Omnis amaritúdo, et ira, et indignátio, et clamor, et blasphémia tollátur à vobis cum omni malítiâ. Estóte autem ínvicèm benigni, misericordes, donantes ínvicèm, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Anno 1576. *Parte* 2. *Cap.* 6.

PAROCHUS Extremæ-Unctiónis Sacramentū sicut his ministráre debet, adultis scílicet, periculósè ægrotántibus, propèque moribundis, sénio confectis, étiam non ægrótis, in diem moritúris; ità istis ne ministret, nempè púeris, ratiónis usu caréntibus, mulíeribus in partu laborántibus, ad bellum proficiscéntibus, navigántibus, peregrinántibus, et iis qui último supplício mulctandi sunt.

FERIA SEXTA.

Psal. ex III. Noct. Feriæ VI. in Psalterio.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 6.

DIXITQUE Gédeon ad Deū: Si salvum facis per manum meam Israel, sicut locútus es, ponam hoc vellus lanæ in áreâ: si ros in solo véllere fúerit, et in omni terrâ síccitas, sciam quòd per manum meam, sicut locútus es, liberábis Israel. Factumque est ità. Et de nocte consurgens, expresso véllere, concham rore implévit. Dixitque rursùs ad Deum: Ne irascátur furor tuus contrà me, si adhuc semel tentávero, signum quærens in véllere. Oro ut solum vellus siccum sit, et omnis terra rore madens. Fecitque Deus nocte illâ, ut postuláverat: et fuit síccitas in solo véllere, et ros in omni terrâ.

Lectio ij. Cap. 7.

DIXITQUE Dóminus ad Gédeon: Adhùc pópulus multus est, duc eos ad aquas, et ibì probábo illos: et de quo díxero tibi ut tecum vadat, ipse pergat: quem ire prohibúero, revertátur. Cùmque descendisset pópulus ad aquas, dixit Dóminus ad Gédeon: Qui linguâ lambúerint aquas, sicut solent canes lámbere, separábis eos seorsùm: qui autem curvátis génibus bíberint, in álterâ parte erunt. Fuit ítaque númerus eórum qui manu ad os projiciente lambúerant aquas, tre-

centi viri: omnis autem réliqua multitúdo flexo póplite bíberat. Et ait Dóminus ad Gédeon: In trecentis viris qui lambuérunt aquas, liberábo vos, et tradam in manu tuâ Mádian: omnis autem réliqua multitúdo revertátur in locum suum.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 5.

ESTOTE imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus dilexit nos, et trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia nec nominétur in vobis, sicut decet Sanctos: aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet: sed magìs gratiárum áctio. Hoc enim scitóte intelligentes, quòd omnis fornicátor, aut immundus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi, et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ: nolíte ergò éffici partícipes eórum.

CANON.

Ex Canónibus Africis.

Circa ann. 1049. *can.* 32.

ÆGROTUS, priusquàm inungátur, confitébitur ab íntimo corde, si quid peccáti commíserit, pro quo dignam non contúlerit satisfactiónem.

SABBATO.

Psalmi ex III. Noct. Sabbati in Psalterio.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 9.

ABIIT Abímelech fílius Jeróbaal in Sichem ad fratres matris suæ, et locútus est ad eos, et ad omnem cognatiónem domûs patris matris suæ, dicens: Loquímini ad omnes viros Sichem: Quid vobis est mélius, ut dominentur vestrî septuaginta viri omnes fílii Jeróbaal, an ut dominétur unus vir? Simùlque consideráte quòd os vestrum, et caro vestra sum. Locútique sunt fratres matris ejus de eo ad omnes viros Sichem universos sermónes istos, et inclinavérunt cor eórum post Abímelech, dicentes: Frater noster est. Dedéruntque illi septuaginta pondo argenti de fano Baálberit. Qui conduxit sibi ex eo viros ínopes et vagos, secútique sunt eum. Et venit in domum patris sui in Ephra, et occídit fratres suos fílios Jeróbaal septuaginta viros, super lápidem unum: remansítque Jóatham fílius Jeróbaal mínimus, et abscónditus est.

Lectio ij. Cap. 10.

POST Abímelech surrexit dux in Israel Thola fílius Phua pátrui Abímelech, vir de Issachar, qui habitávit in Samir montis Ephraïm: et judicávit Israélem viginti et tribus annis, mórtuusque est, ac sepultus in Samir. Huic successit Jaïr Galaádites, qui judicávit Israélem per viginti et duos annos, habens triginta fílios sedentes super triginta pullos asinárum, et príncipes triginta civitátum, quæ ex nómine ejus sunt appel-

látæ Havoth Jaïr, id est, óppida Jaïr, usquè in præsentem diem in terrâ Gálaad. Mórtuusque est Jaïr; ac sepultus in loco cui est vocábulũ Camon.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 5.

ERATIS aliquandò ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítiâ, et veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo: et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magìs autem redargúite. Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est et dícere. Omnia, quæ arguuntur à lúmine manifestantur: omne enim, quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit: Surge qui dormis, et exsurge à mórtuis, et illuminábit te Christus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *sess.* 23. *de ordine. can.* 1.

SI quis díxerit, non esse in novo testamento sacerdótium visíbile et externum: vel non esse potestátem áliquam consecrandi et offerendi verum corpus et sánguinem Dómini, et peccáta remittendi et retinendi: sed offícium tantùm et nudum ministérium prædicandi Evangélium; vel eos, qui non prædicant, prorsùs non esse Sacerdótes: anathéma sit.

AD VESPERAS.

Omnia ut notat. pro Sabbat. p. 283.

Ad Magnif. *Ant.* 3. à. Ego vos feci conscéndere de Ægypto, et eduxi vos de domo servitútis, allelúia. *Judic.* 6.

Oratio infrà ad Laudes.

DOMINICA QUARTA POST PASCHA.

Psal. ex 1. Noct. Dominicæ in Psalterio.

Cætera ut notat. pro Domin. p. 285.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

FUIT illo témpore Jephte Galaádites, vir fortíssimus atque pugnátor, filius mulíeris meretrícis, qui natus est de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem, de quâ suscépit filios: qui postquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris nostri esse non póteris, quià de álterâ matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terrâ Tob: congregátique súnt ad eum viri ínopes, et latrocinantes, et quasì príncipem sequebantur. In illis diébus pugnábant filii Ammon contrà Israel. Quibus ácriter instántibus perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium suî Jephte de terrâ Tob: dixéruntque ad eum: Veni, et esto princeps noster, et pugna contrà filios Ammon.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio ij. Cap. 5.

VIDETE, fratres, quómodò cautè ambulétis: non quasì insipientes, sed ut sapientes:

redimentes tempus, quóniàm dies mali sunt. Proptéreà nolíte fíeri imprudentes: sed intelligentes quæ sit voluntas Dei. Et nolíte inebriári vino, in quo est luxúria: sed implémini Spíritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, cantantes, et psallentes in córdibus vestris Dómino, grátias agentes semper pro ómnibus, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, Deo et Patri. Subjecti ínvicèm in timóre Christi. Mulíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino: quóniàm vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ: ipse, Salvátor córporis ejus. Sed sicut Ecclésia subjecta est Christo, ità et mulíeres viris suis in ómnibus.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me; et nemo ex vobis intérrogat me: Quò vadis? Sed quià hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 94. *in Joan.* §. 4.

VIDEBAT útique Dóminus Jesus quid illa sua verba in discipulórũ córdibus ágerent: spiritálem quippe nondùm intériùs habentes consolatiónem, quam per Spíritum sanctum fúerant habitúri, id quod extériùs in Christo vidébant, amíttere metuébant: et quià se amissúros esse illum vera denuntiantem dubitáre non póterant; contristabátur humánus affectus, quià carnális desolabátur aspectus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret, quià visus intérior ipse est útique mélior, quo eos consolatúrus fúerat Spíritus sanctus: non cernéntium corpóribus ingestúrus corpus humánum, sed seipsum credéntium pectóribus infusúrus. Dénique adjungit: Sed ego veritátem dico vobis; éxpedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquàm díceret: Expedit vobis ut hæc forma servi auferátur à vobis: caro quidem factum Verbum hábito in vobis; sed nolo me carnáliter adhuc diligátis, et isto lacte contenti semper infantes esse cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos: si alimenta ténera quibus vos álui, non subtráxero, sólidum cibum non esuriétis: si carni carnáliter hæséritis, capáces Spíritûs non éritis.

℟. Cùm vénerit (Paraclétus) * Árguet mundum de peccáto, et de justítiâ et de judício, allelúia, allelúia. ℣. Qui lóquitur iníqua, non potest latére, nec prætériet illum corrípiens judícium. * Arguet. Gl.[a] Cùm vénerit. *Joan.* 16. *Sap.* 1.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Expedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos: si autē abíero, mittam eum ad vos, allel. *Joan.* 16.

ORATIO.

DEUS, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis; da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promittis; ut inter mundánas varietátes ibì nostra fixa sint corda, ubì vera sunt gáudia; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 1549. *cap.* 35.

IN collatióne órdinum, quæ cum impositióne mánuum velut visíbili signo tráditur, dóceant (Pastóres) ritè ordinátis grátiam divínitùs conferri, quâ ad Ecclesiástica múnera ritè et utíliter exercenda apti et idónei efficiantur.

Ad Magníf. *Ant.* 1. j. Non loquétur à semetipso: sed quæcumque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

FERIA SECUNDA.

Psal. ex I. Noct. Feriæ II.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

RESPONDIT (Jephte:) Nonne vos estis, qui odistis me, et ejecistis de domo patris mei, et nunc venistis ad me, necessitáte compulsi? Dixéruntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur causam nunc ad te vénimus, ut proficiscáris nobiscum, et pugnes contrà fílios Ammon, sisque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis: Si verè venistis ad me, ut pugnem pro vobis contrà fílios Ammon, tradíderitque eos Dóminus in manus meas, ego ero vester princeps? Qui respondérunt ei: Dóminus qui hæc audit, ipse mediátor ac testis est quòd nostra promissa faciémus. Abiit ítaque Jephte cum princípibus Gálaad, fecitque eum omnis pópulus príncipem suî. Locútusque est Jephte omnes sermónes suos coràm Dómino in Maspha.

Lectio ij. Cap. 18.

JUDICAVIT ítaque Jephte Galaadítes Israel sex annis: et mórtuus est, ac sepultus in civitáte suâ Gálaad. Post hunc judicávit Israel Abesan de Béthlehem: qui hábuit triginta fílios, et tótidem fílias, quas emittens foràs, marítis dedit, et ejusdem número fíliis suis accépit uxóres, introdúcens in domum suam. Qui septem annis judicávit Israel. Mórtuusque est, ac sepultus in Béthlehem. Cui successit Ahiálon Zabulonítes: et judicávit Israel decem annis: mórtuusque est, ac sepultus in Zábulon. Post hunc judicávit Israel Abdon, fílius Illel Pharathonítes: qui hábuit quadraginta fílios, et triginta ex eis nepótes, ascendentes super septuaginta pullos asinárum, et judicávit Israel octo annis: mórtuusque est ac sepultus in Phárathon terræ Ephraïm, in monte Amalech.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 5.

VIRI, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus dilexit Ecclésiam, et se ipsum trádidit

pro eâ, ut illam sanctificáret, mundans lavácro aquæ in verbo vitæ, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habentem máculam, aut rugam, aut áliquid hujúsmodi, sed ut sit sancta et immaculáta. Ità et viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, seipsum díligit. Nemo enim unquàm carnem suam ódio hábuit: sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiam: quià membra sumus córporis ejus, de carne ejus et de óssibus ejus. Propter hoc relinquet homo patrem, et matrem suam: et adhærébit uxóri suæ: et erunt duo in carne unâ. Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo et in Ecclésiâ. Verúmtamen et vos sínguli, unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat: uxor autem tímeat virum suum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Sess.* 23. *de ordine. Can.* 4.

Si quis díxerit, per sacram ordinatiónem non dari Spíritum sanctum, ac proindè frustrà Epíscopos dícere: Accipe Spíritum sanctum: aut per eam non ímprimi carácterem, vel eum qui Sacerdos semel fuit, láicum rursùs fieri posse; anathéma sit.

FERIA TERTIA.

Ps. ex I. Noct. Feriæ III.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 13.

Erat quidam vir de Sáraa, et de stirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, et dixit ad eam: Stérilis es et absque líberis: sed concípies et páries fílium: cave ergo ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas: quià concípies, et páries fílium, cujus non tanget caput novácula: erit enim Nazaræus Dei ab infántiâ suâ, et ex matris útero, et ipse incípiet liberáre Israel de manu Philisthinórum. Quæ cùm venisset ad marítum suum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicum, terríbilis nimìs. Quem cùm interrogassem, quis esset, et undè venisset, et quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere: sed hoc respondit: Ecce concípies et páries fílium: cave ne vinum bibas, nec síceram, et ne áliquo vescáris immundo; erit enim puer Nazaræus Dei ab infántiâ suâ, ex útero matris suæ, usquè ad diem mortis suæ.

Lectio ij. Cap. 13 et 14.

Peperit ítaque fílium, et vocávit nomen ejus Samson. Crevitque puer, et benedixit ei Dóminus. Cœpitque Spíritus Dómini esse cum eo in castris Dan inter Sáraa et Esthaol... Descendit ergò Samson in Thámnatha: vidensque ibì mulíerem de filiábus Philisthiim, ascendit, et nuntiávit patri suo, et matri suæ, dicens: Vidi mulíerem in Thámnatha de filiábus Philisthinórũ: quam quæso ut mihi accipiátis uxórem. Cui dixérunt pater et mater sua: Numquid non est múlier in filiábus fratrum tuórum, et in

ómni pópulo meo, quià vis accípere uxórem de Philísthiim, qui incircumcísi sunt? Dixitque Samson ad patrem suum: Hanc mihi áccipe: quià plácuit óculis meis. Parentes autem ejus nesciébant quòd res à Dómino fieret, et quæreret occasiónem contrà Philísthiim. Eo enim témpore Philísthiim dominabantur Israéli.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 6.

Filii, obedíte paréntibus vestris in Dómino: hoc enim justum est. Honóra patrem tuum, et matrem tuam, Quod est mandátum primum in promissióne, ut benè sit tibi, et sis longævus super terram. Et vos patres, nolíte ad iracúndiam provocáre fílios vestros: sed educáte illos in disciplínâ, et correptióne Dómini. Servi obedíte dóminis carnálibus cũ timóre, et tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo: non ad óculum servientes, quasì homínibus placentes, sed ut servi Christi, facientes voluntátem Dei ex ánimo, cum bonâ voluntáte servientes, sicut Dómino, et non homínibus: scientes quóniàm unusquisque quodcumque fécerit bonum, hoc recípiet à Dómino, sive servus, sive liber. Et vos Dómini, éadem fácite illis, remittentes minas: scientes quià et illórum et vester Dóminus est in cœlis: et personárum accéptio non est apud eum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Sess.* 23. *de ordine, can.* 6.

Si quis díxerit, in Ecclésiâ cathólicâ non esse hierárchiam divínâ ordinatióne institútam, quæ constat ex Epíscopis, et presbyteris, et ministris; anathéma sit.

FERIA QUARTA.

Ps. ex I. Noct. Feriæ IV.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

Descendit Samson cum patre suo et matre in Thámnata. Cùmque venissent ad víneas óppidi, appáruit cátulus leónis sævus, et rúgiens, et occurrit ei. Irruit autem Spíritus Dómini in Samson, et dilacerávit leónem, quasi hœdum in frusta discerpens, nihil omnínò habens in manu: et hoc patri et matri nóluit indicáre. Descenditque et locútus est mulíeri, quæ placúerat óculis ejus. Et post áliquot dies revertens ut accíperet eam, declinávit ut vidéret cadáver leónis; et ecce exámen apum in ore leónis erat ac favus mellis. Quem cùm sumpsisset in mánibus, comedébat in viâ: véniensque ad patrem suum et matrem, dedit eis partem, qui et ipsi comedérunt: nec tamen eis vóluit indicáre quòd mel de córpore leónis assúmpserat.

Lectio ij.

Descendit ítaque pater ejus ad mulíerem, et fecit fílio suo Samson convívium. Sic

enim júvenes fácere consuéverant. Cùm ergo cives loci illíus vidissent eum, dedérunt ei sodáles triginta, ut essent cum eo. Quibus locútus est Samson: Propónam vobis probléma: quod si solvéritis mihi intrà septem dies convívii, dabo vobis triginta síndones, et tótidē túnicas: sin autem non potuéritis sólvere, vos dábitis mihi triginta síndones, et ejusdem número túnicas. Qui respondérunt ei: Propóne probléma, ut audiámus. Dixitque eis: De comedente exívit cibus, et de forti egressa est dulcédo. Nec potuérunt per tres dies propositiónem sólvere.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 6.

De cætero, Fratres, confortámini in Dómino, et in poténtiâ virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare adversùs insídias diáboli. Quóniàm non est nobis colluctátio adversùs carnem et sánguinem: sed adversùs príncipes et potestátes; adversùs mundi rectóres tenebrárum hàrum, contrà spirituália nequítiæ, in cœléstibus. Proptéreà accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfecti stare.

CANON.

Ex Concílio Lamethensi.

Anno 1330. *cap.* 6.

Nullus simoniácus, homicída, excommunicátus, usurárius, sacrílegus, incendiárius, vel falsárius, vel áliud habens canónicum impedimentum, ad quoscumque órdines præsúmat accédere.

FERIA QUINTA.

Psal. ex I. Nocturno Feriæ V.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

Post aliquántulum autem témporis, cùm dies tritíceæ messis instárent, venit Samson invísere volens uxórem suam, et áttulit ei hœdum de capris. Cùmque cubículum ejus sólitò vellet intráre, prohíbuit eum pater illíus, dicens: Putávi quòd odisses eam, et ídeò trádidi illam amíco tuo: sed habet sorórem, quæ júnior et púlchrior illâ est; sit tibi pro eâ uxor. Cui Samson respondit: Ab hâc die non erit culpa in me contrà Philisthæos: fáciam enim vobis mala. Perrexitque et cepit trecentas vulpes, caudasque eárum junxit ad caudas, et faces ligávit in médio: quas igne succendens, dimísit, ut hùc illùcque discúrrerent. Quæ statim perrexérunt in ségetes Philisthinórum. Quibus succensis, et comportátæ jàm fruges, et adhùc stantes in stípulâ, concremátæ sunt, in tantùm, ut víneas quoque et olivéta flamma consúmeret.

Lectio ij.

Dixeruntque Philísthiim: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est: Samson gener Thamnathæi: quià tulit uxórem ejus, et álteri trádidit, hæc operátus est. Ascendéruntque Philísthiim: et combussérunt tàm mulíerem quàm patrem ejus. Quibus ait Samson: Licèt

hæc fecéritis, tamen adhùc ex vobis éxpetam ultiónem, et tunc quiescam. Percussitque eos ingenti plagâ, ità ut stupentes suram fémori impónerent. Et descendens habitávit in speluncâ petræ Etam. Igitur ascendentes Philísthiim in terram Juda, castra metáti sunt in loco, qui pósteà vocátus est Lechi, id est, maxilla, ubì eórum effúsus est exércitus. Dixéruntque ad eos de tribu Juda: Cur ascendistis adversùm nos? Qui respondérunt: Ut ligémus Samson, vénimus, et reddámus ei quæ in nos operátus est.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 6.

STATE succincti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiæ, et calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: in ómnibus sumentes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere: et gáleam salútis assúmite: et gládium spíritûs (quod est verbum Dei.) Per omnem oratiónem, et obsecratiónē orantes omni témpore in spíritu: et in ipso vigilantes in omni instántiâ, et obsecratióne pro ómnibus Sanctis: et pro me, ut detur mihi sermo in apertióne oris mei cum fidúciâ, notum fácere mystérium Evangélii: pro quo legatióne fungor in caténâ, ità ut in ipso áudeam, prout oportet me loqui. Ut autem et vos sciátis quæ circà me sunt, quid agam: ómnia vobis nota fáciet Tychicus, caríssimus frater, et fidélis minister in Dómino: quem misi ad vos in hoc ipsum, ut cognoscátis quæ circà nos sunt, et consolétur corda vestra. Pax frátribus, et cáritas, cum fide à Deo Patre, et Dómino Jesu Christo. Grátia cum ómnibus, qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptióne. Amen.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi.

Anno 1583. *cap.* 15.

MATRIMONIUM.... divínitùs institútum esse certum est; ut ex legítimâ viri et fœminæ conjunctióne humánum genus ad Dei glóriam propagarétur, quo cœlestis demùm beatitúdinis párticeps fíeret, ubì creatórem suum piè in hâc vitâ et religiósè coluisset.

FERIA SEXTA.

Ps. ex I. Noct. Feriæ VI.

De Libro Júdicum

Lectio j. Cap. 15.

DESCENDERUNT tria míllia virórum de Judâ ad specum sílicis Etam, dixéruntque ad Samson: Nescis quòd Philísthiim ímperent nobis? quarè hoc fácere voluisti? Quibus ille ait: Sicut fecérunt mihi, sic feci eis. Ligáre, ínquiunt, te vénimus, et trádere in manus Philisthinórum. Quibus Samson: Juráte, ait, et spondéte mihi quòd non occidátis me. Dixérunt: Non te occidémus, sed vinctum tradémus. Ligavéruntque eum duóbus novis fúnibus, et tulérunt eum de petrâ Etam. Qui cùm venisset ad locum maxillæ, et Philísthiim vocife-

rantes occurrissent ei, írruit Spíritus Dómini in eum : et sicut solent ad odórem ignis lina consúmi, ità víncula quibus ligátus erat, dissipáta sunt et solúta. Inventamque maxillam, id est, mandíbulam ásini, quæ jacébat, arrípiens, interfécit in eâ mille viros, et ait : In maxillâ ásini, in mandíbulâ pulli asinárum delévi eos, et percussi mille viros.

Lectio ij.

CUMQUE hæc verba canens complesset, projécit mandíbulam de manu, et vocávit nomen loci illíus Ramathléchi, quod interpretátur elevátio maxillæ : sítiensque valdè, clamávit ad Dóminum, et ait : Tu dedisti in manu servi tui salútē hanc máximam atque victóriam : en siti mórior, íncidamque in manus incircumcisórum. Apéruit ítaque Dóminus molárem dentem in maxillâ ásini, et egressæ sunt ex eo aquæ. Quibus haustis, refocillávit spíritum, et vires recépit. Idcircò appellátum est nomen loci illíus, Fons invocantis de maxillâ, usquè in præsentem diem. Judicávitque Israel in diébus Philísthiim viginti annis.

Incipit Epístola beáti Judæ Apóstoli.

Lectio iij.

JUDAS Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his, qui sunt in Deo Patre dilectis, et Christo Jesu conservátis, et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribendi vobis de commúni vestrâ salúte, necesse hábui scríbere vobis : déprecans supercertári semel tráditæ Sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscripti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferentes in luxúriam, et solum dominatórem, et Dóminum nostrum Jesum Christum negantes. Commonére autem vos volo, scientes semel ómnia, quóniàm Jesus pópulum de terrâ Ægypti salvans, secundò eos, qui non crediderunt, pérdidit : Angelos verò, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis æternis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomorrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeuntes post carnem álteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant. Cùm Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inferre blasphémiæ ; sed dixit : Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcumque quidem ignórant, blasphémant : quæcumque autem naturáliter, tanquàm muta animália, norunt, in his corrumpuntur.

CANON.

Ex Concílio Rhemensi.

Anno 630. *cap.* 14. *in statutis.*

IN matrimónio imágo exstat sacrosancti conjúgii inter

Christum et Ecclésiam enáti: ídeòque vínculum est divínitùs formátum, quod multùm confert ad felicitátem rei familiáris, ad pacem inter partes, et ad proles suscipiendas.

SABBATO

Ps. ex I. Noct. Sabbati.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

Post hæc amávit mulíerem, quæ habitábat in valle Sorec, et vocabátur Dálila. Venéruntque ad eam Príncipes Philisthinórum, atque dixérunt: Décipe eum, et disce ab illo, in quo hábeat tantam fortitúdinem, et quómodò eum superár[illegible] valeámus, et vinctum affl[illegible]ere. Quod si féceris, dábim[illegible] [illegible]ibi sínguli mille et centum [illegible]rgénteos. Locúta est ergò Dálila ad Samson: Dic mihi, óbsecro, in quo sit tua máxima fortitúdo, et quid sit quo ligátus erúmpere néqueas? Cui respondit Samson: Si septem nervíceis fúnibus necdùm siccis, et adhùc huméntibus ligátus fúero, infirmus ero ut céteri hómines.

Lectio ij.

Attuleruntque ad eam Sátrapæ Philisthinórum septem funes, ut díxerat: quibus vinxit eum, laténtibus apud se insídiis, et in cubículo finem rei expectántibus, clamávitque ad eum: Philísthiim super te, Samson. Qui rupit víncula, quómodò si rumpat quis filum de stupæ tortum putámine, cùm odórem ignis accéperit: et non est cógnitum in quo esset fortitúdo ejus. Dixitque ad eum Dálila: Ecce illusisti mihi, et falsum locútus es: saltem nunc índica mihi quo ligári débeas. Cui ille respondit: Si ligátus fúero novis fúnibus, qui nunquàm fuérunt in ópere, infirmus ero, et aliórum hóminum símilis. Quibus rursùm Dálila vinxit eum, et clamávit: Philísthiim super te, Samson, in cubículo insídiis præparátis. Qui ita rupit víncula quasì fila telárum.

De Epístolâ beáti Judæ Apóstoli.

Lectio iij.

Vos autem, caríssimi, mémores estóte verbórum, quæ prædicta sunt ab Apóstolis Dómini nostri Jesu Christi, qui dicébant vobis, quóniàm in novíssimo témpore vénient illusóres, secundùm desidéria sua ambulantes in impietátibus. Hi sunt, qui ségregant semetipsos, animáles, spíritum non habentes. Vos autem, caríssimi, superædificantes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fídei, in Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætернam. Et hos quidem argúite judicátos: illos verò salváte, de igne rapientes. Aliis autem miserémini in timóre: odientes et eam, quæ carnális est, maculátam túnicam. Ei autem, qui potens est vos conserváre sine peccáto, et constitúere antè conspectum glóriæ suæ immaculátos in exultatióne in adventu Dómini nostri Jesu Christi:

soli Deo, Salvatóri nostro, per Jesum Christum Dóminum nostrum, glória et magnificéntia, impérium et potestas antè omne séculum, et nunc, et in ómnia sécula seculórũ. Amen.

CANON.

Ex Concílio Rhemensi.

Anno 1564. decreto in fine Concilii.

PAROCHUS Ecclésiæ, viro et muliére interrogátis, et eórum mútuo consensu intellecto... dicat: Ego vos in matrimónium conjungo, in nómine Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti.

AD VESPERAS.

Omnia ut notat. pro Sabb., pag. 283.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Dómine Deus, memento meî, et redde mihi nunc fortitúdinem prístinam, allelúia. *Judic.* 16.

Oratio infrà ad Laudes.

DOMINICA QUINTA POST PASCHA.

Psalmi è II. Noct. Domin.

Cætera ut notat. pro Domin., pag. 285.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

CUMQUE molesta esset ei, et per multos dies júgitèr adhæréret, spátium ad quiétem non tríbuens, defécit ánima ejus, et ad mortem usquè lassáta est. Tunc apériens veritátem rei, dixit ad eam: Ferrum nunquàm ascendit super caput meum, quià Nazaræus, id est, consecrátus Deo sum de útero matris meæ. Si rasum fúerit caput meum, recédet à me fortitúdo mea, et defíciam, eroque sicut cæteri hómines. Vidensque illa quòd confessus ei esset omnem ánimum suum, misit ad Príncipes Philisthinórum ac mandávit: Ascéndite adhùc semel, quià nunc mihi apéruit cor suum. Qui ascendérunt assumptâ pecúniâ quam promíserant.

Incipit Epístola secunda beáti Joannis Apóstoli.

Lectio ij.

SENIOR Electæ Dóminæ et natis ejus, quos ego dílígo in veritáte, et non ego solus, sed et omnes, qui cognovérunt veritátem, propter veritátem, quæ pérmanet in nobis, et nobiscum erit in æternum. Sit vobiscũ grátia, misericórdiá, pax à Deo Patre, et à Christo Jesu fílio Pátris, in veritáte, et caritáte. Gavísus sum valdè, quóniã invéni de fíliis tuis ambulantes in veritáte, sicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, Dómina, non tanquàm mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrũ. Et hæc est cáritas, ut ambulémus secundùm mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodùm audistis ab inítio, in eo ambulétis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, si quid petiéritis

Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 39. *de persever. in oratione circa finem.*

OMNIS qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit; et pulsanti aperiétur. Sed dicis: Esto quòd pétere possim, pulsáre quómodò pótero cœleste secrétum? Quemádmodùm? Iterando preces, et expectando judícium largitóris, moras dantis patientíssimè sustinendo; quià quicumque, cùm semel pulsáverit, indignátur mox, si non fúerit audítus, iste non est petítor supplex, sed est imperiósus exactor. Audi Prophétam dicentem: (Expecta Dóminum, viríliter age, et confortétur cor tuum.) Et si íterùm distúlerit, tu futúrum, tu Dóminum tuum patienter expecta. Ubì autem quid quærere débeas vis nosse? Sunt divítiæ in sinu páuperis, et regnum cœlórum intrà te est: (intrà vos est regnum cœlórum) dicit Dóminus.

℟. Usquè modò non petístis quidquam in nómine meo: * Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum, allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium se fáciet (Dóminus), et deprecatiónem eórum exáudiet. * Pétite. Glória. Usquè modò. *Joan.* 16. *Psal.* 144.

Ad Bened. *Ant.* 1. g. Venit hora cùm jam non in provérbiis loquar vobis, sed palàm de Patre annuntiábo vobis, allelúia. *Joan* 16.

ORATIO.

DEUS, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt; et, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Senonensi.

Anno 1528. *parte* 1. *cap.* 39.

MONEANTUR affidáti quátenùs jejúni, contríti, et confessi, ac cum multâ reveréntiâ ad Sacramentum (matrimónii) accédant.

Ad Magníf. *Ant.* 7. a. Ipse Pater amat vos, quià vos me amastis, et credidistis, quià ego à Deo exívi, allelúia. *Joan.* 16.

FERIA SECUNDA.

IN ROGATIONIBUS.

Hâc Feriâ et duabus sequentibus, si occurrat festum semiduplex, et suprà, de eo fit Officium cum commemoratione feriæ ad Officium nocturnum et Laudes tantùm. Et tunc j. Lectio erit de veteri testamento; ij. de Sancto; iij verò de Homiliâ feriæ Rogationum; ℟℟. *verò de festo. De simplici autem fit commemoratio in Vesperis diei præcedentis, et ad Laudes tantùm, omissâ lectione sancti ad Officium nocturnum.*

Omnia ut in feriis temporis Paschalis.

Ps. ex II. Noct. feriæ II.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

AT illa dormíre eum fecit super génua sua, et in sinu suo reclináre caput. Vocávitque tonsórem, et rasit septem

crines ejus : et cœpit abígere eum, et à se repéllere : statim enim ab eo fortitúdo discessit : dixitque : Philísthiim super te, Samson. Qui de somno consurgens, dixit in ánimo suo: Egrédiar sicut antè feci, et me excútiam, nésciens quòd recessisset ab eo Dóminus. Quem cùm apprehendissent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus, et duxérunt Gazam vinctum caténis, et clausum in cárcere mólere fecérunt.

De Epístolâ secundâ beáti Joannis Apóstoli.

Lectio ij.

Multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confitentur Jesum Christum venisse in carnem : hic est seductor et antichristus. Vidéte vosmetipsos, ne perdátis quæ operáti estis : sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, et non pérmanet in doctrínâ Christi, Deum non habet : qui pérmanet in doctrínâ, hic et Patrem et Fílium habet. Si quis venit ad vos, et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malignis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam et atramentum : spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui : ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te filii soróris tuæ Electæ.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

In illo témpore ; Ait Jesus ad discípulos suos : Quis vestrùm habébit amícum, et ibit ad illum médiâ nocte, et dicet illi : Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Epist. 130. *quæ est ad Probam.* §. 16. 18. 19. 20.

Qui novit bona data dare fíliis suis, pétere nos et quærere et pulsáre compellit... Ac per hoc et quod ait Apóstolus : Sine intermissióne oráte, quid est áliud quàm beátam vitam, quæ nulla nisi æterna est, ab eo qui eam solus dare potest, sine intermissióne desideráte? Semper ergò hanc à Dómino Deo desiderémus; et orámus sẽper. Sed ídeò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipsum desidérium quodam modo tepescit, certis horis ad negótium orandi mentem revocámus, verbis oratiónis nos ipsos admonentes in id, quod desiderámus inténdere ; ne quod tepéscere cœperat, omnínò frigescat, et pénitùs extinguátur, nisi crébriùs inflammétur... Quæ cùm ità sint, étiam cùm diù oráre vacat, id est, cum ália bonárum et necessariárum actiónũ non impediuntur offícia, quamvis et in eis, ut dixi, desidério illo semper orandum sit, non est ímprobum nec inútile. Neque enim, ut nonnulli putant, hoc est oráre in multilóquio, si diútiùs orétur. Aliud est sermo multus, áliud diuturnus affectus... Absit ab oratióne multa locútio, sed non desit multa precátio, si fervens persevérat inténtio. Nam multùm loqui, est

in orando rem necessáriam supérfluis ágere verbis. Multùm autem precári, est ad eum quem precámur, diuturnâ et piâ cordis excitatióne pulsáre. Nam plerumquè hoc negótium plus gemítibus quàm sermónibus ágitur; plus fletu quàm affátu.

℟. Pétite, et dábitur vobis: quærite, et inveniétis: * Pulsáte, et aperiétur vobis, † Allelúia, allelúia. ℣. Invocábitis et orábitis me, et ego exáudiam vos. * Pulsáte. Glória. † All. *Luc.* 11. *Jer.* 29.

Non dicitur Te Deum.

Ad Bened. *Ant.* 1. f. Quis ex vobis patrē petit panem, numquid lápidem dabit illi? allelúia. *Luc.* 11.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostrà de tuâ pietáte confídimus, contrà adversa ómnia tuâ semper protectióne muniámur; Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur ad Horas diei.

CANON.

Ex Concílio Londonensi.

Anno 1200. *cap.* 11.

NON contrahátur áliquod matrimónium sine trinâ denuntiatióne públicâ in Ecclésiâ, neque si fúerint persónæ incógnitæ; nec copulentur matrimónio, nisi públicè in fácie Ecclésiæ, et præsente Sacerdóte.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. Si vos, cùm sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris; quantò magìs Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se? Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio Dominicæ præcedentis.

FERIA TERTIA.

IN ROGATIONIBUS.

Psal. ex II. Noct. Feriæ III.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

JAM capilli ejus renasci cœperant, et Príncipes Philisthinórum convenérunt in unum ut immolárent hóstias magníficas Dagon Deo suo, et epularentur, dicentes: Trádidit Deus noster inimícum nostrum Samson in manus nostras. Quod étiàm pópulus videns, laudábat Deum suum, éademque dicébat: Trádidit Deus noster adversárium nostrum in manus nostras, qui delévit terram nostram, et occídit plúrimos. Lætantesque per convívia, sumptis jam épulis, præcepérunt ut vocarétur Samson, et antè eos lúderet. Qui adductus de cárcere ludébat antè eos, fecéruntque eum stare inter duas columnas. Qui dixit púero regenti gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas, quibus omnis ímminet domus, et reclíner super eas, et páululùm requiescam.

Incipit Epístola tértia beáti Joannis Apóstoli.

Lectio ij.

SENIOR Gaio caríssimo, quem ego díligo in veritáte. Caríssime, de ómnibus oratiónem fácio prósperè te íngredi, et valére, sicut prósperè agit ánima tua. Gavísus sum valdè veniéntibus frátribus, et testi-

mónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in caritáte ambuláre. Caríssime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, et hoc in peregrínos, qui testimónium reddidérunt caritáti tuæ in conspectu Ecclésiæ: quos, benefáciens, dedúces dignè Deo. Pro nómine enim ejus profecti sunt, nihil acccipientes à géntibus. Nos ergò debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

In illo témpore; Cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. *n.* 21, 22, 23.

Hoc quod in Domínicâ oratióne pósitum est, tam latè patet, ut homo Christiánus in quâlibet tribulatióne constitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hìnc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipsas memóriæ nostræ commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ affectus orantis vel præcedendo format ut cláreat, vel consequendo attendit ut crescat, nihil áliud dícimus quàm quod in istâ Domínicâ oratióne pósitum est, si rectè et congruenter orámus. Quisquis autem id dicit quod ad istam evangélicam precem pertinére non possit, etiamsi non illícitè orat, carnáliter orat; quod néscio quemádmodùm non dicátur illícitè, quandóquidèm Spíritu renátos non nisì spirituáliter decet oráre. Undè líberum est áliis atque áliis verbis éadem tamen in orando dícere; sed non debet esse líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ: Dómine, multíplica divítias meas; aut: Da mihi tantas, quantas illi vel illi dedisti; aut: Honóres meos auge; et hæc dicit, eórum habens concupiscéntiā, non id attendens ut ex his secundùm Deum prosit homínibus: puto eum non inveníre in oratióne Domínicâ, quò possit hæc vota coaptáre. Quamobrē púdeat saltèm pétere quæ non pudet cúpere; aut si et hoc pudet, sed cupíditas vincit, quantò méliùs hoc pétitur, ut étiam ab isto cupiditátis malo líberet, cui dícimus: Líbera nos à malo.

℟. Cùm stábitis ad orādum, dimíttite, si quid habétis adversùs áliquem: * Ut et Pater vester qui in cœlis est, dimittat vobis peccáta vestra, † Allelúia, allelúia. ℣. Miseratiónes fácite, unusquisque cum fratre suo. * Ut. Glória. † Allelúia. *Marc.* 11. *Zach.* 7.

Ad Benedict. *Ant.* 2. D. Dómine, doce nos oráre sicut dócuit et Joannes discípulos suos, allelúia. *Luc.* 11.

ORATIO.

Deus, refúgium páuperum, spes humílium, salusque

miserórum; supplicatiónes pópuli tui clementer exaudi, ut quos justítia vérberum fecit afflictos, abundántia miseratiónum fáciat consolátos; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

CANON.

Ex Concílio Melchliniensi.

Anno 1607. *tit.* 10. *cap.* 5.

PAROCHI omnes impedimenta matrimónii exactè nosse, et in memóriâ habére stúdeant; et subindè in conciónibus suis ea pópulos dóceant.

Ad Magnific. *Ant.* 7. d. Cùm orátis, dícite: Pater, sanctificétur nomen tuum, allel. *Luc.* 11. *Oratio Dominicæ præced.*

FERIA QUARTA.

IN ROGATIONIBUS.

VIGILIA ASCENSIONIS.

Psalmi ex II. Noct. Feriæ. IV.

De Libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

DOMUS autem erat plena virórum ac mulíerum, et erant ibì omnes Príncipes Philisthinórum, ac de tecto et solário círciter tria míllia utriusque sexûs spectantes ludentem Samson. At ille invocáto Dómino ait: Dómine Deus, memento meî, et redde mihi nunc fortitúdinem prístinam, Deus meus, ut ulciscar me de hóstibus meis, et pro amissióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas, quibus innitebátur domus, álteramque eárum déxterâ, et álteram lævâ tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philísthiim. Concussisque fórtiter cólumnis, cécidit domus super omnes Príncipes, et cæteram multitúdinem, quæ ibì erat: multoque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat.

De Epístolâ tértiâ beáti Joannis Apóstoli.

Lectio ij.

SCRIPSISSEM fórsitan Ecclésiæ: sed is, qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera, quæ facit, verbis malignis gárriens in nos: et quasì non ei ista suffíciant, neque ipse súscipit fratres, et eos, qui suscípiunt, próhibet, et de Ecclésiâ éjicit. Caríssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui benéfacit, ex Deo est: qui maléfacit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, et ab ipsâ veritáte. Sed et nos testimónium perhibémus; et nosti quóniàm testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere, sed nólui per atramentum et cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinùs te vidére, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátìm.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 17.

IN illo témpore; Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora; Claríﬁca fílium tuum, ut fílius tuus claríficet te. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 104. §. 3.

CLARIFICATUM à Patre fílium nonnulli accípiunt in hoc, quòd ei non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quantò magìs resurrectióne? Nam in passióne magìs ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetipsum, factus obédiens usquè ad mortem, mortem autem crucis. Deinde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen, quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum; et omnis lingua confiteátur, quiâ Dóminus Jesus Christus in glóriâ est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdiũ.

℟. Nunc * Clarífica me tu, Pater, apud temetipsum, claritáte, quam hábui priusquàm mundus esset apud te, † Allelúia, allelúia. ℣. Ostende hódiè, quià tu es Deus Israel. Clarífica. Glória. † Allelúia. *Joan.* 17. *Reg.* 3.

Dicitur Te Deum.

Ad Bened. *Ant.* 1. f. Hæc est vita æterna: ut cognoscant te, solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum, allelúia. *Joan.* 17.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut nostræ mentis inténtio, quò ventúræ solemnitátis gloriósus auctor ingressus est, semper intendat; et quò fide pergit, conversatióne pervéniat; Per eumdem.

Et dicitur hæc Oratio ad Horas diei.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi.

Anno 1584. *tit.* 27. *can.* 5.

FIAT benedíctio nuptiális à próprio Párocho, aut álio Sacerdóte de ipsíus Párochi, aut ordinárii licéntiâ, in fácie Ecclésiæ, in Missâ ab aurórâ usquè ad merídiem; duóbus saltem aut tribus téstibus præséntibus, non post prándium, neque noctu, neque in privátis dómibus.

IN ASCENSIONE DOMINI.

ANNUALE MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 7. G. Præcédet vos Dóminus, et congregábit vos Deus Israel, allelúia. *Isai.* 52.

Ant. 4. D. Stabunt pedes ejus in die illâ super montem olivárum, qui est contrà Jerúsalem ad orientem, allelúia. *Zach.* 14.

Ant. 2. D. Ipse portábit glóriam, et sedébit, et dominábitur super sólio suo, allelúia. *Zach.* 6.

Ant. 8. G. Erit sacerdos super sólio suo, et consílium pacis erit, allelúia. *Ibid.*

Ant. 1. j. Qui redempti sunt à Dómino, revertentur, et vénient in Sion laudantes, allelúia. *Isai* 51.

Capitulum. Mich. 2.

ASCENDET pandens iter antè eos: divident, et transíbunt portam, et ingredientur per eam: et transíbit rex eórum coràm eis, et Dóminus in cápite eórum.

℟. Attóllite portas príncipes vestras, et * Elevámini, portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ; † Allelúia, allelúia, ℣. Dùm benedíceret (Jesus discípulis) recessit ab eis, et ferebátur in cœlum. * Elevámini. Glória. † Allel. ℟. Attóllite. *Psal.* 23. *Luc.* 24.

Hymnus. S. V.

FELIX dies mortálibus,
Quâ, per profúsum sánguinem,
Homo Deus clausas diù
Intrávit æternas domos.

Nos membra, quò nostrum caput,
Quò dux præívit, íbimus;
Si jungat una mens simul,
Nos una junget glória.

Discessit, et suis adest
Præsente semper Spíritu;
Miscens suo se córpori,
Omnes in artus ínfluit.

Nobis, olympo rédditus,
Qui, Christe, sedes præparas,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.

Si quos amas, non déseris,
Nostræ salútis óbsidem
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adoptet, Spíritum.

¶ Qui victor in cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Regnábit Deus super gentes;

℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

Ad Magnífic. *Ant.* 5. a. Exaltábitur, et elevábitur, et sublímis erit valdè, allel. *Isai.* 52.

Oratio infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. a. Lucerna civitátis est Agnus, et ambulábunt gentes in lúmine ejus, allelúia. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

DE luce qui lux násceris,
Dextræque Patris ássides;

Cadente sole, méntibus,
Æterna lux, te détege.

Quæ te premit cleméntia!
Passus necem pro sóntibus,
Tuo piátos sánguine
Ad alta transfers sídera.

Dùm lánguido jacébimus
Somno, futúri cœlites,
Fac, corda sedes præviis
Votis supernas óccupent.

Promissa funde múnera,
Quibus resurgens cáritas
Nos, et sopóri débitæ
Noctis quiétem cónsecret.

Qui victor in cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.

Amen.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 6. F. Non relinquam vos órphanos: véniam ad vos, allelúia. *Joan.* 14.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, deduc nos ad societátem cœléstium gaudiórum; ut eò pervéniat humílitas gregis, quò præcessit celsitúdo Pastóris; Qui tecum vivit.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Allelúia. Jesum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 1.

HYMNUS. C.

OPUS peregisti tuum:
Te, Christe, victórem necis
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo reposcit glória.

Jàm nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déspicis:
Educta longo cárcere
Regem sequuntur ágmina.

Mirante turmâ cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovansque sublímem Patris
Homo Deus scandis thronum.

Illìc patrónus, póntifex,
Pacis sequester, quem tua
Semel profúdit cáritas,
Offerre pergis sánguinem.

Illìnc adornas et foves
Ecclésiam sponsus tuam;
Cunctisque vitam dívidis,
Infúsa ceu mens, ártubus.

Illìnc tot inter prælia
Periclitantem sústines;
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.

Quò, Christe, præcédis caput,
Hùc íntegrum corpus vocas:
Vestígiis tritam tuis
Fac membra sectentur viam.

Qui victor in cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.

Amen.

Ps. 8. Dómine Dóminus noster, *pag.* 46.

Ant. 4. A. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, (Deus), allelúia.

Ps. 10. In Dómino confído, *pag.* 81.

Ant. 8. c. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúia. *Ps.* 10.

Ps. 18. Cœli enarrant. *cum suâ divisione*, pag. 54.

Ant. 7. d. In sole pósuit tabernáculum suum, allelúia.

℣. Ascendit super Chérubim, et volávit; ℟. Volávit super pennas ventórũ. *Ps.* 17.

Incipit Liber Actuum Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usquè in diem, quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assumptus est : quibus et præbuit seipsum vivum post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audistis (inquit) per os meum : quià Joannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies... Accipiétis virtútē superveniéntis Spíritûs sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæâ, et Samáriâ, et usquè ad últimum terræ. Et cùm hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est : et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intuerentur in cœlum euntem illum, ecce duo viri astitérunt juxtà illos in véstibus albis, qui et dixérunt : Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlū, sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum.

℟. Dóminus Jesus postquàm locútus est (Apostólis), * Assumptus est in cœlum, et sedet à dextris Dei, allelúia, allel. ℣. Ascendit Deus in júbilo, et Dóminus in voce tubæ. * Assumptus est. *Marc.* 16. *Ps.* 46.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

In Ascens. Domini. Sermo 2.

Lectio ij.

HODIÈ Christus in cœlos ascendit, et qui ex nobis carnem sibi assúmpserat, thronum æterni Patris accépit.... Quocircà exultémus cuncti, aspicientes primítias nostras, Christum sursùm sedentem, nostramque natúram thronum déxteræ Dei Patris occupantem. Nam si admirábilis Prophéta beátos eos prædicat, qui habent semen in Sion et domésticos in Jerúsalem, quantò magìs nos gaudére et exultáre oportet, videntes primítias nostræ salútis Christum ad ipsum cœlórum vérticem ascendentem, et regálem thronum, quem ipse relíquerat, sibi vindicantem! Consídera enim, dilecte, quanta Dei nostri sit bónitas, quàmque occulta et ineffábilis ejus facta sit dispensátio ergà genus nostrum, quod fraude diáboli Paradíso excíderat : tantâque maledictióne damnátum, repentè in quantam celsitúdinem evexit... Qui enim nec terréno quidem honóre digni erámus, ad supernum regnum ascéndimus, cœlos pervásimus, et regálem thronum apprehéndimus. Ipsaque natúra, propter quam custodiébant Paradísum Chérubim, jam evecta est et adorátur. Obstupesce ígitur, et admiráre, charíssime, magnam Dómini tui solértiam, ac glorífica eum, qui tanta tibi largítus est.

℟. Vidéntibus (Apóstolis *Jesus) elevátus est: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Ascendit Elías per túrbinem in cœlum. * Jesus. *Act.* 1. 4. *Reg.* 2.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

In illo témpore; recumbéntibus úndecim appáruit Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quià iis, qui víderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. *in Evang. hab. in Bas. S. Petri, in Ascensione Domini.* §. 1, 5, 10, 11.

Quod resurrectiónem Domínicam discípuli tardè crediderunt, non tam illórum infírmitas, quàm nostra, ut ità dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio, illis dubitántibus, per multa argumenta monstráta est: quæ dùm nos legentes agnóscimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? Minùs enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diù dubitávit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit... Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit, ut verba quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctiùs impressa remanérent... Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assumptus est in cœlum... Non curru, non Angelis sublevátus... quià is qui fécerat ómnia, nimirùm super ómnia suâ virtúte ferebátur.... Exultávit ut gigas ad currendam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos post te, currémus in odórem unguentórum tuórum.

℟. Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic véniet. * Quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum. † Allel., allel. ℣. Ad judícium véniet cum sénibus pópuli sui, et princípibus ejus. * Quemádmodùm. Glória. † Allelúia. ℟. Viri. *Act.* 1. *Isai.* 3. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Iter fácite ei, qui ascendit super occásũ. ℟. Dóminus nomen illi. *Ps.* 67.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 1. f. Ad quem Angelórum dixit (Deus) aliquandò: Sede à dextris meis, quoadusquè ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? allel. *Hebr.* 1.

Ant. 3. a. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo, allelúia. *Joan.* 3.

Ant. 5. C. Qui descendit, ipse est et qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia, allelúia. *Ephes.* 4.

CANTICUM. Dan. 3.

Benedictus es, Dómine Deus patrum nostrórum; * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in secula:

Et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; * et laudábile, et superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedictus es in templo sancto glóriæ tuæ; * et superlaudábilis, et supergloriósus in sécula.

Benedictus es in throno regni tui; * et superlaudábilis, et superexaltátus in sécula.

Benedictus es, qui intuéris abyssos, et sedes super Chérubim; * et laudábilis, et superexaltátus in sécula.

Benedictus es in firmamento cœli; * et laudábilis, et gloriósus in sécula.

Dicitur per Octavam, quandò fit de eâ.

Ant. 6. F. Eum qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum propter passiónem mortis, glóriâ et honóre coronátum, allelúia. *Hebr.* 2.

Ant. 7. a. Sempiternum habet sacerdótium; undè et salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deũ, semper vivens ad interpellandum pro nobis, allel. *Hebr.* 7.

Capitulum. Hebr. 1.

(CHRISTUS) cùm sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ ejus, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

HYMNUS.

PROMISSA, Tellus, cóncipe
gáudia:
Te fausta cœlo concíliat dies:
Deus mináces ponit iras,
Sancta tuus Mediátor intrat.

Tu, Christe, victor mortis
et ínferi,
Cruóre partam súscipe glóriã:
Procéde, regna, sume sceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.

Quid obstupentes suspícitis
polo,
O vos, euntem, Discípuli, Deũ?
Ut nunc redemptor scandit
astra,
Sic véniet metuendus ultor.

O Christe, dextræ qui Patris ássides,
Fac nos triumphi partícipes tui:
Certámen urget, militémus;
Et, duce te, superémus hostes.

Laus summa Patri, qui Génitum polo
Pacis perennis súscipit óbsidẽ:
Laus, qui triumphat, summa
Nato:
Par tibi laus, utriusque Nexus.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Omnis lingua confiteátur quià Dóminus Jesus Christus in glóriâ est Dei Patris, allelúia. *Philipp.* 2.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui hodiernâ die unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse crédimus; ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus; Per eumdem.

Ad Horas Psal. de Dominicâ. Doxol. Hymn. ¶ Qui victor.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Nemo ascendit.

In ℟. *br.* ℣. Qui ascendisti

super omnes cœlos. *Eph.* 4. *et dicit. usquè ad Feriam VI. post Octav. Ascens. exclus.*

CANON.

Ex Constitutiónibus Apostolórum.

Lib. 5. *cap.* 18.

NUMERATIS quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem festum Assumptiónis Dómini, quo die ascendit ad Deum, eumdemque Patrem suum à quo missus fúerat, ad cujus déxteram virtútis sedet, quique in consummatióne séculi véniet cum potestáte et glóriâ multâ, ad judicandum vivos et mórtuos.

AD TERTIAM.

Ant. 5. C. Qui descendit.

Capitulum. Hebr. 8.

TALEM habémus Pontíficem, qui consédit in dexterâ sedis magnitúdinis in cœlis, Sanctórum minister, et tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, et non homo.

℟. *br.* Ascendisti in altum, cepisti captivitátem * Allelúia, allelúia. Ascendisti. ℣. Accepisti dona in homínibus, * Allelúia. Glória. Ascendisti.

℣. Vidérunt ingressus tuos, Deus, ℟. Ingressus Dei mei, regis mei, qui est in Sancto. *Ps.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Eum qui modícò.

Capitulum. Hebr. 7.

TALIS decébat ut nobis esset Póntifex; sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, et excélsior cœlis factus.

℟. *br.* Sedes tua, Deus, in séculum séculi, * Allelúia, allelúia. Sedes. ℣. Virga directiónis, virga regni tui, * Allelúia. Glória. Sedes. *Ps.* 44.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus; ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

AD NONAM.

Ant. 7. a. Sempiternum.

Capitulum. Hebr. 4.

HABENTES Pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris.

℟. *br.* Benedictus es (Dómine) in templo sancto glóriæ tuæ, * Allelúia, allelúia. Benedictus. ℣. Et superlaudábilis, et supergloriósus in sécula, * Allelúia. Glória. Benedictus. *Daniel.* 3.

℣. Benedícant nómini glóriæ tuæ excelso, ℟. In omni benedictióne et laude. 2. *Esd.* 9.

AD VESPERAS.

Psalm. Dixit Dóminus, *p.* 34.

Ant. 3. a. Per próprium sánguinem (Christus) introívit semel in sancta, alleluia, *Heb.* 9.

Psalm. Confitébor tibi, *p.* 34.

Ant. 4. E. Non in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum: sed in ipsum cœlum, allelúia. *Ibid.*

Psalm. Laudáte púeri, *p.* 35.

Ant. 1. g. Ascendens in altũ captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus, allelúia. *Eph.* 4.

Psalm. Lætátus sum, *p.* 65.

Ant. 6. F. Initiávit nobis viam novam, et viventem per velá-

men, id est, carnem suam, allelúia. *Heb.* 10.

Psalm. Confitébor... quóniàm audisti, *p.* 94.

Ant. 2. *D.* Dedit ei glóriam (Deus,) ut fides vestra et spes esset in Deo, allel. 1. *Petri.* 1.

Capitulum. Eph. 1.

(DEUS) ómnia subjécit sub pédibus ejus: et ipsum dedit caput suprà omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus, et plenitúdo ejus, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

℟. Viri Galilæi, *p.* 334.

Hymnus ut in j. Vesperis.

℣. Gloriâ et honóre coronasti eum: ℟. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum. *Ps.* 8.

Ad Mag. *Ant.* 2. *D.* Sedenti in throno et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potestas, in sécula seculórum, allel. *Apoc.* 5.

AD COMPLETORIUM.

Psal. de Dom. cætera, ut heri.

DIEBUS INTRA OCTAV.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 1.

Hymnus ut in die, p. 332.

Psalmi tres infrà notati in quâlibet feriâ, sub solâ.

Ant. 7. c. (Jesus) ferebátur in cœlum: et (discípuli) adorantes, regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascēdit super Chérubim, et volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

Lectiones, et ℟℟℟. *ut infrà in quâlibet feriâ.*

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in throno regni tui, ℟. Et superlaudábilis, et superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de feriâ. Canticum de Festo sub solâ

Ant. 2. D. Omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et Maríâ matre Jesu, et frátribus ejus, allelúia. *Act.* 1.

Ad Horas, Psalmi de Feriâ. Reliqua ut in die.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feriâ sub solâ

Ant. 6. F. Erant semper in templo, laudantes, et benedicentes Deum, allelúia. *Luc.* 24.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, p. 331.

FERIA SEXTA.

Psalmi è II. Noct. Feriæ VI.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

REVERSI sunt Jerosólymam (Apóstoli) à monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxtà Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubì manébant Petrus et Joannes, Jacóbus et Andræas, Philippus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus Jacóbus Alphæi et Si-

mon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et Maríâ matre Jesu, et frátribus ejus. In diébus illis, exsurgens Petrus in médio fratrum dixit (erat autem turba hóminum simùl, ferè centum viginti.) Viri fratres, oportet impléri Scriptúram, quam prædixit Spíritus sanctus per os David de Judâ, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspensus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, linguâ eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro psalmórum: Fiat commorátio eórum deserta, et non sit qui inhábitet in eâ: et episcopátum ejus accípiat alter.

℟. Quòd (Christus) ascendit, quid est nisi quià et descendit primùm in inferióres partes terræ? * Qui descendit, ipse est et qui ascendit super omnes cœlos, allelúia, allelúia. ℣. Exultávit ut gigas ad currendam viam: à summo cœlo egréssio ejus, et occursus ejus usquè ad summum ejus. * Qui descendit. *Eph.* 4. *Ps.* 18.

Lectio ij.

OPORTET ergò ex his viris, qui nobiscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joannis usquè in diem, quâ assumptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobiscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus: et Matthíam. Et orantes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, ostende, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et apostolátûs, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Præcursor pro nobis introívit Jesus, secundùm órdinem Melchísedech * Póntifex factus in æternum, allelúia, allelúia. ℣. Liberávit nos ab ómnibus malis. * Póntifex. *Hebr.* 6. *Esther.* 10.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. *de Ascensione Domini.*

Lectio iij. Cap. 1. et 4.

POST beátam et gloriósam resurrectiónē Dómini nostri Jesu Christi, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódiè, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssimâ ordinatióne dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impensus: ut dùm à Dómino in hoc spátio mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documentis necessáriis muniréztur. Undè beatíssimi Apóstoli,

omnesque discípuli, qui, et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícuâ roboráti, ut Dómino in cœlórum eunte sublímia, non solùm nullâ afficerentur tristítiâ, sed étiam magno gáudio replerentur.

℟. (Christus) est in dexterâ Dei deglútiens mortem * Ut vitæ æternæ hærédes efficerémur; † Allelúia, allel. ℣. Eruit nos de inferno et salvos fecit de manu mortis. * Ut vitæ. Gl.[a] † Allel. 1. *Petri* 3. *Daniel.* 3.

CANON.

Ex Epístolâ Procli ad Arménos.

Circà annum 431.

Qui illuminátos habent óculos cordis... virtútem defiérunt esse, quæ nos ad Deum évehit, et ea quæ in terris sunt ordinátè moderátur.

SABBATO.

Psalmi è II. Noct. Sabb.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

Quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídiè ad portam templi, quæ dícitur speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidisset Petrum, et Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula.

℟. Regna terræ, cantáte Deo: psállite Dómino: psállite Deo, * Qui ascendit super cœlum cœli, ad orientem, allel., allel. ℣. Ipsi glória et impérium in sécula seculórum. * Qui. *Ps.* 67. 1. *Petri.* 5.

Lectio ij.

Et apprehensâ manu ejus dexterâ, allevávit eum, et prótinùs consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exíliens stetit et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, et laudantem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cùm tenéret autem Petrum, et Joannem, cucurrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupentes.

℟. In sempiternum sedet in dexterâ Dei, de cætero expectans. * Donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus, allelúia, allel. ℣. Dominábitur Jacob et fínium terræ. * Donec. *Heb.* 10. *Ps.* 58.

De Serm. S. Leónis Papæ.

Serm. 1. *de Ascens. Domini.*

Lectio iij. Cap. 4. *in fine.*

Quia Christi Ascénsio nostra provéctio est, et quò

præcessit glória cápitis, eò spes vócátur et córporis: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, et piâ gratiárum actióne lætémur. Hódiè enim non solùm paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo superna penetrávimus: amplióra adepti per ineffábilem Christi grátiam, quàm per diáboli amiserámus invídiam. Nam quos virulentus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Dei Patris collocávit.

℟. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis: * Ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, † Allel., allel. ℣. Annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur. * Ut sit. Glória. † Allelúia. *Coloss.* 1. *Ps.* 21.

CANON.

Ex Concílio Vaurensi.

An. 1668. *cap.* 1. *de virtutibus.*

VIRTUTES...cardináles...sunt quátuor... justítia, fortitúdo, prudéntia, temperántia. Justítia.... est in subveniendo míseris: prudéntia... in præcavendis insídiis; fortitúdo... in perferendis moléstiis; temperántia... in coercendis delectatiónibus pravis.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabb. sub Ant. de I. Vesp. Festi.

Capitulum. Deuter. 33.

NON est Deus álius ut Deus rectíssimi: ascensor cœli auxiliátor tuus. Magnificéntiâ ejus discurrunt nubes, habitáculum ejus sursùm.

℟. Attóllite. p. 331. *Non repetit.* ℟.

Hymn. Felix, *p.* 331.

℣. Dóminus in cœlo, ℟. Parávit sedem suam. *Ps.* 102.

Ad Magníf. *Ant.* 7. a. Egò vici et sedi cum patre meo, in throno ejus, allelúia. *Apoc.* 3.

Oratio infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut notat, p. 331.

DOMINICA INTRA OCT.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psal. ex III. Nocturno Dominicæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

VIDENS autem Petrus, respondit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrâ virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis antè fáciem Piláti, judicante illo, dimitti. Vos autem sanctum, et justum negastis, et petistis virum homicídam donári vobis: auctórem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tuâ, * Cantábimus et psallémus virtútes tuas, allelúia, allel. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine, Deus omnípotens,..

quià accepisti virtútem tuam magnam et regnasti : * Cantábimus. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

ET in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidistis, et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspectu ómnium vestrûm. Et nunc, fratres, scio quià per ignorántiam fecistis, sicut et príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini ígitur, et convertímini ut deleantur peccáta vestra : ut cùm vénerint témpora refrigérii à conspectu Dómini, et míserit eum, qui prædicátus est vobis, Jesum Christum, quem oportet quidem cœlum suscípere usquè in témpora restitutiónis ómnium, quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum à século Prophetárum.

℟. Confiteantur tibi, Dómine, .. et cantent * Quóniàm magna est glória Dómini : quóniàm excelsus Dóminus, allel., allel. ℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum et Agno. * Quóniàm. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, illé testimónium perhibébit de me: Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. in Joan. 92. §. 1.

DOMINUS Jesus in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus passióni, tanquàm itúrus, et relictúrus eos præséntiâ corporáli, cum ómnibus autem suis usquè in consummatiónem séculi futúrus præséntiâ spiritáli ; exhortátus est eos ad perferendas persecutiónes impiórum quos mundi nómine nuncupávit : ex quo tamen mundo étiã ipsos discípulos se elegisse dixit : ut scirent se gratiâ Dei esse quod sunt ; suis autem vítiis fuisse, quod fuérunt. Deindè persecutóres et suos et ipsórum, Judæos evidenter expressit, ut omnínò apparéret, étiàm ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui perséquitur sanctos. Cùmque de illis díceret, quòd ignorárent eum à quo missus est, et tamen odissent et Fílium, et Patrem, hoc est, et eum qui missus est, et eum à quo missus est, et de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disserúimus, ad hoc pervénit, ubì ait : Ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est : Quià ódio habuérunt me gratìs.

℟. Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, * Ille testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibébitis, quià ab inítio mecum estis, allelúia, allelúia. ℣. Cùm vénerit qui docébit vos justítiam. * Ille.

Glória. Cùm vénerit. *Joan.* 15. *Osee.* 10.

℣. *Sacerd.* Iter fácite ei qui, ascendit super occásum ℟. Dóminus nomen illi. *Ps.* 67.

AD LAUDES.

Capitulum. Hebr. 2.

EUM qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum propter passiónem mortis, glóriâ et honóre coronátum.

Hymnus et ℣. *ut in die,* p. 335.

Ad Bened. *Ant.* 1. D. Venit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo, allel. *Joan.* 16.

ORATIO.

DEUS, cujus fílius in alta cœlórum potenter ascendens, captivitátem nostram suâ duxit virtúte captívam: tríbue, quæsumus, ut dona quæ discípulis suis cóntulit, largiátur et nobis; Qui tecum.

CANON.

Ex Concílio Vaurensi.

An. 1368. *cap.* 1. *de virtutibus.*

PARTES justítiæ sunt, obediéntia respectu superióris, disciplína respectu inferióris, æquitas respectu præmii, fides et véritas respectu ómnium.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominicâ. Ant. de II. Vesp. Festi.

Capitulum. Ephes. 2.

(DEUS nos) consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu: ut osténderet in séculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu.

Hymnus Felix dies, *p.* 331.

℣. Glóriâ et honóre coronasti eum: ℟. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum. *Ps.* 8.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Hæc locútus sum vobis: ut cùm vénerit hora eórum, reminiscámini, quià ego dixi vobis, allelúia. *Joan.* 16.

FERIA SECUNDA.

Psal. de III. Noct. Feriæ II. in Psalt.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

LOQUENTIBUS autem illis ad pópulũ, supervenérunt Sacerdótes, et magistrátus templi, et Sadducæi, dolentes quòd docérent pópulum, et annuntiárent in Jesu resurrectiónem ex mórtuis: et injecérunt in eos manus, et posuérunt eos in custódiam in crástinum: erat enim jam véspera. Multi autem eórum, qui audíerant verbum, credidérunt: et factus est númerus virórum quinque míllia. Factum est autem in crástinum, ut congregarentur príncipes eórum, et senióres, et scribæ in Jerúsalem. Et Annas Princeps Sacerdótum, et Cáiphas, et Joannes, et Alexander, et quotquot erant de génere Sacerdotáli. Et statuentes eos in médio, interrogábant: In quâ virtúte, aut in quo nómine fecistis hoc vos?

℟℟. *è die,* p. 333.

Lectio ij.

TUNC replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos:

Príncipes pópuli, et senióres audíte : Si nos hódiè dijudicámur in benefacto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israel, quià in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coràm vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli : et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

De Serm. S. Leónis Papæ.

Serm. 2. de Ascens.

Lectio iij. Cap. 2. et 3.

Quod ítaque Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacramenta transívit : et ut fides excelléntior esset ac firmior, visióni doctrína succesit, cujus auctoritátem supernis illumináta rádiis credéntium corda sequerentur. Hanc fidem Ascensióne Dómini auctam, et Spíritûs sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hâc fide per universum mundum, non solùm viri, sed étiàm féminæ, nec tantùm impúbes púeri, sed étiàm ténerae vírgines, usquè ad effusiónem sui sánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines dépulit, mórtuos suscitávit. Undè et ipsi beáti Apóstoli, qui tot mirákulis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ Passiónis expáverant, et veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantùm de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium.

CANON.

Ex Concílio Vaurensi.

An. 1368. *cap.* 1. *de virtutibus.*

Prudentia distribúitur in memóriam præteritórum, et intelligéntiam præséntium, et providéntiam futurórum.

FERIA TERTIA.

Ps. ex III. Noct. Fer. III.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

Videntes autem Petri constántiam, et Joannis, comperto quòd hómines essent sine lítteris, et idiótæ, admirabantur et cognoscébant eos quóniàm cum Jesu fúerant : hóminem quoque videntes stantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Jussérunt autem eos foràs extrà concílium secédere : et conferébant ad ínvicem, dicentes : Quid faciémus homínibus istis? Quóniàm quidem notum signū factum est per eos, ómnibus habitántibus Jerúsalem : manifestum est, et non póssumus negáre. Sed ne ampliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis, ne ultrà loquantur in nómine hoc ulli hóminum. Et vocantes eos, denuntiavérunt

ne omnínò loquerentur, neque docérent in nómine Jesu. Petrus verò, et Joannes respondentes dixérunt ad eos: Si justum est in conspectu Dei vos audíre pótiùs, quàm Deum, judicáte: non enim póssumus, quæ vídimus et audívimus non loqui.

℟℣. *è Feriâ sextâ.* p. 338.

Lectio ij.

MULTITUDINIS autem credéntium erat cor unum, et ánima una: nec quisquam eórum, quæ possidébat, áliquid suum esse dicébat, sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimóniũ resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri: et grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessóres agrórum, aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum, quæ vendébant, et ponébant antè pedes Apostolórum. Dividebátur autẽ síngulis prout cuíque opus erat. Joseph autem, qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis (quod est interpretátum fílius consolatiónis) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, et áttulit prétium, et pósuit antè pedes Apostolórum.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. de Ascensione Domini.

Lectio iij. Cap. 5.

EXULTEMUS, dilectíssimi, gáudio spiritáli, et dignâ apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem, in quâ Christus est, erigámus. Sursùm vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant; ad ætérna præelectos peritúra non óccupent; viam veritátis ingressos falláces illécebræ non retardent: et ità à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári se in hâc mundi valle cognoscant, in quâ étiamsi quædam cómmoda blandiantur, non amplectenda néquiter, sed transeunda sunt fórtiter.

CANON.

Ex Concílio Vaurensi.

Anno 1368. *cap.* 1. *de virtutibus.*

PARTES fortitúdinis istæ sunt: magnificéntia, fidúcia, patiéntia, perseverántia.

FERIA QUARTA.

Psalmi ex III. Noct. Feriæ IV.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 5.

VIR autem quidam nómine Ananías, cum Sáphirâ uxóre suâ véndidit agrum, et fraudávit de prétio agri, cónsciâ uxóre suâ: et ásferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus: Ananía, cur tentávit sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui sancto, et fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, et venúndatum in tuâ erat potestáte? Quarè posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Aúdiens autem Ananías hæc verba, cécidit et expirávit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audiérunt. Surgentes autẽ júvenes amovérunt eum, et efferentes sepeliérunt.

℟℣. *è Sabbato.* p. 339.

Lectio ij.

FACTUM est autem quasì horárum trium spátium, et uxor ipsíus, nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi, múlier, si tanti agrum vendidistis? At illa dixit: Etiàm, tanti. Petrus autem ad eam: Quid útiquè convénit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum ad óstium, et éfferent te. Confestìm cécidit antè pedes ejus, et expirávit. Intrantes autem júvenes invenérunt illam mórtuam, et extulérunt, et sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universâ Ecclésiâ, èt in omnes, qui audiérunt hæc.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 261. *de Ascens. Domini.* §. 1. *Aliàs Serm.* 12. *de diversis.*

Lectio iij.

RESURRECTIO Dómini, spes nostra: Ascénsio Dòmini, glorificátio nostra. Ascensiónis enim hódiè solémnia celebrámus. Si ergo rectè, si fidéliter, si devótè, si sanctè, si piè Ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursùm cor habeámus. Ascendentes autem non extollámur, nec de nostris quasì de própriis méritis præsumámus. Sursùm enim cor habére debémus, sed ad Dóminum: Sursùm enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur; sursùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascendit: (Dómine, refúgium factus es nobis.) Resurrexit enim, ut spem nobis daret quià resurgit quod móritur, ne moriendó desperarémus; et totam vitam nostram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipsâ ánimâ; et ille nobis resurgendo et de carne securitátem dedit.

CANON.

Ex Concílio Vaurensi.

Anno 1368. *cap.* 1. *de virtutibus.*

PARTES temperántiæ sunt cástitas et sobríetas: cástitas refrænat delectatiónes quæ sunt secundùm tactum... Sobríetas restringit delectatiónes quæ sunt secundùm gustum.

AD VESPERAS.

Ut in I. Vesperis Festi.

FERIA QUINTA.

OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex majus.

Ps. ex III. Noct. Feriæ V. Cætera ut in die.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 8.

PHILIPPUS autē descendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his, quæ à Philippo dicebantur unanímiter audientes, et videntes signa quæ faciébat. Multi enim eórum, qui habébant spíritus immundos, clamantes voce magnâ exíbant. Multi autem paralytici, et claudi curáti sunt. Factum est ergò gaúdium magnum

in illâ civitáte. Vir autem quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte Magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum : cui auscultábant omnes à mínimo usquè ad máximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum; propter quod multo témpore mágiis suis dementasset eos.

Lectio ij.

Cum verò credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabantur viri, ac mulíeres. Tunc Simon et ipse crédidit : et cùm baptizátus esset, adhærébat Philippo. Videns étiam signa, et virtútes máximas fíeri, stupens admirabátur. Cùm autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quòd recepisset Samaría verbũ Dei, misérunt ad eos Petrum et Joannem. Qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum sanctum : nondùm enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

In illo témpore; Dixit (Jesus ad discípulos suos :) Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhùc essem vobiscum; quóniàm necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysi, et Prophétis, et Psalmis de me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 29. *in Evang.* §. 11.

Oportet ut illùc sequámur corde, ubì Dóminum córpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus, nihil nos jam delectet in ínfimis, qui patrem habémus in cœlis. Et hoc nobis est magnóperè perpendendum, quià is qui plácidus ascendit, terríbilis redíbit; et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergò indulta pœniténtiæ témpora parvi pendat : nemo curam suî, dùm valet ágere, négligat; quià Redemptor noster, tantò tunc in judícium distríctior véniet, quantò nobis antè judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobiscum, fratres, ágite; hæc in mente, sédulâ cogitatióne versáte. Quamvis adhùc rerum perturbatióne ánimus flúctuet, jam tamen spei vestræ ánchoram in æternam pátriam fígite; intentiónem mentis in verâ luce solidáte. Ecce ad cœlum ascendisse Dóminum audívimus. Hoc ergo servémus in meditatióne quod crédimus. Et si adhùc hic tenémur infirmitáte córporis, sequámur tamen eum pássibus amóris.

CANON.

Ex Epístolâ Procli ad Arménos.

Circa anno 431.

Multas (sanctus Paulus) enumerávit spécies virtútis; sed tria hæc præcípuè prædicávit, fidem, spem, caritátem.

FERIA SEXTA.

Si hodiè occurrat Festum semiduplex aut suprà, fiet de Festo cum commemoratione hujus Feriæ ad Laudes et ad Vesperas.

De Festo autem simplici occurrente fiet tantum commemoratio in Vesperis diei præcedentis et Laudibus, sine lectione in Officio Nocturno.

Invit. Christus ascendit in altum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Eph.* 4.

Psal. Veníte.

Hymnus Opus peregisti, *pag.* 332. *Cum Doxolog. seq. quæ dicitur ad omnes Hymnos hujus diei.*

¶Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psal. è III. Noct. Feriæ VI. sub

Ant. 6. F. (Fílius) qui rectúrus erat omnes gentes... raptus est ad Deum et ad thronum ejus, allelúia. *Apoc.* 12.

℣. Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, ℟. Et potestas Christi ejus. *Ib.*

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 8.

Angelus autem Dómini locútus est ad Philippum, dicens: Surge, et vade contrà meridiánum ad viam, quæ descendit ab Jerúsalem in Gazam: hæc est deserta. Et surgens ábiit. Et ecce vir Æthiops, eunúchus potens Candácis regínæ Æthíopum, qui erat super omnes gazas ejus, vénerat adoráre in Jerúsalem; et revertebátur sedens super currum suum, legensque Isaíam Prophétam. Dixit autem Spíritus Philippo: Accéde, et adjunge te ad currum istum. Accurrens autem Philippus, audívit eum legentem Isaíam Prophétam, et dixit: Putasne intélligis quæ legis? Qui ait: Et quómodò possum, si non áliquis osténderit mihi? Rogávitque Philippum ut ascénderet, et sedéret secum.

℟℟. *è Feria VI.* p. 338.

Lectio ij.

Locus autem scriptúræ, quam legébat, erat hic: Tanquàm ovis ad occisiónem ductus est: et sicut agnus coràm tondente se, sine voce, sic non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est. Generatiónem ejus quis enarrábit, quóniam tollétur de terrâ vita ejus? Respondens autem eunúchus Philippo, dixit: Obsecro te, de quo prophéta dicit hoc? de se, an de álio áliquo? Apériens autem Philippus os suum, et incípiens à scriptúrâ istâ, evangelizávit illi Jesum. Et dùm irent per viam, venérunt ad quamdam aquam: et ait Eunúchus: Ecce aqua, quid próhibet me baptizári? Dixit autem Philippus: Si credis ex toto corde, licet. Et respondens ait: Credo fílium Dei esse Jesum Christum. Et jussit stare currum: et descendérunt uterque in aquam Philippus et Eunúchus, et baptizávit eum.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi, in Acta Apostolórum.

Homil. I. §. 5.

Lectio iij.

CUR non Christo præsente, vel non statìm post ejus discessum, advénit Spíritus; sed Christus quadragésimâ die ascendit; Spíritus verò advénit cùm complerentur dies Pentecostes? Ac, si nondùm advénerat ille, quómodò Christus dicébat: Accípite Spíritum sanctum? ut illos capáces rédderet atque idóneos accipiendo Spirítui. Si enim Angelum visúrus Dániel, dissolvebátur; multò magis hi id passúri erant, tantam acceptúri grátiam. Vel hoc dicendum est; vel quòd rem futúram ut jam factam díceret; ut cùm ait: Calcáte suprà serpentes et scorpiónes, et suprà omnem virtútem inimíci. Cur autem non tunc statim advénit? Oportébat eos rei desidério tenéri, atque ità grátiam accípere: ídeo postquàm ille discésserat, Spíritus advénit. Si illo præsente venisset, non in tantâ expectatióne fuissent: idcircò neque statim post Ascensiónem ejus advénit, sed post octo vel novem dies. Ità et nos tum máximè excitámur ergà Deum, cùm in necessitáte constitúti sumus.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sedébit Dóminus Rex in æternum... ℟. Dóminus benedícet pópulo suo in pace. *Ps.* 28.

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ sub

Ant. 2. D. Præcépit (Apóstolis Jesus) ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audistis, inquit, per os meum, allelúia. *Act.* I.

Capitulum. Ephes. I.

(SCIATIS) quæ sit superéminens magnitúdo virtútis (Dei) in nos, qui crédimus secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátu est in Christo, súscitans illum à mórtuis, et constítuens ad déxteram suam in cœléstibus, suprà omnem principátum et potestátem.

Hymnus Promissa, Tellus, *p.* 335.

℣. Omnia subjécit sub pédibus ejus: ℟. Et ipsum dedit caput suprà omnem Ecclésiam. *Ephes.* I.

Ad Bened. *Ant.* 8. *G.* Sedéte in civitáte, quoadusquè induámini virtúte ex alto, allelúia. *Luc.* 24.

ORATIO.

DEUS, qui nos Resurrectiónis et Ascensiónis Domínicæ solémnia celebráre fecisti: da fámulis tuis, ut et advenientis Spíritûs sancti grátiam purificátis méntibus suscípere mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejusdem.

Ad Horas Psal. de Feriâ. Cætera ut in die Ascens. Ad Primam, in ℟. *br.* ℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

CANON.

Ex Epístolâ Procli ad Arménos.

Circa annum 431.

FIDES quæ suprà natúram sunt, largítur homínibus, intelligibílibus admiscens eum, qui adhùc materiále indumentum gestat, multis passiónibus obnóxium.

AD VESPERAS.

Psal. de Feriâ sub

Ant. 6. f. Cùm introissent in Cœnáculum, ascendérunt ubì manébant (Apóstoli). Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

Capitulum, Joan. 7.

QUI credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit (Jesus) de Spíritu quem acceptúri erant credentes in eum: nondùm enim erat Spíritus datus, quià Jesus nondùm erat glorificátus.

Hymnus Felix dies, *p.* 331.

℣. Quis sicut Dóminus Deus noster qui in altis hábitat, ℟. Et humília réspicit? *Ps.* 112.

Ad Magníf. *Ant.* 5. A. Baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies, allelúia. *Act.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ut notatur, p. 331.

SABBATO.

IN VIGILIA PENTECOSTES.

Ab hac Vigiliâ inclusivè ad Festum SS. Trinitatis etiam inclusivè non fit officium de ullo Festo; de Semiduplici et Simplici nihil fit: quæ verò superioris occurrunt gradûs, transferuntur post Festum SS. Trinitatis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Sedentem ad déxteram majestátis Dei Jesum, * Veníte, adorémus, allel. *Hebr.* 3.

HYMNUS.

O CHRISTE, qui noster poli
Præcursor intras Régiam,
Quos hìc jacentes réspicis
Sursùm voca, sursùm trahe.

Ad illa fac nos cúrrere
Amóre casto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides.

Illìc labórum præmium
Das ipse te tuis Deus;
Et ut beátos éxpleas,
In ómnibus fis ómnia.

Et nos voluptátis tuæ
Inebriábis flúmine:
Bonis abundans ómnibus,
Ingens eris mercès Deus.

Qui nos ad istam, grátiâ
Ducat potenti, glóriam,
Nunc è supernis sédibus
Emitte nobis Spíritum.

¶ Qui Patris ad dextrã sedes,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalmi ex III. Noct. Sabbati sub solâ

Ant. 7. ç. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit de Spíritu quem acceptúri erant credentes in eum, allel. *Joan.* 7.

℣. Emittes Spíritum tuum, et creabuntur; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps*; 103.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 9.

FACTUM est, ut Petrus dùm pertransíret universos, devéníret ad sanctos, qui habitábant Lyddæ. Invénit autem ibì hóminem quemdam, nómine Ænéam, ab annis octo jacentem in grábato, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus : Ænéa, sanat te Dóminus Jesus Christus : surge, et sterne tibi; et contínuò surrexit. Et vidérunt eum omnes, qui habitábant Lyddæ, et Sarónæ : qui conversi sunt ad Dóminũ. In Joppe autem fuit quædam discípula, nómine Tábitha, quæ interpretáta dícitur Dorcas. Hæc erat plena opéribus bonis, et eleemósinis, quas faciébat. Factum est autem in diébus illis, ut infirmáta morerétur. Quam cùm lavissent, posuérunt eam in cœnáculo.

℟. Effundam aquas super sitientem, et fluenta super áridam : * Effundam Spíritum meum super semen tuum, allelúia, allelúia. ℣. Fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. * Effundam. *Isai.* 44. *Joan.* 4.

Lectio ij.

CUM autem propè esset Lydda ad Joppen, discípuli audientes quià Petrus esset in eâ, misérunt duos viros ad eum, rogantes : Ne pigritéris veníre usquè ad nos. Exsurgens autem Petrus venit cum illis. Et cùm advenisset, duxérunt illum in cœnáculum : et circumstetérunt illum omnes víduæ flentes, et ostendentes ei túnicas, et vestes, quas faciébat illis Dorcas. Ejectis autem ómnibus foràs, Petrus ponens génua orávit : et conversus ad corpus; dixit : Tábitha. At illa apéruit óculos suos : et viso Petro, resédit. Dans autem illi manum, erexit eam. Et cùm vocasset sanctos, et víduas, assignávit eam vivam. Notum autem factum est per universam Joppen : et credidérunt multi in Dómino.

℟. Cum vénerit ille Spíritus veritátis, * Docébit vos omnem veritátem, allelúia, allel. ℣. Cùm dédero Spíritum meũ in vobis. * Docébit. *Joan.* 16. *Ezech.* 37.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus Discípulis suis : Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tact. 74. §. 4.

QUOD ait : (Rogábo Patrem, et álium Paraclétum dabit vobis,) ostendit et seipsum esse Paraclétum. Paraclétus enim latínè dícitur advocátus : et dictum est de Christo : (Advocátum habémus ad Patrem Jesum Christum justum.) Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctũ, sicut étiam dictum est : (Prudéntia carnis inimíca est in Deum, legi enim Dei non est subjecta, nec enim potest :) velut si dicámus : Injustítia justa esse non

potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi signíficans dilectóres, quæ diléctio non est à Patre. Et ídeò dilectióni hujus mundi, de quâ satis ágimus, ut minuátur, et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis. (Mundus ergo eum accípere non potest, quià non videt eum, neque scit eum.)

℟. Ego rogábo Patrem meum, et álium Paraclétum dabit vobis, * Ut máneat vobiscum in æternum, † Allelúia, allelúia. ℣. Spíritum meũ ponam in médio vestrî. * Ut manéat. Gl.ª Allelúia. *Joan.* 14. *Ezech.* 36.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum: ℟. Ità desíderat ánima mea ad te, Deus. *Ps.* 41.

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ cum Cantico sequente.

CANTICUM. Isai. 59.

TIMEBUNT qui ab occidente, nomen Dómini; * et qui ab ortu solis, glóriam ejus:

Cum vénerit quasì flúvius violentus, * quem Spíritus Dómini cogit:

Et vénerit Sion redemptor, * et eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui est in te, et verba mea quæ pósui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, et de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò et usquè in sempiternum.

Glória Patri.

Ant. 7. *d.* Creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubì invocátus est, nubem per diem, et fumum et splendórem ignis flammantis, in nocte, allelúia. *Isai.* 4.

Capitulum. Sap. 9.

SENSUM tuum, (Dómine,) quis sciet, nisì tu déderis sapiéntiam, et míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis?

HYMNUS.

NOS, Christe, tot dolóribus
Quos parturisti réspice:
Quos obstetríce lánceâ
Apertus effúdit sinus.

Nos membra dícimur tua,
Tuique nos fratres sumus;
Cruóre signátam tuo
Ad astra pande sémitam.

Alto benignus è throno,
E Patris almi déxterâ,
Quos hìc relinquis órphanos
Non intuéri désinas.

Partâ tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora: promissum Patris,
Nunc mitte nobis Spíritum.

¶ Qui Patris ad déxtram sedes,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum; ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctẽ. *Ps.* 104.

Ad Benedict. *Ant.* 3. à. Qui díligit me, diligétur à Patre meo: et ego díligam eum, et manifestábo ei meipsum, allelúia. *Joan.* 14.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritûs illustratióne confirmet; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

AD PRIMAM,

Et ad Horas Doxologia.

¶ Qui Patris ad dextram sedes.

Ant. 1. a. In malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis, allelúia. *Sap.* 1.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Sess.* 6. *decreto de justificatione. cap.* 8.

FIDES est humánæ salútis inítium, fundamentum et radix omnis justificatiónis, sine quâ impossíbile est placére Deo, et ad filiórum ejus consórtium perveníre.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Spíritum veritátis mundus non potest accípere; quià non videt eum, nec scit eum, allelúia. *Joan.* 14.

Capitulum. Sap. 1.

SPIRITUS sanctus disciplínæ effúgiet fictum, et áuferet se à cogitatiónibus, quæ sunt sine intellectu, et corripiétur à superveniente iniquitáte.

℟. *br.* Ne projícias me à fácie tuâ, (Dómine), * Allelúia, allelúia. Ne projícias. ℣. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me, * Allelúia. Glória. Ne projícias. *Ps.* 50.

℣. Ubì Spíritus Dómini, ℟. Ibì libertas. 2. *Cor.* 3.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Vos autem cognoscétis eum: quià apud vos manébit, et in vobis erit, allelúia. *Joan.* 14.

Capitulum. Joël. 2.

EFFUNDAM Spíritum meum super omnem carnem: et prophetábunt filii vestri, et filiæ vestræ: senes vestri sómnia somniábunt, et júvenes vestri visiónes vidébunt.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus, * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Dedúcet me in terram rectam. * Allel. Glória. Spíritus.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, ℟. Vivificábis me in æquitáte tuâ. *Ps.* 142.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, allel. *Act.* 1.

Capitulum. Ezech. 36.

DABO vobis cor novum, et Spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestrâ, et dabo vobis cor cárneum.

℟. *br.* Cor mundum crea in me, Deus, * Allelúia, allelúia. Cor. ℣. Et Spíritum rectum ínnova in viscéribus meis, * Allelúia. Glória. Cor.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui: ℟. Et Spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

IN DIE SANCTO
PENTECOSTES.

ANNUALE MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. j. Próferam vobis Spíritum meum, et ostendam vobis verba mea, allel. *Prov.* 1.

Ant. 2. *D.* Dabo vobis Spíritum, et vivétis, et sciétis quià ego Dóminus, allelúia. *Ezech.* 37.

Ant. 3. a. Spíritus meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel et favum, allelúia. *Eccli.* 24.

Ant. 4. D. Super servos meos et ancillas in diébus illis effundam Spíritum meum, allelúia. *Joël.* 2.

Ant. 5. C. Non abscondam ultrà fáciem meam ab eis, eò quód effúderim Spíritum meum super omnem domum Israël, allelúia. *Ezech.* 39.

Capitulum. Ezech. 11.

SPIRITUM novum tríbuam in viscéribus eórum, et áuferam cor lapídeum de carne eórum, et dabo eis cor cárneum, ut in præceptis meis ámbulent.

℟. Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum * Scribam eam, allelúia, allelúia. ℣. Non atramento, sed Spíritu Dei vivi, non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. * Scribam. Glória. * Scribam. Dabo. *Jerem.* 3. 2. *Corinth.* 3.

HYMNUS. C.

VENI, superne Spíritus:
Purgáta Christi sánguine
Tuîque terra jàm capax,
Expandit arentes sinus.

Christi petentis æthera
Exsolve promissam fidem;
Et nostra præsens ígneo
Munda lavácro péctora.

Lugémus amissum Patrem;
Te nostra tangat órbitas:
Soláre mœstos; ánxiis
Spem redde, qui solus potes.

Docére quæ Christus rudes
Prudens alumnos dístulit,
Hæc præparátis ínsere
Novus magister méntibus.

Olim per umbras vátibus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díssitis
Per te patescat géntibus.

Divína jàm nos únctio
Informet omnes; háctenùs
Mutis arátam lítteris
Inscríbe legem córdibus.

¶ Sit laus Patri, laus Fílio:
Compar tibi sit glória,
Qui, dona mundo dívidens,
Descendis, alme Spíritus.
Amen.

℣. Deus Israel, ipse dabit virtútem; ℟. Et fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Magnific. *Ant.* 7. G. Spíritus Dómini, Spíritus sapiéntiæ et intellectûs, Spíritus consílii et fortitúdinis, Spíritus

sciêntiæ et pietátis, allelúia. *Isai.* 11.

Oratio infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 8. G. Spíritum tuum bonum dedisti qui docéret eos, allelúia. 2. *Esdræ.* 9.

HYMNUS.

Adsis, supréme Spíritus,
In nocte sis lux méntium:
Fons sanctitátis, córdium
Optáta sis pax et quies.
Qui flétibus quos élicis,
Divína misces gáudia;
Da defleámus crímina:
Cum véniâ da gáudium.
Adesto te vocántibus:
Donis tuis nos récrea;
Nostræ quiétis máximum
Sis et labóris præmium.
¶ Sit laus Patri, laus Fílio:
Compar tibi sit glória,
Qui dona mundo dívidens
Descendis, alme Spíritus.
Amen.

Ad Nunc dimittis *Ant.* 3. E. O quàm bonus et suávis est, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! allelúia. *Sap.* 12.

ORATIO.

Veritas tua, quæsumus, Dómine, lúceat in córdibus nostris, et per grátiam sancti Spíritûs omnis fálsitas inimíci destruátur; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Allelúia. Missum à Fílio Spíritum veritátis qui à Patre procédit, * Veníte, adorémus, allelúia. *Joan.* 15.

Psalm. Veníte.

HYMNUS.

Quis tantus audítur fragor?
Tellus tremit, cœlum tonat:
Sic térruit gentes Deus
E monte Sinâ fúlminans.
Nunc omnis absistat timor:
Jam cessat ira Núminis;
Novoque terras múnere
Divínus ignis récreat.
Quæ flamma de cœlo venit,
Fronti sedens innóxia,
Tactu benigno, sénsibus
Puros calóres íngerit.
Jam turba plena Númine
Pandit Dei mirácula:
Natúra quos fecit rudes,
Facit disertos Spíritus.
Judæus admírans silet,
Stupentque gentes éxteræ;
Diversa dum notos sibi
Gens éxcipit vocum sonos.
¶ Sit laus Patri, laus Fílio:
Compar tibi sit glória,
Qui dona mundo dívidens
Descendis, alme Spíritus.
Amen.

Ps. 28. Afferte, *p.* 121.

Ant. 8. c. Ego mitto promissum Patris mei in vos, allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 45. Deus noster refúgium, *p.* 122.

Ant. 1. g. Ille me clarificábit; quià de meo accípiet, et annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Ps. 47. Magnus Dóminus, *p.* 123.

Ant. 7. c. Omnia quæcumque habet Pater, mea sunt: proptéreà dixi: Quià de meo accípiet, et annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

℣. Deus scientiárum, Dóminus est; ℟. Et ipsi præparantur cogitatiónes. 1. *Reg.* 2.

De Actibus Apostolórum.
Lectio j. Cap. 2.

Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco: et factus est repentè de cœlo sonus, tanquàm advenientis Spíritûs vehementis, et replévit totam domum ubì erant sedentes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquàm ignis, seditque suprà síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitantes Judæi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cœlo est. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniàm audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. Stupébant autem omnes, et mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt? et quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram, in quâ nati sumus? Parthi, et Medi, et Ælamítæ, et qui hábitant Mesopotámiam; Judæam, et Cappadóciã, Pontum et Asiam, Phrygiam, et Pamphyliam, Ægyptum, et partes Lybiæ, quæ est circà Cyrenen, et ádvenæ Románi, Judæi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes: audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei.

℟. Factus est repentè de cœlo sonus, * Tanquàm advenientis Spíritûs vehementis, et replévit totam domum; allelúia, alle℣. Intónuit de cœlo Dóminus, et in sónitu magno audítam fecit vocem suam. * Tanquàm. Glória. Factus est. *Act.* 2. *Eccli.* 46.

Sermo sancti Leónis Papæ.
Sermo 1. *de Pentecoste.*
Lectio ij.

Hodiernam solemnitátem, dilectíssimi, in præcípuis festis esse venerandam, ómnium catholicórum corda cognoscunt. Nec dúbiũ est quanta huic diéi reveréntia debeátur, quem Spíritus sanctus excellentíssimo sui múneris miráculo consecrávit.... O quàm velox est sermo sapiéntiæ, et ubì Deus magister est, quàm citò díscitur quod docétur. Non est adhibíta interpretátio ad audiendum, non consuétudo ad usum, non tempus ad stúdium; sed spirante ubì vóluit, Spíritu veritátis, própriæ singulárum géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba Evangélicæ prædicatiónis introívit; ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum omne desertum, et universam áridam rigavérunt: quóniàm ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas, et ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis fúlgura coruscábãt; cùm micántium splendóre linguárum, et verbum Dómini índitum, et elóquium conciperétur ignítum, cui ad creandum intellectum consumendúmque peccátum, et efficácia illuminandi, et vis inesset urendi.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui * Váriis linguis, prout Spíritus

sanctus dabat éloqui illis, allelúia, allel. ℣. Factus est Spíritus Dómini in illis, et prophetáre cœpérunt. * Váriis linguis. *Act.* 2. 1. *Reg.* 19.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit; et Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

Homil. 30. *in Evang.* §. 1.

HODIE Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentesque carnálium in suî amórem permutávit: et forìs apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia; quià dùm Deum in ignis visióne suscípiunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est. Undè et Joannes dicit: Deus cáritas est. Qui ergò mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquisque vestrûm requirátur an díligat Deum, totâ fidúciâ et secúrâ mente respondet: Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audistis quid Véritas dicat: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis.

℟. Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, * Et súggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis, allelúia, allelúia. ℣. Ipse revélat profunda et abscóndita, et novit in ténebris constitúta. * Et súggeret. Glória. * Et súggeret. Spíritus. *Joan.* 14. *Dan.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cœli distillavérunt. ℟. A fácie Dei Sínai. *Ps.* 67.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 3. a. Cùm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. g. Apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquàm ignis, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 7. c. Venit Spíritus sanctus super eos, et loquebantur linguis, et prophetábant, allelúia. *Act.* 19.

CANTICUM. Judith. 16.

HYMNUM cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tuâ, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quià dixisti, et facta sunt.

Misisti Spíritum tuum, et creáta sunt; * et non est qui resistat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis: * petræ, sicut cera, liquescent antè fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Dicitur per Octav.

Ant. 8. G. Erant autem in Jerúsalem habitantes Judæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cœlo est, allel. *Act.* 2.

Ant. 6. F. Convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniàm audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes, allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. Act. 2.

STUPEBANT omnes, et mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt? Et quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram, in quâ nati sumus?

HYMNUS. C.

QUO vos Magistri glória, quò salus
Invítat orbis, sancta cohors, Dei
Portáte verbum: vos reposcit
Prima seges, pia cura fratrum.

Proh! quanta messis prótinùs éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri:
Deoque maturante, reddunt
Multíplicem, bona terra, fructum.

Compuncta passìm péctora flétibus
Mœrent amáris, atque piáculo
Ardent salutáris lavácri,
Prætéritas abolére labes.

At non Hebræis límítibus sacer
Hærébit ardor. Sol habitábiles
Quà lustrat oras, hàc triumphis
Matéries patet ampla vestris.

Jam mille divûm templa solo ruunt:
Cedit superbæ vis sapiéntiæ,
Cedunt tyranni: victa cedit
Carníficum rábies furentûm.

Novum potentis grátia Spíritûs
Creávit orbem: nos quoque, nos tuæ
Succendat ardor caritátis,
Alme Deus, rénovetque totos.

Laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit, sancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo dura mitescunt, novasque
Concípiunt pia corda flammas.
Amen.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: ℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. *Sap.* 1.

Ad Bened. *Ant.* a. Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei, allel. *Act.* 2.

ORATIO.

DEUS, qui hodiernâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu rècta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére; Per Dóminum..... in unitáte ejusdem Spíritûs.

Ad Horas, in fine Hymnor. Doxolog. ¶ Sit laus Patri.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Apparuérunt.

In ℟. *br.* ℣. Qui de Spíritu (tuo dedisti) nobis. 1. *Joan.* 4.

CANON.

Ex Concílio Nicæno.

Anno 325. *in sanction. et decrèt. Patr.*

SPIRITUS sanctus est Spíritus Dei vivi, Spíritus sanctitátis Spíritus perfectus, Spíritus paraclétus, consolátor, director,

Spíritus pacis, increátus, loquens per legem, per Prophétas et Apóstolos... Sic crédimus, et fírmiter assérimus.

AD TERTIAM.

Loco Hymni O fons amóris, *dicitur sequens, et per Octavam.*

HYMNUS.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supernâ grátiâ,
Quæ tu creasti péctora.
Qui Paraclétus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.
Tu septiformis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu ritè promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accende lumen sénsibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repellas lóngiùs,
Pacemque dones prótinùs;
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Te utriusque Spíritum
Credámus omni témpore.
¶ Sit laus Patri, laus Fílio:
Compar tibi sit glória,
Qui dona mundo dívidens
Descendis, alme Spíritus.
Amen.

Ant. 7. c. Venit Spíritus.

Capitulum. 1. Cor. 12.

Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eundem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, alii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum.

℟. *br.* Quem misit Deus, verba Dei lóquitur, * Allelúia, allelúia. Quem. ℣. Non enim ad mensúram dat Deus Spíritum. * Allelúia. Glória. Quem. *Joan.* 3.

℣. Divisiónes gratiárum sunt. ℟. Idem autem Spíritus. 1. *Cor.* 12.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Erant autem.

Capitulum. Rom. 8.

Non accepistis Spíritum servitútis íterùm in timóre, sed accepistis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus, Abba (Pater).

℟. *br.* Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Quòd sumus Fílii Dei. * Allel. Glória. Spíritus. *Rom.* 8.

℣. Hærédes quidem Dei, ℟. Cohærédes autem Christi. *Rom.* 8.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Convénit.

Capitulum. 1. Cor. 2.

Quæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non Spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrínâ Spíritûs.

℟. *br.* Exultáte, et lætámini in Dómino Deo vestro, * Allelúia, allel. Exultáte. ℣. Quià

dedit vobis doctórem justítiæ, * Allelúia. Glória. Exultáte. *Joël.* 2.

℣. Vos unctiónem habétis à sancto : ℟. Et nostis ómnia. 1. *Joan.* 2.

AD VESPERAS.

Ps. Dixit, *pag.* 34.

Ant. 4. D. Déxterâ Dei exaltátus (Jesus) et promissióne Spíritûs sancti acceptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis, et audítis, allelúia. *Act.* 2.

Ps. Confitébor, *pag.* 34.

Ant. 2. *D.* Non dedit nobis Deus Spíritum timóris : sed virtútis, et dilectiónis, et sobrietátis, allelúia. 2. *Tim.* 1.

Ps. Beatus vir, *pag.* 35.

Ant. 1. D. Si Spíritu vívimus, Spíritu et ambulémus, allelúia. *Gal.* 5.

Capitulum. Gal. 5. 22.

FRUCTUS Spíritûs est cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas.

℟. Allelúia, allelúia.

℣. Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis, allelúia. *Rom.* 5.

PROSA.

VENI, sancte Spíritus, et emitte cœlitùs lucis tuæ rádium.

Veni, Pater páuperum; veni dator múnerum; veni lumen córdium.

Consolátor óptime, dulcis hospes ánimæ, dulce refrigérium.

In labóre réquies, in æstu tempéries, in fletu solátium.

O lux beatíssima, reple cordis íntima tuórum fidélium.

Sine tuo númine, nihil est in hómine, nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, riga quod est áridum, sana quod est sáucium.

Flecte quod est rígidum, fove quod est frígidum, rege quod est dévium.

Da tuis fidélibus, in te confidéntibus, sacrum septenáriũ.

Da virtútis méritum, da salútis éxitum, da perenne gáudium. Amen.

Ad Magníf. *Ant.* 5. F. Nos sumus testes horum verbórum, et Spíritus sanctus, quem dedit Deus ómnibus obediéntibus sibi, allelúia. *Act.* 5.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominicâ: cætera ut heri, et sic per Octav.

FERIA SECUNDA.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Missum à Fílio Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, * Veníte adorémus, allelúia. *Joan.* 15.

Ps. Veníte.

Hymnus, Quis tantus. *p.* 354.

Psal. è I. Noct. Dom. sub Ant. diei.

℣. Spíritus intelligéntiæ, sanctus... ℟. Attingit ubíquè propter suam mundítiã. *Sap.* 7.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

STUPEBANT omnes, et mirabantur ad ínvicèm dicentes: Quidnam vult hoc esse? Alii

autem irridentes dicébant : Quià musto pleni sunt isti. Stans autem Petrus cum úndecim levávit vocem suam, et locútus est eis : Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem universi, hoc vobis notum sit, et áuribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cùm sit hora diéi tértia : sed hoc est, quod dictum est per Prophétã Joel. Et erit in novíssimis diébus, dicit Dóminus; Effundam de Spíritu meo super omnem carnem: et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ, et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancillas meas in diébus illis effundam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cœlo sursùm; et signa in terrâ deorsùm, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem ántequàm véniat dies Dñi magnus et manifestus. Et erit: Omnis, quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Petrus cum úndecim locútus est (Judæis) : Pœniténtiam ágite : * Et baptizétur unusquisque vestrûm in remissiónem peccatórum : et accipiétis donum Spíritûs sancti; allelúia, allelúia. ℣. Usquequò stulti ea, quæ sibi sunt nóxia, cúpient? Convertímini ad correptiónem meam : * Et baptizétur. *Act.* 2. *Prov.* 1.

Lectio ij.

VIRI Israelítæ, audíte verba hæc : Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestrî, sicut et vos scitis : hunc definíto consílio, et præsciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes interemistis : quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxtà quod impossíbile erat tenéri illũ ab eo. David enim dicit in eum : Providébam Dóminum in conspectu meo semper : quóniàm à dextris est mihi ne commóvear: propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiescet in spe. Quóniàm non derelinques ánimam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

℟. Loquente Petro,.. cécidit Spíritus sanctus super omnes quí audiébant verbum : obstupuérunt ex circumcisióne fidéles : *.. Quià et in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est; allelúia, allelúia. ℣. Non est apud Dóminum Deum nostrum personárum accéptio : * Quià. *Act.* 10. *Paral.* 19.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore, dixit Jesus Nicodémo: Amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit ex aquâ et Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 12. §. 5.

DICIT Dóminus Nicodémo, et expónit ei : Amen,

amen dico tibi, nisi quis renátus fuerit ex aquâ et Spíritu, non potest introíre in regnum Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis: Numquid potest homo redíre in víscera matris suæ? Ex aquâ et Spíritu oportet ut nascátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálem náscitur, nascátur ex viscéribus matris carnális. Si propter hæreditátem patris Dei sempiternam, nascátur ex viscéribus Ecclésiæ. Génerat per uxórem filium pater moritúrus successúrum: génerat Deus de Ecclésiâ filios non successúros, sed secùm mansúros. Et séquitur: Quod natum est de carne, caro est; et quod natum est de Spíritu, Spíritus est. Spirituáliter ergò náscimur, et in Spíritu náscimur verbo et sacramento.

℟. Non miréris quià dixi tibi: Oportet vos nasci dénuò: * Spíritus ubì vult spirat, allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini? aut quis consiliárius ejus fuit? * Spíritus. Gloria. Non. *Joan.* 3. *Isai.* 40.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Membra vestra templum sunt Spíritùs sancti... ℟. Glorificáte et portáte Deũ in córpore vestro. 1. Cor. 6.

AD LAUDES.

Omnia ut in die Pentecost. exceptis quæ hìc sunt propria.

Ad Benedict. *Ant.* 8. c. Vocem ejus audis, sed nescis undè véniat, aut quò vadat, allelúia. *Joan.* 3.

ORATIO.

Deus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos, quos fonte renovasti baptísmatis, quosque Spíritûs sancti plenitúdine solidasti, in adoptiónis sorte fácias, quæsumus, dignanter ascríbi; Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

Ad Horas, omnia ut in die et sic Feriis sequentibus.

CANON.

Ex Epístolâ Procli ad Arménos.

Circà annum 431.

Fides... quæ ómnium.... virtútum est caput, sincéra servétur, nihil ex humánis ratiocinatiónibus adulterátũ admittens, neque profánis vocum novitátibus inquináta; sed intrà evangélicos et apostólicos términos consistens.

AD VESPERAS.

Psal. Ant. et Capitul. ut in die, p. 359.

℟. Allelúia, allelúia.

℣. Veni, Spíritus, et insuffla super interfectos istos, et reviviscant, allel. *Ezech.* 37.

Prosa. Veni sancte, *p.* 359.

Ad Magnif. *Ant.* 7. ç. Si terréna dixi vobis, et non créditis: quómodò si díxero vobis cœléstia, credétis? allel. *Joan.* 3.

Ad Completorium, omnia ut notat. p. 354, *et sic Feriis seq.*

FERIA TERTIA.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Missum à Fílio, etc.

Ps. Veníte.

Hymnus Quis tantus, *p.* 354.

Psal. è II. Noct. Dominicæ sub Ant. diei.

℣. Intónuit de cœlo Dóminus. ℟. Et Altíssimus dedit vocem suam. *Ps.* 17.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

VIRI fratres, líceat audenter dícere ad vos de patriarchâ David, quóniàm defunctus est, et sepultus : et sepulchrum ejus est apud nos usquè in hodiernum diem. Prophéta ígitur cùm esset, et sciret quià jurejurando jurasset illi Deus de frúctu lumbi ejus sedére super sedem ejus : próvidens locútus est de resurrectióne Christi, quià neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jesum resuscitávit Deus, cujus omnes nos testes sumus. Déxterâ ígitur Dei exaltátus, et promissióne Spíritûs sancti acceptâ à Patre, effúdit hunc, quem vos vidétis, et audítis.

℟. Cùm orassent (Apóstoli) motus est locus, in quo erant congregáti, * Et repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia, allel. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos. * Et. *Act.* 4. *Ps.* 33.

Lectio ij.

NON enim David ascendit in cœlum : dixit autem ipse : Dixit Dóminus Dómino meo, sede à dextris meis; donec ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum. Certíssimè sciat ergo omnis domus Israel, quià et Dóminum eum, et Christum fecit Deus, hunc Jesum, quem vos crucifixistis. His autem audítis, compuncti sunt corde, et dixérunt ad Petrum et ad réliquos Apóstolos : Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos : Pœniténtiam, inquit, ágite, et baptizétur unusquisque vestrùm in remissiónem peccatórum vestrórum; et accipiétis donum Spíritûs sancti. Vobis enim est repromíssio, et fíliis vestris, et ómnibus, qui longè sunt, quoscumque advocáverit Dóminus Deus noster.

℟. Loquebantur verbum Dei cum fidúciâ : * Multitúdinis autem credéntium erat cor unum, et ánima una, allelúia, allelúia. ℣. Dabo eis cor unum, et viam unam. * Multitúdinis. *Act.* 4. *Jer.* 32.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus Pharisæis : Amen, amen dico vobis; qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliundè, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 45. §. 2.

DOMINUS de grege suo, et de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiernâ lectióne. Dicant ergo Pagáni : Benè vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis? undè gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodesse benè vívere, ut detur illi semper vívere; nam cui non datur semper vívere, quid prodest benè vívere? Quià nec

benè vívere dicendi sunt, qui finem benè vivendi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contemnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivendi, nisi agnoscat vitam, quod est Christus; et per jánuam intret in ovíle.

℟. Qui intrat per óstium, pastor est óvium : * Huic ostiárius áperit, et oves vocem ejus áudiunt, allelúia, allel. ℣. Quemcumque elégerit (Dóminus,) ipse erit sanctus. * Huic. Glória. Qui intrat. *Joan.* 10. *Num.* 16.

℣. *Sacerd.* Verbo Dómini cœli firmáti sunt; ℟. Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. *Ps.* 32.

AD LAUDES.

Omnia ut in die, exceptis quæ hìc notant. propria.

Ad Bened. *Ant.* 3. à. Amen, amen dico vobis, quià ego sum óstium óvium, allelúia. *Joan.* 10.

ORATIO.

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, místericors Deus, ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenùs incursióne turbétur; Per... in unitáte ejusdem.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 813. *cap.* 1.

Fides bonórum ómnium fundamentum..... índiget ópere; quià fides sine opéribus mórtua est... ille (enim) verè credit, qui exercet operando quod credit.

AD VESPERAS.

Psal., Ant. et Capitul. ut in die.

℟. Allelúia, allelúia.

℣. Signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, allel. *Eph.* 1.

Prosa Veni sancte, *p.* 359.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. Ego sum óstium : per me si quis introíerit, salvábitur, allelúia. *Joan.* 10.

FERIA QUARTA.

QUATUOR TEMPORUM.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Missum à Fílio, etc.

Ps. Veníte.

Hymnus Quis tantus, *p.* 354.

Psal. è III. Noct. Dom. sub Ant. diei.

℣. Effundam super Domum David... ℟. Spíritum grátiæ et precum. *Zach.* 12.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 11.

Cum ascendisset Petrus Jerosólymam, disceptábant adversùs illum, qui erant ex circumcisióne, dicentes : Quarè introisti ad viros præpútium habentes, et manducasti cum illis? Incípiens autem Petrus exponébat illis órdinem, dicens : Ego eram in civitáte Joppe orans, et vidi in excessu mentis visiónem, descendens vas quoddam velut línteum magnum quátuor inítiis summitti de cœlo, et venit usquè ad me. In quod íntuens considerábam, et vidi quadrupédia terræ, et béstias, et reptília, et volatília cœli. Audívi autem et vocem dicentem mihi : Surge, Petre, occíde, et

mandúca. Dixi autem : Nequáquàm Dómine, quià commúne aut immundum nunquàm introívit in os meum.

℟. Quid orémus, sicut oportet, nescímus; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus, allelúia, allelúia. ℣. Inclína (Dómine) aurem tuam, et exaudi nos. * Ipse. *Rom.* 8. *Baruc.* 2.

Lectio ij.

RESPONDIT autem vox secundò de cœlo : Quæ Deus mundávit, tu ne commúne díxeris. Hoc autem factum est per ter : et recepta sunt ómnia rursùm in cœlum. Et ecce viri tres confestìm astitérunt in domo, in quâ eram, missi à Cæsaréâ ad me. Dixit autem Spíritus mihi ut irem cum illis, nihil hæsitans. Venérunt autem mecum et sex fratres isti, et ingressi sumus in domum viri. Narrávit autem nobis, quómodò vidisset Angelum in domo suâ, stantem et dicentem sibi : Mitte in Joppen, et accersi Simónem, qui cognominátur Petrus, qui loquétur tibi verba, in quibus salvus eris tu, et universa domus tua. Cùm autem cœpissem loqui, cécidit Spíritus sanctus super eos, sicut et in nos in inítio. Recordátus sum autem verbi Dómini, sicut dicébat : Joannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto.

℟. Quí confirmat nos in Christo, et qui unxit nos, Deus, qui * Et signávit nos, et dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris, allelúia, allel. ℣. Dóminus Deus noster pépigit nobiscum fœdus.* Et signávit. 2. *Cor.* 1. *Deut.* 5.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus Judæis : Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 26. *n.* 2. *et* 4.

MAGNA grátiæ commendátio : nemo venit nisi tractus. Quem trahat et quem non trahat; quarè illum trahat, et illum non trahat, noli velle judicáre, si non vis erráre. Semel áccipe, et intéllige : Nondùm tráheris?... ora ut traháris. Indè et hìc si advertis, noli te cogitáre invítum trahi : tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus.... ne dicátur nobis : Quómodò voluntáte credo, si trahor? Ego dico : Parùm est voluntáte, étiàm voluptáte tráheris. Quid est trahi voluptáte? Delectáre in Dómino, et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœlestis. Porrò si poétæ dícere lícuit: Trahit sua quemque voluptas; non necéssitas, sed voluptas; non obligátio, sed delectátio : quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte; delectátur beatitúdine, delectátur justítiâ, delectátur sempiternâ vitâ, quod totum Christus est?... Da desiderantem, da esurientem, da in istâ soli-

túdine peregrinantem atque sitientem, et fontem æternæ pátriæ suspirantem : da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti qui ínvicèm murmurábant.

℟. Est scriptum in prophétis : * Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre, et dídicit, venit ad me, allelúia, allelúia. ℣. Ponam universos fílios tuos doctos à Dómino. * Et erunt. Glória. Est scriptum. *Joan.* 6. *Isai.* 54.

℣. *Sacerd.* Plúviam voluntáriam segregábis, Deus; ℟. Hæreditáti tuæ. *Ps.* 67.

AD LAUDES.

Omnia ut in die, exceptis quæ hìc sunt propria.

Ad Bened. *Ant.* 3. a. Nemo potest veníre ad me, nisì Pater qui misit me, tráxerit eum, allelúia. *Joan.* 6.

ORATIO.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paraclétus qui à te procédit, illúminet : et indúcat in omnem, sicut tuus promísit fílius veritátem; Qui tecum... in unitáte ejusdem.

CANON.

Ex Epístolâ Procli ad Arménos.

Circà ann. 431.

Spes éfficit... ut strénuè in præséntibus futúra teneámus... Spes enim objecta impedimenta transgrédiens, desiderantem cum desideráto connectit, fluxamque témporis natúram, futurárum rerum comprehensióne súperat.

AD VESPERAS.

Psal. Ant. et Capitulum ut in die, p. 359.

℟. Allelúia, allelúia.

℣. Templum Dei estis, et Spíritus Dei hábitat in vobis. Allelúia. 1. *Cor.* 3.

Prosa Veni sancte, *p.* 359.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis : Qui credit in me, habet vitam ætemam, allelúia. *Joan.* 6.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Missum à Fílio, etc.

Ps. Veníte.

Hymnus Quis tantus, *p.* 354.

Psal. è I. Noct. Dominic. sub solâ

Ant. 8. c. Ego mitto promíssum Patris mei in vos, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Spíritus intelligéntiæ, sanctus..... ℟. Attingit ubíque, propter suam mundítiam. *Sap.* 7.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 13.

Erant in Ecclésiâ, quæ erat Antióchiæ, prophétæ, et doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabátur Niger et Lúcius Cyrenensis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrarchæ collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum, et Bárnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imponentesque eis

manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto abiérunt Seleuciam; et indè navigavérunt Cyprum. Et cùm venissent Salamínā, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem et Joannē in ministério.

℟℟. *è Feriâ II.*

Lectio ij.

RESISTEBAT illis Elymas magus, (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem, qui et Paulus, replétus Spíritu sancto, íntuens in eum, dixit: O plene omni dolo, et omni fallácià, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, et eris cæcus, non videns solem usquè ad tempus. Et confestìm cécidit in eum calígo, et ténebræ, et circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc procónsul cùm vidisset factum, crédidit admírans super doctrínâ Dómini.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore; Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De civ. Dei, lib. 22. cap. 5.

TRIA sunt incredibília, quæ tamen facta sunt. Incredíbile est Christum resurrexisse in carne, et in cœlum ascendisse cum carne. Incredíbile est mundum rem tam incredíbilem credidisse. Incredíbile est hómines ignóbiles, infirmos, paucíssimos, imperítos rem tam incredíbilem, tam efficáciter mundo, et in illo étiàm doctis persuadére potuisse. Horum trium incredibílium primum nolunt isti, cum quibus ágimus, crédere; secundum coguntur et cérnere; quod non invéniunt undè sit factum, si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, et in cælum carne in quâ resurrexit, ascénsio, toto jam mundo prædicátur et créditur. Si credíbilis non est; undè toto terrárum orbe jam crédita est? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidisse dixérunt, et quod vidérunt, diffamáre curárunt, eis mundum credidisse non mirum est; sed istos adhùc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indoctis eam se vidisse dicéntibus et scribéntibus crédidit mundus; cur pauci obstinatíssimi, qui remansérunt; ipsi mundo jam credenti adhùc usquè non credũt?

℟. Convocátis (Jesus) duódecim Apóstolis, * Dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent, allelúia, allel. ℣. Spíritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensiónis evidéntiam. * Dedit. Gl.ª
* Dedit. *Luc.* 9. 2. *Mach.* 3.

℣. *Sacerd.* Membra vestra templum sunt Spíritùs sancti... ℟. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro. 1. *Cor.* 6.

AD LAUDES.

Psal. de Dom. cum Cant. de die sub solâ Ant. 3. a. Cùm complerentur, *p.* 356.

Capitul. Hym. et ℣. *ibid.*

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Misit illos (Jesus) prædicáre regnum Dei, et sanáre infirmos, allel. *Luc.* 9.

ORATIO.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedisti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut quibus dedisti fidem, largiáris et pacem; Per... ejusdem.

CANON.

Ex Concílio Vaurensi.

Anno 1368. *Cap.* 1. *de præceptis Decalogi.*

Licet totam legem ímpleat cáritas ipsa, quâ Deũ propter se ipsum dilígimus, et próximum propter Deum; tamen hæc diléctio per decem præcepta decálogi explicátur.

AD VESPERAS.

Tres primi Psal. de Domin. sub solâ Ant. Dextera Dei, etc., *p.* 359. *Capit. ibid. non dicit.* ℟. *Hymn.* Veni, superne, *p.* 353.

℣. Confirma hoc Deus, ℟. Quod operátus es in nobis. *Ps.* 67.

Ad Magnif. *Ant.* 1. g. Egressi (Apóstoli) circuíbant per castella, evangelizantes, et curantes ubíque, allel. *Luc.* 9.

FERIA SEXTA.

QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Missum à Fílio, etc. *Ps.* Veníte.

Hymnus Quis tantus, *p.* 354.

Psal. è II. Noct. Dom. sub solâ Ant. 1. g. Ille me clarificábit; quià de meo accípiet et annuntiábit vobis, allel. *Joan.* 16.

℣. Intónuit de cœlo Dóminus, ℟. Et Altíssimus dedit vocem suam. *Ps.* 17.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 15.

Quidam descendentes de Judæâ, docébant fratres, quià nisi circumcidámini secundùm morem Móysi, non potestis salvári. Factâ ergò seditióne non mínimâ Paulo et Bárnabæ adversùs illos, statuérunt ut ascénderent Paulus, et Bárnabas, et quidam álii ex áliis ad Apóstolos, et presbyteros in Jerúsalem super hâc quæstióne. Illi ergò deducti ab Ecclésiâ pertransíbant Phœnícen, et Samáriam, narrantes conversiónem Géntium: et faciébant gáudium magnum ómnibus frátribus. Cùm autem venissent Jerosólymam, suscepti sunt ab Ecclésiâ, et ab Apóstolis et senióribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis. Surrexérunt autem quidam de hæresi Pharisæórum, qui credidérunt, dicentes: Quià oportet circumcídi eos, præcípere quoquè serváre legem Móysi. Convenéruntque Apóstoli et senióres vidére de verbo hoc.

℟℟. *è Feriâ III.*

Lectio ij.

Tunc plácuit Apóstolis, et senióribus cum omni Ecclésiâ, elígere viros ex eis, et míttere Antióchiam cum Pau-

ló, et Bárnabâ, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in frátribus, scribentes per manus eórum: Apóstoli, et senióres fratres, his, qui sunt Antióchiæ, et Syriæ, et Cilíciæ frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniàm audívimus quià quidam ex nobis exeuntes, turbavérunt vos verbis, evertentes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis collectis in unum, elígere viros, et míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnabâ, et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergò Judam, et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto, et nobis nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulachrórum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne, à quibus custodientes vos, benè agétis. Valéte.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 5.

In illo témpore; Factum est in unâ diérum, et ipse Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedentes, et legis doctóres qui vénerant ex omni castello Galilææ, et Judææ, et Jerúsalē: et virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. cap. 8. §. 6. 7.

Movet scribas remissum ab hómine peccátum: hóminem enim tantùm in Jesu Christo contuebātur: et remissum est ab eo, quod lex laxáre non póterat; fides enim sola justíficat. Deindè murmuratiónem eórum Dóminus intróspicit, dicitque fácile esse Fílio hóminis in terrâ peccáta dimíttere. Verùm enim nemo potest dimíttere peccáta, nisì solus Deus. Ergò qui remittit, Deus est. Quià nemo remittit nisì Deus: Deus in hómine manens, curatiónem hómini præstábat: et nulla ei agendi et loquendi erat difficultas, cui subest totum posse quod lóquitur. Porrò autem ut ipse esse in córpore pósitus intélligi posset, qui et ánimis peccáta dimítteret, et resurrectiónem corpóribus præstáret; ait: Ut sciátis quóniàm Fílius hóminis habet potestátem in terrâ dimíttere peccáta, ait Paralytico: Surge. Sed quià omnis erat perficiendi óperis rátio explicanda, adjécit: Tolle lectum tuum, et vade in domum tuam.

℟. Ut cognóvit Jesus cogitatiónes eórum, respondens dixit ad illos: Quid cogitátis in córdibus vestris? * Quid est facílius dícere: Dimittuntur tibi peccáta; an dícere: † Surge et ámbula? allel. allel. ℣. Dei perfecta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia. * Quid est. Glória. † Surge. *Luc.* 5. *Deut.* 32.

℣. *Sacerd.* Verbo Dómini cœli firmáti sunt; ℟. Et Spíritu oris ejus omnes virtus eórum. *Ps.* 32.

AD LAUDES.

Psal. de Domin. cum Cant. diei sub solâ Ant. Cùm complerentur, *p.* 356. *Capit. Hym. et* ℣. *Ibid.*

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Tibi dico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allel. *Luc.* 5.

ORATIO.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti, quæ et corda nostra clementer expurget, et ab ómnibus tueátur adversis; Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 847. *cap.* 4.

Pax et concórdia sit..... in pópulo Christiáno, quià unum Deum patrem habémus in cœlis, et unam matrem Ecclésiam, unam fidem, unum baptisma: ídeò in unâ pace... vívere debémus, si ad unam et veram hæreditátem regni cœlestis cúpimus perveníre.

AD VESPERAS.

Tres primi Psal. de Domin. sub solâ Ant. Dextera Dei, *p.* 359. *Capitul. ibid. Hymnus* Veni superne, *p.* 353.

℣. Confirma hoc, Deus, ℟. Quod operátus es in nobis. *Ps.* 67.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Confestìm consurgens coràm illis, tulit lectum, in quo jacébat, et ábiit in domum suam magníficans Deum, allelúia. *Luc.* 5.

SABBATO.

QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Missum à Fílio, etc.

Psalmus. Veníte.

Hymnus Quis tantus, *p.* 354.

Ps. è III. Noct. Dom. sub solâ Ant. 7. c. Omnia quæcumque habet Pater, mea sunt: proptéreà dixi; quià de meo accípiet, et annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

℣. Effundam super domum David..... ℟. Spíritum grátiæ et precum. *Zachar.* 12.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 19.

Factum est autem, cùm Apollo esset Corinthi, ut Paulus peragrátis superióribus pártibus veníret Ephesum, et inveníret quosdam discípulos: dixitque ad eos: Si Spíritum sanctum accepistis credentes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque si Spíritus sanctus est, audívimus. Ille verò ait: In quo ergò baptizáti estis? Qui dixérunt: In Joannis baptísmate. Dixit autem Paulus: Joannes baptizávit baptismo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut crederent, hoc est, in Jesum. His audítis, baptizáti sunt in nómine Dómini Jesu. Et cùm imposuisset illis manus Paulus, venit Spíritus sanctus super eos, et loquebantur linguis, et prophetábant. Erant autem omnes viri ferè duódecim.

℟℟. *è Feriâ IV.*

Lectio ij.

INTROGRESSUS autem synagógam, cum fidúciâ loquebátur per tres menses, dísputans, et suádens de regno Dei. Cùm autem quidam indurarentur, et non créderent, maledicentes viam Dei coràm multitúdine, discédens ab eis, segregávit discípulos, quotídiè dísputans in scholâ tyranni cujusdam. Hoc autem factum est per biénnium, ità ut omnes, qui habitábant in Asiâ, audírent verbum Dómini, Judæi atque Gentíles, virtútesque non quáslibet faciébat Deus per manum Pauli; ità ut étiàm super lánguidos deferrentur à córpore ejus sudária, et semicínctia, et recedébant ab eis languóres, et spíritus nequam egrediebantur.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Descendit Jesus in Caphárnaüm civitátem Galilææ, ibìque docébat illos sábbatis: et stupébant in doctrínâ ejus, quià in potestáte erat sermo ipsíus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in cap. 4. Luc. §. 57. 63.

VIDE cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offensus, nec injúriâ violátus, Judæam déserit: quin étiàm ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infídæ plebis corda demulcet. Et benè sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum antè præmísit, et substítuit fœminæ sanitátem. Utrumque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat, et prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magìs ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat; ut indè nova creatúra cœperit, ubì vetus antè desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed suprà legem in ipso princípio designáret; nec solvi legem, sed impléri... Fortassìs étiàm in typo mulíeris illíus socrûs Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

℟. Omnes, qui habébant infirmos váriis languóribus ducébant illos ad (Jesum.) At ille * Síngulis manus impónens, curábat eos, allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem. * Síngulis. Glória. * Síngulis. *Luc.* 4. *Ps.* 117.

℣. *Sacerd.* Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, ℟. Hæreditáti tuæ. *Ps.* 67.

AD LAUDES.

Psal. de Dom. cum Cant. diei sub solâ Ant. Cum complerentur, *p.* 356. *Capitul. Hymn. et* ℣. *ibid.*

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Exíbant dæmónia à multis clamántia et dicéntia : Quià tu es Fílius Dei, allelúia. *Luc.* 4.

ORATIO.

MENTIBUS nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum sanctum benignus infunde, cujus sapiéntiâ cónditi sumus, et providéntiâ gubernámur; Per Dóminum....in unitáte ejusdem.

CANON.

Ex Concílio Francofordiensi.

Anno 794. *cap.* 4. *Epist. Caroli Magni.*

NON sint in vobis schísmata...quià....cáritas congregáre gaudet, non spárgere, adunáre non scíndere, et inconsútilem Salvatóris nostri túnicam íntegram serváre, non divídere.

PROPRIUM SANCTORUM.

¶ *De Festo Semiduplici et infrà intrà Quadragesimam occurrente fit tantùm Commemoratio in Vesperis et Laudibus et insuper ad Officium Nocturn. si occurrat simul cum Officio novem Lectionum, et propriam Lection. habeat. De Duplici verò et suprà fit Officium cum Commem. Feriæ in Vesp. Laudibus et Officio Nocturn. per Homiliam singulis diebus assignatam. In I. Noct. si Festum proprias non habeat, Lectiones erunt de Scripturâ occurrente. Prima in duas dividetur, et tertia erit de novo Testamento. In II. et III. Noct. Lect. ut notatur in Proprio.*

FESTA FEBRUARII.

DIE IV.

S. JOANNÆ VALESIÆ, REGINÆ FRANCIÆ.

De Communi SS. Mulierum. Semiduplex.

Lectio iij.

JOANNA Valésia, Ludovíci undécimi Fránciæ Regis fília, non dúbia futúræ sanctitátis, vel à tenerióribus annis præbuit indícia. Adulta, jubente patre, nupsit Ludovíco Aurelianénsium Duci, qui posteà regnum adeptus, à Sede Apostólicâ obtínuit, ut matrimónium, quod metu contráxerat, írritum declararétur. Gravi vínculo solúta Joanna, uni Deo deinceps placére studiósa, totam se pietátis ac misericórdiæ opéribus mancipávit. Bituricensis Ducátûs sibi à Ludovíco rege assignátos réditus, alendis paupéribus, curandis ægrótis, ædificandisque monastériis profúsè erogábat. Ut suum ergà Deíparam Vírginem, quam ab infántiâ singulári devotióne colúerat, amórem testarétur, instítuit sub título Vírginis Annuntiátæ sacrárum Vírginum cœtum, quæ sédulâ sanctíssimæ Dei Genitrícis imitatióne, præcípuas ejus virtútes in se exprímere curárent. Egénos ac míseros omnes matérnis complectebátur viscéribus, ægrótos imprímìs, quorum úlcera et sániem própriis mánibus térgere non refugiébat. Vitæ demùm innocentíssimè actæ finem quadragenária præséntiēs, sacramentis muníta, cumulátaque méritis, Bitúrici óbiit, anno millésimo quinquagésimo séptimo.

ORATIO.

DEUS, qui beátam Joannam Valésiam, è cadúci honóris fastígio ad Crucis humilitátem vocasti, virtútumque splendóre illustrem effecisti; ejus méritis et intercessióne tríbue, ut spretis mundi illécebris, Christum sequi valeámus: Qui tecum.

DIE V.

SANCTÆ AGATHÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Oratio Omnípotens, *p.* xliij.

De Sermóne sancti Methódii Epíscopi Constantinopolitáni. *Apud Bollandum.*

Lectio iij.

HODIE Christiána Ecclésia sese exornet, cùm jàm suam gloriósam intínxerit púrpuram puríssimo mártyris Agathæ cruóre. Gáudeat et exultet, canatque ejus victórias et triumphos. Quænam enim res creáta magìs admirábilem Dei poténtiam, quid magis amábilem ejus bonitátem ostendat, quàm in frágili fœminárum corpúsculo, viríles ánimos, atque heróicas virtútes intuéri? Agatha enim non solùm de primítiis córporis sui, sed étiàm de totâ substántiâ suâ honorandum sibi decrévit Deum, ac cuncta córporis ánimique ornamenta Christo mancipávit. Hæc Cátanæ in Sicíliâ sub imperatóre Décio, júdice Quintiáno, post álapas et cárcerem, post equúleum et torsiónes, post mamillárum abscissiónem, post volutatiónem in téstulis ac carbónibus, tandem martyrio in cárcere consumpta est.

DIE VI.

SANCTI VEDASTI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Commem. S. Amandi.

Ant. Sacrificia. ℣. Servábo, *p.* xviij.

Oratio Præsta, *infrà.*

Lectio iij.

VEDASTUS, relictis ab adolescéntiâ paréntibus et prædiis amplíssimis, solitáriam Tulli-leucórum vitam ducébat, cùm Clodovæus, devictis Germánis, Remos ad beátum Remígium baptizandus véniens, eum cómitem ascívit, ut in itínere fídei rudimentis ab ipso imbuerétur. Remis aliquándiù commorátus, atque à Remígio Atrébatum epíscopus factus, multos éthnicos Christo acquisívit. Ecclésias erexit in quibus constítuit presbyteros et diáconos. In páuperes liberális fuit, divítibus affábilis, ut suáviùs ad Christum allíceret. Exactis in Pontificátu annis quadraginta; febre correptus, et sacro córporis et sánguinis Christi viático confirmátus, clarus miráculis ánimam Deo réddidit. Cujus corpus in Ecclésiâ Cathedráli sepultum, deindè in basílicâ sub ejus nómine Deo dicátâ translátum, tandem Bellóvacum, irruéntium Normannórum metu, asportátum est anno octingentésimo octogésimo. Percélebris est translátio illa propter quædam mirácula sacrárum reliquiárum ope patráta Bellóvaci. Post duódecim annos, et menses ferè decem, sacrum illud depósitum Atrébatis restitútum est.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, Dómine, interveniente beáto Vedasto Pontífice, perpétuâ miseratióne proséquere; ut inter séculi túrbines constitúta, et præsenti jucunditáte respíret,

et ætérnæ beatitúdinis gáudia percípiat; Per Dóminum

De Sancto Amando.

Ant. Dedit illi. ℣. Véritas, *p.* xix.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Amandi Pontíficis natalítia venerantes, et fídei muniámur auxílio, et caritátis proficiámus exemplo; Per.

DIE. VIII.

S. APPOLLONIÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS.

Simplex.

Oratio Deus qui inter, p. xliij.

Ex Epístolâ sancti Dionysii Alexandríni ad Fábium Antiochénum.

Euseb. hist. lib. 6. *cap.* 41.

Lectio iij.

NEQUAQUAM ex Décii imperatóris edicto persecútio cœpta est; quippè quæ íntegro anno antevérterat. Etenim infaustus quidam vates ac poéta commóverat jam ánteà, atque incitáverat adversùs nos gentílium turbas... Ab hoc ígitur hómine stimuláti, omnemque ad patranda scélera licéntiam nacti, hanc solam pietátem cultumque dæmonũ suórum existimábant, si cædibus adversùs nostros sævírent.. tunc admirandam illam provectæ jam ætátis Vírginem Appollóniam comprehendérunt; et maxillas ejus verberantes, cunctos ei dentes excussérunt. Accenso autem extrà urbem rogo, minabantur vivam se illam combustúros, nisì unà cum ipsis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári paulisper visa, atque ínterìm dimissa, celériter in ignem insíliit, et conflagrávit.

DIE IX.

SANCTI ANSBERTI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Oratio Deus qui pópulis, *p.* xviij.

Lectio iij.

ANSBERTUS in agro Vulcassíno ad ripam flúvii Itæ, patre Sivíno natus, à téneris annis in lítteris divínis et humánis multùm profécit. Angadrismæ Vírgini nobilíssimæ à patre cùm fuisset desponsátus, mútuo ambórum consensu, quam sibi spopónderant, fides est solúta. In aulam à patre adscítus, à Clotário tértio ánnuli régii curam accépit. Rebus sæculáribus abjectis, se cóntulit ad Fontinellense monastérium, quod antè quinque annos sanctus Wandregésilus construxerat. Aliórum factus exemplar, júdice Abbáte, dignus fuit sacerdótio quod à sancto Audoéno Rotomági suscépit. Secundus post Wandregésilum in locum Lamberti Abbas suffectus, doctrínâ et virtútibus alumnos in suî admiratiónem adduxit. In successórem à sancto Audoéno postulátus, et in aulam à Theodoríco tértio vocátus, Rotomagensis Epíscopus consecrátus est à sancto Lamberto Lugdunensi, cui in Abbátiâ Fontinellensi succésserat. Póntifex factus, nulla caritátis aut religiónis exempla prætermísit:

Pippini invídiam súbiit, et in Hannóniam ad Altimontense monastérium migráre compulsus, ab Aldulpho Abbáte benignè exceptus est. Cùm autem compertâ ejus innocéntiâ, et impetrátâ facultáte, réditum meditarétur, óbiit in Dómino, quinto idus Februárii circà annum sexcentésimum nonagésimum quintum.

DIE X.

S. SCHOLASTICÆ, VIRGINIS.

Semiduplex.

Oratio Fideles tuos, *p.* xliv.

Lectio iij.

SCHOLASTICA, Benedicti Abbátis soror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem semel in anno veníre consuéverat, ut ejus sacris collóquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extrà jánuam in possessióne Monastérii descendébat. Quâdam verò die cùm diútiùs eum apud se retinére vellet, et ille non acquiésceret, insertas dígitis manus ad oratiónem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem inflécteret. Tanta súbitò tonítrui vis et inundátio plúviæ erúpit, ut Benedictus pedem extrà limen efferre non posset; sicque factum est, ut totam noctem pervígilem in spiritáli collóquio transígerent. Reversus ad cellam Benedictus, post tríduum elevátis óculis vidit ejusdem soróris suæ ánimam in columbæ spécie cœli secréta penetráre. Quâ ex visióne óbitum ejus intélligens, prótinùs fratres misit qui corpus ejus ad Monastérium suum deferrent, et in sepulchro quod sibi paráverat, pónerent.

DIE XI.

SANCTI SEVERINI, ABBATIS.

Simplex.

De Comm. Abbatum.

Oratio Deus, cujus munere, *p.* xxxiij.

Lectio iij.

SEVERINUS ex nóbili génere, in monastério Agaunensi primùm mónachus, deindè Abbas, ob insignem virtútis et miraculórum famam à rege Clodovæo, longâ tunc et desperátâ à médicis febre ægrotante, accersítus Lutétiam, Deo præmonente, venit. Nivernis in tránsitu Eulálium epíscopum morti vicínum, Parísiis leprósum óbvium ósculo sanat: regem ipsum oratióne líberat febre, et cum eo aliquándiù morátus, multos váriis morbis vexátos sanitáti restítuit. Séntiens verò propinquum éxitûs sui diem, accédit ad castrum Nantónis in agro Vastinensi, ubì, revelante Dómino, se moritúrum esse cognóverat. Illìc autem cùm presbyteris Paschasíno et Ursicíno hoc in loco degéntibus memóriam suam commendasset, replente cubículum ejus lúmine cœlesti, migrávit ad Christum. Cujus corpus aliquantò post ipsíus mortem túmulo levátum, et jam multis miráculis illustrátum beátus Elígius argénteâ capsâ inclúsit.

DIE XIII.

SANCTI GREGORII SECUNDI PAPÆ.

Semiduplex.

De Communi Pontificum.

Oratio. Deus qui pópulis, *p.* xviij.

Lectio iij.

GREGORIUS pátriâ Románus ex Marcello et Honestâ paréntibus natus, à pueritiâ in ædibus summórum Pontíficum ad pietátem, lítteras et rerum Ecclesiasticárum notítiam informátus; sub Sérgio primo sacris initiátus, sacellis et Biblióthecæ præfuit. Post Constantíni Papæ óbitum, Póntifex ob eminentem doctrínam et sanctitátem, creátus; Monastéria non solùm et Ecclésias vetustáte collapsas restaurávit, sed et de novo construxit, dotávitque. Propagandæ fídei zelo accensus, Germános óperâ virórum Apostolicórum, quos ad ipsos direxit, Christi império subjugávit. Leóni Isáurico Imperatóri, qui sacras ubíque delendas imágines edicto promulgáverat, fórtiter réstitit; eumque lítteris sæpè sæpiùs adhortátus est, ut abjurátâ hæresi, ad sanctæ matris Ecclésiæ grémium redíret. Sed ubì írritas vidit preces et monitiónes, convocáto Romæ Concílio, Iconoclastárum hæresim condemnávit, sacrárumque imáginum solemni decréto cultum fírmiter roborávit. Quibus peractis, cùm sedisset in Pontificátu annos quíndecim, menses octo et dies unum suprà viginti, obdormívit in Dómino, anno Redemptóris septingentésimo trigésimo primo. Ejus corpus in Basílicâ beati Petri sepultum est.

DIE XVIII.

S. SIMEONIS JEROSOL., EPISCOPI ET MARTYRIS.

Semiduplex.

De Communi unius Martyris.

Oratio. Deus cujus. *p.* ix.

Lectio iij.

SIMEON, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, calúmniam passus ab hæréticis, accusátus est coràm Attico consulári: et per plúrimos dies excruciátus martyr effectus est; ità ut omnes suprà modum mirarentur, et ipse quoquè Consuláris, quómodò, is qui centum viginti annos attígerat, tália pertulisset. Tandem verò senténtiâ júdicis cruci affixus est. Ad hæc usquè témpora Ecclésia nullis hæréseon palàm agitáta procellis permansit, obscúro adhùc recessu delitescéntibus quicumque rectam salutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebantur. Postquàm autem sacer Apostolórum chorus vário mortis génere extinctus est, efflúxeratque jam ætas hóminum illórum, qui divínam ipsam Sapiéntiam suis áuribus auscultáre merúerant; tunc demùm exorta est ímpii erróris conspirátio, nullo vidélicet ampliùs ex Apóstolis supérstite.

DIE XXIV. vel XXV.

SANCTI MATTHIÆ, APOSTOLI.

Duplex-majus.

Si hoc Festum occurrerit Fe-

riâ IV. Cinerum, de eo fiet per anticipationem Feriâ III. præcedenti.

De Communi Apostolorum, præter ea quæ sequuntur.

IN I. VESPERIS.

Ad Magníf. *Ant.* 1. J. Oportet ex his viris qui nobiscum sunt congregáti inomni témpore quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joannis usquè in diem quâ assumptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobiscum fíeri unũ ex istis. *Act.* 1.

Oratio infrà ad Laudes.

IN II. NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio iv. Cap. 1.

IN diébus illis exsurgens Petrus in médio fratrum dixit: (erat autem turba hóminum simùl ferè centum viginti:) Viri fratres, oportet impléri Scriptúram, quam prædixit Spíritus sanctus per os David de Judâ, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspensus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ità ut appellarétur ager ille, linguâ eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum deserta, et non sit qui inhábitet in eâ: et Episcopátum ejus accípiat alter.

Lectio v.

OPORTET ergò ex his viris qui nobiscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joannis usquè in diem quâ assumptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobiscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Matthíam. Et orantes dixérunt: Tu Dómine, qui corda nosti ómnium, ostende, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et apostolátûs, de quo prævaricátus est Judas ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Lectio vj.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi, in Actus Apostolórum.

Homil. 3.

OMNES commúniter precantur, dicentes: Tu, Dómine, qui nosti corda ómnium, ostende. Tu, ínquiunt; non nos. Aptè córdium cognitórē appellant: hinc enim eléctio erat facienda, non ab exterióribus. Neque dixérunt, Elige; sed, Ostende electum, hoc est, quem tu elegisti; scientes ómnia præfiníta esse à Deo. Et dedérunt eis sortes. Nondùm judicábant se esse idóneos ut rem ipsi sibi permítterent. Ideòque cúpiunt áliquo signo edocéri. Alióqui, si illìc ubi nec erat precátio, ne-

que viri probi, tantùm váluit sors eo quòd recto ánimo fíeret super Jona; multò magìs hic explévit chorum, ac perfécit órdinem. Nec alter ille dóluit; non enim celassent Apóstoli próprios defectus, qui de ipsis primóribus non vériti sunt dícere, quòd álibì commóti fúerint indignatióne: idque non semel, sed sæpiùs. Hos ígitur et nos imitémur. Non jàm ómnibus loquor, sed his tantùm qui principátum affectant. Si credis Dei esse electiónem, ne indignéris; illi enim indignáris, et irritáris adversùs illum, Ille est qui elégit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 13.

ANTE diem festum Paschæ, dixit Jesus discípulis suis: Amen, amē dico vobis, non est servus major Dño suo, neque Apóstolus major est eo qui misit illum. Si hæc scitis, beáti éritis si fecéritis ea. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. in Joan. 59. *n.* 1.

CUM hæc Dóminus præmisisset, adjunxit: Non de ómnibus vobis dico; ego scio quos elégerim. Notum est de quo loquátur: Judas ille tráditor ejus attíngitur. Ergò ipsū non elégerat; undè ab eis quos elégit, isto sermóne secernit. Quid est ergò quod álio loco dicit, Nonne ego vos duódecim elégi, et unus ex vobis diábolus est? An et ipse ad áliquid est electus, ad quod útique erat necessárius; non autem ad beatitúdinem, de quâ modò ait: Beáti éritis si fecéritis ea? Hoc non de ómnibus dicit; scit enim quos ad societátem beatitúdinis hujus elégerit. Non est ex eis iste, qui panem illíus sic edébat, ut super eum leváret calcáneum.

Lectio viij. tract. 27. *n.* 10.

ELECTI in laude solent dici. An electus est et iste, de quo nolente et nesciente magnum áliquid boni fíeret? Hoc est próprium Dei, contrárium iníquis. Omnibus bonis Dei malè útitur malus: contrà, malis hóminum malórum benè útitur bonus. Et quid tam bonum quàm unus Deus? Quandóquidem ipse Dóminus dixit: Nemo bonus nisì unus Deus. Quantò ergò ille mélior, tantò méliùs útitur et malis nostris. Quid Judâ pejus? Sed malo ejus benè usus est Dóminus. Tradi se pértulit, ut redímeret nos. Ecce malum Judæ in bonum conversum est. Potest et sic intélligi quod ait: Duódecim elégi, quià sacrátus est númerus: non enim qui périit indè unus, ídeò illíus númeri honor demptus est: nam in locum pereuntis álius subrogátus est.

Lectio ix. de Evangelio et Homiliâ.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, ostende quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et apostolátûs de quo prævaricátus est Judas. *Act.* 1.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociasti; tríbue, quæsumus, ut ejus intercessióne, tuæ circà nos pietátis semper víscera sentiámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

IN II. VESPERIS.

℟. In regeneratióne, *p.* iij.

Ad Magnífic. *Ant.* 7. c. Dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam; et annumerátus est cum úndecim Apóstolis. *Act.* 1.

FESTA MARTII.

DIE I.

SANCTI ALBINI, EPISCOPI.

Simplex.

Lectio iij.

ALBINUS, Venétiæ in Aremóricis claro génere natus, relictis à púero paréntibus, in Cincillacense Monastérium ingressus est. Anno ætátis trigésimo quinto Abbas creátus, singulári vigilántiâ cœnóbium administrávit annis quinque et viginti. Dein invítus ad cáthedram Andegavensem evectus, totus, alendis paupéribus, tuendis cívibus, ægris visitandis, captívis redimendis, incúbuit. Ecclesiásticæ disciplínæ vindex fuit acérrimus, ádeò ut nec précibus, nec minis potentiórum moverétur: quod ei multórum invídiam conflávit. Váriis in synodis, ac præcípuè in Aurelianensi tértiâ plúrimùm laborávit ut incestæ núptiæ damnarentur. Cæsárium quoquè Arelatensem super eâ re consultúrus ádiit unà cum sancto Leobíno tum Abbáte Brajacensi, pósteà Carnutensi epíscopo. Jussus ab Epíscopis quosdam à se excommunicátos absólvere, páruit sacerdotáli judício: ab iisque rogátus ut et ipse signáret eulógias quas ad unum ex illis dirigendas benedíxerant, respondit: Etsì ad impériũ vestrum signáre compellor, dùm vos causam Dei recusátis defféndere, ipse potens est vindicáre. At ille, nondùm acceptis eulógiis, intériit. Explétis demùm episcopátûs annis viginti, ménsibus sex, ætátis octoginta, mortalitátem éxuit. Corpus ejus primùm in Basílicâ sancti Petri Andégavi sepultum, postmodùm ab Eutrópio ejus successóre et à sancto Germáno Parisiensi, áliisque Epíscopis in novam Basílicam translátum est.

ORATIO.

FAMULOS tuos, quæsumus Dñe, intercedente beáto Albíno Pontífice, tibi fácias toto corde subjectos; ut tuæ caritátis spíritu repléti, à terrénis mundémur cupiditátibus, et cœlesti beatitúdine, te donante, digni efficiámur; Per.

DIE VII.

S. THOMÆ AQUINATIS, DOCTORIS.

Duplex minus.

De Communi Doctorum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

THOMAS, Landulpho cómite Aquínate, ac Theodórâ cómitis Theatíni fíliâ natus, quintum annum agens, Cassinátibus mónachis pietáte et lítteris imbuendus tráditur. Indè Neápolim studiórum causâ missus, anno ætátis décimo octávo sancti Domínici institútum suscépit. Quod cùm parentes indignè ferrent, dùm Lutétiam Parisiórum míttitur, in itínere jussu fratrum per vim raptus, in Castrum paternæ ditiónis deductus est. Ibì cùm à frátribus, tum à soróribus váriè exagitátus, quo sanctum mutáret propósitum, eárum álteri persuásit ut, contemptis séculi pompis, sacris se Virgínibus adjúngeret. Mulíerem quoquè impudícam, quæ ad labefactandam ejus castitátem introducta fúerat, titióne fugávit. E Castro per fenestram post biénnium fere íntegrum emissus, Neápolim redúcitur: undè Romam, pósteà Parísios à Joanne Teutónico órdinis Generáli ductus, tum Colóniam Agrippínam missus est, ut Alberto magno doctóre uterétur. Parísios revocátus, post prælectas Petri Lombardi senténtias, gradum Magistérii obtínuit.

Lectio v.

SUMMÆ eruditióni accessit summa vitæ sánctitas. Stúdio semper oratiónem præmittébat, adhíbito etiàm in exponendis difficilióribus scriptúræ locis jejúnio, dícere sólitus, quidquid sciret, non tàm se stúdio aut labóre suo peperisse, quàm divínitùs tráditum accepisse. Nullum penè fuit scriptórum genus in quo non esset diligentíssimè versátus: ac ne ex rerum subtiliórum inquisitióne, caritátis ardor tepésceret, collatiónes Patrum assíduè pervolvébat. Scripta ejus, et multitúdine, et varietáte, ac in rebus étiam intricatíssimis perspicuitáte ádeò excellunt, ut eam ob causam Doctóris Angélici cognómen adeptus sit. De sacrosancto potíssimũ Eucharístiæ sacramento multa piè non mínùs quàm scitè conscripsit, ac præter cætera illud célebre Offícium, quod jussu Urbáni quarti ordinávit.

Lectio vj.

DELATUM sibi à Clemente quarto Archiepiscopátum Neapolitánum constanter recusávit. Missus à Gregório décimo ad Concílium Lugdunense, in itínere morbo correptus, divertit in monastérium Fossanovense Ordinis Cisterciensis in diœcesi Terracinensi; et in ipso ingressu mortem præséntiens, ait: (Hæc réquies mea in séculum séculi, hìc habitábo, quóniàm elégi eam.) Tum rogátus à frátribus, expósuit cántica canticórum. Deficiéntibus víribus exhibéri sibi pétiit Ecclésiæ sacramenta: quibus débitâ veneratióne cum lacrymárum effusióne susceptis, hæc verba protulisse dícitur: Ego de sanctíssimo córpore Dómini nostri Jesu Christi et áliis sacramentis multa scripsi in fide Jesu Christi, et sanctæ Románæ Ecclésiæ, cujus correctióni

cuncta subjício. Tértio die post acceptum viáticum obdormívit in Dómino, anno ætátis quadragésimo nono; Christi verò millésimo ducentésimo septuagésimo quarto. Clarus mirácu-lis, à Joanne vigésimo secundo sanctórum número adscriptus est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultrà, nisì ut mittátur foràs, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Et réliqua.

Homília sancti Thomæ Aquinatis.

Comm. in Matth. cap. 5.

Monentur hìc Apóstoli diligéntiam habére in executióne sui offícii: tùm in formâ exequendi, tùm in modo docendi. Vos estis, id est, esse debétis sal terræ. Comparantur autem sali ratione virtútis; quià cibos condit: sic sermo Apostólicus mentes insípidas condiébat. Et, sicut sal stérilem terram facit; sic Apóstoli, destructo regno peccáti, germen vitiórum compescébant. Ratióne oríginis; nam sal ex aquâ maris, et calóre ignis vel solis confícitur: et Apóstoli ex aquâ tribulatiónis, et calóre dilectiónis facti sunt. Ratióne consuetúdinis; quià usus salis in omni sacrifício erat: sic Apostolórum honesta conversátio erat, et in occulto, et in aperto; et coràm Deo, et coràm próximo. Priùs autem sal quàm lux dicti; quià prior vita quàm doctrína: vita enim ducit ad sciéntiam veritátis.

Lectio viij.

Vos estis lux mundi. Hìc osténditur quòd Apóstoli debent illumináre verbo doctrínæ. Tria autem notantur, quæ debet habére prædicátor verbi divíni; stabílitas, ut non déviet à veritáte; cláritas, ut non dóceat cum obscuritáte; utílitas, ut quærat Dei laudem, et non suam. Comparantur verò luci; tùm ratióne esséntiæ, quæ est cœlestis; nam et ipsi conversatióne debent esse cœlestes: tum ratióne actûs, qui est ténebras illumináre, vias dirígere, latíbula manifestáre, differéntias rerum osténdere.

Lectio ix. de Homil. Quadrages.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Doctóris mirâ eruditióne claríficas, et sanctâ operatióne fœcundas; da nobis, quæsumus, et quæ dócuit intellectu conspícere, et quæ egit imitatióne complére; Per Dóminum.

IN II. VESPERIS.

℟. Sit Nomen. xxij.

DIE VIII.

SANCTI ADRIANI, ET SOCIORUM MARTYRUM.

Simplex.

De Communi plurium Martyrum.

Oratio. Omnipotens, *p.* xiij.

Ex libro Eusébii Cæsariensis Epíscopi.

De Martyribus Palestinæ. cap. II.

Lectio iij.

CUM furor Præsidis adversùs Mártyres adhùc in ore ómnium versarétur, Adriánus et Eúbulus ex regióne Mangáneâ Cæsáream ad réliquos Confessóres profecti; in ipso civitátis intróitu perindè ac cæteri interrogáti sunt, cujus rei grátiâ advenissent. Confessique id quod res erat, Firmiliáno exhibentur. Qui nullâ dilatióne usus, post crebra ungulárum vérbera, quibus látera eórum sulcáverat, eos ad béstias damnávit. Bíduo ígitur interjecto, Adriánus quidem quinto die mensis Dystri, id est antè diem tértium Nonas Mártias, quo die natális Génii públici, ut Gentíles exístimant, apud Cæsáream celebrátur, leóni objectus, ac deindè gládio transfixus martyrium consummávit. Eúbulus verò ipsis Nonis Mártiis, cùm judex enixè ipsum rogasset, ut obláto diis sacrifício libertátem, prout ipsi exístimant, consequerétur, glorióssam mortem pro pietáte tolerátam huic cadúcæ vitæ antepónens, post béstias, non secùs ac prior, ille jugulátus Cæsariénsium Mártyrum certámina últimus obsignávit.

DIE IX.

SS. XL. MARTYRUM.

Semiduplex.

Commem. S. Gregorii Nyss. Pontif.

Orat. Misericórdiam, *infrà.*

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

Homil. in XL. Martyr.

Lectio iij.

QUADRAGINTA Christi mílites magnitúdine córporis et ætátis flore, ac virtúte, céteris ómnibus præcellentes, ad militáres órdines regendos promóti sunt; et propter militárem experiéntiã animique fortitúdinem jam primos honóres apud imperatóres obtinébant. Ubì verò ímpium edictum denuntiátum est: Ne quis Christum profiterétur, propósitaque sunt ómnia pœnárum génera confiténtibus; tunc horũ quílibet in médium procédens, En, ait, Christiánus sum. Quæ ut audívit bárbarus judex, jussit omnes nudos sub dio pernoctáre in stagno quodam, quod pro mœnibus civitátis erat, ac congelandos mori. Qui, loco summâ cum lætítiâ conspecto, últimum étiàm amictum alácriter abjicientes, ad mortem properárunt. Unus autem ex eórum número vacillans ad pœnam, desertor ábiit, luctum inconsolábilem sanctis relinquens. Verùm Deus eórũ preces írritas esse non permísit. Nam lictor custos mártyrum, ut illum defecisse vidit, et ad bálneum recurrisse, se ipsum in desertóris locum substítuit, et abjíciens vestes, nudis se permíscuit, eamdemque cum sanctis vocem emísit: Christiánus sum. Hic baptísmum accépit non ab ullo, sed à própriâ fide; non in aquâ, sed in próprio sánguine. Sicque illucescente die adhùc spiran-

tes igni tráditi sunt, ac cíneres in flúvium projecti.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui glorióbsos mártyres, fortes in suâ confessióne cognóvimus; pios apud te in nostrâ intercessióne sentiámus; Per.

Pro Commem. S. Gregorii.

ORATIO.

MISERICORDIAM tuam nobis, quæsumus, Dómine, sancti Gregórii Pontíficis intercéssio beáta concíliet, ut qui incessábili culpâ offéndimus, ejusdem précibus ab omni reátu liberémur; Per.

DIE XII.

S. GREGORII MAGNI, PAPÆ ET DOCTORIS.

Duplex minus.

De Communi Doctorum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GREGORIUS magnus, Gordiáni ex Senatório génere, et sanctæ Sylviæ filius Urbis Romæ præfectúrâ functus, mórtuo patre, ex própriis facultátibus sex in Sicíliâ monastéria, séptimum Romæ, Sancti Andréæ nómine, in suis ædibus ad clivum Scauri extruxit; ubì sub Valentióne abbáte mónachi vitam professus, ítsteà Abbas fuit, et evocátus indè, Diáconus ordinátur. Paulò post à Pelágio secundo Constantinópolim Apocrisiárius míttitur, sedis Apostólicæ responsa factúrus; ubì ne aulæ consuetúdine, et curis seculáribus píetas refrigésceret, scripturárum meditatióni et conscribendis morálium libris ánimum adhíbuit. Eâ in urbe Eutychiū patriarcham, qui contrà veram et contrectábilem córporum resurrectiónem scrípserat, ità convícit, ut et Imperátor Eutychii librum flammis addíxerit; et ipse paulò pòst Eutychius inter morbi dolóres, instante morte, pellem manûs suæ contrectans, multis astántibus díxerit: Confíteor quià omnes in hâc carne resurgémus.

Lectio v.

ROMAM reversus Gregórius, Pelágio pestiléntiâ subláto ómnium votis Póntifex elígitur, anno Christi quingentésimo nonagésimo, totisque licèt víribus renítens consecrátur. In Epístolâ Synódicâ quam pro more tunc scripsit ad Patriarchas, professus est se sicut sancti Evangélii quátuor libros, sic suscípere quátuor Concília, Nicœnum nempè, Constantinopolitánum, Ephesínum et Chalcedonense; quintum quoquè páriter venerári: quas illa Concília persónas réspuunt, se respúere; quasque venerantur, amplecti. Vétuit ne ullus in Sicíliâ subdiáconus fieret, nisì qui continéntiam servatúrum se pollicerétur. Joanni patriarchæ Constantinopolitáno fórtiter óbstitit, qui sibi universális Epíscopi nomen arrogábat. Quâ de re ad Constantínam Augustam ità scripsit: Et si peccáta Gregórii tanta sunt ut pati tália débeat: Petri tamen peccáta nulla sunt, ut vestris tempóribus pati ista mereátur. Immò inquit Joannes Diáconus, se primus in

princípio epistolárum suárum servum servórum Dei humíliter definívit : quod humilitátis documentum, ait, hæreditário jure in Ecclésiâ Románâ fuisse conservátum. Cum imperatóre Maurítio gráviter expostulávit de lege quam túlerat, ne mílites in monastériis reciperentur : cùm pleríque sint, inquit, qui nisi ómnia relíquerint, salvári nullátenùs possunt.

Lectio vj.

DIVINI offícii órdinem, cantûsque Ecclesiástici méthodum melióri formæ restítuit. Scripsit ad Theodorícum et Theodebertum reges, ut Synodum in Gálliis congregárent, in quâ constituerétur, ne ullus pro Ecclesiástico Ordine áliquid unquàm daret aut accíperet, nec quisquam de láicis ad sacerdótium contínuò transíret ; prohibérentque ne Judæi Christiána mancípia possidérent. Donatistas repressit in Africâ : Manichæos in possessiónibus suis in Sicíliâ degentes, ab erróre revocári curávit. Cénsuit ut Judæi prædicatióne pótiùs quàm vi ac necessitáte ad baptismum compellerentur. Anglórum gentē, missis in Británniam Augustíno et áliis mónachis, ad fidem adduxit ; undè Anglórum Apóstolus à Bedâ vocátus est. Mira sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsertìm infirmâ semper valetúdine. Denique multis éditis miráculis, pontificátûs anno décimo tértio, mense sexto, ad cœlestem beatitúdinem est evocátus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ : quòd si sal evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang. hab. in Basil. Lateran.

VOS estis sal terræ. Si cibus Dei est pópulus, condimentum cibi sacerdótes esse debuérunt.... Pensémus ergò qui unquàm per linguam nostram conversi, qui de perverso suo ópere nostrâ increpatióne correpti, pœniténtiā egérunt ; quis luxúriam ex nostrâ eruditióne deséruit ; quis avarítiam, quis supérbiam declinávit. Pensémus quod lucrum Deo fécimus nos, qui accepto talento, ab eo ad negótium missi sumus. Etenim dicit : Negotiámini dùm vénio. Ecce jàm venit, ecce de nostro negótio lucrum requírit. Quale ei animárum lucrum de nostrâ negotiatióne monstrábimus.

Lectio viij. §. 17.

PONAMUS antè óculos nostros illum tantæ districtiónis diem, quo judex véniet, et ratiónem cum servis suis, quibus talenta crédidit, ponet... In illo tanto exámine, electórum ómnium et reprobórum multitúdo deducétur, et unusquisque quid sit operátus, ostendétur. Ibì Petrus cum Judæâ conversâ, quam post se traxit, apparébit. Ibì Paulus conversum, ut ita díxerim, mundum

ducens. Ibì Andréas post se Acháiam, ibì Joannes Asiam, Thomas Indiam, in conspectum suî conversam ducet. Ibì omnes Domínici gregis aríetes, cum animárum lucris apparébunt, qui sanctis suis prædicatiónibus Deo post se súbditum gregem trahunt. Cùm ígitur tot pastóres cum grégibus suis antè æterni Pastóris óculos vénerint, nos míseri, quid dictúri sumus, qui ad Dóminum nostrum post negótium vácuî redímus; qui pastórum nomen habúimus, et oves quas ex nutrimento nostro debeámus osténdere, non habémus? Hìc pastóres vocáti sumus, et ibì gregem non dúcimus.

Lectio ix. de Homil. Quadrag.

ORATIO.

Deus, coróna Pontíficum, et lucerna Doctórum, qui beátum Gregórium Ecclésiæ tuæ providisti Pontíficem et Doctórem: quæsumus, ut ejus nos semper et documentis erúdias, et exemplis informes; Per.

AD II. VESPERAS.

℟. Sit nomen, *p.* xxij.

¶ *Si Festum S. Joseph venerit in Majori hebdomadâ, transferetur in Feriam post Dominicam in albis, majori Festo non impeditam; et Offic. ordinabitur ut infrà pro tempore Pasch.*

DIE XIX.

SANCTI JOSEPH, SPONSI B. M. V.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. Invénit Joseph grátiam coram Dómino suo. *Genes.* 39.

Ant. 2. D. Dixit ergò ad Joseph... Numquid sapientiórem et consímilem tuî inveníre pótero? tu eris super domum meam. *Genes.* 41.

Ant. 4. j. Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cœli désuper. *Genes.* 49.

Ant. 3. a. Benedictiónes Patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus: donec veníret desidérium cóllium æternórum. *Ibid.*

Ant. 6. F. Salus nostra in manu tuâ est: respíciat nos Dóminus noster. *Genes.* 47.

Capitulum. Genes. 39.

Ministrabat (Dómino suo); à quo præpósitus gubernábat créditam sibi domum, et universa quæ ei trádita fúerant.

℟. Fidelis servus, *p.* 388.

HYMNUS. S. V.

Regum progénies, Isácidum decus,
Festo te célebrent cármine cónjuges,
Certátìmque ferant cándida vírgines
Sponso lília vírgini.
Tu, Joséphe, novi lux nova fœderis:
Tu custos sóciæ Vírginis íntéger:
Tu sanctæ thálamo cónjugis ábstinens,
Tu Christi tamen es pater.
Alto progéniem quàm benè créditam
Servas consílio, depósitum Dei!

Tecum pervígiles cœlítuum
Pater
Curas juraque dívidit.
Artus inválidum tu púerum
foves,
Infantique Deo pábula súfficis;
Et formáta Dei, te sine, de tuis
Crescunt membra labóribus.
Sint qui mille tubis úndique pérsonent
Adventasse Deum qui pópulos
regat:
Tu commissa tibi non violábili
Velas sacra siléntio.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par alme tibi glória, Spíritus,
Qui fœcunda facis víscera Vírginis,
Illábens útero Deus.
Amen.

℣. Super salutáre tuum, Dómine, ℟. Exultábit vehementer. *Ps.* 20.

Ad Magníf. *Ant.* 5. a. Fuit Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prósperè agens; habitávitque in domo Dómini sui. *Genes.* 39.

Oratio infrà ad Laudes.

Commemoratio Feriæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Jesum paréntibus súbditum, * Veníte, adorémus. *Luc.* 2.

Hymnus Regum, *p.* 385.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Cùm esset desponsáta mater (Jesu) María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. *Matt.* 1.

Ant. 2. D. Joseph vir ejus, cùm esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam. *Ibid.* 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitante, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis ei. *Ibid.*

℣. Non dabit in æternum (Dóminus) ℟. Fluctuatiónem justo. *Ps.* 54.

Lectiones de scripturâ. j. in duas dividetur.

℟. Joseph filì David * Noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: Quod enim in eâ natum est, de Spíritu sancto est. ℣. Ne obliviscáris, neque declínes à verbis oris mei. * Noli. *Matth.* 1. *Prov.* 4.

℟. Páriet (María) fílium: et vocábis nomen ejus Jesum; * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Accipe púerum istum, et nutri mihi. * Ipse enim. *Matth.* 1. *Exod.* 2.

℟. Exsurgens Joseph à somno, * Fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam. ℣. Spes ejus in Dómino Deo ipsíus. * Fecit. Glª. * Fecit. *Matth.* 1. *Ps.* 145.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. à Exiit edictum à Cæsare Augusto ut describerétur universus orbis. *Luc.* 2.

Ant. 1. a. Ascendit Joseph... in civitátem David,... eò quòd esset de domo David, ut profiterétur cum Maríâ desponsátâ sibi uxóre prægnante. *Ibid.*

Ant. 6. F. Cùm essent ibi, impléti sunt dies ut páreret, et péperit fílium suum primogénitum. *Ibid.*

℣. Lætificábis eum in gáudio, ℟. Cum vultu tuo. *Ps.* 20.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Super Missus est, *Homil.* 2. §. 16.

Lectio iv.

CONJICE ex appellatióne, quâ, licèt dispensatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei et dictus, et créditus sit : cónjice et ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári, quis et qualis homo fúerit iste Joseph : simùl et memento magni illíus quondàm Patriarchæ vénditi in Ægypto; et scito ipsíus istum non solùm vocábulum fuisse sortítum, sed et castimóniam adeptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : * Surge et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum. ℣. Ego descendam tecum illùc, et ego indè addúcam te revertentem. * Surge. *Matth.* 2. *Gen.* 46.

Lectio v.

SI quidem ille Joseph, fraternâ ex invídiâ vénditus et ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit : iste Joseph Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille Dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit cōmiscéri : iste dóminam suam, Dómini sui matrem, vírginē agnoscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum : isti datum est cónscium fieri atque partícipem cœléstium sacramentórum.

℟. Esto ibì usquè dùm dicam tibi : futúrum est enim, ut Heródes quærat púerum * Ad perdendum eum. ℣. Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus. * Ad perdendum. *Matth.* 2. *Ps.* 36.

Lectio vj.

ILLE frumenta servávit non sibi, sed omni pópulo : iste panem vivum è cœlo servandum accépit tàm sibi, quàm toti mundo. Non est dúbium quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum denique in terris magni consílii coadjutórem sibi fidelíssimum.

℟. Consurgens (Joseph) accépit púerum, et matrem ejus nocte, et * Secessit in Ægyptū, et erat ibì usquè ad óbitum Heródis. ℣. Dóminus solus dux ejus fuit. * Secessit. Glória. * Secessit. *Matth.* 2. *Deut.* 32.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Defuncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus. *Matth.* 2.

Ant. 7. b. Vade in terram Israel : defuncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri. *Ibid.*

Ant. 5. a. Consurgens (Joseph) accépit púerum, et matrem ejus, et venit in terram Israel. *Ibid.*

℣. Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur. ℟. Et viam ejus volet. *Ps.* 36.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

CUM esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De nupt. et concup. lib. 1. *cap.* 11. §. 12.

NON falláciter ab Angelo dictum est ad Joseph: Noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Conjux vocátur ex primâ fide desponsatiónis, quam concúbitu nec cognóverat, nec fúerat cognitúrus: nec períerat, nec mendax mánserat cónjugis appellátio, ubì nec fúerat, nec futúra erat carnis ulla commíxtio. Erat quippe illa virgo ideò et sanctiùs et mirabíliùs jucunda suo viro, quià étiam fecunda sine viro, prole dispar, fide compar.

℟. Audiens (Joseph) quòd Archeláus regnáret in Judæâ pro Heróde patre suo, tímuit illò ire: * Et admónitus in somnis secessit in partes Galilææ. ℣. Dóminus erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. * Et. *Matth.* 2. *Gen.* 39.

Lectio viij.

PROPTER quod fidéle conjúgium parentes Christi vocári ambo meruérunt, et non solùm illa mater, verùm étiàm ille pater ejus, sicut conjux matris ejus, utrumque mente, non carne. Sive tamen ille pater solâ mente, sive illa mater et carne, parentes tamen ambo humilitátis ejus, non sublimitátis; infirmitátis, non divinitátis. Neque enim mentítur Evangélium, ubì légitur: Et erat pater ejus et mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. Et álio loco: Et ibant parentes ejus per omnes annos in Jerúsalem. Item paulò post: Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus et ego dolentes quærebámus te.

℟. Véniens (Joseph) * Habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimpleréter quod dictum est per Prophétas: Quóniàm Nazaræus vocábitur. ℣. Cùm requíreret Dóminum, direxit eum in ómnibus. * Habitávit. *Matth.* 2. 2. *Par.* 26.

Lectio ix de Homiliâ Quadragesimæ.

℟. Fidélis servus et prudens quem constítuit dóminus suus super famíliam suam...* Amen, dico vobis, quóniàm super ómnia bona sua constítuet eum. ℣. Qui custos est Dómini sui, glorificábitur. * Amen. Glória. ℟. Fidélis. *Matth.* 24. *Prov.* 27.

℣. *Sacerd.* Omne opus electum justificábitur; ℟. Et qui operátur illud, honorábitur in illo. *Eccli.* 14.

AD LAUDES.

Ant. 7. *d.* Remansit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt parentes ejus. *Luc.* 2.

Ant. 2. *D.* Existimantes illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. *Luc.* 2.

Ant. 3. *a.* Non invenientes

regressi sunt in Jerúsalem, requirentes eum. *Luc.* 2.

CANTICUM. Sap. 8.

(SAPIENTIAM) amávi et exquisívi à juventúte meâ... * et amátor factus sum formæ illíus.

Generositátem illíus glorífícat * contubérnium habens Dei.

Sed et ómnium Dóminus diléxit illam; * doctrix enim est disciplínæ Dei, et electrix óperum illíus.

Et si divítiæ appetuntur in vitâ, quid sapiéntiâ locuplétius * quæ operátur ómnia?

Si autem sensus operátur; * quis horum quæ sunt, magìs quàm illa est ártifex?

Et si justítiam quis díligit, * labóres ejus magnas habent virtútes.

Sobrietátem enim et prudéntiam docet, et justítiam et virtútem * quibus utílius nihil est in vitâ homínibus.

Ant. 4. E. Post tríduum invenérunt eum in templo sedentem in médio doctórum, audientem illos, et interrogantem eos. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego dolentes quærebámus te. *Luc.* 2.

Capitulum. Eccli. 2.

QUI timent Dóminum, præparábunt corda sua, et in conspectu illíus sanctificábunt ánimas suas.

HYMNUS. S. V.

MATRIS intactæ venerande conjux,
Testis et custos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere sponsam?
Anxium, cœlo tibi missus Ales
Firmat; hinc virgo tibi visa major:
Mente sedátâ modò nascitúrum
Numen adóras.
Vix puer natus; redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit, infans
Quæritur, matrem púerumque tutas
Transfer in oras.
Tu nihil contrà; per opáca noctis
Prótinùs matrem, púerumque transfers:
Dírigit gressus, áperitque calles,
Dum silet infans.
Ora mox solvet; Sólymas per urbes
Quem dolens quæres, comitante matre,
Hunc senes inter, púerum stupébis
Mira loquentem.
Nostra te summum célebrent parentem
Ora, te summo Génitum Parente:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Bened. *Ant.* 2. D. Descendit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. *Luc.* 2.

ORATIO.

CUSTODI nos, Dómine, protectióne perpetuâ, qui beá-

tum Joseph Unigénito tuo nutrítium, et Vírgini matri custódem providisti; Per eumdem.

Commem. Feriæ.

AD PRIMAM.

Ant. 2. *D.* Existimantes.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Non invenientes.

Capitulum. Cant. 3.

SURGAM et circuíbo civitátem : per vicos et pláteas, quæram quem díligit, ánima mea; Quæsívi illum et non invéni.

℟. *br.* Adjúro vos... * Si videritis dilectum meum. Adjúro. ℣. Ut nuntiétis ei quià amóre lángueo. * Si. Glória. Adjúro. *Cant.* 5.

℣. A fínibus terræ ad te clamávi, ℟. Dùm anxiarétur cor meum. *Ps.* 60.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Post tríduum.

Capitulum. Cant. 3.

INVENI quem díligit ánima mea : ténui eum; nec dimittam, donec introdúcam illum in domum matris meæ.

℟ *br.* Exquisívi Dóminum, * Et exaudívit me. Exquisívi. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me. * Et. Glória. Exquisívi. *Ps.* 33.

℣. Non dereliquisti ℟. Quærentes te, Dómine. *Ps.* 9.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Dixit mater ejus.

Capitulum. Jerem. 31.

QUIESCAT vox tua à plorátu, et óculi tui à lácrymis : quià est merces óperi tuo, ait Dóminus.

℟ *br.* Glória, et divítiæ * In domo ejus. Glória. ℣. Et justítia ejus manet in séculum séculi : * In. Glória. Glória et divítiæ. *Ps.* 3.

℣. Propè est Dóminus ℟. Omnibus invocántibus eum. *Ps.* 14.

AD VESPERAS.

Antiph. de Laudibus.

Capitulum. Sap. 10.

(SAPIENTIA) justum deduxit per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. Fidélis, *p.* 388.

Hymnus Matris, *p.* 389.

℣. Constítuit eum dóminum domûs suæ : ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ. *Ps.* 104.

Ad Magnífic. *Ant.* 1. J. Beátus ille servus, quem, cùm vénerit Dóminus, invénerit ità facientem. *Luc.* 12.

Commemoratio Feriæ.

IN FESTO

SANCTI JOSEPH

TEMPORE PASCHALI.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ sub Antiph. de I. Vesperis Festi, p. 385.

In ℟. *post* Glória, *sola repet. Reclam.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat (*in cujus fine additur* Allelúia) *et Hymnus ut in superiori Officio*, p. 386.

Tres Psalmi de Feriâ in quâ Festum transferetur; Antiphonæ et ℣. *de I. Nocturno*, p. 386.

Lectio j. de scripturâ occurr.

℟. *j.* Exsurgens (*sine* Glória Patri, *in fine*) p. 386.

Lectio ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis, *p.* 387. *Ex tribus fiet una.*

℟. *ij.* Angelus, *p.* 387.

Lectio iij de Evangelio et Homiliâ, duabus in unam junctis, p. 388.

℟. *iij.* Fidélis servus, *p.* 388.

℣. *Sac.* Omne opus, *p.* 388.

Ad Laudes, Horas et Vesp. (*omiss.* ℟.), *omnia ut suprà.*

In fine Antiphonarum additur Allelúia *semel; et bis in fine* ℟℟. *etiàm brevium.*

¶ *Si Festum sequens venerit in majori Hebdomadâ, aut intrà Hebdom. Paschæ, transferetur in Feriam II. post Dominicam in albis; et ejus Officium ordinabitur ut infrà pro tempore Paschali.*

DIE XXV.

IN ANNUNTIATIONE
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS,
SEU
INCARNATIONE DOMINI.
SOLEMNE MAJUS.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feriâ.

Ant. 4. D. Súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres. *Eccli.* 36.

Ant. 3. a. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis et glóriâ tuâ pópulum tuum. *Ibid.*

Ant. 1. j. Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: et Israel quem coæquasti primogénito tuo. *Ibid.*

Ant. 7. G. Emitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, de petrâ deserti ad montem fíliæ Sion. *Isai.* 16.

Ant. 5. a. Utinam dirúmperes cœlos, et descénderes! *Isai.* 64.

Capitulum. Dan. 9.

SEPTUAGINTA hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempiterna, et impleátur vísio, et prophétia, et ungátur sanctus sanctórum.

℟. Ecce Virgo concípiet, et páriet filium, * Et vocábitur nomen ejus Emmánuel. ℣. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur. * Et. Glória. Ecce. *Isai.* 7. *Luc.* 1.

HYMNUS. S. V.

HÆC illa solemnis dies,
Dies salútis núntia,
Quâ missa cœlo, trístibus
Venére terris gáudia.

Unius omnes crímine,
Casu gravi lapsi sumus:
Ut ipse lapsos érigat,
Descendit in terras Deus.

Qui, Patris æterno sinu,
Æterna proles nascitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.

Mortále corpus índuit,
Orbi piando víctimam;
Ut innocenti sánguine,
Scelus nocentûm díluat.

Qui cuncta complet númine,
Nostros se in artus cólligit:
Ut nos redúcat ad Deum,
Est ipse nobiscum Deus.

¶ Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre, nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Tu exsurgens miseréberis Sion; ℟. Quià tempus miserendi ejus. *Ps.* 101.

Ad Magníf. *Ant.* 1. g. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant

Justum : aperiátur terra, et gérminet salvatórem. *Isai.* 45.

Oratio infrà ad Laudes.

Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. G. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. *Eccli.* 44.

Hymnus Virgo, *p.* 15.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 4. j. Dómine Rex, *p.* 16.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Verbum formam servi accípiens, *Veníte, adorémus. *Philip.* 2.

HYMNUS. S. V.

Cœlestis ales núntiat
Implenda mox mystéria:
Virtúte fœcundâ Deus
Illapsus implet Vírginem.
Qualis stupendo glória
Te, Virgo, de partu manet!
Conceptus in tuo sinu,
Natus Deo, nunc est tuus.
De virgináli sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente sancto Spíritu,
Christi caro compíngitur.
Nobis per hanc mortálibus
Lactescit esca cœlitum:
Nos pascit infantes homo,
Qui pascit Angelos Deus.
¶Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre : nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómini est terra, *p.* 58.

Ant. 2. *D.* Hæc dicit Dóminus exercítuum : Zelátus sum Jerúsalem et Sion zelo magno. *Zach.* 1.

Ps. Cœli enarrant, *p.* 54.

Ant. 1. *D.* Ecce ego salvábo pópulum meum de terrâ orientis, et de terrâ occásûs solis. *Zach.* 8.

Div. Ps. Lex Dómini, *p.* 54.

Ant. 3. c. Erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum in veritáte, et justítiâ. *Ibid.*

℣. Fidélis Dóminus, ℟. In ómnibus verbis suis. *Ps.* 144.

De Isaíâ Prophétâ.

Lectio j. Cap. 7.

Adjecit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergò, Domus David : Numquid parùm vobis est, molestos esse homínibus ; quià molesti estis et Deo meo ? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum : Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel : bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum. * Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Lauda et lætáre, fília Sion ; quià ecce ego vénio, et habitábo in médio tuî, ait Dóminus, et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illâ, * Et erunt mihi in pópulum. ℣. Inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus. * Et. *Zach.* 2. 2. *Cor.* 6.

Lectio ij. Cap. 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascendet, et requiescet super eum Spíritus Dómini: Spíritus sapiéntiæ et intellectûs, Spíritus consílii, et fortitúdinis, Spíritus sciéntiæ, et pietátis; et replébit eum Spíritus timóris Dómini. Non secundùm visiónem oculórum judicábit, neque secundùm audítum áurium árguet; sed judicábit in justítiâ páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virgâ oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus; et fides cinctórium renum ejus. * Hæc dicit.

℟. Sciet pópulus meus nomen meum in die illâ: * Quià ego ipse qui loquébar, ecce adsum. ℣. Implétum est tempus, et appropinquávit regnum Dei. * Quià. *Isai.* 52. *Marc.* 1.

Lectio iij. Cap. 35.

Lætabitur deserta et ínvia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabunda et laudans: glória Líbani data est ei; decor Carméli, et Saron; ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis; Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum; et aures surdórum patébunt: tunc sáliet sicut cervus claudus, et aperta erit lingua mutórum; quià scissæ sunt in deserto aquæ, et torrentes in solitúdine, et quæ erat árida, erit in stagnum; et sítiens, in fontes aquárum. * Hæc dicit.

℟. Indúere fortitúdine tuâ, Sion, indúere vestimentis glóriæ tuæ Jerúsalē cívitas sancti: quià * Non adjíciet ultrà ut pertránseat per te incircumcísus et immundus. ℣. Ecce nova fácio ómnia. * Non adjíciet. Glória. * Non. *Isai.* 52. *Apoc.* 21.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Deus, judícium, p. 55.

Ant. 6. F. Dóminus bonus propitiábitur cunctis, qui in toto corde requírunt Dóminum Deum. 2. *Par.* 30.

Div. Ps. Reges, p. 55.

Ant. 7. ç. Sicut promísit in lege, sperámus quòd citò nostrî miserébitur. 2. *Mach.* 2.

Ps. Fundamenta, *p.* 123.

Ant. 4. E. Oppróbrium pópuli sui áuferet de universâ terrâ. *Isai.* 25.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et sicut stillicídia stillántia super terram. *Ps.* 71.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

Sermo 2. de Nativitate Domini.

Lectio iv. Cap. 1.

Deus omnípotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus misericórdia est; statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovandis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit: denún-

tians serpenti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem suâ virtúte contéreret; Christum scílicet in carne ventúrum, Deum hóminemque signíficans, qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret.

℟. Ingressus Angelus ad (Maríam) dixit: Ave grátiâ plena: *Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. ℣. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergressa es universas. * Dóminus. *Luc.* 1. *Prov.* 3.

Lectio v.

NAM quià gloriabátur diábolus hóminem suâ fraude deceptum, divínis caruisse munéribus, et immortalitátis dote nudátum duram mortis subiisse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenisse solátium: Deum quoquè justè severitátis exigente ratióne, ergà hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutasse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus (cujus voluntas non potest suâ benignitáte privári) primam pietátis suæ dispositiónem, sacramento occultióre compléret, et homo diabólicæ iniquitátis versútiâ actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Quæ cùm audisset, *Turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio. ℣. Qui inquírunt Dóminũ, animadvertunt ómnia. * Turbáta. *Luc.* 1. *Prov.* 28.

Lectio vj. Cap. 2.

ADVENIENTIBUS ergò tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc infima Jesus Christus Fílius Dei, de cœlesti sede descendens, et à paternâ glóriâ non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quià invisíbilis in suis visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis vóluit comprehendi; antè témpora manens, esse cœpit ex tempore; universitátis Dóminus servílem formam, obumbrátâ majestátis suæ dignitáte, suscépit; impassíbilis Deus non dedignátus est homo esse passíbilis, et immortális mortis légibus subjacére. Novâ autem nativitáte génitus est, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, sine paternæ carnis concupiscéntiâ, sine maternæ integritátis injúriâ: quià futúrum hóminum salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ natúram, et humánæ carnis inquinamenta nescíret.

℟. Ecce concípies in útero, et páries fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Dóminus nomen est illi. * Et vocábis. Glória. * Et *Luc* 1. *Judith.* 18.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Cantáte, *p.* 48.

Ant. 3. a. Dóminus Deus noster módicùm irátus est: sed íterùm reconciliábitur servis suis. 2. *Macch.* 7.

Ps. Dóminus regnávit, *p.* 59.

Ant. 5. à. Erexit cornu salú-

tis nobis in domo David púeri sui. *Luc.* 1.

Ps. Cantáte, *p.* 49.

Ant. 8. c. Gratìs venúmdati estis, et sine argento redimémini. *Isai.* 52.

℣. Non repellet Dóminus plebem suam : ℟. Et hæreditátē suā non derelinquet. *Ps.* 93.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore, Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David : et nomen Vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. Evang. sec. Luc. lib. 2. *cap.* 1. §. 8.

ET ingressus ad eam Angelus dixit : Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu inter mulíeres. Ipsa autem ut vidit eum, mota est in intróitu ejus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndiâ, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingressus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo viró-rum vidéret, solus Angelus reperíret : sola sine cómite, sola sine teste ; ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Disce, virgo, verbórum vitáre lascíviam : María étiam salutatiónem Angeli verebátur.

℟. Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. * Ideòque et quod nascétur ex te sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Creávit Dóminus novum super terram : Fœmina circúmdabit virum. * Ideòque. *Luc.* 1. *Jer.* 31.

Lectio viij. §. 15, 16.

TANTI namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore promendum. Hódiè primùm audítur : Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique : Ecce, inquit, ancilla Dómini, contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater elígitur : nec repentíno exaltáta promisso est. Simul ancillam dicendo, nullam sibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur. Mitem enim húmilemque paritúra, humilitátem débuit étiàm ipsa præferre. Ecce ancilla Dómini, contingat mihi secundùm verbum tuum. Habes obséquium, vides votum. Ecce enim ancilla Dómini, apparátus offícii est : contingat mihi secundùm verbum tuum, conceptus est voti.

℟. Dixit María : Ecce ancilla Dómini, * Fiat mihi secundùm verbum tuum. ℣. Dómine Deus, tu es Deus, et verba tua erunt vera. * Fiat. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio ix. de Homiliâ, Quadrag.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : et * Vídimus glóriā ejus, glóriam quasi unigéniti à Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. In terris

visus est, et cum homínibus conversátus est, * Vídimus. Glória. ℟. Verbum. *Joan.* 1. *Baruch.* 3.

℣. *Sac.* Vidébunt multi et timébunt : ℟. Et sperábunt in Dómino. *Ps.* 39.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 4. E. Ubì venit plenitúdo témporis, misit Deus Fíliũ suum factũ ex mulíere. *Gal.* 4.

Ant. 1. f. Cùm in formâ Dei esset, semetipsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus. *Philipp.* 2.

Ant. 6. F. Nusquàm Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ apprehendit; undè débuit per ómnia frátribus similári. *Hebr.* 2.

CANTICUM. Isai. 52.

QUAM pulchri super montes* pedes annuntiantis et prædicantis pacem!

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem, * dicentis Sion : Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum : * levavérunt vocem, simul laudábunt

Quià óculo ad óculum vidébunt * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte, et laudáte simul, deserta Jerúsalem ; * quià consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum * in óculis ómnium géntium :

Et vidébunt omnes fines terræ * salutáre Dei.

Ant. 5. C. Participávit (carni et sánguini,) ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. *Ibid.*

Ant. 3. a. Qui sanctíficat et qui sanctificantur ex uno omnes : propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre. *Ibid.*

Capitulum. Gen. 49.

NON auferétur sceptrum de Judâ; et dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus est; et ipse erit expectátio géntium.

HYMNUS. S. V.

PULSUM supernis sédibus,
Umbris tot annos óbsitum,
Cœlestis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.

Cœlestis en Rex cúriæ
Ut monstret ad cœlum viam,
Secumque ducat éxules,
Se spontè fecit éxulem.

Se déviis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus :
Est ipse, quâ ducit, via,
Quò ducit, ipse términus.

Deus, supréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Lustra tuo nos lúmine.

Et tu, tuórum sis memor,
Quæ dùm modesto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.

¶ Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre, nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Memor fuit verbi sancti sui, ℟. Quod hábuit ad Abraham púerum suum. *Psal.* 104.

Ad Bened. *Ant.* 4. D. Benedictus Dóminus Deus Israel,

quià visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuũ, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti; præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem.

Commem. Feriæ.

Ad Horas Psal. de Dom.

Doxol. ¶ Mundo redemptor.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Cùm in formâ.

In ℟. *br.* ℣. Quem María concípiet et páriet. *Luc.* 1.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi.

An. 649. *Can.* 3.

Si quis secundùm sanctos Patres non confitétur, próprié et secundùm veritátem, Dei Genitrícem sanctam semperque vírginem et immaculátam Maríam, ut potè ipsum Deum Verbum speciáliter et verácìter, qui à Deo Patre antè ómnia sécula natus est, in últimis seculórum absque sémine concepisse ex Spíritu sancto, et incorruptibíliter eam genuisse, indissolúbili permanente et post partum ejusdem virginitáte; condemnátus sit.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Nusquàm.

Capitulum. 2. Petr. 1.

Maxima et pretiósa nobis promissa donávit: ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ: fugientes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. *br.* Dóminus * Memor fuit nostrî. Dóminus. ℣. Et benedixit nobis.* Memor. Glória. Dóminus.

℣. Benedixit dómui Israel: ℟. Benedixit dómui Aaron. *Ps.* 113.

AD SEXTAM.

Ant. 5. C. Participávit.

Capitulum. 1. Joan. 4.

In hoc est cáritas: non quasì nos dilexérimus Deum, sed quóniàm ipse prior dilexit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

℟. *br.* Redemptiónem misit (Dóminus) * Pópulo suo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in æternum testamentum suum; * Pópulo. Glória. Redemptiónem. *Ps.* 110.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Qui santíficat.

Capitulum. 1. Tim. 3.

Manifeste magnũ est pietátis sacramentum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in Spíritu, appáruit ángelis, prædicátum est Géntibus, créditum est in mundo, assumptum est in glóriâ.

℟. *br.* Dómini * Est assúmptio nostra. Dómini. ℟. Et sancti Israel regis nostri, * Est. Glória. Dómini. *Ps.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobiscum; ℟. Susceptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus, *p.* 34.

Ant. 1. g. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat verbum. *Joan.* 1.

Ps. Laudáte, *p.* 35.

Ant. 8. G. Hoc erat in princípio apud Deum. *Ibid.*

Ps. Lætátus sum, *p.* 65.

Ant. 7. ç. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est. *Ibid.*

Ps. Nisì Dóminus, *p.* 80.

Ant. 5. a. In ipso vita erat, et vita erat lux hóminum *Ibid.*

Ps. Lauda, Jerúsalem, *p.* 89.

Ant. 3. à. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum. *Ib.*

Capitulum. 1. Joan. 4.

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniàm Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. Verbum, *p.* 396.

Hymnus in I. Vesperis.

℣. In humilitáte nostrâ memor fuit nostrî ℟. Quóniàm in æternum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

Ad Magnif. *Ant.* 2. A. Suscépit Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ: sicut locútus est ad patres nostros, Abraham, et sémini ejus. *Luc.* 1.

Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Ps. de Domin. : cætera ut heri.

IN ANNUNTIATIONE TEMPORE PASCH.

Omnia, exceptis quæ sequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo semel Allel. *in fine Ant. et bis* Allel. *in* ℟℟. *etiàm brev.*

IN I. VESPERIS.

Psal. de Dom. sub Ant. de I. Vesperis Festi. Comm. Domin.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. (*in cujus fine additur* Allelúia.) *et Hymnus, ut suprà. Ps. cum Ant. et* ℣. *de I. Noct.*

Lectio j. Adjécit, *p.* 393.

℟. Ingressus, *p.* 395.

Lectio ij. Deus omnipotens, *è duabus una*, p. 394.

℟. Ecce concípies, *p.* 395.

Lectio iij. De Evangelio et Homiliâ ut in III. Nocturno, duabus in unam junctis.

℟. Dixit María, *addito* Glória *cum* ℟. Dixit, *p.* 396.

℣. *Sac.* Vidébunt, *p.* 397.

Ad Laudes, Horas, et Vesp. (*omiss.* ℟.), *omnia ut suprà.*

AD COMPLETORIUM.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 3. E. Benedicentur in te, et in sémine tuo cunctæ tribus terræ, allelúia. *Gen.* 28.

¶ *In omnibus Festis duplicibus et suprà, quæ occurrunt post Pascha, Officium sic ordinabitur. Tres Psalmi de Feriâ occurr. in Proprio de Tempore. Ant. cum* ℣. *de Comm. secundùm Feriam. Prima Lectio de Veteri Testamento, duabus in unam junctis; secunda de Sancto; e tribus fiet una; tertia de Evangelio et Homilia duabus in unam junctis, quando fieri poterit, secundùm Rubricas.*

FESTA APRILIS.

DIE II.
S. FRANCISCI DE PAULA.
Duplex-minus.

De Communi Justorum.

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

FRANCISCUS, Paulæ in Calábriâ natus, à téneris annis solitúdinem dilígere, ac jejúniis vacáre cœpit. Post áliquot peregrinatiónes in adolescéntiâ per Itáliam, religiónis causâ susceptas, in pátriam reversus, Ecclésiam propè Paulam ædificavit, ibìque novi Ordinis fundamenta jecit. Cùmque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet, alumnos quoque suos Mínimos appellári vóluit.

Lectio v.

QUAM iníerat ab adolescéntiâ vitæ ratiónem, servávit, in labóribus, in vigíliis innúmerisque afflictiónibus ad últimam usquè senectútem persevérans, et tantâ quidem asperitáte, ut rudi semper amictu, nudis plerumquè pédibus incéderet, cubáret humi, ac semel tantùm in die, idque ad solis occásum, reficerétur; et ad panem et aquam vix áliquid quadragesimális obsónii adhibéret: quam in cibis abstinéntiam ut fratres et soróres sui Ordinis toto anni témpore retinérent, quarto eos voto astrinxit.

Lectio vj.

A LUDOVICO undécimo Francórum rege propter miraculórum famam expetítus; jubente Sixto quarto, ad eum se cóntulit. Quem rex magno cum honóre excépit in palátio Plexítio propè Turónos; eoque in loco Monastérium ipsi construxit. Ibì Franciscus mortis suæ præscius, diè Cœnæ Dómini inter missárum solémnia, effúsis ubertìm lácrymis, sacro Viático præmunítus, ac postrídiè, audítâ quam sibi prælegi optávit Dómini Passióne, quâ horâ Christus ánimam pro nobis pósuit, eâdem et ipse suam Christo réddidit, anno ætátis círciter nonagésimo, salútis millésimo quingentésimo séptimo. Hunc miráculis illustrem Leo décimus in sanctórum númerum ascripsit.

IN III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Respondens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quià abscondisti hæc à sapiéntibus, et prudéntibus, et revelasti ea párvulis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 69. *de verbis Evang.* §. 1. 2.

VENITE ad me, omnes qui laborátis. Quarè omnes laborámus, nisì quià sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portantes, quæ fáciunt ínvicèm angústias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spátia caritátis. Quid

ergò dicit: Veníte ad me, omnes qui laborátis; nisì ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniàm laborantes vocávit. Quærent fortè, quâ mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite à me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirácula fácere, et mórtuos suscitáre: sed quóniā mitis sum et húmilis corde.

Lectio viij. Ibid.

MAGNUS esse vis? à mínimo íncipe. Cógitas magnā fábricam construére celsitúdinis? De fundamento priùs cógita humilitátis, et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quantò erit majus ædifícium, tantò áltius fodit fundamentum. Et fábrica quidem cùm constrúitur, in superna consurgit: qui autem fodit fundamentum, ad ima deprímitur. Ergò et fábrica antè celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

Lectio ix. de Homiliâ, Quadrag.

ORATIO.

DEUS, humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum sanctórum tuórum glóriâ sublimasti; tríbue, quæsumus, ut ejus méritis et imitatióne promissa humílibus præmia felíciter consequámur; Per.

DIE IV.

SANCTI AMBROSII, EPISCOPI ET DOCTORIS.

Duplex minus.

De Communi Doctorum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

AMBROSIUS, patre Ambrósio Galliárum præfecto in Gálliis natus, liberálibus disciplínis Romæ excultus, in auditório Præfectúræ prætoriánæ summâ cum laude causas dixit. Pósteà Ligúriæ et Æmíliæ à Probo præfecto præpósitus, venit Mediolánum, ubi mórtuo Auxéntio epíscopo Ariáno, cathólici et hærétici de successóre deligendo inter se dissidébant. Quarè cum ingressus Ecclésiam Ambrósius multa ad sedandam seditiónem præclárè dixisset, derepentè púero Ambrósium epíscopum proclamante, universi pópuli vox erúpit Ambrósium epíscopum deposcentis. Recusante illo, et tantum onus váriis ártibus, atque étiam fugâ declinante, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum imperatórem delátum est; cui gratíssimum fuit à se delectos júdices ad sacerdótium postulári. Probo étiàm id jucundum fuit, qui Ambrósio proficiscenti quasì vatícinans díxerat: Vade, age non ut judex, sed ut epíscopus.

Lectio v.

ITAQUE Ambrósius baptizátus, (erat enim catechúmenus) susceptis intrà septem dies ómnibus Ordínibus, octávo, qui fuit séptimus Decembris, epíscopus consecrátus est. Tum prædia sua, usufructu Marcellínæ Sorori reserváto, dedit Ecclésiæ, cætera partítus inter Ecclésiam et páuperes. Fácilis erat ómnibus ad eum áditus. Litigántium causas summâ pa-

tiéntiâ et æquitáte dirimébat. Quótiès illi áliquis, ob percipiendam pœniténtiam, lapsus suos confessus esset, ità flebat, ut et illum flere compélleret. Convívia quæ ad sepulchra Mártyrum fiébant, abrogávit. Clerum inter frugalitátis límites contínuit, et viduárum múnera accípere, nedùm blandimentis elícere, prohíbuit. Plúrimos Ariános áliosque hæréticos convertit ad fidem: et claríssimum in primis Ecclésiæ lumen Augustínum Christo péperit. Multa passus est à Justínâ Valentiniáni junióris matre, quam Ariáni sedúxerant; eique, ne ullæ Ariánis basílicæ Medioláni traderentur, fórtiter óbstitit. Eâ occasióne institútum est, ut Antiphónæ, Psalmi et Hymni, juxtà morem Orientálium canerentur; ne pia plebs éxcubans in Ecclésiâ, et cum Epíscopo mori paráta, mœróris tædio contabésceret. Tunc étiàm Ambrósio divínitùs indicátum est quo loco Gervásii et Protásii córpora delitéscerent.

Lectio vj.

EGIT apud Valentiniánum junióre, ne Symmacho urbis præfecto aram Victóriæ instaurandi fáceret potestátem. A Valentiniáno junióre missus ad Máximum interfectórē Gratiáni, hunc à communióne summóvit. Theodósium imperatórem propter cædem Thessalónicæ factam, ingressu Ecclésiæ prohíbuit. Cui, cùm ille obténderet David quoquè regem adúlterum et homicídam fuisse, respondit Ambrósius: Qui secútus es errantem, séquere pœnitentem. Quare Theodósius impósitam sibi públicam pœniténtiam humíliter egit; et quod priváti erubescébant, non erúbuit Imperátor. Máximis pro Ecclésiâ labóribus curisque perfunctus, multis étiam libris egrégiè conscriptis, morbo correptus est. Ei Honorátus Vercellēsis epíscopus corpus Dómini óbtulit; quod ubì accépit, emísit Spíritum anno Christi trecentésimo nonagésimo séptimo, quarto Aprílis, in pervigílio Paschæ; episcopátûs autem vigésimo tértio.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultrà, nisì ut mittátur foràs, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. in Ps. 118. *Serm.* 14. §. 7. 11.

LUCEAT tibi semper lucerna Verbum Dei: lúceat et lucerna córporis tui óculus tuus. Consciéntia tua lucens, benè in hoc córpore lucernæ lux est; quià ipsa est óculus tuus. Sit purus óculus tuus. Si consciéntia tua munda sit, munda est caro tua: si autem tenebrósa est consciéntia tua, étiàm corpus tuum consciéntiæ tuæ nocte tenebrósum est. Lucernæ

ergò et nos sumus toto operti córpore, vix áliquid éxiguum habentes undè lucére possímus... Sit fides tibi itíneris tui prævia, sit tibi iter scriptúra divína. Bonus est cœlestis ductus elóquii. Ex hâc lucernâ accende et tu lucernam; ut lúceat intérior óculus tuus, qui lucerna est tui córporis. Multas habes lucernas, accende omnes; quià dictum est tibi: Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ vestræ ardentes: quià multæ sunt ténebræ, multæ sunt lucernæ necessáriæ, ut meritórum nostrórum in tantis ténebris lumen elúceat.

Lectio viij. §. 12.

LUCEAT ergò semper lucerna tua. Arguit Christus étiàm eos qui utuntur lucernâ, si non semper utantur, dicens: Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes. Non ad horam exultémus in lúmine. Ad horam exultat, qui audit verbum in Ecclésiâ, et gaudet: egressus autem oblivíscitur quod audívit, et négligit. Iste est qui sine lucernâ in domo suâ ámbulat; ídeòque in ténebris ámbulat, qui ópera tenebrárum facit, in comessatiónibus, et ebrietátibus, in cubílibus et impudicítiis, in contentiónibus et æmulatiónibus, indútus vestimenta diáboli, non Christum. Hæc fiunt quandò verbi lucerna non lucet.

Lectio ix. de Homiliâ Quadragesimæ.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Ambrósium Pontíficem, Cathólicæ fídei defensórem, et apostólicæ fortitúdinis exemplum in Ecclésiâ tuâ posuisti: quæsumus, ut, ipso pro nobis intercedente, mereámur errórum vitáre discrímina, et de veritáte nunquàm erubéscere; Per Dóminum.

DIE XI.

SANCTI LEONIS,

PAPÆ ET DOCTORIS.

Duplex minus.

De Communi Doctorum.

Oratio Excita, *p.* xxiij.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

LEO, Románus, factus Diáconus, Sixto Pontífici auctor fuit ne recíperet Juliánum Pelagiánum, in communiónem Ecclésiæ súbdolè irrepentem, ut sedem amissam recuperáret. Missus in Gálliam, ut dissidentes inter se Aétium et Albínum Romános duces conciliáret; públicâ legatióne revocátus est, ut Sixto succéderet. Quatiebátur ínterìm totus penè orbis christiánus váriis hæreticórum tempestátibus: Orientem Nestoriáni, Occidentem Pelagianórum relíquiæ infestábant. Manichæos qui ex Africâ à Vándalis devastátâ Romã conflúxerant, cùm Cathólicæ communiónis spécie perfídiam suã tégerent, sanctus Póntifex iis præsertìm detexit indíciis, quòd Domínicâ die, et Fériâ secundâ jejunárent in honórem Solis et Lunæ, et Sánguinem redemptiónis nostræ hauríre omnínò declinárent.

Lectio v.

PELAGIANORUM relíquias extinxit; et de iis ad Eccle-

siam redeúntibus ità státuit: Damnent apertis professiónibus suis superbi erróris auctóres, et quidquid in doctrínâ eórum universális Ecclésia exhórruit, detestentur: ómniaque decréta synodália, quæ ad excisiónē hujus hæréseos Apostólicæ sedis confirmávit auctóritas, amplecti se, et in ómnibus approbáre, plenis, et apertis, ac própriâ manu subscriptis protestatiónibus eloquantur. Priscillianistárum renascentem hæresim, congregátâ ejus óperâ in Hispániâ synodo, proscripsit. Coactâ Romæ Occidentálium synodo, quæ contrà fidem in latrocínio Ephésino acta fúerant, rescídit. Concílio quarto œcuménico apud Chalcédonem celebráto per legátos suos præfuit. Ibì perlecta est illíus ad Flaviánum epístola, quam ad se missam Galliárum Epíscopi summis láudibus excéperant; et ab universis acclamátum: Petrus per Leónem ità locútus est. Cujus Concílii definitiónem adversùs Eútichen et Dioscórum ad eosdem Gálliæ Epíscopos transmísit.

Lectio vj.

MISSUS à Valentiniáno Imperatóre ad Attilam, qui Aquiléiam expugnáverat, pacem inter eos compósuit. Romam reversus Gensérico urbem invadenti persuásit, ut ab incéndio et cædibus abstinéret. Multa ad depósitum fídei pertinéntia, et ad régimen Ecclésiæ sanctè et utíliter decrévit. Plúrimis tandē functus labóribus, multisque luculentis scriptis, cùm Ecclésiam ab hæreticórum labe vindicasset, et Itáliam à barbarórum vastatióne; explétis in Pontificátu viginti et ámpliùs annis, ábiit ad Dóminũ anno quadringentésimo sexagésimo primo: propter pietátem, erudítiónem, et tot res præclárè gestas, méritò Magni nómine commendátus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore, Venit Jesus in partes Cæsáreæ Philippi: et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fíliũ hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. in Anniversar. assump. suæ, cap. 3.

SI quid à nobis rectè ágitur, rectèque discérnitur: Si quid à misericórdiâ Dei quotidiánis supplicatiónibus obtinétur; illíus est óperum atque meritórum, cujus in sede suâ vivit potestas, et excellit auctóritas. Hoc enim obtínuit, dilectíssimi, illa conféssio, quæ à Deo Patre Apostólico inspiráta cordi, ómnia humanárum opiniónum incerta transcendit, et firmitátem petræ, quæ nullis impulsiónibus quaterétur, accépit. In universâ namque Ecclésiâ: Tu es Christus fílius Dei vivi, quotídiè Petrus dicit: Et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissolvit. Hæc érutos mundo ínserit cœlo, et portæ ínferi adversùs eam præ-

valére non possunt. Tantâ enim divínitùs soliditáte muníta est, ut eam neque hærética unquàm perrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia.

Lectio viij. Cap. 4.

HIS ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrátur hodierna festívitas; ut in persónâ humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódiâ persevérat, et cujus étiàm dígnitas in indigno hærède non déficit. Undè venerabílium quoquè fratrum et consacerdótũ meórum desideráta mihi et honoranda præséntia hìnc sacrátior est atque devótior, si pietátem hujus officii, in quo adesse dignáti sunt, ei principáliter déferunt, quem non solùm hujus sedis præsulem, sed et ómnium Episcopórum novérunt esse primátem. Cùm ergò cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite; quià et illíus vos affectu monémus, et non álind vobis, quàm quod dócuit, prædicámus: obsecrantes, ut succincti lumbos mentis vestræ castam et sóbriam vitam in timóre Dei ducátis, nec concupiscéntiis carnis, mens principátûs sui oblíta, conséntiat.

Lectio ix. de Homiliâ Quadrag.

DIE XV.

SANCTI RIGOBERTI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Oratio Deus fidélium, *p.* xviij

Lectio iij.

RIGOBERTUS, conspirántibus ómnium votis, Archiepíscopus Remensis, Réolo suffectus, Cléricis amplíssimos réditus assignávit, ut eos ad Canónum rítum divíno cúltui mancipáret. Et, quò facíliùs id assequerétur, à Dagoberto tértio Francórum rege obtínuit non mediócrem Ecclésiæ immunitátem. Sed bello inter Ragénfredum Majórem domûs Chilpérici secundi et Cárolum Martellum exorto, cum Remórum portas Martello occlusisset, hujus in se convertit ódium; dixitque furóre abreptus Martellus, si victor redíret, Epíscopum non impúnè latúrum. Devicto subindè Ragénfredo dictis stetit: et Rigobertum, nullâ judiciórum formâ, nullo Episcopórum conventu damnâtum, de sede dejécit; ac Milónem quemdam solâ tonsúrâ Cléricum intrúsit. Quarè Ecclésia Remensis Pastóre destitúta, Bonifácio Moguntíno Apostólicæ Sedis Legáto commissa est. Rigobertus verò secessit in Vascóniã, undè, Milone restitutiónẽ sedis pollicente, Remos regressus; cùm exígeret Milo in jus próprium concédi sibi prædia quæ Rigobertus Ecclésiæ donáverat, iníquæ petitióni sanctus Póntifex haud assensus, altáre tantùm sanctæ Maríæ in quo sacrum fáceret, ab eo postulávit. Quo demùm obtento, réliquum vitæ cursum apud Gerniácam Cortem sanctíssimè absolvit circà médium octávi séculi.

DIE XVII.

SANCTÆ PAULÆ, VIDUÆ,

Simplex.

Oratio Deus in quem sperat, *p.* xlix.

Lectio iij.

PAULA Romána, ex Scipiónum et Gracchórum génere, post mortem Toxótii cónjugis, ex quo quátuor fílias, Blæsillam, Paulínam, Eustóchium cognomento Júliam, et Rufínam, fíliumque unum Toxótium, suscéperat, divítias, penè omnes in páuperes erogávit. Episcopórũ autem Paulini Antióchiæ et Epiphánii Saláminæ qui tunc Romam vénerant, virtútibus accensâ, post annos à morte Toxótii cónjugis quinque, Eustóchio solâ cómite, pátriam relíquit, ut loca sancta invíseret ac venerarétur; et apud Béthleem consédit, ubì tria vírginum monastéria, virórumque unum construxit. Illìc, Hyeronímo disserente, vetus et novum testamentum cum Eustóchio perlégit, magnam adepta Hebráicæ linguæ perítiam. Elapsis annis viginti, mortem jàm imminentem séntiens; quasì ad suos pérgeret, aliénosque deséreret, has voces: déficit ánima mea in átria Dómini, áliosque ejusdem psalmi versículos ad extrémum usquè spíritum assíduè repetébat: dígitumque ad os tenens, crucis signum exprimébat in lábiis. Obiit anno Dómini quadringentésimo quarto, et sepulta est apud Béthleem in médio Ecclésiæ speluncæ Salvatóris.

DIE XXI.

SANCTI TIMOTHEI, EPISCOPI ET MARTYRIS.

Semiduplex.

De Comm. unius Martyris.

Lectio iij.

Ex S. Pauli Epist. Euseb. Hist. lib. 3. *cap.* 4, *etc.*

TIMOTHEUS Lystris in Lycáóniâ natus, patrem hábuit gentílem, matrem judæã, nómine Eúnicen, et áviam Lóïden, quarum fidem non fictam laudat Apóstolus. Fuit éadem fides et in Timótheo; nam ab infántiâ sacras lítteras didícerat; et testimónium illi reddébant qui Lystris erant et Icónio fratres. Hinc factum est, ut illum Paulus licèt júvenem assúmpserit suæ peregrinatiónis cómitem, et prædicatiónis sócium; sed propter Judæos, qui se ad Christum convértelrant, scientes Timóthei patrem esse gentílem, eum circumcídit. Quantùm sub tanto magistro profécerit in fide, in doctrínâ, in omni sanctitáte, et in apostólico zelo, testátur ipse Paulus, qui eum vocat fílium suum dilectum, et scribit ad Philippenses, se néminem habére sibi tàm unánimem, quasì, ut ait Chrysóstomus, factus esset novus Paulus. Ephesum venit, ubì ab Apóstolo Epíscopus ordinátus est, ut eam Ecclésiam, imò et totam Asiam gubernáret. Ad eum Apóstolus duas Epístolas scripsit; primã è Macedóniâ, altéram Româ,

quibus tanquàm plebis christiánæ doctórem eum institúit de iis quæ seu ágere seu docére débeat. Scripsit Timótheus unà cum Paulo Epístolas tres: scílicet álteram ad Coríntthios, unam ad Colossenses, et unam ad Philippenses. Ambo quoquè cum Sylváno scripsérunt utramque ad Thessalonicenses Epístolam. Cùm Ephesi in quâdam celebritáte dæmónibus immolarétur, ab hâc impietáte pópulum removére conátus, fústibus et lapídibus, ut fert Græcórum tradítio, óbrutus Timótheus, inter Discipulórum manus paulò post expirávit.

ORATIO.

Deus, qui beátum Timótheum fidélem Evangélii ministrum effecisti: da nobis sic ejus sequi vestígia, ut cum ipso justítiam sectantes, vitam ætérnam apprehendámus; Per Dóminum.

DIE XXIII.

SANCTI REGULI, EPISCOPI.

Duplex majus.

Commem. S. Georgii Martyris.

Oratio Da nobis, *p.* ix.

Lectio ij.

Regulus, qui primùm ab Usnardo sacerdóte Parisiensi et Mónacho, témpore Cároli Calvi públicis Ecclésiæ fastis inscriptus est, ab eódem obiisse dícitur in Castro Sylvanectensi, cujus primus Epíscopus habétur. Post eum septem numerantur Epíscopi usquè ad Livánium, qui sub Clodovæo Magno, Concílio Aurelianensi primo subscripsit. Hujus témpore cùm sancti Pontíficis corpus revelátum esset, extructa est in honórem ejus, sumptibus Regis, Ecclésia in quâ pósteà Judith, Cároli Calvi imperatóris fília, dùm ad ejus túmulum orábat, à fébribus liberáta est. Hæc cum monastério à Roberto Rege à fundamentis instauráta, hác tenùs ejus relíquias servat.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 10.

In illo témpore; Dicébat Jesus discípulis suis: Euntes, prædicáte, dicentes: quià appropinquávit regnum cœlórum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In cap. ix. Matth. Homil. 33.

Vides ministérii magnitúdinem, vides sublímem Apostolórum dignitátem; nihil quod ad corpus, nihil quod ad hos sensus pertíneat: nec simília Móysi et Prophetárum doctrínæ, sed nova quædam atque inaudíta, quália priores non docuérunt, quià terréna hæc bona promittébant; sed cœlórum regnum, et totam illam beatitúdinem prædicáre jubentur, nec tamen hâc ratióne solùm majóres isti atque præstantióres sunt, verùm étiàm quià confestìm obtemperárunt Non enim recúsat neque cunctantur, quemádmodùm nonnulli véteres, sed perícula quoquè ipsa, et bella cæterasque intolerábiles afflictiónes au-

diendo singulári obediéntiâ jussa capessunt, gaudentes quòd regni cœlórum facti essent prædicatóres.

ORATIO.

DEUS qui ad géntium illuminatiónem beátum Régulum Pontíficē prædicatiónis evangélicæ glóriâ decorasti; præsta, ut quos per ipsíus documenta esse donasti fidéles, meritórum imitatóres esse concédas; Per Dóminum.

DIE XXV.

SANCTI MARCI, EVANGELISTÆ.

Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. *f.* Quàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! allel. *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vox speculatórum: levavérunt vocem, simul laudábunt;.. quià consolátus est Dóminus pópulum suum, allelúia. *Is.* 52.

Ant 6. F. Primus ad Sion dicet: Ecce adsum; et Jerúsalem Evangelistam dabo, allelúia. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facéretis, allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium Dei, sicut evangelizávit per servos suos, allelúia. *Apoc.* 10.

Capitulum. Ephes. 4.

(CHRISTUS) dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, et Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

℟. Implétum est tempus, et appropinquávit regnum Dei: * Pœnitémini, et † Crédite Evangélio, allelúia, allelúia. ℣. Ecce super montes pedes evangelizantis et annuntiantis pacem. * Pœnitémini. Glória Patri. † Crédite. *Marc.* 1. *Nahum.* 1.

HYMNUS. S. V.

CHRISTI perennes núntii,
Retecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis;
Olim sub umbris cóndita,
Vates sacri quæ víderant;
Umbris procùl cedéntibus,
Vidistis hæc pleno die.
Humána quæ gessit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris,
Dictante scripsistis Deo.
Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus:
Et quisque, productu Dei
Scribendo, Christum réddidit.
Nos ut docéret, índuit
Vocis sonos Verbum Patris:
Vestris adhùc in páginis
Nobis loqui non désinit.
¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur; ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144.

Ad Magníf. Ant. 5. a. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui évangelízas Jerúsalem: exalta

noli timére... Ecce bráchium (Dómini) dominábitur; allel. *Is.* 40.

Oratio infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium, * Veníte, adorémus, allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ps. Veníte.

Hymnus Christi perennes, *suprà.*

Ant. 1. f. Sermónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere et docére usquè in diem quâ... assumptus est, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Visum est mihi assecúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine scríbere, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum est sacramentum, sicut scripsi; prout potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi, alleluia. *Ephes.* 3.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Lectio j, de Scripturâ.

℟. Super montem excelsum ascende, tu, qui evangelízas Sion: * Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester, allelúia, allelúia. ℣. Séquere me,.. vade, et annúntia regnum Dei: * Dic. *Is.* 40. *Luc.* 9.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *c.* 18.

Lectio ij.

MARCUS discípulus et intérpres Petri, juxtà quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve scripsit Evangéliū. Quod cùm Petrus audisset, probávit, et Ecclésiæ legendum suâ auctoritáte dedit, sicut scribunt Clemens in sexto Hypotypóseon libro, et Pápias Hierapolitánus Epíscopus. Méminit hujus Marci et Petrus in Epístolâ primâ, sub nómine Babylónis figuráliter Romam signíficans: Salútat vos Ecclésia quæ est in Babylóne coëlecta, et Marcus filius meus. Assumpto ítaque Evangélio quod ipse confécerat, perrexit in Ægyptum: et primus Alexándriæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiā. Tantâ in labóribus apostólicis incláruit doctrínâ et vitæ continéntiâ, ut omnes sectatóres Christi ad exemplum suî cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexandriæ primam Ecclésiam adhùc judaïzantem, quasì in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodò Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse commúnia; sic et ille quod Alexándriæ sub Marco fíeri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepultus Alexándriæ, succedente sibi Aniáno.

℣. Misit me Christus... evangelizáre, non in sapiéntiâ verbi, ut non evacuétur crux Christi...* Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? allelúia, allelúia. ℣. Ubì est litterátus, ubì legis verba pónderans, ubì doctor parvulórum? * Nonne. 1. *Cor.* 1. *Is.* 33.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : In omnes gentes primùm oportet prædicári Evangélium. Et cùm dúxerint vos tradentes, nolíte præcogitáre quid loquámini. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 33. *al.* 34.

ILLOS ad vigilandum præparat; ubíque indícens ut mala patiantur, áliosque mala inferre sinens : ut discas mala patiendo victóriam reportári, hìncque trophæa érigi. Non enim dixit : Pugnáte vos, et resístite iis qui vos lædere volunt : Sed hoc tantùm, Extréma passúri estis. Quanta loquentis vis! quanta audiéntium philosóphia! Certè valdè mirandum est illos tália audientes, non statìm aufugisse, viros meticulósos, qui non ultrà stagnum, in quo piscári solébant, peragráverant. Quómodò non cogitárunt, nec intrà se dixérunt : Quò tandem fugiémus? Nam non Palæstínam modò, nec mala quæ ibì passúri erant, prænuntiávit; sed bella per orbem futúra prædixit : Ad reges, inquit, et præsides ducémini; ostendens illos ad gentes deindè esse mittendos. Sed nihil horum vel cogitárunt vel dixérunt, nec præceptórum ratiónem exegérunt; sed cessérunt et obtemperárunt : id quod non ex ipsórum virtúte tantùm, sed étiàm ex doctóris sapiéntiâ proficiscebátur. Vide enim quómodò ærumnis consolatiónem adjunxit : Cùm dixit, Et ad præsides et reges ducémini, áddidit, Propter me, in testimónium illis et géntibus. Hæc autem non parva consolátio est, hoc propter Christum pati, et ad illos redarguendos cónduci. Deus enim, et si nullus attendat, ubíque ea quæ sua sunt operátur. Ad hæc verò áliam consolatiónem ádjicit, dum ait : Cùm autem tradent vos, nolíte cogitáre quómodò aut quid loquámini : dábitur enim vobis in illâ horâ quid loquámini. Ne dícerent enim, Quómodò persuadére potérimus in tantis rebus; jubet confídere de suggerendâ defensióne. Alibì quoquè ait : Ego dabo vobis os et sapiéntiam; hìc verò, Spíritus Patris vestri est qui lóquitur in vobis, ad Prophetárum dignitátem ipsos addúcens.

℟. Manifestáta est nunc (grátia Dei) per illuminatiónem salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptiónem per Evangélium in quo pósitus sum ego prædicátor, allel., all. ℣. Ascendit super cœlum cœli, ecce dabit voci suæ vocem virtútis; * Qui. Glória. Manifestáta. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

℣. *Sacerdot.* Eructávit cor meum verbum bonum : ℟. Dico ego ópera mea Regi. *Ps.* 44

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Ad vos pervénimus in Evangélio Christi ;... spem habentes crescentis fídei ves-

træ in vobis magnificári, allel. 2. *Cor.* 10.

Ant. 7. ç. Cúpidè volebámus trádere vobis, non solùm Evangélium Dei, sed étiàm ánimas nostras, allel. 1. *Thess.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repósita est vobis in cœlis, audistis in verbo veritátis Evangélii quod pervénit ad vos, allelúia. *Coloss.* 1.

Canticum Ponam in eis, *p.* iij.

Ant. 2. D. Dignè Evangélio Christi conversámini,... in uno spíritu unánimes, collaborantes fidei Evangélii;... quià vobis donátum est... ut in eum credátis, allelúia. *Philip.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor, et pax omni operanti bonum in die cùm judicábit Deus occulta hóminum, secundùm Evangélium meum, allel. *Rom.* 2.

Capitulum. Josue. 1.

NON recédat volúmen legis hujus ab ore tuo : sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias, et fácias ómnia quæ scripta sunt in eo : tunc díriges viam tuam, et intélliges eam.

HYMNUS. S. V.

SINÆ sub alto vértice;
Cœlo tonante, lex data;
Inter tubas et fúlgura
Præsens minabátur Deus.

Nunc, temperáto númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

Insculpta saxo lex vetus
Præcepta non vires dabat:
Inscripta cordi lex nova
Præcepta dat cum víribus.

Scripsistis hanc fidâ manu,
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus:
Signastis hanc et sánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis;
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda nunquàm córdibus.

¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat: ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Bened. *Ant.* 4. D. Præcepisti ei (Dómine) scríbere legem tuam coràm fíliis Israel, allelúia. *Baruch.* 2.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Marcum Evangelistam tuum, Evangélicæ prædicatiónis grátiâ sublimasti : tríbue, quæsumus, ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne defendi; Per Dóminum.

¶ *Hodiè qui non intersunt Processioni, dicant privatìm Litanias cum suis precibus et orationibus.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Cúpidè.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Spem quæ repósita est.

Capitulum. 2. Cor. 2.

NON sumus sicut plúrimi adulterantes verbum Dei; sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coràm Deo, in Christo lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea non prohibébo, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, tu scisti; * Allelúia. Glória. Ecce.

℣. Justítiam tuam non abscondi in corde meo : ℟. Veritátem tuam et salutáre tuum dixi. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Dignè.

Capitulum. Hebr. 2.

QUOMODO nos effugiémus, si tantam neglexérimus salútem? quæ cùm inítium accepisset enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt, in nos confirmáta est, contestante Deo signis, et portentis, et váriis virtútibus, et Spíritûs sancti distributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus, et cognóvimus, * Allelúia, allelúia. Quanta. ℣. Et patres nostri narravérunt nobis! * Allelúia. Glória. Quanta. *Ps.* 77.

℣. Patres nostri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Ps.* 43.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Glória.

Capitulum. 1. Bar. 2.

HIC liber mandatórum Dei, et lex, quæ est in æternum : omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam.

℟. Elóquia Dómini elóquia casta, * Allelúia, allelúia. Elóquia. ℣. Argentum igne examinátum : * Allelúia. Glória. Elóquia. *Ps.* 111.

℣. Ignítum, elóquium tuum vehementer, ℟. Et servus tuus dilexit illud. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. Gal. 1.

LICET nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis præterquàm quod evangelizávimus vobis, anathéma sit.

Hymnnus Sinæ, *p.* 411.

℣. Suscitávit (Dóminus) testimónium in Jacob : ℟. Et legem pósuit in Israel. *Ps.* 77.

Ad Magnific. *Ant.* 5. a. Beátus, qui in istis versátur bonis : qui ponit illa in corde suo, sápiens erit semper, allelúia. *Eccli.* 50.

DIE XXVI.

SANCTI CLETI,

PAPÆ ET MARTYRIS.

Semiduplex.

De Comm. unius Martyris.

Oratio Deus cujus grátia, *p.* ix.

Lectio iij.

Ex Libro S. Irenæi, Episcopi et Martyris adversus hæreses.

FUNDANTES et instruentes beáti Apóstoli (Petrus et Paulus,) Ecclésiã, Lino episcopátum administrandæ Ecclésiæ tradidérunt. Hujus Lini Paulus in his quæ sunt ad Timótheum Epístolis méminit. Succédit autem ei Anaclétus. Hic ab Epiphánio, et à plerisque Latinórum Cletus dícitur, et à Lini morte, sub Imperatóribus Tito et Domitiáno, Románam rexit Ecclésiam. Cui cùm duódecim annis præfuisset, secundâ post Nerónem persecutióne, gloriósi martyrii corónam adeptus est.

DIE XXIX.

SANCTI ROBERTI,

ABBATIS.

Semi-duplex.

Oratio Deus cujus múnere, *p.* xxxiij.

Lectio iij.

ROBERTUS orígine Campánus, Theodórici et Ermegardis fílius, adolescéntiæ suæ primítias Deo óbtulit in Cellensi Monastério juxtà Trecas, ubì facto monásticæ vitæ tyrocínio, Prior effectus est. Gubernáto per áliquot annos mirâ cum ædificatióne monastério, Abbas sancti Michaélis Tornodorensis elígitur. In hoc officio mirâ sòllicitúdine laborávit, ut regulárem observántiam, monachórum negligéntiâ et torpóre labefactam, restauráret. Sed cùm votis eventus non respondéret, abdicáto abbátis múnere, in Cellense monastérium se recépit. Ab anachorétis Colam némoris expetítus, in Molismensi Sylvâ cœnóbium in honórem beátæ Maríæ Vírginis erexit : crescente verò discipulórum número, et tepescente paulàtim disciplínâ, perfectióris vitæ stúdio inflammátus, eductis secum viginti duóbus mónachis ex sedis apostólicæ licéntiâ, Cabilonensisque Epíscopi consensu, Cisterciensis Ordinis fundamenta jecit. Tandem ad suos Molismenses jussu Urbáni secundi Románi Pontíficis rédiit, et apud illos miráculis clarus ad cœlestem pátriam migrávit, annos natus círciter octoginta quátuor.

FESTA MAII.

DIE I.

SS. PHILIPPI ET JACOBI, APOSTOLORUM.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. Vóluit (Jesus) exíre in Galilæam, et invénit Philippum, et dicit ei : Séquere me, allelúia. *Joan.* I.

Ant. I. f. Invénit Philippus Nathánael, et dicit ei : Quem scripsit Moyses in lege, et Prophétæ, invénimus Jesum fílium Joseph à Názareth, allelúia. *Ibid.*

Ant. 8. G. Dixit ei Nathánael : A Názareth potest áliquid boni esse? Dicit ei Philippus : Veni et vide, allelúia. *Ibid.*

Ant. 7. d. Elégit (Jesus,) et Apóstolos nominávit... Philippum... et Jacóbum Alphæi, allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. D. Docébat eos in synagógis, ità ut mirarentur, et dícerent:... Nonne hic est fabri fílius?... et fratres ejus, Jacóbus et Joseph, et Simon, et Judas, allelúia. *Matth.* 13.

Capitulum. Isai. 61.

SCIENT in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum : omnes qui víderint eos, cognoscent illos, quià isti sunt semen cui benedixit Dóminus.

℟. Accessérunt, *p.* 416. *Post* Glória *repetit. duplex* Allelúia.

HYMNUS. S. V.

CUI se, relictis ómnibus,
Addíxerant Apóstoli,
Tristes recenti fúnere

Jesum dolébant mórtuum.
At vos, dolórem pónite:
Se suscitávit mórtuum:
Indigna mortis víncula
Rumpendo, se probat Deum.
Pervádit occlúsas fores,
Vestro se vidére choro,
Artus sacros dat tángere,
Nec temnit oblátas dapes.
Serváta monstrat vúlnera
Nostræ salútis óbsides:
O quanta nubes téstium
Fidem sepultam súscitat!
Apostolórum sénsibus
Qui te revelasti, Deus;
Et te, vacillet ne fides,
Nostris revéla méntibus.
¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Magnificéntiam sanctitátis tuæ loquentur: ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Si quis mihi ministrat, me sequátur: et ubì sum ego, illìc et minister meus erit, allelúia. *Joan.* 12.

Oratio infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Christum Apostolórum Magistrum et Dóminum, * Veníte, adorémus; allelúia. *Joan.* 13.

Psalmus, Venite.

HYMNUS. S. V.

Regnis paternis débitus,
Cruóre quæ pandit suo,
Vos propter, hospes ésteras
Adhùc colit terras Deus.
Ignóta tardis méntibus
Patére dat mystéria,
Per mille præságas suî
Se détegens imágines.
En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, sánguine
Qui tincta servat límina.
Amóris ô quæ pígnora!
Nobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ solvit et ligat Deus.
Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

Psal. de Feriâ notati in Proprio de Tempore.

Ant. 3. a. Loquente (Jesu) ad turbas ecce... fratres (ejus) stabant forìs quærentes loqui ei, allelúia. *Matth.* 12.

Ant. 1. f. Extendens manum in discípulos suos, dixit: Ecce.. fratres mei, allelúia. *Ibid.*

Ant. 8. G. Quicumque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est, ipse meus frater... est, allelúia. *Ibid.*

℣. Custodiébant testimónia ejus: ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Ps.* 98.

Lectio j. de script. occurrente.

℟. Cùm sublevasset óculos Jesus, et vidisset quià multitúdo máxima venit ad eum, * Dixit ad Philippum: Undè emémus panes, ut mandúcent hi? allelúia, allelúia. ℣. Qui dat escam omni carni. * Dixit. *Joan.* 6. *Ps.* 135.

Lectio ij.

Philippus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis fuit, qui primùm à Christo Dómino vocáti sunt; à quo Nathánaël, cúm accepisset venisse Messíam in lege promissum, ad Dóminum deductus est. Cùm Christus hóminum in-

signem multitúdinem páscere vellet, sic ad Philippum affátus est: Undè emémus panes, ut mandúcent hi? Gentíles salvatórem vidére cupientes, ad Philippum accessérunt. Is, accepto Spíritu sancto, cùm Evangélium prædicasset, et Hierápolim Phrygiæ tandem venisset, pro Christi nómine morte affectus est. Jacóbus frater Dómini, cognomento Justus, ab ineunte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, nunquàm tonsus, nec unguento, nec bálneo usus est. Huic uni licébat íngredi in sancta. In templum solus intráre, atque ibì génibus flexis pro peccátis pópuli supplex Deum precári consuéverat; ádeò ut génua ipsíus instar caméli occallúerint, dùm assíduè Deum vénerans, et pro salúte pópuli vota fáciens, humi sternerétur. Eum post Christi Ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum constituérunt. Hic eò quòd Christum Dei Fílium prædicáret, ex pinnáculo templi præcipitátus est; cùmque nondùm esset mórtuus, lapídibus primùm est impetítus; deinde licèt semivívus pro persecutóribus suis oráret, fullónis fuste in cápite percussus ánimam Deo réddidit. Huic adscríbi solet, inquit Eusébius, Epístola prima eárum, quæ Cathólicæ dicuntur.

℞. Respondit ei Philippus: * Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque módicum quid accípiat, alleluía, alleluía. ℣. Numquid óvium et boum multitúdo cædétur, ut possit sufficere ad cibum? * Ducentórum. *Joan.* 6. *Num.* 11.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Epíscopi.

In Joan. Lib. 9. *Cap.* 30.

Fortes modò mílites instruit (Jesus), armaque dat quibus ómnia queant adversa superáre. Per fidem namque, non áliter salvámur; secundùm illud Psalmistæ: Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protector vitæ meæ, à quo trepidábo? Deo enim nos protegente, quis afflígere póterit? quis eò vírium pervéniet, ut electos sibi subjíciat et pravitátis turpitúdine máculet? Quis superábit divínis armis úndiquè cataphractos? Arma verò latusque clypeus, qui telis hóstium frangi non potest, fides est. Sed illud apprímè considerandum. Jussit enim et in Deum crédere. Non quià ipse áliud à Deo vero sit; sed quià si quis dictióne solúmmodò Dei fidei ratiónem detérminat, Judaïcæ opiniónis est: ídeò nomen quoquè Fílii, quod prædicatiónis est Evangélicæ, óptimè adjécit. Nec in Fílium simplíciter, sed in me, inquit, crédite. Recta enim fides in Deum Patrem est, et in Fílium, non simplíciter, sed

incarnátum, et in Spíritum sanctum.

℟. Accessérunt (Gentíles) ad Philippum,....et rogábant eum, * Dicentes: Dómine, vólumus Jesum vidére, allelúia, allelúia. ℣. Vénient pópuli multi, et gentes robustæ ad quærendum Dóminum. * Dicentes. Glória. Accessérunt. *Joan.* 12. *Zach.* 8.

℣. *Sac.* Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli; ℟. Et laudem eórũ núntiet Ecclésia. *Eccli.* 44.

AD LAUDES.

Ant. 7. c. Dicit (Jesu) Philippus: Dómine, ostende nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 3. a. Dicit ei Jesus: Tanto témpore vobiscum sum, et non cognovistis me? allelúia. *Ibid.*

Ant. 2. *D.* Philippe, qui videt me, videt et Patrem, allelúia. *Ibid.*

Canticum Ponam, *p.* iij.

Ant. 6. F. Quómodò tu dicis: Ostende nobis Patrem? Non créditis quià ego in Patre, et Pater in me est? allelúia. *Ibid.*

Ant. 1. g. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, ópera quæ ego fácio, et ipse fáciet, et majóra horũ fáciet, allelúia. *Ibid.*

Capitulum. Act. 5.

(JESUM) Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandã pœniténtiã Israëli et remissiónem peccatórum: et nos sumus testes horum verbórum, et Spíritus sanctus quem dedit Deus ómnibus obediéntibus sibi.

HYMNUS. S. V.

NATUS Parenti rédditus
Non vos amícos déseret:
Sub imbre lapsum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.

Hausto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Christum tubis cœléstibus,
Christum Deum vulgábitis.

Non jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos:
Aperta non addent moras
Eúntibus perícula.

Vos antè Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempè pro Christo mori
Supréma vobis glória.

Orate firma sit fides,
Et certa se spes érigat:
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem cáritas.

¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

℣. Príncipes populórũ congregáti sunt ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46.

Ad Bened. *Ant.* 5. a. Si quid petiéritis me in nómine meo, hoc fáciam, allelúia. *Joan.* 14.

ORATIO.

DEUS, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórum Philippi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: da nobis ipsórum précibus, in Unigéniti tui Passióne et Resurrectióne consórtium; ut parátam in domo tuâ mansiónem hæreditáte consequámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Dícit ei Jesus.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Philippe.

Capitulum. Sap. 9.

TECUM Sapiéntia tua (Dómine,) quæ novit ópera tua; quæ et áffuit tunc, cùm orbem terrárum fáceres, et sciébat quid esset plácitũ óculis tuis, et quid directum in præceptis tuis.

℟. *br.* Apud te, (Dómine,) est fons vitæ; * Allelúia, allelúia. Apud ℣. Et in lúmine tuo vidébimus lumen: * Allelúia. Glória. Apud.

℣. Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te; ℟. Et justítiam tuam his qui recto sunt corde. *Ps.* 35.

AD SEXTAM.

Ant. 6. *F.* Quómodò.

Capitulum. 1. Joan. 5.

SCIMUS quóniàm Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, et simus in vero Fílio ejus. Hic est verus Deus, et vita æterna.

℟. *br.* Credidérunt verbis ejus, * Allelúia, allelúia. Credidérunt. ℣. Et laudavérunt laudem ejus, * Allelúia. Glória. Credidérunt. *Ps.* 105.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Amen.

Capitulum. Act. 2.

MULTA prodígia et signa per Apóstolos in Jerúsalem fiébant, et metus erat magnus in universis.

℟. *br.* In justítiâ tuâ (Dómine,) exaltabuntur; * Allelúia, allel. In justítiâ. ℣. Quóniàm glória virtútis eórum tu es; * Allelúia. Glória. In justítiâ. *Ps.* 88.

℣. Vocabuntur in (Sion) fortes justítiæ, ℟. Plantátio Dómini ad glorificandum. *Is.* 61.

AD II. VESPERAS.

Antiph. de Laudibus.

Capitulum. Act. 10.

PRÆCEPIT nobis (Jesus) prædicáre pópulo, et testificári, quià ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum et mortuórum.

Hymnus Cui se, *p.* 413.

℣. Confitébimur tibi, Deus; ℟. Narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ad Magníf. *Ant.* 3. a. Si diligitis me, mandáta mea serváte, allelúia. *Joan.* 14.

Commem. S. Athanasii.

Ant. Ipse. ℣. Os justi. *de Communi Doctorum*, p. xx.

Oratio infrà, p. 419.

DIE II.

SANCTI ATHANASII, EPISCOPI ET DOCTORIS.

Duplex minus.

De Communi Doctorum.

Lectio ij.

ATHANASIUS, ab Alexandro Alexandrínæ Ecclésiæ Epíscopo Diáconus ordinátus, ab eo ductus est ad Concílium Nicænum, ubì Arii impietátem ácriter impugnávit. In Alexandri paulò post defuncti locum suffectus, tranquillo Episcopátûs inítio, diœcesim omnem perlustrávit. Sed cùm nullis précibus aut minis posset

addúci ut Arium fictè pœniténtem recíperet, Ariáni Meletiánis juncti struxérunt calumniárum technas omnes, ut ipsum Episcopátu dejícerent, quas coràm Constantíno díluit, et eo jubente Alexándriam rédiit. In Tyri Conciliábulo rursùs Athanásium criminantes Ariáni, eum ad Imperatórem profectum, ut eórum vim effúgeret, quasì causam deserentem Episcopátu abdicárunt. Constantíno, cógnitâ eórum injustítiâ, indignanti, mox ad áliam conversi calúmniam, súggerunt comminátum esse Athanásium, prohibitúrũ se ne consuéta annóna ex Ægypto Constantinópolim deportarétur; quâ criminatióne motus Constantínus Athanásium Trevíros amandávit, ubì à Maximíno Epíscopo honorífìcè exceptus est. Alexándriam revocátus, id agente apud Constántium fratrem Constantantíno junióre, uti mens Constantíni patris fúerat, novis íterùm calúmniis impétitur. A Júlio Papâ, cui Eusebiáni Concílium postulantes scrípserant, dùm Romæ in Synodo judicátur ínnocens, adversárii, judício licèt ab Athanásio priùs recusáto, Antióchiæ depónunt, et depósito, Gregórium Cappádocem substítuunt. A Synodo Sardicénsi calúmniis hæreticórum vindicátus, sedi suæ restitúitur. Séptimo post anno cúm à Constántio Ariánis addictíssimo ad mortem quærerétur, sex totis annis in Ægypti monastériis, locisque desertis delítuit. Post Constántii mortem, permittente Juliáno apóstatâ, reversus, Concílium hábuit cum Christi Confessóribus de recipiendis iis, qui ab Ariánis fúerant seducti; in quo res gravíssimas summâ cum prudéntiâ definívit. A Juliáno ad mortem quæsítus, íterùm discédere cógitur, et insequentes se astúto consílio elúsit, delítuitque Alexándriæ usquè ad mortem Juliáni. Sub Joviáno Imperatóre cathólico pacíficè suam rexit Ecclésiam; sed rursùs movente persecutiónem Valente Ariáno, in paterno monumento quátuor menses latitáre coactus est; et ex eo tandem, instante pópulo, egressus, post tot labóres ac ærumnas, anno Episcopátûs quadragésimo sexto, Christi verò trecentésimo septuagésimo tértio, in léctulo suo mórtuus est.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus duódecim Discípulis suis: Cùm persequentur vos in civitáte istâ, fúgite in áliam. Amē, dico vobis, non consummábitis civitátes Israel donec véniat fílius hóminis. Et réliqua.

Homília sancti Athanásii, Epíscopi.

In Apologiâ de fugâ suâ.

HÆC cùm scirent sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoquè antè suum in carne adventum locútus est in sanctis; et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id

omninò faciendum est. Ideòque et ipsum Verbum propter nos homo factum non indignũ putávit, cùm quærerétur, quemádmodùm etnos, abscóndere se; et cùm persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre : cùm autem à se definítum tempus ipse adduxisset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultrò se ipsum trádidit insidiántibus. At verò sancti hómines cùm hanc quoquè formam à Salvatóre didicissent, (ab ipso enim et ánteà et semper omnes docebantur,) adversùs persecutóres ut legítimè certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cùm enim præstitúti sibi à divínâ Providéntiâ témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témerè trádere : sed contrà cùm scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre, et vivificáre : pótiùs in finem usquè perseverábant, circumeuntes, ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis egentes, angustiáti, in solitudínibus errantes, et in speluncis et cavernis terræ latentes quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat Deus, cum loquerétur, aut insidiantes cohibéret, aut certè persecutóribus eos tráderet, utcumquè illi placuisset.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius asséruit, et conveniénter intellígere valeámus, et veráciter profitéri; Per.

Vesperæ de sequenti.

DIE III.

IN INVENT. S. CRUCIS.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. Si posúerit pro peccáto ánimam suam vidébit semen longævum; et voluntas Dómini in manu ejus dirigétur, allelúia. *Is.* 53.

Ant. 7. d. Justificábit ipse justus... multos, et iniquitátes eórum ipse portábit, allel. *Ib.*

Ant. 1. D. Sciet omnis caro quià ego Dóminus salvans te, et Redemptor tuus fortis Jacob, allelúia. *Is.* 49.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile,... et frondére feci lignum áridum : Ego Dóminus locútus sum et feci, allelúia. *Ezech.* 17.

Ant. 4. D. Dabit lignum.. fructum suum, et scient quià ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum, all. *Ezec.* 34.

Capitulum. Is. 11.

LEVABIT (Dóminus) signum in natiónes, et congregábit prófugos Israel, et dispersos Juda cólliget à quátuor plagis terræ.

℟. In medio, *p.* 422. *Post* Glória *repetit. sola reclam.*

HYMNUS. S. V.

TELLUS, tot annos quid tegis
Nostræ salútis pígnora?
Crux monte toto quæritur:
Ultrò tuos pandas sinus.

Quid, dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera?
Celáre Lignum sit pudor,
Quo nostra surgit glória.

En illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Thesaurus agro pródiit.
Regína quæsítam Crucem,
Monstrante Christo, répperit:
Oblíta fastus régios,
Sceptro repertam prætulit.
Crux sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.
Fulgóre cujus térrita
Pallent tremuntque tártara;
Hæc arma si quis índuat,
Ridébit hostis ímpetus.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simùl da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
¶Qui per Crucē nos líberas,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.

℣. Redempti estis... pretióso sánguine, ℟. Quasì Agni immaculáti Christi. 1. *Petr.* 1.

Ad Magnífic. *Ant.* 8. G. Radix Jesse qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur: et erit sepulchrum ejus gloriósum, allelúia. *Is.* 11.

Oratio infrà ad Laudes.

Commem. S. Athanasii.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Jesum qui crucifixus est, * Veníte, adorémus, allelúia.

HYMNUS. S. V.

Signum novi Crux fœderis,
Crux orbis Arca náufragi,
Cùm jam perímus, nos ratis
Portus refers in pátrios.
Telis rubentem flámmeis
Ultóris exarmas manum:
Placátur, ut te réspicit,
Iras et oblivíscitur.
Lethále si vulnus ferat
Infernus anguis mórsibus:
Læsi simul te víderint,
Repentè tu medéberis.
Arâ sub illâ, par Deo,
Se consecrávit hóstia:
Hâc sede læsum Fílius
Placávit orátor Patrem.
Crux sancta, crux amábilis,
Crux tincta Christi sánguine,
Hauríre da nos lárgiùs
Vitam, Dei de fúnere.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simùl da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Qui per crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

Psalmi de Feriâ pro Tempore Paschali.

Ant. 8. G. Cùm aqua deléret terram, sanávit íterùm Sapiéntia, per contemptíbile lignum justum gubernans, allelúia. *Sap.* 10.

Ant. 7. b. Nonne à ligno indulcáta est aqua amára?... et dedit homínibus sciéntiam Altíssimus, honorári in mirabílibus suis, allelúia. *Eccli.* 38.

Ant. 6. C. Mórsibus colubrórum exterminabantur:... sed ad correptiónem in brevi turbáti sunt, signum habentes salútis, allelúia. *Sap.* 16.

℣. Tu es Deus qui mandas salútes Jacob; ℟. Salvasti enim nos de affligéntibus nos. *Ps.* 43.

Lectio j. de Script. occurr.

℟. Tulit (Abraham) ligna holocausti, et impósuit super Isaac fílium suum.... Et venérunt ad locum quem osténderat ei Deus... et * Ligna compósuit: cùmque allígasset Isaac fílium suum, pósuit eum in altáre; allel., allel. ℣. Próprio Fílio suo non pepercit (Deus); sed pro nobis ómnibus trádidit illum: * Ligna. *Genes.* 22. *Rom.* 8.

Ex Epístolâ sancti Paulíni Epíscopi ad Sevérum.

Epist. 31. *nov. Edit.*

Lectio ij.

ADRIANUS Imperátor exístimans se fidem Christiánam loci injúriâ peremptúrum, in loco Passiónis, simulácrum Jovis consecrávit; et Béthleē Adónidis fano profanáta est: ut tum quasì radix et fundamentum Ecclésiæ tollerétur, si in iis locis idóla colerentur, in quibus Christus natus est, ut paterétur; passus est, ut resúrgeret; surrexit, ut regnáret; judicátus est, ut judicáret. Mansit hoc séculi prióris nefas in témpora nostris próxima Constantíni: qui princeps esse princípibus Christiánis non magìs suâ quàm matris Hélenæ fide méruit. Regína illa venerábilis, ut venit Jerosólymam, Crucem Dómini studiosíssimè inquírere adorta est. De loco tantùm Passiónis cértior fieri stúduit. Jussit íllicò, urgente sine dúbio conceptæ revelatiónis instinctu, in ipsum locum óperam fossiónis accingi; paratáque mox cívium páriter et militári manu, brevì labórem istíus molitiónis hausit, et contrà spem ómnium, sed secundùm ipsíus tantùm Regínæ fidem, altâ egestióne, reserátis sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondàm fixæ Dómino et latrónibus stéterant, repertæ fuissent; gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confúndi justò piórum metu, ne fórsitan, aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut salutáre Lignum pro stípite latrónis abjiciendo violárent. Respexit pias fidéliter æstuántium curas Dóminus; et ipsi potíssimùm, quæ tàm piæ sollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recèns mórtuum inquíri et inferri jubéret. Nec mora: verbum factum; cadáver illátum est; depónitur: jacenti una de crúcibus admovétur, et áltera: sed reórum ligna mors sprevit. Postrémò Domínicam Crucem prodit resurréctio, et salutáris ligni tactum morte prófugâ funus excussum, et corpus erectum est; tremefactisque vivéntibus stetit mórtuus; et funébribus, ut Lázarus quondàm, vínculis expedítus, íllicò inter spectatóres suos redivívus incessit.

℟. Quóniàm potens es, (Dómine,) ex ómnibus salváre;.... * Exíguo ligno.... transeuntes mare per ratem liberáti sunt, Allelúia, allel. ℣. (Christus) est pax nostra..... ut reconcíliet Deo per Crucem: * Exíguo. *Sap.* 14, *Ephes.* 2.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

In illo témpore; Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quià à Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In cap. 3. *Joan. Homil.* 26.

Ne quíspiam díceret: Quómodò possunt in Crucifixũ credentes salvi fíeri, cùm se à morte non liberáverit? véterem in médium addúcit (Jesus) históriam. Nam si ad ærei serpentis simulácrum aspicientes Judæi, à morte liberabantur; quantò majóri, qui in Crucifixum credunt, benefício fruentur? Neque enim quòd crucifixus est, idcircò eum imbecillitátis árguas, neque Judæos superióres díxeris; sed quòd mundum Deus amávit. Ideòque animále ejus templum crucifixum est, ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam æternam. Vides Crucis causam, et ex eâ salútem? vides ut figúra veritáti conséntiat? Illìc mortem fugérunt Júdæi, sed temporálem; hìc sempiternam fidéles. Illìc ictus serpéntium suspensus serpens sanávit; hìc incorpórei serpentis plagas Jesus Cruci affixus curávit. Illi corpóreis óculis suspicientes, córporis salútem; hi incorpóreis, ómnium peccatórum remissiónem consecúti sunt. Illìc æs suspensum erat in serpéntis effígiem; hìc Domínicum corpus à Spíritu formátum. Serpens illìc mordébat et serpens sanábat; hìc mors pérdidit et mors salvum fecit.

℟. In médio (civitátis sanctæ Jerúsalem) lignum vitæ ... et fólia ligni ad sanitátem géntium: * Et omne maledictum non erit ámpliùs, allel., allel. ℣. Etsi nobis Dóminus Deus noster irátus est, reconciliábitur servis suis: * Et omne. Glória. In médio. *Apoc.* 22. 2. *Mach.* 7.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet Israel, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. 6. F. Cùm esset (Christus) Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est obediéntiam; et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis æternæ, All. *Hebr.* 5.

Ant. 3. a. Delens quod adversùs nos erat chirógraphum decréti, ipsum tulit de médio affígens illud Cruci, allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 1. a. Fecit útraque unum... solvens inimicítias in carne suâ; ... ut reconcíliet ambos in uno córpore Deo per Crucem, allel. *Ephes.* 2.

CANTICUM. Is. 49.

Ecce levábo ad gentes manum meam, * et ad pópulos exaltábo signum meum.

Et áfferent fílios tuos in ulnis, * et fílias tuas super húmeros portábunt.

Et erunt reges nutrítii tui, * et regínæ nutríces tuæ:

Vultu in terram demisso adorábunt te, * et púlverem pedum tuórum lingent.

Et scies quià ego Dóminus, * super quo non confundentur qui expectant eum.

Numquid tollétur à forti præda? * aut quod captum fúerit à robusto salvum esse póterit?

Quià hæc dicit Dóminus: Equidem et captívitas à forti tollétur, * et quod ablátum fúerit à robusto, salvábitur.

Eos verò qui judicavérunt te, ego judicábo; * et fílios tuos ego salvábo...

Et sciet omnis caro, quià ego Dóminus salvans te, * et redemptor tuus, Fortis Jacob.

Ant. 2. D. Vetus homo noster simul crucifixus est; ut destruátur corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto, allel. *Rom.* 6.

Ant. 5. a. Oportébat Christum pati, et resúrgere;... et prædicári in nómine ejus pœniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes, allel. *Luc.* 24.

Capitulum. Act. 10.

PRÆCEPIT nobis prædicáre pópulo, et testificári quià ipse est qui constitútus est à Deo Judex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórũ accípere per nomen ejus omnes qui credunt in eum.

HYMNUS. S. V.

CRUX, sola languórum Dei
Pendentis in te cónscia!
Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic suspíria.

Clavi pedes, clavi manus
Fixére duro stípiti:
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.

Cum morte luctantis Dei
Legis suprémos spíritus:
Christus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in sinu.

Tu lectus in quo nos parit;
Suggestus, è quo nos docet;
Olim tremendum sóntibus,
Eris tribúnal júdicis.

Da, Christe, nos tecũ mori;
Tecum simùl da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus. Am.

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam; ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Bened. *Ant.* 7. d. Parébit signum fílii hóminis in cœlo: et vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cœli, cum virtúte multâ et majestáte. allelúia. *Matt.* 24.

ORATIO.

DEUS, qui in præclárâ salutíferæ Crucis inventióne, Passiónis tuæ mirácula suscitasti; concéde ut vitális ligni prétio, æternæ vitæ suffrágia consequámur; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Delens.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fecit.

Capitulum. Coloss. 1.

IN ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in

ipsū, pacíficans per sánguinem Crucis ejus sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt.

℟. *br.* (Dóminus dominórū) redémit nos, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Ab inimícis nostris. * Allelúia, allelúia. Glória. Dóminus. *Ps.* 135.

℣. Deus noster, Deus salvos faciendi, ℟. Et Dómini Dómini éxitus mortis. *Ps.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Vetus homo.

Capitulum. 1. Petr. 2.

CHRISTUS passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit... peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignū, ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus.

℟. *br.* Apud Dóminum misericórdia: * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copiósa apud eum redémptio. * Allelúia. Glória. Apud. *Ps.* 129.

℣. Redemptiónem misit (Dóminus.) ℟. Pópulo suo. *Ps.* 110.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Oportébat.

Capitulum. Act. 5.

JESUM quem interemistis, suspendentes in ligno, hunc príncipem et salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandā pœniténtiam Israéli et remissiónem peccatórum.

℟. *br.* Remisisti iniquitátem plebis tuæ. * Allelúia, allelúia. Remisisti. ℣. Operuisti ómnia peccáta eórum. * Allelúia, allelúia. Glória. Remisisti. *Ps.* 84.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino; ℟. Quóniàm in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

AD II. VESPERAS.

Antiph. de Laudibus.

Capitulum. 1. Cor. 1.

VERBUM Crucis pereúntibus quidem stultítia est; iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est.

Hymnus ut in I. Vesperis.

℣. In te confídit anima mea, (Dómine), ℟. Et in umbrâ alárum tuárum sperábo. *Ps.* 56.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Christo confixus sum Cruci: vivo autem jàm non ego: vivit verò in me Christus:.. in fide vivo Fílii Dei qui dilexit me, et trádidit semetipsum pro me. *Galat.* 2.

DIE IV.

SANCTÆ MONICÆ, VIDUÆ.

Semiduplex

Lectio iij.

MONICA sancti Augustíni duplíciter mater, quià eum et mundo et cœlo péperit, Patrícium cónjugem, cui velut Dómino semper servíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Christi fidem adduxit. Lapso in Manichæórum hæresim fílio, cùm pro ejus conversióne multis lácrymis Deum precarétur, audívit à quodam Epíscopo: Fíeri non potest ut fílius istárum lacrymárum péreat. Terrâ marique illum secúta, Medioláni innótuit Ambrósio, qui Augustíno gratulátus est quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum,

sicut in Africâ solébat, pultes cum pane et mero attulisset, atque ab ostiário prohiberétur; ubì hoc Epíscopum vetuisse cognóvit, tam piè obsecúta est, ut ipse mirarétur Augustínus, quòd tam fácilè accusátrix pótiùs consuetúdinis suæ, quàm disceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuisset. Rédiens in Africam cum Augustíno, qui ejurátâ hæresi, ab Ambrósio baptizátus fúerat, cùm ad Ostia Tiberína constitisset, sic fílium est allocúta: Fili, nullâ jàm re delector in hâc vitâ: quid hìc fáciam adhùc, et cur hìc sim néscio, jàm consumptâ spe hujus séculi? unum erat propter quod in hâc vitâ aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Christiánum vidérem priusquàm mórerer: cumulátiùs hoc mihi Deus meus præstitit, ut te étiàm contemptâ felicitáte terrénâ servum ejus vídeam. Quinto post die in febrem íncidit: et astantem íntuens Augustínum cum fratre ejus Navígio: Ponétis hìc, inquit, matrem vestram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî: Die nono ægritúdinis suæ, ætátis anno quinquagésimo sexto ánimam Deo réddidit. Tum Evódius, succinente totâ domo, cantáre cœpit psalmum, Misericórdiam et judícium cantábo tibi, Dómine. Juxtà sepulchrum pósito cadávere, priusquàm deponerétur, oblátum est pro eâ, ut refert Augustínus, sacrifícium prétii nostri Deo ad altáre, cui ipsa nullíus diéi prætermissióne servíerat et undè nóverat dispensári víctimam sanctam quâ delétum est chirógraphum contrárium nobis.

ORATIO.

Deus, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepisti: da nobis utriusque interventu peccáta nostra pœniténtiæ lácrymis elúere, et grátiæ tuæ indulgéntiam invenire; Per Dóminum.

DIE V.

SANCTI PII PAPÆ V.

Semiduplex.

De Communi Pontificum.

Lectio iij.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed è Bonóniâ oriundus ex nóbili Ghisleriórum famíliâ, cùm quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingressus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profunda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium et reguláris observántiæ ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosóphiæ verò ac theológiæ incumbens, ádeò in iis excélluit, ut illas docendi munus magnâ cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingenti auditórum fructu hábuit. A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ Presbyteros Car-

dináles adscriptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in subalpínis à Pio quarto translátus, cùm plures in eam abúsus irrepsisse cognovisset, totam diœcesim lustrávit, rebusque compósitis, Romam reversus, gravíssimis expediendis negótiis applicátus, quod justum erat, apostólicâ libertáte et constántiâ decernébat. Mórtuo autem Pio quarto præter ómnium expectatiónem electus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excepto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagandæ perpétuum stúdium, in ecclesiásticâ disciplínâ restituendâ indefessus labor, in extirpandis erróribus assídua vigilántia, in sublevandis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicandis robur invictum. Selímum Turcárum tyránnum, multis elátum victóriis, totamque Európam subígere molientem, ingenti comparátâ classe, ad Echinadas ínsulas, non tàm armis, quàm fusis ad Deum précibus, devícit. Quam victóriam eâ ipsâ horâ quâ obtenta fuit, Deo revelante, cognóvit, suisque familiáribus indicávit. Dum verò novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit, et acerbíssimis dolóribus patientíssimè tolerátis, ad extréma devéniens, cùm Sacramenta de more suscepisset, ánimam Deo placidíssimè réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secundo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cùm sedisset annos sex, menses tres, dies vigintiquátuor. Corpus ejus in Basílicâ sanctæ Maríæ ad Præsépe summâ fidélium veneratióne cólitur, multis à Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus ritè probátis, à Clemente undécimo, Pontífice máximo, Sanctórum número adscriptus est.

ORATIO.

Deus, qui ad conterendos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparandum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es : fac nos ipsíus defendi præsídiis, et ità tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétuâ pace lætémur. Per Dóminum.

DIE VI.

SANCTI JOANNIS,

ANTE PORTAM LATINAM.

Duplex minus.

AD I. VESPERAS.

Ant. 1. a. Hæc dicit Dóminus :... Noli timére quià redémi te...meus es tu, allel. *Is.* 43.

Ant. 3. a. Ego Dóminus Deus tuus Sanctus Israel, Salvátor tuus, allel. *Ibid.*

Ant. 8. g. Cùm transíeris per aquas, tecum ero, et flúmina non opérient te, allel. *Ibid.*

Ant. 4. j. Cùm ambuláveris in igne, non comburéris, allel. *Ib.*

Ant. 6. F. Eruis sustinentes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntiũ, allel. *Eccli.* 51.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberasti me de perditióne, et eripuisti me de tém-

pore iníquo : proptéreà confitébor, et benedícam nómini Dómini.

℟. Liberasti, *p.* 428, *cum solâ reclam. post* Glória Patri.

HYMNUS. S. V.

URBEM Romúleam quis furor íncitat?
Christi discípulus Cæsare júdice
Damnátus rápitur : nil venerábilis
Frontis caníties movet.

In fervens ólei conjícitur mare :
Nil æstus nócuit, flamma sed hóspiti
Parcit blanda suo; ceu pugil úngitur,
Hìnc et fórtior éxilit.

Edicto stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc sócio perfrúitur Deo:
Hìc ventúra videt, quæ cálamo notans
Sublustri nébulâ tegit.

Sic nos Christus amet, sic dóceat pati;
Discámusque mori, fúneris ut sacri
Simus partícipes : non áliis patet
Cœlum conditiónibus.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambórumque sacro máxima Flámini :
Hæc est certa fides, fórtibus è tuis,
Quam divínitùs háusimus.
Amen.

℣. Impinguasti in óleo caput meum : ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus est! *Ps.* 22.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D. Probátus est Prophéta, et cógnitus est in verbis suis fidélis, quià vidit Deum lucis, allel. *Eccli.* 46.

Oratio infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum qui convertit luctum suórum in gáudium, * Veníte, adorémus, all. *Jer.* 31.

Hymnus ut in I. Vesperis.

Ant. 2. D. Da nobis ut unus ad déxteram tuam, et álius ad sinistram tuam sedeámus in glóriâ tuâ, allelúia. *Marc.* 10.

Ant. 8. G. Potestis bíbere cálicem quem ego bibo; aut baptismo quo ego baptízor, baptizári? allel. *Ibid.*

Ant. 3. a. Cálicem, quem ego bibo, bibétis; et baptismo, quo ego baptízor, baptizabímini, allelúia. *Ibid.*

℣. Igne me examinasti (Dómine); ℟. Et non est inventa in me iníquitas. *Ps.* 16.

Lectio j. de Scripturâ.

℟. Probávit me (Dóminus) quasì aurum quod per ignem transit : * Vestígia ejus secútus est pes meus; viam ejus custodívi, et non declinávi ex eâ : allel., allel. ℣. Omnia detrimentum feci... ad cognoscendum (Christũ,) et societátem passiónum illíus; configurátus morti ejus.* Vestígia. *Job.* 23. *Philipp.* 3.

Ex Libro S. Hierónymi Presbyteri adversùs Joviniánum. *l.* 1.

Lectio ij.

JOANNES unus ex discípulis, qui mínimus tráditur fuisse inter Apóstolos; et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permansit; et ídeò plus

amátur à Dómino, et recumbit super pectus Jesu: et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget. Et post resurrectiónem, nuntiante Maríâ Magdaléne quòd Dóminus resurrexisset, uterque cucurrit ad sepulchrum; sed ille prævénit. Cùmque essent in navi et piscarentur in lacu Genézareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnoscit, et dicit Petro: Dóminus est. Est Joannes, et Apóstolus, et Evangelista, et Prophéta. Apóstolus, quià scripsit ad Ecclésias ut magister: Evangelista, quià librum Evangélii cóndidit: quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Pathmos ínsulâ, in quâ fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quàm intráverit.

℞. Stetit Jesus in líttore; non cognovérunt discípuli quià Jesus est... * Dixit discípulus ille quem diligébat Jesus, Petro: Dóminus est, allel., all. ℣. Sapiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam. * Dixit. *Joan.* 21. *Sap.* 6.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 10.

In illo témpore; Accédunt ad Jesum Jacóbus et Joannes fílii Zebedæi, dicentes: Magister, vólumus ut quodcumque petiérimus, fácias nobis. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Cap. 20. *Matth. Homil.*. 65.

Cum duódecim sedes audissent (fílii Zebedæi), ignorantes quod dicebátur, primátum consessûs postulárunt. Quid ígitur ait Christus? Propter me quidem, ac prædicatiónis meæ grátiâ moriémini, et meæ passiónis partícipes éritis, sed non est id satìs ad primum locum, atque órdinem obtinendum. Nam si quis pósteà véniet martyrio, et aliárum ómnium número virtútum ità decorátus, ut non parùm excédere vos videátur; nolíte crédere, quià vos amo, cæterisque antepóno, idcircò eo qui majóribus nitet opéribus expulso, vobis primum me locum datúrũ. Non dixit autem apértè hoc, ne turbarentur, ænigmáticè verò significávit, dicens: Cálicem quidem meum bibétis, et baptismo quo ego baptízor baptizabímini: sedére autem à dextris meis et à sinistris, non est meum dare vobis sed quibus parátum est à Patre meo. Quibus porrò præparátum est? illis vidélicet, qui fulgentíssimi opéribus evasúri sunt.

℞. Liberasti me, (Deus,) secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui... à pressúrâ flammæ quæ circúmdedit me, * Et in médio ignis non sum æstuátus: Allel., allel. ℣. Dóminus mihi ástitit, et confor-

távit me, ut per me prædicátio impleátur: et liberátus sum de ore leónis. * Et in. Glória. Liberasti. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

℣. *Sacerd.* Pauló minùs consummavérunt me in terrâ; ℣. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Ego Joannes.. párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntiâ in Christo Jesu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínsulâ... Patmos propter verbum Dei, et testimónium Jesu, allel. *Ibid.*

Ant. 5. a. Audívi post me vocem magnam tanquàm tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; et mitte septē Ecclésiis, allel. *Ibid.*

Cantic. Confitébor tibi, *p.* viij.

Ant. 7. a. Dixit mihi (Angelus:) Oportet te íterùm prophetáre géntibus, et pópulis, et linguis, et régibus multis, allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. F. Ego Joannes qui audívi et vidi hæc;... et dicit mihi: Ne signáveris verba prophétiæ libri hujus: tempus enim propè est, allel. *Apoc.* 22.

Capitulum. Apoc. 19.

CECIDI antè pedes (Angeli,) ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: conservus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu: Deum adóra. Testimónium enim Jesu est Spíritus prophétiæ.

HYMNUS. N. T.

JUSSU tyranni pro fide
Pulsus, Joannes, éxulas:
Fertur volátu líbero
Mens celsa suprà sídera.
Illìc revélat se tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus salútis hóstia,
Et morte devictâ leo,
Arcána te vatem docet
Regni sui mystéria:
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque spargendam fidem.
¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. In terrâ desertâ... appárui tibi, (Deus meus,) ℟. Ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam. *Ps.* 62.

Ad Bened. *Ant.* 1. *D.* Beátus qui legit, et audit verba Prophétiæ hujus: et servat ea, quæ in eâ scripta sunt: tempus enim propè est. *Apoc.* 1.

ORATIO.

DEUS, qui cónspicis quià nos úndiquè mala nostra perturbant: præsta, quæsumus, ut beáti Joannis Apóstoli tui et Evangelistæ conféssio gloriósa nos prótegat; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Fui in ínsulâ.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Audívi.

Capitulum. Isai. 50.

DOMINUS... érigit mihi aurē, ut aúdiam quasì magistrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco; retrorsùm non ábii.

℟. *br.* Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus. * Allel., all. Aúdiam. ℣. Quóniā

loquétur pacem in plebem suã. * Allelúia, allel. Glória. Aúdiam. *Ps.* 84.

℣. Deus, docuisti me,... et usquè nunc pronuntiábo mirabília tua, ℟. Et usquè in senectam et sénium. *Ps.* 70.

AD SEXTAM.

Ant. 7. a. Dixit mihi.

Capitulum. Apoc. 1.

DEUS.. quæ oportet fíeri citò significávit, mittens per Angelum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimóniũ Jesu Christi quæcumque vidit.

℟. *br.* Ecce lábia mea non prohibébo; * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, tu scisti: * Allelúia. Glória. Ecce. *Ps.* 39.

℣. Loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum; ℟. Et non confundébar. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Ego Joannes.

Capitulum. Sap. 7.

QUÆCUMQUE sunt absconsa et improvísa dídici: ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia; est enim in illâ Spíritus intelligéntiæ sanctus.

℟. *br.* Introíbo in poténtias Dómini. * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Usquè in altíssima quæ fecisti magnália. * Allel. Glória. Introíbo. *Ps.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexisti, (Dómine;) ℟. Incerta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. 1. Joan. 4.

QUISQUIS confessus fúerit quóniàm Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo: et nos cognóvimus, et credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus Urbem, *p.* 427.

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Ps.* 114.

Ad Magníf. *Ant.* 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniàm ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere, allelúia. 1. *Joan.* 3.

DIE IX.

S. GREGORII NAZIANZ., EPISCOPI ET DOCTORIS.

Duplex-minus.

De Communi Doctorum.

Oratio Omnípotens, *p.* xxiij.

Comm. Translat. S. Nicolai, Episc. Oratio infrà, p. 432.

Lectio ij.

GREGORIUS, ob singulárem divinárum litterárum sciéntiam, Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadóciâ secundâ natus est Gregório Patre, qui póstcà Nazianzénæ Ecclésiæ Epíscopus creátus est, et Nonnâ matre, quæ nondùm in lucem éditum Deo consecrávit. Adolescens, Cæsáream primùm, deindè Alexándriam, hinc Athénas, discendi stúdio, perrexit; ubì amicítiam íniit cum Basílio, et ab Atheniénsibus eloquéntiæ professor est designátus. In pátriam reversus, baptizátus est. Tum présbyter

à patre, invítus licèt, creátus; mox, ne ab eódem Epíscopus consecrarétur, fugit in Ponti solitúdinem, ubì cum Basílio monásticæ vitæ institúta cóndidit. Imperante Juliáno Nazianzum venit, ubì Patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confessióni Ariminensi subscrípserat, adduxit ut subscriptiónem revocáret, eumque mónachis et magnæ gregis parti quæ ab ipso descíverat, reconciliávit. Sasimórum Ecclésiæ à Basílio præfectus, ne causa esset dissídii Basílium inter et Anthímum, Tyanensem Epíscopum de Sasimórum óppido, Episcopátu cessit; et postquàm aliquándiù in nosocómio ægrotis ministrasset, Nazianzum in auxílium Patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet. Constantinópolim ad restaurandam hujus civitátis Ecclésiam missus, Ariános et Apollinaristas expugnávit: multisque ab hæresi revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro persecutóribus, et ut seditiósus tráhitur ad judícium, sed absólvitur. Tantis perfunctum labóribus Gregórium Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórum Epíscopum per epístolas institúit; at paulò post mutáto consílio, ad eam sedem Máximum Cynicum, Clero et plebe repugnántibus, evexit. Convocátâ deindè Constantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur, óperâ Melétii Antiochéni, antè adventum Timóthei Alexandríni, et Episcopórum Ægypti aliórumque ex Macedóniâ: qui cùm adessent, negárentque citrà suum consensum Constantinópoli dari Epíscopum potuisse, Gregórius in Concílio, stúdio pacis, se ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo dissídii causa sum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non súpero, projícite me in mare, et hæ tumúltuum procellæ conquiescent. Post hæc à synodo discédens, cùm Nectárius ei substitútus esset, Arianzum se recépit: undè Cæsáream profectus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehìnc Nazianzum præsule orbátam aliquándiù administrávit; eique Ecclésiæ ab hæresi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deindè secessit, ubì mónachi vitam agens, gravíssimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis, ac vigíliis superávit. Demùm, Theodósio imperante, decessit; multis super ægros et energúmenos patrátis in vitâ miráculis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum Cœlórum thesauro abscóndito in agro; quem qui invénit homo, abscondit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum illum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Nazianzéni. *Orat.* 12.

Pretiosam margarítam cum ómnibus iis quæ quondàm

habébam commutávi : factusque sum, aut, ut réctiùs loquar, fieri opto magnus ille negotiátor, qui exíguis rebus, atque omninò peritúris, magna et æterna emit : solum autem sermónem complector, ut potè Verbi fámulus nec unquàm libens hanc possessiónem neglé xerim. Quin pótiùs eam et colo, et exósculor, ex eâque majórem voluptátem cápio, quàm ex ómnibus áliis rebus in unum coactis, quibus pleríque delectantur. Atque hunc mihi totíus vitæ sócium, et probum consiliárium ducemque viæ in cœlum ferentis, ac promptum commilitónem adscisco. Et quià jucunditátem omnem humi sitam aspernor, in eum omnis meus amor post Deum effúsus est, vel pótiùs in hunc quoquè, quóniàm ad Deum cum prudéntiâ fert, per quem scílicet étiàm solum Deus sincérè percípitur, et conservátur, atque in nobis adolescit.

De sancto Nicolao.

ORATIO.

DEUS qui hunc diem honorábilem nobis in beáti Nicolái Pontíficis translatióne tribuisti : da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ in hac celebritáte lætítiâ, ut cujus membra pio amóre venerátur in terris, ejus intercessiónibus sublevétur in cœlis ; Per.

DIE XI.

SANCTI MAMERTI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Lectio iij.

MAMERTUS, circà témpora Clodóvei magni post Simplícium Viennensis Epíscopus, ipsâ Domínicæ Resurrectiónis vigíliâ, deflagrante regális palátii arce, cùm cives facultátibus dómibusque suis metuentes ex Ecclésiâ discessissent, ipse solùs in eâ remansit, et lácrymis ac oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni spátium frequentes terræ motus, plures ejusdem civitátis domos et Basílicas concússerant : insóliti quoquè sónitus nocturni, et lupi, ursi, ac cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret, eâdem nocte cívibus post extinctum incéndium ad Ecclésiam reversis, ánimo concépit institúere solemnes Litánias usitátis sanctióres. Has litánias solemniótes Mamertus pósteà indixit tríduò antè Ascensiónem Dómini celebrandas, in jejúniis, compunctióne cordis, précibus et eleemósynis ; ad quas universis fidélibus concurréntibus, exorta cessávit calámitas. Eas supplicatiónes mox in totâ Gálliâ præscriptas et observátas, Roma ipsa Leónis tértii auctoritáte amplexa est.

ORATIO.

CLAMANTES ad te quæsumus, Dómine, dignanter exaudi : ut sicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne pósito pepercisti ; ità et nobis ejus intercessióne in omni tribulatióne succurras ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per.

DIE XIII.

SANCTI PACHOMII, ABBATIS.

Simplex.

Oratio Da nobis, *p.* xxxiij.

Lectio iij.

PACHOMIUS in superióri Thebáide parentes gentíles hábuit. Vigésimo ætátis anno magnam Christianórum humanitátem expertus vovit, ubì primùm milítiâ, cui ascriptus erat, solverétur, se Christo adhæsúrum: quâ libertáte adeptâ, baptismum suscépit. Mox erémum adit, ubì Palemónem in vitæ austeritáte et monásticâ disciplínâ institutórem hábuit. Tanto magistro par discípulus ad locum Nilo próximum, cui Tabennæ nomen, penetrávit, in quo amplíssima monastéria virórum ædificávit, qui plúrimi ad eum sanctióris vitæ causâ confluébant. Unus ómnia regébat Pachómius, una ómnibus régula, unus qui necessária providéret œcónomus, una ad públicas preces Ecclésia, nullus inter eos qui clericátûs offício fungerétur; advocábant in solemnitátibus, qui eis sacra administrárent. Construxit quoquè in adversâ Nili ripâ monastérium vírginum soróri suæ, quæ fratris précibus ad Deum conversa, ductu ejus regebátur. Sub vitæ finem, multa prophético Spíritu prædixit. Infirmos curávit: nec défuit ei donum linguárum, quo plures diversæ natiónis instrúeret. Obiit ætáte jam provectus, anno Christi círciter trecentésimo quadragésimo octávo.

DIE XV.

S. JOANNIS NEPOMUC., PRESBYTERI ET MARTYRIS.

Semiduplex.

De Communi unius Martyris.

Lectio iij.

JOANNES Nepomúcii Bohémiæ óppido, undè Nepomucéni cognómen duxit, à paréntibus ætáte provectis ortus est. Egrégiâ índole, piâque institutióne educátus, inter sanctás religiósasque exercitatiónes pueríttiam egit. Sacerdótio initiátus, ministério verbi se pénitùs addixit. Evangélii coràm Rege Wincéslao quarto prædicandi provínciam suscépit, tantâ cum laude, ut Joannis suásu multa rex fáceret, magnoque in honóre virtútes ejus habéret. Régiis illum eleemósynis in páuperes erogãdis præfectũ Joanna Regína consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cùm autem Wincéslaüs ab offício institútoque decessisset atque in vítia præceps abriperétur; piæ autem cónjugis mónita gravátè ferret, conténdere ausus est ut in sacramentáli judício Sacerdóti crédita regínæ arcána sibi à Joanne panderentur. At Dei minister blandítiis primùm, tormentis deindè, et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fortíter óbstitit. Post aliquántulùm verò témporis, cùm vehementiùs urgéret Wincéslaüs, próximãque intentáret in aquis submersiónem, si obluctári pérgeret, Joannes invictâ constántiâ terróres minasque refutávit. Itaque regis império in Moldávam

flumen Pragã intérfluens noctu dejectus, illustrem martyrii corónam consecútus est. Ubì autem secundo flúmine vehi cœpit corpus exánime, ardentes faces aquis supernatantes et discurrentes apparuérũt. Quãobrem ex arénâ postrídiè corpus elátum, in metropolitánam Ecclésiã solemni pompâ translátum est, sepultúræque mandátum. In dies sancti Mártyris memória miráculis incláruit; quibus ritè probátis Benedictus décimus tértius, die décimâ nonâ mensis Mártii anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono primum hunc sacramentális sigilli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignantem, sanctórum Mártyrum catálogo adscripsit.

ORATIO.

Deus, qui ob invictum beáti Joannis sacramentále siléntium novâ Ecclésiam tuam Martyrii corónâ decorasti; da nobis ejus intercessióne et exemplo linguam cautè custodíre; ac ómnia pótiùs mala, quàm ánimæ detrimentum, in hoc século toleráre: Per.

DIE XVI.

SANCTI HONORATI, EPISCOPI.

Simplex.

Lectio iij.

Honoratus, in vico qui Portus ad Súminam dictus est, illústribus natus paréntibus, post mortem Beáti suscépit Episcopátum Ambianensem, regnante Childeberto. Sanctórum Fusciáni, Victoríci, et Gentiáni córpora, tértio ab urbe milliário inventa, in Basílicam Cathedrálem tránstulit. Cùm autem apud Portum, óptimi Pontíficis partes adimpléret, in médio labórum cursu ereptus est, et ibì sepultus. Quo ex loco, licèt pósteà translátus fúerit ad majórem Ecclésiam, eó tamen non désinunt peregríni súpplices concúrrere.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut ad te toto corde confugientes, intercedente beáto Honoráto confessóre tuo atque Pontífice, tuæ pietátis indulgéntiam consequámur; Per Dóminum.

DIE XVIII.

SANCTI TITI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Ex Epístolis Pauli, Eusébio, Hierónymo et Chrysóstomo.

Lectio iij.

Titum orígine gentílem ad fidem ab Apóstolo fuisse conversum indè cólligi potèst, quòd fílium illum vocet. Interpres Apóstolo fuisse in Evangélio ab Hyerónimo dícitur. Cómitem eum assumpsit, cùm anno quinquagésimo primo Jerosólymam ad Concílium se cóntulit. Ibì Paulus eum circumcídi nóluit, cùm tamen subintroducti falsi fratres id instanter péterent. Corinthum ab eódem missus ad componendas illíus Ecclésiæ controvérsias, cum timóre et paráto ad obediendum ánimo à Corínthiis exceptus est: nihil tamen ab illis magistri mores imi-

tátus, unquàm accípere vóluit. Ad Paulum in Macedóniâ tunc agentem rédiit, statimque ab eódem Corinthum dénuò missus secundam ipsíus Epístolam ad Corínthios détulit. Cùm Paulus in ínsulâ Cretâ fidem prædicasset, in ipsâ relíquit Titum, ut ea quæ deessent, corrígeret, et Epíscopos per civitátes contitúeret; undè ab Eusébio vocátur Cretæ Ecclesiárum Epíscopus. Ad ipsum scripsit Paulus Epístolam, quæ est quasì compéndium utriusque ad Timótheum Epístolæ: in hâc enim, sicut in illis docet Apóstolus, sed paucióribus verbis, quæ sint Epíscopi múnia. Constat ipsum, jubente Paulo, Dalmátiam profectum fuisse ad prædicandum Evangélium. Tandem Cretam redux, in pace, ut tráditur, mórtuus est.

ORATIO.

Deus, qui per apostólicos beáti Titi labóres Ecclésiam tuam propagári voluisti; quæsumus ut continuo ejus præsídio muníta, spirituálibus semper profíciat incrementis; Per Dóminum.

DIE XX.

IN TRANSL. S. GEREMARI, ABBATIS.

Simplex.

Lectio iij.

Quanto furóre Dani fínibus septentrionálibus egressi, et indè Normannórum nomen sortíti, Gállias vastáverint, nemo in históriis versátus ignórat. In hâc ígitur públicâ regni calamitáte, mónachi Flaviensis cœnóbii impendentis perículi metu Bellóvacum commigráre coacti, sacras beáti Geremári rellíquias secum asportárunt, et in editióri mœnium turrículâ collocárunt, ubì beáti viri corpus támdiù mâsit, quándiù vitæ supérstites fuére pretiósi illíus pígnoris potitóres. His verò è vivis sublátis, Episcopális sedis cleri jussu ordinátum est, ut in Cathedrálem beáti Petri basílicam sacrum illud depósitũ decentióri capsâ recónditum transferrétur. Salutáris fuit Bellovacénsium civitáti Geremári præséntia; crebris namque miráculis compertum est quanti apud Deum váleat beáti hujus Christi confessóris intercéssio, sive ad impetrandam sitiéntibus arvis, et sterilitátem minántibus, plúviam, sive ad grassantes públicè morbos à cívium fínibus arcendos.

ORATIO.

Deus, qui nos sancti Geremári abbátis præsídio prótegis; éxcita in translatióne córporis ejus, quam adhùc spirant sacri cíneres pietátem, ejusque précibus ab omni nos adversitáte custódi; Per Dóminum.

DIE XXII.

SANCTI CÆLESTINI, PAPÆ.

Semiduplex.

Oratio Deus fidélium, *p.* xviij.

Lectio iij.

Cælestinus quintus, Petrus de Muróne antè Pontificá-

tum appellátus, piis paréntibus ex Apúliâ oriundus, à téneris annis deserta pétiit. Tanta fuit ejus vitæ aspéritas, ut dies ferè noctesque ánimum oratiónibus et legendo psaltério inténderet; et jejúniis, labóre mánuum ac cilício, adhíbitâ étiàm caténâ férreâ corpus domáret. Cùmque multi ad eum tantæ sanctitátis famâ permóti conflúerent, congregatiónem Cælestinórum sub régulâ sancti Benedicti, statútis étiàm arctióribus ádditis, instítuit. Post mortem Nicolái quarti, cùm sedes Apostólica biénnio et ámpliùs vacasset, ad Pontificátum promótus est; cui se dignitáti ímparem exístimans, post sex círciter menses eam abdicávit, ut rerum divinárum contemplatióni libériùs vacáret. Cùmque deserta repéteret, detentus et in custódiam missus, patiéntiæ corónam felíci morte proméruit, anno ætátis octogésimo quarto: quem miráculis conspícuum Clemens quintus Sanctórum número ascripsit.

DIE XXIV.

SS. IRENÆI,

EPISCOPI, ET SOCIORUM EJUS MARTYRUM.

Semiduplex.

Oratio Deus invisíbilis, *p.* xiij.

Lectio iij.

Ex Euseb. lib. 5. *cap.* 4. 20. *et* 24. *Irenæo, lib.* 4. *c.* 18. *Tertull. adversùs Valent. Hyeron. de Script. Ecclesiast.*

IRENÆUS gente Asiáticus, cùm adhùc puer esset, ut ipse scribit ad Florínum, sancti Polycarpi audítor fuit: à quo multa de Apóstolo Joanne et áliis discípulis, qui et Dóminum víderant, et Verbum vitæ conspéxerant, de doctrínâ Christi ejusque miráculis accéperat; quæ studiósè áudiens non in chartâ sed in corde suo descríbens, senex, per Dei grátiam, assíduè repetébat ac mente revolvébat. In Gállias proféctus, Lugdúnum venit; ibíque Viennensis et Lugdunensis nobilíssimæ Galliárum tunc Ecclésiæ lítteras super quasdam quæstiónes ad Eleuthérum Románum Pontíficem perferendas ipsi tradidérunt, eúmque non tam ut Presbyterum Ecclésiæ, (quem gradum jam obtinébat) quàm ut testamenti Christi æmulatórem, commendátum habére rogavérunt. Pothíno Martyrium passo, in sede Lugdunensi successit. In universam Ecclésiam vigil Præsul curas extendens; Hyppólitum, Caium, Ferréolum plúrimosque insígnes Evangélii Præcónes váriis regiónibus suppeditávit. Cùm in controvérsiâ de die Paschæ Victor Románus Póntifex Ecclésiis Asiáticis anathéma paráret; Irenæus cum cæteris quibus præerat frátribus eum per lítteras commónuit, ut concórdiæ studéret. Adversùs hæréticos verbo et scriptis decertávit; sed dùm erróres derídet, errántium dócuit miseréri. Frequenter et sine intermissióne munus óbtulit ad altáre. Sanctis labóribus perfunctus, ineunte tértio sæculo Martyrio coronátus est.

DIE XXVI.

SANCTI AUGUSTINI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Lectio iij.

AUGUSTINUS, ut ait sanctus Gregórius Magnus, fuit in monastérii régulâ doctus, sacræ Scriptúræ sciéntiâ replétus, bonis, auctóre Deo, opéribus præditus. Ab eódem Gregório missus est ut Anglórum genti Evangélium prædicáret. In ínsulæ partem áppulit cujus tunc Rex erat Æthelbertus. Cómites hábuit Mónachos Italos et Cléricos quosdam Gallos, qui fuérunt Italórum intérpretes, et óperis adjutóres. Augustíno duce, disseminátum est cum úbere fructu Evangélii semen, annuente Rege, sed in primis favente Berthâ Chereberti Francórum regis filiâ, Æthelberti uxóre. Ipse Rex se Christi jugo subjécit. Interìm repétiit Gállias Augustínus, ut sibi plures adjúngeret comministros; et ab Arelatensi Præsule Virgílio Epíscopus est ordinátus. Ipso deindè in Angliam reverso, sedem suam Cantuáriæ fixit, ádeòque propagáta est per totam regiónem illam Relígio, ut vel uno die hómines ad decem míllia fúerint ab eo baptizáti. In Galliárum Ecclésiis diversæ erant ab Ecclésiâ Románâ consuetúdines. Super his consúluit Gregórium Magnum, qui respondit : Ex síngulis quibusque Ecclésiis quæ pia, quæ religiósa, quæ Deo plácita invenisset, hæc quasi in fascículum collecta apud Anglórum mentes in consuetúdinem depóneret. Tandem, ab idolórum cultu ad Christi fidem perductâ totâ ferè Angliâ circà annum sexcentésimum séptimum in pace defunctus est.

ORATIO.

DEUS, qui ad Géntium illuminatiónem beátum Augustínum Pontíficem prædicatiónis evangélicæ glóriâ decorasti, præsta ut quos per ipsíus documenta esse donasti fidéles, meritórum imitatóres esse concédas; Per eumdem Dóminum.

DIE XXVIII.

SANCTI GERMANI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Lectio iij

GERMANUS in território Æduensi, honestis paréntibus natus, ad matutínas preces Ecclésiam mille passus penè distantem, quâcumque áeris intempérie adíbat. Présbyter ordinátus, ex mónacho factus est, primùm Abbas sancti Symphoriáni Augustodunensis, deindè Parisiensis Epíscopus. Nihil remísit in episcopátu de vitæ austeritáte, quam in monastério égerat. Horâ noctis tértiâ Ecclésiam ingressus, non recedébat antè dilúculum, céteris de clero per tres vigílias sibi vicissìm ad psallendum succedéntibus. Ità Deo erat intentus, ut de illo semper áliquid conferret in privátis collóquiis, lectiónes sacras ad mensam adhibéret, et

dùm iter ágeret, cursum canónicum nudo cápite, étiam inter equitandum, persólveret. Mira ejus in páuperes beneficéntia fuit, Childeberto ex régio ærário ingentes ei pecúnias subministrante, quem apud Cellas in pago Melodunensi ægrotantem sanitáti restítuit, et ipsam villam Rex in hujusce miráculi memóriam Ecclésiæ Parisiensi donávit. Caribertum reprehendit, qui uxóris sorórem dúxerat, eique sacris interdixit. Sedit in Concíliis Parisiénsibus tértio et quarto, et in Turonensi secundo. Multis clarus miráculis, prænuntiáto mortis die, in pace quiévit ferè octogenárius, anno quingentésimo septuagésimo sexto. Corpus ejus in Basílicâ sancti Vincéntii sepultum est; quæ nunc sancti Germáni à Pratis ab ejus nómine dícitur.

ORATIO.

DEUS sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis tui depositióne consecrasti; da Ecclésiæ tuæ in ejus natalítio exultanti, ut apud misericórdiam tuam exemplis ejus protegátur et méritis; Per

---

DIE XXX.

SANCTI MAXIMINI, EPISCOPI.

Simplex.

Orat. Deus qui pópulis, *p.* xviij.

Lectio iij.

MAXIMINUS sub Constantíno et filio ejus Constante Trevirensem insignem Galliárum Ecclésiam rexit. Jam clarus habebátur, cùm Arianórum criminatiónibus relegátũ magnum Athanásium suscépit, non illum ut éxulem, sed ut orthodoxæ fidei víndicem, cujus zelum in Ariános imitátus est; undè eórum cum Athanásio, Paulo, Osio, Júlio maledicta, ódia et anathémata méruit. Honorífìcè quoque excépit Paulum Constantinopolitánum è suâ sede pulsum. Cùm Ariáni, ex quo in Concílio Nicæno causâ cecíderant, nihil non movérent ut Constantem et Júlium Románum Pontíficem Athanásii defensóres ártibus ómnibus captárent, utrumque Maximínus tutum præstitit ab eórum insídiis, súbdolum semper suspicátus quidquid verbi divíni consubstantialitátē apertè non confiterétur. Concílio Mediolanensi et post biénnium Sardicensi suâ apud Constantem auctoritáte et précibus convocáto intérfuit, fecitque ut Athanásius et Paulus suis sédibus redderentur. Obiit vir zeli verè Apostólici circà annum trecentésimum quadragésimũ nonum.

FESTA JUNII.

DIE I.
SANCTI JUSTINI,
MARTYRIS.
Semiduplex.

Oratio. Adesto Dómine, *p.* ix.

Lectio iij.

JUSTINUS, post Apóstolos, eórumque discípulos Ecclésiæ scriptor antiquíssimus, martyr éminens appellátus, Neápoli Samáriæ civitáte in scriptúris Sichem dictâ, ex géntibus ortus est. Universas ferè Philosophórum sectas perlustrávit. In Platónicâ súbstitit, donec à sene quodam venerando melióra edoctus, ad Christiánam Philosóphiam tránsiit, étiàm sub hábitu Philósophi verbum Dei prædicans. Ineunte impérium Antoníno pio, Romam profectus, ut Christiános à Gentílium calúmniis vindicáret, circà annum centésimum quinquagésimum Apológiam primam pro Christiánis eídem Imperatóri ejusque fíliis et Senátui Románo nuncupátam óbtulit. In Asiam reversus, célebre illud cum Tryphóne Judæo collóquium hábuit. Indè Romæ álteram pro Christiánis Apológiam conscripsit, quam Antoníno et Senátui Románo dedicávit. Sed dùm Crescentem quemdam philósophum, velut libídinū sectatórem, argúeret, ab eódem accusátur apud Imperatórem, à quo damnátus, martyrio coronátus est circà annum Christi centésimum sexagésimum quintum.

DIE II.
SS. POTHINI,
EPISC. ET SOCIOR. MARTYR.
Semiduplex.

Ex Epístolâ Ecclesiárum Viennensis et Lugdunensis ad Ecclésias Asiæ et Phrygiæ.

Apud Eusebium hist. lib. 5. *cap.* I.

Lectio iij.

BEATISSIMUS Pothínus Lugdunensis Epíscopus, nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens, sed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, prosequéntibus ipsū magistrátibus civitátis, et universâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquàm ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus à Præside quisnam esset Christianórum Deus, respondit: Si dignus fúeris, cognosces. Post hæc inhumánè raptátus, et innúmeris plagis affectus est; cùm ii quidem, qui própiùs astábant, cálcibus et pugnis illum contumeliósè appéterent; qui verò lóngiùs distábant, quidquid ad manum erat, in ipsum conjícerent; omnes dénique gravíssimi piáculi reos se existimárent, nisì pro suâ quisque parte ei petulanter insultáret. Exindè vix adhùc spirans in cárcerem projectus est,

tandemque post bíduum ánimam exhalávit. Matúrus verò neóphytus, et Diáconus Ecclésiæ Viennensis, nómine Sanctus, cùm Blandínâ ancillâ, ducti sunt ad béstias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus consuéta illic flagrórum vérbera pertulérunt, et bestiárum ipsos trahéntium morsus, ipsam postrémò férream cáthedram, cui superpósita Mártyrum membra, cùm torrerentur, illórum nares molestíssimus nidor implébat. Hi ergò máximo certámine perfuncti, cùm vitálem spíritum diù protraxissent, tandem juguláti sunt. Blandína autem post flagra, post béstias, post sartáginem retículo inclúsa, tauro objecta est, à quo diù in altum jactáta, demùm et ipsa víctimæ instar juguláta est.

ORATIO.

Martyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis, et Sociórum solémnia recensentes, súpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tuâ caritáte radicáti et fundáti, passiónes hujus témporis, amóre illíus glóriæ quæ revelanda est in nobis, invicto ánimo sustinére valeámus; Per

---

DIE III.

SANCTÆ CLOTILDIS,

VIDUÆ.

Duplex-minus.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Turon. Hist. Franc.

Clotildis, Chilpérici Regis fília, paréntibus a pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodóveo adhùc éthnico, ab ipso Gundobaldo in cónjugem trádita est. Quæ cùm primogénitum peperisset, eum, tolerante magìs quàm approbante Clodóveo, baptizári jussit. Cùm autem infantis, cui nomen impósitũ fúerat Ingoméres, in albis defuncti mortem ægrè ferret Clodóveus, ac baptismo imputáret, gráviter Clotildem objurgávit, ásserens deos pátrios ob contemptum núminis sui irátos, sibi fílium eripuisse. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium grátias ago, qui me non usquequáque judicávit indignam, ut de útero meo génitum regno suo dignarétur ascíre. Alterum fílium Regína cùm genuisset, hunc quoquè baptizári vóluit; et appellátus est Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpisset, affirmante Rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus conváluit. At Regína non cessábat hortári virum, ut abjectâ idololátriâ, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhæsit; donec in expeditióne Alamánnicâ, inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubì órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, à quo Clodóveus, fidem edoctus, baptizátus est, et chrísmate sacro inunctus. Post mortem Clodóvei, Turónos ádiit Clotildis: ibìque ad sepulcrum sancti

Martíni summâ pietáte réliquũ vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemósynis, áliisque piis opéribus intenta, munífica ergà Ecclésias et monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi fílios, nepótes suos, Theodovaldum, Guntárium, et Clodoaldum educávit. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; et Parísios inter psalléntium choros transláta, sepulta est à fíliis Childeberto et Clotário régibus, ad latus Clodóvei, in sacrário Basílicæ sancti Petri, ubì corpus sanctæ Genovéfæ quiescit.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 19.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis; Amen dico vobis, quià dives difficilè intrábit in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni, Epíscopi. *In Ps.* 132. *n.* 4.

Certe multa peccáta videntur ad dívites pertinére. Cùm enim plus agunt et plus administrant, et plus ad eos pendet res familiáris ampla, difficile est ut non plura peccáta cóntrahant: et de illis dictum est, quià Facílius est intrárc camélum per forámen acûs, quàm dívitem in regnum cœlórum. Et, cùm constristáti essent discípuli pro illis, de de quibus jam desperábant, consolátus est eos Dóminus, dicens: Quæ homínibus impossibília sunt, Deo facília sunt. Quómodò autem illud fácile facit Deus? Audi Apóstolum, si non négligas quod præcépit. Præcípite, inquit, divítibus hujus séculi non superbè sápere.

ORATIO.

Respice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium, et quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fidei contulisti, iisdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum Christiánæ pietátis affectum; Per Dóminum.

DIE V.

SANCTI BONIFACII, EPISCOPI ET MARTYRIS.

Simplex.

De Communi unius Martyris.

Oratio Deus cujus, *p.* ix.

Lectio iij.

Bonifacius in majóri Británniâ nóbili génere ortus, à patre septennis ductus in monastérium, pietáte et rerum divinárum sciéntiâ excélluit. Présbyter ordinátus, singulárem in tractandis negótiis Ecclesiásticis perítiam exhíbuit: undè crescente in dies illíus famâ, ipse sibi fugâ consulendum ratus, obtentâ Abbátis licéntiâ, Frísiam áppulit, Evangélium infidélibus annuntiatúrus. Sed messe nondùm matúrâ, in pátriam reverti cógitur. Abbas electus, ut onus refúgiat, Romam petit. A Gregório secundo benignè excípitur, et míttitur in Germániam, ad prædicandum Evangélium. Ob insignem Evangélii fructum Romam post annum revocátus, consecrátur Epíscopus, et Apostólici legáti dignitáte auc-

tus remíttitur in Germániam. Incredíbile est quantis labóribus opus evangélicum provéxerit. Sedem Moguntínam suscípere coactus, cùm illam annos áliquot sanctè administrasset, suffecto in locum suum sancto Lúllio Epíscopo, ipse ad prædicandum Frísiis Evangélium íterùm progréditur. Ibì cùm innúmeros ad Christi fidem convertisset, martyrio coronátur anno Christi septingentésimo quinquagésimo quinto.

DIE VI.

SANCTI NORBERTI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Commem. S. Claudii, Episc. Oratio Deus fidélium, *p.* xviij.

Lectio iij.

NORBERTUS, Sanctis, Clíviæ óppido, in Diœcesi Coloniensi, nóbili prosápiâ ortus, relictâ Imperatóris aulâ, in Clerum ascriptus est. Présbyter factus, verbi Dei prædicatióni totum se dedit. Abdicátis benefíciis Ecclesiásticis quibus abundábat, et património paupéribus erogáto, austeriórem vitam amplexus est. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidentes ad concórdiam revocávit. Cùm esset Laudúni, à Bartholomæo Epíscopo rogátus ne ab ipsíus Diœcesi discéderet, desertum in eâ locum qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit, ex quo totus Ordo, quem ibì sub régulâ sancti Augustíni instítuit, nomen accépit. Sacramentáriam et Adamíticam Tanchélini hærésim Antuérpiæ grassantem, eò vocátus, profligávit: et qui multò antè oblátum sibi Cameracensem Episcopátum recusáverat, ad Magdeburgensem Archiepiscopátum pósteà raptus, ecclesiásticam disciplínam, præsertìmque sacrórum ministrórum cælibátum constanter propugnávit. Remis in Concílio, Innocéntium secundum egrégiè adjúvit: et Romam cum áliis Epíscopis profectus, schisma Petri Leónis compressit, Innocéntio suæ sedi réddito. Exactis in Pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum, anno millésimo centésimo trigésimo quarto; huncque Gregórius décimus tértius anno millésimo quingentésimo octogésimo secundo in Sanctórum órdinem rétulit.

ORATIO.

DA Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut mérita sancti Epíscopi Norberti pietátem tuam pro ipsâ semper exórent, et fructum in nobis labórum ejus custódiant; Per.

DIE VIII.

SANCTI MEDARDI, EPISCOPI.

Duplex-Minus.

Commem. S. Gildardi Episcopi per Ant. et ℣. de Communi Pontif. Oratio infrà.

Lectio ij.

MEDARDUS apud Salentiácum in pago Viromanduensi nobílibus paréntibus natus est; à quibus piè et diligenter educátus, non dúbia dedit

à púero magnæ sanctitátis, et exímiæ in paúperes caritátis indícia. Missus est Augustam Viromanduórum lítteris instituendus, indè Tornácum perficiendus. Crescéntibus cum ætáte méritis et doctrínâ, Présbyter consecrátus, Viromanduórum Episcopátum, multórum assíduis précibus victus, regendum suscépit; ac sedem, eo quòd Augusta Viromanduórum à Vándalis et Hunnis eversa esset, Noviómi in óppido muníto collocávit. Interìm sanctus Eleuthérius Tornacensis Epíscopus móritur : post cujus exéquias, cùm Tornacenses Medardum sibi Epíscopum postulassent, sancto Remígio céterisque provínciæ Epíscopis annuéntibus, Rege et procéribus suâ autoritáte rem promovéntibus, utriusque Ecclésiæ curam suscépit; sed Episcopális sedis honóre utríque serváto : quamvìs Tornacenses ab eo témpore usquè ad Simónem, per annos círciter sexcentos, non álios quàm Noviomenses Epíscopos habúerint. Flandros, gentem tunc ferócem, convertit ad Christum. Obiit annò círciter quingentésimo quadragésimo quinto : eumque Rex Clotárius summo cum honóre apud Suessiónas sepelíri jussit, et Basílicam ad ejus túmulum cœpit ædificáre, quam Sigebertus fílius ejus et successor absolvit et ornávit.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 15.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Vidéte, vigiláte, et oráte : nescítis enim quandò tempus sit. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 76. *in Cantic.* §. 9. *et* 10.

Attendite vobis, quicumque opus ministérii pastorális sortíti estis : atténdite, inquam, vobis, et pretióso depósito quod vobis créditum est. Cívitas est, vigiláte ad custódiam concórdiamque : sponsa est, studéte ornátui : oves sunt, inténdite pâstui. Custódia civitátis ut sit sufficiens, trifária erit, à vi tyrannórum, à fraude hæreticórum, à tentatiónibus dæmonum. Sponsæ verò ornátus in bonis opéribus et móribus et ordínibus. At pastus óvium commúniter quidem in páscuis scripturárum, tanquàm in hæreditáte Dómini. Ad hæc boni sollícitique Pastóres impinguáre pecus non cessant bonis lætisque exemplis, et suis magìs quàm aliénis. Nam si aliénis et non suis, ignomínia est illis, et pecus ità non próficit. Nunc verò bonus Pastor hoc quoquè curábit, ut secundùm Evangélium inveniátur habére sal in semetipso, sciens quià sermo sale condítus, quantùm placúerit ad grátiam, tantùm próderit ad salútem.

ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras quas in beáti Medardi festivitáte deférimus; et qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absolve peccátis : Per.

De sancto Gildardo.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Gildardi Pontíficis natalítia venerantes, et fídei muniámur auxílio, et caritátis proficiámus exemplo; Per.

DIE X.

SANCTI EVREMUNDI, ABBATIS.

Semiduplex.

Oratio Deus, cujus múnere, *p.* xxxiij.

Lectio iij.

EVREMUNDUS Bajóci ex præpotenti tum extractióne, tum ópibus famíliâ ortus, ut século militáret inter Aúlicos deputátus, Theodórici tértii regis ánimum ità sibi conciliávit, ut ómnibus gratus, ad dignitátes pervénerit. Arridente tamen sibi fortúnâ, vanitátem rerum humanárum ex assíduâ sacrárum paginárum meditatióne detexit. Spretis ítaque séculi divítiis et honóribus, uxóri quam dúxerat persuásit, ut mútuo consensu, mundo renuntiantes, soli Deo sese mancipárent. Quod cùm illa præstitisset, monásticam vitam professa, ipse quoque solitúdinem ingressus comam depósuit, multórumque pater effectus monachórum, admirábili vixit sanctitáte. Ejus corpus ex Neústriâ sublátum, et per diversa loca asportátum, Credílium tandem, Belvacensis diœcesis oppídulum, translátum est: ubì à Canónicis in Ecclésiâ sub ipsíus invocatióne Deo dicátâ institútis asservátum fuit; usquè dùm furéntibus Calvíni sectáriis, sacræ relíquiæ (cápite excepto, Canonicórum diligéntiâ serváto, quod étiàm nunc hódiè ibì religiosíssimè cólitur) igni tráditæ sunt, et in Isáram projecti cíneres, anno incarnáti Verbi millésimo quingentésimo sexagésimo séptimo.

DIE XI.

SANCTI BARNABÆ, APOSTOLI.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. de Communi Apostolorum.

Capitulum. Act. 4.

QUOTQUOT possessóres agrórum aut domórũ erant, vendentes afferébant prétia eórum quæ vendébant, et ponébant antè pedes Apostolórum; dividebátur autẽ síngulis prout cuíque opus erat.

℟. (Bárnabas) hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino; * Quià erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto et fide, allelúia, allelúia. ℣. Mónita salútis dabat eis... et consolabátur eos; * Quià. Glória. * Quià. *Act.* 11. *Tob.* 1.

HYMNUS. S. V.

CŒLO datur quiéscere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déseris;
Magno rependens fœnore

En fundus ipse fit tuus.
Tu sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.
Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Beátus qui intélligit super egénum et páuperem: ℟. In die malâ liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Ad Magnif. *Ant.* 4. D. Cùm habéret agrum (Bárnabas,) véndidit eum, et áttulit prétium, et pósuit antè pedes Apostolórum, allelúia. *Act.* 4.

Oratio infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Caput córporis Ecclésiæ Dóminum * Veníte, adorémus, allelúia. *Coloss.* 1.

HYMNUS. S. V.

Regnis paternis débitus,
Cruóre quæ pandit suo,
Vos propter, hospes écteras
Adhuc colit terras Deus.
Ignóta tardis méntibus
Patére dat mystéria,
Per mille præsagas suî
Se detégens imágines.
En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer,
En agnus ille, sánguine
Qui tincta servat límina.
Amóris ô quæ pígnora!
Nobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ solvit et ligat Deus.
Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Ant. ℣. *et* ℟℟. *de Communi Apostolorum.*

Lectio ij.

Ex Act. Apostol. et Usuardo.

Barnabas, qui et Joseph, Levítes, Cyprius génere, agro véndito quem possidébat, prétium áttulit ad pedes Apostolórum: ad quos et pósteà Paulum adduxit recèns conversum. Jerosólymis Antióchiam missus ab Ecclésiâ, quæ accéperat quosdam ibì discípulos Dóminum Jesum Græcis annuntiasse, cùm vidisset grátiam Dei, gavísus est, et hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. Profectus est indè Tarsum ut quæreret Paulum; quem cùm invenisset, perduxit Antióchiam, et annum totum conversáti sunt ibì in Ecclésiâ, et docuérunt turbam multam; ità ut cognominarentur primùm Antióchiæ discípuli Christiáni. Ortâ fame ab Agabo prædictâ, collectas eleemósynas ad fratres in Judæâ habitantes, cum Paulo détulit. Quo expléto ministério reversi sunt, assumpto Joanne, cui cognómen erat Marcus. Cùm autem Antióchiæ in Ecclésiâ cum cæteris Prophétis et Doctóribus ministrárent Dómino, et jejunárent, dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seléuciam venérunt, indè Cyprum: ac multas prætereà urbes regiónesque peragrárunt prædicantes Evangélium, et consti-

tuentes per síngulas Ecclésias Presbyteros. Cùm autem Lystris propter claudum à Paulo sanátum pro diis haberentur, vocárentque turbæ Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium, vix deterruérunt turbas ne sibi immolárent. Reversi Antióchiam, ortâ ibi seditióne propter Judæos, qui volébant gentes ad Deum conversas circumcídi, rem ad Apóstolos retulérunt, qui in Concílio Jerosolymitáno super eâ re decrétum statuérunt, remiséruntque eos ad Ecclésiam Antióchiæ, adjunctis Judâ et Silâ, scribentes per manus eórũ. Postrémò Bárnabas digressus à Paulo, unà cum Marco navigávit in Cyprum. Multis demùm perfunctus pro Christo labóribus, glorióso fine quiévit. Refert Alexander Cyprius corpus ejus in ínsulâ Cypro, Zenóne imperante, repertum esse, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipsíus Bárnabæ manu conscriptum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 10.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Estóte ergò prudentes sicut serpentes, et símplices sicut columbæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. Homil. 33. *aliàs* 34. §. 1.

Postquam (Dóminus) omnem curam à discipulórum ánimis ejécerat, ac signórum spectáculo muníerat, et quasi férreos adamántinosque reddíderat, seculáribus ómnibus superióres, et ab omni temporáneâ sollicitúdine liberátos; demùm illa prædícit mala, quæ ipsos invasúra erant: non solùm ea quæ paulò post futúra, sed étiàm ea quæ post multùm témporis erant eventúra, diù antè illos ad bellum præparans contrà diábolum suscipiendum. Multa enim hìnc bona emergébant. Primò quòd ipsi præsciéntiæ vim agnóscerent; secundò, quòd nemo suspicári posset hæc mala ob doctóris imbecillitátem eveníre; tértiò, ne ii qui hæc passúri erant, percellerentur, si hæc inexpectáta et præter spem accidissent; quartò, ne hæc crucis témpore audientes turbarentur. Deindè ut discant novam esse hanc bellandi legem, et inaudítum aciéi modum, cùm nudos mittat, unâ indútos túnicâ, sine cálceis, sine virgâ, sine cíngulo vel perâ, quos ali jubet ab excipiéntibus; non hìc finem dicendi facit; sed suam ostendens ineffábilem poténtiam dicit: Sic abeuntes óvium mansuetúdinem exhibéte, etiamsi contrà lupos itúri, nec modò contrà lupos, sed étiam in médio lupórum.

AD LAUDES.

Ant. de Comm. Apostolorum.

Capitulum. Act. 15.

Tacuit omnis multitúdo, et audiébant Bárnabam et Paulum narrantes quanta Deus fecisset signa et prodígia in géntibus per eos.

HYMNUS. S. V.

PAULI labórum párticeps,
Consors et in perículis,
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.
Quam vestra gens Christi fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæsitantes, ésteris.
Portastis illam Géntibus.
Fac, Christe, nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant.
Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam (Dómini,) ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Ad Bened. *Ant.* 7. Erant autem in Ecclésiâ, quæ erat Antióchiæ, prophétæ, et doctóres, in quibus Bárnabas, allelúia. *Act.* 13.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Bárnabam, plenum fide et Spíritu sancto, ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris et caritátis ejus, dignè Evangélio Christi quód prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem... in unitáte ejusdem.

Ad Horas Omnia de Comm. Apostol.

IN II. VESPERIS.

Ant. de Comm. ad Laudes.

Capitulum. Act. 14.

CUM constituissent (Bárnabas et Paulus) per síngulas Ecclésias presbyteros, et orassent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt.

Hymnus ut in I. Vesperis.

℣. Ibant et flebant, mittentes sémina sua: ℟. Venient cum exultatióne, portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

Ad Magnífic. *Ant.* (Bárnabas et Paulus) tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi, allel. *Act.* 15.

DIE XIII.

S. ANTONII DE PADUA.

Simplex.

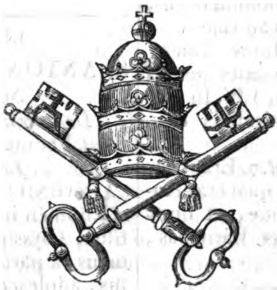
De Communi Justorum.

Orat. Fac quæsumus, *p.* xxxviij.

Lectio iij.

ANTONIUS, qui Ferdinandi nomen in sacro fonte sortítus, Ulyssípone in Lusitánia ortus, à paréntibus piè educátus, adolescens institútum canonicórum regulárium in monastério sanctæ crucis amplexus est. Tanto fuit martyrii desidério succensus, ut inter beáti Francisci alumnos, è quibus nuper quinque pro Christo in Mauritániâ sánguinem fúderât, transíerit. Suscepto ítaque órdinis hábitu in oratório divo António consecráto, suscépit et Antónii nomen: probátusque váriis tum pœniténtiæ tum humilitátis exercítiis, ad Saracénos ire perrexit. Sed adversâ valetúdine ad pátriam remeáre cóactus, ventórum intempérie ad Sicíliam áppulit, visóque

beáto Francisco, in erémum montis Pauli, divínis opéribus vilióribusque ministériis vacatúrus secessit. E latíbulo ad prædicandum exíre coactus, talem suis conciónibus in se excitávit admiratiónem, ut à Gregório nono summo Pontífice arca testamenti dictus fúerit. Apud Bonóniam, Montempessulánum, et Tolósam Lectóris Theólogi múnere functus, multis peragrátis provínciis, emensisque labóribus pro salúte animárum, Patávium venit, ibìque méritis ac miráculis clarus obdormívit in Dómino Idibus Június, anno salútis millésimo ducentésimo trigésimo primo, ætátis trigésimo sexto: ob crebrióra eâ in urbe post mortem explopráta mirácula, Paduánus dictus, et à Gregório nono, anno post ejus óbitum próximo in Confessórum albo relátus.

COMMUNE SANCTORUM.

¶ *In omni officio de Sanctis, dicuntur Psalmi de feriâ, nisi aliter notetur.*

¶ *Tempore Paschali additur semel* Allelúia *in fine Ant. et Invit. et bis* Allelúia, *in fine* ℟℟℟. *etiam brev. et pro Nocturn. quod unicum est, sumentur Antiph.* ℣. *et* ℟℟. *Nocturni Feriæ respondentis. Lectiones verò ut in Proprio.*

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. QUI sunt isti qui ut nubes volant, et quasi columbæ ad fenestras suas? *Is.* 60.

Ant. 2. *D.* Isti sunt quos misit Dóminus, ut perámbulent terram. *Zach.* 1.

Ant. 6. F. Ædificábunt deserta à século, et ruínas antíquas érigent. *Is.* 61.

Ant. 5. a. In terrâ suâ duplícia possidébunt: lætítia sempiterna erit eis. *Ibid.*

Ant. 8. G. Omnes, qui víderint eos, cognoscent illos; quià isti sunt semen cui benedixit Dóminus. *Ibid.*

Capitulum Isa. 66.

ANNUNTIABUNT glóriã meã géntibus, et addúcent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino.

In duplicibus et suprà, ℟. In regeneratióne, *infrà* iij.

HYMNUS. S. V.

CŒLESTIS aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs;
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices:
Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáscitur;
Quos vanus error lúserat,
Illustrat ipsa véritas.
Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus;
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.
Quibus gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.
Vulgáta terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.
Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte, qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Virtútem terribílium tuórum dicent: ℟. Et magnitúdinem tuam narrábunt. *Ps.* 144.

Ad Magnificat, *Ant.* 5. a. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis, et prædicantis pacem: annuntiantis bonum, prædicantis salútem! *Is.* 52.

Oratio propria.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Apóstolum et Pontíficem confessiónis nostræ Jesum * Veníte, adorémus. *Hebr.* 3.

Ps. Venite.

HYMNUS. S. V.

SUPREME, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas committere!
Hæc nempe plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux indè magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.
Christũ sonant: versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum:
Circùm tubisclangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.
Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte, qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Erat (Jesus) pernoctans in oratióne Deí; et cùm dies factus esset, vocávit Discípulos suos. *Luc.* 6.

Ant. 8. *G.* Elégit duódecim ex ipsis, (quos et Apóstolos nominávit.) *Luc.* 6.

Ant. 7. c. Dedit illis potestátem curandi infirmitátes, et ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

℣. Infirma mundi elégit Deus; ℟. Ut confũdat fórtia. 1. *Cor.* 1.

℟. Non vos me elegistis: sed ego elégi vos, et pósui vos; * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. ℣. Zelus Dómini exercítuum fáciet istud. * Ut eátis. *Joan.* 15. *Is.* 37.

℟. Nolíte gaudére quià spíritus vobis subjiciuntur: * Gaudéte autem, quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, et in laudem ómnibus pópulis terræ. * Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. * Estóte ergò prudentes sicut serpentes, et símplices sicut columbæ. ℣. (Dóminus) custódiet rectórum salútem, et próteget gradientes simplíciter. * Estóte. Gl.[a] * Estóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

In Annualibus.

Post Gloria Patri *resum. integrum* ℟. *quod observat. in tertio* ℟. *II. Nocturni et sic in cæteris Commun.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Ego elégi vos de mundo: proptéreà odit vos mundus. *Joan.* 15.

Ant. 3. à. Tradémini à paréntibus, et frátribus, et cognátis et amícis, et morte affícient ex vobis. *Luc.* 21.

Ant. 4. *E.* Hæc ómnia fácient vobis propter nomẽ meũ. *Joan.* 15.

℣. Custodiébant testimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Ps.* 98.

Lect. ut in Proprio.

℟. Mementóte sermónis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus major dómino suo. * Si me persecúti sunt, et vos persequentur. ℣. Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, qui odérunt me gratis. * Si me. *Joan.* 15. *Ps.* 68.

℟. Eritis ódio ómnibus prop-

ter nomen meum: et capillus de cápite vestro non períbit: * In patiéntiâ vestrâ possidébitis ánimas vestras. ℣. Ego cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, et non afflictiónis. * In patiéntiâ. *Luc.* 21. *Jer.* 29.

℟. Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini: * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm: nolíte timére.* Non. Gl.ª * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Euntes prædicáte, dicentes: Quià appropinquávit regnum cœlorum. *Matth.* 10.

Ant. 5. a. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

Ant. 7. *d.* Qui vos audit, me audit: et qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eũ qui misit me. *Luc.* 10.

℣. Custodíte præcepta mea; ℟. Et fácite ea. *Lev.* 20.

Evangel. et Homil. ut in Proprio.

℟. Jam non dicam vos servos: quià servus nescit quid fáciat Dóminus ejus: vos autem dixi amícos: * Quià ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Manifesto vobis veritátē, et non abscondam à vobis occultum sermónem. * Quià. *Joan.* 15. *Tob.* 12.

℟. Vos estis qui permansistis mecum in tentatiónibus meis: et ego dispóno vobis, * Sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. ℣. Dispósui testamentum electis meis. * Sicut. *Luc.* 22. *Ps.* 88.

℟. In regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, * Sedébitis et vos super sedes duódecim, judicantes duódecim tribus Israel. ℣. Judícium sedébit, ut auferátur poténtia, et conterátur. * Sedébitis. Glória Patri. * Sedébitis. *Matth.* 19. *Dan.* 7.

In dupl. et solemn. post Glória Patri *resumit.* ℟. *In Annualibus autem post* Glória *repetit. reclam. Deindè resum.* ℟. *et sic in cæteris communibus.*

℣. *Sac.* Isti hómines servi Dei excelsi sunt, ℟. Qui annúntiant vobis viam salútis. *Act.* 16.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. Virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. *Act.* 4.

Ant. 4. E. Grátia magna erat in ómnibus illis. *Ibid.*

Ant. 5. a. Per manus Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe. *Act.* 5.

CANTICUM. Is. 66.

PONAM in eis signum * et mittam ex eis, qui salváti fúerint, ad Gentes in mare;

In Africam, et Lydiam tendentes sagittam; * in Itáliam et Græciam, ad Insulas longè:

Ad eos, qui non audiérunt de me, * et non vidérunt glóriam meam.

Et annuntiábunt glóriam meam Géntibus, * et addúcent omnes fratres vestros de cunctis Géntibus donum Dómino.

In equis, et in quádrigis, et in lécticis, * et in mulis, et in carrúcis.

Ad montem sanctum meum Jerúsalem, * dicit Dóminus.

Quómodò si ínferant fílii Israel munus in vase mundo, * in domum Dómini.

Et assúmam ex eis in Sacerdótes, et Levítas, * dicit Dóminus.

Quià sicùt cœli novi, et terra nova, quæ ego fácio stare coràm me, dicit Dóminus: * sic stabit semen vestrum, et nomen vestrum.

Ant. 1. f. Magnificábat eos pópulus; magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. *Act.* 5.

Ant. 6. F. Prædicavérunt ubíque, Dómino cooperante, et sermónem confirmante, sequéntibus signis. *Marc.* 16.

Capitulum. Ephes. 4.

(CHRISTUS) dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres et Doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

HYMNUS. S. V.

QUEM misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

Occísus Agnus à lupis
Vos misit agnos ad lupos;
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere;
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.

Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte, qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Sedérunt sedes in judício, ℟. Sedes super domum David. *Ps.* 121.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. J. Quæcumque alligavéritis super terram, erunt ligáta et in cœlo: et quæcumque solvéritis super terram, erunt solúta et in cœlo. *Matth.* 18.

Ad Horas, Antiphonæ de Laudibus. Psalmi de feriâ.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Grátia.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Per manus.

Capitulum. 2. Cor. 5.

POSUIT in nobis (Deus) Verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquam Deo exhortante per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Annuntiavérun * Opera Dei. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus intellexérunt. * Opera. Glória. ℟. Annuntiavérunt. *Ps.* 63.

℣. Pósuit in eis verba signórum suórum, ℟. Et prodigiórum in terrâ. *Ps.* 104.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Magnificábat.

Capitulum. Rom. 1.

(PER Jesum Christum) accépimus grátiam et apos-

tolátum ad obediendum fídei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus.

℟. *br.* Spíritu sancto inspiráti, * Locúti sunt. Spíritu. ℣. Sancti Dei hómines * Locúti. Glória. ℟. Spíritu. 2. *Petr.* 1.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Prædicavérunt.

Capitulum. Eph. 2.

JAM non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundamentum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. *br.* In convertendo Dóminus * Captivitátem Sion. In convertendo. ℣. Facti sumus sicut consoláti. * Captivitátem. Glória. ℟. In convertendo.

℣. Replétum est gáudio os nostrum : ℟. Et lingua nostra exultatióne. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. 1. Cor. 4.

DEUS nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquàm morti destinátos : quià spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

Hymnus, ut in I. Vesp.

℣. Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum ; ℟. Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum. *Ps.* 122.

Ad Magnif. *Ant.* 2. *D.* Ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniàm digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. *d.* JUSTUS quasi leo confidens, absque terróre erit. *Prov.* 28.

Ant. 2. *D.* Quià acceptus erat Deo, necesse fuit ut tentátio probáret (illum.) *Tob.* 12.

Ant. 1. g. In tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit à malis. *Eccli.* 33.

Ant. 3. à. Firmábit illum, et iter addúcet directum ad illum, et lætificábit illum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. F. Usquè in tempus sustinébit pátiens, et pósteà rédditio jucunditátis. *Eccli.* 1.

Capitulum. Is. 12.

ECCE Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo : quià fortitúdo mea, et laus mea Dóminus.

In duplicibus et suprà.

℟. Deus Dóminus, *infrà* vij.

HYMNUS. S. V.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor,
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.
Non jã crucis Christi pudet :
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo
Est grande votum Mártyris.
Plenus superno spíritu,

Ridet minas, ridet cruces,
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.
Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.
Unus tot armátas manus
Stupente lassat Júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
Da, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.
Fortem corónans mílitem,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. In Deo sperávi: ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 55.

Ad Magnific. *Ant.* 1. *D.* Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: Deus meus, sperábo in eum. *Ps.* 90.

Oratio, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria, et sic in quolibet Communi.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui dat vincenti manna abscónditum, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 2.

Ps. Veníte.

HYMNUS. S. V.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre,
Quam Christo déderas, fidem!
Pœnis victa quibus defíceret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege suâ magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii!
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Patri máxima laus, máxima Fílio:
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Quo donante, corónam
Invictus pugil óbtinet.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Custodívit illum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum. *Sap.* 10.

Ant. 8. c. (Attulit) illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant. *Ibid.*

Ant. 4. *E.* Stetit contra reges horrendos in portentis et signis. *Ibid.*

℣. Díligam te, Dómine, ℟. Fortitúdo mea. *Ps.* 17.

℟. Beátus vir qui suffert tentatiónem: quóniàm cùm probátus fúerit, * Accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic mundus óbiit per ómnia in Dómino confídens. * Accípiet. *Jac.* 1. 2. *Mach.* 7.

℟. Certámen forte dedit illi (Dóminus) * Ut vínceret, et sciret quóniàm ómnium poténtior est sapiéntia. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam

Deo. * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. Scient quià ego dilexi te. Quóniã servasti verbũ patiéntiæ meæ, et * Ego servábo te ab horâ tentatiónis. ℣. Quis tu ut timéres ab hómine mortáli, et à fílio hóminis ? * Ego. Glória. * Ego. *Apoc.* 3. *Is.* 51.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui certat in agóne, non coronátur nisi legítimè certáverit 2. *Tim.* 2.

Ant. 6. F. Qui vícerit, non lædétur à morte secundâ. *Ap.* 2.

Ant. 8. G. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. 1. *Pet.* 2.

℣. Príncipes persecúti sunt me gratìs : ℟. Et à verbis tuis formidávit cor meum. *Ps.* 118.

℟. Intuens quemádmodùm oportéret accédere, patienter sústinens * Destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. ℣. Majóres divítias æstimans thesauro Ægyptiórum impropériũ Christi. * Destinávit. 2. *Mac.* 6. *Heb.* 11.

℟. Et si in præsenti témpore supplíciis hóminum erípiar, sed * Manũ Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effúgiam. ℣. Quicumque in lege peccavérunt, per legem judicabuntur. * Manum. 2. *Mac.* 6. *Rom.* 2.

℟. E cœlo (membra) ista possídeo, sed propter Dei leges nunc * Hæc ipsa despício, † Quóniàm ab ipso me ea receptúrum spero. ℣. Magis éligens afflígi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditátem. * Hæc. Glória. † Quóniàm. 2. *Mac.* 7. *Hebr.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. à. Cùm à morte possem liberári, duros córporis sustíneo dolóres. 2. *Mac.* 6.

Ant. 3. a. Secundùm ánimam verò propter timórem tuum libenter hæc pátior. *Ib.*

Ant. 4. *E.* Animam et corpus meum trado pro pátriis légibus, ínvocans Deum 2. *Mac.* 7.

℣. Invoca me in die tribulatiónis : ℟. Eruam te, et honorificábis me. *Ps.* 49.

℟. Pro justítiâ agonizáre pro ánimâ tuâ, et usquè ad mortem certa pro justítiâ; * Et Deus expugnábit pro te inimícos tuos. ℣. Esto fidélis usquè ad mortem. * Et Deus. *Eccli.* 4. *Apoc.* 2.

℟. Propter opus Christi usque ad mortem accessit, * Tradens ánimam suam. ℣. Voluntáriè præíbat ad supplícium. * Tradens. *Phil.* 2. *Mac.* 6.

℟. Deus Dóminus fortitúdo mea, et ponet pedes meos quasi cervórum, * Et † Super excelsa mea dedúcet me victor. ℣. In fide vivo Fílii Dei, qui dilexit me, et trádidit semetipsum pro me. * Et super. Glória. † Super. *Hab.* 3. *Gal.* 2.

℣. *Sacerd.* (Dómine) factus es susceptor meus et refúgium meum, ℟. In die tribulatiónis meæ. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Qui confitébitur me coràm homínibus, confitébor et ego eum coràm Patre

meo, qui in cœlis est. *Mat.* 10.

Ant. 6. F. Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam. *Marc.* 8.

Ant. 2. D. Qui perdíderit ánimam suam propter me et Evangélium, salvam fáciet eam. *Ibid.*

CANTICUM. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi, Dómine Rex, * et collaudábo te Deum salvatórem meum.

Confitébor nómini tuo, * quóniàm adjútor et protector factus es mihi.

Et liberasti corpus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, et à lábiis operántium mendácium; * et in conspectu astántium factus es mihi adjútor.

Et liberasti me secundùm, multitúdinē misericórdiæ nóminis tui, * à rugiéntibus præparátis ad escam :

De mánibus quæréntium ánimam meam, * et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me.

Ant. 5. a. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternā custódit eam. *Joan.* 12.

Ant. 3. a. Qui vícerit, possidébit hæc, et ero illi Deus, et ille erit mihi fílius. *Apoc.* 21.

Capitulum. Jer. 17.

BENEDICTUS vir, qui confídit in Dómino, et erit Dóminus fidúcia ejus. Et erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas : et non timébit, cùm vénerit æstus.

HYMNUS. S. V.

JAM non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros :
Nunc pro cárcere cæco,
Fulgentes hábitas domos.

Non jam vincla manus, non cóhibent pedes :
Tu liber súperûm regna perámbulas :
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modo núditas :
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus et índuit.

Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundisque tyrannum;
Dum quos déprimit, élevas.

Patri máxima laus, máxima Fílio :
Sit par sancte tibi, glória, Spíritus,
Quo donante corónam
Invictus pugil óbtinet. Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quià Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Liberátus sum de ore leónis. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo, et salvum fáciet in regnum suum cœleste. 2. *Tim.* 4.

ORATIO.

Si sit Pontifex.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui in ómnium sanctórum tuórum es virtúte mirábilis; da nobis in festivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr

et póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit; et quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eundem Dóminum.

Alia.

DEUS cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverandum confirmávit; da nobis ex ejus imitatióne pópulum Christiánum et instrúere vivendi exemplo, et confirmáre patiendo; Per.

Si sit Presbyter.

DEUS, à quo constántiam fides, et virtútem sumit infírmitas; quæsumus ut beáti *N.* Sacerdótis et Mártyris tui exemplo et précibus, quidquid in persecutiónibus sævum est, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confessióne superáre; Per.

Si non sit Presbyter.

ADESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur adversis; Per.

Alia.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tuâ fide et sinceritáte constántiam; ut in caritáte divínâ firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Qui volúerit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Qui perdíderit.

Capitulum. Is. 41.

NE tímeas, quià ego tecum sum: ne declínes, quià ego Deus tuus: confortávi te et auxiliátus sum tibi, et suscépit te déxtera Justi mei.

℟. *br.* Si ambulávero in médio umbræ mortis, * Non timébo mala. Si ambulávero. ℣. Quóniàm tu mecum es; * Non. Glória. Si ambulávero.

℣. Virga tua, et báculus tuus, ℟. Ipsa me consoláta sunt. *Ps.* 22.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Qui odit.

Capitulum. Is. 41.

ECCE confundentur et erubescent omnes, qui pugnãt adversum te: erunt quasi non sint, et períbunt viri, qui contradícunt tibi.

℟. *br.* Dóminus * Protector vitæ meæ. Dóminus. ℣. A quo trepidábo? * Protector. Glória. Dóminus. *Ps.* 26.

℣. Glorificátus sum in óculis Dómini; ℟. Et Deus meus factus est fortitúdo mea. *Is.* 49.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Qui vícerit.

Capitulum. Is. 41.

QUÆRES eos, et non invénies viros rebelles tuos: erunt quasi non sint: et véluti consumptio hómines bellantes adversùm te. Quià ego Dóminus tuus apprehendens manum tuã, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem im-

a *

pónes super eum. * In salutári tuo. Glória. Magna est.

℣. Dabis eum in benedictiónem, ℟. In séculum séculi. *Ps.* 20.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. Jos. 1.

ECCE præcípio tibi, confortáre, et esto robustus. Noli metúere, et noli timére, quóniàm tecum est Dóminus Deus tuus.

Hymnus, ut in I. Vesp.

℣. Convertisti planctum meum ℟. In gáudium mihi. *Ps.* 29.

Ad Magnífic. *Ant.* 5. a. Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei. *Apoc.* 2.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. OMNES, qui piè volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patientur. 2. *Tim.* 3.

Ant. 3. à. Eligentur, et dealbabuntur, et quasì ignis probabuntur. *Dan.* 12.

Ant. 4. E. In paucis vexáti, in multis benè disponentur. *Sap.* 3.

Ant. 1. g. Uram eos sicut úritur argentum : et probábo eos sicut probátur aurum. *Zac.* 13.

Ant 5. a. Ruent in gládio, et in flammâ, et in captivitáte. *Dan.* 11.

Capitulum. Is. 51.

NOLITE timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis: sicut enim vestimentum sic cómedet eos vermis; et sicut lanam, sic devorábit eos tínea : salus autem mea in sempiternum erit.

In duplicibus et suprà. ℟. Ipsi. *infrà* xij.

HYMNUS. s. V.

FORTES cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit:
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille, mixtus sánguini,
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Sic Christe, robur Mártyrũ,
Certáre das et víncere;
Tuosque múnerans, tua
Æquus corónas múnera.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Qui præliantes róboras
Palmisque donas Mártyres.
Amen.

℣. Lætítia sempiterna super cápita eórum : ℟. Gáudium et lætítiam tenébunt. *Is.* 51.

Ad Magnífic. *Ant.* 6. F. Stabunt justi in magnâ constántiâ adversùs eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. *Sap.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Legítimè certantes coronantem Dóminum, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2.

Ps. Veníte.

HYMNUS.

QUANTO, morte sacrâ quos tibi dévoves,
Firmas, Christe, tuos róbore mílites!
Ad tormenta vehit non pávidos mori,
Quam das ígnea Cáritas.
Tyranni rábies sæviat ímpotēs;
Addat carcéribus férrea víncula;
Constanti púgiles péctore prœlia,
Trunci córpore sústinent.
Alto de sólio nunc, Deus, áspice,
Non indigna tuo númine múnera:
Quot prostráta jacent córpora Mártyrum,
Adstant tot tibi víctimæ.
Ad te, lætífero vúlnere sáucii,
Vectantur flúidi flúmine sánguinis:
Vitáto, duce te, Christe, perículo,
Tangunt líttora pátriæ.
Sed quid barbáries ímpia próficit!
Non hæc Christícolas vúlnera déprimunt:
Quondam nata Dei gens sacra fúnere,
Crescit sánguine Mártyrum.
Patri máxima sit, máxima Fílio,
Sit par Spirítui, laus tibi, Trínitas;
Quæ te Martyribus pródiga præmium
Das, et vívere per neces. Am.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce natiónes convenérunt adversùm nos, ut nos disperdant. 1. *Mac.* 3.

Ant. 8. *G.* Paráti sumus mori magìs, quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mac.* 7.

Ant. 5. a. Non audiémus verba Regis, nec sacrificábimus transgredientes legis nostræ mandáta. 1. *Mac.* 2.

℣. Non discédimus à te, vivificábis nos: ℟. Et nomen tuum invocábimus. *Ps.* 79.

℟. Vobis donátum est pro Christo * Non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Dóminus Deus vester pro vobis ipse pugnábit. * Non solùm. *Phil.* 1. *Jos.* 23.

℟. Tradent vos in tribulatiónem, et occídent vos: et éritis ódio ómnibus géntibus * Propter nomen meum. ℣. Confortámini et viríliter ágite in lege. * Propter. *Matth.* 24. 1. *Mac.* 2.

℟. Beáti, qui persecutiónem patiuntur propter justítiam: * Quóniàm ipsórum est regnum cœlórum. ℣. Glóriam sapientes possidébunt. * Quóniàm. Glória Patri. * Quóniã. *Mat.* 5. *Prov.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. *Act.* 14.

Ant. 3. à. In mortem trádimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestétur in carne nostrâ mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 4. J. Sicut abundant passiónes Christi in nobis: ita et

per Christum abundat consolátio nostra. 2. *Cor.* 1.

℣. Deus noster refúgium, et virtus: ℟. Adjútor in tribulatiónibus. *Ps.* 45.

℟. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos (Dóminus) * Et quasi holocausti hóstiam accépit illos. ℣. Distenti sunt non suscipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. * Et quasi. *Sap.* 3. *Hebr.* 11.

℟. Tradidérunt córpora sua, * Ne servírent, et ne adorárent omnem Deum, excepto Deo suo. ℣. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. * Ne servírent *Dan.* 3. *Act.* 15.

℟. Decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, * Et † Victrícem manum tuam laudavérunt páriter. ℣. In multo experimento tribulatiónis abundántia gáudii ipsórum fuit. * Et victrícem. Glória. † Victrícem. *Sap.* 10. 2. *Cor.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Non injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis quam ostendistis in nómine ipsíus. *Hebr.* 6.

Ant. 2. D. Qui ómnium ínvenit oríginem, et spíritum vobis íterùm cum misericórdiâ reddet, et vitam. 2. *Mac.* 7.

Ant. 1. g. Exultábitis lætítiâ inenarrábili, et glorificátâ: reportantes finem fídei vestræ salútem animárum. 1. *Pet.* 1.

℣. Salus justórum à Dómino: ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

℟. Absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: * Et mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quià prima abiérunt. ℣. Déxterâ suâ teget eos, et bráchio sancto suo defendet illos. * Et mors. *Apoc.* 21. *Sap.* 5.

℟. Ludíbria, et vérbera experti, ínsuper et víncula, et cárceres: lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, * In occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Noluérunt infríngere legem Dei sanctam, et trucidáti sunt. * In occisióne. *Hebr.* 11. 1. *Mac.* 1.

℟. Ipsi vicérunt propter sánguinem Agni, et propter verbum testimónii sui: * Et non dilexérunt ánimas suas usquè ad mortem. Proptéreà † Lætámini cœli, et qui habitátis in eis. ℣. Módico nunc dolóre sustentáto, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt. * Et non. Glória. † Lætámini. *Apoc.* 12. 2. *Mac.* 7.

℣. *Sac.* Probasti nos Deus: ℟. Igne nos examinasti. *Ps.* 65.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine agni. *Apoc.* 22.

Ant. 2. D. Agnus, qui in médio throni est, reget illos, et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. *Apoc.* 7.

Ant. 6. F. Si coràm homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. *Sap.* 3.

CANTICUM. Dan. 3.

SICUT in holocausto aríetum et taurórum * et sicut in míllibus agnórum pínguium:

Sic fiat sacrifícium nostrum in conspectu tuo hódiè, ut pláceat tibi : * quóniàm non est confúsio confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te, in toto corde, et timémus te * et quærimus fáciem tuam.

Ne confundas nos : sed fac nobiscum juxtà mansuetúdinem tuam, * et secundùm multitúdinem misericórdiæ tuæ.

Et érue nos in mirabílibus tuis * et da glóriam nómini tuo, Dómine.

Et confundantur omnes qui ostendunt servis tuis mala, * confundantur in omnipoténtiâ tuâ, et robur eórum conterátur ;

Et sciant quià tu es Dóminus Deus solus, * et gloriósus super orbem terrárum.

Ant. 8. G. Qui spontè obtulistis de Israel ánimas vestras ad perículum, benedícite Dómino. *Judic.* 5.

Ant. 5. a. Gaudéte et exultáte, quóniàm merces vestra copiósa est in cœlis. *Matt.* 5.

Capitulum. Jac. I.

OMNE gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis : sciéntes quòd probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perfectum habet.

HYMNUS. S. V.

QUAM, Christe, signasti viã
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.

Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur et, Christo duce,
Portus beátos óccupant.

Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.

Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat ;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudêre pro te, Mártyres.

Fac, si Tyrannus déficit,
Ne blandiendo móllius
Frangat voluptas péctora,
Ipsis Tyrannis sævior.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Qui præliantes róboras,
Palmisque donas Martyres.
Amen.

℣. In te (Dómine) speravérunt : ℟. Et liberasti eos. *Ps.* 21.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. *E.* Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magnâ, et lavérũt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. *Apoc.* 7.

ORATIO.

DEUS, invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus ; ut qui hodiernâ die sanctórum *N.* et *N.* gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis et précibus contra spirituália nequítiæ muniámur ; Per Dóminum.

Alia.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis ; da méntibus nostris eamdem fídei caritátisque virtútem ; ut Mártyrum tuórum *N.* et sociórum ejus, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis ; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Agnus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Si coràm.

Capitulum. 1. Petr. 3.

QUIS est qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fuéritis? sed et si quid patímini propter justítiam, beáti.

℟. *br.* Custódit Dóminus * Animas sanctórum suórum. Custódit. ℣. De manu peccatóris liberábit * Animas. Glória. Custódit. *Ps.* 96.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi : ℟. Et gloriámini, omnes recti corde. *Ps.* 31.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Qui spontè.

Capitulum. Sap. 10.

(SAPIENTIA) réddidit justis mercédem labórũ suórum, et deduxit illos in viâ mirábili: et fuit illis in velamento diéi, et in luce stellárum per noctem : tránstulit illos per Mare Rubrum, et transvexit illos per aquam nímiam.

℟. *br.* Transívimus * Per ignem et aquam. Transívimus. ℣. Et eduxisti nos in refrigérium. * Per ignem. Glória Patri. Transívimus. *Ps.* 63.

℣. Salvasti nos de affligéntibus nos : ℟. Et odientes nos confudisti. *Ps.* 43.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Gaudéte.

Capitulum. Hebr. 10.

PATIENTIA vobis necessária est : ut voluntátem Dei facientes reportétis promissiónem.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant et flebant, mittentes sémina sua. * In exultatióne. Glória. Qui.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. 1. Cor. 4.

MALEDICIMUR, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tanquã purgamenta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc.

Hymnus, ut in I. Vesp.

℣. Multæ tribulatiónes justórum : ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. G. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ, et dictum est illis, ut requiéscerent adhùc tempus módicum, donec compleantur conservi eórum, et fratres eórum, qui interficiendi sunt sicut et illi. *Apoc.* 6.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUSCITABO mihi sacerdótem fidélem, qui juxtà cor meum, et ánimā meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. a. Ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coràm Christo meo cunctis diébus. *Ibid.*

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus tríbubus Israel mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum. 1. *Ibid.*

Ant. 7. *d.* Gestábit judícium filiórum Israel in péctore suo, in conspectu Dómini semper. *Exod.* 28.

Ant. 6. F. Legem requírent ex ore ejus: quià Angelus Dómini exercítuum est. *Mal.* 2.

Capitulum. Heb. 5.

NEC quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut Póntifex fíeret; sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu; ego hódiè génui te.

In Dupl. et sup. ℟. Beátus. *infrà* xvij.

HYMNUS. S. V.

CHRISTE, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi qui fidéles,
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse ministros:
Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens et invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.
Nóverat quantis páteat periclis
Ille, qui sumos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.
Féceratfervensamor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monstrat,
Cómprobat factis sua dicta magnis;
Et domū sanctam benè olente Christi
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámē,
Próvidus cunctis pater, ómnibusque
Omnia factus.
Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut æternæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

℣. Oleo sancto meo unxi eum: ℟. Manus enim mea auxiliábitur ei. *Ps.* 88.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. g. Ipsum elégit (Dóminus) ab omni vivente, offerre sacrifícium Deo, incensum, et bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo suo. *Eccli.* 45.

AD OFFICIUM NOCT.

Inv. Christum pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Pet.* 5.

Ps. Veníte.

HYMNUS.

CHRISTE, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucē
Débitis supplex tua tēpla votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.

Strénuum bello púgilē superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intus
Spíritus cornu, pósuitque sanctam
Páscere gentem.

Fit gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impendit sua, seque; servus
Omnium, curis gravis, ómnibusque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, ténebrasque pellit:
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Christe; fac Patrē, páriterque tecum
Spíritū jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. à. Dedit illi (Dóminus) in præceptis suis potestátem, in testamentis judiciórum, docére Jacob testimónia, et in lege suâ lucem dare Israel. *Eccli.* 45.

Ant. 6. F. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, et legem exquisívit, et ábstulit omnem iníquum et malum. 1. *Mac.* 14.

Ant. 1. g. In ascensu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amictum. *Eccli.* 50.

℣. Surrexit quasi ignis, ℟. Et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. *Eccli.* 48.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est inventa in lábiis ejus: in pace et in æquitáte ambulávit mecum, * Et multos avertit ab iniquitáte. ℣. Illuminávit vitam et incorruptiónem per Evangélium.* Et. *Malach.* 2. 2. *Tim.* 1.

℟. In lege Dómini congregatiónem judicávit, et vidit Deus Jacob. * Et in fide suâ probátus est Prophéta. ℣. Hic erat edoctus viam Dómini. * Et. *Eccli.* 46. *Act.* 18.

℟. Invocávit Dóminum omnipotentem, in oppugnando hostes circumstantes úndique * In oblatióne Agni inviolàti. ℣. (Póntifex) debet quemádmodùm pro pópulo, ità étiàm et pro semetipso offerre pro peccátis. * In oblatióne. Glória. * In oblatióne. *Eccli.* 46. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Fuit magnus secundùm nomen suum, máxi–

mus in salútem electórum Dei. *Eccli.* 46.

Ant. 8. c. In omni ópere dedit confessiónem Sancto et Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 5. a. Abstulit cunctas abominatiónes de universis regiónibus filiórum Israel: et fecit omnes, qui resídui erant, servíre Dómino Deo. 2. *Par.* 34.

℣. Deduxit eos in viam rectam: ℟. Ut irent in civitátem habitatiónis. *Ps.* 106.

℟. Hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quià erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto. ℣. In diébus peccatórum corroborávit pietátem. * Quià. *Act.* 11. *Eccli.* 49.

℟. Dedit illis legem ne obliviscerentur præcepta Dómini, et ut non exerrárent méntibus: ... * Hortabátur ne legem amovérent à corde suo. ℣. Præcípiēs custodíre præcepta Apostolórũ. * Hortabátur. 2. *Mac.* 2. *Act.* 15.

℟. Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet: et * Quasi sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei. ℣. In castitáte, in sciéntiâ, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non fictâ. * Quasi sol. Glória. * Quasi sol. *Eccli.* 50. 2. *Cor.* 6.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3 c. Bonus Pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

Ant. 4. d. Próprias oves vocat nominátim, et edúcit eas. *Ib.*

Ant. 2. D. Ante eas vadit, et oves eum sequuntur, quià sciũt vocem ejus. *Ibid.*

℣. Perduxit eos tanquàm gregem ℟. In deserto. *Ps.* 77.

℟. In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt suprà modum: qui * Curávit gentem suam; et liberávit eam à perditióne. ℣. In doctrínâ, in integritáte, in gravitáte. * Curávit. *Eccli.* 50. *Tit.* 2.

℟. Plácuit Deo pro Israel: ídeo státuit illi testamentum pacis, príncipem sanctórum et gentis suæ: * Ut sit illi et sémini ejus sacerdótii dígnitas in æternum. ℣. Dedit ei (Dóminus) grátiam et sapiéntiam. * Ut sit illi. *Eccli.* 45. *Act.* 7.

℟. Beátus ille servus, quem, cùm vénerit Dóminus, invénerit ita facientem. * Verè dico vobis, † Quóniàm suprà ómnia quæ póssidet constítuet illum. ℣. Benedíctio Dei in mercédē Justi festínat. * Verè. Glória. † Quóniàm. *Luc.* 12. *Eccli.* 11.

℣. *Sac.* Hic accípiet benedictiónem à Dómino: ℟. Et misericórdiam à Deo salutári suo. *Ps.* 23.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Zelátus est pro Deo suo, et expiávit scelus filiórum Israel. *Num.* 25.

Ant. 7. d. De omni corde suo laudávit Dóminum, et dilexit Deum, qui fecit illum. *Eccli.* 47.

Ant. 4. J. Zelando zelum Dei, accépit testamentum sacerdótii æterni. 1. *Mac.* 2.

CANTICUM. Eccli. 50.

SACERDOS magnus in ascensu altáris sancti, * glóriam de-

dit sanctitátis amictum.

In accipiendo autem partes de manu Sacerdótum, * et ipse stans juxtà aram.

Et circa illum coróna fratrum, * quasi plantátio cedri in monte Libano.

Sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ, * et omnes fílii Aaron in glóriâ suâ.

Oblátio autem Dómini in mánibus ipsórum, * coràm omni synagógâ Israel.

Et consummatióne fungens in arâ, * amplificáre oblatiónem excelsi Regis.

Porréxit manum suam in libatióne, * et libávit de sánguine uvæ.

Effúdit in fundamento altáris odórem divínum * excelso Príncipi.

Ant. 1. g. In vitâ suâ suffulsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. *Eccli.* 50.

Ant. 6. F. Dedit in celebratiónibus decus, et ornávit témpora usquè ad consummatiónem vitæ. *Eccli.* 47.

Capitulum. Hebr. 5.

OMNIS Póntifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis.

HYMNUS. G. E. S.

JESU sacerdótum decus
In hâc die, quâ glóriâ
Sanctum corónas præsulem,
Votis adesto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, et pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit et præit, vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur; et vivunt oves.

Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam, suo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe pastor ínnocens,
Secumque devótum gregem
Pius sacerdos ímmolat.

Supreme, Christe, Pontifex,
Jugis tibi sit glória
Cum Patre; cumque Spíritu
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Servábo illi misericórdiam meam. ℟. Et testamentum meum fidéle ipsi. *Ps.* 88.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Sacrifícia ipsíus consúmpta sunt igne quotídie. *Eccli.* 45.

ORATIO.

DEUS, qui pópulis tuis indulgētiâ cónsulis, et amóre domináris; quique illis regendis vicários caritátis tuæ præficis ministros; da, quæsumus, intercedente beáto *N.* Pontífice, spíritum sapiéntiæ, quibus præesse dedisti Ecclésiæ tuæ: ut de profectu sanctárum óvium fiant gáudia æterna pastórum; Per.

Alia.

DEUS, fidélium lumen et pastor animárum, qui beátum *N.* Epíscopum in Ecclésiâ posuisti, ut oves tuás verbo pásceret, et informáret exemplo: da nobis ejus intercessióne, et fidem serváre, quam verbo dó-

cuit; et viam sequi quam exemplo monstrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. De omni corde.

AD TERTIAM.

Ant. 4. J. Zelando.

Capitulum. Eccli. 50.

PORREXIT manum suam in libatióne, et libávit de sánguine uvæ. Effúdit in fundamento altáris odórem divínum excelso príncipi.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntiâ cordis sui. Pavit. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos. * In innocéntiâ. Glória. Pavit. *Ps.* 77.

℣. Annuntiávi justítiam tuã ℟. In Ecclésiâ magnâ. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. In vitâ suâ.

Capitulum. Eccli. 45.

FACTUM est illi in testamentum æternũ, et sémini ejus sicut dies cœli, fungi sacerdótio, et habére laudem, et glorificáre pópulum suum in nómine ejus.

℟. *br.* Circuívi et immolávi * In tabernáculo ejus. Circuívi. ℣. Hóstiam vociferatiónis. * In. Glória. Circuívi. *Ps.* 26.

℣. In sancto appárui tibi: ℟. Ut vidérem virtútem tuam. *Ps.* 62.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Dedit.

Capitulum. Eccli. 50.

MANUS suas éxtulit in omnem congregatiónem filiórum Israel, dare glóriam Deo à lábiis suis, et in nómine ipsíus gloriári.

℟. *br.* Sacerdótes tui * Induantur justítiam. Sacerdótes. ℣. Et sancti tui exultent. * Induantur. Glória. Sacerdótes.

℣. Sacerdótes ejus índuam salutári: ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. Jer. 6.

PROBATOREM dedi te in pópulo meo robustũ: et scies, et probábis viam eórum.

Hymnus, ut in I. Vesp.

℣. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso. ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Ps.* 88.

Ad Magníf., *Ant.* 7. c. Dedit illi coràm præcepta, et legem vitæ et disciplínæ, docére Jacob testamentum suum, et judícia sua Israel. *Eccli.* 45.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. BEATUS vir, qui in sapiéntiâ morábitur, et qui in justítiâ suâ meditábitur, et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei. *Eccli.* 14.

Ant. 8. G. Sápiens in pópulo hæreditábit honórem, et nomen illíus erit vivens in ætérnum. *Eccli.* 37.

Ant. 5. a. Denudábit (Dóminus) absconsa sua illi, et thesaurizábit super illum scién-

tiam et intellectum justítiæ. *Eccli.* 4.

Ant. 1. g. Tanquàm inundátio abundábit, et consílium illíus sicut fons vitæ. *Eccli.* 21.

Ant. 2. *D.* Vir sápiens implébitur benedictiónibus, et videntes illũ laudábũt. *Eccli.* 37.

Capitulum. Eccli. 39.

COLLAUDABUNT multi sapiéntiam ejus, et usquè in in séculum non delébitur: non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem.

In dup. et sup. ℟. Sit nomen. *infrà* xxij.

HYMNUS. S. V.

O qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súppetis!
Hi semper vígilant ne quid adúlterum
Corrumpat Fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur Fides,
His custódibus íntegra.
Infámes ábolẽt relíquias deûm;
Erróres ábigunt, crímina dédocent:
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
Patrum caníticm, tot venerábiles
Rugas objíciunt, undè nitet Fides:
Quæ sunt prisca, docent; quæ nova súbruunt:
Servant depósitum Dei.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrũ quando foris sonas,
Nullo vocis egẽs, corda doces, sono,
Et te méntibus ínseris. Amẽ.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam: ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

Ad Magníf., *Ant.* 6. F. Ipse tanquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino. *Eccli.* 39.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Ps. Veníte.

HYMNUS. S. V.

JAM nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sidéreũ, Rellígio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quandò sparsa lues úndique críminum,
Hi gliscens vítium prótinus ámputant:
Quandò plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.
Firmant instábiles, et dúbios regunt,
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis qui véhimur cæca per æquora,

Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixére tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas;
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quandò forìs sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono,
Et te méntibus ínseris. Amē.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Os prudentis quæritur in Ecclésiâ, et verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21.

Ant. 4. E. In corde (illíus) requiescit sapiéntia, et indoctos quosque erúdiet. *Prov.* 14.

Ant. 3. à. Parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, et fáceret et docéret in Israel præceptum et judíciũ. 1. *Esd.* 7.

℣. In lábiis sapientis ℟. Invenítur sapiéntia. *Prov.* 10.

℟. (Dóminus) dat sapiéntiã sapiéntibus; * Et sciéntiam intelligéntibus disciplínam. ℣. Si quis índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter. * Et sciéntiã. *Dan.* 2. *Jac.* 1.

℟. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, * Et de lege tuâ docúeris eum. ℣. Beátus, qui legit, et audit verba prophétiæ. * Et de lege. *Ps.* 93. *Apoc.* 1.

℟. Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, * Et in lege testamenti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Israel convertet ad Dóminum Deum ipsórum. * Et. Glória. * Et. *Eccli.* 39. *Luc.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Sápiens in verbis prodúcet seipsum; et homo prudens placébit magnátis. *Eccli.* 20.

Ant. 5. a. Qui moderátur sermónes suos, et doctus et prudens est. *Prov.* 17.

Ant. 7. ç. Viæ ejus viæ pulchræ, et omnes sémitæ illíus pacíficæ. *Prov.* 3.

℣. Da mihi intellectum (Dómine;) ℟. Et scrutábor legem tuam. *Ps.* 118.

℟. Invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ: et præpósui illam regnis et sédibus; * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei. Et. *Sap.* 7. *Philip.* 3.

℟. Super salútem et spéciem dilexi illam, et * Propósui pro luce habére illam: quóniàm inextinguíbile est lumen illíus. ℣. (Sapiéntia) primùm quidem pudíca est, deindè pacífica, modesta, suadíbilis, bonis conséntiens. * Propósui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. (Sapiéntiæ) infinítus thesaurus est homínibus: * Quo qui usi sunt † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Habémus autem thesaurum istum in vasis fictílibus. * Quo. Glória. † Partícipes. *Sap.* 7. 2. *Cor.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. à. Doctrína viri per patiéntiam nóscitur: et glória

ejus est iníqua prætérgredi. *Prov.* 19.

Ant. 8. G. Vir sápiens plebem suam érudit, et fructus sensûs illíus fidéles sunt. *Eccli.* 37.

Ant. 6. F. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ et intellectûs. *Eccli.* 15.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam; ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

℟. Quæsívit verba utília, * Conscripsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos. ℣. Ut nemo vos decípiat in sublimitáte sermónum, * Conscripsit. *Eccl.* 12. *Coloss.* 2.

℟. Scriba doctus in regno cœlórum, símilis est hómini patri famílias; * Qui profert de thesauro suo nova et vétera. ℣. Sémita vitæ super erudítum. * Qui. *Mat.* 13. *Prov.* 15.

℟. Sit nomen Dómini benedictum à século et usquè in séculum: * Quià sapiéntia et fortitúdo ejus sunt. ℣. Divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. * Quià. Glória. * Quià. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 12.

℣. *Sac.* Os meum annuntiábit justítiam tuam: ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. Se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis, et prophetárum. *Prolog. Eccli.*

Ant. 6. F. Vóluit ipse scríbere áliquid horum quæ ad doctrinam et sapiéntiam pértinent. *Ibid.*

Ant. 1. g. Suscipiébat omnes qui ingrediebãtur ad eum, prædicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo. *Act.* 28.

CANTICUM. Eccli. 14 et 15.

Beatus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, * et non est stimulátus in tristítiâ delicti.

Cibábit illum Deus pane vitæ et intellectûs, * et aquâ sapiéntiæ salutáris potábit illum.

Et firmábitur in illo et non flectétur, * et continébit illum, et non confundétur.

Et exaltábit illum apud próximos suos, * et in médio Ecclésiæ apériet os ejus.

Et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ et intellectûs, * et stolâ glóriæ véstiet illum.

Jucunditátem et exultatiónem thesaurizábit super illum: * et nómine æterno hæreditábit illum.

Ant. 4. E. Testíficans minóri, atque majóri nihil extrà dicens quàm ea quæ prophétæ locúti sunt. *Act.* 26.

Ant. 8. G. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Eccli. 51.

Animam meam direxi ad (sapiéntiã) et in agnitióne invéni eam. Possédi cum ipsâ cor ab inítio: propter hoc non derelinquar.

HYMNUS. S. V.

Vos succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

Per vos rellígio, tutaque véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, et sólidum viris.
Cauti suffícitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stàbiles ædíficant domos;
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu
His armis quoque víncimus.
Sit supréma tibi glória, véritas,
Quæ per scripta Patrũ, quandò foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono,
Et te méntibus ínseris. Amen.

℣. Pronunciávi ómnia judícia oris tui. ℟. In viâ testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Qui fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Mat.* 5.

ORATIO.

OMNIPOTENS, æterne Deus, qui Ecclésiæ tuæ filios, sicut non cessas erudíre, ità non désinis adjuváre; da fidélibus tuis intercessióne beáti *N.* quẽ eis salútis ministrum tribuisti; ut, te miserante, sciéntiam recta faciendi, et virtútem cápiant exequendi; Per Dóminũ.

Alia.

EXCITA, Dómine, in Ecclésiâ tuâ spíritum, quo beátus *N.* servívit; ut, eódem nos replente, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum....in unitáte ejusdem.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Vóluit.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Suscipiébat.

Capitulum. Eccli. 24.

DOCTRINAM quasi prophétiam effundam, et relinquã illam quærentibus sapiéntiam, et non désinam in progénies illórum usquè in ævum sanctum.

℟. *br.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine. Quàm. ℣. Super mel ori meo. * Elóquia. Glória. ℟. Quàm. *Ps.* 118.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer; ℟. Et servus tuus dilexit illud. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Testíficans.

Capitulum. Sap. 7.

(DEUS) sapiéntiæ dux est, et sapiéntium emendátor: in manu enim illíus, et nos, et sermónes nostri, et omnis sapiéntia.

℟. *br.* Viam veritátis elégi: * Judícia tua non sum oblítus.

Viam. ℣. Adhæsi testimóniis tuis, Dómine. * Judícia. Glória. ℟. Viam.

℣. Dilexi mandáta tua, ℟. Super aurum et topázion. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Sapiéntiam.

Capitulum. 1. Cor. 12.

Unicuique datur manifestátio spíritûs ad utilitátem: álii quidem per spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem spíritum.

℟. *br.* Pronunciábit lingua mea * Elóquium tuum. Pronunciábit. ℣. Quià ómnia mandáta tua æquitas: * Elóquium. Glória. ℟. Pronunciábit.

℣. Scrutábor legem tuam (Dómine) R. Et custódiam illã in toto corde meo. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. Prov. 3.

Beatus homo qui invénit sapiéntiam, et qui ífflnit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti, et auri primi, et puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia quæ desiderantur huic non valent comparári.

Hymnus ut in I. Vesp.

℣. Beáti qui scrutantur testimónia ejus: ℟. In toto corde exquírunt eum. *Ps.* 118.

Ad Magnífic., *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti: et qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. Locutus est Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi: et in conspectu omnis pópuli glorificábor. *Levit.* 10.

Ant. 3. *a.* Ingrediéntur tabernáculum fœderis, ut sérviant mihi pro Israel, et orent pro eis, ne sit in pópulo plaga. *Num.* 8.

Ant. 4. D. Holocausta eórum, et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo. *Is.* 56.

Ant. 5. C. Invocábunt nomen meum super fílios Israel, et ego benedícam eis. *Num.* 6.

Ant. 1. g. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine, et pópulus meus bonis meis adimplébitur. *Jerem.* 31.

Capitulum. Num. 16.

Notum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, et sanctos applicábit sibi; et quos elégerit, appropinquábunt ei.

In Dupl. et sup. ℟. Avertit *infrà* xxvij.

HYMNUS.

Cessant figúræ, non litat ímpares
Impar Sacerdos ámpliùs hóstias:
Jam Póntifex fit Numẽ ipsum;
Seque sibi Deus agnus offert.
Vitam cruentus qui semel óbtulit,

Se non cruentum júgiter ímmolat;
Mactátus aris, et renascens,
Perpétuò moriendo vivit.
Ad grande munus nos Deus érigit,
Quos intùs ungit sacríficos sibi,
Pondus cadúci sustinémus
Angélicis húmeris tremendum.
O quàm stupendæ quas ágimus vices!
Quem prona cœli cúria súscipit,
Sacras ad aras ímperantes
Nos dócilis Deus ipse sentit.
Christum, Sacerdos, cœlitùs évocas:
Per te creátur qui creat ómnia:
Immótus orbem qui gubernat,
Se tibi dat fácilem movéri.
Non impotenti, críminis árbiter,
Verbo, resolvis férrea víncula:
Quas fers magistrâ voce, Numen
Ecce sibi putat esse leges.
Laus summa Patri, summaque Fílio,
Qui se Parenti cónsecrat hóstiam:
Sacro ministri quo dicantur
Chrísmate, laus tibi, Flamen almum. Amen.

℣. Stabit in loco sancto (Dómini,) ℟. Innocens mánibus et mundo corde. *Ps.* 23.

Ad Magníf., *Ant.* 8. G. (Sacerdótes) sancti erunt Deo suo et non pólluent nomen ejus. *Levit.* 21.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Sacerdótem in æternum Jesum Christum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 6.

Ps. Venite.

HYMNUS.

JAM satìs fluxit cruor hostiárum,
Prístinæ cessent holocausta legis:
Christe, quos formas, melióra libant
Sacra ministri.
Elicit flammas Elias ab alto,
Mysta nunc major jubet, et potenti
Obsequens verbo Deus astat aris,
Hóstia factus.
Pingue libámen, novus et Sacerdos
Orbe jam toto Deus imolátur:
Se manu nostrâ litat incruento
Fúnere Christus.
Tale nil priscis Pátribus tribútum,
Angelis nusquàm data par potestas:
Se manu nostrâ Deus ipse cunctis
Præbet in escam.
Christe, fac semper tua sacra puro
Corde tractémus, mánibusque puris;
Cáritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.
Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis. Amē.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Vocávit eum Dóminus, et ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, et mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. g. Dixit ad Deum:

Quis sum ego, ut vadam et edúcam filios Israel? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tuâ, et liberábis Israel: scito quod míserim te. *Judic.* 6.

℣. Esto in illis quasì unus ex ipsis; ℟. Curã illórum habe. *Eccli.* 32.

℟. Dóminum elegisti, ut sit tibi Deus, et ámbules in viis ejus, et custódias cæremónias illíus, et * Dóminus elégit te, ut sis ei, et fáciat te in laudem, et nomen, et glóriam suam. ℣. Noli neglígere grátiam quæ est in te, quæ data est tibi, cum impositióne mánuum. * Dóminus. *Deut.* 26. 1. *Tim.* 4.

℟. Quià sanctus es Dómino Deo tuo, te elégit Dóminus * Et scies quià Dõnus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiã diligéntibus se. ℣. Vigíla, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple. * Et scies. *Deut.* 7. 2. *Tim.* 4.

℟. Prædica verbum, insta opportúnè, importúnè: * Argue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntiâ et doctrínâ. ℣. Discurre, festína, súscita amícum tuum: ne déderis somnum óculis tuis. * Argue. Glória. * Argue. 2. *Tim.* 4. *Prov.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. C. De Sacerdótibus non interíbit vir à fácie meâ, qui ófferat holocautómata, et incendat sacrifícium. *Jer.* 33.

Ant. 2. D. Exorábit pro peccátis, et continébit se ab illis, et in oratióne diérum exaudiétur. *Eccli.* 4.

Ant. 8. c. Rogante pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dóminus. *Levit.* 4.

℣. Exáudiet illum de cœlo sancto suo; ℟. In potentátibus salus déxteræ ejus. *Ps.* 19.

℟. Oblátio justi impinguat altáre, et * Odor suavitátis est in conspectu Altíssimi. ℣. Multùm enim valet deprecátio justi assídua. * Odor. *Eccl.* 35. *Jac.* 5.

℟. Accédens ad altáre. * Immolávit víctimam pro peccáto pópuli, et extendens manus ad pópulum, benedixit ei. ℣. Ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. * Immolávit. *Levit.* 9. *Heb.* 9.

℟. Obtulit holocaustum Dómino: et * Clamávit ad Dóminum pro Israel, et † Exaudívit eum Dóminus. ℣. Plúrimam hóstiam óbtulit, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibente munéribus ejus Deo. * Clamávit. Glória. † Exaudívit. 1. *Reg.* 7. *Heb.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quià dereliquérunt pactum tuũ filii Israel. 3. *Reg.* 19.

Ant. 7. c. Quis infirmátur, et ego non infirmor? quis scandalizátur, et ego non uror? 2. *Cor.* 11.

Ant. 1. D. Nocte et die non cessávi cum lácrymis monens unumquemque. *Act.* 20.

℣. Vidi prævaricantes et tabescébam; ℟. Quià elóquia tua non custodiérunt. *Ps.* 118.

℟. Operátus est bonum, et rectum, et verum, coràm Dó-

mino Deo suo; * In universâ cultúrâ domûs Dómini juxta legem et cæremónias. ℣. Fidélis erat in totâ domo Dei tanquàm fámulus.* In. 2. *Paral.* 21. *Hebr.* 3.

℟. Mónita salútis dabat eis, et consolabátur eos : * Esurientes alébat, nudisque vestimenta præbébat, et mórtuis sepultúram sollícitus exhibébat. ℣. In opéribus bonis testimónium habens, tribulatiónem patiéntibus subministrávit; omne opus bonum subsecútus est. * Esurientes. *Tob.* 1. 1. *Tim.* 1.

℟. Avertit iram meam à fíliis Israel ; * Quià zelo meo commótus est contrà eos, ut non ipse delérem fílios Israel in zelo meo : † Ecce do ei pacem fœderis mei. ℣. Justítiæ quæ per fidem est, hæres est institútus. * Quià. Glória. † Ecce. *Num.* 25. *Heb.* 11.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sacerdótes Dómini, Dño ; ℟. Laudáte et superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. In manu Dei potestas terræ, et útilem rectórem suscitábit in tempus super illam. *Eccli.* 10.

Ant. 5. *a.* Huic Deus testimónium pérhibens, dixit : Invéni virum secundùm cor meũ. *Act.* 13.

Ant. 7. *a.* Vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est. 3. *Reg.* 17.

CANTICUM. Malach. 2.

PACTUM meum fuit cum eo, vitæ et pacis : * et dedi ei timórem, et tímuit me, et à fácie nóminis mei pavébat.

Lex veritátis fuit in ore ejus; * et iníquitas non est inventa in lábiis ejus.

In pace et æquitáte ambulávit mecum, * et multos avertit ab iniquitáte.

Lábia enim Sacerdótis custódient sciéntiam ; et legem requírent ex ore ejus ; * quià Angelus Dómini exercítuum est.

Ant. 6. f. Scriptus es in judíciis témporum leníre iracúndiã Dómini. *Eccli.* 48.

Ant. 2. D. Ecce docuisti multos : et manus lassas roborasti : vacillantes confirmavérunt sermónes tui. *Job.* 4.

Capitulum. 1. Tim. 5.

QUI benè præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur ; máximè qui labórant in verbo et doctrínâ.

HYMNUS.

O SACERDOTUM veneranda
jura !
Ceù vices Christi teneãt, salútis
Arbitri, claudunt, reserantque
nobis
Atria cœli.

Omne pendentes scelus in
statérâ
Cùm reum solvunt, Deus ipse
solvit ;
Cùm ligant sontem, Deus ipse
sontis
Víncula nectit.

Quàm manus morbis ádhibent perítas !
Cùm secant, semper pia dextra
cædit ;
Cùm fovent, semper pia lenit
ungens
Vúlnera dextra.

Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem cúpidus docéri;
Nempè divínæ sacra verba legis
Mente recondunt.

Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverso, Dóminumque placant,
Víndices in nos quóties ab alto
Dépluit iras.

Dum Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicasti,
Cónsonent mores, pópuli que fiat
Forma Sacerdos.

Lúminis splendor, Patris una proles
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis. Amē.

℣. Sacerdótes ejus índuam salutári; ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. D. Euge, serve bone et fidélis; quià super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuā; intra in gaúdium Dómini tui. *Matth.* 25.

ORATIO.

DOMINE Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti : ejus nos intercessióne, à peccatóribus ségrega; ut secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, et regále sacerdótium coràm te efficiámur; Per Dóminum.

Alia.

DEUS, qui Ecclésiæ tuæ decus et subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorasti; præsta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, et Domínici córporis sacramentum suscépit; ejus patrocínii dignos utriusque fructus percípiat : Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 5. *a.* Huic Deus.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *a.* Vir Dei es.

Capitulum. 1. Tim. 4.

ATTENDE tibi et doctrínæ: insta in illis; hoc enim fáciens, et te ipsum salvum fácies, et eos qui te áudiunt.

℟. *br.* Os meum annuntiábit * Justítiam tuam, (Dómine.) Os. ℣. Pronuntiábo mirabília tua; * Justítiam. Gl. Os meum. *Ps.* 39.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo, ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Scriptus es.

Capitulum. 1. Tim. 1.

GRATIAS ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quià fidélem me existimávit ponens in ministério.

℟. *br.* Tríbuat tibi * Secundùm cor tuum. Tríbuat. ℣. Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas, * Secundùm. Glória. Tríbuat. *Ps.* 19.

℣. Memor sit omnis sacrifícii tui; ℟. Et holocaustum tuum pingue fiat. *Ps.* 19.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Ecce docuisti.

Capitulum. I. Tim. 3.

Qui benè ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. *br.* Hic accípiet * Benedictiónem à Dómino. Hic. ℣. Et misericórdiam à Deo salutári suo. * Benedictiónem. Glória. Hic. *Ps.* 13.

℣. Beátus quem elegisti, et assumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. Eccli. 44.

Beatificavit illum Deus, in glóriâ, et circumcinxit eum zonâ glóriæ, et índuit eum stolam glóriæ, et coronávit eum in vasis virtútis.

Hymnus ut in I. Vesperis.

℣. Dómine, dilexi decórem domûs tuæ: ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Ps.* 25.

Ad Magnif., *Ant.* 5. C. Ubì sum ego, illìc et minister meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. *Joan.* 12.

COMMUNE ABBATUM, MONACHORUM, CŒNOBITARUM ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. Dominus ponet desertum (Sion) quasì delícias, et solitúdinem ejus quasì hortum Dómini. *Is.* 51.

Ant. 3. *a.* Gáudium et lætítia inveniétur in (solitúdine), gratiárum áctio et vox laudis. *Is.* 11.

Ant. 8. g. In cubílibus in quibus priùs dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci; et erit ibì sémita et via, et Via sancta vocábitur. *Is.* 35.

Ant. 5. *a.* Exultábit solitúdo, et florébit quasì lílium: gérminans germinábit, et exultábit lætabunda et laudans. *Is.* 35.

Ant. 1. a. Erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usquè in sempiternum. *Is.* 32.

Capitulum. II. Cor. 6.

Exite de médio eórum, et separámini, dicit Dóminus, et immundum ne tetigéritis: et ego recípiam vos: et ero vobis in patrem, et vos éritis mihi in fílios.

In dup. et suprà ℟. Pars Dómini. *infrà* xxxij.

HYMNUS. S. V.

Felices némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.

Ut te possídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitánt.

Nudi, prompti, álacres, líberi ab omníbus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant;
Ut vastum mare tranent
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes certaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confisi melióribus.
Illis summa fuit glória déspici;
Illis divítiæ paupériem pati;
Illis summa voluptas
Longo supplício mori.
Fac nos, summe Deus, quæ pátimur mala
In pœnam scélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Æternus sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória fílio.
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Si sit Abbas.

℣. Potens in terrâ erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníf., *Ant.* 3. E. Egrédere de cognatióne tuâ, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi; fáciamque te in gentem magnam, et benedícam tibi. *Gen.* 12.

Si non sit Abbas.

℣. Pinguescent speciósa deserti; ℟. et exultatióne colles accingentur. *Ps.* 64.

Ad Magníf., *Ant.* 6. c. Habitábit in solitúdine judícium; et sedébit pópulus meus in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ. *Is.* 32.

AD MATUTINUM.

Invit. Jesum qui ductus est in desertum à Spíritu, * Veníte, adorémus. *Matth.* 4.

Psalmus Veníte.

HYMNUS.

Tua beandos glóriâ
Miris, Deus, probas modis,
Qui, dum lates, præséntior
Votis amantûm pásceris.
Procùl remóti, súpplices
Tendunt manus, et pátriam,
Per vota, per suspíria,
Cœlum salútant éxules.
Te sola mors cùm det frui,
Sese necant labóribus,
Sese necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mori.
Quam, morte promptâ férvidam
Emêre palmam Mártyres;
Isti, fide non ímpares,
Longo reportant fúnere.
Æterna laus et glória
Uni sit et trino Deo,
Terréna qui calcántibus
Se pródigus dat præmium.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. G. Ait illi (Dóminus:) Séquere me; et, relictis ómnibus, secútus est eum. *Luc.* 5.

Ant. 2. a. Majóres divítias æstimans thesauro Ægyptiórũ impropérium Christi, fide relíquit Ægyptum. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Abjécit vestimentum à se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. *Jon.* 3.

℣. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus, ℟. Et

non respexit in vanitátes et insánias falsas. *Ps.* 39.

℟. Fúgite de médio Babylónis, et salvet unusquisque ánimam suam; * Quóniàm tempus ultiónis est à Dómino. ℣. Exíte de illâ, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, et de plagis ejus non accipiátis. * Quóniàm. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. Vade, pópule meus, intra in cubícula tua, abscóndere módicùm, * Donec pertránseat indignátio. ℣. Veníte seorsùm in desertum locum, et requiéscite. * Donec. *Is.* 26. *Marc.* 6.

℟. Exeámus extrà castra, impropérium (Christi) portantes; * Non enim habémus hìc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus, coràm te, Deus: dies nostri quasì umbra super terram. * Non. Glória. * Non. *Heb.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 8. g. Esurímus et sitímus, et nudi sumus, et laborámus operantes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 7. b. Non defícimus: sed licet is qui forìs est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

℟. Fide in cásulis habitando cum cohærédibus repromissiónis ejusdem, * Expectábat fundamenta habentem civitátem cujus ártifex et cónditor Deus. ℣. Secésserat in desertum locum, ibìque inter feras vitam cum suis agébat. * Expectábat. *Hebr.* 11. 2. *Mac.* 5.

℟. Opéruit cilício carnem suam: * Jejunávitque et dormívit in sacco, et ambulávit demisso cápite. ℣. In vigíliis multis in fame et siti, in frígore et nuditáte. * Jejunávit. 3. *Reg.* 21. 2. *Cor.* 11.

℟. Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniàm sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excelsus Deus, et hábitans cum contríto et húmili spíritu. * Qui autem. Glória. * Qui autem. *Rom.* 8. *Is.* 57.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Plorábant, et jejunábant, et orábant in conspectu Dómini. *Bar.* 1.

Ant. 6. F. Multitúdinis erat cor unum et ánima una; nec quisquam áliquid suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia. *Act.* 4.

℣. Ecce quàm bonum et quàm jucundum, ℟. Habitáre fratres in unum. *Ps.* 132.

℟. (Sapiéntia) direxit ópera eórum; * Iter fecérunt per deserta quæ non habitabantur; et in locis desertis fixérunt casas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, angustiáti,

afflicti; quibus dignus non erat mundus: in solitudínibus errantes, et in cavernis terræ: * Iter. *Sap.* 2. *Hebr.* 11.

℟. Dedisti eis, Dómine, judícia recta, et legem veritátis; et spíritum tuum bonum dedisti qui docéret eos: * Pavisti eos in deserto, nihilque eis défuit. ℣. Erant perseverantes in doctrínâ, et communicatióne fractiónis panis et oratiónibus. * Pavisti. 2. *Esdr.* 9. *Act.* 2.

℟. Pars Dómini pópulus ejus: invénit eum in terrâ desertâ, circumduxit, et dócuit, atque portávit in húmeris suis; * Et † Constítuit super excelsam terram, ℣. Confitentes quià peregríni et hóspites sunt super terram, pátriam meliórem áppetunt; ídeò parávit illis civitátem; * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

℣. *Sacerd.* Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniàm rectus Dóminus. *Ps.* 91.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Perféctio tua, (Dómine), et doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo et matri suæ: Néscio vos; et frátribus suis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 4. a. Mihi mundus, crucifixus est, et ego mũdo. *Gal.* 6.

Ant. 1. g. Non sedi in concílio ludéntium, solus sedébam, quóniàm comminatióne replesti me. *Jerem.* 15.

CANTICUM. Thren. 3.

PARS mea Dóminus, dixit ánima mea; * proptéreà expectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, * ánimæ quærenti illum.

Bonum est præstolári cum siléntio * salutáre Dei.

Bonum est viro, cum portáverit jugum, * ab adolescéntiâ suâ.

Sedébit solitárius, et tacébit; * quià levávit super se.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; et venit mihi gáudium à sancto. *Bar.* 4.

Ant. 5. a. Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino. *Ruth.* 2.

Capitulum. Deut. 7.

DOMINUS Deus ipse est fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

Pro Abbate, Monacho et Cœnobitâ.

HYMNUS. S. V.

O PULCHRAS ácies, castraque fórtia,
Quæ spes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege sub unâ,
Uno sub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt astra labóribus!
Pulsant perpétuis quéstibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum
Instant, et sócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo simul ínferunt.

Hæc vis grata Deo; sic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater,
Sic duris reserátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quandò die cuncta tumúltibus,
Altum turba silet; cætera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non résides manus:
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.
Quin Regína suî mens quoque súbditur,
Rectórisque studet nútibus óbsequi,
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.
Æternus sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória fílio:
Sacri nexus amóris
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Pro Anachoretâ et Solitario.

HYMNUS. S. V.

QUID tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solusque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
Æterna laus et glória,
Uni sit et trino Deo
Terréna qui calcántibus
Se pródigus dat præmium.
Amen.

Si sit Abbas.

℣. Veníte, fílii, audíte me;
℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedict. *Ant.* 1. J. Ecce ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum et in portentũ Israel à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Is.* 8.

ORATIO.

DEUS cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi et húmilem corde usquè in finem perseverávit imitári; da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò respíciant, nec in viâ hæreant, sed ad te sine offensióne currentes vitam ætérnam apprehendant; per Dóminum.

Alia.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti *N.* Abbátis intercessiónibus sublevári: ut, per quem servis tuis perfectiónis Evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsídia perpétuæ salútis impendas; Per Dóminum.

Si non sit Abbas.

℣. Cogitávi dies antíquos;
℟. Et annos æternos in mente hábui. *Ps.* 76.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. c. Qui hábitant in deserto secúri dórmient in sáltibus; et ponam

eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

ORATIO.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, terréna pro te calcántium, merces magna nimìs; da nobis exemplo et intercessióne beáti *N.* cujus hódiè transitum celebrámus, temporália ómnia despícere, et ad æterna totâ mentis intentióne festináre; Per Dominum.

Alia.

QUÆRENTIUM te, Dómine, salvátor et custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre século, et sub alas tuas confúgere tribuisti: ejus intercessióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, et te solum Dóminum purâ mente sectári; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 4. a. Mihi.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Non sedi.

Capitulum. 1. Joan. 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniàm omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, et concupiscéntia oculórum, et supérbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, et concupiscéntia ejus; qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * Mansi in solitúdine. Elongavi. ℣. Quóniàm vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte. * Mansi. Gl. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. In umbrâ alárum tuárum sperábo, (Dómine), ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 54.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

OMNIS disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mæróris; pósteà autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórũ * Ego custodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis. * Ego. Glória. Propter.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Reliquisti.

Capitulum. Eccli. 51.

VIDETE óculis vestris quià módicùm laborávi, et invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, et copiósum aurum possidéte in eâ. Lætétur ánima vestra in misericórdiâ ejus; et non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * Laudem dixi tibi. Sépties ℣. Super judícia justítiæ tuæ, * Laudem. Glória. Sépties.

℣. Cantábiles mihĩ erant justificatiónes tuæ, ℟. in loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. 1. Cor. 9.

OMNIS qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet:

et illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorruptam.

Hymnus ut in I. Vesperis.

Si sit Abbas.

℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníf., *Ant.* 1. J. Circà illum coróna fratrum: quasì plantátio cedri in Líbano, sic circà illum stetérunt quasì rami palmæ. *Eccli.* 50.

Si non sit Abbas.

℣. Abscondit me in tabernáculo suo; ℟. In die malórum protexit me. *Ps.* 26.

Ad Magníf., *Ant.* 7. d. Omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam æternam possidébit. *Matth.* 19.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum (Dóminus) et elégit eum ex omni carne. *Eccli.* 45.

Ant. 7. d. Erat vir ille simplex, et rectus ac timens Deũ, et recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 8. c. Pótuit tránsgredi, et non est transgressus: fácere mala, et non fecit. *Eccli.* 31.

Ant. 3. a. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

Ant. 1. g. Beátus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulátus in tristítiâ delicti. *Eccli.* 14.

Capitulum. Eccli 33.

SAPIENS non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in prócellâ navis: homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

In dup. et sup. ℟. Ambulávit. *infrà* xxxvij.

HYMNUS. S. V.

NON parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis, et durus sibi,
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori,
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem Fides,
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam:
Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optâtâ viâ
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori,
Da, post brevis vitæ dies:
Vitæ perennis gáudia.
Fons sanctitátis, ô Deus,
Æterna Justórum quies,
Honor tibi, laus, glória
Nunc et per omne séculum.
Amen.

℣. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: ℟. Et

non respexit in vanitátes et insánias falsas. *Ps.* 39.

Ad Magníf., *Ant.* 1. D. Assimilábitur viro sapienti, qui ædificávit domum suam suprà petram. *Matth.* 7.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Diligentem justos Dóminum * Veníte adorémus. *Ps.* 145.

Psalmus Venite.

HYMNUS. G. EP. S.

Summi pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper et sciens pati.

Angusta pœniténtiæ
Ingressus et viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.

Carnem terit jejúniis,
Linguam domat siléntio,
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit et spargit sinu.

Sapóre verbi páscitur,
Totoque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celsa versátur polo.

Hâc surgit ad cœlum viâ,
Et nos eâdem, da, Pater,
Da, Nate, da, cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. à Beátus homo cui donátum est habére timórem Dei. *Eccli.* 25.

Ant. 2. *D.* Timor Dei inítium dilectiónis ejus. *Ibid.*

Ant. 7. a. Qui tenet illum, cui assimilábitur? *Ibid.*

℣. Beátus vir, qui timet Dóminum: ℟. In mandátis ejus volet nimìs. *Ps.* 111.

℟. Oculus Dei respexit illum in bono, et erexit eum ab humilitáte ipsíus, * Et exaltávit caput ejus. ℣. Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam. * Et. *Eccl.* 11. *Jac.* 4.

℟. Stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et * Eleemósinas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet. * Eleemósinas. *Eccl.* 31. 2. *Cor.* 9.

℟. Hic solus fugiébat consórtia ómnium, pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, et ibì * Adorábat Dóminum Deum Israel. ℣. Vir religiósus ac timens Deum cum omni domo suâ. * Adorábat. Glória. * Adorábat. *Tob.* 1. *Act.* 10.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Ecce verè Israelíta, in quo dolus non est. *Joan.* 1.

Ant. 1. a. Lex Dei ejus in corde ipsíus; et non supplantabuntur gressus ejus. *Ps.* 36.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Jos.* 11.

℣. Servávi mandáta tua et testimónia tua: * ℟. Quià omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

℟. In lege Dómini voluntas ejus, et * In lege ejus meditábitur die ac nocte. ℣. Quóniàm oportet semper oráre et non defícere. * In lege. *Ps.* 1. *Luc.* 18.

℟. Nihil dúlcius, quàm respícere in mandátis Dómini: *

Glória magna est sequi Dóminum. ℣. Qui servat mandáta ejus, in illo manet, et ipse in eo : * Gl.a *Eccli.* 23. 1. *Joan.* 3.

℟. Hæc est cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; et *Mandáta ejus grávia non sunt. ℣. Deum time, et mandáta ejus observa. * Mandáta. Glória. * Mandáta. 1. *Joan.* 5. *Eccli.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Non contristábit justum quidquid ei accíderit. *Prov.* 12.

Ant. 5. a. Gáudium justo est fácere judícium. *Ibid.* 21.

Ant. 4. J. Quasì lux splendens, procédit et crescit usquè ad perfectum diem. *Ibid.* 4.

℣. Qui ámbulat simplíciter, ℟. Ambulat confidenter. *Pr.* 10.

℟. Si quis emundáverit se... * Erit vas in honórem sanctificátum, et útile Dómino ad omne opus bonum parátum. ℣. Sápiens cor, et intelligíbile abstinébit se à peccátis. * Erit. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifestentur ópera ejus, * Quià in Deo sunt facta. ℣. In judício Dei ópera ejus ab inítio. * Quià. *Joan.* 3. *Eccli.* 16.

℟. Ambulávit in conspectu tuo (Dómine) in veritáte, et justítiâ, et recto corde tecum: * Custodisti ei misericórdiam tuam grandem. ℣. Habet vitam æternam, et in judícium non venit, sed tránsiit à morte in vitam. * Custodisti. Glória. * Custodisti. 3. *Reg.* 3. *Joan.* 5.

℣. *Sacerd.* Lux orta est justo, ℟. Et rectis corde lætítia. *P.* 96.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Non est discípulus super magistrum; perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister ejus. *Luc.* 6.

Ant. 8. c. Nisi conversi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matt.* 18.

Ant. 6. F. Nemo mittens manum suam ad arátrum, et respíciens retrò aptus est regno Dei. *Luc.* 9.

CANTICUM. *Prov.* 10 *et* 11.

BENEDICTIO Dómini super caput Justi : * os autem impiórum óperit iníquitas.

Memória Justi cum láudibus : * et nomen impiórum putrescet.

Opus Justi ad vitam ; * fructus autem ímpii ad peccátum.

Argentũ electũ lingua Justi : * cor autem impiórum pro níhilo.

Quasì tempestas tránsiens, non erit ímpius : * Justus autem quasì fundamentum sempiternum.

Timor Dómini appónet dies: * et anni impiórũ breviabuntur.

Expectátio justórum lætítia : * spes autem impiórum períbit.

Non próderunt divítiæ in die ultiónis : * justítia autem liberábit à morte.

Justítia símplicis díriget viam ejus ; * et in impietáte suâ córruet ímpius.

Justítia rectórum liberábit eos : * et in insídiis suis capientur iníqui.

Ant. 1. f. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, et da paupéribus, et habébis

thesaurum in cœlo. *Matt.* 19.

Ant. 4. *E.* Conténdite intráre per angustam portam: quià multi, dico vobis, quærent intráre, et non póterunt. *Luc.* 13.

Capitulum. Eccli. 31.

BEATUS qui inventus est sine máculâ, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúniâ, et thesauris. Quis est hic? et laudábimus eum. Fecit enim mirabília in vitâ suâ.

HYMNUS. S. V.

QUI te Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámplius
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti dífíluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet:
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

Fons sanctitátis, ô Deus,
Æterna Justórum quies,
Honor tibi, laus, glória,
Nunc et per omne séculum.
Amen.

℣. Custódit Dóminus omnes diligentes se: ℟. Et omnes peccatóres disperdet. *Ps.* 144.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui habet mandáta mea, et servat ea, ille est qui díligit me. *Joan.* 14.

ORATIO.

FAC, quæsumus, Dómine Deus noster, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tuâ dilectióne ambuláre; quià perpétua est et plena felícitas, si bonórum ómnium serviámus auctóri; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Nisi conversi fuéritis.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Nemo.

Capitulum. Jac. 1.

QUI perspéxerit in legem perfectam libertátis, et permánserit in eâ, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Justítia ejus manet * In séculum séculi. Justítia. ℣. Cornu ejus exaltábitur in glóriâ. * In séculum. Glória. ℟. Justítia. *Ps.* 111.

℣. Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: ℟. Et exquíram eam semper. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si vis.

Capitulum. Jac. 1.

RELIGIO munda, et immaculáta apud Deum, et Patrem hæc est, visitáre pupillos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc século.

℟. *br.* Judícia Dómini vera, * Justificáta in semetipsa. Judícia. ℣. Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum. * Justificáta. Glória. ℟. Judícia. *Ps.* 118.

℣. Omnia judícia ejus ℟. In conspectu meo. *Ps.* 17.

AD NONAM.

Ant. 4. *E.* Conténdite.

Capitulum. Col. 1.

AMBULETIS dignè Deo, per ómnia placentes: in omni ópere bono fructificantes, et crescentes in sciéntiâ Dei: in omni virtúte confortáti secundùm poténtiam claritátis ejus.

℟. *br.* Confitébor tibi * In directióne cordis. Confitébor. ℣. In eo quod dídici judícia justítiæ tuæ. * In directióne. Glória Patri. ℟. Confitébor. ℣. Ambulábam in latitúdine; ℟. Quià mandáta tua exquisívi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. 1. Pet. 3.

QUI vult vitam dilígere, et dies vidére bonos, coérceat linguam suam à malo, et lábia ejus ne loquantur dolum. Declínet à malo et fáciat bonum: inquírat pacem, et sequátur eam.

Hymnus ut in I. Vesp.

℣. Beatus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec est in spíritu ejus dolus. *Ps.* 31.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. a. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi, et honestum fecit illum. *Sap.* 10.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. f. QUI.... elégerint quæ ego vólui, et tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo meâ, et in muris meis locum. *Is.* 56.

Ant. 6. F. Nomen mélius à fíliis et filiábus, nomen sempiternum dabo eis. *Ibid.*

Ant. 2. j. Ultra mori (non) póterunt, æquáles enim Angelis sunt. *Luc.* 20.

Ant. 5. a. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: et oblivíscere pópulum tuum, et domum Patris tui. *Ps.* 44.

Ant. 3. a. Sponsábo te mihi in fide: et scies quià ego Dóminus. *Osée* 2.

Capitulum. Osée 2.

SPONSABO te mihi in sempiternum: et sponsábo te mihi in justítiâ, et judício, et in misericórdiâ, et in miseratiónibus.

In dup. et sup. ℟. In resurrectióne. *infrà* xlij.

Si sit Martyr.

HYMNUS. S. V.

FESTIS læta sonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhùc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor! fórtiter ámbiit
Sponso Virgíneum fúndere sánguinem;

Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præcláræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambórumque sacro máxima Flámini,
A quo magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. G. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

Si non sit Martyr.

HYMNUS.

Vos, ô Virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ; pars gregis óptima
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc est festa dies Cœlítibus sacra,
Quâ plenâ rútilans óbvia lámpade
Sponso sponsa Deo próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Mortáles thálamos, córporis ímmemor,
Solo digna Deo cónjuge, réspuit:
Sponso, perpétuo fœdere, júngitur:
Sponsæ se Deus óbligat.
Ægro vix sua sunt pábula córpori:
Nil cernunt óculi, nil sonat áuribus:
Morti, quod ráperet próvida præripit:
Unus fit Deus ómnia.
Fac, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Nos intráre sacrâ, quâ gráditur viâ:
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Uni fac tibi vívere.
Da te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum:
Fac incensa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Ps.* 96.

Ad Magnif. *Ant.* 3. a. Córpora vestra membra sunt Christi: membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est. 1. *Cor.* 6.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem sequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr.

HYMNUS. S. V.

Virginum robur, Deus, atque custos;
Sexus imbellis, medios per enses,

Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!
Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non suos sentit; memor ô! tuórum,
Christe, dolórum.
Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem:
Quin, sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.
Sponsa dilecto placitúra sponso
Déspicit ruptum laniáta corpus:
Est suus truncis honor, et venustas
Est sua membris.
Summa laus Patri, génitoque Verbo,
Et tibi compar, utriusque Nexus;
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

Si non sit Martyr.

HYMNUS. S. V.

Cœlestis aula pánditur;
En sponsus; omnes óbviæ
Exíte sponso Vírgini,
Exíte sponsæ Vírgines.
Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam plénius frui Deo.
Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?
Hunc propter unum víluit
Superba Regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?
O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit Spíritus;
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus;
Divína qui perénnibus
Firmas sigíllis fœdera. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Pater meus, dux Virginitátis meæ tu es. *Jer.* 3.

Ant. 3. c. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. In velamento alárum tuárum exultábo; adhæsit ánima mea post te: me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

℣. In voluntáte tuâ deduxisti me: ℟. Et cum glóriâ suscepisti me. *Ps.* 72.

℟. Lauda, filia Sion: júbila, Israel: * Lætáre, et exulta in omni corde filia Jerúsalem. ℣. Veni, et ostendam tibi sponsam, uxórem Agni. * Lætáre. *Soph.* 3. *Apoc.* 21.

℟. Deo placent ópera tua. * Omni témpore sint vestimenta tua cándida. ℣. Beátus qui vígilat, et custódit vestimenta sua. * Omni. *Eccl.* 9. *Apoc.* 16.

℟. Múlier innupta, et Virgo cógitat quæ Dómini sunt, * Ut sit sancta córpore, et spíritu. ℣. Excógitat vias illíus in corde suo. * Ut sit. Glória. * Ut sit. 1. *Cor.* 7. *Eccli.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non est digna continentis ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 8. *G.* In caritáte perpé-

tuâ dilexi te; ídeò attraxi te míserans. *Jer.* 31.

Ant. 4. f. Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis. *Cant.* 4.

℣. Custodívi vias Dómini, ℟. Nec ímpiè gessi à Deo meo. *Ps.* 17.

℟. O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus: * Quóniàm et apud Deum nota est, et apud hómines. ℣. Datum est illi ut coopériat se bissíno splendenti, et cándido.* Quóniàm. *Sap.* 4. *Apoc.* 19.

℟. Dábitur illi fídei donum electum, et sors in templo Dei acceptíssima: * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus. ℣. Beáti mundo corde: quóniàm ipsi Deum vidébunt.* Bonórum. *Sap.* 3. *Matt.* 5.

℟. Felix est stérilis, et incoinquináta... * Habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. ℣. Non omnes cápiunt verbum istud. * Habébit. Glória. * Habébit. *Sap.* 3. *Matt.* 19.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In partes vade séculi sancti, cum vivis et dántibus confessiónem Deo. *Eccli.* 17.

Ant. 7. *d.* Plenam mercédem recípias à Dómino Deo Israel, ad quem venisti, et sub cujus confugisti alas. *Ruth.* 2.

Ant. 2. D. Dóminus Deus tuus ignis consumens est, Deus æmulátor. *Deut.* 4.

℣. Me autem propter innocéntiam suscepisti: ℟. Et confirmasti me in conspectu tuo. *Ps.* 40.

℟. Custodítio legum, consummátio, incorruptiónis est: * Incorrúptio autem facit esse próximum Deo. ℣. Qui adhæret Dómino unus spíritus est. * Incorrúptio. *Sap.* 6. 1. *Cor.* 6.

℟. Símile erit regnum cœlórum decem Virgínibus, quæ accipientes lámpades suas * Exiérunt óbviàm sponso et sponsæ. ℣. Delectavérunt te (Dómine) fíliæ Regum in honóre tuo.* Exiérunt. *Matt.* 25. *Ps.* 44.

℟. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur, * Sed + Erunt æquáles Angelis Dei. ℣. Requiescent ibì, et non erit qui extérreat. * Sed. Glória. + Erunt. *Matth.* 22. *Isai.* 17.

℣. *Sac.* Conféssio, et pulchritúdo in conspectu ejus: ℟. Sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. Prudentes (Vírgines) accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. *Matt.* 25.

Ant. 4. d. Médiâ nocte clamor factus est: ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. *Ibid.*

Ant. 1. a. Tunc surrexérunt omnes Vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas. *Ibid.*

CANTICUM. *Is.* 61.

GAUDENS, gaudébo in Dómino, * et exultábit ánima mea in Deo meo.

Quià índuit me vestimentis salútis: * et indumento justítiæ circúmdedit me,

Quasì sponsum decorátum corónâ, * et quasì sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, * et sicut hortus semen suum gérminat;

Sic Dóminus Deus germinábit justítiam, * et laudem coràm universis géntibus.

Ant. 2. D. Venit sponsus: et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matt.* 25.

Ant. 6. *d.* Hæc est generátio quæréntium (Dóminum,) quæréntiũ fáciem Dei Jacob. *Ps.* 23.

Capitulum. Sap. 8.

SCIVI quóniàm áliter non possē esse cóntinens, nisi Deus det, et hoc ipsum erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donũ.

Si sit Martyr.

HYMNUS. S. V.

QUID sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoste triumphum.

Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus;
Tu graves pœnas, páriterque blandos
Vincis amóres.

Líliis sponsus récubat, rosisque;
Tu, tuo semper benè fida sponso,
Et rosas Martyr, simul et dedisti
Lília Virgo.

Summa laus Patri, génitoque Verbo;
Et tibi compar utriusque Nexus;
Fac tibi semper placeámus uni,
Móribus æquis. Amen.

℣. Factus est Dóminus firmamentum meum: ℟. Liberávit me, quià complácui ei. 2. *Reg.* 22.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Fecisti virîliter et confortátum est cor tuum eò quòd castitátem amáveris: ideò et manus Dómini confortávit te. *Jud.* 15.

ORATIO.

DEUS, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam Martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dóminum nostrum.

Alia.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* Virginitátis et Martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si plures sint.

DEUS, qui nos Vírginum et Mártyrum tuárum *N.* et *N.* (vel sociárum) gloriósis facis gaudére triumphis; tríbue, quæsumus, eárum nos précibus contrà hostes semper victóres exístere: ut glóriæ tuæ mereámur esse consortes; Per.

Si non sit Martyr.

HYMNUS. G. Ep. S.

NON vana dilectum gregem
Pavére mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora

Imago lusit séculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárũ bona,
Te semper, et tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Castis vicissìm tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.
Hic unus est sponsis amor,
Unus que tecum spíritus;
Beasque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Æterne sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Psallam, et intélligam in viâ immaculátâ. ℟. Quandò vénies ad me? *Ps.* 100.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. a. Tu scis, Dómine, quià nunquàm concupívi virum, et mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntiâ. *Tob.* 3.

ORATIO.

DEUS, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituisti; concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ devotiónis sequámur exemplo; Per.

Alia.

FIDELES tuos, quæsumus Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore et mente purífica: ut tuâ inspiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant: atque ut eárum non capiantur illécebris tuâ semper suavitáte pascantur; Per.

Si plures sint.

DEUS, qui nos sanctárum Vírginum tuárum *N.* et *N.* (vel sociárum) ánnuâ festivitáte lætíficas: concéde propítius, ut eárum adjuvémur méritis quarũ castitátis irradiámur exemplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 4. d. Médiâ nocte.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Tunc surrexérunt.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMULOR vos Dei æmulatióne, despondi enim vos uni viro Vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Fiat cor meum immaculátum * In justificatiónibus tuis. Fiat. ℣. Ut non confundar. * In justificatiónibus. Glória. ℟. Fiat. *Ps.* 118.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea. *Ps.* 62.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Venit sponsus.

Capitulum. 1. Cor. 7.

DE Virgínibus præceptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquàm misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. *br.* Adducentur Regi Vírgines * Post eam. Adducentur. ℣. Próximæ ejus afferentur tibi * Post eam. Glória Patri. ℟. Adducentur.

℣. Afferentur in lætítiâ et exultatióne: ℟. Adducentur in templum Regis. *Ps.* 44.

AD NONAM.

Ant. 6. *d.* Hæc est.

Capitulum. Rom. 2.

REDDET (Deus) unicuíque secundùm ópera ejus: iis quidem, qui secundùm patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam æternam.

℟. *br.* Retríbuet mihi Dóminus * Secundùm justítiam meam. Retríbuet. ℣. Et secundùm puritátem mánuum meárum.* Secundùm. Glória Patri. ℟. Retríbuet.

℣. Deus meus, impollúta via ejus: ℟. Elóquia Dómini igne examináta. *Ps.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. 1. Cor. 7.

UNUSQUISQUE próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius vero sic. Dico autem non nuptis... bonum est illis si sic permáneant.

Si sit Martyr.

Hymnus ut in I. Vesperis.

℣. Hæréditas immaculatórũ in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Si non sit Martyr.

Hymnus ut in I. Vesperis.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini, ℟. Quià exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Gaudeámus, et exultémus, et demus glóriam Deo; quià venérunt nuptiæ Agni et uxor ejus præparávit se. Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. *Apoc.* 19.

COMMUNE SS. MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. *Prov.* 31.

Ant. 2. D. Múlier díligens, coróna est viro suo. *Ibid.* 12.

Ant. 8. c. Pars bona, múlier bona, in parte timéntium Deũ dábitur. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier sensáta, et tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ. *Ibid.*

Ant. 5. a. Grátia super grátiam, múlier sancta et pudoráta. *Ibid.*

Capitulum. Prov. 19.

DOMUS, et divítiæ dantur à paréntibus; à Dómino autem próprié uxor prudens.

In dup. et sup. ℟. Non est, *infrà* xlvij.

HYMNUS. S. V.

ADESTE sanctæ cónjuges;
En illa fortis Fœmina
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat cœlites.
Blandos ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.

Non vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis,
Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.
Non illa luxu véstium,
Non crine torto spléndduit:
Cultu nitens sed símplice;
Puris placébat móribus.
Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit,
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.
Pascenda cœlesti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.
Agni vocans ad núptias,
Tibi, Pater, sit glória;
Sit æqua Nato, nec minor
Laus utriusque Flámini. Amen.

℣. Sápiens múlier ædíficat domum suam: ℟. Insípiens extructam quoque mánibus déstruet. *Prov.* 12.

Ad Magif. *Ant.* 1. g. Exultávit cor meum in Dómino.... et dilatátum est os meum.... quià lætáta sum in salutári tuo. 1. *Reg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo sanctæ mulíeres speravérunt, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3.

Ps. Veníte.

HYMNUS. S. V.

Ardet Deo quæ Fœmina,
Latére frustrà cógitat:
Quot indigentes súblevat,
Tot próditur præcónibus.
Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna, custos Vírginum
Secunda mater órphanis.
Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem foris,
Alto colit siléntio;
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.
Agni vocans ad núptias,
Tibi, Pater, sit glória:
Sit æqua Nato, nec minor
Laus utriusque Flámini. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. *D.* Múlier fortis oblectat virum suum, et annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26.

Ant. 1. a. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornamentum domûs ejus. *Ibid.*

Ant. 6. F. Fundamenta æterna super petram sólidam, et mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ. *Ibid.*

℣. Uxor tua sicut vitis abundans: ℟. In latéribus domûs tuæ. *Ps.* 127.

℟. Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit. * Disciplína illíus datum Dei est. ℣. Si fílios educávit, si hospítio recépit, si sanctórum pedes lavit, si tribulatióne patiéntibus subministrávit, * Disciplína. *Eccli* 26. 1. *Tim.* 5.

℟. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum, * Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas extendit ad páuperem. ℣. Plena opéribus bonis, et Eleemósinis quas faciébat. * Manum. *Prov.* 31. *Act.* 9.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in linguâ

ejus. * Considerávit sémitas domûs suæ, et panem otiósa non comédit. ℣. Quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona : * Considerávit. Glória. * Considerávit. *Prov.* 31. 1. *Tim.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Considerávit agrũ, et emit eum : de fructu mánuum suárũ plantavit vineã. *Prov.* 31.

Ant. 3. à. Accinxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. *Ibid.*

Ant. 4. A. Gustávit, et vidit quià bona est negotiátio ejus. *Ibid.*

℣. Perambulábam in innocéntiâ cordis mei, ℟. In médio domûs meæ. *Ps.* 100.

℟. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. * Facta est quasì navis institóris, de longè portans panem suum. ℣. In opéribus bonis testimónium habens. * Facta est. *Prov.* 31. 1. *Tim.* 5.

℟. De nocte surrexit * Deditque prædam doméstícis suis, et cibária ancillis suis. ℣. Omne opus bonum subsecúta est. * Deditque. *Ibid.*

℟. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt, * Vir ejus et laudávit eam. ℣. Non (fuit) extrínsecùs capillatúra, aut circumdátio auri. * Vir ejus. Glória. * Vir ejus. *Prov.* 31. 1. *Petri.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. In superióribus domûs suæ fecit sibi secrétum cubículum. *Judith.* 8.

Ant. 7. d. Flétibus et luctui apta indumenta suscépit. *Esther.* 14.

Ant. 3. c. Cínere implévit caput, et corpus suum humiliávit jejúniis. *Esther.* 14.

℣. Non habitábit in médio domûs meæ. ℟. Qui facit supérbiam. *Ps.* 100.

℟. Clausa morabátur, et habens super lumbos suos cilícium, * Jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ. ℣. In spem vitæ æternæ, quam repromísit qui non mentítur, Deus. * Jejunábat. *Judith.* 8. *Tit.* 1.

℟. Ingressa est oratórium suum : et índuens se cilício, pósuit cínerem super caput suũ, * Et prosternens se Dómino, clamábat ad Dóminum. ℣. Non discedébat de templo : jejúniis et obsecratiónibus sérviens nocte, ac die. * Et prosternens. *Judith.* 9. *Luc.* 2.

℟. Non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio. * Nunc ergo ora pro nobis, quóniàm múlier sancta es, et timens Deum. ℣. Oratiónes tuæ, et eleemósinæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei. * Nunc ergo. Glória. * Nunc. *Judith.* 8. *Act.* 10.

℣. *Sac.* Anima ejus in bonis demorábitur : ℟. Et semen ejus hæreditábit terram. *Ps.* 24.

AD LAUDES.

Ant. 5. a. Confúgit ad Dóminum, pavens perículum quod imminébat. *Esther.* 14.

Ant. 4. *D.* Timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illâ verbum malum. *Judith.* 8.

Ant. 1. a. Erat cor ejus fidúciā habens in Dómino. *Dan.* 13.

CANTICUM. Prov. 31.

MULIEREM fortem quis invéniet? * procul, et de últimis fínibus prétium ejus...

Os suum apéruit sapiéntiæ, * et lex cleméntiæ in linguâ ejus.

Considerávit sémitas domûs suæ * et panem otiósa non comédit.

Surrexérunt fílii ejus et beatíssimam pædicavérunt; * vir ejus et laudávit eam:

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: * tu supergressa es universas.

Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * múlier timens Dóminum ipsa laudábitur.

Date ei de fructu mánuum suárum: * et laudent eam in portis ópera ejus.

Ant. 2. *D.* Depósuit vestimenta ornátûs sui, et circúmdata est glóriâ suâ. *Esther.* 15.

Ant. 6. F. Surget in judício cum generatióne istâ, et condemnábit eam. *Matt.* 12.

Capitulum. 1. Tim. 2.

VOLO viros oráre in omni loco, levantes puras manus, sine irâ, et disceptatióne. Simíliter et mulieres in hábitu ornáto, cum verecúndiâ et sobrietáte ornantes se, et non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ.

HYMNUS. S. V.

O JAM beáta quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur.

Per quos gradus cœlum petit
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo
Et vos solútæ cónjuges.

Insignis et nos fœminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus et nos ígnibus:
Eóque, quo te vis coli
Amóre, fac, mens te colat.

Agni vocans ad núptias,
Tibi, Pater sit glória;
Sit æqua Nato, nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

℣. Meditátio cordis mei in conspectu tuo semper: ℟. Dómine, adjútor meus, et redemptor meus. *Ps.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. a. Múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárũ; et laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Si sit Martyr.

ORATIO.

DEUS, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur; largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus, ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si plures sint Martyres.

DEUS, fortitúdo certántium, et palma Mártyrum, qui fámulas tuas *N.* et *N.* (vel sócias) contra tormentórum immanitátem mirâ virtúte roborasti: quæsumus, ut sicut eárum nos triumphó lætíficas ità semper supplicatióne defendas; Per....

Si non sit Martyr.

TUORUM corda fidélium, Deus miserátor illustra; et beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, et amáre cœléstia. Per.

Si sit Vidua.

DEUS, in quem sperat omnis ánima, quæ longè à te éxulans in terris, se verè Víduam sentit, ac desolátam; tríbue nobis, quæsumus, ut exemplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus et oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes. Per.

AD PRIMAM.

Ant. 4. *D.* Timébat.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Erat cor ejus.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MULIER in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum: sed esse in siléntio.

℟. *br.* Misericórdia tua * Antè óculos meos est. Misericórdia. ℣. Et complácui in veritáte tuâ. * Antè óculos. Glória. Misericórdia. *Ps.* 25.

℣. Mélior est misericórdia tua ℟. Super vitas. *Ps.* 62.

AD SEXTAM.

Ant. 2. *D.* Depósuit.

Capitulum. 1. Petr. 3.

MULIERES súbditæ sint viris suis; ut et si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant; considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * Ut non delinquam in linguâ meâ. Custódiam. ℣. Pósui ori meo custódiam.* Ut non. Glória. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar: ℟. Omnem viam iníquam ódio hábui. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Surget.

Capitulum. Eccli. 36.

QUI póssidet mulíerem bonam, ínchoat possessiónem: adjutórium secundùm illum est, et columna ut réquies.

℟. *br.* Exultábo, et * Lætábor in misericórdiâ tuâ. Exultábo. ℣. Quóniàm respexisti humilitátem meam. * Lætábor. Glória. Exultábo.

℣. Salvasti de necessitátibus ℟. Animam meam. *Ps.* 30.

AD II. VESPERAS.

Ant. de Laudibus.

Capitulum. Eph. 5.

MULIERES viris suis súbditæ sint, sicut Dómino: quóniàm vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ: ipse salvátor córporis ejus.

Hymnus ut in I. Vesp.

℣. Anima mea (Dómino) vivet; ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníf. *Ant.* 3. a. Fortitúdo et decor indumentum ejus, et ridébit in die novíssimo. *Prov.* 31.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis, præterquàm in Vigiliis fest. annual. et Sabbatis quatuor Temporum, et intrà Octavas festorum annualium et solemnium quascumque, et nisi occurrat Festum duplex aut suprà; fit Officium de beatâ Mariâ, more semiduplici, incipiendo à Vesperis Feriæ sextæ præcedentis; et terminatur ad Nonam.

FERIA SEXTA.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. de Laudibus, infrà.

Capitulum. Is. 11.

EGREDIETUR Virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascendet, et requiescet super eum Spíritus Dómini.

HYMNUS.

AVE, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud ave;
Gabriélis ore,
Funda nos in pace
Mutans nomen Evæ.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Ora pro servis tuis. ℟. Ad Dóminum Deum tuũ. 1. *Reg.* 12.

Ad Magníf. *Ant.* 8. *G.* Invoca Dóminum, et lóquere regi pro nobis, et líbera nos de morte. Allelúia. *Esth.* 15.

Oratio ut infrà.

Fit commemoratio de Festo simplici, si quod occurrat; deindè Suffragia de Cruce et de Sanctis, ut in Comm. Temp. Pasch. 292.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. *G.* Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus, allelúia. *Eccli.* 44.

HYMNUS.

VIRGINEIS títulis matris
Quæ jungis honóres
Hâc natos fóveas nocte,
Benigna, tuos.
Fúlgida stella maris, secli
Dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris
Et bene fida quies.
Si sopor obrépit, casti
Fac mater amóris
Cor vígilans uno spiret
Amóre Dei.
O Regína potens,
Própiùs res áspice nostras,

Plebis ames dici vita
Salusque tuæ.
Glória summa Patri,
Compar sit glória Nato,
Ambórum, tibi par,
Spíritus alme, decus. Amē.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 4. d. Benedicentur in te, et in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Allelúia. *Genes.* 28.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de Maríâ natum, * Veníte, adorémus. All. *Matth.* 1.

Ps. Veníte.

HYMNUS.

Davidis sóboles, glória vírginum,
Christi Virgo parens, te pósuit Deus,
Partu virgíneo quæ malè sóbdoli
Anguis contéreres caput.
Rebus princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium sumpsit homo Deus;
Cunctis prospíciens qui tríbuit cibos,
Pastus lacte fuit tuo.
Per te quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur áuctius:
Tu clausas míseris, heu nímium diù!
Cœlórum réseras fores.
Qui lucis pater est, glória sit Patri;
Cujus Virgo parens glória Fílio;
Quo fecunda, tibi nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus. Am.

Tres Psal. convenientes sub solâ Ant. 3. c. Fons parvus crevit in flúvium máximum, et in aquas plúrimas redundávit. Allelúia. *Esth.* 11.

℣. Homo natus est in eâ: ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 85.

Absol. de Temp. Pasch. Benedict. verò ut in Festis B. M.

Lectio j. et jj. de Scripturâ occurrente in unoquoque Sabbato. iij. verò ut infrà pro diversitate mensium.

℟. j. Benedicta es tu, fília à Dómino Deo excelso, * Præ ómnibus muliéribus super terram. Allelúia, allelúia. ℣. Invenisti enim grátiam apud Deũ. * Præ ómnibus. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

℟. ij. Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum et terram, qui * Te direxit in vúlnera cápitis Príncipis inimicórum nostrórum, allelúia, allel. ℣. Ut osténderet divítias glóriæ suæ in vasa misericórdiæ. * Te. *Judith.* 13. *Rom.* 9.

MENSE APRILI.

Lectio iij.

Sermo Sancti Amedei Lausanensis Epíscopi.

De Laudibus B. M. V. Homil. 6.

Habes, ô Beáta, gáudium tuum, attribútum est tibi desidérium tuum, et coróna cápitis tui. Attulit tibi (fílius tuus) cœli principátum per glóriam, regnum mundi per misericórdiam, inferni subjugatiónem per poténtiam. Tantæ ígitur, tamque ineffábili glóriæ tuæ, diversis afféctibus cuncta respondent; Angeli in honóre, hómines in amóre,

dæmones in tremóre. Cœlo namque venerábilis, mundo amábilis, orco terríbilis es. Gaude ítaque et lætáre quià surrexit, susceptor tuus, glória tua, exaltans caput tuum. Gavísa es in conceptióne, afflicta in passióne, íterum gaudes in resurrectióne, et gáudium tuum nemo tollet à te.

MENSE MAIO.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi, de Symbolo ad Catechúmenos. *Lib.* 3. *cap.* 4.

PER féminam mors, per féminam vita; per Evam intéritus, per Maríam salus. Illa corrupta secúta est seductórem, hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum à serpente propinátum libenter accépit, et viro trádidit, ex quo simul mererentur occídi: hæc grátiâ cœlesti désuper infúsâ vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi vírginis fílius et vírginum sponsus? qui áttulit matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem?

℟. iij. In me ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel: * Et † Interfécit in manu meâ hostem pópuli sui. Allelúia, allelúia. ℣. Fecit poténtiam in bráchio suo. * Et interfécit. Glória. † Interfécit, *Judith.* 13. *Luc.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus. ℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur. *Ps.* 45.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato.

CANTICUM. Judith. 13.

LAUDATE Dóminum Deum nostrum: * qui non deséruit sperantes in se.

Et in me ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israel.

Et interfécit in manu meâ * hostem pópuli sui.

Ant. 6. F. Benedicta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob. Allelúia. *Judith.* 13.

Capitulum. Judith. 15.

TU glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

HYMNUS. S. V.

NUNC auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras:
O quàm lucídior, nocte sepultis,
Portans ipsa diem, Virgo refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:

Quo fœcunda, tibi glória,
Flamen. Amen.

℣. Ego sum quæ Dómino canam: ℟. Psallam Dómino Deo Israel. *Judic.* 5.

Ad Benedict. *Ant.* 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui. Allel. *Luc.* 1.

ORATIO.

DEUS, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem Dóminum nostrum.

Deindè fit commemoratio de Simplici, si occurrat. Denique suffragia de Cruce et de Sanctis.

Ad Horas, Psalmi de Sabb. et in fine Hymnorum Doxol.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. In omni gente, quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. Allelúia. *Judith* 13.

Capitulum. Regi seculórum. *pag.* 9.

In ℟. *brev.* ℣. Qui natus es de Maríâ Vírgine.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Dóminus fáciens et formans te, ab útero auxiliátor tuus. Allelúia. *Isai.* 44.

Capitulum: Eccli. 24.

QUI creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in electis meis mitte radíces.

℟. *br.* Tu possedisti renes meos, * Allelúia, allelúia. Tu. ℣. Suscepisti me de útero matris meæ, * Allel. allel. Glória. Tu.

℣. Mirabília ópera tua, ℟. Et ánima mea cognoscit nimìs. *Ps.* 138.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Erit tibi Dóminus in lucem sempiternam, et Deus tuus in glóriam tuam. Allelúia. *Isai.* 60.

Capitulum. Judith. 13.

NOMEN tuum (Dóminus) ità magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Deus præcinxit me virtúte, * Allelúia, allel. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viã meam, * Allelúia, allel. Glória. Deus. *Ps.* 17.

℣. Díligit Dóminus portas Sion, ℟. Super ómnia tabernácula Jacob. *Ps.* 86.

AD NONAM.

Ant. 4. J. Subvenisti ruínæ antè conspectum Dei nostri. Allel. *Judith.* 13.

Capitulum. Judith. 3.

BENEDIXIT te Dóminus in virtúte suâ; quià per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

℟. *br.* In Deo salutáre meũ, * Allel., allel. In Deo. ℣. Et glória mea, * Allelúia, allel. Glória. In Deo.

℣. Deus auxílii mei: ℟. Et spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia mea apéries, etc.

Invit. Jesum de Maríâ natum, * Veníte, adorêmus. Alleluia.

Ps. Veníte.

HYMNUS. S. V.

O QUAM glorísicâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles:
Sublímis résidens virgo María,
Suprà Cœlígenas ætheris omnes!

Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.

Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne,
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.

Divínæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fecunda, tibi glória, Flamen. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Feriâ II. et V.

Psalm. 23. Dómini est terra. *pag.* 58.

Psalm. 18. Cœli enarrant. *pag.* 54.

Divisio Psalm. 18. Lex Dómini. *pag.* 54.

Ant. 1. a. Appáruit Móysi (Dóminus) in flammâ ignis de médio rubi, et vidébat quòd rubus ardéret, et non comburerétur, alleluiâ. *Exod.* 3.

℣. Sicut lílium inter spinas; ℟. Sic amíca mea inter fílias. *Cantic.* 2.

Absol. conveniens. Benedictiones ut notatæ sunt pro Officio de Beatâ. pag. 3.

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. et VI.

Psalm. 71. Deus, judícium. *pag.* 55.

Divisio Psalm. 71. Reges Tharsis. *pag.* 55.

Psalm. 86. Fundamenta. *pag.* 123.

Ant. 5. a. Cùm (virgas) posuisset Móyses coràm Dómino... invénit germinasse virgam Aaron, alleuia. *Num.* 17.

℣. Gloriósa dicta sunt de te, ℟. Cívitas Dei. *Ps.* 86.

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. et Sabbato.

Psalm. 95. Cantáte. *pag.* 48.

Psalm. 96. Dóminus regnávit. *pag.* 59.

Psalm. 97. Cantáte. *pag.* 49.

Ant. 3. c. Fons parvus crevit in flúvium máximum, et in aquas plúrimas redundávit, all. *Esth.* 11.

℣. Concupiscet Rex decórem tuum: ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in electis meis mitte radíces.

℟. In me ancillâ suâ adimplévit (Deus) misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel; et * Interfécit in manu meâ hostem pópuli sui. Allelúia, allelúia. ℣. Fecit poténtiam in bráchio suo. * Interfécit. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

De Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 11. et 12.

Apertum est templum Dei in cœlo : et visa est arca testamenti ejus in templo ejus; et facta sunt fúlgura, et voces, et terræ motus, et grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo : Múlier amicta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Non permísit me Dóminus ancillam suam coinquinári, * Sed sine pollutióne peccáti revocávit me, allelúia, allelúia. ℣. In omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. * Sed sine. *Judith.* 13. *Rom.* 5.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

Homil. 3. *super* Missus est. §. 8. *Lecto iij.*

Confortare, Virgo fœcunda, casta puérpera, mater intacta : quià non eris in Israel ultrà maledicta, neque inter stériles deputáta. Et si adhuc maledíceris ab Israel secundùm carnem, non quià stérilem vident, sed quià fecundam ínvident : memento quòd et Christus maledictum pértulit Crucis, qui te suam matrem benedixit in cœlis : sed et in terris ab Angelo benedicta, et à cunctis generatiónibus terræ méritò beáta prædicáris.

℣. Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum et terram, qui * Te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum, allelúia, allelúia. ℣. Ut osténderet divítias glóriæ suæ in vasa misericórdiæ. * Te direxit. Glória. * Te. *Judith.* 13. *Rom.* 9.

℣. *Sacerd.* Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur. *Ps.* 45.

AD LAUDES.

Psalm. 66. Deus misereátur. *pag.* 90.

Psalm. 92. Dóminus regnávit. *pag.* 94.

Psalm. 99. Jubiláte. *p.* 24.

CANTICUM. Judith. 13.

Laudáte Dóminum. *p.* lij.

Psalm. 150. Laudáte. *p.* 60.

Ant. 6. F. Benedicta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob, allelúia. *Judith.* 13.

Capitulum. Jud. 15.

Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum
Regína, cœlo célsior,

Quanto, María, fœnore
Reddis quod Eva pérdidit!
Cunctis Deum, Virgo, paris
Desiderátum géntibus:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redemptæ pláudite.
María, mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et horâ mortis súscipe.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Ego sum quæ Dómino canam. ℟. Psallam Dómino Deo Israel. *Judic.* 5.

Ad Benedict. *Ant.* 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui, allelúia. *Luc.* 1.

ORATIO.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis et córporis sanitáte gaudére; et gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítiâ, et æternâ pérfrui lætítiâ; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium meum, etc.

HYMNUS.

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Nostrî misertus, pérditi
Mundi Redemptor véneris.
Et nos, Dei virgo parens,
Vultu benigno réspice;
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi, sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula. Amen.

Psalm. 53. Deus in nómine tuo. *pag.* 101.

Psalm. 8. Dómine Dóminus noster. *pag.* 46.

Psalm. 116. Laudáte Dóminum omnes. *pag.* 119.

Ant. 7. d. In omni gente, quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel, allelúia. *Judith.* 13.

Capitulum. Gal. 4.

UBI venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret.

℟. *br.* Thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * Allelúia, allelúia. Thronus. ℣. Et sicut luna perfecta in æternum, * Allel. Glória. Thronus.

℣. Eruet ánimam suam ℟. De manu ínferi. *Ps.* 88.

ORATIO.

DEUS, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuũ, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Hymnus. Memento de Deo Deus. *suprà.*

Psalm. 119. Ad Dóminum cùm tribulárer. *pag.* 65.

Psalm. 120. Levávi óculos meos. *pag.* 51.

Psalm. 121. Lætátus sum. *pag.* 65.

Ant. 8. c. Dóminus fáciens

et formans te, ab útero auxiliátor tuus, allelúia. *Isai.* 44.

Capitulum. Eccli. 24.

QUI creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in electis meis mitte radíces.

℟. *br.* Tu possedisti renes meos. * All. all. Tu. ℣. Sucepisti me de útero matris meæ, * All. Glória. Tu possedisti.

℣. Mirabília ópera tua:

℟. Et ánima mea cognoscit nimìs. *Ps.* 138.

ORATIO.

CORDIBUS nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuã benignus infunde; et intercedente sanctíssimâ Dei genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, et mentes nóstras humilitáte et caritáte sanctífica; Per eumdem Dóminum.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium, etc.

Hymnus Memento de Deo eus. *pag.* lvj.

Psalm. 122. Ad te levávi óculos. *pag.* 80.

Psalm. 123. Nisi quià Dóminus erat in nobis. *pag.* 51.

Psalm. 124. Qui confídunt in Dómino. *pag.* 80.

Ant. 1. a. Erit tibi Dóminus in lucem sempiternam, et Deus tuus in glóriam tuam, allelúia. *Isai.* 60.

Capitulum. Judith. 13.

NOMEN tuum (Dóminus) ità magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* (Deus) præcinxit me virtúte, * Allel. allel. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viã meam, * Allel. Glória. Deus. *Ps.* 17.

℣. Díligit Dóminus portas Sion, ℟. Super ómnia tabernácula Jacob. *Ps.* 86.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Dóminum.

AD NONAM.

℣. Deus, in ajutórium, etc.

Hymnus Memento de Deo Deus. *pag.* lvj.

Psalm. 125. In convertendo Dóminus. *pag.* 52.

Psalm. 126. Nisi Dóminus. *pag.* 80.

Psalm. 127. Beáti omnes qui timent. *pag.* 125.

Ant. 4. J. Subvenisti ruínæ antè conspectum Dei nostri, allelúia. *Judith.* 13.

Capitulum. Judith. 13.

BENEDIXIT te Dóminus in virtúte suâ, quià per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

℟. *br.* In Deo salutáre meũ, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et glória mea, * Allelúia. Glória. In Deo.

℣. Deus auxílii mei. ℟. Et spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

ORATIO.

PROTEGE, Dómine, fámulos tuos, et beátæ Maríæ sẽper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus et

perículis redde secúros; Per eumdem.

AD VESPERAS.

Psalm. 109. Dixit Dóminus Dómino meo. *pag.* 34.

Psalm. 112. Laudáte púeri Dóminum. *pag.* 35.

Psalm. 121. Lætátus sum in his. *pag.* 65.

Psalm. 126. Nisi Dóminus ædificáverit. *pag.* 80.

Psalm. 147. Lauda Jerúsalem Dóminum. *pag.* 89.

Ant. 1. a. Oleum effúsum nomen tuum; ídeò adolescéntulæ dilexérunt te, alleláia. *Cant.* 1.

Capitulum. Isai. 11.

EGREDIETUR virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascendet, et requiescet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus Ave maris stella. *pag.* l.

℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis; ℟. Et conculcábis leónem et dracónem. *Ps.* 90.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Beáta quæ credidisti: quóniàm perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúia. *Luc.* 1.

ORATIO.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine, perpétuâ mentis et córporis sanitáte gaudére; et gloriósâ beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne à præsenti liberári tristítiâ, et æternâ pérfrui lætítiâ; Per Dominum.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos Deus.

Psalm. 128. Sæpe expugnavérunt me. *pag.* 109.

Psalm. 129. De profundis clamávi. *pag.* 81.

Psalm. 130. Dómine, non est exaltátum. *pag.* 81.

Ant. 7. d. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus. Allelúia. *Eccli.* 44.

Capitulum. Eccli. 24.

SICUT cinnamómum, et bálsamum aromatízans, odórem dedi; quasì myrrha electa dedi suavitátem odoris.

Hymnus Virgo Dei, *in Ordinario* pag. 15.

℣. Confiteantur tibi pópuli omnes. ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps* 66.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 4. d. Benedicentur in te et in sémine tuo cunctæ tribus terræ, allelúia. *Gen.* 28.

ORATIO.

DEUS, qui in sinu Vírginis matris castíssimæ requiéscere dignátus es; da nobis, ipsâ intercedente, ut inimíci per noctem devitémus insídias, et tu sis nostra quies, et nostrum præsídium; Qui vivis.

Ad devotionem, Prosa.

INVIOLATA, íntegra, et casta es, María:

Quæ es effecta fúlgida cœli porta.

O mater alma Christi caríssima,

Súscipe pia laudũ præcónia.

Nostra ut pura péctora sint et córpora,

Te nunc flágitant devóta corda et ora.
Tua per precáta dulcísona,
Nobis concédas véniam per sécula.

O benigna! O benigna! O benigna!
Quæ sola invioláta permansisti.

COMMUNE UNIUS PATRONI

PRIVATÆ ALICUJUS ECCLESIÆ, VEL PATRONÆ, AUT ETIAM PLURIUM PATRONORUM.

ANNUALE MINUS.

Omnia de Communi secundùm ordinem Sancti, exceptis quæ sequuntur. Psal. de Domin.

In Responsoriis brevibus ad Horas dicitur duplex Allelúia.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium integrum repetitur post quemlibet versum Psalmi Veníte.

Hymnus, Ant. ℣℣. et ℟℟. de Communi.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de scripturâ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi Abbátis. *In Vigiliâ SS. Petri et Pauli.* §. 2.

Lectio iv.

TRIA sunt quæ in festivitátibus sanctórum vigilanter consideráre debémus : auxílium sancti, exemplum ejus, confusiónem nostram. Auxílium ejus, quià qui potens in terrâ fuit, poténtior est in cœlis antè fáciem Dómini Dei sui. Si enim dum hìc víveret, misertus est peccatóribus, et orávit pro eis : nunc tantò ámpliùs quantò vériùs agnoscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem : quià beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, sed augmentávit. Neque enim quià impassíbilis omnínò, ídeò et incompassíbilis factus est.

Lectio v.

DEBEMUS étiam atténdere exemplum ejus, quià quámdiù in terris visus est, et cum homínibus conversátus est, non declinávit ad déxteram neque ad sinistram : sed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum qui dicit : (Ego sum via, véritas et vita.) Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus ; et tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exemplo lúxerit inter hómines : quália nobis vestígia derelíquerit, ut ambulémus per ea : et non errémus in eis. Verè, juxtà Prophétam, sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum.

Lectio vj. §. 3.

SED et diligentióri intúitu confusiónem nostram inspi-

ciámus : quià homo ille símilis nobis fuit passíbilis, ex eódem luto formátus ex quo et nos. Quid ergo est, quòd non solùm difficile, sed et impossíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit, ut sequámur vestígia ejus? Confundámur, Fratres, et contremiscámus ad vocem istam, si fortè hæc confúsio addúcat nobis glóriam, si fortè géneret grátiam nobis timor iste : hómines isti fuérunt qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter processérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuisse credámus. Sic ergo in sanctórum festivitátibus et gaudére et confundi debémus : gaudére, quià patrónos præmísimus, confundi, quià eos imitári non póssumus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. c. 11.

IN illo témpore ; dixit Jesus discípulis suis : Quis vestrûm habébit amícum, et ibit ad illum médiâ nocte, et dicet illi : Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

Constitut. Monastic. c. 1.

HOC exemplum idcircò nobis propónitur à Dómino, ut in fide acres ac pertináces esse nos dóceat. Exemplum ab hómine ad álium hóminem sumit; ut intélligas nullâ labóris fatigatióne debére te à suscepto propósito desístere, ut vidélicet quandocumque áliquid petíeris, neque impetráveris, támdiù persevéres, quoad ímpetres, si tamen ea petas, quæ voluntáti Deì nón repugnent. Neque díxeris : Peccátor sum, et proptéreà non exáudior. Ut enim diffidéntiæ, ille, tibi causam omnem præcíderet, illud adjécit : (Et si non dabit illi surgens, eò quòd amícus ejus sit, propter improbitátem tamen dabit illi quotquot habet necessários.)

Lectio viij.

AT sæpe petívi, inquis, neque impetrávi tamen. Prorsùs quià non rectè petivisti, vidélicet aut dubitandus, aut áliud agens, aut quæ tibi utília non erant futúra. Quòd si et quæ tibi erant utília sæpe petiisti, at non tamen perseverántiam adhibuisti : Scriptum est enim... (Qui perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.) Novit Dóminus cor eórum qui orant. Quid est ergò, quamobrem Deus à nobis rogandus sit? An nescit fortasse ipse quibus rebus nobis sit opus? Quid ergò áttinet illum oráre? Scit sine dúbio Dóminus, quibus nobis rebus sit opus.... Et cùm singulári sit bonitáte, pluit super justos et injustos, et solem suum oríri facit super malos et bonos, étiàm priusquàm à nobis rogátus sit.

Lectio ix.

HÆC ergò cùm ità esse intelligámus, sive matúriùs áliquid, sive sériùs conséquimur à Deo, hoc tenére constanter debémus, ut ipsi grátias agámus, quandò Dóminus, quæcumque facit, ea ómnia,

salúti nostræ cónsulens facit, tantùm nos ne pusillanimitátis vítio à petitióne constanti desistámus.... Ex hoc enim et fides nostra, et cáritas ergà Deum declarátur, quandocumque, esto quod pétimus non celériter auferámus, grátias ipsi tamen ágere non desistámus, constanter immanentes petitióni.

In Dominicâ ix. Lectio erit de Evangelio.

Diebus intrà Octavam. Omnia ut in die, servato ritu Octavarum, scilicet ad Officium Nocturnum Psalmi de Feriâ occurente sub tribus Ant. Nocturni Feriæ respondentis. ℣. et ℟℟. de eodem Nocturno.

Lectio j. de veteri Testamento, duabus in unam junctis.

Lectio ij. de Novo Testamento, Feriæ occurrentis.

Lectio iij. ut infrà quâlibet die.

Dominicâ infrà Octavam, totum Officium fit de Dominicâ ut in Psalterio, incipiendo à j. Vesperis Sabbati, cum Commemoratione Octavæ in utrisque Vesperis et Laudibus.

Ad Laudes et Vesperas Psalmi de Feriâ, sub Ant. Laud. diei: cætera, et ad Horas, ut in die.

SECUNDA DIE.

Sermo sancti Gregórii Nisséni Epíscopi.

Oratio de sancto Theodoro.

CONSIDERATE, hujus puri cultûs ministri studiósi, quanta res sit justus, quàmque multas consequatur remuneratiónes: et cógnito pietátis fructu, imitámini consílium, et aspiráte ad ánimum et voluntátem eórum, qui ità præ cæteris honorantur. Cui regum talis honor habétur? quis est, ex iis, qui suprà modum inter hómines excéllere visi sunt, qui tali memóriâ celebrétur? Quis imperatórum, qui urbes munítas cepérunt, natiónes innúmeras subegérunt, adeò decantátus et famâ celebrátus est.

TERTIA DIE.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Epist. 22. ad Marcel.

GRATIAS tibi, Dómine Jesu, quòd hoc témpore tales nobis sanctórum spíritus excitasti, quo Ecclésia tua sancta præsídia majóra desíderat. Agnoscant omnes quales ego propugnatóres requíram. Hos ego acquisívi tibi, plebs sancta, qui prosint ómnibus, némini nóceant; tales ego ámbio defensóres, tales mílites hăbeo; hoc est, non séculi mílites, sed mílites Christi. Nullam de tálibus invídiam tímeo, quorum quò majóra, eò tutióra patrocínia sunt. Horum étiàm illis ipsis, qui mihi eos ínvident, opto præsídia. Véniant ergò et vídeant stipatóres meos: tálibus me armis ambíri non nego. Nos et si eos vidére non póssumus, sentímus tamen.

QUARTA DIE.

Sermo sancti Hierónymi Presbyteri.

Contrà Vigilantium.

DICIS in libello tuo, quòd dúm vívimus, mútuò pro

nobis oráre póssumus; postquàm autem mórtui fuérimus, nullíus sit pro álio exaudienda orátio: præsertìm cùm Mártyres ultiónem sui sánguinis obsecrantes, impetráre non quíverint. Si Apóstoli et Mártyres adhùc in córpore constitúti possunt oráre pro cæteris, quandò pro se adhùc debent esse sollíciti: quantò magis post corónas, victórias et triumphos? Unus homo Móyses, sexcentis míllibus armatórum ímpetrat à Deo véniam: et Stéphanus imitátor Dómini sui, et primus Martyr in Christo, pro persecutóribus véniam deprecátur; et postquàm cum Christo esse cœperint, minùs valébunt?

QUINTA DIE.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

Orat. in 40. Mart.

PARATUM est hìc Christiánis auxílium, Ecclésia vidélicet Mártyrũ, exércitus triumphántium, chorus laudántium Deũ. Qui áliquâ prémitur angústiâ, ad hos cónfugit: qui rursùs lætátur, ad hos occurrit: hic ut à malis liberétur; ille ut duret in rebus lætis. Hìc múlier orans pro fíliis audítur; peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotanti verò salútem implórat. O sanctum chorum! sacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes géneris humáni custódes! óptimi curárum sócii, precum adjutóres, legáti apud Deum potentíssimi, astra mundi, flores Ecclesiárũ! Vos non terra contexit, sed cœlum excépit.

SEXTA DIE.

Sermo sancti Clementis Papæ et Mártyris.

Epist. 1. ad Corint. c. 32.

II glóriam et amplitúdinem consécuti sunt non per seipsos aut ópera sua, aut justas actiónes quas fecérunt; sed per voluntátem Dei. Et nos ígitur ex voluntáte illíus in Christo Jesu vocáti, non per nos ipsos justi effícimur, neque per sapiéntiam nostram, aut intelligéntiam, aut pietátem, aut ópera quæ in cordis sanctitáte operáti sumus; sed per fidem, per quam cunctos, qui unquàm justi fuérunt, justificávit Deus omnípotens. Quid ígitur faciémus, fratres? Cessábimus à bonis opéribus, et caritátem derelinquémus? neútiquàm hoc à nobis fíeri permittat Dóminus: sed cum diligéntiâ et alacritáte festinémus omne opus bonum perfícere. Videámus quòd in bonis opéribus ornáti fuérunt omnes justi. Et ipse Dóminus cùm se opéribus decorasset, gavísus est. Habentes ítaque hoc exemplar, ímpigrè ad voluntátem ejus accedámus; ex totis víribus nostris operémur opus justítiæ.

SEPTIMA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. in Ep. Joan. c. 2.

JOANNES quid dixit? Et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem Jesum Christum. Sed dicit áliquis: Ergò sancti non petunt pro

nobis? Ergò Epíscopi vel Præpósiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite scriptúras, et vidéte quià et Præpósiti commendant se pópulo. Nam Apóstolus dicit plebi: Orantes simùl et pro nobis. Orat Apóstolus pro plebe. Orat plebs pro Apóstolo. Orámus pro vobis, fratres, sed et vos oráte pro nobis: ínvicem pro se ómnia membra orent, caput pro ómnibus interpellet.

IN OCTAVA.

Psal. de Feriâ in toto Officio. Cætera ut in die, exceptis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De sancto Clemente. §. 1.

Lectio iv.

(PRETIOSA in conspectu Dómini mors sanctórum ejus.) Aúdiat peccátor, et irascátur; déntibus suis fremat et tabescat. Deprehensus est in astútiâ suâ; cécidit in fóveam quam fecit, in láqueum íncidit quem tetendit. Invídiâ síquidem diáboli mors intrávit in orbem terrárum: sed ecce pretiósa facta est mors sanctórum. Audi ígitur, hostis vitæ, mortis auctor, attende. Quid valet jam fraus tua? versútia tua quid nocet? Imò verò, ut plus dóleas, étiam ómnia cooperantur in bonum his, qui secundùm propósitum vocáti sunt sancti.

Lectio v.

NEQUE enim áliter quàm ipsâ (quæ tui est óperis) de te hódiè Beátus (*vel* Beáta,) cujus solémnia celebrámus, morte córporis triumphávit. Fecit síquidem de necessitáte virtútem; pœnam peccáti in méritum glóriæ commutávit: fidélem se probávit in módico, ut dignus invenirétur suprà multa constítui. Módicũ namque erat, et omnínò módicum, quidquid prius accéperat ánima illa beáta, quantùm ad eam glóriam, quam præsenti proméruit passióne. Omnis enim delectátio hujus mundi, universa ejus glória, quidquid dénique in eo concupíscitur, prorsùs módicum est in illíus felicitátis, in illíus glóriæ, in illíus beatitúdinis comparatióne: si tamen vel módicum dici debet, et non pótiùs níhilum, vapor ad módicum parens.

Lectio vj. §. 3.

QUID nos ad hæc dicimus, Fratres? Congratulámur Mártyri. Sed jam glória ejus non sine nostrâ confusióne est. Ecce enim erat símilis nobis, passíbilis, eâdem circúmdatus infirmitáte, et carni suæ eódem vínculo naturális affectiónis inhærens. Si ergo ille sic glorificávit Christum in córpore suo, et cálicem salutáris accépit: quid nos retribúimus Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit nobis? Eâdem certè nos insignívit imágine; eódem sánguine nos redémit, et vocávit in eamdem hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátã, æternam, conservátã in cœlis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Dixit Jesus Discípulis suis: Quis vestrûm habébit amícum, et ibit ad illum médiâ nocte, et dicat illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 7. §. 87.

VIDES quòd iste qui médiâ nocte perrexit, tres panes ab amíco suo póstulans, et in ipsâ petendi intentióne persistens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cœlestis alimentum? Quòd si díligas Dóminum Deũ tuum; non solùm tibi, sed étiã áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quàm qui pro nobis corpus suum trádidit? Ab hoc médiâ nocte panes David pétiit, et accépit; pétiit enim quandò dicébat: (Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi;) ídeò méruit hos panes quos appósuit nobis edendos. Pétiit cùm dicit: (Lavábo per síngulas noctes lectum meum;) nequè enim tímuit ne excitáret dormientem, quem scit semper vigilantem.

Lectio viij. §. 89.

NEC solùm médiâ nocte Dóminus, sed ómnibus propè docet vigilandum esse momentis; venit enim et vespertínâ, et secundâ, et tertiâ Vigíliâ, et pulsáre consuévit. (Beáti) ítaque, (servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes.) Si ergò desíderas ut virtus Dei præcingat te, et ministret tibi, vigilandum est semper: multæ enim insídiæ sunt bonis, et gravis córporis somnus; quià si dormíre mens cœperit, vigórem suæ virtútis amittit. Excita ígitur somnum tuum, ut pulses óstium Christi: quod aperíri sibi étiam Paulus exposcit, non solùm suis, sed étiam pópuli oratiónibus óbsecrans se juvári, ut aperiátur óstium sibi, ad loquendum mystérium Christi.

Lectio ix. §. 90.

ERGO præceptívus locus frequenter orandi, spes impetrandi, rátio persuadendi, priùs in præcepto pónitur, pòst in exemplo. Qui enim promittit áliquid, spem debet adferre promissi; ut mónitis obediéntia deferátur, promissis fides, quæ humánæ contemplatióne pietátis in majus ætérnæ spem pietátis adquírit; si tamen æqua poscantur, ne in peccátum vertátur orátio. Nec erúbuit áliquid sæpiùs postuláre, ne vel diffídere de Dómini misericórdiâ viderétur, vel arroganter doláre, quòd non primâ prece áliquid impetráverit. (Propter hoc, inquit, ter Dóminum rogávi:) et ostendit quòd frequenter Deus ídeò non concédat orátus, quòd inutília júdicet, quæ nos profutúra credámus.

¶ *Temp. Pasch. in Ant. et* ℟℟. *etiam brevibus, additur* Allelúia, *secundùm Rubricas generales pro Temp. Pasch.*

Ipsâ Patroni die. j. Lectio erit de V. T. duabus in unam junctis. Secunda de Sancto, aut de II. Noct. p. lix. *si de Sancto propria non habetur. iij. de Homiliâ.*

Per Octavam, j. et ij. Lect. de Scripturâ: tertia verò de positis suprà per ordinem dierum.

In die oct. Officium ut in die Festi. j. Lect. de V. T. ij. de II. Noct. diei oct. tertia de Homilia, p. lxiv. *cœtera more consueto.*

Dominicâ infra octavam officium de Dominicâ, incipiendo à Vesperis Sabbati cum comm. Patroni in utrisque Vesperis et Laudibus.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES.

Ps. 6. Dómine, ne in furóre, *pag.* 53.

Ps. 31. Beáti quorum, *p.* 67.

Ps. 37. Dómine, ne in furóre. (*cum suâ divisione.*) *p.* 110.

Ps. 50. Miserére, *pag.* 127.

Ps. 101. Dómine, exáudi. (*cum suâ divisione*) *pag.* 106.

Ps. 129. De profundis, *p.* 81.

Ps. 142. Dómine, exáudi. (*cum suâ divisione.*) *pag.* 120.

Ant. Dómine, memor esto meî, et ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spíritus sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Míchael, ora pro nobis.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli Dei, oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum spiríruum órdines, oráte.

Sancte Joannes Baptista, ora pro nobis.

Omnes sancti Patriarchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.

Sancte Petre,
Sancte Paule,
Sancte Andréa,
Sancte Jacóbe,
Sancte Joannes,
Sancte Thoma,
Sancte Jacóbe,
Sancte Philippe,
Sancte Bartholomæe,
Sancte Matthæe,
Sancte Simon,
Sancte Thadæe,
Sancte Matthía,
Sancte Bárnaba,
Sancte Luca,
Sancte Marce,

(Ora pro nobis.)

Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.

Omnes sancti Iñocentes, oráte.

Sãcte Stéphane, ora pro nobis.

Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Cornéli, ora.
Sancte Cypriáne, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte pro nobis.
Sancte Luciáne cum sóciis tuis, ora.
Sancte Diónysi cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Hyppólite cum sóciis tuis, ora.
Sancte Mauríci cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Fusciáne cum sóciis tuis, ora.
Sancte Eústachi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Firmíne,
Sancte Quintíne,
Sancte Simphoriáne,
Sancte Juste,
Sancte Clare,
Sancte Thoma,
Sancte Lamberte,
Sancte Blasi,
Sancte Christóphore,
Sancte Leodégari,
Sancte Prejecte,
Sancte Ignáti,
Sancte Saturníne,
Sancte Georgi, — Ora pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Sylvester,
Sancte Gregóri,
Sancte Ambrósi,
Sancte Augustíne,
Sancte Hierónyme,
Sancte Martíne,
Sancte Nicoláe,
Sancte Vedaste, — Ora pro nobis.
Sancte Eligi,
Sancte Hílari,
Sancte Remígi,
Sancte Súlpici,
Sancte Paulíne,
Sancte Severíne,
Sancte Cassiáne,
Sancte Audoéne,
Sancte Leobíne, — Ora pro nobis.
Sancte Brixi,
Sancte Hildeverte,
Sancti Gildarde et Medarde, oráte pro nobis.
Sancte Honoráte,
Sancte Claudi,
Sancte Germáne,
Sancte Juliáne.
Sancte Guillelme,
Sancte Servási,
Sancte Cárole,
Sancte Ludovíce, — Ora pro nobis.
Sancte Alexi,
Sancte Arnulphe,
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni,
Sancte Benedicte,
Sancte Bernarde,
Sancte Domínice,
Sancte Francisce,
Sancte Ebrulphe,
Sancte Geremáre,
Sancte Egidi, — Ora pro nobis.
Sancte Fiácri,
Sancte Maure,
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta Anna,
Sancta María Magdaléna,
Sancta Agatha,
Sancta Lúcia,
Sancta Agnes,
Sancta Cecília, — Ora pro nobis.

Sancta Catharína,
Sancta Bárbara,
Sancta Clara,
Sancta Angadrisma,
Sancta Margaréta,
Sancta Maxéntia,
Sancta Romána,
Sancta Genovéfa,
Sancta Martha,
Sancta Maura,
Sancta Brígida, — Ora pro nobis.

Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.

Omnes sancti et sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

Propítius esto, exaudi nos, Dómine.

Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera.

Ab irâ tuâ, líbera.

A subitáneâ et improvísâ morte, líbera.

Ab insídiis diáboli, líbera.

Ab immundis cogitatiónibus, líbera nos, Domine.

A spíritu fornicatiónis, líbera.

Ab irâ, et ódio, et omni malâ voluntáte, líbera.

A fúlgure et tempestáte, líbera.

A morte perpétuâ, líbera.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.

Per adventum tuum, líbera.

Per Nativitátem tuam, líbera.

Per Baptismum et sanctum jejúnium tuum, líbera.

Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.

Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.

Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.

Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.

Per adventum Spíritûs sancti paracléti, líbera.

In die judícii, líbera.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te.

Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te.

Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.

Ut fidem, spem et caritátem nobis dones, te.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te.

Ut Domnum Apostólicum, et omnes Gradus Ecclésiæ in sanctâ religióne conserváre dignéris, te.

Ut Antístitem nostrum, et omnes congregatiónes illi commíssas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.

Ut Régibus et Princípibus Christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te.

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, ab æternâ damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te.
Fili Dei, te.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis; ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro Papâ nostro *N.* ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntiâ cordis sui.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; et exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, et áugeat increménta frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, et vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, et peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te veniat. *Ps.* 101.

Psalmus. Deus, in adjutórium. *p.* 24. ℣. Dómine, exaudi, etc. Dóminus vobiscum.

ORATIO.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

EXAUDI, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus et pacem.

INEFFABILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende; ut simul nos et à peccátis ómnibus éxuas, et à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEUS qui culpas delinquéntium districtè feriendo pércutis, fletus quoque lugentium

non recúses: ut qui pondus tuæ animadversiónis, cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

Deus, ómnium fidélium Pastor et Rector, fámulum tuũ *N.* quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, propítius réspice: da ei, quæsumus, verbo et exemplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam unà cum grege sibi crédito pervéniat sempiternam.

Omnipotens, sempiterne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro *N.* et dírige eum secundùm tuam cleméntiã in viam salútis æternæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, et totâ virtúte perfíciat.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster *N.* qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiàm ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, et ad te, qui via, véritas et vita es, gratiósus váleat perveníre.

Deus, à quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita; et, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla.

Ure igne sancti Spíritûs renes nostros, et cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, et adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio et operátio à te semper incípiat, et per te cœpta finiatur.

Fidelium Deus ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum famulárumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

Omnipotens, sempiterne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, ómniumque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhùc in carne rétinet, vel futurum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniã consequantur; Per Christum Dóminum. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum:

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo (*vel* eâ.)
Omnes sancti Angeli, oráte pro eo (*vel* eâ.)
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora pro eo (*vel* eâ.)
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Omnes sancti Patriarchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sãcti Innocentes, orate.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, et víduæ, oráte pro eo (*vel* eâ.)
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* eâ.)
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, ádjuva eum, (*vel* eam) Dómine.
Propítius esto, líbera eum, (*vel* eam) Dómine.
Ab irâ tuâ, líbera.
A malâ morte, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per crucem et passiónem tuã, libera eum, (*vel* eam) Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Deindè cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PROFICISCERE, ánima christiána, de hoc mundo, In

nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: In nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: In nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est: In nómine Angelórum et Archangelórum: In nómine Thronórum et Dominatiónum: In nómine Principátuum et Potestátum: In nómine Chérubim et Séraphim: In nómine Patriarchárum et Prophetárum: In nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: In nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: In nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: In nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódiè sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sanctâ Sion; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIO.

DEUS misericors, Deus clemens, Deus qui secundùm multitúdinem miseratiónũ tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas véniâ remissiónis evácuas: réspice propítius super * hunc fámulum tuum *N.* (*vel* hanc fámulam tuam *N.*) et remissiónem ómnium peccatórum suórum totâ cordis confessióne poscentem, deprecátus exaudi. Rénova in * eo (*vel* eâ) piíssime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corruptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annecte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus; et non habentem fidúciam, nisì in tuâ misericórdiâ, ad tuæ sacramentum reconciliatiónis admitte; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COMMENDO te omnipotenti Deo, * caríssime frater (*vel* caríssima soror;) et ei cujus es creatúra committo: ut cùm humanitátis débitum, morte interveniente, persólveris, ad auctórem tuum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egredienti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occurrat, judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circumdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te complexus astringat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspectus appáreat, qui te inter assistentes sibi júgiter interesse decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in adventu tuo, te comitántibus Angelis, contremiscat, atque in æternæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsurgat Deus, et dissipentur inimíci ejus; et fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei: et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei. Confundantur ígitur et erubescant omnes

tartáreæ legiónes : et ministri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æternâ morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intrà paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnoscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absolvat, atque ad déxteram suam in electórũ suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuũ fácie ad fáciem vídeas; et præsens semper assistens. manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. * Constitútus (*vel* Constitúta) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sécula seculórum. ℟. Amen.

SUSCIPE, Dómine, * servum tuum (*vel* ancillam tuam) in locum sperandæ sibi salvatiónis à misericórdiâ tuâ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inferni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Enoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Isaac de hóstiâ, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Lot de Sódomis, et de flammâ ignis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Móysen de manu Pharaónis regis Egyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti tres púeros de camíno ignis ardentis, et de manu regis íniqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Susannam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti David de manu regis Saül, et de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Petrum et Paulum de carcéribus.

℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam, vírginem et mártyrem tuam, de tribus atrocíssimis tormentis liberasti, sic liberáre dignéris ánimam hujus * servi tui (*vel* ancillæ tuæ;) et tecum fácias in bonis cœléstibus congaudére. ℟. Amen.

COMMENDAMUS tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) precámurque te, Dómine Jesu Christe, salvátor mundi, ut eam, propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarchárũ tuórum sínibus insinuáre non ré-

nuas. Agnosce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo et vero; quià non est álius Deus præter te, et non est secundùm ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspectu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit; et Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. ℣. Amen.

ORATIO.

DELICTA juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine. sed secundùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glóriâ claritátis tuæ. Aperiantur ei cœli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam súscipe. Suscípiat eam sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi óbviàm sancti Angeli Dei, et perdúcant eam in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscípiat eam beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœlestis tráditæ sunt. Adjuvet eam beátus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eâ sanctus Joannes, electus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eâ omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro eâ omnes Sancti et Electi Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc século sustinuérunt; ut vínculis carnis exúta, pervenire mereátur ad glóriā regni cœlestis, præstante Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus Confitémini Dómino, *p.* 25. *et totus Psalmus* Beáti immaculáti in viâ. *per Horas Dominicæ distributus*, pag. 27.

Egressâ autem animâ, dicitur: ℟. Justus es, Dómine, et ómnia judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ, misericórdia, et véritas, et judícium: * Et nunc, Dómine, memor esto meî, et ne vindictam sumas de peccátis meis. † Nunc, Dómine, secundùm voluntátem tuā fac mecum, et præcipe in pace récipi spíritum meum. ℣. In manus tuas commendo spíritum meum. * Et nunc, Dómine. *Tob.* 3. *Luc.* 23.

℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. † Nunc, Dómine. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Réquiem æternam dona ei Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei. ℣. A portâ ínferi ℟. Erue ánimam ejus. ℣. Requiescat in pace. ℟. Am. ℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

TIBI, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui *N.* (*vel* fámulæ tuæ *N.*) ut defunctus (*vel* defuncta) século, tibi vivat; et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Quælibet Hora sequentis Officii incipitur absolutè. In fine omnium Psalmorum et Canticorum, loco, Glória Patri, *dicitur,* Réquiem æternam dona eis, Dómine, * et lux perpétua lúceat eis.

AD VESPERAS.

Absolutè incipitur ab Antiph.

Ant. 3. c. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ps. 114. Dilexi, *pag.* 51.

Ant. 2. D. Heu mihi! quià incolátus meus prolongátus est.

Ps. 119. Ad Dóminum, cùm tribulárer, *pag.* 65.

Ant. 2. D. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ps. 120. Levávi, *pag.* 51.

Ant. 4. E. Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Ps. 129. De profundis, *p.* 81.

Ant. 2. D. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Ps. 137. Confitébor tibi, Dómine...quóniàm, *pag.* 94.

℣. Fiant aures tuæ intendentes, ℟. In vocem deprecatiónis meæ. *Ps.* 129.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6. Pater noster. ℣. Et ne nos.

℣. Orémus, pro cunctis fidélibus Defunctis. ℟. Réquiem æternam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. In memóriâ æternâ erunt justi; ℟. Ab auditióne malâ non timébunt. ℣. A portâ ínferi. ℟. Erue, Dómine ánimas eórum, (*vel* ánimam ejus.) ℣. Credo vidére bona Dómini ℟. In terrâ viventium. *Ps.* Lauda, ánima mea, Dóminum, *p.* 103.

℣. Réquiem æternam dona eis, etc. ℟. Et lux.

℣. Requiescant in pace, (*vel* Requiescat in pace.) ℣. Dómine, exáudi, etc. ℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Pro pluribus Episcopis et Sacerdotibus.

ORATIO.

DEUS, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, (*vel* Sacerdotáli) fecisti dignitáte vigére; præsta quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregentur consórtio; Per.

Pro fratribus propinquis et benefactoribus.

DEUS, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor; quæ-

sumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, et benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beátâ Mariâ semper Vírgine intercedente, cum ómnibus Sanctis tuis ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervénire concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIDELIUM, Deus, ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum, famulárumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quā semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis et regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Sed in die Commemorationis Defunctorum. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti, etc.

In die depositionis.

ORATIO.

ABSOLVE, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* (*vel* fámulæ tuæ *N.*) ut defunctus (*vel* defuncta) século, tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humánâ conversatióne commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Dóminum.

Alia pro Sacerdote.

PRÆSTA, quæsumus, Dómine, ut ánima fámuli tui *N.* Sacerdótis, quem in hoc século commorantem sacris munéribus decorasti, in cœlesti sede gloriósa semper exultet. Per Dóminum.

Pro uno Defuncto.

INCLINA, Dómine, aurem tuam ad preces nostras quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc século migráre jussisti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et sanctórum tuórum júbeas esse consortem.

Pro unâ Defunctâ.

QUÆSUMUS, Dómine, pro tuâ pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ *N.* et à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue.

In anniversario.

DEUS indulgentiárum, Dómine, da ánimæ * fámuli tui *N.* (Pontíficis) (*vel* Sacerdótis,) (*vel* fámulæ tuæ *N.*) cujus (*vel* animábus famulórum tuórum *N.* et *N.* quorum) (*vel* famulárum tuárum *N.* et *N.* quarum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem.

In fine. ℣. Requiescat, (*vel* Requiescant.)

Pro Patre et Matre in officio privato.

DEUS, qui nos patrem et matrem honoráre præcepisti: miserére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére; Per.

AD OFFICIUM NOCT.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. b. Intende voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Ps. 5. Verba mea, *pag.* 73.

Ant. 8. G. Non est in morte

qui memor sit tuî : in inferno autem quis confitébitur tibi?

Ps. 6. Dómine, ne in, *pag.* 53.

Ant. 1. f. Júdica me, Dómine, secundùm justítiam meã. *Ps.* 7.

Ps. 12. Usquequò, *pag.* 67.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivis-cáris in finem. *Ps.* 73.

Pater noster. ℣. Et ne nos.

Lect. dic. sine Absol. et Ben.

Lectio j. Job. 7.

PARCE mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quià magníficas eum? aut quid appónis ergà eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quarè posuisti me contrárium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quarè non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; et si manè me quæsíeris, non subsistam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terrâ surrectúrus sum : et rursùm circúmdabor pelle meâ, * Et in carne meâ vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem : et mortále hoc indúere immortalitátem. * Et in carne. *Job.* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio ij. Job. 10.

TÆDET ánimam meam vitæ meæ : dimittam adversùm me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ità júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui; et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quià nihil ímpium fécerim, cùm sit nemo qui de manu tuâ possit erúere.

℟. Dómine omnípotens, Deus Israel, ánima in angústiis, et spíritus ánxius clamat ad te : audi, Dómine, et miserére, quià Deus es miséricors, et * Miserére nostrî; quià peccávimus antè te. ℣. Miserére nostrî, fili David, * Miserére nostrî. *Baruc.* 3. *Matt.* 9.

Lectio iij. Job. 10.

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repentè præcípitas me? Meménto, quæso, quòd sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut cáseum coagulasti me? Pelle et cárnibus vestisti me: óssibus et nervis compegisti me. Vitam et misericórdiam tribuisti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; sed * Meménto manûs tuæ, et nóminis tui in témpore isto; quià tu es Dóminus Deus noster.

℣. Cùm vénerint tēpora refrigérii,* Memēto. *Repet.* ℟. Noli. *Bar.* 3. *Act.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. *F.* In médio umbræ mortis, non timébo mala : quóniàm tu mecum es, Dómine.

Ps. 22. Dóminus regit me, *pag.* 92.

Ant. 8. G. Delicta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris.

Ps. 24. Ad te, Dómine, levá- (*cum suâ divisione.*) *pag.* 47.

Ant. 6. *a.* Adjútor meus esto : ne derelinquas me.

Ps. 26. Dóminus illuminátio. (*cum suâ divisione*), *pag.* 91.

℣. Ne avertas fáciem tuam à me. ℟. Ne declínes in irâ à servo tuo. *Ps.* 26.

Pater noster. ℣. Et ne nos.

Lectio iv. Job. 13.

QUANTAS hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delicta ostende mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimícum tuum? Contrà fólium, quod vento rápitur, ostendis poténtiam tuã, et stípulam siccam persequeris. Scribis enim contrà me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meũ, et observasti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerasti. Qui quasi putrédo consumendus sum, et quasi vestimentum quod coméditur à tíneâ.

℟. Deus meus, ne síleas à me. * Ne simul trahas me cum peccatóribus et cum operántibus iniquitátē ne perdas me.

℣. Pars illórum erit in stagno ardenti, igne, et súlphure. * Ne simul. *Ps.* 27. *Apoc.* 21.

Lectio v. Job. 14.

HOMO natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquàm in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum, de immundo conceptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est; constituisti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Peccávi valdè... sed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui, quià stultè egi nimìs. ℣. Horrendum est incídere in manus Dei viventis. * Precor, Dómine. 2. *Reg.* 24. *Heb.* 10.

Lectio vj. Job. 14.

QUIS mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putasne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi : óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti : sed parce peccátis meis.

℟. Non intres in judícium

cum servo tuo (Dómine,) * Quià non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. ℣. Si justus vix salvábitur, ímpius et peccátor ubi parébunt? * Quià. *Repet.* ℟. Non intres. *Ps.* 142. 1. *Petr.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ad te, Dómine, clamábo, et ad Deum meum deprecábor.

Ps. 29. Dixi : Custódiam (*cum suâ Divisione*), *p.* 96.

Ant. 3. D. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Ps. 39. Beátus qui intélligit, *pag.* 112.

Ant. 4. J. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum, quandò véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Ps. 41. Quemádmodum desíderat (*cum suâ Divisione*), *pag.* 76.

℣. Quarè tristis es ánima mea, et quarè conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniàm adhùc confitébor illi. *Ps.* 4.

Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas.

Lectio vij. Job. 17.

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi súperest sepulcrũ. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxtà te, et cujusvis manus pugnet contrà me... Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursùm post ténebras spero lucem : si sustinúero, infernus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubì est ergò nunc præstolátio mea? et patiéntiam meã quis consíderat?

℟. Operi mánuum tuárum (Deus,) pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti : sed * Parce peccátis meis. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Parce. *Job.* 14. *Luc.* 18.

Lectio viij. Job. 19.

PELLI meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodò lábia circà dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltem vos amíci mei; quià manus Dómini tétigit me. Quarè persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo, et plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice?

℟. Dómine, Deus meus, in te sperávi : salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et * Líbera me, nequandò rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat. ℣. Leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret. Líbera me. *Ps.* 7. 1. *Petr.* 5.

Lectio ix. Job. 19.

SCIO enim quòd Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terrâ surrectúrus sum : et rursùm circũdabor pelle meâ : et in carne meâ vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est

hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me (Dómine) ab iis qui odérunt me, et de profundis aquárum. Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum : neque úrgeat super me púteus os suum. * Exaudi me, Dómine, quóniàm benigna est misericórdia tua ; * Secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me. Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo : quóniàm tríbulor, velóciter exaudi me. * Intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine, fili David : Dómine, ádjuva me. * Exaudi.

℣. Quià solus pius es (Dómine.) * Secundùm.

℣. Occísus es, Dómine, et redemisti nos Deo in sánguine tuo. * Intende.

℣. Audi nunc oratiónem mortuórum Israel, et filiórum ipsórum qui peccavérunt antè te. ℟. Líbera. *Ps*.68. *Math*. 15. *Apoc*. 15. *et* 5. *Baruch*. 3.

℣. Numquid confitébitur tibi pulvis, ℟. Aut annuntiábit veritátem tuam? *Ps*. 29.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Ps. 50. Miserére, *pag*. 127.

Ant. 8. G. Exaudi (Deus) oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Ps. 64. Te decet, *pag*. 74.

Ant. 2. D. Edúces de tribulatióne ánimam meam.

Ps. 142. Dómine, exaudi oratiónē meam : áuribus (*cum suâ divisione*), *pag*. 120.

CANTICUM. Baruch. 3.

Dómine omnípotens, Deus Israel, * ánima in angústiis, et spíritus ánxius clamat ad te :

Audi, Dómine, et miserére, quià Deus es misericors ; * et miserére nostrî, quià peccávimus antè te.

Quià tu sedes in sempiternum, * et nos períbimus in ævum ?

Dómine omnípotens, Deus Israel, * audi nunc oratiónem mortuórum Israel,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt antè te, et non audiérunt vocem Dómini Dei sui, * et agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum ; * sed memento manûs tuæ, et nóminis tui in témpore isto :

Quià tu es Dóminus Deus noster ; * et laudábimus te, Dómine.

Ant. 1. f. Corrípies me, et vivificábis me. *Isaiæ*. 38.

Ant. 7. d. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Ps. 150. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. *pag*. 60.

℣. Expandi manus meas ad te (Dómine :) ℟. Anima mea sicut terra sine aquâ tibi. *Ps*. 142.

Ad Benedictus. *Ant*. 1. a. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit vivet : et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in æternum. *Joan*. 11.

Preces dicuntur ut in Vesperis cum Psal. De profundis, *p*. 81. *loco Ps*. Lauda. *et Orat. ut suprà.*

COMMENDATIONES MORTUORUM.

Sub Ant. 2. e. Réquiem. *dicit. totus Psalmus* Beáti immaculáti *cum suis divisionibus*, Retríbue. Legem pone. Deféсit. Mirabília. *sine versu* Réquiem *in fine; sed dicitur Ant.* Réquiem ætеrnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Deindè dicuntur sequentes preces, Pater noster. *secretò.* ℣. Et ne nos.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo (*vel* cum ancillâ tuâ) Dómine. ℟. Quià non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

℣. A portâ ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (*vel* ánimas eórum.)

℣. Credo vidére bona Dómini ℟. In terrâ vivéntium.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

PARTEM beátæ Resurrectiónis obtíneat ánima fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ,) vitamque ætеrnam habére mereátur in cœlis; Per te, Jesu Christe, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus; Per ómnia sécula sæculórum. Amen.

In Annivers. loco hujus Orat. dicitur Deus indulgentiárum, *pag.* lxxv. *in cujus fine* Per Dóminum.

ORATIO.

DEUS cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem; præsta quæsumus, ut ánima fámuli tui *N.* (*vel* fámulæ tuæ *N.*) et ánimæ ómnium fidélium Defunctórum terrénis exútæ contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerentur: Qui vivis et regnas Deus; Per ómnia sécula seculórum. Amē.

℣. Requiescāt in pace. ℟. Am.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalm. 83. Quàm dilecta, *pag.* 91.

Psalm. 84. Benedixisti, *p.* 58.

Psalm. 85. Inclina, Dómine, *cum suâ divis.* pag. 128.

Ps. 115. Crédidi, *pag.* 94.

Psalm. 129. De profundis, *pag.* 81.

Ant. Dómine, memor esto meî; et ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

Temp. Pasch. additur, Allel.

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas, etc.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére meî; ℟. Sana ánimam meam, quià peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua,

Dómine super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dómine, ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

℣. Dómine, exaudi, etc.

ORATIO.

AURES tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátiâ sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque æternâ caritáte dilígere mereámur.

DEUS, cui omne cor patet, et omnis voluntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum; purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri; ut te perfectè dilígere, et dignè laudáre mereámur.

URE igne sancti Spíritûs renes nostros, et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

MENTES nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADSIT nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ et corda nostra clementer expurget, et ab ómnibus tueátur adversis.

DEUS, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

CONSCIENTIAS nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Psalm. 22. Dóminus regit me, *pag.* 92.

Psalm. 33. Benedícam Dóminum, *cum suâ divis.* pag. 92.

Psalm. 102. Benedic, *cum suâ divis.* pag. 78.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus: qui, ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito esurientes reples bonis, dívites dimittens inánes! *Sap.* 12. *et* 16. *Luc.* 1.

T. Pasch. additur, Allel.

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, etc.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: ℟. Escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus; ℟. Aut fílius hóminis, quóniàm vísitas eum? *Ps.* 8.

℣. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: ℟. Et

lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

℣. Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum in pace. ℟. Quià vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, etc. *Ps.* 101.

ORATIO.

Visita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam, et corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte: ut remédia salútis æternæ, quæ, te miserante, percípiunt, te protegente, custódiant.

Quæsumus, Dómine, Deus noster, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis.

Cognoscimus, Dómine, tuæ circà nos cleméntiæ largitátem: et ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, et dignè tibi servíre perfícias, et donis uberióribus prosequáris.

Majestatem tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providisti; sed cum divíni frequentatióne mystérii, crescat nostræ salútis effectus.

Actiones nostras, quæsumus Dómine, aspirando præveni, et adjuvando proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio à te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Adjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus, ut qui Officium sacerdotále suscépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte et consciéntiâ bonâ famulári valeámus: et si non póssumus in tantâ innocéntiâ vitæ conversári, ut debémus; concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géssimus; et in spíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propósito, tibi fervéntiùs de cætero deservíre; Per Christum Dóminum.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

Qui benedicit mensam, incipit, Benedícite; *alii respondent,* Dóminus.

Deindè dicit: ℣. Oculi ómnium *et alii prosequuntur,* In te sperant, Dómine; et tu das escam illórum in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster *secretò usquè ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo. *Posteà dicitur.*

ORATIO.

Benedic, Dómine, nos, et hæc ✝ tua dona, quæ de tuâ largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Lector dicit, Jube, Domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis Lector dicit, Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO

post Prandium.

Qui benedixit mensam, incipit, ℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: ℟. Et Sancti tui benedícāt tibi. ℣. Gl.ª Patri. ℟. Sicut erat. *Ps.* 144.

Posteà dicit, Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro universis benefíciis tuis; Qui vivis et regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Deindè alternatìm dicitur Psalm. 50. Miserére meî, Deus, *pag.* 127, *vel. Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes, *p.* 119.

In fine Glória Patri, *deindè* Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secretò usquè ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore: ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Aúdiant mansuéti, et lætentur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum: ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc nunc, et usquè in séculum. *Ps.* 112.

RETRIBUERE dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen tuum vitam æternam. ℟. Amē.

℣. Benedícamus Dómino. ℟. Deo grátias.

Secretò. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace: ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

antè Cœnam.

Qui benedicit mensam, incipit, Benedícite. *et alii respondent*, Dóminus.

Deinde incipit, ℣. Edent páuperes, et saturabuntur: *et alii prosequuntur;* Et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eleison. Kyrie, eléison. Pater noster *secretò usquè ad* ℣. Et ne nos indúcas. ℟. Sed líbera nos à malo.

ORATIO.

BENEDIC, Dómine, nos, et hæc ✠ tua dona quæ de tuâ largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Lector dicit: Jube, Domne, benedícere.

Bened. Ad Cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO

post Cœnam.

MEMORIAM fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto: Sicut erat in princípio. ℟. Amen.

Qui benedixit mensam, dicit:

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit et regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Posteà dicitur alternatìm Psalmus Laudáte Dóminum omnes gentes, *pag.* 119, *et reliqua ut suprà.*

In Jejuniis, ad refectionem, fit Bened. mensæ et gratiarum actio, ut notatum est pro Cœná.

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

Cant. Benedictus, *pag.* 6.

Ant. 5. C. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur nobiscum in viâ, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria. *Tob.* 4 *et* 5.

Temp. Pasch. additur Allel.

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster *secretò, usquè ad* ℣. Et ne nos indúcas, etc.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Utinam dirigantur viæ nostræ, ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

℣. Dómine, exaudi, etc.

ORATIO.

DEUS, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecisti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandisti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad æternæ salútis portum pervenire felíciter valeámus.

ORATIO.

DEUS, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes suæ pere-

grinatiónis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in viâ solátium, in æstu umbráculum, in plúviâ et frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus, et demùm incólumes ad própria redeámus.

ADESTO, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædixit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini. ℟. Amen.

INDEX PSALMORUM.

A.

B.

C.

D.

E.

Quindecim Psalmi sequentes ii sunt qui GRADUALES *dicuntur.*

Index Canticorum Psalterii.

FINIS.